Defixionum tabellae quotquot innotuerunt

Auguste Audollent

Defixionum tabellae quotquot innotuerunt

Auguste Audollent

TABELLAE

DEFIXIONUM TABELLAE

ANDEGAVIS. — EX TYPIS AVGVSTI BURDIN ET SOCIORVM.

DEFIXIONUM TABELLAE

QUOTQUOT INNOTUERUNT

TAM IN GRAECIS ORIENTIS
QUAM IN TOTIUS OCCIDENTIS PARTIBUS
PRAETER ATTICAS
IN *CORPORE INSCRIPTIONUM ATTICARUM* EDITAS

COLLEGIT DIGESSIT COMMENTARIO INSTRUXIT
ET FACULTATI LITTERARUM IN UNIVERSITATE PARISIENSI PROPOSUIT
AD DOCTORIS GRADUM PROMOVENDUS

AUGUSTUS AUDOLLENT
QUI FUIT
EIUSDEM FACULTATIS ET ALTORUM STUDIORUM SCHOLAE ALUMNUS
GALLICAE IN URBE SOCIUS
MAGISTER LATINORUM COLLOQUIORUM IN UNIVERSITATE CLAROMONTENSI

PROSTAT LUTECIAE PARISIORUM
IN AEDIBUS ALBERTI FONTEMOING
4, Via dicta Le Goff, 4

MDCCCCIV

DESIDERATISSIMIS

PARENTIBVS

ET SOCERO

L. PETIT DE JVLLEVILLE

PIETATIS ATQVE AMORIS CAVSA

ELENCHUS RERUM

QUAE IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR

INDEX LIBRORUM

IN HAC SYLLOGE ADHIBITORUM

Adami = Fr. Adami, *Wormser Verfluchungstafeln.* (*Rheinisches Museum*, LVIII, 1903, p. 157-159).

Akerblad = G. D. Akerblad, *Iscrizione greca sopra una lamina di piombo trovata in un sepolcro nelle vicinanze di Atene* [cum tabulis duabus]. In-4, Roma, Lino Contedini, 1813.

Audollent, *Dev.* = Aug. Audollent, « *Devotio* » ou « *Defixio* »? (Mélanges Boissier, 1903, p. 37-43).

Audollent, *Note* = Aug. Audollent, *Note sur une nouvelle* « tabella devotionis » *trouvée à Sousse.* (*Bulletin archéologique du Comité des travaux historiques*, 1902, p. 417-425, tab. L).

Audollent, *Sousse* = *Musées et collections archéologiques de l'Algérie et de la Tunisie. — Musées de Sousse*, par P. Gauckler, E. Gouvet, G. Hannezo. In-4, Paris, E. Leroux, 1902. [Hadrumetinas quattuor tabellas (*D. T.*, **267**; **272-274**) in hoc libro (p. 84 sq.) edidi].

Avellino = Fr. M. Avellino, *Notizia di una iscrizione in lamina di piombo.* (*Bullettino archeologico napoletano*, IV, 1845-1846, pl. I, 3 et VI, 1847-1848, p. 89 sq.).

Battle = W. J. Battle, *Magical Curses written on Lead Tablets.* (*Transactions of the American philological Association*, XXVI, 1895. — Proceedings of special Session, 1894, p. LIV-LVIII).

Bechtel, *Dialekt* = *Die Inschriften von Knidos*, in **Dialekt-Inschr.**, III, p. 221-300, a Bechtelio editae.

Bechtel, *Inschr.* = F. Bechtel, *Die Inschriften des ionischen Dialekts.* (*Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen*; Historisch-philologische Classe. XXXIV, 1887, p. 1-154.) [Tabellas piraeas (*D. T.*, **45**) et styrenses (*D. T.*, **80**) edidit ad n. 19, p. 14-37].

Berger, *Rouleau* = Philippe Berger, *Sur un rouleau de plomb avec inscription phénicienne trouvé à Carthage.* (*Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1899, p. 179-188; cf. p. 173, 307 sq.).

Blass, *Dialekt* = F. Blass, *Die Inschriften von Korinthos .... und den korintischen Colonieen*, in **Dialekt-Inschr.**, III, p. 61-116, a Blassio editae.

Blau = Ludwig Blau, *Das altjüdische Zauberwesen.* In-8, Strassburg, Trübner, 1898.

Blümner = H. Blümner, *Ueber griechische und römische Verfluchungstafeln.* (*Die Grenzboten. Zeitschrift für Politik, Litteratur und Kunst*, LVIII, 1899, II, Leipzig, Grunow, p. 479-487, 532-539).

Borsari = L. Borsari, *Mentana. — Tombe romane scoperte presso l'abitato.* (*Notizie degli scavi di antichità*, marzo 1901, p. 205-210).

Bouché-Leclercq, *Astrol.* = A. Bouché-Leclercq, *L'astrologie grecque.* In-8, Paris, E. Leroux, 1899.

Bouché-Leclercq, *Dev.* = A. Bouché-Leclercq, *Devotio.* (*Dictionnaire des Antiquités grecques et romaines* de Daremberg et Saglio, s. v°, 1888).

Bréal-Maspero = Michel Bréal et G. Maspero, *Tabella devotionis de la nécropole romaine d'Hadrumète* (*Sousse*). (*Collections du musée Alaoui*, 1re série. In-f°, Paris, Firmin-Didot, 1890-1892, p. 57-68). [Iterum edita est in *Bibliothèque égyptologique*, II, 1893, p. 297-303].

Bruchmann = C. F. H. Bruchmann, *Epitheta Deorum quae apud poetas graecos leguntur.* In-8, Leipzig, Teubner, 1893. [Supplementum est Lexici mythologici a **Roschero** editi].

Buecheler, *Dev.* = Fr. Buecheler, *Devotion aus Karthago.* (*Rheinisches Museum.* Neue Folge, XLI, 1886, p. 160).

Buecheler, *Osk.* = Fr. Buecheler, *Oskische Bleitafel.* (*Rheinisches Museum.* Neue Folge, XXXIII, 1878, p. 1-77). [Scorsum quoque prodiit].

Bugge = Sophus Bugge, *Altitalische Studien.* Herausgegeben von der Gesellschaft der Wissenschaften zu Christiania. In-8, Christiania, A.-W. Broegger, 1878. (I. — *Die oskische Execrationsinschrift der Vibia*, p. 1-60).

Cagnat = René Cagnat, *Revue des publications épigraphiques relatives à l'antiquité romaine.* (In *Revue archéologique* inde ab anno 1888, XI). [Prodit quoque seorsum cum titulo *L'année épigraphique*].

Cagnat, *Cours* = René Cagnat, *Cours d'épigraphie latine*, 3e édition. In-8, Paris, Fontemoing, 1898.

Cagnat, *Musée Lavigerie* = *Musées et collections archéologiques de l'Algérie et de la Tunisie*, 2e série. — *Musée Lavigerie de Saint-Louis de Carthage.* In-f°, Paris, Leroux, 1899. [Inscriptiones romanas in altera huius operis parte curavit R. Cagnat].

Cagnat, *Sav.* = R. Cagnat, *Journal des savants*, mai 1903, p. 256-264. [Disseruit de **Audollent,** *Note* et quinque novos hadrumetinos titulos **276-280** edidit].

Cagnat-Toutain = *Inscriptiones graecae ad res romanas pertinentes auctoritate et impensis Academiae Inscriptionum et Litterarum humaniorum collectae et editae.* Tomus primus, fasc. I et II. In-4, Paris, E. Leroux, 1901-1903. [Hos fasciculos edendos curavit R. Cagnat, auxiliante J. Toutain].

Cara = Alberto Cara, *Nota delle iscrizioni fenicie sopra monumenti della Sardegna che appartengono al r° museo d'antichità in Cagliari.* In-f°, Cagliari, Alagna, 1877.

Carter = I. B. Carter, *Epitheta deorum quae apud poetas latinos leguntur.* In-8, Leipzig, Teubner, 1902. [Supplementum est Lexici mythologici a **Roschero** editi].

Cat. Alaoui = *Catalogue des Musées et Collections archéologiques de l'Algérie et de la Tunisie. — Musée Alaoui*, par feu Du Coudray La Blanchère et P. Gauckler. In-8, Paris, E. Leroux, 1897. [De tabellis plumbeis res agitur in parte II, p. 127 sq., n. 26-42, tab. XXVIII].

Cavedoni = C. Cavedoni, *Dell' età della lamina con imprecazioni antierotiche edita nel Bullettino* (p. 20-25). (*Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1852, p. 135-137).

Chiflet. Vide **Macarius**.

C. I. E. Vide **Pauli**.

C. I. G. = *Corpus Inscriptionum Graecarum* (I, Boeckh, 1828 ; II, Boeckh, 1843 ; III, Franz, 1853 ; IV, E. Curtius et Ad. Kirchhoff, 1877). In-f°, Berlin, Reimer.

C. I. I. Vide **Fabretti**.

C. I. L. = *Corpus Inscriptionum Latinarum*.

Clermont-Ganneau, *Inscr.* = Clermont-Ganneau, *Comptes-rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1899, p. 490-492. [Ad sequentem ibi commentationem prolusit].

Clermont-Ganneau, *Recueil* = Ch. Clermont-Ganneau, « Tabella devotionis » *à inscription punique*. (*Recueil d'archéologie orientale*, III, p. 304-319, § 55 et p. 350. In-8, Paris, E. Leroux, 1900). — *La* « Tabella devotionis » *punique* (*ibid.*, IV, § 14, p. 87-97, 1901).

Clermont-Ganneau, *Répertoire* = Académie des Inscriptions et Belles-Lettres. *Répertoire d'épigraphie sémitique publié par la commission du* « *Corpus Inscriptionum Semiticarum* » sous la direction de Ch. Clermont-Ganneau..., avec le concours de J.-B. Chabot. In-8, Paris, Imprimerie Nationale. — T. I, 1900-1901.

Cod. astr. = *Catalogus codicum astrologorum graecorum* [ediderunt D. Bassi, F. Boll, F. Cumont, G. Kroll, A. Martini, A. Olivieri], I-VI. In-8, Bruxellis, H. Lamertin, 1898-1903.

Conway = R. Seymour Conway, *The Duenos inscription*. (*The American journal of philology*, X, 1889, p. 445-459).

Deecke, *Vermuth.* = W. Deecke, *Altitalische Vermuthungen*. Appendix ad **Zvetaieff**, *Inscr.*

Deissmann = G. Adolf Deissmann, *Bibelstudien. Beiträge, zumeist aus den Papyri und Inschriften, zur Geschichte der Sprache, des Schrifttums und der Religion des hellenistischen Judentums und des Urchristentums*. In-8, Marburg, Elwert, 1895.

Delattre, *Cim.* = R. P. Delattre, *Fouilles d'un cimetière romain à Carthage en 1888*. (*Revue archéologique*, 3ᵉ série, XII, 1888, p. 151-174).

Delattre, *Impr.* = R. P. Delattre, *Inscriptions imprécatoires trouvées à Carthage*. (*Bulletin de correspondance hellénique*, XII, 1888, p. 294-302).

Delines = Michel Delines, *Les tablettes d'exécration*. (In ephemeride *Le Petit Temps*, supplemento ephemeridis *Le Temps*, die 5 novembris 1903).

Dialekt-Inschr. = H. Collitz et F. Bechtel, *Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften*. 3 vol. in-8, Goettingen, Vandenhoeck et Ruprecht, 1884-1899. [Participes operis fuerunt multi eidemque docti viri, quorum nomina suo quodque loco inscripsi]. Vide **Bechtel**, **Blass**, **Hoffmann**.

Dieterich, *ABC* = Albrecht Dieterich, *ABC-Denkmäler*. (*Rheinisches Museum*. Neue Folge, LVI, 1901, p. 77-105). — Cf. Alfred Klotz, *Zu den ABC-Denkmälern*. (*Ibid.*, p. 639 sq.).

Dieterich, *Abraxas* = Albrecht Dieterich, *Abraxas. Studien zur Religionsgeschichte des spätern Altertums*. In-8, Leipzig, Teubner, 1891.

Dieterich, *Pap.* = *Papyrus magica musei Lugdunensis Batavi quam C. Leemans*

edidit in Papyrorum Graecarum tomo II (V). Denuo edidit commentario critico instruxit prolegomena scripsit Albrechtus Dieterich. (*Jahrbücher für classische Philologie*, XVI Supplementband, 1888, p. 747-829).

Dittenberger, *Syll.* = *Sylloge inscriptionum graecarum*. Edidit Guilelmus Dittenberger. Fasc. duo in-8, Leipzig, Hirzel, 1883.

D. T. His litteris singulis ipsam defixionum syllogen significari intellegas quam condendam curavi et tibi nunc trado.

D. T. A. Vide **Wuensch**, *D. T. A.*

Von Duhn = F. von Duhn, *Osservazioni capuane*. (*Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1878, 13-32).

Fabretti, *C. I. I.* = Ariodante Fabretti, *Corpus Inscriptionum Italicarum antiquioris aevi ordine geographico digestum et Glossarium italicum*. In-f°, Augusta Taurinorum, ex officina regia, 1867.

Tria dedit idem operis supplementa a. 1872, 1874, 1878. Appendicem addidit Joannes Franciscus Gamurrini. Firenze, M. Ricci, 1880.

Fiorelli, *Cat.* = *Catalogo del Museo Nazionale di Napoli*. Raccolta epigraphica. I. Iscrizioni Greche ed Italiche. — II. Iscrizioni Latine. — In-f°, Napoli, 1867-1868.

Fossey = C. Fossey, *La magie assyrienne*. Étude suivie de textes magiques, transcrits, traduits et commentés. In-8, Paris, Leroux, 1902. (*Bibliothèque de l'École des Hautes-Études*. Section des sciences religieuses, XV).

Fournier = A. Fournier, *Sur une formule magique de guérison*. (*Mémoires de la Société de linguistique de Paris*, IX, 1896, p. 399-405).

Franz, *Elem.* = *Elementa epigraphices graecae* scripsit Johannes Franzius. In-4, Berolini, ex libraria F. Nicolai, 1840.

Friedel, *Lorica* = V. H. Friedel, *La* lorica *de Leyde*. (*Zeitschrift für celtische Philologie*, II, 1898, p. 64-72).

Froehner = W. Froehner, *Sur une Amulette basilidienne inédite du Musée Napoléon III*. (*Bulletin de la Société des Antiquaires de Normandie*, IV, 1866-1867, p. 217-231).

Gamurrini. Vide **Fabretti**.

Gamurrini I = G. F. Gamurrini, *Di una iscrizione etrusca in piombo rinvenuta presso Campiglia Marittima*. (*Rendiconti della R. Accademia dei Lincei*. Scienze morali, ser. IV, vol. VII, 1891, sem. 2, p. 431-435).

Gamurrini II = G. F. Gamurrini, *Di una iscrizione etrusca scoperta a Monte Pitti*. (*Notizie degli scavi di antichità comunicate alla R. Accademia dei Lincei*, 1895, p. 338-340). [Edita est ad calcem commentationis Isidori Falchi : *Relazione degli scavi in Campiglia Marittima*. (*Ibid.*, p. 334-338)].

Garrucci, 1866 = Garrucci, *Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1866, p. 27 sq. [Disseruit de lamminis duabus plumbeis quas possidebat].

Garrucci, *Piombo* = Garrucci, *Iscrizione dipinta di Ardea*; *graffiti sui vasellini di S. Cesario e su lamina di piombo romana*. (*Bullettino archeologico napoletano*. Nuova serie, 1852-1853, I, p. 182-184).

Garrucci, *Syll.* = *Sylloge inscriptionum latinarum aevi Romanae rei publicae usque ad C. Iulium Caesarem plenissima*. Edidit Raphael Garruccius. In-8, Turin, I-B. Paravia, 1877.

Gauckler. Vide **Cat. Alaoui**.

Gauckler, *Etuis* = P. Gauckler, *Note sur des étuis puniques à lamelles gravées, en métal précieux.* (*Comptes-rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1900, p. 176-198).

Gloss. = G. Goetz, *Corpus Glossariorum Latinorum*, vol. II-VII, fasc. 1. In-8, Leipzig, Teubner, 1888-1901.

Heim, *Incant.* = *Incantamenta magica graeca latina* collegit disposuit edidit Ricardus Heim. Commentatio ex supplemento undevicesimo *Annalium philologicorum* seorsum expressa. In-8, Leipzig, Teubner, 1892.

Heim, *Marc.* = *De rebus magicis Marcelli medici* scripsit Ricardus Heim. (*Schedae philologae Hermanno Uesener a sodalibus seminarii regii Bonnensis oblatae.* In-8, Bonn, Fr. Cohen, 1891, p. 119-137).

Henry, *Magie* = Victor Henry, *La magie dans l'Inde antique.* In-18, Paris, Dujarric, 1904.

Henzen, 1846 = G. Henzen, *Iscrizione greca sopra una lamina di piombo.* (*Annali dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1846, p. 203-214, tav. G).

Henzen, 1849 = G. Henzen, *Lamina di piombo.* (*Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1849, p. 77 sq.)

Henzen, 1866 = G. Henzen, *Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1866, p. 252 sq. [Tabellam plumbeam commentatus est a Nisseno in civitate *S. Maria di Capua* comparatam et berolinensi museo destinatam].

Hoffmann, *Dialekt.* = O. Hoffmann, *Die Inschriften Achaia's und seiner Colonieen*, in **Dialekt-Inschr.**, II, p. 133-174, ab Hoffmanno editae.

Hofmann, *Blei* = K. B. Hofmann, *Das Blei bei den Völkern des Alterthums.* In-8, Berlin, Carl Habel, 1885. [Fasc. 472 in *Sammlung gemeinverständlicher wissenschaftlicher Vorträge* a R. Virchow et Fr. von Holtzendorff edita].

Hubert, *Magia* = H. Hubert, *Magia.* (*Dictionnaire des Antiquités grecques et romaines* de Daremberg et Saglio, s. v°, 1902).

Hubert-Mauss = H. Hubert et M. Mauss, *Esquisse d'une théorie générale de la magie.* (*L'Année sociologique*, VII, 1902-1903, p. 1-146. — In-8, Paris, Alcan, 1904.)

Huebner, *Exempla* = E. Huebner, *Exempla scripturae epigraphicae latinae a Caesaris dictatoris morte ad aetatem Iustiniani.* — Corporis Inscriptionum Latinarum auctarium. — In-f°, Berolini, G. Reimer, 1885.

Huelsen = Ch. Huelsen, *Bleitafel mit Verwünschungsformeln.* (*Archaeologische Zeitung*, XXXIX, 1881, col. 309-312).

Huelsen, *ABC.* = Ch. Huelsen, *Ein neues ABC-Denkmal.* (*Roem. Mitt.*, 1903, XVIII, p. 73-86).

Huschke, *Dialekt.* = Ph. Ed. Huschke, *Zu den altitalischen Dialekten.* (*Jahrbücher für classische Philologie* herausgegeben von Alfred Fleckeisen, V Supplementband, 1864-1872, p. 892-899, n. 12).

Huschke, *Osk.* = E. Huschke, *Die neue oskische Bleitafel und die Pelignische Inschrift aus Corfinium.* Als nachtrag zu aelteren oskischen und verwandten Sprachstudien. In-8, Leipzig, Teubner, 1880.

Huvelin = P. Huvelin, *Les tablettes magiques et le droit romain.* Mémoire présenté au Congrès international d'histoire comparée, Paris, 1900. (Excerptum ex *Annales internationales d'histoire.* In-8, Mâcon, Protat, 1901).

Jahn, *Böser Blick* = O. Iahn, *Ueber den Aberglauben des bösen Blicks bei den*

Allen. (*Berichte über die Verhandlungen der k. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften*; Philologisch — historische Klasse, VII, 1855, p. 28-110).

Jullian, *Chagnon* = Camille Jullian, *Tablette magique de Chagnon* (*Charente-Inférieure*). — (*Comptes-rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1897, p. 177-186).

Jullian, *Eyguières* = Camille Jullian, *Plaque de plomb d'Eyguières* (*Bouches-du-Rhône*). — (*Revue des Études anciennes*, II, 1900, p. 47-55).

Jullian, *Rev. celt.* = Camille Jullian, *Inscription gallo-romaine de Rom* (*Deux-Sèvres*). — (*Revue celtique*, XIX, 1898, p. 168-176).

Jullian, *Rom* = Camille Jullian, *Les fouilles de M. Blumereau à Rom* (*Deux-Sèvres*). — (*Mémoires de la Société nationale des Antiquaires de France*, LVIII, 1897, p. 118-148).

Kaibel = *Inscriptiones graecae Siciliae et Italiae*.... Edidit Georgius Kaibel. In-f°, Berlin, Reimer, 1890.

Kenyon = *Greek Papyri in the British Museum.* Catalogue, with texts. Edited by F. G. Kenyon. In-4, printed by order of the trustees, sold at the British Museum, London, 1893. [Inest p. 255-267 index vocabulorum magicorum.]

King, *Gnostics* = C. W. King, *The Gnostics and their remains ancient and mediaeval*. Ed. 2. In-8, London, David Nutt, 1887.

Klein = Josef Klein, *Drei römische Bleitäfelchen*. (*Festschrift zum fünfzigjährigen Jubiläum des Vereins von Alterthumsfreunden im Rheinlande*. In-8, Bonn, A. Marcus, 1891, p. 129-146, Taf. VI).

Klotz. Vide **Dieterich**, *ABC*.

Koumanoudes = 'Αττικῆς ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι ἐκδιδόμεναι ὑπὸ Στεφάνου 'Αθ. Κουμανούδη. In-4, ἐν 'Αθήναις, 'Ανθωνιάδης, 1871.

Kuhnert, *Def.* = Ernst Kuhnert, *Defixio*. (Pauly-Wissowa, *Real-Encyclopaedie der classischen Altertumswissenschaft*, IV, 2, p. 2373-2377, 1901).

Kuhnert, *Feuer.* = Ernst Kuhnert, *Feuerzauber*. (*Rheinisches Museum*. Neue Folge, XLIX, 1894, p. 37-58).

La Blanchère. Vide **Cat. Alaoui**.

Le Blant, *Déclam.* = Edmond Le Blant, *Sur deux déclamations attribuées à Quintilien*. (*Mémoires de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, XXXIV, 1895).

Lechat = Henri Lechat, *Inscription imprécatoire trouvée à Athènes*. (*Bulletin de correspondance hellénique*, XIII, 1889, p. 77-80).

Leemans = C. Leemans, *Papyri graecae musei antiquarii publici Lugduni-Batavi*. — 2 vol. in-4, Lugduni Batavorum, H. W. Hazenberg et Socii, 1843 (t. I), E. J. Brill, 1885 (t. II).

Lenormant = Fr. Lenormant, *De tabulis devotionis plumbeis Alexandrinis*. (*Rheinisches Museum*. Neue Folge, IX, 1854, p. 365-382, 638 sq.).

Lenormant, *Note* = Fr. Lenormant, *Note sur un amulette chrétien conservé au Cabinet des Médailles*. (*Mélanges d'archéologie*, III, 1853).

Lidzbarski = Mark Lidzbarski, *Eine punische* « tabella devotionis ». (*Ephemeris für semitische Epigraphik*, I, 1900, p. 26-34).

Lovatelli, *Lamine* = Ersilia Caetani Lovatelli, *Le lamine magiche di esecrazione*. (*Nuova Antologia*. Serie IV, vol. CVII, 16 settembre 1903, p. 188-196).

Macarius = Joannis Macarii *Abraxas* seu *Apistopistus*, quae est antiquaria de

gemmis Basilidianis disquisitio. Accedit *Abraxas Proteus*, seu multiformis gemmae Basilidianae portentosa varietas, exhibita et commentario illustrata a Joanne Chifletio. In-8, Antverpiae, Balthasar Moret, 1657.

Macdonald = Miss L. Macdonald, *Inscriptions relating to the sorcery in Cyprus*. (*Proceedings of the Society of biblical archaeology*, XIII, 1890-1891, p. 160-190).

Mancini, *Piombo* = Carmelo Mancini, *Nuovo piombo magico scoperto dentro una tomba di Cuma*. (*Atti della reale Accademia di Archeologia, Lettere e Belle Arti*, XVI, 1891-93, Napoli, 1894, p. 119-129).

Marchi = P. Marchi, *Antico diploma in piombo contenente una formola di divozione pagana antierotica novellamente trovato*. (*La Civiltà cattolica*, VIII, 1852, p. 243-246).

Marquardt = *Manuel des Antiquités romaines* de Mommsen et Marquardt, XII. — *Le culte chez les Romains*, trad. Brissaud, I, p. 135 sq.; 334-336.

Maspero. Vide **Bréal-Maspero**.

Maspero, *Tabella* = G. Maspero, *Nouvelle tabella devotionis découverte à Hadrumète*. (*Collections du musée Alaoui*, 1re série. In-f°, Paris, Firmin Didot, 1890-1892, p. 101-108). — Iterum edita est in *Bibliothèque égyptologique*, II, 1893, p. 303-311.

Matter, *Excurs.* = Matter, *Une excursion gnostique en Italie* [cum 12 tabulis]. In-8, Strasbourg-Paris, Berger-Levrault et Reinwald, 1852.

Matter, *Gnost.* = J. Matter, *Histoire critique du Gnosticisme et de son influence sur les sectes religieuses et philosophiques des six premiers siècles de l'ère chrétienne*. Éd. 2, 3 vol. in-8, Strasbourg, Levrault; Paris, Bertrand, 1843-1844.

Mauss. Vide **Hubert-Mauss**.

Meisterhans = K. Meisterhans, *Grammatik der Attischen Inschriften*, cura Eduardi Schwyzer tertium edita. In-8, Berlin, Weidmann, 1900.

Minervini = G. Minervini, *Bullettino archeologico napoletano*, VI, 1847-1848, p. 66-68. [De tabella cumana ab Henzeno (1846) publici iuris facta disputavit].

Minervini, *Cap.* = G. Minervini, *Nuove scoperte capuane*. (*Bulletino archeologico napoletano*. Nuova serie, V, 1856-1857, p. 97-104, tab. VIII, 1).

Minervini, *Cum.* = Minervini, *Monumenti cumani*. — *Scoperte di S. A. R. il Conte di Siracusa*. (*Bulletino archeologico napoletano*. Nuova serie, I, 1852-1853, p. 105-107, 121-125, 161-165; cf. p. 187 sq.).

Minervini, *Put.* = Minervini, *Notizia di alcune tombe puteolane, con figure di stucco per ornamento*. (*Bullettino archeologico italiano*, I, 1861-1862, p. 178-182, pl. VIII).

Molinier = R. P. Molinier, *Imprécation gravée sur plomb trouvée à Carthage*. (*Mémoires de la Société des Antiquaires de France*, LVIII, 1897, p. 212-220).

Mommsen, *Bleitafel* = Th. Mommsen, *Bleitafel von Arezzo*. (*Hermes*, IV, 1870, p. 282-284).

Murray, *Dirae* = A. S. Murray, *Dirae*. (*The classical Review*, IV, 1890, p. 187).

Nardoni = Leone Nardoni, *Intorno ad alcuni astuccetti di bronzo contenenti laminette scritte*. (*Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1880, p. 114-117).

Newton. Vide **S. Reinach**.

Newton, *Discov.* = C. T. Newton, *A history of discoveries at Halicarnassus*,

Cnidus and Branchidae. In-f° et in-8, London, Day and Son, 1862-1863. [Vol. II, part. II, p. 719-745, n. 81-95].

Pap. Anastasy = Papyrus Londinensis XLVI, edita apud **Wessely** I, p. 127-139 et **Kenyon**, p. 65-80.

Pap. Mimaut = Papyrus Parisiensis, edita apud **Wessely** I, p. 139-148.

Pap. Par. = Papyrus Parisiensis maxima, edita apud **Wessely** I, p. 44-126.

Pap. V = Papyrus V Leidensis, edita apud **Leemans**, t. II, p. 11 sqq. et Dieterich, *Pap.*

Pap. W = Papyrus W Leidensis, edita apud **Leemans**, t. II, p. 81 sqq. et Dieterich, *Abraxas*, p. 167-205.

Paribeni = R. Paribeni, *Cuma. — Lamine plumbee devotive*. (*Notizie degli scavi di antichità*, 1903, p. 171 sq.).

Parthey I, II = Parthey, *Zwei griechische Zauberpapyri des Berliner Museums*. (*Abhandlungen der k. Akademie der Wissenschaften zu Berlin*, 1865. — Philologische und Historische Klasse, p. 109-180).

Pascal = Carlo Pascal, *La tavola osca di esecrazione*. Memoria presentata alla R. Accademia di Archeologia Lettere e Belle Arti di Napoli nella tornata del 21 Novembre 1894. (Estratto dal *Rendiconto* [eiusdem Academiae], fasc. mensium Novembris et Decembris 1894). In-8, Napoli, Tipografia della Regia Università, 1894.

Pauli, *C. I. E.* = *Corpus Inscriptionum Etruscarum*, Academiae litterarum regiae borussicae et societatis litterarum regiae saxonicae munificentia adiutus, in societatem operis adsumpto Olavo Augusto Danielsson, edidit Carolus Pauli. — Volumen prius, titulos 1-4917 continens. In-f°, Lipsiae, 1893-1902.

Pelliccioni = Gaetano Pelliccioni, *Comunicazioni sopra una scoperta paleografica dell' abate Girolamo Amati ed illustrazione di un filatterio esorcistico*. (*Atti e Memorie delle RR. deputazioni di storia patria per le provincie dell' Emilia*. Nuova serie, vol. V, parte II. Modena, Vincenzi, 1880, p. 177-201).

Perdrizet, Σφραγίς = P. Perdrizet, Σφραγὶς Σολομῶνος. (*Revue des Études grecques*, XVI, 1903, p. 42-61).

De Petra = De Petra, *Notizie degli scavi*, 1880, p. 147. [Tabellam cumanam (*D. T.*, **197**) commentatus est].

Pitrè, *Usi* = *Biblioteca delle tradizioni popolari Siciliane* per cura di Giuseppe Pitrè. — T. XIV-XVII, *Usi e costumi, credenze e pregiudizi*. In-8, Palermo, L. Pedone Lauriel, 1887-1889.

Von Planta, *Bleitafel* = R. von Planta, *Eine dritte oskische Bleitafel*. (*Indogermanische Forschungen*, II, 1893, p. 435-441).

Von Planta, *Gram.* = R. von Planta, *Grammatik der oskisch-umbrischen Dialekte*. 2 vol. In-8, Strassburg, Trübner, 1892-1897.

Preller, *Lampe* = Preller, *Devotion auf einer Neujahrslampe*. (*Archaeologische Zeitung*, XIX, 1861, p. 167-168).

S. Reinach = Salomon Reinach, *Traité d'épigraphie grecque*, précédé d'un *Essai sur les inscriptions grecques* par C. T. Newton. In-8, Paris, E. Leroux, 1885 [p. 150-153, 433 sq.].

Roehl, *I. G. A.* = Hermann Roehl, *Inscriptiones graecae antiquissimae praeter atticas in Attica repertas*. In-f°, Berlin, G. Reimer, 1882.

Rohde = Erwin Rohde, *Psyche. Seelencult und Unsterblichkeitsglaube der Griechen*. Edit. 2, 2 vol. In-8, Freiburg i. B., Mohr-Siebeck, 1898.

Roscher = *Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie....* herausgegeben von W. H. Roscher.

De Rossi, 1869 = G.-B. de Rossi, *Le medaglie di devozione dei primi sei o sette secoli della chiesa.* (*Bullettino di archeologia cristiana.* Serie Iª, vol. VII, 1869, p. 33-45, 49-64).

De Rossi, 1880 = G.-B. de Rossi, *Lamina plumbea della classe bene nota delle imprecatorie e magiche.* (*Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1880, p. 6-9).

De Rossi, *Lamina* = G.-B. de Rossi, *Lamina di piombo con imprecazioni antierotiche* (*Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1852, p. 20-25).

Schrumpf = G. A. Schrumpf, *The Oscan Inscription discovered at Capua in* 1876. (*Transactions of the philological Society*, 1882-1884, p. 378-389).

Schwab, *Vocub.* = Moïse Schwab, *Vocabulaire de l'angélologie d'après les manuscrits hébreux de la Bibliothèque Nationale.* (*Extrait des mémoires présentés par divers savants à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres.* 1re série, t. X, 2e partie. In-4, Paris, Imprimerie Nationale et Klincksieck, 1897).

Secchi = P. Secchi, *Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1852, p. 151 sq. [Lamminam auream Romae repertam protulit].

Sogliano-Vaglieri = A. Sogliano et D. Vaglieri, *Pozzuoli. — Di alcune figurine di terra cruda, sulle quali si leggono nomi greci.* (*Notizie degli scavi di antichità*, 1897, p. 529-534).

Steuding = Steuding, *Inferi.* (**Roscher**, II, p. 234-261).

Stornaiuolo = C. Stornaiuolo, *Piombo magico.* (*Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1880, p. 188-191).

Toutain. Vide **Cagnat**.

Vacquer = Th. Vacquer, *Lettre à M. le directeur de la* « Revue archéologique » *sur une inscription gauloise trouvée à Paris.* (*Revue archéologique*, XXXVII, 1879, p. 111-114).

Vaglieri. Vide **Sogliano**.

Villefosse, *Tabellae* = A. Héron de Villefosse, *Bulletin de la Société nationale des Antiquaires de France*, 1901, p. 326-334. [De tribus tabellis hadrumetinis (*D. T.*, **266**; **286-287**) disseruit].

Wachsmuth = Curt Wachsmuth, *Die Inschrift* **Corp. Inscr. Graec.**, III, n. 5773. (*Rheinisches Museum.* Neue Folge, XXIV, 1869, p. 474-476).

Wachsmuth, *Kork.* = Curt Wachsmuth, *Inschriften aus Korkyra.* (*Rheinisches Museum.* Neue Folge, XVIII, 1863, p. 559-574, n. 76).

Weckerling = August Weckerling, *Die Römische Abteilung des Paulus-Museums der Stadt Worms*, zweiter Teil. In-8, Worms, Eug. Kranzbühler, 1887, p. 65-76, tab. XIV-XVI.

Weinhold = Karl Weinhold, *Die altdeutschen Verwünschungsformeln.* (*Sitzungsberichte der königlich preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin*, XXIX, 1895, p. 667-703).

Wessely I = C. Wessely, *Griechische Zauberpapyrus von Paris und London.* (*Denkschriften der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften zu Wien.* — Philosophisch-historische Classe, XXXVI, 1888; zweite Abtheilung, p. 27-208).

Wessely II = C. Wessely, *Neue griechische Zauberpapyri.* (*Denkschriften der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften zu Wien.* — Philosophisch-historische Classe, XLII, 1893, 96 p.).

Wessely, *Ephes.* = Karl Wessely, *Ephesia Grammata aus Papyrusrollen, Inschriften, Gemmen, etc.* (Zwölfter Jahresbericht über das k. k. Franz-Joseph-Gymnasium in Wien. In-8, Selbstverlag des Gymnasiums, 1886).

Wessely, *Stud.* VIII = Karl Wessely, *Bericht über griechische Papyri in Paris und London.* (*Wiener Studien*, VIII, 1886, p. 175-230).

Wilmanns = G. Wilmanns, *Exempla inscriptionum latinarum in usum praecipue academicum.* 2 vol. In-8, Berolini, apud Weidmannos, 1873.

Wissowa, *Dev.* = Wissowa, *Devotio.* (Pauly-Wissowa, *Real-Encylopaedie der classischen Altertumswissenschaft*, V, 1, p. 277-280, s. v°, 1902).

Wordsworth = John Wordsworth, *Fragments and specimens of early latin*, p. 230-232, 456 sq. In-8, Oxford, Clarendon Press, 1874.

Wuensch, *Ciris* = R. Wuensch, *Zur Ciris*, v. 369-377. (*Rheinisches Museum.* Neue Folge, LVII, 1902, p. 468-473).

Wuensch, *D. T. A.* = **Corpus inscriptionum atticarum.** — *Appendix continens defixionum tabellas in attica regione repertas.* Edidit Ricardus Wuensch. In-f°, Berlin, G. Reimer, 1897.

Wuensch, *Flucht.* = Richard Wuensch, *Neue Fluchtafeln.* (*Rheinisches Museum.* Neue Folge, LV, 1900, p. 62-85, 232-271).

Wuensch, *Lastra* = Richard Wuensch, *Di un' antica lastra di piombo inscritta, conservata nel magazzino archeologico comunale di Roma.* (*Bullettino della commissione archeologica comunale di Roma*, XXV, 1897, p. 103-109, tab. VII).

Wuensch, *Puppe* = Richard Wuensch, *Eine antike Rachepuppe.* (*Philologus*, LXI, 1902, p. 26-31, [cum imagine]).

Wuensch, *Seth.* = Richard Wuensch, *Sethianische Verfluchungstafeln aus Rom.* In-8, Leipzig, Teubner, 1898.

Zangemeister, *Bath* = Karl Zangemeister, *Bleitafel von Bath.* (*Hermes*, XV, 1880, p. 588-596).

Zangemeister, *Breg.* = Karl Zangemeister, *Bleitäfelchen aus Bregenz.* (*Mittheilungen der k. k. Central-Commission zur Erforschung und Erhaltung der Kunst- und Historischen Denkmäler*, Wien, VIII, 1882, p. 57-58.)

Ziebarth = Erich Ziebarth, *Neue attische Fluchtafeln.* (*Nachrichten von der k. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen.* — Philologisch-historische Klasse, 1899, p. 105-135).

Zündel = J. Zündel, *Aegyptische Glossen.* — I *Ueber die Fluchtformel auf der alexandrinischen Bleitafel* (mit einer Hieroglyphentafel). — (*Rheinisches Museum.* Neue Folge, XIX, 1864, p. 481-496).

Zuretti = C. O. Zuretti, *Iscrizione gnostiche di Cipro in caratteri non epichorici.* (*Rivista di filologia e d'istruzione classica*, XX, 1892, p. 1-17).

Zvetaieff, *Inscr.* = J. Zvetaieff, *Inscriptiones Italiae inferioris dialecticae.* In-8, Mosquae, O. Herbeck ; Lipsiae, Brockhaus, 1886.

Zvetaieff, *Syll.* = J. Zvetaieff, *Sylloge inscriptionum oscarum.* — Pars I, textum interpretationem glossarium continens, in-8. — Pars II, tabulas continens, in-f°. — Petropoli et Lipsiae, Brockhaus, 1878.

PROOEMIUM

Ex quo Ricardus Heim, dum anno 1892 *Incantamenta magica graeca et latina* edit, in fine praefationis (1) declaraverat : « Devotionis formulas praetermisi, verborum magicorum potestatem praecipue salubrem et utilem, non diram et nocivam vim imprecationum descripturus », consilium ego inieram quas consulto neglexit defixiones pro mea virili parte perpendendi. Sagacem virum non fugerat titulos devotorios colligenti describenti commentanti amplam sane materiam et difficultatibus horrentem suppetere, seorsumque esse tractandam. Quam praesertim cum aut siluissent omnino aut cursim adtigissent viri docti qui in archaeologicis lexicis de veterum superstitione disseruerunt (2), magis opus mihi erat in susceptum laborem incumbere. Ad hoc, reperto his annis non exiguo tabellarum plumbearum numero, et creverat multum propositarum nobis inscriptionum copia et eas in publicum emittendi urgebat in dies necessitas. Sed negotiis alioqui districtus atque in primis condendo libro addictus qui inscribitur *Carthage romaine*, inceptum differre coactus sum.

Quantum interesset ad perspiciendos veterum mores et animum (3) has lamminas explicare, explicatas scrutari et enucleare,

(1) P. 470.

(2) Vide in indice librorum nomina Bouché-Leclercq, Hubert, Kuhnert, Wissowa.

(3) Wuensch, *Flucht.*, p. 232 « ... den antiken Fluchtafeln, wenigsten meiner Auffassung nach, eine grosse Wichtigkeit beizumessen ist—bringt uns doch fast

non unus ego — nec mirum est — animadverteram. Nonnulli viri eidemque investigandae antiquitatis peritissimi quam tacite mihi seposueram rem epigraphicam sibi interea suo iure adsumpserunt et acri ingenii acumine raraque doctrina interpretati sunt. Inter quos eminet Ricardus Wuensch de quo mox fusius dicturus sum, quem tamen in ipso commentationis meae limine non possum quin nominem; illius enim tam ex libris diu versatis quam ex epistularum de titulis enodandis liberali commercio magnum me fructum ad elaborandam hanc quantulamcumque syllogen cepisse profiteor. Nullo tamen pacto supervacaneum fore persuasum habui si, vestigiis eius insistens, tritam ante ab eo viam ingrederer; non autem racemari sed metere volui. Qua ergo mente opus conceperim et ordinaverim paucis expedit evolvere.

Omissis ex Attica defixionibus a Wuenschio in *Corpore Inscriptionum Atticarum*, quod est omnibus ad manum, accurate editis (1), ceteras et graeco sermone in Orientis regionibus et quae per totum Occidentem variis linguis conscriptae prodierunt in novi corporis formam redigere decrevi. Magna pars in ephemeridibus pervulgatae praesto erant, non paucae vero in museis iamdudum adservatae aut nuper e terra erutae intemptatas sese praebebant. Quas sparsas postquam coeperam indagare legere conferre explanare, operam navavi ut omni ratione eruditorum inservirem commodis. Quapropter cum in illis ad normam temporum disponendis impares simus, utpote quae saepissime vix suam indicent aetatem (2), eas ordine ita instruxi primum geographico ut ab Asia orsus, lustrata Europa, in Africa desinerem, deinde logico ut in quaque urbe simpliciores initio productiores postea in fine incertas ponerem, iunctis tamen eis quae aut eadem lingua

eine jede unerwartete Beiträge zur Kunde von Sprache und Schrift, von Religion und Sitte — ... »; p. 259 « So zeigt sich auch hier wieder ... welche Bedeutung Dokumente wie dieses [*D. T.*, 250] hier für unsere religiongeschichtliche Erkenntniss haben, wird Jedem einleuchten, der in den Vorschriften damaligen Zaubers mehr sieht als nur die müssige Phantasie eines Einzelnen. »

(1) Wuensch, *D. T. A.*

(2) Cf. *ibid.*, praef., p. I, col. 1; *Flucht.*, p. 232.

emissae aut propter aliam quamdam similitudinem una essent considerandae (1). Quibus inde notis unius provinciae tituli inter se plerumque simillimi a ceteris distinguantur, atque, ut ita dicam, qui sit proprius cuiusque vel civitatis vel regionis defigendi modus brevi cognosces.

Descriptas simpliciter litteris minoribus dedi tabellas, neglectis tum punctis quibus dividuntur in plumbo vocabula, tum in verbis graecis apicibus ubi de accentu dubitari potest; delineatas aut ligno incisas aut qua alia arte ad verum repraesentatas exhibere non valuissem nisi maioribus impensis quam quibus sufficiat privatus. Itaque ad palaeographiam quae spectant praestrinxi, ut ipse Wuensch fecit in *Corpore Inscriptionum Atticarum*; irrita enim cadant quae disseras de litterarum forma oculis fidelibus non subiecta (2). Ceterum multi et referti ad calcem operis indices spero fore ut usui sint quaerenti et ad illum epigraphicum thesaurum aditum expediant. Ibi lectionum difficultates leviores, saepius grammaticas, relegavi, ut ne uniuscuiusque inscriptionis commentarius in immensum traheretur, copiosa vero subministraretur studiosis veterum temporum hominibus supellex. Neque tantum argumentum exhaurire eodem modo quo qui singulos explorant titulos, quantum summam rei facere per totum librum intendi.

Quo melius interdum elucerent defixionum sensus et vis adhibendae erant magicae papyri quae ita cum tabellis aetate (3) et formularum ratione congruunt ut certa copulentur adfinitate. Etenim, ut Zurettii (4) verba usurpem : « I due generi di documenti si completano a vicenda, essendo le tavolette applicazioni di quanto i papiri in taluni punti prescrivono. » Cavendum tamen fuit ne congerie papyrorum obruerentur plumbea volumina; ideo

(1) Huius sunt generis e. g. oscae Capuae repertae (**192-193**), aut Sethianorum Romae (**140-187**), agitatorum Karthagine (**232-245**) et Hadrumeti (**272-295**).

(2) Cf. Monceaux, *Rev. arch.*, IVe série, II, 1903, p. 63.

(3) Pleraeque videntur saeculis II-V p. Chr. n. adsignandae; cf. Leemanns, II, p. 5, 78 sq.; Parthey, p. 117; Wessely, I, p. 36-38, 40, 149 sq.; Dieterich, *Abraxas*, p. 154; Kenyon, p. 62, cf. p. xix; Deissmann, p. 5.

(4) P. 4; cf. Henry, *Magie*, p. 14-15.

non temere sed explanationis tantum causa eis in commentando usus sum maximeque in indice Ἐφεσίων γραμμάτων (VII) eas contuli. Omnibus denique his artibus temptavi quoad possem quod certe parvum est Dieterichio satisfacere optanti (1) ut quidquid ad res magicas apud veteres pertineat papyri, tituli, tabellae devotoriae, incisae a Gnosticis gemmae, in unum corpus coalesceret.

In incepto perficiendo mihi faverunt docti viri, quibus iam maturum esse videtur ut grates persolvam debitas. Praeceptores optimos Antonium Héron de Villefosse et Renatum Cagnat Parisienses, a quibus disciplina epigraphica sum imbutus, benignissimos operis auctores et duces habui. Rev. sacerdos Ludovicus Delattre, karthaginiensium ruderum explorator felicissimus, et Paulus Gauckler, tunetanarum antiquitatum sollertissimus moderator, de me antea tam bene meriti, mecum magnam ineditarum tabellarum vim solita liberalitate communicaverunt; ab utroque etiam concessum est ut quas inspiciendi tempus mihi defuerat in Africa eas otiose domi examinare possem. In museis quae curant aut apud se servatas non minore erga me voluntate suppeditaverunt Ernestus Babelon, Stephanus Michon Parisienses, Bertrandus Pradère Tunetanus, Ernestus Gouvet Hadrumetinus, Henricus Jadart Remensis, Henricus Hubert Sangermanensis. Radulphus Chavastelon, in Claromontensi Universitate professor, eiusque adiutores D. Gauthier et P. Tixier, a quibus artis chimicae auxilium petivi, effecerunt ut in mundatis lamminis clariores apparerent litterarum ductus. Praeterea nobilis femina Ersilia Caetani-Lovatelli Romana et P. Huvelin Lugudunensis a se confectas de tabellis defixionum dissertationes largiti sunt comiter (2); petita etiam libentissime suggesserunt Eugenius Ledos et Isidorus Lévy Parisienses, Franciscus Cumont Gandensis, comes J.-B. Rossi Scotti et Franciscus Guardabassi Perusini; collegae praecipue et amici, Camillus Jullian Burdigalensis, qua est benivolentia et scientia, scribenti subvenit

(1) *Abraxas*, p. 164, n. 1 : « Aber jetzt [1891] schon gäbe das ein Werk, kaum kleiner als das *C. I. A.* »

(2) Tituli dantur in librorum indice.

adsidue commodatis libris et omni genere officiorum, Josephus Vendryes Claromontensis operam suam nullo tempore mihi negavit plagulasque corrigendi onus strenue in se recepit. Ac tandem qui in Universitate Parisiensi docendae antiquae historiae praesunt, summa auctoritate et humanitate viri, A. Bouché-Leclercq et Paulus Guiraud, consiliis atque monitionibus nunquam defuerunt sciscitanti.

Scribebam Claromonte kalendis Februariis a. MDCCCCIII.

CAPUT I

Num sint ad hunc diem editae defixionum syllogae?

Qui de insculptis lapide titulis ante annum 1811 tractaverunt homines, plumbo exaratos quoad scio raro animadverterunt; nec in priore elapsi saeculi parte, quanquam summo tum ardore in scrutanda vetustatis arcana incumbebant, in eos attenderunt multo maiore diligentia. Verum dubitari non potest quin tum quoque, ut hisce nostris annis, inter tot ac tanta effossorum sepulcrorum rudera, saepe repertae fuerint plumbeae nunc pessum datae lamminae (1), cum iam constet ex eaque potissimum quam nunc praelo trado sylloge demonstrari queat late diuque apud veteres exsecrationes ad mortuos fuisse delatas. Sed vilis metalli ideoque nullius ponderis volumina, in quibus crebro nullae scriptae sunt extrinsecus litterae, ubi apparent non sine improbo labore et exercitatissimis oculis leguntur (2), quis miretur diu latuisse despecta?

(1) Cf. de Rossi, *Bull. dell' Inst. di corrisp. arch.*, 1852, p. 152.

(2) Ne saepius iterem quam sit arduum has explicare legere et interpretari tabellas, quod paucis tantum bene compertum est, satis sit in primo libri limine nonnulla expertorum afferre testimonia. Akerblad, p. 7 : « A chi non a veduto queste lamine, sarebbe malagevole di far intendere le difficolta, che incontrai nel diciferarle »; de Rossi, 1880, p. 6 declarat lamminas in Museo Kircheriano servatas esse « quasi tutte scritte in minutissime lettere greche, sommamente difficili a leggere... »; Wuensch tandem, *D. T. A.*, praef., p. II, col. 1 editioni suae veniam a legentibus petit « praesertim cum litterarum ductus e plumbo enucleare nec parvus labor fuerit nec facilis »; et p. I, col. 1 declarat « recte plumbeos titulos intellegere posse neminem nisi eum, quem diutius haec exercuerunt studia ».

Akerblad. Fere ignotas (1) igitur devotorias tabellas excussit primus AKERBLAD (2). Ille postquam breviter ad mentem revocavit aegyptias duas portentosis figuris litterisque barbaris Gnosticorum refertas, et nonnullas etruscas, quas nescio utrum defixiones adpellem necne cum notitiam tantum non textum auctor dederit, atticas tres (3) luculento instruxit commentario. Quarum unam ad Hippadas portas a Fauvelio anno 1811 erutam Ennius Quirinus Visconti publici iuris fecerat (4), alias acceperat Akerblad ab Eduardo Dodwell et a Petro Brönsted. Defigendi formulas, nomina deorum, scripturam tanta peritia recognovit ut, etsi non semel erravit, viam iniisse videatur quam deinceps multi ingressi sunt. Illius vero opusculum thesauri epigraphici nomine decorare vetat exiguus oblatorum titulorum numerus.

Franciscus Lenormant. Hoc nihilo magis sibi vindicare potest Franciscus LENORMANT (5), qui anno 1854 de eadem materia iterum egit. Creverat quidem per hos quadraginta ab Akerbladio annos defixionum copia, diligentioresque in diem facti docti viri ex Italia praesertim tabulas vulgaverant; nec fugerant Lenormantium a Franzio, Henzenio, Rossio emissae commentationes, quas ipse in notulis indicat. Verumtamen positis nuper in medio titulis vix alludens, tresque athenienses ab Akerbladio antea datos repetivisse contentus, unum plane novum exhibuit alexandrinum, qui Parisiis exstat in Bibliotheca publica (6).

Wachsmuth. Corcyreas inscriptiones edendas cum anno 1863 curaret Curtius WACHSMUTH, incidit in devotoriam (7) e sepulcreto extractam. Cuius esset momenti ut melius intellegeretur utile facturum

(1) Akerblad, p. 12.
(2) Indicem librorum vide.
(3) Post alios eas novissime suis adiunxit Wuensch, *D. T. A.*, 99-101.
(4) Fauvel, *Magasin encyclopédique*, 1812, II, p. 91, 95; E. Q. Visconti, *Mémoire sur deux inscriptions grecques trouvées à Athènes*, p. 230-240 (in *Mémoires de l'Institut royal de France*, Classe d'histoire et de littérature ancienne, 1815); cf. Ginguené, *Rapport sur les travaux de la classe d'histoire et de littérature ancienne*, die 3ª mensis Iulii a. 1812, p. 31-35 (in eodem libro).
(5) De huius et de sequentibus opusculis adeas librorum indicem.
(6) *D. T.*, **38**.
(7) *D. T.*, **87**.

se putavit si quotquot iam innotuerant similes conferret. Quare apud eum suppeditant tam supra memoratae Akerbladianae et Lenormantianae, quam recentiores romanae, cumanae, capuenses e libris collectae, graece, latine, semel osce conscriptae (1), commentariolo brevi quidem sed pleno illustratae. Interim prodierant NEWTONIS opera tabellae tredecim, Cnidi ad Newton. templum Cereris in τέμενει (2) deprehensae, non tantum novitate loci ubi iacebant insignes, sed et causis quibus diis mandantur adversarii et devovendi ratione. Minime spernenda documenta praecedentibus addidit Wachsmuth, quibus concresceret lamminarum series et ad unam et vicesimam augeretur; novissimarumque cum ceteris comparatione elicuit saepius diversissimas se praestare diversis regionibus oriundas, nedum semper consonent et ad eamdem omnes quasi normam redigantur.

Longum est percurrere eorum opera qui deinde plures simul defixionum tabulas protulerunt; ceterum si in hoc insisterem, aberrare forsan a proposito mihi viderer. Nam quas inseruerunt Koumanoudes atticae, Roehl styrenses, per se thesauros non efficiunt, sed thesauri ab utroque parati quaedam sunt particula. Corpora etiam inscriptionum graecarum, italicarum, etruscarum, oscarum, latinarum tacere potius est, cum in his praesertim nostri magno premantur titulorum acervo et suum tantum locum parvum sane obtineant dispersi prout in quaque provincia abundent aut paene deficiant. Neque aliter sentio de syllogis quae sunt nominibus Bechtelii, Dittenbergeri, Zvetaieffi, Cagnati, Gauckleri, ceterorum decoratae. Quid de MACDONALDIANIS ex in- Macdonald. sula Cypro? (3) Sedecim tabellas e puteo haustas simul edidit docta mulier, neque ulla alia admota, haud secus ac Newton de quo superius, in thesauri modum seriem auxit.

Qui post Wachsmuthium unus, opibus vero magis affluens, Wuensch. de colligendis defixionibus cogitavit, Ricardus WUENSCH, nunc est nobis considerandus. Ad maiores eius tres libros qui inscri-

(1) *D. T.*, **138-139**; **192**; **195**; **196**; **198**.
(2) *D. T.*, **1-13**.
(3) *D. T.*, **22-37**.

buntur *Defixionum tabellae Atticae*, *Sethianische Verfluchungstafeln aus Rom*, *Neue Fluchtafeln*, ut minores omittam, ani-
D. T. A. mum flectamus paulum oportet. Audias primum narrantem eum qua mente atticos novos titulos tractaverit (1) : « Vere anni 1894 cum Athenis versarer, contigit mihi, ut collectionem compararem tabellarum plumbearum, quam Rhusopulos [negotiator est antiquarius] intra triginta fere annos collegerat. Plus centum erant numero... dubitari non poterat, quin hae tabellae iis essent adscribendae, quae defixionum nomine feruntur... Cumque initio in eo acquiescere voluissem, ut collectionem meam Rhusopulanam ederem, mox intellexi me sic ne dimidium quidem facti habiturum esse, immo quoniam res agebatur de peculiari quodam genere titulorum, cuius materiam post Wachsmuthium valde auctam nemo complecti studuit, devotiones ad hunc diem notas congerere coepi,... rem ita instruendam esse duxi, ut summa operis mei fieret collectio inscriptionum Atticarum devotoriarum... Atque haec collectio e tribus fontibus confluxit; unus meae lamminae sunt, alter ea tabellarum plumbearum series est, quae servatur in Regio Museo Berolinensi : hae tabulae, anno huius saeculi octogesimo nono Patissiae repertae, a Bothone Graef comparatae in Germaniam pervenerunt... Tertio autem loco ii accedebant tituli devotorii, qui iam antea in lucem erant editi, aut a Kumanude aut in ephemeridibus. » Loquentem ipsum libri auctorem inducere malui, quam si ego tibi eadem enarravissem, ut melius compertum haberes quibus elementis coaluerit corpus 220 tabellarum partim integrarum partim fractarum ab eo anno 1897 conflatum.

Nec tantum corpus dici potest quod arcessitos ex tota Attica titulos in usum nostrum elaboravit, alia quoque de causa et veriore hoc nomen sibi iure suo retinet. Etenim praefationem operi praemisit Wuensch, e qua locum supra adlatum excerpsi; hoc autem in prooemio postquam large, quod ante nemo fecerat, defixionum naturam, vim et usum exposuit, exempla ut nos

(1) *D. T. A.*, praef., p. I, col. 1.

plenius doceret produxit extra Atticae fines quaesita. Ad manum ei veniebant, praeter vulgata a Lenormantio, Newtone, Wachsmuthio, clara femina Macdonald, ceterisque quorum iam mentionem feci summatim, inedita adhuc nonnulla : thebanum unum (1), melense unum (2), tanagraea duo (3) quae tradiderat ei Rhousopoulos, megarensia duo (4) quae a Berolinensi possidentur museo. Tanta persequendis devotoriis lamminis felicitate et perseverantia operam navavit ut non minus quam 92 ex toto orbe nobis commodaverit. Locupletissimis tandem indicibus nomina hominum et deorum, formulas, rem grammaticam, notabilia varia ordinavit e tabellis tam in praefatione quam in ipso libro dispositis delecta.

Quae cum ita sint perspicuum est utile apprime opus a Wuenschio fuisse conditum. Ne mireris vero titulos aliquot eum fefellisse quaerentem; immo quosdam consulto non exscripsit, utpote qui parum ab aliis discreparent (5), v. g. karthaginienses duos (6), in agitatores circi obiectos, cyprios duodecim (7), quibus inferis daemonibus mandantur in iure adversarii. Adde huc quod, publicato iam Wuenschiano thesauro, tum multae inventae sunt lamminae exsecratoriae quarum magnam partem ab ipso Wuenschio accepimus, tum quotidie eruuntur africanae praecipue quas promere operae pretium est. Non irritum ergo iri meum laborem existimavi si alteram syllogen paravissem.

Defixionum tabellas Atticas vixdum absolverat Wuensch et de Sethianis commentationem emittebat. Diligentissimus nempe harum inscriptionum investigator et peritissimus explicator notula quadam Johannis Baptistae de Rossi (8) certior factus plumbeorum voluminum seriem anno 1850 ad Romam repertam *Seth.*

(1) *D. T.*, **84**.
(2) *D. T.*, **39**.
(3) *D. T.*, **81-82**.
(4) *D. T.*, **41-42**.
(5) *D. T. A.*, praef., p. XVI-XIX.
(6) *D. T.*, **239-240**.
(7) Cypriorum titulorum (*D. T.*, **22-37**) integros dedit primum, quartum, sextum et decimum sextum.
(8) De Rossi, 1880.

in publicis museis ibidem occultari, qua est pertinacia indagavit nec prius quievit quam, si licet uti similitudine, in museo Kircheriano latitantem suae ditionis fecerit. Supra memorato anno, ut quae narravit abunde Wuensch (1) breviter contraham, ad viam Appiam in praedio cui nomen *Vigna Marini* sinistrorsum ex Urbe porta Sancti Sebastiani egredienti, e columbarii cuiusdam ollis cinerariis extraxerunt operarii ad sexaginta (2) convolutas aut complicatas tabellas, clavo quondam plerasque transfixas. In Ministerium Operum Publicorum delatae ibi diu manserunt; anno vero 1870 pervenerunt in museum Palatinum a cuius directore Petro Rosa Henzenio primum, postea Rossio (anno 1875) traditae sunt ut eas evolverent et legerent. Evolutas non lectas restituit de Rossi museo Kircheriano die 8 mensis Maii 1880.

Cum eas iterum detexisset Wuensch tres observavit nondum explicatas, et e reliquis quattuor cum quintae fragmento ita rubigine corruptas ut vix iam paucissimi et incertissimi litterarum ductus in plumbo apparerent. Superstites octo et quadraginta hinc latinas illinc graecas seiunctas digessit, ratione habita insculptarum figurarum, formularum devotionis devotorumque nominum. Etenim geographico ordine uti non poterat quia sunt una repertae, neque chronologico magis cum ita inter se pares videantur ut omnes intra annos 390-420 conscriptas fuisse (3), collatis nomismatis quae vulgo « médaillons contorniates » dicuntur, demonstrare temptaverit.

Ultimam addidit (4) et ipsam romanam, simul tamen neque collectam, neque confectam, neque servatam, quippe quae die 15 mensis Ianuarii anno 1876 in cella quadam antiqua villae Aldobrandini, in amphora inter semustos cineres recuperata sit, nunc in *Magazzino archeologico comunale* contineatur, et adscribatur facile anno circa p. Chr. n. 300. Agnovit Wuensch ex

(1) *Seth.*, p. 1-5.
(2) Certo numerari non possunt cum nemo decernere valeat cuius sint omnia ad unum fragmenta quae cum integris copiam faciunt; cf. Wuensch, *Seth.*, p. 4.
(3) *Op. cit.*, p. 62.
(4) *D. T.*, **187**.

eadem Sethianorum superstitione hanc ortam a ceteris separari non posse.

Quas omnes non indicibus modo sed copioso commentario illustravit de titulorum scriptura, lingua et orthographia, atque de circensium agitatoribus talibus diris obligatis; denique scite recensuit quidquid nobis innotescat de Sethianorum secta cuius erant participes qui exsecrationibus huiuscemodi utebantur, in primisque de Typhone-Seth, Osiri et ceteris Aegyptiorum diis aut daemonibus qui ab eis figurati sunt et invocati. Interdum notissima imagine Palatina, qua Christum asinino capite deri-deri voluerunt multi et eruditi viri, placuit Wuenschio (1) Typhonem-Seth repraesentari. Non cunctis quidem probatam (2), sed quae perpendatur dignam doctrinam nemo parvi aestimabit qui hanc eamdem materiam aggredietur.

His ambobus libris factum est ut in neglectas quondam tabellas, sensim a paucis deinde spectatas, omnium exin oculi conversi fuerint, et in eis rimandis maxima industria sint enixi antiquitatis scrutandae fautores. Igitur quas contemplari Wuenschio non contigerat Athenis prostantes in museo publico, Ericus Ziebarth, discipulus eius et amicus, exploravit et vulgare coepit (3). Atticas esse plerasque probabile est, non autem athenienses proprie; notat enim editor duas Piraeei prodiisse (4), duas Megaris (5); duas tantum praebuit Boeotia (6), unam Tanagra (7). Adsunt et aliae quarum duas nunc deperditas descripserat professor Wolters (8), duas possidet Museum Britannicum (9), quintaque ex urbe *Menidhi* adlata apographo a Ziebarth.

(1) *Op. cit.*, p. 110-113.

(2) Blümner, p. 538.

(3) Iterum consideratis quos prius dederat Wuensch titulis, pauca emendavit Ziebarth : *D. T. A.*, 23, v. 11 legas AKPEMA. — 97, v. 9 α[ὐ]τοῦ; 14 [δή]ν; 15 [ἔλ]αβον; 16 in fine deest καί plumbi particula nuper fortasse deperdita. — 108, v. 2 νον esse in tabella ubi νοῦν dedit W. testis est Z.

(4) *D. T.*, **46-47**.

(5) *D. T.*, **43-44**.

(6) *D. T.*, **85-86**.

(7) *D. T.*, **83**.

(8) *D. T.*, **72-73**.

(9) *D. T.*, **70-71**.

professore Judeich confecto latet Athenis apud quemdam antiquarium (1). Vidit praeterea Ziebarth in eodem Atheniensium museo lamminarum magnam copiam sive integrarum ac maiorum quas legere nequivit, sive mutilarum ubi nullas aut paucas sensuque carentes discernebat litteras. Descripsit nihilominus et in usum nostrum contulit Wuensch (2), qui etiam Ziebarthianas omnes a

Wuensch, *Flucht.* se emendatas, inspectis denuo apographis explanavit (3). Paulo post erutas ubique nuper in ephemeridibus excussit (4), et e Russia (5) Italia (6), Gallia (7), insula Cypro (8), Africa (9) petitarum solito mentis acumine obscura discutere valuit (10).

Restabat ut illa quasi disiecta membra in unum defixionum corpus iungerentur et cresceret illud titulis quos dum perscrutor museorum recessus et africana maxime sepulcra suggesserunt. Sic minime spernendum supplementum antea notis devotionibus additum est, ut sit huius mei thesauri summa 305 inscriptionum. Quibus si adcensueris a Wuenschio in *Corpore Inscriptionum Atticarum* publici iuris factas 183 (11) non minus quam 488 colliges. Nec dubito quin mox numerus ille superetur antiquitatis rudera investigantium indefessa cura.

(1) *D. T.*, **52**.
(2) *Flucht.*, p. 71-73.
(3) *Ibid.*, p. 62-71.
(4) *Ibid.*, p. 232-271.
(5) *D. T.*, **88-92**.
(6) *D. T.*, **130**; **191**; **199**; **211**.
(7) *D. T.*, **109-112**.
(8) *D. T.*, **18-21**.
(9) *D. T.*, **242**: **246**; **250**; **255**.
(10) Librum de tabellis defixionum mox editurum se promiserat Battle (p. LVIII): « The text of all the curses, with a detailed treatment of the subject, will be ready for publication at an early date. » Quem cum nusquam deprehendere valuerim extisse valde ambigo.

(11) Duabus quas e Wuenschio ipse repetivi (*D. T. A.*, 70-71 = *D. T.*, **70-71**) omissis ne bis computarentur; neglectisque fragmentis minutis (*D. T. A.*, 186-220) quae fortasse lamminarum iam numeratarum essent; ac tandem uni numero (*D. T.*, **45**) subiectis piraeis 70, uni etiam (*D. T.*, **80**) styreusibus 436 ex insula Euboea quae nudis nominibus ornantur, et rauraucensibus anepigraphis 40 (*D. T.*, **109**) et perusinis nondum editis 10 (*D. T.*, **130**). Quae omnes lamminae, ut de syriis (*D. T.*, **17**) taceam, si ad 488 editas accesserint, 556 — 4 = 552 + 488 = 1040 ingentem summam facies.

CAPUT II

Quid non sit defixio disputatur.

Antequam defixionis naturam et vim declarare incipio, peropportune agere mihi videor si eam ab aliis detestationum modis secernere templavero, cum praesertim non desint qui cum ea diversas omnino magicae artis operationes temere miscuerint.

Gentes quidem apud antiquas viguit inimici èxsecrandi consuetudo, quod variis viis efficere solebant : modo simpliciter, grandioribus modo verbis ac prope rite ei male precabantur; aliquando etiam ad deos scelerum ultores eum deferebant. Splendidissime illustratur ille mos sequenti Aeschyleo loco.

Choeph., v. 139-149 :

. . . . Καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πόλυ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
Ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανέντας ἀντικατθανεῖν δίκην.
Ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι καί γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.
Τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.

Sed efficacior inest et reconditior in defixionibus virtus, quibus

intendisse homines fusius in capite III demonstrabitur quemdam sibi inimicum necessitate fixum et immotum tenere deosque certis simul formulis obligare ut in eumdem saevire cogerentur; utramque notam in ceteris deesse imprecationibus spero fore ut brevi fatearis. Quod ut penitus perspiciatur argumento sint nonnullae inscriptiones quas inter multas eligere iuvat.

Dirae graecae.

Notiores sunt dirae Teiorum (1) quam ut in eis commorer. Civibus malis et legirupis, proditoribus qui contra rem publicam facere non dubitaverunt poenae irrogantur quae semper eadem enuntiantur clausula : κεῖνον ἀπόλλυσθαι καί αὐτὸν καὶ γένος τὸ κείνου. Ex eo maxime quod nemo invocatur deus qui sontes puniat, neque saltem ii nominantur, neque ullum artatur « obligamentum magicum » (2) quod est defixionis proprium, devotoriis hunc titulum adnumerare non audeam. Sepulcrales alios scriptos graece, ad tuenda τὰ ἡρῷα confectos, cum diris quoque et poenarum sanctionibus (3), non magis quam praecedentem recipere mihi visum est; deorum nomina etsi saepius adsunt, de obligatis hominibus aut diis rursum ibi res non agitur.

Maior autem oritur difficultas de parva marmorea stela anno 1882 Deli reperta (4). Theogenes deos iratos convertit in mulierem quamdam quae sibi creditam pecuniam dolo abstulit; exorat ille gemens ea μὴ ἐγφύγοι τὸ κράτος τῆς θεᾶς. Proximam esse defixionum locutionibus illam nemo est qui neget. Animadvertas vero minime ab inferis diis opem quaerere Theogenem, sed a Sole et a Dea Syria; praeterea θεραπευτὰς rogat ut eam quae

(1) *C. I. G.*, 3044; Roehl, *I. G. A.*, 497; cf. Ziebarth, *Der Fluch im griechischen Recht.* (*Hermes*, XXX, 1895, p. 65).

(2) *Oros.*, IV, 13.

(3) *C. I. A.*, 1417-1433; Le Bas-Waddington, *Voy. arch. en Grèce et en Asie Mineure*, t. III, n. 1499; cf. S. Reinach, p. 429-431; Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, 1892, p. 173, n. 71; Zingerle, *Philologus*, LIII, 1894, p. 347 sq.; G. Hirschfeld, *Ueber die griechischen Grabschriften welche Geldstrafen androhen* (*Kœnigsberger Studien*, I, p. 83-144, 1887); Ioannes Merkel, *Ueber die sogenannten Sepulcralmulten* (*Götting. Festgabe für Ihering*, 1893); Huvelin, p. 45-48; alios libros vide in *D. T. A.*, praef., p. x, n. 4.

(4) Hauvette, *Bull. Corr. Hell.*, VI, 1882, p. 500-502, n. 24; cf. O. Hirschfeld, *Sitzungsberichte der k. Akad. der Wissenschaften zu Wien*; Philos.-Hist. Classe, LXXVII, 1874, p. 404, n. 57.

furata est solitis precibus detestentur, quod praecipue a more defigentium valde abhorrere mox compertum habebis (1).

Latinorum deinde si recenseamus inscriptiones non paucis offendamus simili ratione conscriptis, ut sexcentas denuo sileam in sepulcrorum violatores exaratas. Neque — sunt enim exempla admovenda — aliter sonare existimo romanam (2) in qua Dirae latinae.

stigmata aeterna Actae libertae scripta sunt.

Non devoveri mulierem quae filium a patre subripuit, sed indicio palam facto infamari demonstrant vocabula *stigmata aeterna*. Neque te fugiat nullum hic legi devotorium verbum, nullumque exorari numen; ac tandem qui Actae pestem exoptavit eam non *obligare* aut voluit aut scivit, cum enim ei misere cupit

. . . . clavom et restem
sparteam ut sibi collum alliget, et picem candentem
pectus malum commurat (3) suum,

non inaudito trito potius sermone paeneque proverbio usus est (4).

Expedit et alterum, Romae in via Salaria nuper erutum, prorsus convenientem adferre titulum (5) quo confirmetur quantum intersit inter exsecrationem nudam et defixionem. P. Grat-

(1) Etenim vel in bruttia tabella (*D. T.*, **212**) modo plane insueto confecta et huic nostrae stelae vicina non adpellantur αἱ πρόπολοι τᾶς θεῶ ut sceleratam mulierem deferant, quae ab ipsa scribente delata est femina, sed ut poenam exigant a civitate pro admisso furto statutam.

(2) *C. I. L.*, VI, 20905; Buecheler, *Carmina latina epigraphica* (*Anthol. lat.*), I, 95; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxv, qui inter devotorias recepit.

(3) Intellegas *comburat*.

(4) Cf. *C. I. L.*, VI, 12649, v. 14-16 :

Atimelo lib(erto),
cuius dolo filium amisi, restem et clavom
unde sibi collum alliget;

et *Testamentum porcelli* a Buechelero ad Propert. editum (p. 242) : « de Tebeste usque ad Tergeste liget sibi collum de reste ».

(5) *Notizie degli scavi*, 1900, p. 578, n. 35; conferendi sunt et duo graeci a Deissmanno illustrati, *Die Rachegebete von Rheneia* (*Philologus*, LXI, 1902, p. 252-265).

tius Celer « peragens tertium et vicensimum annum... morte nefanda occisus » inducitur eum a quo necatus est adpellans :

Hoc opto moriare malis ex-
emplis cruciatus et ipse;
nec te nunc liceat quo me
privasti lumen videre;
et tu des poenas quas meruist[i]
defensus inique. . . . .

Acerbissime in interfectorem invehitur iuvenis nec tamen eum proprie necessariis verbis devincit.

Memoratos ad unum titulos non omittendum est in lapide aut marmore insculptos fuisse, in plumbeis plerumque lamminis defixiones. Non ut contenderim nunquam aliam usurpavisse materiam qui adversarios occulte devovebant; cum vero plumbum fere praetulerint, ut infra ostendetur (1), facile suspicaberis lapideam aut marmoream inscriptionem, ubi ceteroquin non apparent certa defixionis indicia, ab hac mea sylloge iure dimoveri.

Φυλακτήρια Metallo quoque, auro, argento vel plumbo mandatas multas arcere decrevi; nam, si Ricardi Heim sententiam supra relatam (2) invertere licet, « non verborum magicorum potestatem salubrem et utilem, sed diram et nocivam vim imprecationum describere » mihi in animo fuit. Quae igitur φυλακτήρια ad tuendum, non καταδέσμους ad nocendum, continent nec raro christianorum sunt, hic frustra requiras. Huius ordinis esse videntur, ut e plurimis nonnullas proferam sive parum notas sive recentiores, aureae plures :

aurea α romana nunc deperdita, Amatii apographo inde ab anno 1829 servata, in publicum a Pelliccionio anno 1880 emissa (3);

β attica (?) Athenis in museo publico (n. 3413) a Ch. Peabody recognita (4);

(1) P. XLVII-XLIX.
(2) P. XVII.
(3) Pelliccioni, p. 181-182.
(4) *Transactions and Proceedings of the American philological Association*, XXVIII, 1897, p. XXI-XXIII.

γ attica altera Athenis anno 1837 a Raoul-Rochetto comparata Bibliothecaeque Nationali Parisiorum data (1):

δ attica tertia a Francisco Lenormant inspecta (2) ibidem prostat (3) cum aliis duabus originis incertae quondam convolutis (4).

Sunt et argenteae duae, quarum argentea

ε alteram Limoni Pictonum a. 1858 repertam denuo hisce annis exploraverunt Espérandieu (5), Ricochon (6) et Jullian (7);

ζ alteram convolutam, tenuissimam, Beryto in museum parisiense traductam spero fore ut mox iuris publici faciat vir doctissimus Héron de Villefosse qui versus centum et viginti in ea legit (8) mihique considerandam tradidit comiter.

Plumbeas tandem recenseho : plumbea

η opisthographam primum βαρβάροις ὀνόμασι plenam, Karthagine erutam ad castellum cui nomen *Bordj Djedid*, una cum altera in qua prominet scorpius in plumbo; crassa est et securiclata quod

(1) Num. 3010 signatur = Chabouillet, *Catalogue*, 2695.

(2) Lenormant, *Note*, et *Rhein. Mus.*, IX, 1854, p. 375.

(3) Num. 3007 = Chabouillet, *Catalogue*, 2692.

(4) Unam indicat Chabouillet, *op. cit.*, 2693, p. 399; altera num. 82.255 notata nondumque publici iuris facta simillima eius est quam vulgaverunt S. Reinach et E. Babelon (*Bull. arch.*, 1886, p. 57) *Zian* in provincia Tripolitana repertam; cf. Clément, *Catalogue des bijoux du Musée Napoléon III*, 1862, p. 83, pl. L. Exstat et in museo Parisiensi (*Louvre*) aurea nondum edita lammina, in Palaestina in monte Carmel, si vendenti credere fas est, inventa, ubi ordinantur ad orbem litterae. Quae cum in dubio sit positum utrum graecae an alterius sint scripturae, omittere titulum potius duxi.

(5) *Épigraphie romaine du Poitou et de la Saintonge*, 1889, p. 336, n. 154, tab. xxxv. Convoluta erat lammina « et renfermée dans une sorte d'étui carré, en cuivre ou en argent noirci par un long séjour dans le sol, et terminé en pointe à la manière d'un carquois ». De Longuemar (*ibid.*).

(6) *La tablette de Poitiers et une formule byzantine tirée des* « Anecdota graecobyzantina » *de Vassiliev*; annus deest.

(7) *Rev. des Études anc.*, II, 1901, p. 182; cf. Heim, *Incant.*, p. 541, n. 235; 567.

(8) Haec tantum Villefosse et Michon in libello qui inscribitur : IV, *Musée du Louvre*; *Département des antiquités grecques et romaines*. Acquisitions de l'année 1900. — Paris 1901, p. 11, n. 76 : « Argent. — Lame portant une imprécation grecque de 120 lignes en faveur d' 'Αλεξάνδρα, fille de Ζωή; elle était roulée dans un étui cylindrique en bronze dont plusieurs fragments ont été recueillis. Trouvée dans un tombeau à Beyrouth. » Alta est m. 0,37, lata m. 0,03. — Argentea quoque lammina gnostica adservatur in museo Kircheriano, cf. E. de Ruggiero, *Catalogo del M. K.*, 1878, p. 81, n. 200.

dicunt nec plicari potuit sed parieti clavis adfixa erat vel retinaculo suspensa (1);

θ alteram Regii Bruttiorum receptam, theca inclusam, graece scriptam, mulieris cuiusdam esse christianae monuit Le Blant et sexto labenti p. Chr. n. saeculo adsignavit (2).

ι tertiam cretensem, ex urbe Phalasarna, quam possidet nunc museum Societatis archaeologicae atheniensis (n. 9355), nuper penitus a se excussam docuerunt Ziebarth (3) et Wuensch cui subvenit Otho Hoffmann (4), hexametris versibus cum Ἐφεσίοις γράμμασι conflatam, amuletum, sive mavis, ligaturam esse qua malis omnibus et formidine quacumque se liberaret qui ferre secum soleret (5).

Errore confunduntur devotio et defixio.

Submotis igitur tam nudis exsecrationibus insculptis fere in lapide aut marmore, quam in metallo scariphatis tutelaribus formulis (6), superest ut ad defixiones proprie dictas accedamus,

(1) Delattre, *Inscriptions de Carthage*, n. 35. (*Recueil des Notices et Mémoires de la Société archéologique de la province de Constantine*, XXVIII, 1893, p. 169-171); Cagnat, XXIV, 1894, p. 422, n. 91; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVI; contuli.

(2) *Comptes rendus de l'Acad. des Inscr.*, 1887, p. 38 sq.

(3) P. 129-132, n. 26.

(4) Wuensch, *Flucht.*, p. 73-85.

(5) Collegit exempla amuletorum auro maxime incisorum Wessely, *Stud.*, VIII, p. 175-187; adde : Secchi, p. 151-152; Froehner, p. 230; de Rossi, 1869, p. 62; Nardoni, p. 116; Cecil Smith et D. Comparetti, *The Petilia gold Tablet.* (*Journal of hellenic studies*, III, p. 111-118); Héron de Villefosse, *Remarques épigraphiques*, III. — *Inscription de la Roque d'Anthéron* [*Bouches-du-Rhône*]. (*Revue épigraphique*, n° 108, 1903).

Non raro prodierunt e sepulcris convolutae lamminae variis insculptae metallis variisque linguis conscriptae thecis, quod iam ad θ supra notavimus, inclusae : de karthaginiensibus disseruerunt Gauckler, *Etuis*; id., *Bull. Soc. Antiq.*, 1902, p. 271 sq., et Ph. Berger, *Musée Lavigerie*, I, p. 222 sq., 232, pl. XXXII, 2 et 18; id., ad Gauckler, *Etuis*; — de sardiniensibus, Cara, p. 27, 29, pl. IV et Gauckler, *Etuis*, p. 194 sq.; — de romanis et catinensibus, Nardoni, p. 114-117; — de gaditanis, de Laigue, *Revue archéol.*, 1892, II, p. 291-296 et Gauckler, *Etuis*, p. 194; — de reginensibus, Ad. Bauer, *Amulet aus Regensburg* (*Archaeologisch-Epigraphische Mittheilungen*, I, 1877, p. 68-70); — de beryteusi, Wessely, *Stud.*, VIII, p. 179 = *C. I. G.*, 9064; — de duobus originis incertae Parisiis servatis, Chabouillet, *Catalogue*, 2694, 2696. His iungendum est φυλακτήριον et ipsum dubiae originis quod possidet museum parisiense; in una « petite bulle lenticulaire en or » abditum erat, cf. Froehner, p. 220. De theca hadrumetina vide infra in *Additam.* ad finem.

(6) Omisi tabellas plumbeas duas (*C. I. L.*, III, 11883) bis scriptas, a. 1889 Bri-

quae non possent illis nisi gravi errore adsimilari. Minore quidem certo tamen veritatis detrimento non discernuntur a devotionibus. Increbruit consuetudo non tantum apud nostrae aetatis (1) sed etiam apud veteres scriptores (2) alteras alterarum nomine adpellare, vocabulisque uti *devovere*, *devotio* ubi rectius *defigere*, *defixio* exspectarentur (3). Nec negaverim me saepius iam in hac commentatione sic paulo detorto sensu eadem usurpavisse et postea esse usurpaturum, utpote quae vulgata facile omnibus audiantur et scribenti obvia sint. Proxima quoque, fateor, est vocis utriusque significatio, non ita vero ut confundantur; nam si traditur utrobique diis torquendus aut immolandus homo neque ideo potest ulla defixio sine aliqua devovendi ratione exsistere, tamen alia longe via in potestatem deorum veniunt qui defigun-

gantii Raetorum in sepulcreto ad duo cadavera repertas, cum nemini contigerit quid significent inscripti duo versus divinare; de mensuris fortasse liquariis cogitaverunt editores. — Titulum in plumbo exaratum Carpentorate a. 1845 erutum, Avenione in museo adservatum, ab Aemilio Espérandieu editum (*Catalogue des Inscriptions antiques du Musée Calvet d'Avignon* [*Mémoires de l'Académie de Vaucluse*. XVIII, 1899], p. 224, n. 197) monet Jullian (*Rev. des Études anc.*, II, 1900, p. 136-141) non esse devotoriam tabellam sed partem sarcophagi. — De tabella rotunda Bullae Regiae in Africa detecta haec docuit La Blanchère : « ... la rondelle en question ne contient pas une *devotio*. Elle n'a rien des tablettes où se lisent les textes de cette nature, sinon qu'elle est en plomb et gisait dans une tombe; à tous les autres points de vue, elle diffère d'elles absolument. » (*Amulette provenant d'une tombe romaine de* Bulla Regia [*Collections du musée Alaoui*, Première série, 1890, p. 116]).

(1) Buecheler, *Osk.*, p. 28, expresse declarabat « *defigere aliquem* ward synonym mit *devovere*. »

(2) Exemplo sit locus Ovidianus, *Amor.*, III, 7, 27-29.

Num mea Thessalico languent *devota* veneno
corpora? Num misero carmen et herba nocent?
Sagave poenicea *defixit* nomina cera?

(3) Res etiam diversissimas discernere non satis curavit Froehner, ne dicam miscuit, dum scribit (p. 224) : « Le grec et le latin nous offrent à eux seuls plus de quarante expressions pour désigner le talisman. Tantôt c'est la forme ou la matière qui lui donne le nom (*lamina litterata*, *breve*, *anulus*); tantôt l'inscription (*characteres*), la manière de le porter (*ligamina*, *obligamenta*, *ligaturae*, *suballigaturae*, περίαπτα, περιάμματα, περιαρτήματα, καταδέσεις, κατάδεσμοι) soit au cou (*suspensiones colli*), soit sur la poitrine (καρδιοφυλάκιον), ou, enfin, sa destination (*servatorium*, *amolitum* = *amuletum*, *amolimentum*, *praevium*, φυλακτήριον, ἀμυντήριον, ἀποτρεπτικός) qui est de garantir d'une maladie ou des effets du charme. *Fascini*, *praefiscini*, ἀβάσκαντα, προβασκάνια sont ceux qui neutralisaient l'influence du mauvais œil. » Cf. Pellicioni, p. 182-184.

tur ac qui devoventur. Quamobrem non parvi erit momenti si ambas comparaverimus ut propriam cuiusque naturam et vim peculiarem introspicias. Devotionum vero hic tantum ad mentem revocabo exempla (1), cum tibi defixionum ad manus sint in altera huius libri parte quae in sequenti capite considerabuntur diligenter.

Devotiones publicae.

Nemo est qui non compertum ex Livio habeat quam impavide M. Curtius equo insidentem, armatum se in specum immiserit ut rei publicae saluti consuleret (2), quantaque fortitudine, et post cladem ad Alliam, in Urbe « turba seniorum... adventum hostium obstinato ad mortem animo » exspectaverint (3), et urgentibus Latinis deinde Samnitibus et Gallis Decii, pater eiusque filius, in se omnem deorum iram ut a suis averterent adsumpserint seque dederint mactandos (4). In pari discrimine cum iam in eo essent hostes ut Romanos funderent, Vibius Accaus, cohortis paelignae praefectus, « exsecratus... seque et cohortem... princeps ipse per fossam vallumque in castra irrumpit (5). » Quae de viris summis ducibusque praedicavit Livius, haec eadem exemplis tenuioribus corroborare in promptu nobis est. « Massilienses, teste Petronio (6), quotiens pestilentia laborabant, unus se ex pauperibus offerebat alendus anno integro publicis et purioribus cibis. Hic postea, ornatus verbenis et vestibus sacris, circumducebatur per totam civitatem cum exsecrationibus, ut in ipsum reciderent mala civitatis : et sic de rupe proiciebatur. » Nec cito desiit ille se devovendi usus, quanquam labentibus annis in dies aliquid amiserat pristinae saevitiae; nam quod saepe legimus in titulis fuisse municipia, magistratus, privatos etiam

(1) De devotione egerunt Preller-Jordan, *Roem. Myth.*, I, p. 139; II, p. 78-81 qui defixionem ab ea distinguere parum sciverunt; Bouché-Leclercq, *Manuel des Inst. rom.*, p. 523; *Dev.*; Marquardt, p. 334-336; Wissowa, *Dev.*

(2) T. L., VII, 6, 3-5.

(3) V, 41. Hanc et M. Curtii devotionem in dubium vocavit Bouché-Leclercq, *Dev.*, p. 118.

(4) T. L., VIII, 9, 4-13; cf. 6 et X, 28; Val. Max., I, 7, 3.

(5) T. L., XXV, 14, 4-5.

(6) *Satyr.*, CXLI.

homines principis « numini maiestatique » devotos, indicat certo eos non inanem formulam cantitavisse, sed vetustos mores inscios fortasse fuisse imitatos. Caligula enim, cum gravi morbo aegrotavisset et plurimi pro eius salute se obtulissent, ubi convaluit hosce addictissimos sibi cives moriendo invitos votum solvere coegit (1).

Non semper autem, ut in modo citatis locis, voluntariae se morti obiciebant ut patriam aut principem periculo liberarent; devovebantur saepe aut hostes aut minime volentes eiusdem populi partisque homines ad pestem averruncandam, ad procurandamque civitati suae victoriam; Latinorum et Gallorum exercitus secum consecratos esse voluit uterque Decius (2), monetque Livius (3) « licere consuli dictatorique et praetori, cum legiones hostium devoveat, non utique se, sed quem velit ex legione romana scripta civem, devovere. » Notum est etiam in urbes captas, evocatis prius diis quorum in tutela essent, Romanos deinde dictatores aut imperatores minas detestari solitos fuisse. Qui de ritibus silet Macrobius (4) carmen integrum refert, quo Dispater Veiovis Manes « urbes agrosque capita aetatesque eorum devotas consecratasque habeant ollis legibus quibus quandoque sunt maxime hostes devoti. » In expugnatam Karthaginem conversae hae dirae, in multa quoque oppida antea pronuntiatae fuerant (5). Traditur et non semel peregrinorum vel barbarorum

(1) Suet., *Calig.*, 27; Dio Cass., LIX, 8, 3. Multa de his devotionibus testimonia tam ex libris quam ex titulis excerpta collegit Fustel de Coulanges, *Hist. des Inst. polit. de l'anc. France. — La Gaule Romaine* (1891), p. 177 sq. Cf. Wissowa, *Dev.*, p. 280; Bouché-Leclercq, *Dev.*, p. 119.

(2) T. L., VIII, 6; X, 28. Bouché-Leclercq, *Dev.*, p. 117 : « ... le dévouement de soi-même, ainsi pratiqué, n'est qu'un complément ajouté à la *devotio* dirigée contre autrui; ceux qui se dévouent pour leurs concitoyens dévouent en même temps les ennemis. »

(3) VIII, 10.

(4) III, 9, 9-3.

(5) *Ibid.*, 13 « In antiquitatibus autem haec oppida inveni devota † Stonios Fregellas Gavios Veios Fidenas, haec intra Italiam, praeterea Carthaginem et Corinthum, sed et multos exercitus oppidaque hostium Gallorum Hispanorum Afrorum Maurorum aliarumque gentium quas prisci locuntur annales. » Cf. Bréal, *Les tables Eugubines*, VI *b* 60, p. 191.

par, Graecum et Graecam, Gallum et Gallam, « aut aliarum gentium cum quibus tum res esset » in foro Boario fuisse defossum. Ad aetatem usque Plinii duravit ille mos (1) qui videtur cum devotione artissime coniunctus (2). Consueverant denique proficiscentes ad bellum imperatores, si Capitolino (3) credere licet, munus gladiatorium et venatus dare : « multi dicunt apud veteres hanc devotionem contra hostes factam, ut civium sanguine litato specie pugnarum se Nemesis, id est vis quaedam Fortunae, satiaret. »

Devotiones privatae.

Publicas huius modi etsi potissimum significant rerum gestarum scriptores privatae vivendi condicionis saepius incuriosi, nihilominus nobis est existimandum et a privatis hominibus devotiones non fuisse neglectas ut infensum sibi quemque perderent. Quarum vix superest memoria, quae fuerint tamen conici potest si recensueris breviter Ovidii carmen quod inscribitur *Ibis*. Nam cum proclamet poeta voce grandi :

v. 55 sq. Nunc quo Battiades inimicum devovet Ibin,
hoc ego devoveo teque tuosque modo...
v. 95 sq. Illum ego devoveo, quem mens intellegit, Ibin,
qui scit se factis has meruisse preces.
v. 130. Certe ego, quae voveo, superos motura putabo...

tibi audire videaris Romanorum imperatorem Karthagini diras minitantem. Deinde multis versibus (107-127, 250-604) precatur ut omnimodae calamitates in inimicum irruant; immo fingit poeta sacra institui quibus immolandus est inimicus :

v. 104-106. Iam stat, ut ipse vides, funeris ara tui.
Pompa parata tibi est. Votis mora tristibus absit :
da iugulum cultris, hostia dira, meis.

Devotionis et defixionis propriae notae.

Ex dictis iam facile colliguntur quaedam propria et externa signa (4) quibus constat discrepare a defixionibus devotiones et

(1) Plin., *H. N.*, XXVIII, 12.
(2) Preller-Jordan, *op. cit.*, II, p. 81.
(3) *Hist. Aug*, XXI, 8, 6.
(4) De intima devotionis virtute disserere meum non esse ratus te ad ea remittam quae docte de his rebus disputaverunt Bouché-Leclercq, *Dev.*; Huvelin, p. 15-17; Wissowa, *Dev.*

ea hic notare magno opere interest. Etenim cum primum se ipse devovere quisque possit, inauditum plane est ullum unquam hominem se defixione obligavisse (1). — Devotio praeterea palam fit interdumque publice ne quid detrimenti capiat res publica; occultat se contra qui defigit et cavet ne detegatur et sui unius commodo consulit. — Altera igitur, etsi aliquando iratum et ulciscentem animum, quod manifestum ex Ovidii versibus habemus, non raro ferox et in patriam piissimum et gloriae amore accensum ingenium declarat; altera autem non potest nisi ab invidiosa, pavida et abiecta mente concipi (2). — Nec demiror, quippe cum viri devovere sit religiosi, cui saepe adstans pontifex P. R. carmen ut fit in sacris publicis indicat et caerimonias (3); defigere superstitiosi qui petit opem a mago vel saga et ad artes ita se confert pessimas, ut quae de amuletis adversus venenatos serpentum morsus adhibitis pronuntiaverit Arnobius (4), de defixionibus quoque adfirmari queant : « ... protegimus nos lamminis, Psyllis Marsis vendentibus aliisque institoribus atque planis. »

Quis tamen eat infitias, cum is quoque qui defigit quemdam diis deferat, in defixione devotionem subesse, ita ut excogitetur facile nihil ad summam fuisse defixionem nisi devotionem adulteratam (5)? Rem ita se gessisse libenter concederem nisi plumbeis lamminis in Italia repertis, quarum vix aliquot a. Chr. n. exaratae sunt, aetate multo priores (6) essent pleraeque in Graecia eru- **Graeca defixionis origo.**

(1) « Il n'y aurait peut-être pas contradiction à s'immobiliser pour ainsi dire soi-même et à contraindre les dieux à intervenir contre soi. Du moins, en fait, parmi les très nombreuses *tabellae* que nous possédons, aucune ne révèle une telle pratique. » Audollent, *Dev.*, p. 42.

(2) Bouché-Leclercq, *Astrol.*, p. 537, n. 1.

(3) T. L., VIII, 9 : « Agedum, pontifex publicus populi romani, praei verba quibus me pro legionibus devoveam. » Pontifex eum togam praetextam sumere iussit, et, velato capite, manu subter togam ad mentum exserta, super telum subiectum pedibus stantem sic dicere... » Cf. Wissowa, *Dev.*, p. 278.

(4) *Adversus nationes*, II, 32.

(5) Wissowa, *Dev.*, p. 279.

(6) Hariolatus est Huvelin magis quam fidem fecit dum scribit (p. 25) : « la pratique des *devotiones* [hoc est *defixiones*] orales et écrites était fort ancienne à Rome ». Cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxxii, col. 2, adn. 1.

tae utpote quae tertio vel quarto saeculo expedite adscribantur, verique ideo simillimum videretur devotoriarum tabellarum usum ex Oriente ad occidentales populos fuisse translatum (1).

Sed eam minime fictam religionis depravationem quam Romanis adtribuere vetat ordo temporum, in Graecos conferendam esse (2) recte docuit Wuensch (3). « Deos enim Graeci... esse credebant bona malaque facta imputantes scelestosque poenis adficientes : quare ut sibi quisque ab altero iniuriam illatam esse putabat, male fecisse hunc alterum dignumque esse quem dii castigarent opinatus numina imprecabatur, ut ipsum brevi et severe ulciscerentur. Haec est illa ἀρά, qua deos caelestes inferosque invocabant, prae caeteris autem inferos, quia penes illos munus ulciscendi putabant esse » et ea memoratur saepe apud poetas praecipue tragicos (4). Fiebat autem ἀρά tam publice (5) in foederibus legibusve sanciendis, in tumulis tuendis, quam privatе, dicebaturque potius quam scribebatur (6). Cum autem « saepe eveniret, ut sero numinis vindicta aut numquam adsequeretur maleficum, volgus a religione convertebat se ad superstitionem, quae docebat, preces non exaudiri a numinibus nisi rite invocatis secundum praecepta, quae deos cogere possent arte magica, ut devoventibus morem gererent. Ac primum quidem in his praeceptis succedebant in locum vivae vocis verba

(1) Si vera sunt quae de plerisque magicis artibus declaravit Fossey (p. 137) : « A Rome, comme à Babylone, la magie existait avant toute importation étrangère » (cf. Henry, *Magie*, p. 1-7) ; at certe de tabellis devotoriis nullo pacto admitti possunt. Iure enim duplex magiae genus distinxit vir doctissimus V. Henry, *op. cit.*, p. 7; cf. p. 221 sq. « Cette magie noire... n'est point celle des temps lointains où... les occultes puissances des ténèbres sont l'exécration de l'humanité, et rarement ses auxiliaires. »

(2) Inde fit ut priores aetate defixiones e. g. Cnidiae tredecim (*D. T.*, 1-13) religionem magis videantur quam superstitionem redolere ; cf. Macdonald, p. 163, et infra, p. LXII sq., XCIV.

(3) *D. T. A.*, praef., p. II et XXXII.

(4) Locos refert Wuensch (*ibid.*) e Sophocle, *Electr.*, v. 110-116 ; *Trach.*, v. 1239 et Aeschylo, *Eumen*, v. 413 desumptos.

(5) Exempla collegit Ziebarth, *Der Fluch im griechischen Recht.* (*Hermes*, XXX, 1895, p. 57-70).

(6) Apud quasdam gentes magica virtute pollebant verba hominis ore emissa, hoc saltem adfirmat de Judaeis Blau, p. 61 ; cf. Kuhnert, *Def.*, col. 2376.

scripta : quoniam scriptura semper, imprimis remotioribus temporibus, arcani aliquid habebat (1) ». Inde ne inferas nullas deinceps fuisse nisi litteris mandatas defixiones, talibus vero fuerint modo rite confectae artius obligabantur et dii et homines (2), atque in propatulo est dictas simpliciter simul ac pronuntiatae fuerint evanuisse nobisque vix posse notas fieri nonnisi forte et casu aliquo (3). Defixiones dictae non scriptae

In eo igitur acquiescere nobis iam datur ut tabellae omnes in hac mea sylloge servatae, punicis forsan duabus exceptis (4), e fonte graeco fluxerint (5). Videant tamen qui orientalium gentium monumentis student utrum defigendi consuetudo, ut Italiae e Graecia, ita Graeciae aliunde venerit, ut ad priorem rursus originem eam reducere necesse habeamus (6).

(1) *D. T. A.*, praef., p. II; cf. Dieterich, *ABC*, p. 103.

(2) Clem. Alex., *Strom.*, VII, 4 « πολλοὶ δὲ καὶ τὰς γραφὰς δεδίασι τὰς ἀνακειμένας. » Cf. Blümner, p. 480; Fossey, p. 105; Huvelin, p. 11 sq., 20. Saepe etiam nunc apud Seres « le malade avale le remède, mais aussi l'ordonnance, s'imaginant que les signes tracés sur le papier devaient, eux aussi, jouir de propriétés particulièrement actives. » H. de Parville, ex Matignon (*Journal des Débats*, 10 mars 1904, p. 2).

(3) *D. T.*, **109**.

(4) *D. T.*, **213-214**.

(5) Vide infra, p. CVIII-CX.

(6) Lamminas plumbeas mandaïtis litteris tectas indicavit Lidzbarski (*Ephem. für semitische Epigraphik*, I, 1900, p. 30, adn. 1); de Assyriorum artibus magicis defixioni similibus disputavit Fossey, p. 9, 78-81, 133; Indorum, Henry, *Magie*, p. 7-9, 125, 128 sq., 131, 227-230. Vide quos citavit libros Huvelin, p. 3, n. 1.

CAPUT III

Qua mente quibusque formulis conscriptae fuerint defixiones.

Quoniam rite invocanda erant numina ut preces — quod docuimus antea (1) — exaudire cogerentur, nemo est qui non sentiat a quibusdam certis legibus discedere non potuisse defixiones, nedum componerentur cuiusque arbitratu; non ita quidem ut aliae aliis consonarent ad verbum sed eidem saltem omnibus communi normae responderent. Quod minime fictum esse res postulare videtur ut demonstrare adgrediar.

A quo scriptae tabellae. Ac primum ut praecepta servarentur secundum quae deos et inimicos obligari confidebant, perito artis magicae viro opus erat qui tabellis praeesset parandis, cum non esset quilibet tali labori aptus. Cuius autem ope exaratae sint lamminae pleraeque divinare magis quam pro certo scire nobis contingit (2); rarissime enim qui versus insculpsit utpote legum vindictam (3) aut defixorum hominum ultionem formidans suam ipsius esse scripturam patefecit : tali consilio dubio procul defigentes suum nomen aequalibus siluerunt, quod ideo in perpetuum silet. Paucae quidem sunt integrae tabellae in quibus hoc ulciscentis viri nomen

(1) P. XLII.
(2) Wuensch. *D. T. A.*, praef., p. IV.
(3) *Cod. Theod.*, IX, 16, 3; 5; 8; 19, 12; cf. Le Blant, *Déclam.*, p. 357, adn. 5.

deprehendimus (1), periit quoque forsitan in tribus aliis fractis (2); observandum est tamen in quibusdam inter formulas tam caute fuisse insertum ut possit dubitari num sit vere devoventis (3). Non satis est igitur illum expresse nominari ut inde inferas ab eiusdem manu instructam fuisse lamminam, etenim perspicuum est potuisse qui graphio scariphavit illius ita induere personam ut ipse scripsisse videretur. Ceterum qui, ut infra ostendetur (4), plumbea volumina fere deponebant humiliores, non ii fuissent qui ea conficerent. Nam si interdum simplicia et nuda sese praebent, saepius — quod tibi luce meridiana clarius in indicibus patebit — sunt difficilioribus formulis, deorum aut daemonum insolitis nominibus et cognominibus, signisque mysticis implicata, quae omnia arcana is solus noverat bene, qui diu in haec incubuerat. Tituli praeterea plurimi, ut sunt e. g. et cyprii sedecim (5) et romanorum (6), karthaginiensium (7), hadrumetinorum (8) agitatorum multi, crebro una reperti (9), inter se ita similes adparent ut non concipi potuissent exigique nisi ab uno aut a consociatis pluribus hominibus eisdemque reconditiore disciplina imbutis. Temporibus denique illis, ut solidissimum addam argumentum, pauci e vulgo litteris docti scribere valebant. Fieri ergo non poterat quin adesset magus inimicos detestanti eique admotis certe formularum libellis enchiridiisve (10) opitularetur. Magorum peritiam — etsi qui et

(1) *D. T.*, **1-5**; **24-26**; **28-35**; **37-38**; **39**?; **42**?; **43-44**?. **68**?; **93**; **98**; **101**; **106**; **110**?; **136**?; **191**?; **193**?; **195**?; **198**?; **212**; **213**; **219**?; **220**? **227**?; **231**; **266**; **267**; **270**: **271**.

(2) *D. T.*, **7**; **23**; **27**.

(3) *D. T.*, **43-44**; **68**; **93**; **101**; **106**; **110**; **191**; **193**; **198**; **219**; **220**; **227**; **271**.

(4) P. cxxvi.

(5) *D. T.*, **22-37**; cf. Macdonald, p. 164.

(6) *D. T.*, **159-187**; laterculum vide in cap. IV.

(7) *D. T.*, **234-240**.

(8) *D. T.*, **272-274**; **275-284**; **286-291**; **292-294**.

(9) *D. T.*, p. 361, 378; cf. infra adn. 10.

(10) Huiusmodi exemplaria exstitisse nemo negabit qui animadverterit mendas quasdam in tabellis; nam si datur *quem* pro *quam* ubi de femina res agitur (*D. T.*, **264**, 13; **265** *a* 5; **266**, 5, 18; **268**, 10) et si homines indicantur post-

quales sint ipsi nihil docemur — non semel deprehendere est in titulis.

Invertuntur non raro in graecis praecipue et vocabula et versus (1), usque eo ut versuum paene dimidia pars in quadam romana Sethianorum tabella ἀντίποδα consilio ordinentur (2); sinistrorsum alias procedunt (3). Minutissimis plerumque litteris, quae non scaripharentur nisi manu firmissima et exercitatissimis oculis, usus est scriptor. Immo aliqua superstitione moti (4), qui titulos boeotium et karthaginiensem in orbem disposuerunt (5) et qui agitatorum karthaginiensium in aemulos defixiones effecit, versus a superiore margine adamussim ad centrum continuos tam sollerter direxit ut decrescentium quadratorum series exsisteret (6) neque vacaret vel minimum spatium. Aliquando etiam, in Africa praesertim, graecis litteris repraesentantur latina vocabula (7) et latinis graeca (8). Ad hoc in tabellis latinis latine prolatis, graece dantur daemonum secreta nomina (9) aut formulae devotoriae (10), haud secus ac si graecis litteris inesset propria nescio qua virtus ad cogendos deos et

quam fuerunt equi tantum designati (*D. T.*, **272** *a* 12; **273** *a* 11; **274** *a* 12-13; cf. p. 377 ad v. 35), fatendum est eum qui lamminam incidit quae ad manum ei erant descripsisse. Adde huc quod simillimae inter se nec raro una repertae non paucae defixiones (praeter eas quae iam, p. XLV, adn. 9, citavi non omittendae sunt *D. T.*; **70-73**; **94-102**; **111-112**) non possunt ex eodem fonte non manare. Libelli autem qua ratione conditi fuerint nobis conicere quodam modo licet ex comparatione papyrorum quae sunt carminibus et formulis magicis refertae. Cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXXII.

(1) Vide infra p. XCV; *D. T.*, **45**, 12; **67**, 37; **76**; **82**; **91**; **103**, 1.

(2) *D. T.*, **155**. Corruptam quoque fuisse consulto diversisque modis in tabellis atticis scripturam notavit Wuensch, *D. T. A.*, ind. V *e*.

(3) *D. T.*, **14** *a* et *b*; **45**, 5, 12; **58**; **59**; **60** et **61**, 1-10; **64**; **67**; **80**, 39. 61. 122. 142. 180. 289. 345. 357. 389; **81** *a* 1-3; **91**; **104**; **131**; **133**, 4-7.

(4) Vide infra p. LXXXII.

(5) *D. T.*, **85**; **257**.

(6) *D. T.*, **234-240**.

(7) Quod evenit quoque in inscriptionibus Romae, Velitris, Surrenti erutis ab arte magica alienis (Cagnat-Toutain, 189, 231, 237, 257, 264, 265, 281, 290, 296, 304, 334, 342, 355, 403, 463) et in magicis libris recentioribus (Fournier, p. 399, 403 sq.).

(8) Vide p. CIX, adn. 4.

(9) *D. T.*, **140**; **230**; **233**; **243**; **250-253**; **264**; **266**; **286** *b*; **291** *b*; **292** *b*; **293** *a*, *b*; **294**; **295**.

(10) *D. T.*, **140**, 14; **248** *b* 8-9; **249** *a*; **251** II 6-7. 14; **252**; **253**; **295**, 26-29

homines (1), vel potius quia ut priscas apud gentes ita rude- apud homines qui externo loquitur sermone pollere magis cres ditur (2). Ne multa quidquid in defixionibus ad βάρβαρα ὀνόματα pertinet simpliciter enuntiata vel singulari modo disposita (3) et ad signa mystica sive nuda sive in extremis hastis globulis ornata (4), hoc non dubitaverim adsignare magorum industriae.

Apertis tamen quandoque indiciis constat ab ipso defigente, non ab interprete quodam, vel totum vel ex parte insculptum fuisse titulum. Tabellam atticam a se exaratam declarat 'Ονησίμη femina (5); quae cavens ne obnoxia fieret ipsa diris quas plumbo mandavit, neque se detegere volens ne poenas persolvendi periculum obiret, omnimodo propriae saluti consuluit his verbis, σώζετε τὴν μολυβδοκόπον. In altera quoque attica lammina (6), si recte vidit Wuensch (7), quidam e vulgo inimici nomen enixus referre (8) cum parum profecisset ad magum confugit, qui emendatum restituit titulumque perfecit. Confessus ita est ille inexpertus homo non praesto esse omnibus devotoriarum tabellarum conscriptionem; quod etiam ex aliis lamminis in propatulo est (9).

Paucissimae collectae sunt plumbo non commissae. In speculari lapide exaratas quattuor (10), in fictilibus undecim (11), in stanno unam (12), in aere duas (13), in auro duas (14), in marmore

Plumbeae sunt fere lamminae.

(1) Wuensch, *Flucht.*, p. 263 sq.; Dieterich, *ABC.*, p. 98 sq. Has omnes artes adhiberi existimavit Huschke (*Dialekt.*, p. 893) « als könnten die finsteren Mächte nur Finsteres lesen ».

(2) Conway, p. 457; La Blanchère, *Collections du Musée Alaoui*, 1890, p. 116.

(3) E. g., *D. T.*, **243**.

(4) Vide Wuenschianas imagines, *Seth.*, p. 8, 10 sq., n. 2, 6, 7; Villefosse, *Tabellae*, p. 334; *D. T.*, **256**; **266**.

(5) Wuenschium sequor (*D. T. A.*, 100) qui 'Ονησίμη pro nomine devoventis feminae retinuit. Cf. infra, p. LXV.

(6) *D. T.*, **53**.

(7) *Flucht.*, p. 63.

(8) Accusativum Νίκανδρον pro nominativo posuit.

(9) *D. T.*, **230**; **243**; **252** in fine ?; **271**, 1-5; **295**, 21.

(10) *D. T.*, **18-21**; de exsecrationibus in molli lapide relatis cf. **17**.

(11) *D. T.*, **103**; **136**?; **137**; **200-207**.

(12) *D. T.*, **106**; stanni fodinae in Britannia antiquitus iam exercebantur; cf. Blümner, p. 533.

(13) *D. T.*, **196**; **212**.

(14) *D. T.*, **127**; **262**.

unam (1) tantum inveni, ita ut sit manifestum conscribendis defixionibus quasi proprium fuisse plumbum; quae ideo non semel ἐλασμοὶ μολύβδινοι audiunt. Ne putes vero nunquam nisi ad vinciendos inimicos illud usui fuisse metallum, cum de duobus cretensibus titulis verba iam fecerim aut brevi sim facturus, amuleto phalasarnensi (2) et tabella exsecratoria lappensi (3), atque innotuerint omnibus tam πινάκια dodonea quibus sciscitabantur ab oraculo responsa (4), quam liber plumbeus gnosticus in museo Kircheriano adservatus (5), multaque eiusmodi (6). Succurrunt etiam haec libri Job (7) : « Quis mihi det ut exarentur (sermones mei) in libro stylo ferreo et plumbi lammina...? », et Pausaniae de Hesiodis poemate (8) : « Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντές ...μοι μόλιβδον ἐδείκνυσαν, ἔνθα ἡ πηγή, τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου λελυμασμένα · γέγραπται δὲ αὐτῷ τὰ Ἔργα. » At pro defixionum numero elucet saepius multo in his elaborandis adhibitum fuisse plumbum quam in ceteris inscriptionibus.

Cur autem hoc ita insumpserint obvium est, quippe quod huius sit naturae ut exaranti molle et plicanti ductile unaque

(1) *D. T.*, **122**. Cf. Dieterich, *Pap.*, p. 788 sq.

(2) *Supra*, p. XXXVI.

(3) *Infra*, p. LIII. In insula Creta plumbi feraci nonnunquam erutae sunt plumbeae inscriptiones; cf. Wuensch, *Flucht.*, p. 73.

(4) C. Robert, *Hermes*, XVIII, 1883, p. 466-472. Exstat Parisiis in museo publico tabella plumbea inedita (*Louvre*, *MVC.*, 1681) quam hic occasione data describere expedit. Opisthographa est, lata m. 0,10, alta m. 0,064, quondam plicata, reperta Dodonae in sepulcro, die 15 m. decembris a. 1892 Parisios adlata.

A	B
Εἰ μή ἐστι σαμεῖον τὸ τοῦ κεραυνοῦ τοῦτον ἂν ἑλεῖν.	Imago fulminis cum paucis evanidis versibus.

a 1, σαμεῖον = σημεῖον.

(5) De Ruggiero, *Catalogo del museo Kircheriano*, p. 65-79, n. 199.

(6) De quibus egit Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. II. Atticam tabellam cum brevi inscriptione quinti a. Chr. n. saeculi

Μενέκρατες
Στρατοκλέους χαῖρε

idem nuper edidit (*Flucht.*, p. 73, n. 8); spuriam tamen posse esse monuit.

(7) XIX, 23-24.

(8) *Boeot.*, IX, 31, 4; cf. Hofmann, *Blei*, p. 30 sq.; Huvelin, p. 25.

durum existat (1). Sed cum hisce dotibus commendatum ad manum omnibus sit (2), suspicati sunt viri docti alia quoque de causa fuisse a defigentibus electum. Frigidum enim, grave, cinereum et quasi mortis pallore suffusum Saturni (3) metallum perficiendo operi lethifero consulto usurpavisse veteres Huschkio (4), Bouché-Leclercquio (5), Wuenschio (6) placuit. In libris quoque magicis significatur : λαβὼν πλάτυμμα μολυβοῦν γράψον τὸν λόγον (7), λαβὼν χάρτην ἱερατικὸν ἢ μολυβοῦν πέταλον καὶ σιδηροῦν κρίκον θὲς .. (8). Contra vero Huebner adserit (9) : « Quod plumbum prae reliquis metallis devotionibus et obsecrationibus inservierit, non tam ex peculari quadam superstitione quam ex facili et commodo eius metalli in scribendo usu explicandum puto. » Quanquam prioribus libenter accedo, observandum est non necessario magicis plumbum legibus praescriptum fuisse cum defixiones aliquot in aliis quibusdam corporibus legantur (10).

Ut defigenti omnia ex sententia succedant irrogatoque malo corripiatur adversarius, recte exaretur eius nomen in lammina prorsus necesse est ; sin aliter irritae cadant formulae vel forsitan in ipsum devoventem recidant. Haec habuit in mente Ovidius cum diceret de illo quem sibi finxit Ibi : Nomen.

(1) Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. III; Blümner, p. 481.

(2) V. g. monet Wuensch (*Flucht.*, p. 84) φυλακτήριον cretense plumbeum facile complicatum gestatumque fuisse.

(3) Qui est hominibus adversum numen; Propert., IV, 1, 104 « grave Saturni sidus in omne caput »; Lucan., I, 652 « stella nocens »; Iuven., VI, 569 « sidus triste »; cf. Dieterich, *Abraxas*, p. 78 et n. 4.

(4) *Dialekt.*, p. 893.

(5) *Astrol.*, p. 315, n. 5 et p. 95, n. 2, p. 96, n. 2; cf. Clermont-Ganneau, *C. R. Inscr.*, 1900, p. 541.

(6) *D. T. A.*, praef., p. III, ubi testimonia legas collecta e scriptoribus, e papyris, ex ipsis tabellis; *Seth.*, p. 72; *Puppe*, p. 28; *Rhein. Mus.*, LVI, 1901, p. 402 sq.

(7) Wessely I, Pap. Par., 328 sq.

(8) Kenyon, Pap. Anastasy, 304-306; Wessely II, p. 10 : « Thermen, Bäder und Wasserleitungen machen sich die abergläubischen Leute zu Nutzen, so das Blei der Röhren [Pap. CXXI], 405 μόλιβος ἀπὸ ψυχροφόρου σωλῆνος, 440 πλὰξ μολιβῆ ἀπὸ ψυχροφόρου τόπου. »

(9) *Exempla*, p. XLV; cf. Battle, p. LV.

(10) Lamminis quoque aureis, argenteis, stanneis, aeneis, praeter plumbeas utebantur veteres in aliis magicis ritibus; cf. Marcellum, *De medicamentis*, VIII, 59; XXI, 8; XXII, 9; Wessely II, p. 11; *Stud.*, VIII, p. 117; et supra, p. XXXIV.

neve minus noceant fictum exsecrantia nomen
vota, minus magnos commoveantve deos (1).

Primum itaque paeneque praecipuum in tabellis elementum detestati hominis nomen (2); etenim fieri potest ut defigendi verba desint (3) aut nemo deus invocetur (4), at scriptis in defixionibus vix ullam observes in qua non sit aut expresse propositum aut aliqua reconditiore via traditum invisum illud nomen (5). Quod si rite fuerit delatum haud secus ac si lege ageretur (6), ille quoque diis inferis sine ulla dubitatione tradetur (7), secundum superstitiosam opinionem, « quae fuit evenire homini quodcumque eveniret nomini eius : nam artissime apud veteres cum suo quisque cohaerebat nomine (8). » Quo facile intellegitur cur no-

(1) *Ibis*, v. 93 sq.

(2) Huschke, *Dialekt*, p. 893; Newton, *Discov.*, p. 720; Avellino, p. 89 sq.; Weckerling, p. 67; Zangemeister, *Breg.*, p. 58; Blau, p. 117-123; Heury, *Magie*, p. 31, cf. ind. s. v. *Nom*; Heim, *Incant.*, p. 471; Huvelin, p. 26-30, qui multos libros contulit.

(3) *D. T.*, **96**; **216**; **232**?; **259**; **260**; **262**; **264** ut multas in hac et in sequenti enumeratione omittam sive mutilas, sive barbaris tantum vocabulis tectas, sive meris devotorum nominibus ornatas; cf. infra p. LI.

(4) *D. T. A.*, 40-78; *D. T.*, **42**?; **47-49**, **64-66**?; **70-71**; **77**?; **84**?; **87**; **95**?; **103**; **128**?; **133-135**; **192**; **195-197**; **210**; **219**?; **221**.

(5) Sic in *D. T.*, **210** cuius sit capillus in rivum demersus norunt dii atque ideo quod ibidem exspectetur caput.

(6) *D. T.*, **196** *nomen delatum*; usurpatur in iure illa locutio, Avellino, p. 89.

(7) Quantum valeat ad vinciendos inimicos nomen demonstrant sequentes formulae :

ἀνάδοτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς χθονίοις θεοῖς *D. T.*, **22**, 40; **24**, 23; **26**, 28; **29**, 26; **30**, 32; **31**, 26; **32**, 28; **35**, 27;

οἱ ἵπποι ὧν τὰ ὀνόματά σοι παρακατατίθεμαι **234**, 31; **235**, 6; **237**, 3. 21-22; **238**, 6; **239**, 5. 19; **240**, 4. 21;

inimicorum nomina ad inferos **96** *a* 1-4; *b* 1-3.

data nomina ad inferos **97** *a* 1-2; **100** *a* 1-4; cf. **102** *a* 2.

inter quibus [furibus] *nomen Seneciani* **106**, 6-7.

Helenus suom nomen eimferis mandat **137**, 1-2.

illi quorum nomina hic habes **220** *b* 2-3.

quomodi haec nomina... **222** *a* 9.

haec nomina hominum et equorum quae dedi vobis cadant **273** *a* 11-13.

equi quorum nomina hic scripta et demandata habetis, **295**, 13-15.

Praecedentibus formulis conferendae sunt sequentes huius modi :

ἡνίοχοι οἵπερ γεγραμμένοι ἐν τούτῳ τῷ πετάλῳ **164**, 30-31.

adligate linguas horum quos supra scripsi **218**, 6-7.

(8) Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. IV sq. Maspero in Bréal-Maspero, p. 64 : « Qui possédait le nom, il possédait l'être »; Heury, *Magie*, p. 31 : « Le nom, dans toutes les magies, c'est la personne elle-même. »

minativo ponatur cum verborum consecutio alterum aliquem casum requirat (1), cur etiam non desint tituli ex antiquioribus praesertim qui nihil praeter mera nomina exhibeant, « quoniam exterior tabellarum habitus manifesto ostendebat, quidnam his nominibus fieri vellent (2) ». Styrenses (3) ea consideratione recepi prius neglectos, additis multis piraeis (4), atticis (5) olbiensibus (6), crucinacensibus (7), italicis (8), africanis (9). Sequioribus autem temporibus cum ita crevissent devotoriae inscriptiones ut non exprimerentur nisi verborum ambitu et iteratis verbis obligatoriis et quadam βαρβάρων ὀνομάτων farragine, vix invenias aliquam merum nomen prae se ferentem. Adest vero nomen formulis implicatum.

Immo ne ab homine vere devoto ad alterum quadam similitudine deflecti possint daemones qui titulum conficit praecavet diligenter, inimici memoratis sive officio et condicione (10), sive coniuge aut uxore, sive (11) saepius multo filii nomini nomine matris postposito (12) : ὁ (ἡ) δεῖνα ὃν (ἣν) ἔτεκε vel ἐγέννησεν ἡ δεῖνα, *ille (illa) illius filius (filia), ille (illa) quem (quam) peperit illa*, ὁ δεῖνα υἱὸς τῆς δεῖνα, *ille (illa) illius filius (filia)*. Qui denuntiandi hominis modus quem non apud occidentales tantum sed etiam apud orientales populos viguisse constat (13), obvius erat deligen-

(1) Weckerling, p. 68.

(2) Wuensch, *op. cit.*, p. v, et 1-39; vide infra, p. XCI.

(3) *D. T.*, **80**.

(4) *D. T.*, **45** ; **46**.

(5) *D. T.*, **53** **63** ; **71**.

(6) *D. T.*, **88** ; **89** *a* ; **90** ?

(7) *D. T.*, **94**.

(8) *D. T.*, **123** ; **124** ? ; **130** ; **131** ? ; **132** ; **141** ; **200-207** ; **211**.

(9) *D. T.*, **215** ; **263** ; in **222** *a* 1-8 dantur primum nuda nomina, sequentibus formulis devotoriis.

(10) Cf. Ind. II.

(11) Cf. Ind. I.

(12) Exempla in Indice I habes. Non propriam esse defixionibus scito hanc formulam, sed in magicis saepe titulis et libris usurpari ; legitur in φυλακτηρίῳ Limoni Pictonum eruto (supra, p. XXXV) : *Justina(m) quem peperit Sarra* [*sic*] ; cf. Marcellus, de *Medicamentis*, 40, 48, 100. Alia multa huius consuetudinis exempla adtulit Heim, *Incant.*, p. 474, adn. 1 ; p. 541, n. 235 ; cf. Kuhnert, *Feuer.*, p. 41.

(13) Moïse Schwabe, *Proceedings of the Society of Bibliocal Archaeology*, XIII, 1890-1891, p. 585 sq. ; Deissmann, p. 37 ; Henry, *Magie*, p. 224 , Froehner, p. 231.

tibus; nam ex quo patre quis natus sit dubitari potest — patris quoque interdum ratio habetur (1) — ex qua matre non potest (2),

> Ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·
> ἡ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν ὄνθ᾽, ὁ δ᾽ οἴεται.

Matre igitur commemorata certo designatur inimicus (3). Verumtamen ut eximeretur vel ultimum errandi periculum qui Naeviam L. l. Secundam defixit (4) postea addidit *seive ea alio nomini est*. Minime diversa religione saepissime enumerantur devotorum res facta partesque animae et corporis (5), scilicet ne qua via detestatus homo diis se subducat infensis.

Equos ipsos distinguere curabant, domini iuxta equi dato nomine vel alia si qua erat peculiari nota (6). Nunquam enim defigebantur nisi certa capita (7).

Fieri nihilominus poterat ut ignoti nominari nequirent. E cnidiis tredecim quas admisi tabellis, ut exemplo utar vulgato, duae tantum (8) mandatos diis homines et feminas nominatim

(1) Vide Ind. I.

(2) Eurip., *Frag*. XLIX, 883. Lovatelli, *Lamine*, p. 195, adn. 6 : « I Somali sogliono designare oggidì le progenitrici e non i progenitori delle loro tribù ; ed a chiunque ne domandi la ragione rispondono, che della madre sono securi, non così del padre. »

(3) In eodem titulo non semper eodem pacto nominatur idem homo ; nam qui prius cum signo, vel matris mentione, vel aliquo officio, vel qualibet alia ratione designabatur deinde potest nude inscribi ; tibi documento sint *D. T.*, **140** ; **159** *a* ; **161-164** ; **166-168** ; **228** ; **252** ; **253** ; **267-269**.

(4) *D. T.*, **196**. Aliis quoque modis omnem erroris causam sustulerunt qui defigebant ; v. g. in *D. T.*, **98**, 1-2, videntur nomina in scripta iam tabella addita fuisse ne cum quodam fortasse homonymo confunderetur devotus; in **140**, 6-7. 19, *Praesenticius* iam *pistrinarius* et *Aselles filius* nuncupatus postea dicitur *qui manet in regione nona ubi videtur artem suam facere;* ibidem 13-14 nomen iteratur cum pronomine, *praefocato eum Praestetium filium Aselles*, ubi *eum* tantum exspectes.

(5) Adeas Indicem VI D et Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. v. Similem enumerationem « a vertice capitis usque ad plantas » praebent alia quoque magica documenta ; cf. Friedel, *Lorica*.

(6) Notantur exempla in p. CV.

(7) Certum est etsi ἀνώνυμον caput, v. g., τὸ παιδίον Θεοδώρας (*D. T.*, **68** *a* 9-10 ; *b* 10), quod non devovetur nisi per matrem de qua non dubitatur.

(8) *D. T.*, **3** *b* et **7**.

referunt. Sunt nempe defixionum genera duo (1) : alterae simpliciter et directe dicuntur, quae plurimae sunt; alterae in homines convertuntur qui devoventem re vera laeserunt, quos tamen ille nescit (2). Sed cum obliget eos expresse a quibus antea iniuriam passus est, quomodo errarent dii quos nequaquam fugiunt humana (3)? Contra Lappae in urbe cretensi repertam inscriptionem exclusi, cum sit in universum concepta (4) et ad verbum paene consentiat cum exsecrationibus quas in tumulis sculpere solebant veteres ut eos a nefariis manibus tuerentur (5). De quo fies certior si, post Wuenschium, qui eam defixionibus adnumerat (6), ad lappensem quae sequitur lamminam atticum quemdam titulum adposuero.

G. I. Calaisakes, Παρνασσός, XV, 1892, p. 615; *Athenische Mittheilungen*, XVIII, 1893, p. 211; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. IX.

Παραδίδωμι τοῖς καταχθονίοις θεοῖς τοῦτο τὸ ἡρῷον φυλάσσειν, Πλούτωνι καὶ Δήμητρι καὶ Περσεφόνῃ καὶ Ἐρινύσι καὶ πᾶσι τοῖς καταχθονίοις θεοῖς· εἴ τις ἀποκοσμήσει τοῦτο τὸ ἡρῷον ἢ ἀναστομώσει ἤ τι καὶ ἕτερον μετακινήσει ἢ αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου, μὴ γῆ βατὴ μὴ θάλασσα πλωτὴ ἀλλ' ἐκριζωθήσεται παγγενεί· πᾶσι τοῖς κακοῖς πεῖραν δώσει καὶ φρίκῃ καὶ πυρετῷ τριταίῳ καὶ τεταρταίῳ καὶ ἐλέφαντι καὶ γλώσσῃ (?) μολύβδου (?) πυρὶ καὶ ὅσα κακὰ καὶ ὀλέθρια γίνεται, ταῦτα γενέσθω τῷ τολμήσαντι ἐκ τούτου τοῦ ἡρῴου μετακινῆσαί τι.

C. I. A., III, 1423.

. . . .

Παραδίδωμι τοῖς καταχθονίοις θεοῖς τοῦτο τὸ

(1) Battle, p. LV sq.; utraque defigendi ratio in duabus aliquando eiusdem tabellae partibus adhibetur (*D. T.*, **3** *a* et *b*).

(2) Defiguntur in integris lamminis homines ignoti *D. T.*, **1**; **2**; **3** *a*; **4**; **5**; **12**; **13**; **47**, 5; **48**?; **97** *b* 3; **98**, 1. 4. 6; **104**?; **110**?; **122**; **133**, 4-5; **216**, 6-8; **219** *a* 1; **222** *b* 6; **225**, 1-2; **226**, 1-3; cf. **15**, 3. 6. 10; in fractis probabiliter **6**; **8**; **76**?

(3) Quapropter in *D. T.*, **122**, 10-11 restituere temptavit Mommsen : *cuius* [*ego nomen cu*]*m ignoro, ta*[*men tu scis*].

(4) Blümner, p. 480.

(5) Cf. supra, p. XXXII.

(6) *D. T. A.*, praef., p. IX.

ἡρῷον φυλάσσειν, Πλούτωνι καὶ Δήμητρι καὶ Περσε-
φόνῃ καὶ Ἐριννύσιν καὶ πᾶσιν τοῖς καταχθονίοις
θεοῖς · εἴ τις ἀποκοσμήσει τοῦτο τὸ ἡρῷον ἢ ἀποσκουτλώσει
ἢ εἴ τι καὶ ἕτερον μετακινήσει ἢ αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου,
μὴ γῆ βατὴ μὴ θάλασσα πλωτὴ ἀλλὰ ἐκριζωθήσεται
παγγενεί · πᾶσι τοῖς κακοῖς πεῖραν δώσει καὶ φρίκῃ καὶ
πυρετῷ καὶ τεταρτέῳ καὶ ἐλέφαντι καὶ ὅσα κακὰ
καὶ θηρίοις καὶ ἀνθρώποις γίγνετε, ταῦτα γιγνέσθω
τῷ τολμήσαντι ἐκ τούτου τοῦ ἡρῴου μετακινῆ-
σαί τι (1).

Verba devotoria.

In operibus magicis compertum est carmine quodam opus fuisse, verbis inquam quae in se et per se propriam vim et ἐνέργειαν habeant (2); testimonia scriptorum cum sint ad manus multa (3) hoc unum vergilianum (4) ad mentem revocabo. Paratis iam rebus omnibus ad obligandum Daphnim prosequitur saga :

. . . . nihil hic nisi carmina desunt.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.
Carmina vel caelo possunt deducere lunam;
carminibus Circe socios mutavit Ulixi;
frigidus in pratis cantando rumpitur anguis.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.

Deciensque iteratur ultimus ille versus in ecloga ut melius splendeat carminum potestas. Defigentes quoque utebantur carminibus (ἐπῳδή (5), λόγος (6), *cantio* (7)), sed eas non adhibebant

(1) In supra relatis titulis duobus initium (v. 1-3) minime est a cnidiis absonum.

(2) Bouché-Leclercq in *Dictionnaire des Antiquités* de Saglio, s. v. *carmen*; Heim, *Incant.*, p. 544; de carmine in devotione adhibito cf. Wissowa, *Dev.*, p. 278 sq.

(3) Lucian., *Philopseud.*, 11; 15; 25; *Menip.*, 9; Plin., *H. N.*, XXVIII, 5; Ovid., *Amor.*, III, 7, v. 28, 31-33; Orig., *Contra Celsum*, VII, 69.

(4) *Bucol.*, VIII, v. 67-72.

(5) Plato, *Leg.*, XI, 933 A; Luc., *op. cit.*, 12; Joan. Chrys., *Adv. Iud.*, VIII, 5, 9.

(6) Ind. VI G (Roma); cf. supra, p. xxxi, Aesch., *Choeph.*, 143.

. . . . τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον.

Cod. Astr., III, p. 53 : λέγε τούτους τοὺς λόγους; Wuensch, *Ciris*, p. 470. Vide Indices apud Kenyon et Wessely I, II.

(7) Cic., *Brut.*, LX, 217.

formulas quae per se immutatae tales deinceps permanent quales fuerunt ab initio conceptae. Ab hominibus enim lingua et regione diversis non potuissent integrae servari; nimis variae etiam erant exsecrationum causae quam ut eisdem semper vocabulis exprimerentur. Variis ergo verbis sed semper eodem intentis (1) loquebantur qui inimicum hac arte magica perdere cupiebant.

Quae frequentissime redeunt apud Graecos δεῖν et proxima καταδεῖν, συνδεῖν (2), stricto primum sensu intellegenda fuerunt (3) : si quis liscio ligaverat scriptum inimici nomen, quo vere hominem repraesentari existimabant, aut eius imaginem ut infra monebimus, et ipsum inimicum ligavisse putabat ne deos iratos vitaret. Utrum semper duraverit pristina illa vinciendi caerimonia an sola permanserit verbi significatio postquam agi desierat ritus diiudicare arduum est. Quam tamen totam retinuerunt latina *ligare*, *deligare*, *obligare* (4), crebro in Italia et Africa usurpata (5).

Certius in manu ac potestate deorum ut esset detestatus ini-

(1) Wachsmuth, *Kork.*, p. 565.

(2) Cf. Theocr., *Id.*, II, 10 : νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι et scriptorum locos infra (cap. V) relatos. Horum et sequentium verborum exempla collecta legas in *D. T. A.*, Ind. V, A, D, E (cf. praef., p. v) et in *D. T.*, Ind. VI, A-G. Vide etiam Huvelin, p. 30-35.

(3) Wachsmuth, *Kork.*, p. 566; Battle, p. LVII.

(4) *D. T.*, **248** *a* 13 *obligo et inplico*; Ovid., *Fast.*, II, v. 575 *ligat*, 581 *vinximus*. Cf. Wachsmuth, *ibid.*; Preller, *Lampe*, p. 167 sq.; Heim, *Incant.*, n. 75 et adn. 1.

(5) Nec omnino evanuit ille mos sese iam non verbis sed re obligandi quod duobus tantum exemplis demonstrare liceat. Henry, *Magie*, p. 126-127, refert « un touchant adieu dont le prince Henri d'Orléans a été témoin chez une peuplade barbare de la haute vallée de l'Assam. « Au départ, j'assiste à une curieuse scène de famille entre Kioutsés, dans une maison du village : une jeune femme, qui porte un enfant sur le dos, prend trois fils de chanvre, en tresse une petite corde et l'attache en manière de bracelet au bras d'un porteur; celui-ci fait de même pour la jeune femme. Je suppose qu'au moment de la séparation pour vingt et quelques jours, c'est un gage d'amour échangé entre eux. » [*Revue de Paris*, 1897, 3, p. 467]. C'est mieux qu'un simple gage d'amour : c'est un lieu qui doit les unir en dépit de la distance ». — In oppido Galileae *Bassa* partes adversae postquam diu pugnaverant inimicitias statuerunt deponere. Cum iam perorassent duces, « selon la mode du pays, on prit un grand foulard, et chacun de ceux qui avaient perdu un des leurs, vint y faire un nœud, ce qui explique l'expression arabe *acad essoullh* « nouer la paix », c'est-à-dire qu'ils se liaient, s'engageaient à ne plus se venger de leurs adversaires. » (Œuvre des Écoles d'Orient, n° 259, nov.-déc. 1903, p. 187 sq.).

micus neque ullo modo, ut ita dicam, se movere posset, eum latino sermone *defigere* (1) consueverant, cui verbo par non habent Graeci; unde suum venit *defixionibus* nomen (2), quae tantum sunt apud Graecos κατάδεσμοι, καταδέσεις (3). Non quod frequentius, ut docuit Kuhnert (4), sed fortasse quod modo acerbiore usi sint eis Romani. Qui etiam quam arte homo teneretur devotus ut significarent aereo vel ferreo clavo plumbeum volumen complicatamve lamminam curabant perfodere, eadem superstitione moti qua notissimum est eos clavum quoque fixisse in Capitolio et rite quotannis (*clavus annalis*) et cum periculum instaret maximum, scilicet ut « diram Necessitatem » (5) aut saevientem pestem sisterent (6). Ab hoc usu minime abhorrentes Graeci (7) aliunde tamen sumptum nomen (8) huic generi exsecrationis indiderunt (9).

(1) Praeter relata in Ind. VI, A-G exempla et infra (cap. V) testimonia, cf. Godefroy, Comm. in *Cod. Theod*, IX, 16, 3; Du Cange, *Gloss.*, s. v. « vultivoli »; Kuhnert. *Def.*

(2) Contulit Mancini (*Atti della R. Accad. di archeol., lettere e belle arti di Napoli*, XII, 1884-1886, part. II, p. 81) « l'inchiodatura » Italorum.

(3) Vide Plat., infra, p. CXVII, et *Gloss.*, II, p. 40, v. 42 « *Defixiones* νεκυομαντίαι· κατάδεσμος. »

(4) *Def.*, col. 2377.

(5) Hor., *Carm.*, III, 24, 5. Vide infra, p. LXVIII.

(6) Saglio, s. v° *Clavus* in *Dict. des antiq. gr. et rom.*; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. III; Kuhnert, *Def.*, col. 2374; M. Zeitlin, *Rev. de l'hist. des relig.*, XXXIII, 1896, p. 340-342.

(7) Atticas lamminas notavit Wuensch percussas uno clavo : *D. T. A.*, 3; 7; 8-11; 13; 14; 18; 20; 21; 26; 36-40; 42; 43; 45; 51-54; 57; 68; 76; 84; 86-91; 95; 98; 103; 111; 115; 116; 118; 123; 138-147; 149; 150; 158; 161; 176; duobus 56; 82; pluribus 31; 113; 183; eodem clavo 47-50; 72-73; clavum circumdatum lammina in modum spirae voluta 81. In *D. T.* autem recensebis per partes Orientis clavo semel transfixas **2** (cf. p. 5); **52**; **70**; **71**; **88**; **89**; quinquiens **49**; iterum atque iterum **50**; uno clavo iunctas **58-59**; per Occidentis vero in modum diptychorum item dispositas **111-112**; clavo perfossas **130**?; **140**? (cf. ad v. 13); **190**, **196**; **197** [iuxta iacebat acus aerea in sepulcro]; **199**; **271**; pluribus clavis veri similiter **133-135**; **194** [duobus]; **211**; **253**. Denique servavit Delattre in museo karthaginiensi plumbum quater plicatum cui adhaeret etiam nunc clavus, quod integrum invisentibus ostenderet. — Ne mireris multo minorem hic esse occidentalium tabellarum numerum, nam crebra sunt in lamminis foramina quae vix dicere possis utrum casu aliquo an clavo aperta sint, fieri etiam potest ut ea notare omiserint harum rerum parum periti editores.

(8) Semel legitur in attica tabella eademque vehementioribus verbis concepta (*D. T.*, **49**, 17) καταπατταλεύω.

(9) Erravit, meo quidem iudicio, Newton cum coniectaret (*Discov.*, p. 729)

Praeter haec ad prisca tempora referenda verba (1) sunt et alia extenuata multa quibus iam non artantur defixi sed diis, ut ita dicam, committuntur, quales reperias in titulis : *commendare* (2), *dare*, *dedicare*, *deferre*, *demandare*, *indicare* (3), *mandare* (4), *tradere*. Graeco autem ἀνατιθέναι aut παρατιθέναι clarissime exprimitur devotum in manus tradi inferorum deorum. Consonantque cum hac interpretatione non insolitae in inscriptionibus voces : κατατιθέναι, παρακατατίθεσθαι (5), παραδιδόναι, παρατίθεσθαι, παραθήκην. De venditione autem quae excogitaverunt viri docti, haec esse reicienda vidit Kuhnert (6) ; πεπρημένος enim in cnidiis tabellis (7) non « vendatur » sed « uratur febre » verti necesse est repugnantibus Newtone (8), Wachsmuthio (9), Buechelero (10), Bechte-

clavos magicos in usu fuisse ad tabellas configendas ; qui figuris diversissimis nonnunquam inscriptionibus ornati et per se magicam virtutem obtinent et crassiores sunt quam ut per subtilissimas lamminas immittantur. De talibus aereis maxime clavis disputaverunt inter ceteros et testimonia protulerunt G. Henzen, *Annali dell' Inst. di corr. arch.*, 1846, p. 214-217, tab. II, I ; *Bull. dell' Inst.*, 1849, p. 10-12 ; Francesco Orioli, *D'un chiodo magico de' secoli della barbaria in Italia breve ragionamento*. S. l. n. a. ; Minervini, *Bull. archeol. Napoletano*, VI, 1846, p. 45 ; de Ruggiero, *Catalogo del Museo Kircheriano*, 1878, n. 198 ; Wilmanns, *Exempla*, 2751 ; Heim, *Incant.*, p. 541, n. 236 et 237, adn. 1 ; Blanchet, *Bull. Soc. Antiq.*, 1894, p. 290-293 ; Saglio, *loc. cit.* ; Blümner, p. 482 ; Le Blant, *Déclam.*, p. 358, adn. 1 ; Hubert, *Magia*, p. 1508.

(1) Wachsmuth, *Kork.*, p. 566 « (καταδεῖν) der gewiss uralte... Aberglaube » ; Kuhnert, *Def.*, col. 2376 « (*defixio*) einen ganz altertümlichen Gebrauch ».

(2) In titulis sepulcralibus marmoreis romanis adest quoque diversa parum significatione verbum *commendo* : *C. I. L.*, VI, 9349, in antica parte ibi sepultus nominatur servus, in postica scriptum fuit : *Vocurtum | Statium | Victorem | tibi | commendo* ; 14098 : *Quisquis ei laesit | aut nocuit Severae | inmerenti, Domine | Sol tibi commendo, | tu indices eius mortem* ; 14099 : *D. M. | Timotheae | M. Ulpius | Nicanor | vernae | suae f(ecit). | Sol tibi commendo | qui manus intulit ei.* — De hoc verbo, cf. O. Jahn, *Berichte d. sächsischen Gesellschaft d. Wissenschaften*, 1861, p. 362 sqq.

(3) Potius quam *iudicare* ; cf. in adn. praecedenti n. 14098.

(4) Cf. Buecheler, *Osk.*, p. 61. Huvelin, p. 31, adn. 6 : « Les termes *mando* et *commendo* ont un sens juridique. »

(5) *D. T. A.*, 100 *a* 7.

(6) Kuhnert, *Feuer.*, p. 39 ; cf. Skutsch apud Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXIV, adn. 1.

(7) Cf. Ind. VI G (Asia).

(8) *Discov.*, p. 727 sq.

(9) *Kork.*, p. 572 ζ.

(10) *Osk.*, p. 21.

lio (1), neque πεπρημένος vocabulo osco *iamatir* (2) dilucidatur, sed *Iamatir* graeco; quae duo de eadem τιμωρία a diis imposita dicta sunt (3). Deprehenduntur nonnunquam et alia verba quae variae defigentium menti respondent : ἀναθεματίζειν, ἀνιαρίζειν, ἀνιεροῦν, ἀφανίζειν, γράφειν, καταγράφειν, κατατιμωρεῖν, λέγειν, πέμπειν δῶρον, *ascribere* (4), *denuntiare, desacrificare, devovere* (5). Vocantur tandem in auxilium numina verbis ὁρκίζειν (6) eiusque adfinibus ἐνορκίζειν, ἐξορκίζειν, ἐπιορκίζειν, προσεξορκίζειν, interdum etiam ἀξιοῦν, ἐπικαλεῖσθαι, ἱκετεύειν, καλεῖν, κικλήσκειν, et latine *adiurare, deprecari, excitare, obsecrare, orare, petere, precari, rogare*, quae non secus atque praecedentia fere indicativo ponuntur (7).

Ut devoventi operam navent eadem numina defixionemque perficiant iunguntur etiam non raro illa eorumque similia verba cum coniunctivo post ἵνα vel *ut* (8) : βαρύνης, δεσμεύσητε, διακονήσης, καταδήσητε, καταστρέψητε, κατάσχητε, κατατήξητε, ποιήσητε, συλλάβητε, συνδήσητε, συνκατήσχητε, τιμωρήσητε, *abducas, accommodes, cogas, collidas, crucies, custodias, deponas, deteneas, facias, habeas, occidas, relinquas*. Coniunctivo quoque simpliciter posito in pluribus titulis cientur : *absumatis, adducas, auferas, consumatis, desumatis, facias, obliges, perobliges, perducas, pertranseas*. Saepius tamen imperativo directe vocantur sive eisdem quae iam indicavi verbis sive diversis non paucis qualia sunt e. g. (9) :

(1) Bechtel, p. 235; qui tamen declarat : « Der eigentliche Fluch steckt in πεπρημένος. »

(2) *D. T.*, **193** *a* 4.

(3) Cf. Bechtel, p. 234 sq.

(4) Vel *d(e)scribere*, *D. T.*, **134** *a* 8.

(5) Citatis infra (cap. V) auctorum locis adde v. g. Petron., *Satyr.*, CXLI; Justin., XIV, 4. *Devotare* legitur apud Apul., *Metam.*, IX, 21.

(6) Zuretti, p. 13, n. 1.

(7) Raro usurpatur aoristus (*D. T. A.*, Ind. V A) aut perfectum indicativum (*D. T.*, Ind. VI A 3); cf. Buecheler, *Osk.*, p. 62; Henry, *Magie*, p. 11.

(8) Vide Ind. VI A 4.

(9) Omnia ordine disposita habes in Ind. VI B et in *D. T. A.*, Ind. V D. Adpellantur quoquo modo dii vel daemones in sequentibus praesentis sylloges titulis : **2** *b*; **4** *b*; **8**; **15-16**; **18**; **19**; **22 38**; **41**; **43-44**; **50-52**; **73**; **79**; **93**; **97**; **106**; **110**; **114-115**; **119**; **122**; **129**; **138-140**; **151-153**; **155-178**; **184**-

ἀκούσατε, ἀνάδοτε, ἀναλύσατε, ἆξον, ἅρπασον, ἄφελε, ἀφέλεσθε, διακόνησον, δότε, ἔγειρον, ἐμπόδισον, ἔχετε, θάψατε, κατακοιμίσατε, καταστρέψατε, κατάσχετε, κατέχε, λύσατε, ὀλέσατε, παραλάβετε, ποιήσατε, στρέψον, *adduc, agita, aufer, coge, contere, depremite, exterminate, facite, frange, gravate, occide, peroccide, perturba, ponite, praefocato, recipite, retinete, tene, tere, urgue, vince, vulnerate*. Quid speret a diis qui inimicum perdere intendit istius modi verbis apertissime plerumque significari nemo negabit.

Sed quemadmodum devoveri non possunt, ut antea comperimus (1), nisi certi homines, ita oportet bene dignoscantur et recte adpellentur dii ne irritae cadant formulae magicae, immo ne ipsi defigenti irascantur (2). Quapropter eorum discernendis nominibus student qui in conficiendas tabellas incumbunt. Igitur aut multa exaggerant (3) ne quod forte omittant (4), aut postquam nomen dederunt solitum diis quasi permittunt ut aliud si quid sit eis acceptius eligant (5), aut etiam, ut mea fert opinio, divina haec nomina erroris vitandi causa plane tacent (6), sive numen evocatur quod in loco versari veri simillimum est ubi deposita est tabella (7), sive saepius multo nullum designatur; nam quid sibi velit alicuius in plumbea lammina inscriptum Dii.

185; **187-191**; **193**; **198**; **213**; **217** *b*-**219** *a*; **220**; **222**; **228-231**; **233-244**; **246-253**; **255**; **264-295**; **297**; **299-300**; cf. *D. T. A.*, *loc. cit.*

(1) P. LII.

(2) Maspero, in Bréal-Maspero, p. 64; Henry, *Magie*, p. 31.

(3) Unum hic referre liceat exemplum, *D. T.*, **242**; cetera tibi praesto sunt in Ind. IV A. Quantum valeat nomen divinum in defixionibus haec demonstrant: *D. T.*, **38**, 5, cf. 30 τὸ ὄνομα τῆς Γῆς: **242**, 39 ὀνόματα Ἑκάτης: **243**, 10 διὰ τὸ μέγα ὄνομα Ἰτοκονιεν: **271**, 1-2 *horcizo se daemonion pneuma... to onomati to agio*; **247**, 18 *per nomen dei vivi omnipotentis*.

(4) Buecheler, *Osk.*, p. 73; Wuensch, *Flucht.*, p. 254.

(5) E. g., *D. T.*, **129** *b* 4-9: *vos Aquae ferventes sive vos Nimfas sive quo alio nomine vollis adpellari*; cf. usitatissimam apud Romanos formulam: *sive deus sive dea sive mas sive femina*.

(6) Vide, p. L; Zangemeister, p. 58; Klein, p. 131.

(7) Ita in *D. T.*, **138**, post indicatum ancillae defixae nomen prosequitur qui titulum exaravit: *hanc (h)ostiam habeas et consumas*... Non liquet mihi ut Mommseno his verbis Ditem Patrem significari; genium sepulcri potius invocari non est absurdum, ut in **93** *a* 6; **97** *b* 4-5; **219** *a* 2. 8. Praeterea vide quae notavit Wuensch, *D. T. A.*, 97 in fine.

nude nomen et in sepulcrum insinuatum non ignoratur ab hominibus, nedum lateat numina (1). Ubi vero quae fuerint potest aperte satis distingui (2), implorari tum deos tum daemones primo intuitu patet : quos invicem recensere opportunum esse non est infitiandum.

Deorum plerosque, etsi non arceantur omnino caelestes (3), inferos esse (4) per se obvium est et rationi consentaneum. Eorum est enim qui in mortuos imperium habent hominibusque nocere amant, multimodis defixos torquere ac tandem si res ita ferat interficere. Primum Πλούτωνα sive, ut in megarensibus duabus tabellis dicitur, Πασιάνακτα (5), aut in cumana τὸν τῶν ὅλων et τῶν φθιμένων βασιλέα (6), omnium qui morti debentur hominum regem solebant invocare, qui etiam δαίμων χθόνιος (7), βασιλεὺς τῶν κωφῶν

(1) Quae supra disputavi adeas, p. LI.

(2) Praeter nomen aut pro nomine dei vel daemonis fiebat ut imaginem quoque eius insculperent quod in promptu tibi est in titulis sequentibus :

α Ἑρμῆς χθόνιος : *D. T.*, **246**.

β Typhon-Seth stans et arcum tenens, vel quodam alio habitu sese gerens : *D. T.*, **140**; **145**; **148**?; **149**; **151-153**; **155-170**; **174**; **176**; **177**; **180**?; **182**; **187**; **229**; **248**; **286-292**.

γ Protome Osiris in sarcophago : *D. T.*, **156-165**; **167-170**; **174**; **176**; **177**; **184**; **185**; **187**?

δ Osiris medicatum cadaver : *D. T*, **141**; **150**; **151-153**; **155-157**; **172**; **187**?

ε Protomae Osiris Apis et Osiris Mneu Phrê, deorum Typhonis παρέδρων : *D. T.*, **151-153**; **155-170**; **174**; **176**; **177**; **185**; **186**.

ζ Sol-Sarapis? : *D. T.*; **141**.

η Stellae : *D. T.*, **141**; **148**; **155**; **156**

θ Serpentes : *D. T.*, **172**; **187**; vide etiam in β.

ι Caput accipitris? : *D. T.*, **141**.

κ Daemones incerti : *D. T.*, **167**; **247**; **260**; **298**; **300**.

λ Cerberus? : *D. T.*, **248**.

μ Belua hippopotamo et elephante mixta, draconi partim similis : *D. T.*, **255**.

ν Ensis aut crux cum canis aut bestiae incertae imagine in summa hasta : *D. T.*, **259**.

(3) *D. T.*, **79**, 2 Γαίη χθονία καὶ οὐρανία; **72**, 17; **79**, 3? Μήτηρ θεῶν; **251** II 8 *C(h)aos magnum*; **268**, 5. 6 *Caelum*. Deorum et daemonum nomina et cognomina omnia invenire poteris in Ind. IV.

(4) Cf. Blümner, p. 480; A. Fairbanks, *American Journal of philology*, XXI, 1900, p. 241-259.

(5) *D. T*, **43-44**.

(6) *D. T.*, **198**, 10-11.

(7) *D. T. A.*, 99; 102 et praef., p. XX.

δαιμόνων, δεσπότης τῶν ὑπὸ χθόνα δαιμόνων, ὁ ἔχων τὸ ὑπόγειον βασίλειον πασῶν τῶν Ἐρινύων, *Dis Pater* nuncupatur, atque omnes qui *Plutoni praeposito mortuorum* (1) in *Tartaris* aut in *domibus infernis* aut in *infernalibus partibus* ministrant : οἱ ἐν Ἄδη θεοί, ὁ καθ' Ἄδην θυρουρός, ὁ ἐξάγων τοῦ Ἄδους τὰς πύλας, ὁ ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδους καὶ τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένος, ὁ Κέρβερος φύλαξ. Ei comitantur Ἐρινύες ὑποχθόνιοι, πᾶσαι αἱ Ἐρινύες (2). Sed quibus officium est diis defunctorum animas ad inferos deducere, hi potissimum eliguntur defigentis auxiliatores atque in primis Ἑρμῆς sive χθόνιος sive κάτοχος sive νεκυαγωγός, quem iam Orestes apud Aeschylum adloquitur :

Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ (3),

quem nomine quoque latino *Mercurium* deprehendimus. Adest etiam Δημήτηρ, δέσποινα quoque non semel vocata, quae in tabella osce scripta *Ceres ultrix* (*Ker arentika*) (4) cognominatur. Eam sequitur adiutrix Κόρη filia sive Περσεφόνη, ἀλθαία nonnunquam et τριώνυμος adpellata, ad quam sceleris ultricem confugisse Electram notum est :

Ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος (5).

Veniunt insuper comites θεοὶ οἱ παρὰ Δάματρι καὶ Κούρα πάντες καὶ πᾶσαι, Φερσεφόνη καὶ δαίμονες qui una sunt cum ea (6). Neque desunt roganti Ἑκάτη multis cognominibus ornata, ἀληθῆ, ἀρκυία, δέδουλος, λαμπάδουχος, μαστειγόφορος, νεκυία, τρίμορφος, χθονία, ὀρεοδαζάγρα, Ἐνοδία interdum declarata (7), ἡ πάντων ἀνθρώπων δυνάστειρα,

(1) *D. T.*, **140**, 7.
(2) Buecheler, *Osk.*, p. 17 sq.
(3) *Choeph.*, v. 1-2; cf. Roscher, p. 68, s. v°. *Hermes der Windgott.*
(4) *D. T.*, **193**; Buecheler, *Osk.*, p. 6-7.
(5) *Ibid.*, v. 490; cf. Buecheler, *Osk.*, p. 17.
(6) *D. T. A.*, 102 *a* 2; praef., p. xx.
(7) Cf. Theocr., *Id.* II, v. 12 τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, v. 14 χαῖρ' Ἑκάτα δασπλῆτι. Triplici Hecatae contulit Clermont-Ganneau (*Recueil*, IV, p. 89-90) deam *Haoual-Allat-Milkat* in tabella punica (*D. T.*, **213**) invocatum.

ἡ τάφων δέσποινα sive ἡ τὰς κλεῖδας τοῦ Ἅδους κατέχουσα ῥηξίχθων (1); neque Σελήνη τριώνυμος, quam a Proserpina et Hecate discernere nolim. Invocantur et Γῆ μεγάλα, πότνια, χθονία, τὸ ὄνομα τῆς Γῆς, ἀέναια χθών, Τηθύς etiam dicta (2), de qua et Orestes (3) :

Ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην,

et nomine latino *Terra*, atque alia cum maioribus diis coniuncta numina, quorum tamen species et natura paulo obscuriores remanent : οἱ ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέντες θεοί (4), οἱ μεγάλοι θεοί, οἱ κατὰ θεῶν σύνθρονοι ac tandem universe οἱ χθόνιοι vel καταχθόνιοι θεοί, *dii inferi*, *dii manes*, *dii parentes*; immo, ne deorum aliquo temere omisso frustra defigatur adversarius, θεοὶ πάντες καὶ πᾶσαι.

Cum autem in tabellis vetustioribus dii tantum designentur quos religiosi apud Graecos et Romanos homines precari solebant, « longe alia ... ea est superstitio, quae nobis in tabellis recentioris aetatis obviam fit, ubi magica praecepta et syncretismus, quem vocamus, et gnosis, quae dicitur, variam protulerunt multitudinem notionum mixtarum turbatarumque, ita ut religio quaedam evaserit multis coloribus varia, neque nos hodie unde singuli colores sumpti sint certo dicere possimus, utrum eorum origo fuerit Graeca, Pythagorea, Orphica, Aegyptiaca, Iudaïca, Gnostica (5). » Quibus placitis tam in Italia et Africa quam in Aegypto et insula Cypro vulgatis effectum est ut et diis ab omnibus receptis barbara adicerentur praeter solita cognomina et nova quasi numina producerentur quae perspicere nobis saepius non contingit; exemplo sint e multis electa :

(1) *D. T. A.*, praef., p. XX.

(2) *D. T.*, **68** *b* 6.

(3) Aesch., *Choeph.*, v. 489.

(4) « Graecorum numina sunt, ait Wuensch (*D. T. A.*, praef., p. XX, col. 2), a Saturno genita et, ut Minucius Felix c. 57 tradit, ab illo exposita, ne patri regnum adimerent. »

(5) *D. T. A.*, praef., p. XX; cf. p. XXII et *Flucht.*, p. 259. Proferenda sunt potissimum exempli gratia *D. T.*, **198**; **208**; **242**; **270**; **271**; praeterea vide Deissmann, p. 18-20, 25; Henzen, 1846, p. 207; Huelsen, col. 311; King, *Gnostics*, p. 449-456; Blümner, p. 538 sq; Hubert, *Magia*, p. 1505. De papyris idem observaverunt Wessely II, p. 11 et Kenyon, p. 62-64. Cf. supra, p. XLII et infra, p. XCIV.

ἡ Γῆ κευημορι μωριθαρχωθ
Ἑρμῆς αρχεδαμα
Κόρη ερεσχιγαλ ζαβαρβαθιαυχ
Πλούτων υεσεμμιγαδων μααρχαμα
Φερσεφόνη ζαυδαχθουμαρ
Σελήνη ἀκρουροβορη.

Daemonibus vero — quanquam non raro qui sit deus qui daemo parum discernitur — potius quam diis adnumerabimus novicia numina confusis religionibus orta iudaïcae tamen plerumque adsignanda (1); quae, cum fere nusquam in titulis cnidiis, atticis, boeotiis, utpote prioribus invocentur (2), sequiorum temporum lamminae multa ferunt. Caelestiane an infernalia sint saepe etiam vix pronunties; interdum videntur esse in eorum ditione omnia. Commemorare placet nonnulla, reliqua legas in Indice IV B : Daemones.

Αδωναι
ὁ Αχαλεμορφωθ ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπίγ(ε)ιος θεός
Αωθ Αβαωθ
οἱ λϛ δεκανοί
Ευλαμων
ὁ θεὸς τῆς Ἀνάγκης ὁ μέγας Αρουροβααρζαγραν
ὁ θεὸς ὁ πρωτόγονος τῆς Γῆς Ερονκεισκιβαλαβαλεισφθειβαλ
ὁ θεὸς ὁ τῆς παλινγενεσίας Θωβαρραβαυ
ὁ θεὸς ὁ κτίσας γῆν καὶ οὐρανὸν Ιωνα
ὁ θεὸς ὁ φωτίζων καὶ σκοτίζων τον κόσμον Στομβλοην

(1) Daemonum nomina, observavit iam s. Hieronymus (*Epist.*, LXXV, 3), Basilidiani Gnostici « ad imperitorum et mulierculaгum animos concitandos, quasi de hebraïcis fontibus hauriunt, barbaro simplices quosque terrentes sono, ut quod non intellegunt plus mirentur. » A Iudaeis ad opera magica intentis illa mutuatas esse gentes ceteras maximeque potentissimum nomen Ιαω uberrimis demonstravit argumentis Deissmann, p. 1-20, 35, cf. *D. T.*, p. 377; quam opinionem probaverunt inter ceteros Henzen, *Bull. dell' Inst. di corrisp. arch.*, 1849, p. 10-12; Froehner, p. 227; Pelliccioni, p. 185 sq.; King, *Gnostics*, p. 246, 319-327; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxii, sq., *Fluchl*, p. 255; Peabody, *Transactions and Proceedings of the American philological Association*, XXVIII, 1897, p. xxi-xxiii; Blau, p. 127; Hubert, *Magia*, p. 1505.

(2) *D. T. A.*, praef., p. xx, et infra, p. xciii.

Ιαω, ὁ ἐν οὐρανῷ Ιαω, qui est idem, ni fallor, atque ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων το ἐθέριον βασίλ(ε)ιον ὁ ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ιαω

Μιχαηλ ἀρχάγγελος (1)

Σαβαωθ.

Illorum quibusdam daemonum, ut e duabus karthaginiensibus tabellis certiores facti sumus, suum erat constitutum quasi regnum, suae definitae agendi partes : in Maurussum venatorem (2) invocantur

Βαχαχυχ, *qui est in Aegypto magnus daemon*, ut eum *obliget perobliget*,

Ιεκρι, ut *auferat somnum ab eo*,

Παρπαξιν *deus omnipotens*, ut eum *adducat ad domus infernas*,

Νοκτουκιτ, *qui possidet tractus Italiae et Campaniae, qui tractus est per Acherusium lacum*, ut eum *perducat ad domus tartareas*,

Βυτυβαχχ, *qui possidet Hispaniam et Africam, qui solus per mare transit*, ut *pertranseat animam et spiritum Maurussi*; minime diversa ratione in quamdam mulierem concitantur (3)

Καταξιν, *qui est in Aegypto magnus daemon*, ut *auferat illi somnum*,

Τραβαξιαν, *omnipotens daemon*, ut eam *adducat amantem aestuantem*,

Νοχθιριφ, *qui cogens daemon*, ut *cogat illam* cum defigente *coitus facere*,

Βιβιριξι, *qui est fortissimus daemon*, ut *urguat cogat illam venire ad* eum,

Ρικουριθ, *agilissimus daemon in Aegypto*, ut *agitet* eam *a suis parentibus a suo cubile.*

Non desunt tamen qui ἀνώνυμοι et saepenumero catervatim procedant :

(1) De angelis in magicis operibus invocatis, cf. Pelliccioni, p. 199; Peabody, *loc. cit.*; et Indices in Wessely I, II et Kenyon.

(2) *D. T.*, **250** *a*.

(3) *D. T.*, **230** *a*.

ἅγιοι ἄγγελοι, ἄγγελοι καταχθόνιοι,
δαίμονες, συμφωνιακοὶ δαίμονες,
ἅγια ὀνόματα, ἅγιον ὄνομα, τὸ μέγα ὄνομα, τὸ ἅγιον ὄνομα ὃ οὐ λέγεται,
daemones infernales,
deus aerius, altissimus, omnipotens, pelagicus, vivus,
iudices exsengium animarum.

Defuncti invocantur.

Inter daemones quoque, mea quidem sententia, referendi sunt mortui qui, ut romanae defixionis verbis utar, *nec ad deos nec ad homines accepti sunt* (1). In hoc autem non consenserunt viri docti utrum nulla unquam intercideril relatio inter defigentem hominem et eum mortuum apud quem deposita fuerat plumbea defixio (2) an ipse aliquando adpelletur. Cum reperta esset prope Athenas lammina (3) in qua insculptum legitur καταδῶ αὐτοὺς . . . Ὀνήσιμε, sunt qui suppleverint (4) [σοι] Ὀνήσιμε et mortuum in sepulcro iacentem designari putaverint; at Buechelero (5) et aliis sic cognominatus vocatur Mercurius sive alius quis scelerum ultor deus; Wuensch vero (6) Ὀνησίμη interpretatus est et de muliere lamminam exarante cogitavit, qui rem dilucide perspexisse mihi videtur cum alias nusquam (7) appareat sic suo interpellatus nomine defunctus et Πασιάνακτος persona occultetur in titulis duobus megarensibus (8). Inde tamen non sequitur qui defigebant inimicum nunquam opem ab eo petivisse qui in sepulcro in quod diras coniciebant dominabatur. Nam quem fere implorant agitatores karthaginienses hac formula νεκυδαίμων ὅστις ποτ' οὖν εἶ vel νεκυδαίμων ἄωρε, quis demum esse possit nisi « qui e mortali vel potius mortuo factus daemo », in hoc tumulo latet ubi condita est defixio? (9) Idem etiam quandoque

(1) *D. T.*, **139**, 7-8.
(2) Wachsmuth, *Kork.*, p. 566, n. 28; Henzen, 1866, p. 252, a ln. 1; Weckerling. p. 67; Klein, p. 131; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxi sq., xxix.
(3) *D. T. A.*, 100.
(4) Huschke, *Dialekt.*, p. 894; Rohde, II, p. 425: cf. Macdonald, p. 162.
(5) *Osk.*, p. 17.
(6) *Loc. cit.*; cf. supra. p. XLVII.
(7) Vide tamen quae monuimus ego et Wuensch ad *D. T.*, **84** *a* 11-15.
(8) *D. T.*, **43**-**44**.
(9) Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXII, col. 1; Rohde, *loc. cit.*

diversissime excitatur (1); immo in cypriis tabellis miserandum ipsum sepulcrum adloquitur qui titulum deposuit, τύμβε πανδάκρυτε (2).

Iamdudum nempe mortuorum animae δαίμονες dici coeperant, neque a tragicis poetis ignoratur haec nova vocis illius significatio, cum sciscitanti Admeto apud Euripidem (3) :

Πῶς τήν δ' [Alcestim] ἔπεμψας νέρθεν ἐς φάος τόδε ;

respondeat Hercules :

μάχην ξυνάψας δαιμόνων τῷ κυρίῳ.

Ex quo autem qui prius mites et benigni superstitibus invidere crediti sunt ideoque malevoli esse nocendique cupidi (4), cum iam daemonum potestate frui putarentur eos elegerunt post deos homines quibus quem oderant commendarent. Μάκαρες igitur χθόνιοι ab Aeschylo dicti (5) et χθόνιοι πάντες in titulo attico memorati (6) mutato cientur nomine ut devoventi faveant ; neque tantum evocantur qui proximos locos obtinent : δαίμονες οἱ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἐστέ, δαίμονες οἵτινές ἐστε, οἵτινες ἐνθάδε καθῆσθε καὶ οἵτινες ἐνθάδε κεῖσθε, οἱ ὧδε κάτω κ(ε)ίμενοι, *animae huius loci* (7) sed et immensa vita defunctorum turba : οἱ καταχθόνιοι, ἥρωες, δέμονες οἱ κατὰ γῆν, πατέρες πατέρων καὶ μητέρες ἀντιάνειροι, ἄνδριοι ἦτε γύναιοι, ἀνώνυμοι, ac potissimum qui in tumulo positi aut violenta morte necati (8)

(1) *D. T.*, **100** *a* 5-7 [*te*]; **188**, 1 [ὁ ἄωρος]; **233**, 28 [*daemon qui hic conversaris*]; **235** *b* 5-6 [*tu quicumque es daemon*]; **271**, 1 [δαιμόνιον πνεῦμα τὸ ἐνθάδε κείμενον, l. s.]; **286** *b* 1-2. 10; **290** *b* 1. 7; **291** *a* 3-5; *b* 1-2. 9; **292** *b* 1; **293** *a* 7. 10; *b* 1-2. 6; **294**, 7-8. 11 [*daemon quicumque es et te*]; **299**, 1. 9 [ὅστις οὖν εἶ δαίμων διάκονε].

(2) *D. T.*, **22-37.**

(3) *Alcest.*, v. 1139 sq.

(4) Heuzeu 1846, p. 209; de Rossi, *Lamina*, p. 22 ; Boissier, *La religion romaine d'Auguste aux Antonins*, 1884, I, p. 271 sq.; Le Blant, *Déclam.*, p. 355.

(5) *Choeph.*, v. 476.

(6) *D. T. A.*, 99, 2.

(7) Alia exempla supra proponuntur in adn. 1.

(8) Cf. Du Cange, *Glossarium med. et inf. latin.*, s. v°. *biothanati*. Et apud hesternos violenta morte interempti homines male audiunt et noxii esse reputantur. Bugiel, *Rev. de l'Hist. des Relig.*, XLV, 1902, p. 161 : « Beaucoup de peuples primitifs font des suicidés des démons cruels, sanguinaires, qui, dirait-on, veulent

aut ante diem abrèpti (1) aut insepulti infensissimi hominibus crudelissimique existimabantur : δαίμονες πολυάνδριοι πεπελεκισμένοι καὶ βιοθάνατοι καὶ ἄωροι καὶ ἄποροι ταφῆς ; adesse tandem iubentur spiritus qui, ut Gnosticis post Pythagoreos placuit, in aëre vagantur sive ad sepulcrum sive per totum terrarum orbem : δαίμονες καὶ πνεύματα οἱ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ θηλυκῶν καὶ ἀρρενικῶν (2). εἴτε ξένοι εἴτε ἐντόπιοι . . . εἴτε ἀπὸ τῆς ἄκρεας τῶν ἄστρων φέρεσθε εἴτε ἐν ἀέρι που πλάζεσθε (3).

Ἐφέσια γράμματα aut βάρβαρα ὀνόματα.

Eam ob causam deos, daemones et spiritus cuiusque generis in tabellis devotoriis invocari perspicuum est ut subveniant scribenti, in eius autem saeviant adversarios illisque vim faciant; quapropter nonnullos offendas qui *cogentes* dicantur (4). At possunt dii pro suo arbitrio precanti morem gerere possunt vero opem negare; incertam igitur semper fuisse ultionem constat omnibus nisi ad artem magicam confugissent ulciscentes homines ut et ipsi cogentes dii quaerentibus operam navare cogerentur. Etenim non semper sponte iubenti parent, tamen quotiens rite sciteque conficta est tabella devotoria, inviti κελευόμενοι

se venger sur l'humanité de ce qu'ils ont été amenés à se priver eux-mêmes de la vie. . En Islande on attribuait au moyen âge un pareil caractère aux âmes des criminels suppliciés. Ces individus ont gardé le même caractère dans les croyances populaires de la Pologne. Un pendu, un noyé sont des ennemis déclarés de l'espèce humaine ». Eadem paene senlire et nunc Sicilienses de animis corporum decollatorum docuit Pitrè, *Usi*, IV, p. 4-25; de illis qui se ipsi interemerunt in Scandinavia [Norvège], cf. *Rev. de l'Hist. des Relig.*, XLIII, 1901, p. 239; in Ungaria, cf. Macdonald, p. 169.

(1) Maspero, *Tabella*, p. 105. « Cette préférence s'explique par une croyance commune à tous les peuples anciens et modernes de l'Orient, que chaque âme a son temps fixé par avance qu'elle doit passer en ce monde. Si un accident, un meurtre, le suicide l'écourtent, elle doit compléter, soit dans le tombeau même, auprès du cadavre ou des cendres, soit au voisinage du tombeau, le compte des années qui lui avait été prédestiné. Les esprits de cette classe étaient moins éloignés de l'humanité que les âmes déjà émigrées à l'Hadès...; ils étaient d'abord plus facile, protégés par moins de dieux, de plus aigris et pervertis par leur sort ». Cf. Rohde, II, p. 412, 424; Dilthey, *Rhein. Mus.*, XXV, 1870, p. 334; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXI. Macdonald, p. 169-171; Milchoefer, *Philologus*, LIII, 1894, p. 397; Kuhnert, *Feuer.*, p. 49, adn. 9; Deissmann, *ibid.*, LXI, 1902, p. 253 sq.; Cagnat, *Sav.*, p. 263 sq.; Dieterich, *Pap.*, p. 792 adn.

(2) *D. T.*, **198**, 4-5; cf. Henzen, 1846, p. 208 sq.

(3) Vide Kroll, *Rhein. Mus.*, LII, 1897, p. 338-341, 345.

(4) *D. T.*, **230** *a* 5, Νοχθιριχ *qui cogens daemon*; **251** II 12. 15, *cogens enim vos.*

ὑπὸ τῶν ἱερῶν ὀνομάτων (1), λόγοις Ἐκατικίοις ὁρκίσμ[ασί] τε ἀβραϊκοῖς (2) adacti, vinciuntur δεσμοῖς ἀλύτοις αἰωνίοις ἰσχυροῖς ἀδαμαντίνοις (3). Duplex itaque fit in defixione obligatio, hominis altera qui poenis adficiatur, altera numinum quae puniant (4).

Quod utrumque ut consequerentur praesto erat magis, praeter verba defigendi quae supra memoravimus (5), vocabulorum copia quae in se ineluctabilem quamdam ἐνέργειαν ferebantur complecti, ideoque nuncupabantur τὰ ἱερὰ (6), τὰ ἅγια (7), τὰ μεγάλα (8), τὰ κράτιστα ὀνόματα (9), *sancta* (10), *ultima nomina* (11), *sancta nomina Necessitatis* (12). Nec sola semper inscripta sunt; iuxta ponitur aliquando Ἀνάγκη (13), *Necessitas dea*, quam « saevam, diram » repraesentare consueverant veteres (14), qua agente in adversa fortuna qui devovebantur defixi immotique mane-

(1) *D. T.*, **41** *a* 14-15; Plato, *Resp.*, II, p. 364, C. [*infrà*. p. CXVII]; Orig., *Contra Celsum*, VII, 69 « ...οἱ δι' ἐπῳδῶν καὶ μαγγανειῶν μεμαθηκότες καλεῖν καὶ ἐπάγεσθαι δαίμονας ἐφ' ἃ βούλονται. » Notat Wuensch, *Flucht.*, p. 76, 81 verbum ἕλκειν usurpari a Pindaro, *Nem.*, IV, 35 et Theocrito, *Id.*, II, 22; cf. Rohde, II, p. 87-89; Kroll, *Rhein. Mus.*, LII, 1897, p. 346 sq.; Bréal-Maspero, p. 64.

(2) *D. T.*, **41** *a* 11-12.

(3) *D. T.*, **252**, 26-27, 33-34; **253**, 36-36, 47-48; cf. Pap. Par. 1216.

(4) Macdonald, p. 163. Iure pronuntiavit Fossey de magicis ritibus, p. 129 : « Les dieux n'y sont point implorés, mais commandés »; p. 139 : « Le rite magique contraint, le rite religieux concilie. Le magicien prétend commander aux dieux comme aux simples démons et aux éléments ; le prêtre n'attend rien que de la bonne volonté des dieux qu'il s'efforce de fléchir. »

(5) P. LIV.

(6) *D. T.*, **41** *a* 14-15.

(7) *D. T.*, **187**, 54; **240**, 18; τὸ ἅγιον ὄνομα, **198**, 6; **203**, 4-5.

(8) *D. T.*, **241**, 5.

(9) *D. T.*, **237**, 1-2; **239**, 1-2?

(10) *D. T.*, **251** I 2; **274** *a* 12.

(11) *D. T.*, **289** *b* 11.

(12) *D. T.*, **250** *a* 29; **251** II 1; **288** *b* 16-17. Non alio sensu intellegenda sunt : τὰ ὀνόματα **234**, 1-2; **238**, 1-2; **299**, 8; [τὸ ὄνομα] τὸ φρι[κτόν] **163**, 63-64; τὸ ἀληθινὸν ὄνομα ὁ τρέμει τάρταρα γῆ βυθὸς οὐρανός **242**, 43-44, **249** *a* 10; τὸ ὄνομα ἔντ(ε)ιμον καὶ φ[οβ]ερὸν καὶ μέγα **271**, 3-4; *nomina* **251** I 16; **288** *b* 8; **289** *b* 9?; cf. Ind. IV B.

(13) Eadem probabiliter fuit Αἶσα in **92**, 4. De Ἀνάγκη dea, cf. Dieterich, *Abraxas*, p. 74-76, 108-111; Huvelin, p. 7.

(14) Hor., *Carm.*, I, 35, 17-19 :

. . . . saeva Necessitas
clavos trabales et cuneos manu
gestans aena . . . .

III, 24, 5-7 :

Si figit adamantinos
summis verticibus dira Necessitas
clavos . . . .

bant (1). Ἐφέσια γράμματα (2) — nomen est eis vulgo inditum — e linguis orientalibus plerumque petita et Aegyptiis Graecisque antiquitus nota nonnullis vocabulis priscis temporibus constabant quae in hunc modum interpretatus est Hesychius (3) : « Φασὶ δὲ τῶν πρώτων [Ἐφεσίων γραμμάτων] τὰ ὀνόματα τάδε· ἄσκιον, κατάσκιον, λίξ, τέτραξ, δαμναμενεύς (4), αἴσιον. Δηλοῖ δὲ τὸ μὲν ἄσκιον σκότος, τὸ δὲ κατάσκιον φῶς, τὸ δὲ λὶξ γῆ, τέτραξ δὲ ἐνιαυτός, δαμναμενεὺς δὲ ἥλιος, αἴσιον δὲ ἀληθές. » (5) Postea autem cum obliti essent homines quid significarent, recordarentur tantum inesse magicam virtutem vocibus quas nemini intellegere contingebat, sexcenta verba procudere coeperunt quae non minus profectura esse sperabant. Quae iam non Ἐφέσια γράμματα sed βάρβαρα ὀνόματα iure nuncupari voluerunt, sive ut fusius explicuit Lucianus (6) « βαρβαρικά τινα καὶ ἄσημα ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα », aut Plutar-

(1) Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. III; Kuhnert, *Def.*, col. 2374. Sunt etiam magi qui diis minentur ne defixionem perficere omittant : *D. T.*, 270, 21-24 ; cf. Bréal-Maspero, p. 64.

(2) Wuensch, *Flucht.*, p. 84 : « vielleicht erlaubt es ein anderer Zusammenhang, der Geschichte dieser Worte, die wohl eher mit ἐφίημι als mit der Stadt Ἔφεσος zusammenhängt, nachzugehen. » *Ephesia grammata* collegerunt et digesserunt praecipue Wessely, *Ephes.*; Heim, *Incant.*, p. 525-542 (cf. n. 137), apud quos de his secretis verbis loci referuntur scriptorum uberrimi et aptissimi ; Wuensch, *D. T. A.*, Ind. IX et praef., p. XX; *Seth.*, p. 80 sq.; cf. Roscher, *Philologus*, LIX, 1900, p. 21 sqq.; LX, 1901, p. 88-101; Dieterich, *ABC*, p. 90 sq.; *Pap.*, p. 767-769 ; Huvelin, p. 35-41.

(3) S. v°. — Discrepat paululum Clemens Alexandrinus qui, *Strom.*, V, 242, refert « ἄσκι κατάσκι λὶξ τέτραξ δαμναμενεὺς αἴσια ».

(4) « Domitor » ex δάμνημι? Ziebarth, p. 131 ; cf. Wuensch, *Flucht.*, p. 82.

(5) I. G. Stickel, in dissertatione *De Ephesiis litteris linguae Semitarum vindicandis*, Ienae, 1860, interpretatus est ασκι κατασκι αιξ τετραν δαμν αμεν ευ σαι σιον ut hebraea vocabula : « Tenebrae pallidae sunt, tenebrae meae, ad ignem suspici fideliter, fidus ille, qui collustrans praebet vitam » ; cf. Zuretti, p. 5-6, adn. 1. De Ephesiorum grammatorum origine et significatione, vide Wessely, *Ephes.*, p. 3-13; Heim, *Incant.*, p. 528; Lenormant, p. 374; King, *Gnostics*, p. 212-302; Blümner, p. 485; Macdonald, p. 165-168. Rectissime videtur pronuntiavisse Heim, *op. cit.*, p. 530 : « Ut multa in his barbaris verbis speramus aliquando explanatum iri, ita cavendum est, ne quis omnia explicari posse putet. Quam facile in his incertis rebus erratur! »

(6) *Memp.*, 9; cf. Iamblichum, *De mysteriis Aegypt.*, VII, 4 « Τί γὰρ βούλεται τὰ ἄσημα ὀνόματα, πυνθάνῃ· τα δὲ οὐκ ἔστιν ἄσημα ὃ σὺ νενόμικας· ἀλλ' ἡμῖν μὲν ἄγνωστα ἔστω ἢ καὶ γνωστὰ ἔνια, περὶ ὧν παρεδεξάμεθα τὰς ἀναλύσεις, παρὰ θεῶν ... Καὶ δὴ κἂν ἄγνωστος [χαρακτὴρ] ἡμῖν ὑπάρχῃ, αὐτὸ τοῦτό ἐστιν αὐτοῦ τὸ σεμνότατον. »

chus (1) « ἄτοπα ὀνόματα καὶ ῥήματα βαρβαρικά ». Ita sunt inter innumeras eiusdem generis formidolosas formulas excerpta (2) :

αρδαμαχθουρ πριστευ λαμπαδευ στεναχτα

βουλιμου ωρμανδου ωρλου αχαχου δαραθωνα

βρουραβρουρα μαρμαρει μαρμαρει αμαρταμαρει απεωρνομ φεχομφθω βαιεψων

ερεκισιφθη αραραχχαραρα ηφθισικερε (3)

λαμψουρη λαμψουχνι

μασκελλι μασκελλω φνουκενταβαωθ

σιμηνεβενχυχ βαχυχ βαχαχυχ βαζαχυχ βαχαζαχυχ βαχαξιχυχ βαδητοφωθ φθωσισιρω

σαβληφλαυβην θανατοπουτωηρ

σατραπερκμηφ (4)

σεμεσιλαμ (5)

σεσεγγενβαρφαραγγης (6)

ωηανπιχερεχερ βεβαλλοσαλακαμηθη.

Huius modi pauca legas vel nulla in prioribus titulis, in recentioribus multa, cum eis mixta quae Gnosticorum e doctrina aut exteris e religionibus manaverunt. Haec omnia eo loco recensere superfluat quae infra in Indice VII tibi seposui cum papyris collata ubi similia servantur. Unum duntaxat perpendere mihi est in animo, utrum quae ἄτοπα, ἄσημα vocaverunt Plutarchus, Lucianus, Iamblichus vocabula temere omnino an arte sint disposita et ordinata ut arcanae cuidam sententiae responderent. Iteratis consulto, ut cuique videre est, litteris α, ο, ω, κ vel χ, ρ, θ vel τ clare verba crepant, efficiturque assonantia saepe non raro etiam

(1) *De superst.*, 3.

(2) Tibi occurrunt in Ind. VII exempla.

(3) Παλίνδρομον scribitur, ut fit interdum in operibus magicis.

(4) De huius vocabuli sensu disputavit Peabody, *Transactions and Proceedings of the american philological Association*, XXVIII, 1897, p. XXI.

(5) Solem ita significari haud secus atque voce δαμναμενευς supra relata (p. LXIX) auctores sunt non pauci : Froehner, p. 227; King, *Gnostics*, p. 246; Kenyon, p. 76, v. 349.

(6) Hoc etiam de sole dici docuit Froehner, p. 222; vertit autem King. *op. cit.* p. 287, adn. : « those who stand before the Mount ».

allitteratio quibus certius audientium mentes cum auribus percellantur (1) :

αβλαναθαναλβα (2)
αβρασαξ (3)
ακραμμαχαμαρει
αρχεδαμα φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον
βακβρακκακβρακκρα
θωβαρραβαυ θαρναχαχα
κακβρακκρακκρου
μααρχαμα
μασωμαστιμαβλαβδιω μαμαζω ευμαζω ενδενεκοπτουρα μελοφθημαραρ ακου ρασρωεενκαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωρασα κηδοζων θεα αθχαμοδοιραλαρ ακου ραεντ ακου ραλαρ ἀκούσατε αλαρ συεχεαρμαλαρ καραμεφθη
σεσωχσομαχα
χθαμαρζαξ ζαρακαθαρα
abtracati dioti este hypticrati
atracatetracati gallara precata egdarata heches celata mentis ablata
sarbasmisarab.

Itaque de tabellis in universum consideratis coniciendum est quod recte observavit Maspero (4) de hadrumetina : « Les syllabes sont choisies de manière à faire sonner la voix qui les énonce et à la porter au loin... Les mots magiques sont composés... sur un plan tel que les intonations successives, au lieu de se contrarier, s'appuient et se développent progressivement, jusqu'à donner à la voix du magicien son maximum d'intensité et de puissance, jusqu'a la porter à travers l'espace aux êtres qu'elle doit évoquer. » Scite etiam animadvertit Jullian (5) de

(1) Heim, *Incant.*, p. 547 ; Henry, *Magie*, p. 9-10.

(2) Intellegendum est, si Kingio (*Gnostics*, p. 246) credere licet : « Thou art our Father. »

(3) Hoc est sanctus numerus $\overline{\tau\xi\epsilon}$ vel 365 [*D. T.*, **15**, 18] : Leemanns II, p. IV 30, XI 25 σὺ εἶ ὁ | ἀριθμὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀβρασαξ ; cf. De Rossi, 1869, p. 60 adn. ; Pelliccioni, p. 184, adn. 1 ; Bouché-Leclercq, *Astrol.*, p. 7, adn. 2 ; p. 608.

(4) Bréal-Maspero, p. 68 ; cf. Fournier, p. 403.

(5) *Chagnon*, p. 185.

βαρβάροις ὀνόμασιν in gallica tabella (1) exaratis : « Je ne suis pas absolument sûr que ces mots magiques soient dépourvus de toute signification ; ils ont pu le devenir, ils ne l'ont pas été à l'origine. *Atracatetra* rappelle les deux mots grecs qui désignent une imprécation : ἀρὰ κατάρα, et *egdarata* fait penser au grec ἐκταράσσειν, qui veut dire « troubler profondément ». Adde huc quod ex cypriis titulis nonnulla excerpere est in αρ desinentia vocabula : αθχαμοδοιραλαρ, αλαρ, θερμωμασμαρ, μελοφθημαραρ, ουεχεαρμαλαρ, ραλαρ ; ex alexandrino, in μα : αρχεδαμα, μααρχαμα ; e karthaginiensibus, in αλ : σαλβαθβαλ αυθγερωταβαλ atque in ηθ : ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβολχοσηθ ηωμαλθαβηθ ; ex hadrumetinis, in *eu* : *alimbeu colombeu petalimbeu, cuigeu censeu cinbeu perfleu*. Fidenter nimis inde divines certis legibus informatas fuisse miras illas voces, apparet tamen qui eis uterentur non quoslibet prolatos ore sonos inconsiderate accepisse ; cuiusque vero propriae diiudicandae virtuti imparem esse me fateor. Ceterum quis unquam eam enucleare valebit?

Signa magica et χαρακτῆρες.

Felicius interdum intellegere nobis evenit alia graphio delineata signa quibus non paucae decorantur lamminae, quae cum in hoc meo thesauro effingere non potuerim in librorum tabulis quos adhibui (2) contemplaberis : serpentem (3) dico, catenam (4), uncos (5), scalas (6), quibus fere adumbrari non negaverim quae manent defixos homines poenas (7).

Plures autem multo se praestant litterae singulae (8), sive nudae sive globulis in extremis hastis ornatae (9), quarum propria vi magica ut Ἐφεσίων γραμμάτων deos cogere intendit (10) qui in-

(1) *D. T.*, **111-112**.
(2) Maxime apud Wuensch, *Seth*.
(3) *D. T.*, **15** I 15 ; III 6.
(4) *D. T.*, **157**.
(5) *D. T.*, **163**.
(6) *D. T.*, **159** *b* ; **160** ; **166** ; **167** *a* ; cf. p. 220.
(7) Wuensch, *Seth.*, p. 100-103.
(8) *D. T.*, **141** ; **145-148** ; **150-153** ; **155** ; **156** ; **160** ; **161** ; **163** ; **165** ; **167-169** ; **172** ; **174** ; **176** ; **198** ; **208** ; **209** ; **241** ; **243** ; **245** ; **256** ; **258** ; **260** ; **262** ; **266** ; **272-285** ; **298**.
(9) Specimina habes ad manum in n. **266** ; cf. Heim, *Incant.*, n. 57, 60.
(10) *D. T.*, **167** *a* 38-44.

sculpsit. Fuisse in romanis Sethianorum saepe tabellis litteras **XZΛY⊗** ad divina nomina exaratas cum animadvertisset Wuensch, monuit hos χαρακτῆρας (1) quos vocant proximi cuiusque numinis esse eademque potestate pollere (2) : litteram igitur **X** ad Osirim pertinere, **Z** ad Osirim Apim, littera **⊗** (3) — hoc est **Θ** cum inscripto **X** — κύκλον τῆς Ἀνάγκης repraesentari (4). Haud secus ideo atque ipsi dii possunt a devoventibus invocari χαρακτῆρες (5), ἅγιοι χαρακτῆρες (6), οἵπερ γεγραμμένοι ἐν τούτῳ τῷ πετάλω (7).

Occurrit praeterea nonnunquam in inscriptionibus graecis (8) vocalium series αεηιουω (9), quibus figurabantur septem planetae earumque divina Harmonia atque archangeli qui eas regunt, ut Gnosticis visum est (10); minime igitur mirandum est si ἀρχάγγελοι iuxta eas a Sethianis invocantur. Quod vero in eorum aliquando lamminis non minus quam septiens illae septem litterae ordinantur ad imaginem Typhonis-Seth, haec declaravit Wuensch (11) : « ist eine rituelle Vorschrift, die mit der heiligen Vocales.

(1) Augustin, *De doctr. christ.*, II, 30 « ... quasdam notas, quos characteres vocant... ». *Appendix ad S. Aug. opera*, sermo CLVIII, 3 : « Qui nuper baptizati sunt ... phylacteria vel characteres diabolicos nec sibi nec suis aliquando suspendant... ».

(2) Wuensch, *Seth.*, p. 98 sq.

(3) In *D. T.*, **187**, 32. 47, ut in ceteris inscriptionibus, littera θ letalis mortem tantum significat; cf. Froehner, *Philologus*, Suppltbd., V, 1889, p. 44-46; Espérandieu, *Catal. des Inscr. antiq. du Musée d'Avignon*, n. 196.

(4) De littera **Y** coniecit Wuensch (*ibid.*) : « Ich glaube, man wird annehmen können, dass dieses **Y** sich auf den Unterweltsglauben unserer gnostischen Sekte bezieht und auf die Stellung des Hauptgottes innerhalb derselben hinweisen soll »; **Λ** in dubio manet.

(5) *D. T.*, **157**, 19-20.

(6) *D. T.*, **155** *a* 19-20; **159** *a* 51; **162**, 22-23; **167** *a* 43-44.

(7) *D. T.*, **155** *b* 22-23; **164**, 28; **169**, 49-51.

(8) *D. T.*, **15**, 29. 58 et in marginibus ad v. 38-41. 54. 57-58; **16** I 14; X 6; **140**; **149**; **151-153**; **155** *a*; **156**; **157**; **159** *b*; **160-167** *a*; **169**; **176**; **177**; **181**; **182**. Vocales etiam saepe offendimus in papyris; cf. Kenyon, p. 63.

(9) Wuensch, *Seth.*, p. 77-79; Heim, *Incant.*, p. 540, adn.; Dieterich, *ABC*, p. 90 sq.; Wessely, *Ephes.*, 165-170; Blau, p. 130, 140 sq.; Le Blant, *Déclam.*, p. 360 sq. Poirée et Ruelle, *Le chant gnostico-magique des sept voyelles*, 1901; Hubert, *Magia*, col. 1510.

(10) De Rossi, 1880, p. 6; Wuensch, *loc. cit.*

(11) *Op. cit.*, p. 79. « Ebenfalls mit den abergläubischen Anschauungen von den

Kraft dieser Zahl zusammenhängt ». Neminem autem fugit numerum septem, post numerum ter (1), in artibus magicis maximam partem obtinere (2).

Formulae defigendi.

Ad mentem quae iam revocavimus verba devotoria, βάρβαρα ὀνόματα, signa et χαρακτῆρες, vocales, huc tantum spectant ut sint coacti dii et daemones iubenti mago parere et in delatum inimicum saevire ; quid autem ab eis irrogetur in reliqua pronuntiatur tabella. Diversissimas fuisse ad tradendum diis adversarium formulas pro votorum varietate in propatulo est ; aliter enim de obtinenda causa, aliter de conciliando sibi mulieris amore, aliter de vincendo in circensibus dicitur. Erit infra (3) quaerendi tempus quae prae ceteris fuerint in quaque regione usitatae ; nunc observandum est paucas ubique viguisse. — Scilicet defixorum hominum facta partesque animae et corporis, ne qua forte via imminentem poenam fugere possint, ubique enumerare soliti erant (4) ; verum tamen si videtur illa viguisse maxime consuetudo in Achaia, Italia et Africa hoc certe fieri luce meridiana tibi cogitanti clarius erit quod longe frequentiores prodierint ex illis regionibus lamminae exsecratoriae. — Praeterea quae loquentem sagam inducunt Theocritus (5) et Vergilius (6), dum similia cum similibus conferunt :

. . χὡς αὕτα λᾶκον μέγαν ἐκ πυρὸς ᾆσε,

. . . .

οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

Planeten und ihren Beherrschern hängt die Erwähnung der ἡμέρα Ἄρεως [*D. T.*, **155** *b* 16. 31 ; **161**, 132 ; **163**, 71]... Dass man diesen Tag für besonders wirksam in Schadenzauber hielt, wird uns nicht wundern, wenn wir daran denken, dass Mars von den Astrologen immer als schädliches Gestirn aufgefasst wird ».

(1) Vide infra p. LXXVII.

(2) Helm, *Marc.*, p. 119-137 ; *Incant.*, 38 ; Roscher, *Zur Bedeutung der Siebenzahl im kultus und Mythus der Griechen.* (*Philologus*, LX, 1901, p. 360-373).

(3) In capite IV.

(4) Ind. VI D.

(5) *Idyll.*, II, v. 23 sq. ; cf. 38-41, 50.

(6) *Buc.*, VIII, v. 80 sq. ; creberrime reperitur haec loquendi ratio in caerimoniis et formulis Latinorum ; cf. T. Livium, I, 24 ; « tu illo die, Jupiter, populum Romanum sic ferito, ut ego hunc porcum hic hodie feriam ».

Limus ut hic durescit et haec ut cera liquescit
uno eodemque igni, sic nostro Daphnis amore;

haec in defixionibus non raro offendas (1) :

ὡς ὑμεῖς . . . ἄταφοι ἄφωνοι οὕτως καὶ ὁ δεῖνα . . .,

ὥσπερ σὺ ἐνθαῦτα ἀλίθιος κεῖθι, οὕτω καὶ τὸν δεῖνα ἀλίθιον καὶ μηδὲν γενέσθαι,

ὥσπερα ὑμῖν παραδίδομεν τοῦτον . . . οὕτως κατάσχητε αὐτόν,

ita uti mortuos... nec ad deos nec ad homines acceptus est, *seic* illa *aput* illum *accepta sit et tantum valeat quantum ille mortuos quei istic sepultus est*,

sic quomodo plumbum subsidet, *sic* illos *defero ad inferos*, *sic nusquam contra nos possint respondere nisi cum loquantur inferis...*,

quomodo in hoc monumento animalia (2) *ommutuerunt nec surgere possunt*, [*sic*] *illi muti...*

Tali comparatione pressius demonstratur oculisque ut ita dicam subicitur quid ab adpellatis numinibus requirat devovens.

Postquam his omnibus quas supra breviter praestrinximus rationibus constituta est et firmata defixio, superest ut alia maximam ei virtutem infundat magus ut nullam deinceps sui ipsius servandi artem inveniat qui infernorum in ditionem traditus est vereque sit et in perpetuum obligatus. Res quidem ad effectum ut adducatur minime necesse est cum formula coniungatur ille homo quem devoveri voluit adversarius; patet vero hunc qui tali lege delatus fuerit artius constringi. Nam si in plumbo exarata litterisque expressa detestatio validior est quam simpliciter pronuntiata, quomodo non polleret magis ubi inter eam relatio intercideret et hominem eum in quem dirae convertuntur? Quod sane fieri arduum est. Etenim cum perspicuum sit Devotorum imagines.

(1) Collecta sunt exempla in Ind. VI E. Adde quae de hoc usu disputaverunt Heim, *Incant.*, p. 484-491; p. 558, l. 36; p. 559, l. 33, 37; p. 561, l. 15; p. 563, l. 13; Fossey, p. 76 sq.; Henry, *Magie*, p. 119-120, 230; Kuhnert, *Feuer.*, p. 42-43, 56. Duravit etiam in recentioribus saeculis, cf. Adami, p. 138, n. 1.

(2) Nota homines vita defunctos *animalia* dici (*D. T.*, **112**, 6-7).

illum, simul ac conceperit quid in mente sit inimico, nihil esse praetermissurum ut se a devotione tueatur, nedum se libenter sit traditurus, nemo est qui non videat oportere hunc furtim et dolo malo numinibus maleficis admoveri. Quibus ritibus uterentur veteres ad hunc adsequendum finem monstrat adumbrata a Theocrito saga quae, ut Delphim strictius vinciat, fimbriam ab eius veste detractam in ignem conicit :

> τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις
> ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω (1).

Vestimentorum particulam aut corporis, ut sunt capilli, unguium resegmina, aut cuiuslibet rei ab homine defixo possessae in hunc solebant usum conferre, quoniam ipsum caput tenere non valebant (2). Huic certe opinioni respondere existimabis titulum salernitanum (3) ubi apparet capillus in rivum demersus suum caput secum trahere ut mergatur. Quod iam ad συμπαθείαν pertinere non est infitiandum de qua mox fusius. Volumina etiam plumbea sub domus limine collocabant in qua degebat obligatus, ut de Germanico narratur a Tacito et Dione (4).

Quin immo ulterius progressi erant absentis hominis exhibere effigiem dum excogitant sive in ipsa lammina insculptam, sive quadam peculiari extra illam figura repraesentatam. Ad roma-

(1) II, v. 53 sq.; cf. Virg., *Buc.*, VIII, v. 91-93 :

> Has olim exuvias mihi perfidus ille reliquit,
> pignora cara sui ; quae nunc ego limine in ipso,
> Terra, tibi mando ; debent haec pignora Daphnim.

Theocriti eclogam cum papyrorum magicarum formulis comparavit Wessely I, p. 27 sq.

(2) Kuhnert, *Feuer.*, p. 40-45 ; *Def.*, col. 2375. Vigere et nunc in Sicilia illam superstitionem testis est Pitrè, *Usi*, IV, p. 114-116 : « Molte donnicciuole quando han finito di pettinarsi usano raccoglier diligentemente i capelli che son loro caduti del capo, e bruciarli o non gettarli in luogo dove possano esser raccattati da una fattucchiera ... e ne ricordo una [Panormi] che un giorno vistasi strappare da un uomo un capello con un fine che a lei parve insidioso, malata com'era, saltò di letto, gli corse dietro in camicia gridando et piangendo perchè glielo restituisse e non le facesse male ». Cf. *Cod. astr.* VI, p. 87, l. 9.

(3) *D. T.*, **210**.

(4) Vide *infrà*, p. CXIX, CXX. Apud Theocritum (II, v. 59-60) Simaetha quoque poculum effundit in domus limine ubi Delphis habitat.

nam inscriptionem qua demandatur Praesenticius pistrinarius(1) triplici protome redduntur ipse Praesenticius, Asella mater et quidam Victor quem devoti patrem esse facile suspicaberis (2), quibus scriptor ne legenti daemoni dubii esset aliquid subiecit nomina. Illis minus rudes imaginibus eae sunt quas in quadam karthaginiensi tabella videre est, agitatorum Διονύσου et Πρώτου (3), qui toti cum flagello in dextra figurantur; adsunt et illis nomina ad latus. Peritiore aliquanto manu delineati stant in romanis Sethianorum tabellis (4) aurigae invisarum factionum, pileati, tunica manicata et fasciis cruralibus vestiti, brachiis et cruribus obligati, serpente interdum implexi aut catena vincti; iuxta legitur Εὐθύμιος ὁ καὶ Μάξιμος ὁ καὶ Γίδας ὁ υἱὸς Πασχασίας, Ἀρτέμιος ὁ καὶ Ὄσπης υἱὸς Σαπήδας et alia nomina quae hic referre longum est (5).

Praeter imagines in plumbeo volumine incisas, exstitisse et extra lamminas sigilla, quae a magis ficta fuerunt et adoperata ut exsecrationi vim adiungerent, facti sumus certiores vergilianis versibus (6) : Sigilla.

> Terna tibi haec primum triplici diversa colore
> licia circumdo (7), terque haec altaria circum
> effigiem duco : numero deus impare gaudet...
> Necte tribus nodis ternos, Amarylli, colores,
> necte, Amarylli, modo, et « Veneris » dic « vincula necto. »

(1) *D. T.*, **140**; imago est in Wuensch, *Seth.*, p. 6.

(2) *Victor* cognomen fuisse dei supra figurati coniecit Wuensch (*Seth.*, p. 7, ad v. 16) parum probabiliter; iure enim mireris ita sub pedibus id latere, tertiamque protomen ἀνώνυμον stare cum aliae duae suo nomine instructae sint.

(3) *D. T.*, **238**.

(4) *D. T.*, **159-162**; **165**; **167** *a*; **169**; **174**; **181**; **183**; dantur a Wueuschio imagines, *Seth*, p. 28 sqq., n. 20 sqq.

(5) Figurati sunt defixi homines in aliis quoque tabellis : *D. T.*, **15**; **16**; **239**; **244** *a*; **245**; equus autem in **285**. Quae commemorantur in **237**, 4. 22 αἱ ἰδέαι τῶν ἵππων in altera tabella deperdita delineari potuerunt. nisi forte erant consumpta nunc sigilla.

(6) *Buc.*, VIII, v. 73-75, 77.

(7) Interpretatum est apud Servium : « id est tria [licia] alba, tria rosea et tria nigra circumdo »; rectius recentiores (cf. ed. Benoisti) non novem sed tria intellexerunt; *terna* pro *tria* saepe usurpant poetae (Virg. *Georg.*, I, v. 232), *duodena* pro *duodecim*, ordinalem numerum pro cardinali. — De terno numero in operi-

ovidiano quoque (1) :

tunc cantata ligat cum fusco licia plumbo,

quem Wuensch qui felicissime emendavit sic pedestri vertit sermone : « tum fuscum plumbum ligat liciis cantatis (2) ». Fictiles scimus fuisse non tantum e supra relato (3) vergiliano loco sed et rudibus octo figuris cum nudo nomine devotorum in sepulcro puteolano inventis (4); cereas etiam e Theocrito comperimus (5) :

ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις,

et ex Horatio (6) :

hus magicis usitatissimo, nonoque eius multiplici, testes sunt Theocritus, *Id.*, II, v. 43 :

ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε πότνια φωνῶ.

Tibullus, *Eleg.*, I, 2, 54 :

ter cane, ter dictis despue carminibus.

Ciris, v. 371 :

terque novena ligans triplici diversa colore...

Exempla collegit e Marcello medico excerpta Ricardus Heim, *Marc.* De tali superstitione quae sequuntur notavi in tabellis infra editis : ter prodit hominis defixi aut mulieris nomen **139**; **193** *a*; **198**; ter designatur mortuus in sepulcro iacens **43**; **84** *a*; **139**; tria scribuntur verba devotoria **122**, 4 (*rogo oro obsecro*); **129** *b* 1-4 (*demando devoveo desacrifico*); **239**, 30-31 (κατάδησον ter); **251** I 4 (fert ipsa tabella : *ter vos adiuro*); ter invocantur *dii inferi* **190**, t. 4. 14; Σαβαωθ **208**, 1-3; ter legitur vox magica ταχαρχην **295**, 16. 20. 22; tres litterae magicae ter datae, deinde tria signa magica **275**, 1. 4. 11. 18. 20. 22. 28; tribus hastis confecta lamminа **191**; triplici foramine perfossa tabella **211**; **253**; tres lamminae quarum prima in formam diptychi plicata et plumbeo licio vincta duas includebat **124-126**. Cf. Henzen, *Annali* 1846, p. 214-217; Bruzza, *ibid.*, 1881, p. 293; Buecheler, *Osk.*, p. 45 sq.; de Rossi, *Lamina*, p. 23; Stornaiuolo, p. 190; Kroll, *Antiker Aberglaube*, in *Sammlung* Virchow-Holtzendorff, XII, 278, p. 38 sq.; Wuensch, *Ciris*, p. 469, 472; Heim, *Incant.*, 33, 35, 69, 93, 107, 136, 147, 177, 187, 188, 192, 219; Usener, *Dreiheit* (*Rhein. Mus.*, LVIII, 1903, p. 1-47).

(1) *Fast.*, II, v. 575; rem agi de defixione omnino probabile tibi erit collato v. 581 :

hostiles linguas inimicaque vinximus ora.

(2) *Rhein. Mus.*, LVI, 1901, p. 402 sq.

(3) P. LXXV. De his etiam sigillis tractavit Kuhnert, *Feuer.*, p. 40-53.

(4) *D. T.*, **200-207**.

(5) *Id.*, II, v. 38 sq.

(6) Hor., *Sat.*, I, 8, 30-31.

> lanea et effigies erat, altera cerea; maior
> lanea, quae poenis compesceret inferiorem,

ex attica defixione (1) τούτους ἐγὼ καταδίδημι ἅπαντας ἐν μολύβδωι καὶ ἐν κηρῶι..., et ex magna parisiensi papyro (2); aere informata erat illa de qua VII° p. Chr. n. saeculo tractavit Sophronius (3); plumbeis tandem utebantur, ut indicat post eum quem modo legisti ovidianum versum, specimen a Wuenschio nuper editum (4) tertioque adscriptum a. Chr. n. saeculo. Hac statuncula ex attico sepulcro eruta peropportune illustrantur tam Vergilii et Ovidii verba quam Sophronii narratio. Iuvenis figuratur, cuius abest quasi cultro praecisum caput, brachiaque post tergum et crura post femora revincta plumbeis adligantur liciis, pectus plumbeo quoque vinculo decussato stringitur; in ipso pectore et in ventre duo aenei clavi fixi haerent. Clavos si dempseris plane similes sunt imagunculae sedecim tam masculinae quam femininae in Syria Palaestina repertae (5).

Demonstravit Wuensch eius modi figuras a tabellis nullo modo separari posse; nam primum similitudine metalli et in eodem loco depositione (6) pares sunt, deinde quae in his dicuntur repraesentantur in illis. Etenim obversantur animo quae de homine diis mandato canebat Ovidius (7): Συμπάθεια.

> sagave poenicea defixit nomina cera,
> et medium tenues in iecur egit acus.
> . . . .
> aut te traiectis Aeaea venefica lanis
> devovet...

(1) *D. T. A.*, 55 *a* 16.

(2) Wessely I, 296 sqq., p. 52-54, cf. p. 28.

(3) Sophronii infra datur locus, p. CXXII.

(4) Wuensch, *Puppe*, cum imagine; cf. Hofmann, *Blei*, p. 17. De marmoreo quoque sigillo cogitavit Stornaiuolo, p. 190; cf. quae ad *D. T.*, **190** adnotata sunt.

(5) Vide infra **17**.

(6) Unum adhibetur verbum ad significandum imagines et comminas in sepulcro collocari et nomina in plumbo exarari: κατατεθῆναι, παρακατατεθῆναι **234**, 7. 32-33; **235**, 6. 23; **237**, 4. 22; **238**, 6; **239**, 5. 19-20; **240**, 4. 21.

(7) *Amor.*, III, 7, 29, 79.

Saeviebant nimirum stylis aeneis acubusve magae ac veneficae in simulacra ex cera aut plumbo formata parique modo nomina confodiebant. In titulo autem cum scribitur καταδῶ τοῦ δεῖνα πόδας χεῖρας (1) et ψυχή devovetur (2), in sigillo vere innectuntur manus et pedes, caput abscisum est; atque idem fit deinceps de singulis quae recensentur membris, nec iam in lammina fixi sunt clavi sed in figurato inimici corpore.

Quae sic cruciabatur statuncula devoti ornata nomine, pro ipso viro ita putabatur stare, ut eadem pati eum necesse esset quae illa in se patiebatur cerea, fictilis aut plumbea (3); sunt in συμπαθεία (4) quam dicunt et quo alteram modo vexàvit magus aut saga eo quoque affectum iri alterum pro certo habetur (5). Si ergo acu in corde pungebatur imago moriturus erat subito defixus, membro si ea irretiebatur eodem membro laboraturus erat ille, aut consumendus paulatim si liquescebat in igne cera plumbumve. Nemo est igitur qui non perspiciat cur potissimum fuerit electa utraque illa materia tractanti mollis et quae facile dissolvatur.

Πρᾶξις. Tales imagines, quas adhibere nunquam desierunt qui tam medio quam nostro aevo artibus magicis dederunt operam, quasque *krtyds* Indi nuncupaverunt (6), *volts* (ex *vultu*) nostri (7), *pupi* Itali (8), *Rachepuppen* Germani (9), non semper usurpabant

(1) *D. T. A.*, 86.

(2) *D. T. A.*, 49.

(3) Cf. Wuensch, apud Ziebarth ad n. 10, v. 17; Kuhnert, *Feuer.*, p. 40-45; *Def.*, col. 2375, 2377; Henry, *Magie*, p. 121, 123, 125, 227-230.

(4) Weidlich, *Die Sympathie in der antiken Litteratur*, Progr. Stuttgart, 1894; Pauly-Wissowa, *Realencycl.*, Suppl., s. vº *Aberglaube*; Fossey, p. 135; Hubert, *Magia*, p. 1506-1509.

(5) Non raro etiam devotus cum inerti mortuo in συμπαθείᾳ ponitur : *D. T.*, **43-44**; **67** *b* 1; cf. Wuensch, *Fluchl.*, p. 68.

(6) Henry, *Magie*, p. 170.

(7) Cf. du Cange, *Gloss. med. et inf. latin.*, s. vis. *baptisare, imaginatio**, *invultare, volum**, *vultivoli, vultuarii*; Jullian, *Chagnon*, p. 182-184; inde dicitur exsecratio in hunc modum effecta « envoûtement ».

(8) Postquam exposuit nunc quoque in Sicilia mala aurea citreaque et ova acubus in perniciem inimici perfodi, haec tandem narravit Pitrè, *Usi*, IV, p. 134 : « Oltre le uova, le arance, i limoni, sogliono anche tempestarsi di spilli i *pupi*, fantocci nei quali si vuole raffigurare le persone odiate, che si vogliono stregare. Le loro teste sono trafitte da spilli e chiodi; ed uno ne fu trovato ultimamente in via de' Lombardi al Borgo [Panormi], e portato per gli esorcismi di rito al Parroco. »

(9) Wuensch, *Puppe*.

magi. Animal quoddam (1), non humanam effigiem, pro devoto aliquando substitutum fuisse discimus e tabellis, quippe forsan quod vita praeditum vivum melius hominem repraesentaret puncturasque acrius persentiret quam statunculae ex cera aut limo aut plumbo compactae et sensu carentes, ac tandem id manifestius fieret quod est defixionis ut devotionis proprium hostiam Diis Manibus sacrari (2). Ad praeparandas lamminas in vico *Chagnon* repertas (3) catulum obligatum fuisse legimus supinatumque ne surgere valeret neque a matre defendi potuisse; de gallo autem res non semel agitur in lamminis karthaginiensibus (4) qui varie laeditur ut pariter torqueatur inimicus : *Quomodi huic gallo linguam vivo extorsi et defixi, sic inimicorum meorum linguas adversus me ommutescant*; ὡς οὗτος ὁ ἀλέκτωρ καταδέδεται τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ, οὕτως καταδήσατε τὰ σκέλη καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ δεῖνα; praeterea insculptum in tabella galli caput (5) similis πράξεως memoriam renovat. Nempe illo nomine designantur in papyris magicis (6) caerimoniae omnes quas supra recognovimus et ritus quilibet quibus docemur exsecratos fuisse inimicos, sive eorum effigiem referentia sigilla pungebant excruciabant delebant, sive animal quoddam angebant premebant laniabant aut quavis alia re tormenta exprimebant devoto homini reservata, sive etiam haec omnia συμβόλοις tantum in voluminibus plumbeis figurabant : etenim saepe circumducuntur post enumerata hostilia nomina for-

(1) Aquam tamen adhibuit qui tabellam *D. T.*, **104** exaravit; 2 : *sic liqu[e]at com(odo) aqua ell[a] m[u?]ta.*

(2) *D. T.*, **138**; cf. Henzen, 1849, p. 78.

(3) *D. T.*, **111-112**.

(4) *D. T.*, **222** *b* 1-5; **241**, 15-18. Mactatos fuisse crebro gallos in operibus magicis testes sunt papyri : Pap. V, col. 1, v. 30 sq., col. 7, v. 2 sq., col. 9, v. 31 sq., col. 10, v. 1-3; Pap. W, p. 9, v. 26; Parthey II, 24-26, 73; Pap. Par. (Wessely I) v. 35 sq., 2190, 2470; *Cod. astr.* VI, p. 61, l. 15-16; Dieterich, *Pap.*, p. 785, adn. 3; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxiii, col. 2; Julian, *Chagnon*, p. 183 : « Le *volt*... peut être un animal quelconque, coq, porc, crapaud. »

(5) *D. T.*, **232**, 6-7 et fortasse **36**. De galli significatione in religionibus Graecorum et Romanorum disseruit Wuensch, *Roem. Mitt.*, XV, 1900, p. 217 sq.

(6) Vide Indices in Leemans, Parthey, Kenyon, Wessely; cf. Deissmann, p. 5, adn. 5.

f

midolosae formulae aut βάρβαρα ὀνόματα (1) quae, ut Cagnati (2) verbis utar, « enveloppent les noms des êtres dévoués comme par un lien jeté autour du corps »; superstitione non diversa partes defixionis aut defixio tota magicis versibus artantur (3), vel disponitur in orbem et quadratum titulus (4).

Quibus caerimoniis tam vere actis quam similitudine quadam redditis pariter cogebantur homines ad deos delati; nec mirum illud esse cuivis possit cum nobis iam constiterit scriptas tabellas et figuras idem pollere. Illas tantum excogitatas fuisse auctor est Wuensch ut fictarum in vicem succederent imaginum quae maiorem laborem requirerent et manum peritiorem; in eis exarata fuisse verba quae ante dum effigiem adligat recitare soleret magus; atque ideo tandem ad remotiora tempora pertinere imagines ad posteriora tabellas. Ego infitiari non contenderim quae ita coniecit vir doctissimus harum rerum in primis gnarus; non possum tamen quin suspicer magos una confectis emissisque et statuncula et graphio scariphata formula vim exsecrationis augere temptavisse. Hanc opinionem mihi confirmat, ne de puteolanis figuris nominibus ornatis iterum verba faciam, quod nuper erutae sunt in vico Palaestinae *Tell Sandahanna* (5) ubi graeci mores praevaluerant plumbeae sedecim, atticae de qua supra memini non absimiles habitu practer quod vix inchoatae et rudes. Iuxta iacebant calcari lapide insculptae graece tabellae, adhuc ineditae, quas fuisse defixiones in eos conversas qui hic in plumbo exprimuntur divinare licet.

Tutamenta. Restat ut paucis expediamus qua industria impedire quaererent tum qui parabant exsecrationes tum ei in quos parabantur quin sibi nocerent. Ubivis enim cavendum est alterum qui defigit ne fiat et ipse diris obnoxius; maximi ergo est ei momenti ut

(1) *D. T.*, **15**; **101**; **218**; **227**; **233**; **241**; **244** *a*; **245**; **252**; **253**; **275-284**.

(2) *Sav.*, p. 259.

(3) *D. T.*, **275** septiens; **293** *a* 1-6. 16-21; **294**, 1-6. 16-21.

(4) Vide supra, p. XLVI.

(5) *D. T.*, **17**, ubi enumerantur libri; praesto tibi sunt imagines apud Bliss et Hubert, *Magia*, p. 1518.

a periculo tali securus evadat, quod sibi contingere persuasum habet si

σώζετε τὴν μολυβδοκόπον (1),

ἐμοὶ δὲ ὅσια γένοιτο πάντως ... ἐμοί τε καὶ τοῖς ἐμοῖς πᾶσι,

ἐμοὶ δὲ ὅσια καὶ ἐλεύθερα ... καὶ συμπιεῖν καὶ συμφαγεῖν καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ στέγος ἐλθεῖν,

εἰ δὲ συνπίοι ἢ συμφάγοι μὴ ἰσαώσα ἀθῶιος εἴην, ἢ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀετὸν ὑπέλθοι (2)

vel simile quid post delatum inimici nomen inciderit. At homini exsecrato multo magis arduum est carmina devotoria arcere utpote qui ea non noverit. Quae simul ac forte deprehenderit facile exstinguet si plumbum litteris obductum deleverit, quod fieri nobis compertum est praesertim ex titulo tudertino infra relato (3), aut saltem stylo oblitteraverit nomen diis inferis traditum. Cum autem raro eveniret ut occultata in sepulcris plumbea volumina detegerentur tutius ducebant si praeviis quibusdam artibus saluti suae consuluissent; igitur ad quasdam ἀποπομπάς et ἀποτροπάς (4) confugiebant, vel, ut pleniorem tituli karthaginiensis (5) enumerationem usurpem, *remediis*, *phylacteriis*, *tutamentis, oleo libutorio* utebantur. Quorum in numero reponenda est, si quam efficere temptabant, contraria defixio (6), qua obstringi certum erat qui intenderat obstringere et frangebatur virtus cuiuscumque iam redactae detestationis, secundum illud pervulgatum : « Nihil tam naturale est quam eo genere quidque dissolvere, quo colligatum est (7). »

(1) *D. T. A.*, 100.

(2) Cf. ind. VI F; Buecheler, *Osk.*, p. 49.

(3) P. cxxi.

(4) *D. T.*, **15**, 3, 4, 7, 48; eodem tendere non infitiabor vocabula βοήθεια **15**, 4. 7. 9. 13. 14. 45 et ἀνάπαυσις **16** X 8.

(5) *D. T.*, **250** *a* 19-21. Versus tituli romani **140**, 15-16 : *et si forte te seducat per aliqua artificia* (?) *et rideat de te et exsultetur tibi* idem videntur significare.

(6) Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxiii, col. 2; Henry, *Magie*, p. 169-173, cf. 126; Fossey, p. 78-81, 133.

(7) *Dig.*, L, 17, 35; cf. Bouché-Leclercq, *Dev.*, p. 118.

Copiosis iam mihi videor ostendisse argumentis plerumque non nisi cum variis caerimoniis et ritibus a magis aut veneficis praeparatas fuisse plumbeas lamminas nedum simpliciter a quolibet homine conscriberentur. Quod ceterum facillime perspicere licet admotis plurimis papyrorum locis ubi docebantur inexpertes artis magicae tirunculi quaenam κατ' ἐξοχήν essent infensi capitis defigendi leges, maximeque duobus quorum alterum e papyro Anastasy excerptum (v. 304-369) et a Wueuschio (1) e Kenyone repetitum superfluat iterum referre, alterum autem in maxima papyro parisiensi (2) editum hic integrum transcribere operae pretium erit.

Pap. Par., v. 296-407 (Wessely I, p. 52-54).

Φιλτροκατάδεσμος θαυμαστός. Λαβὼν κηρὸν ἀπὸ τροχοῦ κεραμικοῦ πλάσον ζῴδια δύο ἀρρενικὸν καὶ θηλυκόν, τὸν μὲν ἄρσενα ὡς Ἄρεα καθωπλισμένον ποίησον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ κρατοῦντα ξίφος καταπλήσσοντα αὐτῆς εἰς τὴν κατακλεῖδα τὴν δεξιὰν αὐτὴν δὲ ὀπισθαγγῶνα καὶ ἐπὶ τὰ γόνατα καθημένην καὶ τὴν οὐσίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀφεὶς ἢ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, γράψον δὲ εἰς τὸ πλάσμα τῆς ἀγομένης ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς ισεηιαω ιθιουνε βριωλωθιων νεβουτοσουαληθ · ἐπὶ δὲ τῆς δεξιᾶς ἀκοῆς ουερμηχαν · ἐπὶ δὲ τῆς εὐωνύμου λιβαβαωϊμαθοθο · ἐπὶ δὲ τῆς ὀράσεως αμουναβρεω · ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ ωρορμοθιοαηθ · ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου χοβουε · επὶ δὲ τῆς δεξιᾶς κλειδὸς αδεταμερου · ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ βραχείωνος ενεψαενεσταρ · ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου μελχιουμελχιεδια · ἐπὶ δὲ τῶν χειρῶν μελχαμελχουαηλ · ἐπὶ δὲ τοῦ στήθους τὸ

(1) *D. T. A.*, praef., p. xxx sq.; cf. King, *Gnostics*, p. 242-244.
(2) Et apud Kuhnert, *Feuer.*, p. 45-53.

ὄνομα τῆς ἀγομένης μητρόθεν · ἐπὶ δὲ τῆς καρδίας βαλαμινθωουθ · καὶ ὑπὸ τὸ ὑκογάστριον αοδης αοβαρ · ἐπὶ δὲ τῆς φύσεως βλιχιανεοι ουωια · ἐπὶ δὲ τῆς πυγῆς πισσαδαρα · ἐπὶ δὲ τῶν πελμάτων τοῦ μὲν δεξιοῦ ελω, τοῦ ἄλλο(υ) ελωαιος · καὶ λαβὼν δεκατρεῖς βελόνας χαλκᾶς πῆξον α̅ ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου λέγων · « περονῶ σου ἡ δ(εῖνα) τὸν ἐγκέφαλον », καὶ β̅ εἰς τὰς ἀκοὰς καὶ β̅ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ α̅ εἰς τὸ στόμα καὶ β̅ εἰς τὰ ὑποχόνδρια καὶ α̅ εἰς τὰς χεῖρας καὶ β̅ εἰς τὰς φύσεις καὶ β̅ εἰς τὰ πέλματα καθάπαξ λέγων · « περονῶ τὸ ποῖον μέλος τῆς δ(εῖνα) ὅπως μηδενὸς μνησθῇ πλὴν ἐμοῦ μόνου τοῦ δ(εῖνα) » · καὶ λαβὼν πλάτυμμα μολυβοῦν γράψον τὸν λόγον τὸν αὐτὸν καὶ δίωκε καὶ συνδήσας τὸ πέταλον τοῖς ζῳδίοις μίτῳ ἀπὸ ἱστοῦ ποιήσας ἅμματα τ̅ξ̅ε̅ λέγων ὡς οἶδας αβρασαξ κατάσχες τίθεται ἡλίου δύνοντος παρὰ ἀώρου ἢ βιαίου θήκην παρατιθῶν αὐτῷ καὶ τὰ τοῦ καιροῦ ἄνθη (1). Λόγος ὁ γραφόμενος καὶ διωκόμενος · « Παρακατατίθεμαι ὑμῖν τοῦτον τὸν κατάδεσμον θεοῖς χθονίοις ὑεσεμιγαδων καὶ Κούρῃ Περσεφόνῃ ερεσχιγαλ καὶ Ἀδώνιδι τῷ βαρβαριθα Ἑρμῇ καταχθονίῳ θωουθ φωκενταζε ψενα ερχθα θουμισον κται καλβαναχαμβρη καὶ Ἀνούβιδι κραταιῷ ψιρινθ τῷ τὰς κλίδας ἔχοντι τῶν καθ' Ἅδου καὶ δαίμοσι καταχθονίοις θεοῖς ἀώροις δὲ καὶ ἀώραις μέλλαξί τε καὶ παρθένοις ἐνιαυτοὺς ἐξ ἐνιαυτῶν μῆνας ἐκ μηνῶν ἡμέρας ἐξ ἡμερῶν ὥρας ἐξ ὡρῶν · ὁρκίζω πάντας δαίμονας τοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ συνπαρασταθῆναι τῷ δαίμονι τούτῳ καὶ ἀνέγειραί μοι σαυτὸν ὅστις ποτ' εἶ εἴτε ἄρρην εἴτε θῆλυς καὶ ὕπαγε εἰς πάντα τόπον καὶ εἰς πᾶν ἄμφοδον καὶ εἰς πᾶσαν οἰκίαν καὶ ἆξον καὶ κατάδησον · ἆξον τὴν δ(εῖνα) ἣν (δεῖνα) ἔχεις τὴν οὐ-

(1) Cf. Wuensch, *Rhein. Mus.*, LVI, 1901, p. 402 sq.

σίαν φιλοῦσάν με τὸν δ(εῖνα) ὃν ἔτεκεν ἡ δ(εῖνα), μὴ βινηθήτω μὴ πυγισθήτω μηδὲ πρὸς ἡδονὴν ποιή[σ]η μετ' ἄλλου ἀνδρὸς εἰ μὴ μετ' ἐμοῦ μόνου τοῦ δ(εῖνα)· ἵνα μὴ δυνηθῇ ἡ δ(εῖνα) μήτε π(ι)εῖν μήτε φαγεῖν μὴ στέργειν μὴ καρτερεῖν μὴ εὐσταθῆσαι μὴ ὕπνου [τ]υχεῖν ἡ δ(εῖνα) ἐκτὸς ἐμοῦ τοῦ δ(εῖνα)· ὅτι σε ἐξορκίζω κατὰ τοῦ (ὀνόματος) τοῦ φοβεροῦ καὶ τρομεροῦ ὃν ἡ γῆ ἀκούσα[σ]α τοῦ ὀνόματος ἀνοιγήσεται· οὗ οἱ δαίμονες ἀκούσαντες τοῦ (ὀνόματος) ἐνφόβου φοβηθήσονται· οὗ οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ πέτραι ἀκούσαντες τὸ ὄνομα φ[ρ]ίσσονται (1)· ὁρκίζω σε νεκύδαιμον εἴτε ἄρρης εἴτε θῆλυς κατὰ τοῦ βαρβαριθα χευμβραβα ρουχαμβρα καὶ κατὰ τοῦ αβραταβρασαξ σενενγενβαρφαραγγης καὶ κατὰ τοῦ αωιαμαρι ἐνδόξου καὶ κατὰ τοῦ μαρμαεωθ μαρμαραυωθ μαρμαραωθ μαρεχθανα αμαρζα μαριβεωθ· μή μου παρακούσῃς νεκύδαιμον τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν ὀνομ(άτων) ἀλλ' ἔγειρον μόνον σεαυτὸν ἀπὸ τῆς ἐχούσης σε ἀναπαύσεως ὅστις ποτὲ εἶ εἴτε ἄρρης εἴτε θῆλυς καὶ ὕπαγε εἰς πάντα τόπον εἰς πᾶν ἄμφοδ(ον) εἰς πᾶσαν οἰκίαν καὶ ἔνεγκόν μοι τὴν δ(εῖνα) καὶ κατάσχες αὐτῆς τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν καὶ μὴ ἐάσῃς τὴν δ(εῖνα) ἄλλου ἀνδρὸς πεῖραν λαβεῖν πρὸς ἡδονὴν μηδὲ ἰδίου ἀνδρὸς εἰ μὴ ἐμοῦ μόνου τοῦ δ(εῖνα), ἀλλ' ἕλκε τὴν δ(εῖνα) τῶν τριχῶν τῶ(ν) σπλάγχνων τῆς ψυχῆς πρὸς ἐμὲ τὸν δ(εῖνα) πάσῃ ὥρᾳ τοῦ αἰῶνος νυκτὸς καὶ ἡμέρας μέχρι οὗ ἔλθῃ πρὸς ἐμὲ τὸν δ(εῖνα) καὶ ἀχώριστός μου μείνῃ ἡ δ(εῖνα)· ποίησον κατάδησον εἰς τ(ὸν) ἅπαντα χρόνον τῆς [ζ]ωῆς μου καὶ συναναγκασον τὴν δ(εῖνα) ὑπουργὸν εἶναί μοι τῷ δ(εῖνα) καὶ μὴ ἀποσκιρτάτω ὁ . ἐμοῦ ὥραν μίαν τοῦ αἰῶνος. ἐὰν μοι τοῦτο τελέσῃς ἀναπαύσω σε ταχέως· ἐγώ πάρειμι βαρβαραδωναι ὁ τὰ ἄστρα κρύ-

(1) Restituit Wessely φρίσσονται.

ξων ὁ λαμπροφεγγὴς οὐρανοῦ κράτων
ὁ κύριος κόσμου αθθουιν ιαθουϊν σελ
ει ουωθ · αωθ σαρβαθι ουθ ιαθθιεραθ
αδωναιϊα ρουραβιαβιβιοθη αθωθ
σαβαωθ η ανιαφα α μαραχθι · σατααμα ·
ζαυαθειη σερφω ϊαλαδα ϊαλη
σδησι · ιαθθα · μαραθθα · αχιλθθεε
χοωωση ηαχω · κανσαοσα · αλκμουρι
θυρ · θαωος · σιεχη · ειμιθωθοσωμαι ·
ἄξον κατάδησον τὴν δ(εῖνα) φιλοῦσαν ἐρῶσαν τὸν δ(εῖνα) ποθοῦσαν · κοι(νόν). Ὅτι ὁρκίζω σε νεκύδαιμον κατὰ τοῦ φοβεροῦ μεγάλου
ϊαεω βαφρενεμουνοθιλαρικριφια
ευεαϊ φιρκιραλι θονυομενερ φαβωεαι
ἵνα μη (1) ἄξῃς τὴν δ(εῖνα) καὶ κεφαλὴν κεφαλῇ κολλήσῃ καὶ χείλεα χελήεσι συνάψῃ καὶ γαστέρα γαστρὶ κολλήσῃ καὶ μηρὸν μηρῷ πελάσῃ καὶ τὸ μέλαν τῷ μέλανι συναρμάσῃ καὶ τὰ ἀφροδισιακὰ ἑαυτῆς ἐκτελέσῃ ἡ δ(εῖνα) μετ' ἐμοῦ τοῦ δ(εῖνα) εἰς τὸν ἅπαντα χρόνο(ν) τοῦ αἰῶνος. » Εἶτα γράψον εἰς ἕτερον μέρος τοῦ πλατύματος τὴν καρδίαν (2) καὶ τοὺς χαρακτῆρας ὡς ὑπόκειται . . . .

Sequuntur (v. 408-433) signa magica et βάρβαρα ὀνόματα cum vocalium ludis, quae omnia hic reddere parum expedit.

(1) Emendavit Wessely μοι.
(2) Cf. *D. T.*, **264**.

CAPUT IV

De varia defigendi ratione pro regionum diversitate.

In declarando quibus praecipue partibus conflatae coaluerint defixiones suspicati iam sumus non exstitisse omnes simillimas nedum ad unam fuerint normam redactae : neque eisdem semper devotoriis verbis et locutionibus usos fuisse veteres nobis apparuit, neque ab iisdem diis opem petivisse, neque eadem dictitavisse βάρβαρα ὀνόματα. Ut vero apertum magis sit quantum hi nostri inter se differant tituli nunc est requirendum quibus de causis inimicos solerent obligare, quippe cum alia roganti alia vocabula suppetant.

Praecipuae quattuor defigendi causae.

Obscurae nimis sunt tabellarum magna pars quam ut diiudicare valeamus quem ad finem exaratae sint (1), sive qui eas instituerunt sperantes a numinibus cognosci quid haberent in mente sibique ab hominibus caventes manifestius noluerunt loqui, sive plerumque ita sunt rubigine corruptae, squalore oblitae aut multifariam fractae ut nullo temptamine vel ipsis armatis oculis discerni possit quid sibi proposuerint qui condendis eis operam dederunt. Itaque ut solas perpendamus inscriptiones quae se perspicuas praebent in duo genera eademque vasta sunt ordinandae; nempe cum sint omnes propter acceptam aut imminentem iniuriam conceptae (2), alterae huc spectant ut qui

(1) Ind. V E.

(2) Stricte nimis, ut mea fert opinio, declaraverunt Wuensch, *Flucht.*, p. 234 : « Nur bei erlittenen Unrecht ist man befugt, die Rache der Unterirdischen durch

damnum fecerit resarcire cogatur (1), alterae ne auxiliantibus diis et daemonibus praestare quo modo possit invisus aliquis scribenti. Attamen ut dissererem de his facilius et meo et legentis commodo consulere putavi si digererem titulos quadrifariam, cum fuerint quattuor potissimum ob causas in diversis regionibus confecti. Defigebant (2)

litigatores adversarium in iure ut causam obtinerent (3);

alii a fure spoliati furem ipsum ut sublatam sibi rem recuperarent;

amantes aemulos ut ab eis amicam averterent sibi vero conciliarent;

agitatores adversarum factionum aurigas ut eos in circo currentes vincerent (4).

Non multum fortasse a vero aberret qui contendat lamminas ubi designantur simpliciter *inimici* vel οἱ ἀντία ποιοῦντες iudiciariis esse adnumerandas; inter fures reputandi sunt calumniatores et maledici; ad amatorias recidere obvium est eas quibus vel uxor a marito derelicta hunc consciamque culpae mulierem Cereri et Proserpinae defert (5), vel maritus uxorem diis inferis mandat ὅτι πρώτη ἠθέτησ[ε τὴν πίστιν πρὸς Φ]ήλικα τόν ἑαυτῆς ἄνδρα (6);

einen Fluch heraufzubeschwören »; cf. *D. T. A.*, praef., p. II, col. 1; et Huvelin, p. 13 : « La *devotio* n'est licite qu'autant que le *devotus* a reçu par avance la contre-partie de la charge que la *devotio* fait peser sur lui. » Aemulos enim agitator, ut uno hoc utar exemplo, non de illata iniuria diis deferebat sed ne in futuro cursu vinceretur. De talibus quidem exsecrationibus monet Huvelin, p. 17 : « l'idée de la Némésis y est déformée »; at Wuensch, *Flucht.*, p. 68 eadem quae ego de his videtur sentire quippe quae adversus Ziebarthum confirmaverit; cf. Conway, p. 458 sq.

(1) Quapropter verbum ἀδικεῖν non semel legitur in huiuscemodi titulis; locos retulerunt Wuensch et Huvelin, op. cit.; adde *D. T.*, **2** *b* 4-5 ἀδίκημαι γὰρ Δέσποινα Δάματερ.

(2) Vide Ind. V A-D.

(3) Tritissimus Ciceronis locus hic est repetendus (*Brut.*, LX, 217) : « (Curio) in iudicio privato vel maximo, cum ego pro Titinia Cottae peroravissem, ille contra me pro Ser. Naevio diceret, subito totam causam oblitus est idque veneficiis et cantionibus Titiniae factum esse dicebat. »

(4) Non una sed pluribus, ni fallor, de causis conscriptae sunt quaedam tabulae, v. g., *D. T.*, **4**; **265**.

(5) *D. T.*, **5**; **10**.

(6) *D. T.*, **198**, 38-39.

vel in quosdam virum et feminam simul suoque nudo nomine datos dirae exercentur (1); proximi sunt agitatoribus venatores omnesque pugnantes in amphitheatro gladiatores. Quae si consideraveris tabellas in hunc fere modum distribuas.

Tabellae iudiciariae et in inimicos conscriptae : *D. T.*, **14** (Phrygia); **18**; **22-35**; **37** (Insula Cyprus); **39** (Melos); **43-44** (Megara); **49** (Athenae): **60**; **62-63**; **66**?; **67**?; **77** (Attica); **81**? (Tanagra); **87** (Corcyra); **88**?; **89** (Olbia Sarmatiae); **90** (Moesia inferior); **93** (Brigantium in Raetia); **95**?; **96**; **98**?; **101** (Crucinacum in Germania); **111-112** (*Chagnon* in Gallia); **133-134**? (Nomentum in Latio); **192**? (Capua); **209**? (Puteoli); **213**?; **216**?; **217**?; **218**?; **219**?; **220**?; **221-226** (Karthago);

in fures calumniatores et maledicos conversae : *D. T.*, **1-4**; **6**; **8**; **11-13** (Cnidus); **42** (Megara); **74**; **75** (Attica); **92** (Chersonesus Taurica); **104** (Aquae Sulis in Britannia); **106** (Fanum dei Nodentis in Britannia); **122** (Emerita in Hispania); **193** (Capua); **197** (Bruttium); **295** (Karthago);

amatoriae : *D. T.*, **5**; **7**; **10** (Cnidus); **51** (Athenae); **53** (*Menidhi*); **68**; **69** (Attica); **85** (Boeotia); **100**; **103** (Crucinacum in Germania); **135** (Nomentum in Latio); **138**; **139** (Roma); **190** (Minturnae); **191** (Cales in Campania); **198** (Cumae); **227-231** (Karthago); **264-271**; **296** (Hadrumetum); **299** (Ammaedara in Byzacena);

in agitatores et venatores immissae : α agitatores, *D. T.*, **15-16** (Apheca in Syria); **159-187** (Roma); **232-245** (Karthago); **279-295** (Hadrumetum);

β venatores, **246-254** (Karthago).

Igitur non promiscue omnigenae ubique prodierunt sed videntur certis provinciis peculiares ne dicam propriae fuisse defigendi causae et rationes, paucae omnibus communes. Iudiciarias praesertim tradiderunt Graecia, Asia et quae sunt graecae linguae in Europa regiones (2). Invaluerat enim apud Graecos consuetudo cum iudicibus non satis fidebant aut silebant leges deos

(1) *D. T.*, **135**.

(2) In Attica etiam saepe, ne nocere possent, plumbeis mandatos fuisse tabellis in iudicio adversarios luculentis docuit exemplis Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. v, col. 2.

invocandi qui poenas ab improbis expeterent hominibus; quod factum fuisse maxime compertum est quotiens de interceptis, ablatis, negatis, male profusis nummis res agebatur (1). Id autem ut adsequerentur alii religione alii superstitione utebantur et plumbeis lamminis. — Fures etiam devovebant Graeci in primis Asianique necnon et orbe toto divisi Britanni atque Hispani. — Amatorias defixiones (μίσητρον, *charme de haine*) condebant fere in terrarum regionibus, utpote communi hominum naturae praecipue congruentes (2). — At non inventae sunt, aphecenses ambas si exceperis non satis certas, nisi in splendidissimarum urbium ruderibus, Romae, Karthaginis, Hadrumeti ab agitatoribus paratae. Prae Romanis tamen circensibus gestiisse muneribusque Africanos est in promptu, cum Romae unius Sethianorum sectae sint qui invisos aurigas exsecrabantur diversissimi vero in Africa (3), neque alibi usquam collegerim venatorum devotorias tabulas quas cum diris conferamus quibus diis committebantur aut *Maurussus venator quem peperit Felicitas* (4) aut *Vincentζus Tζaritζoni quem peperit Concordia* (5).

Nunc si iam non ipsum defixionis argumentum respiciemus, sed defigendi modum et ritus, ut ita dicam, nos primum non fugiet rarissime eosdem apud Africanos nuda mandari hostilia nomina; quod evenire solitum fuisse maxime apud Graecos et Italos sequenti demonstratur laterculo (6). Nomina.

Tituli nomina tantum devotorum hominum exhibentes : *D. T.*, **45-46** (Piraeeus); **53-67**; **71**; (Attica); **80** (Euboea); **88** (Olbia Sarmatiae); **90** (Moesia); **94**; **96** (Crucinacum in Germania);

(1) Ziebarth, p. 122-126.

(2) Atticarum quoque lamminarum exempla commentatus est Wuensch, *D. T. A.*, *loc. cit.*; cf. Le Biant, *Déclam.*, p. 365-367.

(3) Karthaginiensibus et Hadrumetinis ludos in circo editos summo opere placuisse demonstravimus inter multos ego, *Carthage romaine*, p. 688-690 et Cagnat, *Sav.*, p. 257; de equis africanis prae ceteris conspicuis et velocibus disputavit S. Reinach, *Comptes rendus de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, 1903, p. 193.

(4) *D. T.*, **250**.

(5) *D. T.*, **253**.

(6) Vide quoque supra, p. LI et *D. T. A.*, 1-39.

123 (Liguria); **124**? (Volaterrae); **130** (Perusia); **131** (Septempeda); **132** (Marsi Marruvium in Italia); **141** (Roma); **200**-**207** (Puteoli); **211** (Lucania); **215** (Karthago); **263** (Hadrumetum).

Paulum ab hac hominum delatorum mera declaratione distare concedes illas in Graecia non semel adhibitas lamminas (1) ubi stant a fronte nuncupati inimici, nec veniunt detestandi formulae sive in cunctos sive in praecipuum quemdam adversarium diriguntur nisi postquam diis iratis fuerunt traditi singuli; fit tandem ut in extremis versibus brevi repetitione omnes comprehendantur. Simillimo quoque aut saltem proximo pacto compositae sunt tam in Graecia quam in diversis regionibus aliae, hoc praesertim inter se consonantes quod summatim in fine corripiuntur (2); quibus inserere non dubitabo hadrumetinorum agitatorum tabellas (3) cum et ipsae post enumeratos homines et equos geminataque obligatoria verba concludantur generaliter. Te praeterea non fallit maxime in Graecia, Germania, Italia, Africa, defigi solitas fuisse tum integras familias tum plures eiusdem familiae homines (4). Denique, ne longus sim in explicanda nominum ratione, animadvertendum est devoventes, quod in universum raro contingere iam monuimus (5), qui sint ipsi potissimum in titulis Graecorum et Africanorum amatoriis patefacere (6) : maluisse igitur eos elucet poenis a legibus statutis obnoxios fieri quas ceterum vitare sperabant, quam si errore aliquo deorum mulierem a qua cuperent amari gerere alteri morem cogeretur.

Dii. Neque ut primo obtutu cernere cuique est inducuntur eadem ubique numina. Etenim si vulgo adpellantur Cnidi, Athenis, in reliqua Graecia, non raro in Italia, magni illi dii quos colere consueverant religiosi harum gentium viri, Pluto et Dis Pater, Mer-

(1) *D. T. A.*, 44; 55; 57; 65; 67; 83; *D. T.*, **52**; **71**.

(2) *D. T.*, **49**; **50**; **72**; **89**; **92**; **93**; **101**; **138**; **222**.

(3) *D. T.*, **272**-**284**.

(4) *D. T.*, **50**; **92**; **98**; **140**; **141**?; **199**; **208**; **215**; **216**; **222** libi sint exemplo.

(5) P. XLIV.

(6) Vide p. XLV, adn. 1, 2

curius, Terra mater, Ceres cum Proserpina, Hecate aliique cognominibus et epithetis multis decorati, illis aliquando accedunt minores ut sunt Athenis Ἐρινύες ἠλιθιῶναι (1) et Πραξιδίκαι quae « ad finem perducunt ea, quae iure fieri debent » (2), Μοίρες καταχθόνιαι (3) et ultorum deorum specie induti φρίκη atque καθημερινὸς πυρετός (4), et omnes quos in Indice IV relegatos praesto habes (5); in insula Cypro et Alexandriae interdumque Romae cum eis iunguntur daemones quos excogitaverant Gnostici; Karthagine autem et Hadrumeti nunquam apparent sed cessere et sepulcrorum daemonibus (νεκυδαίμονες) et illi divinae farragini quam secum advexerant religiones externae. Osiris, Typhon-Seth advenaeque eius ex Aegypto parhedri non invocantur nisi Romae et Hadrumeti. Occurrunt etiam genii loci protectores ubi deposita est lammina : quibus est adscribendus *Divus Nodens* quem Aquis Sulis in Britannia venerabantur (6), adscribendae et quae Emeritenses in Hispania tuebatur *Dea Atacina Turibrigensis Proserpina* (7), et quas implorabant Galli *Caticatona, Dibona, Imona* (8), et *Aquae ferventes sive Nimfae* quae fontem calidum ad Arretium custodiebant (9). Quibus perpensis inter omnes constare necesse est Graecorum defixiones ut erant originis unde fluxerunt magis vicinae ita simpliciores et religioni propiores exstitisse; in Italia vero permansisse diu priorum temporum vestigia donec ad Aegyptum, Cyprum et Africam pervenerunt ubi prorsus increbrescens superstitio omnia occupavit. « Novi

(1) *D. T. A.*, 108 et praef., p. vi, col. 2, ubi Wuensch explicat (ex Roscher, s. v° *Erinys*, p. 1323) : « Erinyum munus esse, ut de superbia hominum supplicium sumant, quare Ἄτην ab illis mitti, quae homines dementet : qua Ἄτῃ cum ἠλίθιοι fierent homines, vocatae sunt illae ἠλιθιῶναι. »

(2) *D. T. A.*, 109 et praef., *loc. cit.*; cf. Usener, *Rhein. Mus.*, LVIII, 1903, p. 9, 17.

(3) *D. T.*, **74**, 4; **75** *a* 7.

(4) *D. T.*, **74**, 6; **75** *a* 10-11. De morbis inter deos relatis, vide Heim, *Incant.*, p. 476.

(5) Ibidem enumerantur omnes de quibus infra dii et daemones.

(6) *D. T.*, **106**.

(7) *D. T.*, **122**.

(8) *D. T.*, **110**.

(9) *D. T.*, **129**; cf. *D. T. A.*, praef., p. xxix, col. 1.

surgunt dii ex Aegyptiorum Iudaeorum Christianorum doctrinis petiti, praevalent daemones boni malique; incipiunt denique deorum omnium commixtiones et confusiones »(1); dum simul in immensum saepius protrahi coeperunt dirae plumbeae nec sine iteratis locutionibus et verborum ambitu videntur enuntiari potuisse. Quo ergo latius diffunditur per orbem tabellarum devotoriarum usus, eo rarior fit in eis religio. Non autem brevi et uno ictu oculi evanuit sed paulatim ac labentibus saeculis ideoque mutatis gentium moribus, quasi fuerint in itinere diuturno stationes.

Tabellae duae karthaginienses.

Aliae praeterea et multae causae sunt cur distinguantur inter se tabellae, pro ut verbi gratia ornantur vel carent imaginibus graphio insculptis; quas omnes animadvertas velim, praeter unam in insula Cypro et duas in Syria repertas, ex Italia et Africa oriundas esse; de quibus cum iam disseruerim (2) pauca addere intendo. Duobus in titulis karthaginiensibus inauditam plane mentionem offendes : de nominibus et figuris equorum ibi memoratur quae una cum lamminis in olla cineraria aut ad mortui ossa iacebant; non fuerunt vero scariphata in plumbo neque qua alia materia compacta sigilla sed in conchis exarata :

κατάδησον τοὺς ἵππους τοῦ οὐενέτου ὧν τὰ ὀνόματά σοι σεσημειωμένα ἐν τούτῳ τῷ σκεύει ἐν ὀστράκοις θαλασσίοις παρακατατέθηκα·

κατάδησον τοὺς ἵππους ὧν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς εἰδαίας παρακατέθηκα ἐν τούτῳ τῷ σκεύει (3).

(1) Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIII; cf. p. XX sq.; *Flucht*, p. 246, 271; de Rossi, *Lamina*, p. 21; Clermont-Ganneau, *Comptes rendus de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, 1894, p. 131 sq.; Macdonald, p. 164, 168; Hubert, *Magia*, p. 1505. Vide etiam supra, p. XLII, LXIII.

(2) P. LX et LXXV; adde imagines quae ad circenses pertinent, *D. T.*; **172**; **233**; **244** *a*.

(3) *D. T.*, **234**, 6-7. 30-32; **237**, 3-4. 21-23. Quod adtinet ad conchas marinas plane respondere formulam in propatulo est papyrorum praescriptionibus : Pap. CXXI, 309-311 (Wessely II, cf. Kenyon) : λαβὼν ὄστρακον θαλάσσιον γράφε τὰ ἅγια ὀνόματα διὰ αἵματος ὀνίου μελάνου · λόγος · ἐξορκίζω σε ὄστρακε κατὰ τῆς πικρᾶς ἀνάγκης μασκελλι... — 475 λαβὼν ὄστρακον ἀπὸ θαλάσσης ζωγραφήσον εἰς αὐτό...; cf. 382; Pap. B 12, 4 (Wessely II); Pap. Par., 2218 sqq. (Wessely I); Wessely, *Ephes.*, 236. Cf. Heim, *Incant.*, p. 485, l. 1.

Tabellarum discrepantiae notantur.

Scribendi etiam singulari quadam ratione diversas non raro legenti sese praebent lamminae, unde maxime elucet magorum industria quam supra (1) occasionem nacti notavimus; ne igitur dicta iam iterem, haec leviter adtingam. Evenit nempe ut in sequiorum temporum lamminis apud Italos et Africanos paratis in Ἐφεσίοις γράμμασι deminutio litterarum ita exsistat ut plenius vocabulum demptis singulis litterulis ad nihilum redigatur (2), aut invertantur ita voces barbarae ut quae prima erat postrema fiat littera postquam gradatim ceteris locum cesserit (3).

Hoc autem magis ad rem interest quod contra opinionem non eodem semper nomine designatur tabella exsecratoria, scilicet dicitur interdum in Syria γραφή (4); in insula Cypro ἀνάθημα (5), τὰ ἐνγεγραμμένα (6), κατάδεσμος (7), κατα(νά)θεμα (8), παραθήκη φιμωτίκη (9); in Aegypto κατάδεσμος (10); in Achaia ἀνάθεμα (11), τὰ γράμματα ταῦτα (12), ταῦτα ἐναντίον γέγραπται (13); in Italia γλῶσσα (14), δια-

(1) P. XLIV-XLVII.

(2) *D. T.*, **187**; **243**; cf. Heim, *Incant.*, p. 491, n. 97. Similes in papyris locos πτερυγοειδῶς (cf. Wessely, *Ephes.*, 303) dispositos reperias, v. g. Wessely II, Pap. CXXI, 1010-1025 (Kenyon 943-960); Wessely II, Pap. R. 9, p. 70-71; Wessely I, Pap. Mimaut, 62; hoc unum exemplum describere iuvat (Wessely, *Stud.*, VIII, p. 187):

αβλαναθαναλβα
βλαναθαναλβα
λαναθαναλβα
αναθαναλβα
ναθαναλβα
αθαναλβα
θαναλβα
αναλβα
ναλβα
αλβα
λβα
βα
α

(3) *D. T.*, **172**, 6-12; **252**, 13-18; **253**, 22-27; sic est ἀναγραμματιζόμενον vocabulum (cf. Wessely, *Ephes.*, 298).

(4) *D. T.*, **15**, 56.

(5) *D. T.*, **35**, 37.

(6) Ind. VI B (Cyprus), s. v°. ποιήσατε.

(7) *D. T.*, **20**, 5.

(8) Ind. VI G (Cyprus), s. v°.

(9) Ind. VI A (Cyprus), s. v°. παρατίθομεν.

(10) *D. T.*, **38**, 31.

(11) *D. T.*, **41** *b* 17.

(12) *D. T.*, **43**, 1. 3; **44**, 1.

(13) *D. T.*, **67**, 5.

(14) *D. T.*, **198**, 2.

θήκη (1), μόλυβδος (2), *tabella* (3); Romae a Sethianae sectae participibus κάτοχος (4), λέπις et λεπίδιον (5), λόγος (6), παρακαταθήκη (7), πέταλον (8), *nexus* (9); in Africa οχ = *hoc* (10), σκεῦος (11), et punica voce quae *libationi* respondet (12).

Defigendi quoque verba et formulas si adtente perlustrare curaveris operam nullo pacto frustra insumpseris, namque hac adsidua consideratione tibi patebit paucissimas tabulas si vero non fuerint ab eodem homine confectae sibi invicem comparari posse; sexcentis contra eas modis variari testes sunt Indices ad calcem libri quorum consulto plerosque geographico ita instruxi ordine ut vel cursim intuenti perspicuum esset cuique regioni quasi suas esse imprecationum locutiones. Itaque ne putes hic me per singula iturum esse vocabula quibus inimicos diis infernis mandabant aut in eos minas coniciebant, neque mala esse omnia recensurum quae optabant capiti detestato. Haec tantum referre specimina satis sit : conscripta videtur quaedam Sethianorum tabella romana *ut omnes cognoscant exemplum eorum* (13) qui defiguntur et inde eruditi quin eos imitentur abstineant; in altera et ipsa romana lammina defertur aliquis non tam ut devoventi quam ut deo infensus ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κλύσας τὸν παπυρῶνα τοῦ Ὀσείρεως καὶ ὁ φαγὼν τὰ κρέα τῶν ἰχθύων τῶν ἱερῶν (14); fuisse diis Manibus a defigente voti compote parentatum unus indicat titulus minturnensis (15); ironice absque deorum nominibus obligantur cu-

(1) *D. T.*, **189** *b* 6.
(2) *D. T.*, **189** *a* 3.
(3) *D. T.*, **135** *a* 10; *b* 8.
(4) *D. T.*, **187**, 53.
(5) *D. T.*, **159** *a* 42. 70; **160**, 15; **161**, 78; **163**, 67; **166**, 14-15.
(6) Cf. Ind. VI G (Roma), s. v°.
(7) *D. T.*, **161**, 36.
(8) *D. T.*, **155** *a* 27; *b* 23; **163**, 51; **164**, 31; **168** *a* 7; *b* 10; **169**, 51.
(9) Cf. Ind. VI G (Roma), s. v°.
(10) *D. T.*, **270**, 5.
(11) *D. T.*, **234**, 7. 32; **237**, 4. 23.
(12) *D. T.*, **213**, 2. 6.
(13) *D. T.*, **142** *b* 11-12.
(14) *D. T.*, **188**, 10-12.
(15) *D. T.*, **190**, 14-17 : *Dii inferi, si illam? videro tabescentem vobis sanctum illud libens ob annuversarium facere dibus parentibus illius...*

mano adversarii (1); in Asia et Italia praesertim defixiones aliqua condicione definire solebant (2) ut explerentur aut irritae caderent si quid aut ageret aut agere omitteret qui ita consecrabatur homo; eumdem interno igne comburendum esse (πεπρημένος) nisi querenti satisfecerit vel solae vel cum paucis declarant cnidiae tabellae (3); post enumerata in hadrumetinis agitatorum et equorum nomina cum deciens iteratis verbis *cadat*, *vertat*, in modum huius precationis quam nuncupamus « litanies », circumducitur formula in omnes concepta (4) quam enucleare antea iam temptavi (5); in cypriis denique (6) vestigia carminis orphici magici subesse « minime eleganter confecti, deinde per papyros magicas traditi, corruptelis foedissimis conspersi » demonstrantibus Dieterichio et Wuenschio (7) non est quin adstipulemur (8).

Dissentire praecipue defixiones fateor quae locis aetateque separatae a diversissimis exaratae sunt hominibus, dum contra arta quadam adfinitate ne dicam cognatione fere coniunguntur quae conscriptae simul fuerunt (9); divisos nihilominus regione quanquam re et tempore proximos titulos aut contra loco vicinos aetate longinquos non miraberis omnino non consonare.

(1) *D. T.*, **197**.

(2) Cf. Ind. VI C; Wachsmuth, *Kork.*, p. 568 sq.

(3) Cf. Ind. VI G (Asia); Kuhnert, *Feuer.*, p. 39 sq.: de propria cnidiarum tabellarum specie disseruerunt Newton, *Discov.*, p. 722, 725; Wachsmuth, *loc. cit.*

(4) *D. T.*, **274**-**284**; cf. p. 383.

(5) P. LXXXII.

(6) *D. T.*, **22**-**37**.

(7) Apud Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXI, col. 1.

(8) Dissimilibus etiam modis instabant in defigendo : iteratis aut inimici nomine (*D. T.*, **98**; **155** *a* 34-37; *b* 5-9; **156**, 8-9. 12-13. 44-46; **192**, 5-7; **289** *b* 19) aut vocabulo quodam in formula (**103**, 2-3; **169**, 14 22; **198**, 30. 33; **272** *a* 7), exaggeratis quoque verbis devoteriis (**49**, 17-18; **187**, 55 62); fit etiam ut seorsum inter pares ponatur inimicus primarius (**165**, 10-15; **220** *a* 2; **293** *b* 12) aut cum verbo μάλιστα (**160**, 72-74) aut inter inversa et obscura verba clare inscriptus (**104**, 4); defigitur talis non in hac terrestri tantum sed et in futura post mortem vita (**72**, 9-11; **198**, 19-21, cf. p. 273); iteratur tandem exsecrationis imperfecta prius formula (**198**, 30. 33; **219** *a* 2. 8-10).

(9) Vide p. XLV sq.

Exemplo sint inter alios (1) bruttiorum unus (2) cum altero cnidiorum (3) collatus, qui tertio vel altero a. Chr. n. saeculo vix posteriores sunt; utrinque de ablato amiculo queritur incensa mulier quae suum nomen non celat; igitur ἀνιαρίζει Κολλύρα et ἀνιεροῖ Ἀρτεμείς, quia quae id furavit οὐκ ἀποδίδωτι, οὐκ ἀπέδωκε; sed ne quas pronuntiavit diris fiat ipsa obnoxia cavens utraque, clausulam addit qua tuta evadat :

εἰ δὲ συνπίοι ἢ συμφάγοι μὴ ἰσαώσα
ἀθῷος εἴην, ἢ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀετὸν ὑπέλθοι·

... ἐμοὶ δὲ ὅσια καὶ ἐλεύθερα ... καὶ συμπιεῖν καὶ συμφαγεῖν καί ἐπὶ τὸ αὐτὸ στέγος ἐλθεῖν ... (4).

At cum nomine adpellatam Collyra Melitam quae vestem et aureos tres abstulit ministris deae cuiusdam addicat multetque pecunia σύν ἡμεδίμνῳ et μεδίμνῳ λιβάνω secundum civitatis leges, Artemis furem aut ignorat aut tacet de industria eumque defert Δάματρι, Κούρα, θεοῖς παρὰ Δάματρι πᾶσι, ac tandem his verbis devovet : ἀνενέγκαι αὐτὸς παρὰ Δάματρα ... πεπρημένος ἐξαγορεύων.

Argumentis amplioribus ut confirmetur quod illo minore docui inter se nunc comparentur agitatorum defixiones quas Romae, Karthagine, Hadrumeti erutas sextuplici facile disponas laterculo. Eas scito non quidem aetate esse aequales, cum romanae quarto desinenti p. Chr. n. saeculo a Wuenschio adscriptae fuerint, karthaginienses vero et hadrumetinae ad alterum probabiliter referantur, iure tamen conferri cum et circa easdem res versentur et posteriorum sint omnes temporum.

(1) Tabellarum v. g. britannicae (*D. T.*, **106**), emeritensis (**122**), cumanae (**199**) nonnulli versus a cypriis non videntur abhorrere. In **106** ut in **212** defixio fit oblatione rei sublatae cuidam deo ut ad eam recuperandam devoventi praesto esse velit; οἱ πρυτάνεις in **42** *a* 2-3 easdem partes agunt mea quidem sententia atque οἱ πρόπολοι τᾶς θεῶ in **212**.

(2) *D. T.*, **212**.

(3) *D. T.*, **2**.

(4) Eadem paene ad verbum aut vicina legitur formula in aliis cnidiis titulis, *D. T.*, **1**; **4** *a* et *b*; **5**; **7** *b*; **8**; **9**.

	Tituli romani (*D. T.* **159-186**).	Tituli karthaginienses (*D. T.* **234-240**).
Dii et daemones.	ἁγία Συμφωνία. ἅγιε Ευλαμων καὶ ἅγιοι χαρακτῆρες. ἅγιε Νυμφε. ἅγιοι ἄγγελοι. ἅγιοι πάρεδροι. ἅγιοι χαρακτῆρες οἵπερ γεγραμμένοι ἐν τούτω τῶ πετάλω. Ευλαμων κατέχι Οὔσιρι Οὔσιρι Ἄγι (Ἄπι) Οὔσιρι Μνε Φρι. Νυμφε κράτιστε. ὁ ὑπὸ γῆν ἀνανεάζων. ὁ ὑπὸ την Ἀνάγκην ὁ κατέχων κύκλα. Τυφῶν Σῆθ. ὑμεῖς δέε Φρυγια (Φυδρια) δεε Νυμφεε Αιδωναι (Ειδωνεα) νεκενκωρω (νεενκωρω) νεοικουσε.	ὁρκίζω σε . . . κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ τ ὄντων ἐν (sequuntur Ephesia gramm ta) **235**, 1-2. ὁρκίζω σε . . . κατὰ τῶν ἑπτὰ συνθρ νων χθωνίου βασιλέος (sequuntur Eph sia grammata) **240**, 1-2. ἐξορκίζω σε . . . κατὰ τῶν κραται (ἁγίων) ὀνομάτων σαλβαθβαλ αυθγερ ταβαλ βασυθατεω αλεω σαμαβηθωρ **23** 1-3; **240**, 18-20. ἐπιτάσσουσιν γὰρ σοι (sequuntur Ept sia grammata) **235**, 20-21; **237**, 1 21; **238**, 18-22; **239**, 17-18. ὅστις ποτ' οὖν εἶ νεκυδαίμων ἄωρε.
Ephesia grammata.	ερεκισιφθη ηυθησικηρη αραχαραρα **172**. Ευλαμων (litterarum ioci cum eo nomine parati) **172**. οιμηνεβαινχυχ βαχυχ βαξιχυχ βαχαξιχυχ βαδετοφωθ φθωσισιρω. Vocalium series. χραος **180**.	Multa sunt et a romanis omnino s sona; haec tantum exempli gratia feram : αμυηκαρπτιρ **237**, 19. ανχρεφρονεφιφουβιν **239**, 18. αχλαουμ φερφεω βαφαω βιβοχ βολβεσ τυυυφθω **240**, 3. βρουρα βρουρα μαρμαρει μαρμαρει αμ ταμαρει eqs. **234**, 3-4. καμαει μεσαγρα μεσακτω ασδυρ ὀρεοβ ζαγρα μασκελλει φνουκενταβαωθ σε φορνο βιουουδεου **234**, 28-30.
Imagines insculptae.	Agitatores pileati, tunica manicata et fasciis cruralibus vestiti, brachiis et cruribus obligati, cum nominibus ad caput. Agitatores serpentibus implexi. Carceres circi **172**. Eulamon. Osiris Apis Mnê Phri. Protome Osiris in sarcophago. Scalae. Serpentes. Typhou-Seth.	Διονύσιος et Πρῶτος tunicati stan cum flagello in dextra **238**. Homo stans cum flagello in dex **239**.

Tituli hadrumetini (*D. T.* **272-274**).	Tituli hadrumetini (*D. T.* **275-284**).	Tituli hadrumetini (*D. T.* **286-291**).	Tituli hadrumetini (*D. T.* **292-294**).
emo invocatur deus neque daemon.	Nemo invocatur deus neque daemon nisi fortasse *Iao* in iterato versu magico tituli **275**, *Iao Adonaï* et *daemon Soeches* in **284**, 1. 34.	*Adiuro te daemon quicumque es.* *Adiuro te per eum qui te resolvit ex vit(a)e temporibus deum pelagicum aerium altissimum* Ιαω οιου ιαχα ωωωω.	*Adiuro te daemon quicumque es.* *Adiuro te per eum qui te resolvit ex vitae temporibus deum pelagicum aerium altissimum* Ιαω οι ου ιαιαα ιωιωε οορινω αηιχ.
gna magica. *rbasmisarab.* *iub* **272**; **273**. *ir*, *iub* **274**.	Signa magica quibus dividuntur hominum et equorum nómina **275-283**. χχχαα αλλλ — θριουαιαιχο **275**. *osos nanos cacos ... pthorichot aucrea ... ocsiose* **284**.	*Noli meas spernere voces sel moveant te haec nomina supposita* **288-289**. *Ultima nomina* **289**. *Sancta nomina Necessitatis* **288**; **289**. *Cuigeu censeu cinbeu perfleu diarunco deasta bescu berebescu arurara baζagra.* *Antmo araitto?*	*Ocuria* ἀnδχ *olon barnion formione efecebul.*
sunt.	Desunt.	Daemon figuratur invocatus.	Daemon figuratur invocatus.

	Tituli romani (*D. T.* **159-186**).	Tituli karthaginienses (*D. T.* **234-240**).
Dii et daemones.	ἁγία Συμφωνία. ἅγιε Ευλαμων καὶ ἅγιοι χαρακτῆρες. ἅγιε Νυμφε. ἅγιοι ἄγγελοι. ἅγιοι πάρεδροι. ἅγιοι χαρακτῆρες οἵπερ γεγραμμένοι ἐν τούτω τῶ πετάλω. Ευλαμων κατέχι Οὔσιρι Οὔσιρι Ἄγι (Ἄπι) Οὔσιρι Μνε Φρι. Νυμφε κράτιστε. ὁ ὑπὸ γῆν ἀνανεάζων. ὁ ὑπὸ την Ἀνάγκην ὁ κατέχων κύκλα. Τυφῶν Σῆθ. ὑμεῖς δέε Φρυγια (Φυδρια) δεε Νυμφεε Αιδωναι (Ειδωνεα) νεκενκωρω (νεενκωρω) νεοικουσε.	ὁρκιζω σε . . . κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ τ ὄντων ἐν (sequuntur Ephesia gramm ta) **235**, 1-2. ὁρκίζω σε . . . κατὰ τῶν ἑπτὰ συνθρ νων χθωνίου βασιλέος (sequuntur Eph sia grammata) **240**, 1-2. ἐξορκίζω σε . . . κατὰ τῶν κραταί (ἁγίων) ὀνομάτων σαλβαθβαλ αυθγερ ταβαλ βασυθατεω αλεω σαμαβηθωρ **23** 1-3; **240**, 18-20. ἐπιτάσσουσιν γάρ σοι (sequuntur Eph sia grammata) **235**, 20-21; **237**, 1 21; **238**, 18-22; **239**, 17-18. ὅστις ποτ' οὖν εἶ νεκυδαίμων ἄωρε.
Ephesia grammata.	ερεκισιφθη ηφθησικηρη αραχαραρα **172**. Ευλαμων (litterarum ioci cum eo nomine parati) **172**. οιμηνεβαινχυχ βαχυχ βαξιχυχ βαχαξιχυχ βαδετοφωθ φθωσισιρω. Vocalium series. χραος **180**.	Multa sunt et a romanis omnino a sona; haec tantum exempli gratia feram : αμυηχαρπτιρ **237**, 19. ανχρεφρονεφιφουβιν **239**, 18. αχλαουμ φερφεω βαφχω βιβοχ βολβεσ τυυυφθω **240**, 3. βρουρα βρουρα μαρμαρει μαρμαρει αμ ταμαρει eqs. **234**, 3-4. καμαει μεσαγρα μεσακτω ασβυρ ὀρεοβ ζαγρα μασκελλει φνουκενταβαωθ σε φορνο βιουουβεου **234**, 28-30.
Imagines insculptae.	Agitatores pileati, tunica manicata et fasciis cruralibus vestiti, brachiis et cruribus obligati, cum nominibus ad caput. Agitatores serpentibus implexi. Carceres circi **172**. Eulamon. Osiris Apis Mnê Phri. Protome Osiris in sarcophago. Scalae. Serpentes. Typhon-Seth.	Διονύσιος et Πρῶτος tunicati stan cum flagello in dextra **238**. Homo stans cum flagello in dex **239**.

Tituli hadrumetini (*D. T.* **272-274**).	Tituli hadrumetini (*D. T.* **275-284**).	Tituli hadrumetini (*D. T.* **286-291**).	Tituli hadrumetini (*D. T.* **292-294**).
emo invocatur deus neque daemon.	Nemo invocatur deus neque daemon nisi fortasse *Iao* in iterato versu magico tituli **275**, *Iao Adonaï* et *daemon Soeches* in **284**, l. 34.	*Adiuro te daemon quicumque es.* *Adiuro te per eum qui te resolvit ex vit(a)e temporibus deum pelagicum aerium altissimum* Ιαω οιου ιααα ωωωω.	*Adiuro te daemon quicumque es.* *Adiuro te per eum qui te resolvit ex vitae temporibus deum pelagicum aerium altissimum* Ιαω οι ου ιαιαα ιωιωε οοριυω αηιε.
gna magica. *:rbasmisarab.* *·iuh* **272**; **273**. *ır, iuh* **274**.	Signa magica quibus dividuntur hominum et equorum nomina **275-283**. χχχαα αλλλ — θριουαιαιαο **275**. *osos nanos cacos ... pthorichot aucrea ... ocsiose* **284**.	*Noli meas spernere voces set moveant te haec nomina supposita* **288-289**. *Ultima nomina* **289**. *Sancta nomina Necessitatis* **288**; **289**. *Cuigeu censeu cinbeu perfleu diarunco deasta bescu berebescu arurara baζagra.* *Antmo araitto?*	*Ocuria dnoχ oton barnion formione efecebul.*
sunt.	Desunt.	Daemon figuratur invocatus.	Daemon figuratur invocatus.

	Tituli romani (*D. T.* **159-186**).	Tituli karthaginienses (*D. T.* **234-240**).
Formulae defixionum.	ἀξιῶ ὑμᾶς κατὰ τῆς δυνάμεως ὑμῶν ἵνα ἀδυνάμους ἀβοηθήτους ποιήσητε καὶ συνεδεμένους οὕσπερ καὶ παραδίδω ὑμῖν ἐπι τὴν παρακαταθήκην **161**, 20-31. ἀξιῶ ὑμᾶς κατὰ τοῦ ὑπὸ τὴν Ἀνάγκην **166**, 21. ἀπὸ . . . ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ ὥρας ἐν τῷ δρομίῳ. ἀπὸ τῆς ἄρτι ὥρας καὶ ἡμέρας. ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ὥρας ἕως δωδεκάτης **160**, 95-96. ἀπὸ τῆς σήμερον Ἄρεως ἡμέρας **161**, 131-132. ἀπὸ πρώτου μήσου ἕως εἰκοστοῦ τετάρτου (ἕως τῶν εἰκοσιτεσσάρων ἄθλων) **166**,15. ἔχετε δεδεμένους **172**, 26. ἐξορκίζω ὑμας (ὁρκίζω ὑμᾶς) κατὰ τῆς ὑμετέρας ὑμῶν δυνάμεως (κατὰ τῆς δυνάμεως ὑμῶν) ἵνα κατάσχητε (συγκατάσχητε) καὶ συνδήσητε καὶ καταδήσητε (καὶ κατήσχητε **163**, 30). ἤδη ἤδωσιν ταχὺ ταχύ. ἤδη ἤδη ἤδωσιν (ἤδη) ταχὺ ταχὺ ταχὺ (aut bis tantum ταχύ). ἤδη ἤδωσιν ἕως ζοῆς αὐτῶν... **160**, 75. ἵνα κατάσχετε τούτους τοὺς ἵππους . . . ἀπόδους εἶναι συνεκλασμένους ἐν τῷ ἱππικῷ **161**, 87-95. ἵνα κατήσχητε καὶ συνδήσητε καὶ καταστρέψητε ἐν τῷ κιρκω τῆς [νέας ?] Βαβυλῶνος **161**, 121-123. ἵνα συνεργήσητε καὶ συγκατάσχητε αὐτούς **167** *b* 2-3. ἵνα συγκατάσχητε καταδήσητε καὶ δεσμεύσητε τούτους **169**, 51-52. κατάσχετε τούτους τοὺς ἡνιόχους καὶ ποιήσητε αὐτοὺς . . . ἀδυνάμους (ἀμυάλους) ἀπόδους εἶναι καὶ συνδήσητε . . . καταστρέψητε αὐτούς . . . κατάσχετε τούτους τοὺς ἵππους τοὺς γεγραμμένους ἐν ταύτῃ τῇ λεπιδει (τούτῳ τῷ πετάλῳ) καὶ ποιήσητε αὐτοὺς ἀδυνάμους ἀπόδους ἀβοηθήτους εἶναι καὶ συνκατέχετε αὐτούς. ..καταστραφῆνε ἐπὶ τὴν εἰκοσιτεσσάρτην **162**, 24. καταστρέψατε αὐτοῦ τὴν δύναμιν καὶ τὴν δόξαν **166**, 17-21.	ἐξορκίζω σε . . . ἵνα καταδήσης τοὺς ἵππους... **234**, 5; **238**, 5-6. κατάδησον αὐτοῖς (equis) δρόμον πόδα νείκην ὁρμὴν ψυχὴν ταχύτητα. κατάδησον αὐτοῖς (equis) τὸν δρόμον τὴ δύναμιν τὴν ψυχὴν τὴν ὁρμὴν τὴ ταχύτητα, ἄφελε αὐτῶν τὴν νείκην, ἐμπόδισον αὐτοῖς τοὺς πόδας, ἔκκοψο ἐκνεύρωσον ἐξάρθρωσον αὐτούς, ἵνα μ δυνασθῶσιν τῇ αὔριον ἡμέρα ἐλθόντε ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ μήτε τρέχειν μήτε περιπατεῖν μήτε νείκησαι μηδὲ ἐξελθεῖ τοὺς πυλῶνας τῶν ἱππαφίων μήτε προβαίνειν τὴν ἀρίαν μήτε τὸν σπάτιον μηδ κυκλεῦσαι τοὺς καμπτῆρας, ἀλλὰ πεσέτωσαν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις. κατάδησον αὐτοῖς (agitatoribus) τὰς χεῖρας (ἐντύλιξον αὐτῶν τοὺς μάστειγε εἰς τὰς ἡνίας **239**, 35-36), ἄφελε αὐτῶ τὴν νείκην τὸν ἀπόβασιν καὶ τὴν ὅρασιν, ἵνα μὴ δυνασθῶσιν βλέπειν τοὶ ἰδίους ἀντιπάλους ἡνιοχοῦντες, ἀλλ μᾶλλον ἅρπασον αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδίω ἁρμάτων καὶ στρέψον ἐπὶ τὴν γῆν, ἵν πεσέτωσαν (μόνοι **237**, 58) ἐμ παντόπῳ τοῦ ἱπποδρόμου συρόμενοι, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς καμπτῆρσιν σὺν το ἰδίοις ἵπποις. . . . . . ἐν τοῖς καμπτῆρσιν μετὰ βλάβι τοῦ σώματος σὺν τοῖς ἵπποις οὓς ἐλαυνουσιν **237**, 63-73. ....μετα βλάβης τοῦ σώματος καὶ σκελῶ κατάγματος **239**, 46-48; **240**, 55-60. κατάδησον τοὺς ἵππους τοῦ οὐενέτου ὧ τα ὀνόματά σοι σεσημειωμένα ἐν τούτ τῷ σκεύει ἐν ὀστράκοις θαλασσίοις παρακατατέθηκα **234**, 30-33. . . . . ὧν τα ὀνόματά σοι κατατέθηκα **23** 6. 23; παρακατατέθηκα **238**, 6. κατάδησον τοὺς ἵππους ὧν τα ὀνόματ σοι και τας εἰδαίας ἐν τούτῳ τῷ σκεύ παρακατατίθημι **237**, 3-4. 21-23. ἤδη ταχύ **235**, 55; **237**, 73-75. ἤδη ἤδη ταχυ ταχύ **238**, 49. ἤδη ἤδη ταχυ ταχὺ ταχέως **234**, 78-81. ἤδη ἤδη ἤδη ταχὺ ταχυ ταχέως, κατάδησον (semel **240**, 61-65) κατάδησο κατάδησον αὐτούς **239**, 48-51.

ʼituli badrumetini (D. T. **272-274**).	Tituli hadrumetini (D. T. **275-284**).	Tituli hadrumetini (D. T. **286-291**).	Tituli hadrumetini (D. T. **292-294**).
: equis : *dat, cadant* **272**. fine : *dant frangant disiungantur male gurent palmam vincere non possint* **272**. *ıec nomina hominum et equorum quae dedi vobis cadant, precor bos* **273**. *ecor bos, sancta nomina, cadant homines et equi frangant* **274**.	De agitatoribus : *cadat* **283**. *cadat vertat* **276**; **277**; **278**; **282**; **283**; **284**. *cadat vertat frangat* **275**; **279**. *cadat vertat frangat male giret* **275**. *cadat vertat frangat vertat* **275**. *vertat* **276**; **283**; **284**. De equis : *cadat, cadant* **275-284**. *cadant frangant* **276**; **284**. *cadat frangat disfrangatur* **279**. *cadant vertant* **278**. Formula tabellae circumducta : *Obligate et gravate equos veneti et russei ne currere possint nec frenis audire possint nec se mo(v)ere possint, set cadant frangant disfrangantur et agitantes veneti et russei vertant nec lora teneant nec agi(are possint nec retinere equos possint nec ante se nec adversarios suos videant nec vincant vertant.* *Alligate et obligate eqs.* **277**; **279**, **283**; **284**. *Equi cadant frangant disfrangantur male girent palma(m) vincere non possint nec frenis audiant cadant* **280**; **281**.	*Demando tibi ex hac hora ex hac die ex hoc momento ut equos prasini et albi crucies occidas, et agitatores* (tales) *occid ıs collidas neque spiritum illis relinquas* **286**; **290**. *Auferas ab eis* (equis) *nervia vires medullas impetos victorias* **288**; **289**. *Noli meas spernere voces set equos prasini et albi... crucias, auferas illis dulce somnum, fac eos ne currere possint, hoc te peto... depremas equos... suppositos..* **289**.	*Demando tibi ex hac die ex hac hora ex hoc momento ut crucietur ille* **292**; **294**; *ad diem illum* **293**. *Adiuro ut hos habeas quos... commendo* **292**.

	Tituli romani (*D. T.* **159-186**).	Tituli karthaginienses (*D. T.* **234-240**).
	καταστρέψητε αὐτοῦ τὴν δόξαν τὴν νίκην καὶ δόξαν **167**, 16-19. λόγος. ὁρκίζω ὑμᾶς κατά (cum genetivo) . . . ἵνα . . . (cf. ἐξορκίζω). πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν. παραλαβέτω **172**, 18. ποιήσητε αὐτούς ἀκεφάλους ἀπόδους ἀδυνάμους εἶναι καί ποιήσητε αὐτοὺς ἐμποδισθῆναι ἐν τῷ ἱππικῷ τῆς νέας? Βαβυλῶνος ταχὺ ταχύ (sine ἤδη) **167** *b* 3. χαλίνοσον καὶ σφίγξον τούτους. . . . ὥσπερ οὗτοι (sequuntur verba obscura) οὕτως μήτε ὁ δεῖνα . . . **162**, 25-26.	
Nomina hominum.	Nomina et signa cum matris nomine (υἱὸς τῆς δεῖνα, sive ὃν ἔτεκεν, ἐγέννησεν ἡ δεῖνα), interdum cum factionis mentione (τούτους τοὺς ἡνιόχους τοῦ λευκοῦ, ῥωσέου, βενέτου), iuncta interdum cum ἅμα καὶ . . ., μάλιστα δὲ. Partes corporis designantur in una tabella eademque mutila (. . . κεφαλὴν . . . ἧπαρ . . .) **160**, 41-42.	Simpliciter enumerata non raro cu[m] signis, vel factionis indicatione (Διονυσίῳ το οὐενέτου **234**; 'Ρεστουτιάνῳ καὶ το συνζύγου αὐτοῦ πρασίνου Πρώτῳ **234**) de matre nusquam memoratur. Convertuntur dirae in Διονύσιον τὸ ἀποδάκνοντα καὶ λαμυρόν **237**, 45 et in Εὐπρέπητι τοῦ Τελεσφόρου **237** 17. 43, qui videtur fuisse servus.
Nomina equorum.	Nuda plerumque, interdum cum factionis nomine. Diis mandat aemulus agitator ἅμα καὶ τοὺς ἵππους τοῦ πρασίνου οὕσπερ γεγραμμένους . . . vel τὴν γρέγην 'Ιουδειχος . . . τοῦ πρασίνου, vel τοὺς δεστρίους ἵππους.	Inscripta fere nude, aliquando cu[m] signis; raro sequitur factio, Λίκον καὶ τοῦ συνζύγου αὐτοῦ πρασίνου Δάρειον **234** 11; ἵππους τοῦ οὐενέτ. . καὶ τοῦ συνζύγου αὐτοῦ πρασίνου **234**, 10. 37.

Tituli hadrumetini (*D. T.* **272-274**).	Tituli hadrumetini (*D. T.* **275-284**).	Tituli hadrumetini (*D. T.* **286-291**).	Tituli hadrumetini (*D. T.* **292-294**).
Desunt.	Pleraque sine arte dantur; nonnulla tamen, ne erret legens daemon, cum signo et propriae notae discrimine : *Supestianu russei qui et Naucelliu*, *Naucelliu Supestianu russei*, *Supestite russei servu Reguli*. De matre nunquam intercidit mentio.	Inscripta sunt nude in tabella **286**; alibi aut evanuerunt aut nunquam exstiterunt.	Deesse videntur.
Simpliciter plerumque enuntiata, interdum cum adiuncto vocabulo *comes*, e. g. : *Nergicus comes*, *comes Salutaris Clarus*. *Novus cum Amando*, *Novus cum Dario* distinguntur **272** 3. 8.	Exhibentur aut mera nomina aut cum notis distinguentibus : *Argutu veneti*, *Germanicu veneti*, *Destroiugu Glauci* eqs.	Ubi supersunt nude proponuntur. *Equi prasini et albi* **286**.	Nude inscripta.

Haec contemplanti in propatulo est devotiones illas, quanquam paucis verbis aut formulis adsimilari queunt, pluribus multo inter se distare. Nam si vocabula nonnulla ut sunt ἤδη, ταχύ pleraeque prae se ferunt et redundat in eis dicendi ratio, si verbum ad verbum opposueris certior fies nullo pacto alias cum aliis quadrare, nisi quod omnes in agitatores et eorum equos convertuntur. Eadem etiam colligas, ceteris eiusdem generis collatis inscriptionibus, aphecensibus duabus (1), romana una (2), karthaginiensibus septem (3), hadrumetinis duabus (4), quae nec inter se neque cum praecedentibus congruunt.

Ex illa disputatione hoc mihi potissimum videtur enasci quod quae simillimae sunt in quaque regione defixiones et serie quadam continuantur non tantum eodem tempore ad eumdum circensem ludum sed ab eodem mago vel ab eius discipulis praecipiente eo ipso et inspectante fuisse exaratas (5). Non possunt enim esse nisi unius mentis et manus unius tabellae karthaginienses, ut exemplum adhibeam insigne, ubi agitatorum et equorum nomina, devovendi formulae, versuum ordo et dispositio, litterarum ductus, ipsae quoque lamminae mensurae sibi invicem tam bene respondent. Ad hoc confirmandum multum valeret si fuissent in uno sepulcro repertae, quod de karthaginiensibus non sumus edocti; hadrumetinas vero undecim certiores facti sumus in duobus tantum sepulcris hinc sex quinque illinc una iacentes operariis dum effodiunt adparuisse (6). Quae autem ab altero seorsum homine parabantur non poterant quin penitus a ceteris pro magi exorantis ingenio abhorrerent (7). Tanta erat defigentibus concessa verborum eligendorum facultas, dummodo de certis, quas supra exprompsimus, non declinarent legibus.

(1) *D. T.*, **15**: **16**.

(2) *D. T.*, **187**.

(3) *D. T.*, **232**; **233**; **241-245**.

(4) *D. T.*, **285**; **295**.

(5) Vide supra p. XLV.

(6) Vide *D. T.*, p. 361. Reperti sunt simul et tituli **272-274**, cf. p. 378; non aliter sentio de aliis ut sunt **70-73**, cf. p. 98; **94-102**, cf. p. 148; **111-112**.

(7) Non est tamen infitiandum tabellas in longinquis regionibus conceptas casu aliquo nonnulla inter se similitudine conspicuas occurrere; quod monuit Wuensch, *Flucht.*, p. 235, de olbiensibus (*D. T.*, **88** sqq.) si eas atticis admoveris.

CAPUT V

Quo modo et quam diu defixionum tabellis usi fuerint veteres.

Absolutis iam quae de titulorum exsecratoriorum natura et confectione habui declaranda res in praesentiarum postulat ut qui sint in quaque regione collecti recenseam perpendamque num inde eliciatur qui et quo pacto eos adhibuerint homines. Praemonendum est non ex composito quidem et ordinata ratione indagatas neque ideo repertas fuisse lamminas sed temere atque pro ut effodiebantur antiquitatis rudera. Quid mirum igitur si plures in Europa et Africa sunt congestae quam in Asia ubi intacta magis usque nunc permanserunt veterum sepulcra? Multas adhuc latere in terra reconditas nemo infitias ibit aut ab inventoribus neglectas in posterum periisse. Tamen non ita est exiguus recuperatarum numerus, ut non aliquatenus respondeat veritati. Itaque, mihi si non laeva mens est, quo numerosiores prodierunt in aliqua provincia tabellae, eo probabilius est ibi defigendorum inimicorum consuetudinem viguisse et duravisse. Quo sint ordine et qua partitione digestae tibi indicio erit laterculum (1) quod hic intexendum curavi (2). **Ubinam repertae tabellae.**

Asia. — Caria 13; Phrygia 1.
Syria 2.

(1) Pleniorem enumerationem habes in p. II-IV.
(2) Temptaverunt iam antea viri docti nonnulli tabellas ordine geographico digerere; cf. Battle, p. LV, qui etiam φυλακτήρια admisit; Weckerling, p. 66. Quam irriti nunc reciderint eorum indices perspicuum est, et ipsum illum quem tibi nunc trado non me fugit quam mox mendosus sit futurus.

SYRIA PALAESTINA 1.

INSULA CYPRUS 20.

AEGYPTUS 1.

ACHAIA. — Insulae Maris Aegaei 2; Megaris 3; Attica 34 (praeter 220? in *D. T. A.* editas); Insula Euboea 436; Boeotia 6.

EPIRUS 1.

MOESIA INFERIOR 4.

CHERSONESUS TAURICA 1.

RAETIA 1.

GERMANIA 10.

BRITANNIA 3.

GALLIA. — Provincia Belgica 1; Provincia Lugudunensis 1; Aquitania 4; Provincia Narbonensis 8.

HISPANIA. — Provincia Tarraconensis 1; Lusitania 1.

ITALIA. — Liguria 1; Etruria 7; Picenum 1; Marsi 1; Latium 48; Campania 21; Lucania 1; Bruttium 1.

AFRICA. — Provincia Proconsularis 51; Provincia Byzacena 39; Provincia Numidia 2.

Notanda sunt et devotorum hominum sigilla (1):

SYRIA PALESTINA 16 plumbea.

ACHAIA. — Attica 1 plumbeum.

ITALIA. — Latium 1 marmoreum?; Campania 8 fictilia.

Ergo in plerisque imperii Romani provinciis tam occidentalibus quam orientalibus, ut remotiores huius partis omittam, defigi solebant homines, eoque magis quo quaeque mari interiori propior graecae disciplinae obvia magis esset. Quapropter hic iterum patet quod supra iam coniecimus (2) illum e graeco fonte usum manavisse in Asiam, Aegyptum et Italiam, unde ad ceteras transierit gentes cum rebus potita Roma per totum orbem cum suis exercitibus et suos mores dispersit (3).

(1) Vide p. LXXVII-LXXIX.

(2) P. XLI-XLIII.

(3) Ad Oscos et Latinos a Graecis in Campania degentibus derivasse defixionem docuit Wuensch, *Flucht.*, p. 239; de Pictonibus et Santonibus, cf. Jullian, *Rev. celt.*, p. 169.

Quod ceterum diversis comprobatur argumentis. Nam primum in urbibus fere erutae sunt plumbeae lamminae atque in eis quae Graecis et Alexandrinis differtae, hellenismo quem dicunt imbutae prae ceteris erant. Non immorabor in demonstrando Capuam Puteolos aliasque Italiae inferioris civitates, Romam, Karthaginem (1) et Hadrumetum Graeculis faventes eorum placitis et vitae rationi indulsisse. Insuper si linguarum a defigentibus magis adhibitarum summam feceris tibi cito manifestum erit in condendis tabellis graecam multo praevaluisse, sive mere graecus sermo usurpatur, sive interdum graecis litteris latina vocabula referuntur (2), ut praeter Pleraeque graece scriptae.

latinas 79 (3)
mixtas graeco et latino sermone 31 (4)
etruscas 5 (5)
oscas 4 (6)
celticas? 10 (7)
punicas 2 (8)
ibericam 1 (9)
anepigraphas aut incertas (10),

(1) Quod ad Karthaginem adtinet meum adeas librum *Carthage romaine*, p. 653, 687, 701-704.

(2) Cf. supra, p. XLVI.

(3) *D. T.*, **93-107**; **111-112**; **122**; **129-139**; **141-144**; **190-191**; **199**; **210-211**; **215-226**; **228**; **229**; **232**; **247**; **254**; **258**; **259**?; **261**?; **262**?; **263**; **265**; **268**?; **272-274**; **276-284**; **287-289**?; **300**; **303***.

(4) *D. T.*, **140**; **153**; **218**; **227**; **230**; **231**; **233**; **243**; **244**; **248-253**; **264**; **266**; **267**; **269**; **270**; **271**; **275**; **286**; **290-295**; **297**?; **304***.

(5) *D. T.*, **124-128**.

(6) *D. T.*, **192-194**; **209**.

(7) Mero vel latinis vocibus mixto sermone conscriptas: *D. T.*, **108**; **110**; **113-120**.

(8) *D. T.*, **213-214**. Praeter has duas karthaginienses una tantum exsistit (Wuensch, *D. T. A.*, 133; Berger, *Rouleau*, p. 185 sq.; Lidzbarski, p. 30, n. 5) ex omnibus ad hunc diem erutis tabellis attica, ubi litterae punicam quamdam prae se ferunt speciem; altera pars tituli graece scripta est ita ut bilinguis appareat.

(9) *D. T.*, **121**.

(10) *D. T.*, **109**; **260**; **301**? De Hebraeis quattuor quas fuisse suspicatus est Clermont-Ganneau, cf. *D. T.*, **17**.

graece fuerint reliquae emissae (1).

Quod si gentes ceterae defigendi usum a Graecis tam libenter acceperunt veri simillimum est eas dudum instituta exercuisse quibus sit via quasi ad ingrediendam strata defixionem. Mirarique desinas, ut unum exemplum adferam, Samnites hanc superstitionem sibi adsumpsisse cum noveris apud eos quondam fuisse conscriptos non ita absonis caerimoniis et carminibus milites (2). Gentem quamque pro sua indole supra monuimus (3) propriam notam in devotoriis tabellis condendis impressisse, tales vero in universum quanquam diversis tectae formulis permanserunt quales a Graecis fuerant a principio traditae.

E sepulcris multae erutae.

Non paucae quidem ad nos pervenerunt quarum de inventione aut nihil aut omnino dubia narrantur; quas aliquandiu seponamus ut has tantum contemplemur quarum originem certa accepimus memoria.

E sepulcris ubique erutae sunt ad novem et centum (4), quibus eas adnumerare necesse est quae non ad ipsa cadavera sed aut in cella amphitheatri karthaginiensis ad quam caesorum gladiatorum trahebantur corpora (5) aut super semustis mortuorum ossibus in ollis cinerariis iacebant (6). Nempe fieri poterat ut

(1) *D. T. A.*, 1-220; *D. T.*, **1-92**; **123**; **145-152**; **154-189**; **198**; **200**; **208**; **212**; **234-242**; **245**; **246**; **255-257**; **285**; **296**; **298**; **299**; **302***; **305***.

(2) *T. L.*, X, 38 « ut, qui iuniorum non convenisset ad imperatorium edictum, quique iniussu abisset, caput Iovi sacratum esset. » — « iurare cogebatur (nobilissimus quisque) diro quodam carmine, in exsecrationem capitis familiaeque et stirpis composito, nisi isset in proelium, quo imperatores duxissent. »

(3) In Capite IV.

(4) *D. T.*; **18-21** (verisimiliter, ex **18**, 6 et **19**, 2 [δαίμονες] οἱ ἐπὶ τῷ τόπῳ τού-τ[ῳ...]; **43-44**; **46**; **80**; **87**; **92**; **93**; **94-103**; **107**; **108**; **121**; **124-126**; **128**; **133-135**; **138**?; **139**, **190-207**; **210**; **214**; **215**; **217**; **245**; **255-261**; **263**; **301**; **303*-305***. Prope sepulcretum collectas **213** et **216** aut in humo e sepulcreto egestam **302*** ex ipsis sepulcris originem ducere probabile est. Omitto tabellas (*D. T.*, **111-112**) *Chagnon* in loco Galliae repertas, ad monumentum quod nostrates vocant « une pile »; cum enim alii aliter sentiant et de sacello cogitaverint, putat Jullian illas « piles » supra inhumata corpora fuisse erectas. De tabellis atticis adeas Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. IV, col. 2.

(5) *D. T.*, **246-254**; cf. p. 333 sq.

(6) *D. T.*, **14**; **131**; **140-187**. Haud aliter fortasse adhibitae sunt lamminae **113**; **208** in ruderibus aedium antiquarum repertae; cf. Henzen 1846, p. 208; Wuensch, *Seth.*, p. 50.

prohiberetur qui tabellam exaravisset quin eam intra tumulum includeret; sed persuasum habebant se non esse minus propositum sibi finem adsecuturos si ad particulas vita defuncti corporis adponerent; quod refert Tacitus fuisse factum ut morti traderetur Germanicus (1). Intendebant sane, dum condunt in sepulcro lamminas, ut ibi latentes devotum effugerent nec ab eo destrui possent, quod certe difficilius obtinebatur cum tantum eas ad ossa et cineres collocabant, id tamen in primis quaerebant ut ad deos inferos tutius pervenirent (2) quorum in ditione esset defixus inimicus. Qui vero citius ab illis legerentur dirae in plumbo insculptae quam si essent in his locis ubi maxime potestatem suam exercent immissae? In sepulcris autem illos pollere praecipue omnibus apertum est (3). Institutum erat igitur quasi litterarum commercium inter eum qui devovebat et infensissima hominibus numina; iureque dixit Wilhelm (4) tabellas fuisse quasi ταχυδρομεῖον quo nobis communicare cum Tartaris licet, quas tumulo committebat ulciscendi cupidus homo haud secus ac si eas in quoddam epistularum scrinium deponeret (5). Re quidem vera non desunt defixiones, ut a similitudine nihil dematur, quae in epistularum modum conceptae et perscriptae sint (6).

Quapropter in his praesertim ad urbes regionibus prodierunt lamminae ubi quondam sita fuerunt humiliorum sepulcreta et columbaria, quae facilius adtingebant quam ditiorum civium monumenta : Athenis ad portas Hippadas, Romae ad portas La-

(1) Taciteus locus infra legitur, p. cxix; cf. de Rossi, *Lamina*, p. 22.

(2) Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. II, IV; *Seth*, p. 72; *Puppe*, p. 29; Klein, p. 131; Blümner, p. 481; Battle, p. LVI.

(3) Ad mentem revocare satis sit invocationem θεοῖς ὑπογαίοις (*Rev. arch.*, XXXIII, 1898, p. 97, n° 19) in officialium karthaginiensium sepulcreto detectam unde etiam tot plumbea volumina prodierunt.

(4) Apud Peabody qui locutionem refert in *Transactions and Procedings of the American philological Association*, XXVIII, 1897, p. XXIII.

(5) « Boîte aux lettres », Delattre, *Rev. arch.*, XXXIII, 1898, p. 218.

(6) *D. T. A.*, 102-103; *D. T*, **43-44**; **52**; **96** *a*; formam autem tabellae **87** epistularum esse similem scribenti me non habet Wuensch (*D. T. A.*, praef., p. IX, col. 1) sibi adsentientem. Cf. *ibid*, p. III, col. 1; *Seth.*, p. 72, adn. 1.

tinam et Sancti Sebastiani (1), Karthagine ad amphitheatrum cui proxima erant coemeteria officialium domus augustae (2), Hadrumeti iuxta viam quae ducit ad oppidum *Kairouan*. Hic decedente die aut nocte media (3) errare videres sagas et vetulas magicarum artium peritas ut sibi commissam plumbeam epistulam — tabellam dico — in scrinium sepulcri ad ossa inicerent. « Ne mortuorum quidem sepulcra, ait Apuleius (4), tuta dicuntur, sed et bustis et rogis reliquiae quaedam et cadaverum praesegmina ad exitiabiles viventium fortunas petuntur (5) ».

Saepius puto in eo consistebant tumulo ad quem primum venerant, nam celeriter eis erat agendum ne in manifesto scelere deprehenderentur adducerenturque in gravissimarum poenarum discrimen (6). Cum vero vulgus, teste Lactantio (7), existimaret « mortuorum animas circa tumulos et corporum suorum reliquias oberrare », et qui violenta aut immatura morte perierant, ut iam didicimus (8), in homines saevissimi esse crederentur, horum potissimum adibant sepulcra, quotiens eis erat eligendi copia, in quae collocarent defixiones (9). Hac mente ductum fuisse divinavit Delattre (10) eum qui in coemeterio karthaginiensi

(1) De Rossi, 1880.

(2) Audollent, *Carthage romaine*, p. 185-187.

(3) Noctu opera magica patrasse veneficas testificatur inter multos codicum et papyrorum ille codicis mediolanensis locus (*Cod. astr.*, III, p. 53; Excerptum ex codice 23) : « Ἔπαρον ἀνθρώπου κρανίον παλαιὸν καὶ πλῦνον αὐτὸ εἰς ὕδωρ καθαρὸν νύκτας γ' .... καὶ ἄρες τὴν κεφαλὴν καὶ φεῦγε τόπον κακὸν καὶ ὅταν ἄρξωνται οἱ ἀλέκτορες κράζειν ἀπέλθε ... καὶ ἐρώτα αὐτὸ τῇ νυκτί ... »

(4) *Metam.*, II, 20; cf. Le Blant, *Déclam.*, p. 336.

(5) Quam ob rem arcere solebant a sepulcris violatores non inscriptionibus tantum sed omni genere tutamentorum; cf. Bruzza, *Annali dell' Inst. di corrisp. arch.*, 1881, p. 290-301; Le Blant, *Déclam.*, p. 358 sq.

(6) Vide supra p. XLIV.

(7) *Divin. Inst.*, II, 2, 6; cf. Orig., *Contra Celsum*, VII, 5.

(8) Supra, p. LXVI sq.

(9) Ad ossa cuiusdam ἀώρου reperta est tabella *D. T.*, **286** (cf. Cagnat, *Sav.*, p. 264), secundum disciplinam in papyris traditam : Pap. Par., 2220 (Wessely I), sq. ὄστρακον ἀπὸ θαλάσσης . . . καταχώσεις εἰς ἀώρου μνῆμα; Kenyon, Pap. Anastasy, 332 sq; μολυβοῦν πέταλον... ἀπένεγκαι εἰς ἀώρου μνῆμα ὄρυξον; 347 κρίκος... βάλλεται... παρὰ ἄωρον.

(10) *Rev. arch.*, XII, 1888, p. 158.

tabellam quamdam (1) non plicatam detulerat; « elle semblait avoir été déposée à dessein sur deux crânes (2), peut-être deux têtes de décapités, car ils n'appartenaient pas à des corps incinérés et nous n'avons pu trouver à côté des traces de squelettes ».

Titulos reduxi supra in memoriam (3) crebro fuisse sepulcris adpositos quibus diras in eos incidebant qui monumentum temeraverint; unum (4) hic excipere pretium erit quo penitus docemur, si probe intellego, quorsum pertineant istiusmodi inscriptiones.

Roma, ad viam Ostiensem; in olla cineraria quadrata.

Dis Man.
C. Tullius Hesper
aram fecit sibi ubi
ossa sua co(n)iciantur
qua(m) si quis violave-
rit aut inde exeme-
rit opto ei ut cum
dolore corporis
longo tempore vivat
et cum mortuus fue-
rit inferi eum non
recipiant.

E versibus 5-6 admodum probabile est duplex scelestorum hominum genus talibus minis arceri, eos nempe qui urnam in ara inclusam *violaverint*, eos deinde qui funebrem supellectilem aut ipsam aram *eximere* temptaverint; hi sunt latrocinio conscii, sed quo nomine illos dicam? Minime a vero abesse mihi videor si existimaverim veneficas aut magos tali locutione designari qui lamminas plumbeas in sepulcra urnasve immittere quaerebant aut ossa detrahere in usum nefandum adhibenda. Qui semper pessimis suis artibus addicti formidine tanta perculerant animos (5)

(1) Quae sit lammina non pronuntiavit Delattre.

(2) Eadem probabiliter de causa cranio defuncti supposita erat tabella *D. T.*, 190.

(3) P. xxxii sq.

(4) *Notizie degli scavi*, 1899, p. 271; Cagnat, XXXVI, 1900, p. 304, n. 4.

(5) Etenim, ut ait Malebranche, *De la recherche de la vérité*, part. III, cap. ult. « Il n'y a rien qui effraye davantage l'esprit ou qui produise dans le cerveau des

ut multi caverent ne requiescentibus sibi in terra inviderent suasque dimoverent reliquias.

Qua arte in sepulcra insinuatae. Qua autem via ad mortuum accedere poterant lamminae? hoc est iam investigandum. Nullam patet oriri difficultatem e tabellis quae aut in cella karthaginiensis amphitheatri collectae sunt ad quam facilis erat ministris et gladiatoribus aditus, aut in domibus privatorum cineribus impositae (1); de lamminis intra sepulcri thecam collocatis dicere intendo. Animadvertamus primum oportet eas repertas fuisse planas interdum, saepius plicatas aut convolutas; quod fieri potuit ut versus in altera parte exarati a terrena labe protegerentur (2). De opisthographis vero idem perperam contendatur; quapropter cum alio quodam consilio quadrare plumbea volumina necesse est. Narrat autem vir reverendus Delattre (3) se in officialium coemeteriis (*Bir ez Zitoun*, *Bir el Djebbana*) multos cippos in formam arae exstructos purgavisse. « Tous ces cippes sont construits en maçonnerie et renferment une ou plusieurs urnes contenant des ossements calcinés et recouvertes d'une patère percée d'un trou au centre et mise en communication avec l'extérieur au moyen d'un tuyau de terre cuite.... Ce conduit, qui fait de chaque cippe un véritable autel, était destiné à recevoir les libations des parents et amis du défunt.... Quelquefois le tuyau de terre cuite est supprimé. Il est alors remplacé par une petite niche communiquant directement dans la maçonnerie avec l'orifice de l'urne... Il n'est pas rare de rencontrer, soit dans le tube qui aboutit à l'urne, soit dans l'urne elle-même, des lamelles de plomb roulées et portant ... des formules imprécatoires (4) ». Postea, dum sepulcreta eadem effodere pergit, alios cippos eodem modo aedificatos detexit, cum

vestiges plus profonds que l'idée d'une puissance invisible qui ne cherche qu'à nous nuire, et à laquelle on ne peut résister. » Cf. Plin., infra p. CXIX, et Mancinianum locum a Wuenschio (*Fluchl.*, p. 237) relatum.

(1) Vide supra, p. LXXVI.

(2) Battle, p. LVI : « Where the tablets were rolled, it was probably for convenience (?) or for added magical force or for secrecy's sake. »

(3) *Fouilles d'un cimetière romain à Carthage en 1888*. (*Rev. arch.*, XII, 1888, p. 151-174); cf. *C. I. L.*, VIII suppl., p. 1302.

(4) *Ibid.*, p. 152-157.

fictilibus simillimis ductibus. « Ces conduits ... recevaient parfois des missives destinées aux dieux infernaux .... Un des conduits en était rempli ... Cet usage n'était pas toujours du goût de la famille du mort. Dans un beau cippe, nous avons constaté que l'orifice du tuyau était fermé par une lamelle de plomb percée de petits trous formant passoire et ne permettant que l'introduction des liquides (1) ».

His explicatis comperimus exsecratorias tabulas quasdam hac fuisse via in sepulcra insinuatas (2). Sed postquam karthaginienses omnes diu tractavi et cippos diligenter inspexi, adfirmare non dubitabo non plerasque hoc modo ad defunctorum cineres pervenisse. Nimis enim crassum cylindrum efficiebant e complicatis plures quam ut per ductum delaberentur tam angustum, deinde « quelques-unes étaient fixées aux parois du cippe à l'aide d'un clou de cuivre qui en transperçait tous les plis » (3). Ad hoc quod Karthagine et Hadrumeti — ibi enim tali epistularum scrinio usi sunt (4) — in aliis fieri non potuisse regionibus, ubi non eadem ratione aedificabantur monumenta, fatentem ipsum Delattrium habemus : « Ces deux cimetières offrent des formes de tombeaux très rarement signalées jusqu'à présent dans l'empire romain (5) ». Superest ut iudicemus tabellas multas a mago in sepulcra nuper (6) vel iamdudum (7) effossa quae minore cura tuebantur clam et noctu fuisse immissas aut sollerter ea ipsa

(1) *Les cimetières romains superposés de Carthage.* (*Rev. Arch.*, XXXIII, 1898, p. 218).

(2) Bréal-Maspero p. 61-62, adn. 3 « L'abondance exceptionnelle avec laquelle on les a rencontrées dans les tombes de *Bir el Djebbana* tient probablement à ce qu'il était facile de les y introduire après coup. »

(3) Delattre, *Fouilles*, p. 157 sq. Haud aliter de hadrumetinis tabellis docuerunt Choppard et Hannezo, *Bull. arch.*, 1894, p. 194 et 195 : « On trouve quelquefois [lamminam] à plat sur les os ou roulée sur un ossement. »

(4) *D. T.*, **275**, p. 381 ; Choppard et Hannezo, *loc. cit.*, et S. Reinach, *ibid.*, 1898, p. 353 sq.; Gœtschy, *ibid.*, 1903, p. 164.

(5) Delattre, *Fouilles*, p. 151. Aras similes notaverunt in Africa Carton, *Mém. Soc. Antiq.*, LXI, 1900, p. 231 (Hadrumeti) : Gauckler, *Bull. arch.*, 1902, p. 439 (Henchir Zitounat).

(6) Maspero, *Tabella*, p. 106.

(7) *D. T.*, p. 361 ; cf. Battle, p. LVI.

hora qua humabatur mortuus. Eis itaque inimicum demandare qui cupiebant necesse erat observare et excubias ferme agere ut defixionis inferendae oblatam arriperent occasionem.

Ad templa collocatae.

Non inter sepulcra tantum diras plumbeas collocabant sed et in aliis locis ubi eas existimabant ab inferis diis legi facile ac potissimum ad templa quae sub eorum erant maxime ditione. Cnidi ergo in τεμένει Cereris chthoniae quam dicunt deae lamminas ne dubites fuisse ad eius simulacrum (1) positas consilio eodem quo erant ad mortuorum ossa alibi insinuatae. Nam quod excogitaverunt de illis post Newtonem ceteri prope editores (2) a vero abhorrere persuasum habeo, neque ideo planas muroque clavo adfixas haesisse, eo videlicet ut qui culpam admisissent devotionem in se conversam ante oculos semper habentes prae timore ad meliorem frugem reverti laesoque a se homini satisfacere festinarent, sed complicatas convolutasve latitasse in terra probabiliter; ita ut una forsitan produci queat aerea lammina in Bruttio inventa (3) quae se luci fuisse expositam per se fidem faciat. De tabella ad fanum *Divi Nodentis* recuperata (4) silere potius est, cum ad nos non pervenerit certa huius inventionis notitia. Alioqui adtendas velim pertinere illas fere ad furta secundum opinionem qua Graeci confidebant se brevi quae amisissent esse recuperaturos si, torpentibus iudiciis, apud deos iniuriam quererentur (5).

In puteis et fontibus conditae.

E puteis denique et fontibus calidis haustae fuerunt non paucae in insula Cypro (6), ad Aquas Sulis in Britannia (7), Raurani (8) et in vico *Amélie-les-Bains* (9) in Gallia, ad Arretium in Italia (10).

(1) *D. T.*, **1-13**.
(2) Praeter relatos p. 5 libros, cf. Conway, p. 458 sq.; Ziebarth, p. 126; Battle, p. LV.
(3) *D. T.*, **212**.
(4) *D. T.*, **106**.
(5) Ziebarth, *loc. cit.*, cf. Huschke, *Osk.*, p. 35.
(6) *D. T.*, **22-37**; super ossibus humanis iacebant.
(7) *D. T.*, **104**; **105**.
(8) *D. T.*, **109**; **110**.
(9) *D. T.*, **114-120**.
(10) *D. T.*, **129**. Adde tres atticas, *D. T. A.*, 27-28; 52.

Suspicatur Gamurrini hunc Arretinum fontem electum esse ubi plumbeam tabulam deferrent, quia « in alcuni punti esalando un' aura mefitica poteva al certo arrecare la morte (1) ». Etsi hoc dici de illo fonte potest, quod ego vix crediderim, reliquis minime conveniat; rectiusque adlatis testimoniis monuit Wuensch (2) defixionum volumina in aquam fuisse coniecta « ut per quam via pateret ad manes eorum, qui naufragio perierunt ». Mare (3) aut fluvium si praesto non haberent, sufficiebat puteus calidusve fons.

Tabellarum aetas.

Devotoriis tabellis conscribendis operam navaverunt Graeci, quatenus de earum aetate iudicare nobis datur, a quinto vergente a. Chr. n. saeculo (4); partem vero multo maiorem earum quae extra Atticam et Cnidum sunt erutae his sequioribus temporibus fuisse confectas certum est cum labentibus paulatim maiorum disciplina et moribus res divinas patrias in diem minus curare coeperunt homines et adventicios deos colere. Quod tibi ut mihi exploratum fore credo tam ex titulis infra editis quam ex scriptorum locis quos hic inserere libet, ut ad epigraphicam defixionum syllogen litteraria etiam eademque quod dolemus haud ita magna accedat.

TESTIMONIA VETERUM

Plato, *Resp.*, II, 364 C.

« ... ἐάν τέ τινα ἐχθρὸν πημῆναι ἐθέλῃ, μετὰ σμικρῶν δαπανῶν ὁμοίως δίκαιον ἀδίκῳ βλάψειν, ἐπαγωγαῖς τισὶ καὶ καταδέσμοις τοὺς θεούς, ὥς φασι, πείθοντές σφισιν ὑπηρετεῖν. »

Leges, XI, 933 A.

« ... ἄλλη δὲ (φαρμακεία) ἡ μαγγανείαις τέ τισι καὶ ἐπῳδαῖς καὶ καταδέ-

(1) Gamurrini, p. 51 in ephemeride relata ad *D. T.*, **129**.
(2) *D. T. A.*, praef., p. IV, col. 2; cf. p. XXIX, col. 2 et Hubert, *Magia*, p. 1511.
(3) In harena litoris ad mare collecta est lammina *D. T.*, **262**.
(4) Indicem XI paravi chronologicum quem adeas.

σεσι λεγομέναις πείθει τοὺς μὲν τολμῶντας βλάπτειν αὐτούς, ὡς δύνανται τὸ τοιοῦτον, τοὺς δ' ὡς παντὸς μᾶλλον ὑπὸ τούτων δυναμένων γοητεύειν βλάπτονται. »

Dinarchus, cf. Harpocratio, infra, p. cxxi.

Ovidius, *Amor.*, III, 7, v. 27-30.

Gemit amans quidam se esse venereis proeliis imparem :

« Num mea Thessalico languent devota veneno
corpora? num misero carmen et herba nocent?
Sagave poenicea defixit nomina cera,
et medium tenues in iecur egit acus? »

In eum invehitur amica :

79-80 Aut te traiectis Aeaea venefica lanis
devovet, aut alio lassus amore venis. »

***Heroïd.*, VI, v. 89-92.**

Medea
« per tumulos errat passis discincta capillis,
certaque de tepidis colligit ossa rogis.
Devovet absentes, simulacraque cerea fingit,
et miserum tenues in iecur urget acus... »

***Fasti*, II, v. 571-582.**

In festis Feralium
« Ecce anus in mediis residens annosa puellis
sacra facit Tacitae : vix tamen ipsa tacet :
et digitis tria tura tribus sub limine ponit,
qua brevis occultum mus sibi fecit iter.
Tunc cantata ligat cum fusco licia plumbo (1),
et septem nigras versat in ore fabas.
Quodque pice adstrinxit, quod acu traiecit aëna,
obsutum maenae torret in igne caput;
vina quoque instillat. Vini quodcumque relictum est,
aut ipsa, aut comites, plus tamen ipsa, bibit.
« Hostiles linguas inimicaque vinximus ora, »
dicit discedens, ebriaque exit anus. »

(1) Emendatus est feliciter a Wuenschio versus (*Rhein. Mus.*, LVI, 1901, p. 402 sq.); vulgo legitur *rhombo*.

Seneca, *De benef.*, VI, 35, 4.

« Execraris enim illum et caput sanctum tibi dira imprecatione defigis. Nemo, ut existimo, de immanitate animi tui dubitaret, si aperte illi paupertatem, si captivitatem, si famem ac metum imprecareris. Aliquid interest utrum vox ista voti sit tui? »

Plinius, *H. N.*, XXVIII, 4, 19.

« Defigi quidem diris deprecationibus nemo non metuit. »

Tacitus, *Ann.*, II, 30.

« ... libello, manu Libonis, nominibus Caesarum aut senatorum additas atroces vel occultas notas accusator arguebat. »

II, 69 :

De aegrotante Germanico narratur. « Saevam vim morbi augebat persuasio veneni a Pisone accepti; et reperiebantur solo ac parietibus erutae humanorum corporum reliquiae, carmina et devotiones, et nomen Germanici plumbeis tabulis insculptum, semusti cineres ac tabe obliti, aliaque malefica, quis creditur animas numinibus infernis sacrari. »

III, 13 :

Accusatur Piso Germanicum « devotionibus et veneno peremisse. »

IV, 52 :

Claudiae Pulchrae « veneficia in principem et devotiones obiectabat » Domitius Afer.

XII, 65 :

« Obiecta sunt [Domitiae Lepidae], quod coniugem principis [Agrippinam] devotionibus petivisset... »

XVI, 31 :

« Nullos, inquit [Servilia, Sorani filia], impios deos, nullas devotiones, nec aliud infelicibus precibus invocavi, quam ut hunc optimum patrem... servaretis incolumem. »

Suetonius, IV (*C. Caligula*), 3.

Germanicus « obtrectatoribus etiam... lenis adeo et innoxius, ut Pisoni... non prius suscensere in animum induxerit, quam veneficiis quoque et devotionibus impugnari se comperisset. »

Apuleius, *Metam.*, III, 17 :

« Priusque apparatu solito instruit feralem officinam, omne genus aromatis et ignorabiliter laminis litteratis et infelicium navium durantibus damnis, defletorum, sepultorum etiam cadaverum expositis multis admodum membris. Hic nares et digiti, illic carnosi clavi pendentium, alibi trucidatorum servatus cruor et extorta dentibus ferarum trunca calvaria. »

IX, 29.

« ... ad familiares feminarum artes accenditur; magnaque cura requisitam veteratricem quamdam feminam, quae devotionibus ac maleficiis quidvis efficere posse credebatur, multis exorat precibus, multisque suffarcinat muneribus, alterum de duobus postulans : vel rursum mitigato conciliari marito, vel si id nequiverit, certe larva vel aliquo diro numine immisso violenter eius expugnari spiritum. Tunc saga illa et divini potens primis adhuc armis facinorosae disciplinae suae velitatur, et vehementer offensum mariti flectere atque in amorem impellere conatur animum. Quae res cum ei sequius ac rata fuerat proveniret, indignata numinibus, et praeter praemii destinatum compendium contemptione etiam stimulata, ipsi iam miserrimi mariti incipit imminere capiti, umbramque violenter peremptae mulieris ad exitium eius instigare. »

Herbar, 7 :

« Si quis devotatus defixusque fuerit in suis nuptiis quomodo resolvatur. »

Artemidorus, *Onirocrit.*, I, 77.

« Οἱ δὲ (στέφανοι) τῶν ἐρίων πεποιημένοι διὰ τὸ ποικίλον φαρμακείας καὶ καταδέσμους σημαίνουσιν. »

Dio Cassius, LVII, 18 :

« Ἀπέθανε δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ (Γερμανικός), ὑπό τε τοῦ Πίσωνος καὶ ὑπὸ τῆς Πλαγκίνης ἐπιβουλευθείς· ὀστᾶ γὰρ ἀνθρώπων ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ᾗ ᾤκει κατορωρυγμένα καὶ ἐλασμοὶ μολίβδινοι ἀράς τινας μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἔχοντες ζῶντος ἔθ' εὑρέθη. »

Iulius Paullus, *Sent.*, V, 23, 15.

« Qui sacra impia nocturnave, ut quem obcantarent, defigerent, obligarent, fecerint faciendave curaverint, aut cruci suffiguntur aut bestiis obiciuntur. »

C. I. L., XI, 1639 (Tuder).

Pro salute
coloniae et ordinis
decurionum et populi
Tudertis Iovi Opt. Max.
custodi conservatori,
quod is sceleratissimi servi
publici infando latrocinio
defixa monumentis ordinis
decurionum nomina
numine suo eruit ac vindi-
cavit et metu periculorum
coloniam civesque liberavit
. . . .

C. I. L., VIII, 2756 (Lambaesi).

v. 7 ...Ennia hic sita est Fructu|osa ..
v. 13-22 . . . . quae non
ut meruit ita mortis sortem
retulit : carminibus defi-
xa iacuit per tempora mul-
ta, ut eius spiritus vi
extorqueretur quam
naturae redderetur ;
cuius admissi vel Ma-
nes vel Di caelestes e-
runt sceleris vindices.

Harpocratio, *Lexicon in decem oratores atticos*, s. v°.

« Καταδεδέσθαι : ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ. »

Suidas, *Lexicon*, s. v°. — Eadem verba refert, φαρμάκῳ tantum pro φαρμάκοις posito.

S. Hieronymus, *Vita s. Hilarionis eremitae*, 21. (Migne, *P. L.*, XXIII, col. 38 sq.) :

« De eodem Gazensis emporii oppido, virginem Dei vicinus iuvenis deperibat. Qui cum frequenter tactu, iocis, nutibus, sibilis et ceteris huiusmodi, quae solent moriturae virginitatis esse principia, nihil profecisset, perrexit Memphim, ut confesso vulnere suo, magicis artibus rediret

armatus ad virginem. Igitur post annum doctus ab Aesculapii vatibus, non remediantis animas sed perdentis, venit praesumptum animo stuprum gestiens, et subter limen domus puellae portenta quaedam verborum et portentosas figuras sculptas in aeris Cyprii lamina defodit. Illico insanire virgo, et amictu capitis abiecto, rotare crinem, stridere dentibus, inclamare nomen adulescentis. Perducta ergo a parentibus ad monasterium, seni traditur; ululante statim et confitente daemone : « Vim sustinui, invitus abductus sum; « quam bene Memphis somniis homines deludebam! O cruces! O tormenta « quae patior! Exire me cogis, et ligatus subter limen teneor. Non exeo, nisi « adulescens qui tenet dimiserit. » Tunc senex : « Grandis, ait, fortitudo tua, qui licio et lamina strictus teneris. Dic, quare ausus es ingredi puellam Dei?... » Virginem a daemone liberat Hilario.

Dracontius, X (*Medea*), v. 141-144.

> Venus ad Cupidinem de Medea :
> « . . . . iuvenemque Pelasgum
> diligat, optet, amet, cupiat, suspiret, anhelet.
> Sollicitus tamen ista para cautusque memento :
> Medam fixurus eris. »

Sophronius, *Narratio miraculorum S. S. Cyri et Ioannis sapientium Anargyrorum*, LV. (Migne, *P. G.*, LXXXVII, 3, col. 3625).

Περὶ Θεοδώρου τοῦ Κυπρίου τοῦ ἀπὸ μαγείας γεγονότος λορδόποδος.

Theodorum postquam sanaverunt Cyrus et Ioannes ei praecipiunt : « Ἀπόστειλόν... τινα τῶν σοι διακονουμένων εἰς Λάπιθον, καὶ πρὸ τοῦ « κοιτῶνος τοῦ σοῦ παρὰ τὸ πρόθυρον σκάψαι διάταξον· ἐκεῖσε γὰρ εὑ- « ρήσει τὸ τοῦ δεδρακότος κακούργημα, ὑπὸ τὸ πρόθυρον ἀφανῶς καλυπτό- « μενον· ὃ καὶ φανερούμενον, εὐθὺς ἀναιρεῖ τὸν ποιήσαντα. » Πέμψας δὲ Θεόδωρος ὡς κεκέλευστο κατὰ τὸν λεχθέντα τόπον, τὸ τῆς ἀρρωστίας εὕρισκεν αἴτιον· καὶ τοῦτο φανέν, ἀφανὴς εὐθέως ὁ κακουργήσας ἐγένετο, θανάτου τοῦτον παραχρῆμα συλήσαντος, καὶ μαρτύρων ῥοπῇ τὸν Θεόδωρον ἐκδικήσαντος. Ἑβραῖος δ' ἦν, καὶ τοιαύτης ὑπολήψεως οὐκ ἐλεύθερος. »

Cf. Tac., *Ann.*, II, 69; Dio Cass., LVII, 18 (supra p. CXIX sq).

XXXV. (*ibid.*, col. 3541-3548).

Περὶ Θεοφίλου τοῦ ἀπὸ μαγείας συνδεθέντος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

« Τοῦτον [diabolum] τινες ἀδικῆσαι Θεόφιλον θέλοντες... βοηθὸν πρὸς τὴν ἐπιβουλὴν ἐπεσύροντο. Ὁ δὲ πεισθεὶς ταῖς μιαραῖς αὐτῶν ἐπικλήσεσιν, οὐ μετρίως ἐκάκου τὸν ἄνθρωπον, χεῖρας καὶ πόδας συνδήσας τοῦ σώματος, καὶ δειναῖς ἀλγηδόσι βαστάζων ὡς ἤθελεν... »

Cum nihil profecissent remediis medici, Cyrum et Ioannem martyres supplicant ut se a malo solvant. « Ἐπιστάντες αὐτῷ καθ' ὕπνους οἱ ἅγιοι, τάδε ποιεῖν διετάξαντο. « Ἔξιθι, φασί, πρωΐας πρὸς θάλασσαν τοὺς « φιλοπόνους σε βαστάσαι καὶ λαβεῖν προτρεψάμενος. καί τινι τῶν ἁλιέων « περιτυχὼν εἰς θάλασσαν ἀμφίβληστρον βάλλοντι, μισθὸν αὐτῷ τόδε τι « σύνταξαι, ἵν' ὑπερ σοῦ τὸ δίκτυον ἐφαπλώσῃ τοῖς ὕδασι· καὶ ὅ δ' ἂν « ζωγρήσειεν, τοῦτό σοι πρὸς θεραπείαν γενήσεται... » Iubentibus paruit Theophilus, piscatorque rete proiecit in mare. « Ἑλκύσας δὲ μετὰ βραχὺ τὸ ἀμφίβληστρον θίβην τινὰ βραχυτάτην ἀνήγαγεν.... οὐ μόνον.. κλειδώσεσι περιέσφιγκτο, ἀλλὰ καὶ σφραγῖσι μολιβδίναις ἐστόμωτο. »

Cum de fiscella contenderent Theophilus et piscator iudicem elegerunt controversiae, qui « Ἀνοίξας πάντων ἐν ὄψεσιν σὺν κόπῳ πολλῷ τὸ κιβώτιον, θέαμα δεινὸν καὶ παγχάλεπον εὕρισκεν .... Ξόανον ἦν ἀνδρείκελον, ἐκ χαλκοῦ λαχὸν τὴν ὑπόστασιν, εἰκονίζον μορφῇ τὸν Θεόφιλον, καὶ ἥλους ποσὶ καὶ χερσὶ καθηλωθέντας ἔφερε τέτταρας, ἥλου ἑνὸς καθ' ἑκάστου μέλους ὑπάρχοντος. Ὅπερ οἱ παρόντες θεώμενοι, πολυτρόπως ἐξίσταντο, τί δ' ἦν τὸ φαινόμενον οὐκ ἐγίνωσκον..... Ὅθεν τῶν παρεστώτων τινὶ ἀποσπᾷν, εἰ δύναιτο, τοὺς ἥλους ἐκέλευσεν. Ὡς δὲ τὸν ἀνδριάντα δεξάμενος ἥλου τε τοῦ τῇ δεξιᾷ χειρὶ πεπηγότος δραξάμενος, σὺν δυνάμει πολλῇ βιαίως ἑλκύσας ἀφηλῶσεν· οὗπερ ἀποσπασθέντος, ἡ δεξιὰ Θεοφίλου χεὶρ εὐθὺς ἀπελύετο, καὶ τῆς ὀδύνης τὸν ὄγκον ἀπέβαλλε, καὶ τὸ μετὰ τῆς ὀδύνης ἀκίνητον. Τότε πᾶσιν ἐγνώσθη τοῖς βλέπουσιν ἡ εἰς αὐτὸν μυσαρὰ περιεργία, ἣν οἱ γόητες ἐκεῖνοι σὺν μιαροῖς καὶ κακίστοις δαίμοσιν πράξαντες, θαλαττίῳ βυθῷ ὡς οὐκ ἀναλωθησομένην ἐνέβαλον....... ἀφηλῶσαί τε τοὺς λοιποὺς ἥλους ἐσπούδαζον. Πρὸς ὃ δὲ τούτους ἐξέλυσεν, ἐκ τῶν δεσμῶν ὁ ἄρρωστος καὶ βασάνων ἐλύετο· μέχρις οὗ πάντας ἀνέσπασαν· καὶ οὕτως ὁ νοσῶν πάσης ἐλυτρώθη διαβολικῆς περιεργίας καὶ μάστιγος. Τὸν γὰρ ἐπὶ τῆς λαιᾶς χειρὸς τοῦ ἀνδριάντος ἐξάραντες, τὴν λαιὰν εὐθὺς ὁ πάσχων ἐξέτεινεν· καὶ πάλιν τοὺς τοῖς ποσὶ τοῦ ξοάνου προσηλωμένους ἥλους ἐκσπάσαντες, τοὺς πόδας ὁ ἄρρωστος ὀδύνης χωρὶς καὶ ἀλγηδόνος ἐκίνησεν. »

Late diffusus defigendi mos.

Praeter Platonem et Dinarchum, quos omnes ordine chronologico disposui auctorum loci ad ea referuntur tempora quibus desierat vigere deos erga caelestes pietas, percrebuerat autem florebatque magicarum et arcanarum rerum studium. Neminem enim fugit quam late diffusae omnium mentes adlexerant regnantibus imperatoribus externae superstitiones (1), ita ut non tenuiores rudesque tantum eis faverent, sed et primores, Tacito si credere licet (2), illis uterentur, sive eas sibi profuturas persuasum habebant, sive quia natura proni ad divina homines simul atque alta deseruere ima petunt. Nec defuerunt inter Christianos qui scelestis istiusmodi machinationibus dediti, Christum cum daemonibus et geniis turpiter miscuerint (3); quos acerrime et crebro fuisse ab episcopis reprehensos pervulgatum est (4). Bene igitur vidit docta mulier Macdonald (5) non fugitivam sed diuturnam viguisse inimici defigendi consuetudinem et a quinto a. Chr. n. saeculo ad tertium vel quartum p. Chr. n. exstitisse. Immo nunquam cessavit et ad nostram usque aetatem duravit apud omnes gentes vix aliquantulum immutata durabitque hominum quamdiu sibi constabit natura. Iam non quidem in sepulcris ponuntur lamminae plumbeae, manent vero formulae potissimum amatoriae clam pronuntiatae et verba quae non intellegas nec a βαρβάροις ὀνόμασιν multum absona. Quarum recentiorum defixionum exempla nonnulla e diversissimis regionibus

(1) Fustel de Coulanges, *La Gaule romaine*, p. 190 sq. « La magie et la divination étaient fort en vogue, parce qu'on était préoccupé du surnaturel... On ne parlait que de songes, d'oracles, d'évocation des morts. Il n'y avait personne qui ne portât sur soi quelque talisman, une pierre chaldéenne, un œuf druidique. L'esprit humain tremblant voyait la divinité partout. » Cf. *Cod. Theod.*, IX, 16 et 17; Amm. Marc., XXVI, 3, 4; XXVIII, 1, 27.

(2) Locos supra citatos, p. CXIX recenseas.

(3) De titulo tragurensi, *C. I. L.*, III, p. 961, n. XXVI, declaravit Zangemeister : « notae illius antiquorum populorum tabulas plumbeas inprecationibus inscriptas defigentium superstitionis testis est, quam apud Christianos, licet ad daemonia depellenda detortam, remansisse docet ». Cf. Blümner, p. 539; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXX sq.

(4) Ne in hoc nimius sim duo tantum validissima argumenta in medio proferre liceat : Ioan. Chrysost, *Ad illuminandos catechesis*, II, 5; cf. *In Epistolam ad Colossenses*, VIII, 5; et Aug., *In Ioannem tract.* VII, 6.

(5) P. 167 sq.; cf. Rohde, II, p. 425.

Gallia Hispania Germania Helvetia Sicilia desumpta, hic tibi iuvat oculis subicere (1).

TESTIMONIA RECENTIORUM

Frantz Funck-Brentano, *Le drame des poisons*. (*Revue de Paris*, 1899, II, p. 569).

« La Voisin [venefica] assistée de Lesage commença ses incantations. Le magicien se promenait dans le jardin avec une baguette dont il frappait la terre, répétant : « *Per Deum sanctum, per Deum vivum!* » Puis il disait : « Louis-Denis de Rubentel [amans mulieris Brissart], je te conjure de la part « du Tout-Puissant d'aller trouver Marie Miron [nomen est eiusdem mulieris « antequam nuberet] et qu'elle possède entièrement son corps, son cœur et « son esprit et qu'il ne puisse aimer qu'elle! » Une autre fois il mit dans une petite boule de cire un papier où il y avait les noms de Rubentel et de Madame Brissart, et devant cette dernière jeta la boule dans le feu où elle éclata avec bruit. »

G. Desdevises du Dézert, *Notes sur l'Inquisition espagnole au dix-huitième siècle*, p. 45. (Ex ephemeride *Revue Hispanique*, VI, 1899).

« C'était une croyance populaire générale que certaines formules avaient le pouvoir de ramener à leurs maîtresses les amants égarés. La femme qui voulait faire revenir son amant n'avait qu'à dire : « Je te conjure — par tison — et par charbon — et par tous les diables qui y sont — et par le « diable boiteux — pour que d'une aile prompte — tu m'amènes Bartolomé « — qu'il vienne, qu'il vienne et qu'il ne s'arrête pas — (qu'il vienne) par l'air « comme un tourbillon — sans broncher en chemin — et tu feras en sorte « que je lui paraisse blanche comme lait. »

« L'oraison de Sainte-Marthe, encore populaire aux Canaries en 1829, avait la même puissance : « Marthe! Marthe! Vous êtes deux et je suis une —

(1) Et nostra aetate solere homines minus cultos incantamenta in adversarios redigere testes sunt, praeter eos quos supra (p. LXXVI, adn. 2; LXXX, adn. 8) et infra retuli, Blümner (p. 479) de populis ad imum Istrum, in media Russia atque in nonnullis Germaniae locis degentibus; Kuhnert (*Feuer.*, p. 55; cf. *Def.* col. 2376) de Graeciam et Boihemum (*Hohenfurt im Böhmerwald*) habitantibus; cf. Buecheler, *Osk.*, p. 2-3; Stornaiuolo, p. 190; vide etiam quae Rotomagi in urbe Galliae evenisse narratur in ephemeride *L'Eclair*, d. 6 m. Iulii 1903. Audivi quoque nuperrime de viro quodam exculto et divite, in urbe C. eiusdam provinciae Normanniae commorante, qui filiam cum invito patre nubere vellet defixit percusso in fronte photographicae illius imaginis acu vel clavo, addita inscriptione : « Que Dieu te maudisse! »

« vous êtes trois et je suis deux — vous êtes quatre et je suis trois — jetons « le sort! — Faites bien attention à ce que je vous dis, bonne femme — « c'est sur vous qu'est tombé le sort — et puisque je devais faire ce que vous « m'auriez commandé — si le sort était tombé sur moi — c'est vous main- « tenant qui devez faire (ce que je vous commanderai). — Faites que mon « Bartolomé vienne — qu'il vienne! qu'il vienne sans s'arrêter! — Du rognon « au poumon et du poumon au *loton*! [sic] — qu'il vienne! qu'il vienne sans « s'arrêter! »

Otto Jahn apud Wachsmuth, *Kork.*, p. 566, adn. 31.

« Der Sohn einer adelichen Dame in Holstein hatte ein Liebesverhältniss mit einer Kammerjungfer seiner Mutter, die sich Aussicht machte ihn zu heirathen. Bald nachdem er sich standesmässig verheirathet hatte, starb die Mutter, und nicht lange darauf wurde er von einer zehrenden Krankheit befallen. Da diese einen übeln Ausgang zu nehmen schien, vertraute die verlassene Geliebte dem Arzt in der Angst ihres Herzens, dass sie in den Sarg der Mutter eine Haarlocke des Treulosen gelegt habe mit der Verwünschung, dass ihn die Todte nach sich ziehen möge, was sie jetzt tief bereue. Um sie zu beruhigen, wurde der Sarg geöffnet und die Locke entfernt. Die Krankheit, die in bestimmten, sicher zu erkennenden Ursachen begründet war, wurde in kurzer Zeit gehoben. »

Blümner, p. 480.

« Ist es noch nicht gar so lange her, dass sich in einer grossen Stadt der deutschen Schweiz eine Anzahl frommer Damen zusammenthat, um einen zu liberalen Pfarrer « *tot zu beten* ». Und dass dergleichen Tötungsversuche « mit untauglichen Mitteln » bis auf den heutigen Tag immer wieder vorkommen, davon wissen die Juristen zu erzählen. »

Pitrè, *Usi*, IV, p. 132 sq.

Il Mongitore [*Palermo divoto di Maria*, I, p. 92] parla di una Giovanna Zinna « straziata da gravissimi dolori, la quale ricorse per rimedio alla « Madonna di Trapani, e n'ottenne la liberazione, poichè fu da Maria Ver- « gine avvisata che scavasse in certa parte di un muro. S'approfittò ella « dell' avviso, ed ivi trovò un bambino, con chiodi, spine ed aghi : in dis- « farsi tal fattucchieria, causa dei suoi tormenti, cessò, nel 1645, ogni vesti- « gio di dolore. » E parla altresì di una Vincenza Pila, pur essa offesa per fattucchieria, nel 1696, che « portata nella cappella della Madonna di Tra- « pani, ai suoi piedi gettò per bocca una intiera mustacciola, e restò libera. »

Defigentium condicio. Ad vetera nunc ut revertamur tempora, edisserentem audivimus Tacitum (1) a primoribus omissas non fuisse tabellas; quam

(1) Supra, p. CXIX.

saepe autem eis usi sint ut inimici malum procurarent ex ipsis titulis dirimi nequit. Maioris enim status inter devotos neminem deprehendimus quam uxorem tribuni militum in Africa (1) et decuriones tudertinos in Italia (2); Paquium Cluvatium in plumbeo volumine capuano (3) delatum non e vulgo hominem fuisse coniecit Buecheler (4); ac fortasse, interpretatus est si recte Wuensch (5), oratores celeberrimos Demosthenem et Lycurgum diis ab adversario mandari in tabella attica cernimus. Hi quidem detestationibus obnoxii fuerunt; a quibus vero hominibus detestati incertissimum est. E lamminarum nihilominus recensione si non perspicere at saltem augurari licet cuius sint ordinis qui ita inimicos laederent; et cum se diligenter plerumque occultarent devoventes suumque, ut notavimus, tacerent nomen, indicia sunt devotorum et nomina et condiciones : nam concedas necesse est inter pares praecipue hanc usurpatam fuisse exsecrandi rationem. Cum ergo non ita frequenter legantur in titulis latinis tria nomina (6), et in omnibus regionibus servorum aut libertinorum aut tenuiorum referantur (7), condiciones autem eae sint quae servilem quoque saltemve humilem fortunam demonstrent, simili sorte usos esse qui defigebant non abnuerim. Quod confirmare ne dubites et iudiciariarum inscriptionum copiam, nempe « magna litium erat multitudo, quam agebant infimi ordines populi » (8), et sermonis vitia quibus pleraeque abundant, quae in Indice grammatico (VIII) congessi : multa sunt e cotidiano sermone deprompta, multa contra recte dicendi leges et usum scripta, multa ita corrupta et deformata ut vix agnoscas voca-

(1) *C. I. L.*, VIII, 2756; supra, p. CXXI.
(2) *C. I. L.*, XI, 4639; supra, *ibid.*
(3) *D. T.*, **193**.
(4) *Osk.*, p. 45 sq.
(5) *Flucht.*, p. 63, adn. 6.
(6) Adeas Ind. I A 2.
(7) *Ibid.*, A et B.; Klein, p. 133 sq. Non servos sed filios indicari mihi patet nomine, ut fit, nude posito sequente etiam genetivo, ut essent *Atticinus Ammonis*, *Adiutor Iuli*, *Tertius Domiti* eqs.
(8) Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. v, col. 2. De collegii Iobacchici sodalibus rem agi probabile est in *D. T.*, **70-73**, cf. p. 99 et **76**.

bula. Magos fateor in his praesertim erravisse si quidem vera de tabellarum scriptione supra docui (1). Verum in propatulo est vel paululum litteratis hominibus nunquam titulos placuisse tam mendosos. Eos ergo qui receperunt non maiore cultu fuisse oportet quam qui perficiendos curaverunt (2).

Rudes certe inter homines reputandi sunt agitatores gladiatoresque a quibus tot ad nos pervenerunt confectae defixiones (3). Quos tam saepe lamminas in suum commodum convertisse (4) mirabitur is solus qui nesciet eorum maleficia et quam acriter omnigenis superstitionibus indulserint (5). Itaque haud immerito docuit Wuensch (6) eorum quasi propriam infima aetate factam esse defigendi consuetudinem, cum audacter nimis fortasse coniecerit idem vir doctus cessisse una cum circensibus tabellas. Agnoscendum est tamen post quartum saeculum vix ulla proferri exempla (7) : in plumbo deinceps remedia potius et salubres formulas exaravisse homines quam diras in adversarios significat sexto confecta saeculo clavisque duobus percussa tragurensis tabula (8), quam iure amuletum aut φυλακτήριον non defixionem nuncupaveris.

(1) P. XLIV-XLVII.

(2) Buecheler, *Osk.*, p. 4, 45 sq. Quod idem declaravit (cf. Hubert, *Magia* p. 1509) feminas ad opera magica aptiores esse de tabellis perperam dicatur, quippe cum multo numerosiores in his declarentur homines (Ind. II A 2).

(3) Enumerantur supra p. XC.

(4) Agitores plerumque fuisse ab aemulis devotos existimo, quanquam fieri potuit ut a fautoribus adversae factionis obligati fuerint, quod legitur apud Amm. Marc., XXVIII, 1, 27 : « ...Tarracius Bassus, postea Urbi praefectus et frater eius Camenius et Marcianus quidam et Eusaphius. omnes clarissimi, arcessiti in crimen, quod eiusdem conscii veneficii aurigam fovere dicebantur Auchenium ».

(5) Amm. Marc., XXVI, 3, 3; XXVIII, 4. 25; *Cod. Theod.*, IX, 16, 11; Suidas, s. v° Ἐφέσια γράμματα; Pap. Par., 2159-2163; Pap. Mimaut, 13 24. 162 sq; cf. Friedlaender, *Sittengesch.*, ed. 6ᵃ (1889), II, pars 3, p. 349; A. von Premerstein, *Nemesis und ihre Bedeutung fur die Agone.* (*Philologus*, LIII, 1894, p. 400-415); Wessely II, p. 10; Buecheler, *Dev.*

(6) *Flucht.*, p. 271.

(7) Memineris vero quae supra (p. CXXII) de Theophilo Alexandrino obligato narrantur.

(8) Vide p. CXXIV, adn. 3.

TABELLAE DEFIXIONUM PLUMBEAE
REGIONATIM ORDINATAE

1

armatus ad virginem. Igitur post annum doctus ab Aesculapii vatibus, non remediantis animas sed perdentis, venit praesumptum animo stuprum gestiens, et subter limen domus puellae portenta quaedam verborum et portentosas figuras sculptas in aeris Cyprii lamina defodit. Illico insanire virgo, et amictu capitis abiecto, rotare crinem, stridere dentibus, inclamare nomen adulescentis. Perducta ergo a parentibus ad monasterium, seni traditur; ululante statim et confitente daemone : « Vim sustinui, invitus abductus sum; « quam bene Memphis somniis homines deludebam! O cruces! O tormenta « quae patior! Exire me cogis, et ligatus subter limen teneor. Non exeo, nisi « adulescens qui tenet dimiserit. » Tunc senex : « Grandis, ait, fortitudo tua, qui licio et lamina strictus teneris. Dic, quare ausus es ingredi puellam Dei?... » Virginem a daemone liberat Hilario.

Dracontius, X (*Medea*), v. 141-144.

Venus ad Cupidinem de Medea :
« . . . . iuvenemque Pelasgum
diligat, optet, amet, cupiat, suspiret, anhelet.
Sollicitus tamen ista para cautusque memento :
Medam fixurus eris. »

Sophronius, *Narratio miraculorum S. S. Cyri et Ioannis sapientium Anargyrorum*, LV. (Migne, *P. G.*, LXXXVII, 3, col. 3625).

Περὶ Θεοδώρου τοῦ Κυπρίου τοῦ ἀπὸ μαγείας γεγονότος λορδόποδος.

Theodorum postquam sanaverunt Cyrus et Ioannes ei praecipiunt : « Ἀπόστειλόν... τινα τῶν σοι διακονουμένων εἰς Λάπιθον, καὶ πρὸ τοῦ « κοιτῶνος τοῦ σοῦ παρὰ τὸ πρόθυρον σκάψαι διάταξον · ἐκεῖσε γὰρ εὑρήσει τὸ τοῦ δεδρακότος κακούργημα, ὑπὸ τὸ πρόθυρον ἀφανῶς καλυπτόμενον · ὃ καὶ φανερούμενον, εὐθὺς ἀναιρεῖ τὸν ποιήσαντα. » Πέμψας δὲ Θεόδωρος ὡς κεκέλευστο κατὰ τὸν λεχθέντα τόπον, τὸ τῆς ἀρρωστίας εὕρισκεν αἴτιον · καὶ τοῦτο φανέν, ἀφανὴς εὐθέως ὁ κακουργήσας ἐγένετο, θανάτου τοῦτον παραχρῆμα συλλήσαντος, καὶ μαρτύρων ῥοπῇ τὸν Θεόδωρον ἐκδικήσαντος. Ἑβραῖος δ' ἦν, καὶ τοιαύτης ὑπολήψεως οὐκ ἐλεύθερος. »

Cf. Tac., *Ann.*, II, 69; Dio Cass., LVII, 18 (supra p. CXIX sq).

XXXV. (*ibid.*, col. 3541-3548).

Περὶ Θεοφίλου τοῦ ἀπὸ μαγείας συνδεθέντος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

« Τοῦτόν [diabolum] τινες ἀδικῆσαι Θεόφιλον θέλοντες... βοηθὸν πρὸς τὴν ἐπιβουλὴν ἐπεσύροντο. Ὁ δὲ πεισθεὶς ταῖς μιαραῖς αὐτῶν ἐπικλήσεσιν, οὐ μετρίως ἐκάκου τὸν ἄνθρωπον, χεῖρας καὶ πόδας συνδήσας τοῦ σώματος, καὶ δειναῖς ἀλγηδόσι βαστάζων ὡς ἤθελεν... »

Cum nihil profecissent remediis medici, Cyrum et Ioannem martyres supplicant ut se a malo solvant. « Ἐπιστάντες αὐτῷ καθ' ὕπνους οἱ ἅγιοι, τάδε ποιεῖν διετάξαντο. « Ἔξιθι, φασί, πρωΐας πρὸς θάλασσαν τοὺς « φιλοπόνους σε βαστάσαι καὶ λαβεῖν προτρεψάμενος, καί τινι τῶν ἁλιέων « περιτυχὼν εἰς θάλασσαν ἀμφίβληστρον βάλλοντι, μισθὸν αὐτῷ τόδε τι « σύνταξαι, ἵν' ὑπὲρ σοῦ τὸ δίκτυον ἐφαπλώσῃ τοῖς ὕδασι· καὶ ὃ δ' ἂν « ζωγρήσειεν, τοῦτό σοι πρὸς θεραπείαν γενήσεται... » Iubentibus paruit Theophilus, piscatorque rete proiecit in mare. « Ἑλκύσας δὲ μετὰ βραχὺ τὸ ἀμφίβληστρον θίβην τινὰ βραχυτάτην ἀνήγαγεν.... οὐ μόνον.. κλειδώσεσι περιέσφιγκτο, ἀλλὰ καὶ σφραγῖσι μολιβδίναις ἐστόμωτο. »

Cum de fiscella contenderent Theophilus et piscator iudicem elegerunt controversiae, qui « Ἀνοίξας πάντων ἐν ὄψεσιν σὺν κόπῳ πολλῷ τὸ κιβώτιον, θέαμα δεινὸν καὶ παγχάλεπον εὕρισκεν .... Ξόανον ἦν ἀνδρείκελον, ἐκ χαλκοῦ λαχὸν τὴν ὑπόστασιν, εἰκονίζον μορφῇ τὸν Θεόφιλον, καὶ ἥλους ποσὶ καὶ χερσὶ καθηλωθέντας ἔφερε τέτταρας, ἥλου ἑνὸς καθ' ἑκάστου μέλους ὑπάρχοντος. Ὅπερ οἱ παρόντες θεώμενοι, πολυτρόπως ἐξίσταντο, τί δ' ἦν τὸ φαινόμενον οὐκ ἐγίνωσκον..... Ὅθεν τῶν παρεστώτων τινὶ ἀποσπᾷν, εἰ δύναιτο, τοὺς ἥλους ἐκέλευσεν. Ὡς δὲ τὸν ἀνδριάντα δεξάμενος ἥλου τε τοῦ τῇ δεξιᾷ χειρὶ πεπηγότος δραξάμενος, σὺν δυνάμει πολλῇ βιαίως ἑλκύσας ἀφηλῶσεν· οὗπερ ἀποσπασθέντος, ἡ δεξιὰ Θεοφίλου χεὶρ εὐθὺς ἀπελύετο, καὶ τῆς ὀδύνης τὸν ὄγκον ἀπέβαλλε, καὶ τὸ μετὰ τῆς ὀδύνης ἀκίνητον. Τότε πᾶσιν ἐγνώσθη τοῖς βλέπουσιν ἡ εἰς αὐτὸν μυσαρὰ περιεργία, ἣν οἱ γόητες ἐκεῖνοι σὺν μιαροῖς καὶ κακίστοις δαίμοσιν πράξαντες, θαλαττίῳ βυθῷ ὡς οὐκ ἀναλυθησομένην ἐνέβαλον....... ἀφηλῶσαί τε τοὺς λοιποὺς ἥλους ἐσπούδασαν. Πρὸς ὃ δὲ τούτους ἐξέλυον, ἐκ τῶν δεσμῶν ὁ ἄρρωστος καὶ βασάνων ἐλύετο· μέχρις οὗ πάντας ἀνέσπασαν· καὶ οὕτως ὁ νοσῶν πάσης ἐλυτρώθη διαβολικῆς περιεργίας καὶ μάστιγος. Τὸν γὰρ ἐπὶ τῆς λαιᾶς χειρὸς τοῦ ἀνδριάντος ἐξάραντες, τὴν λαιὰν εὐθὺς ὁ πάσχων ἐξέτεινεν· καὶ πάλιν τοὺς τοῖς ποσὶ τοῦ ξοάνου προσηλωμένους ἥλους ἐκσπάσαντες, τοὺς πόδας ὁ ἄρρωστος ὀδύνης χωρὶς καὶ ἀλγηδόνος ἐκίνησεν. »

armatus ad virginem. Igitur post annum doctus ab Aesculapii vatibus, non remediantis animas sed perdentis, venit praesumptum animo stuprum gestiens, et subter limen domus puellae portenta quaedam verborum et portentosas figuras sculptas in aeris Cyprii lamina defodit. Illico insanire virgo, et amictu capitis abiecto, rotare crinem, stridere dentibus, inclamare nomen adulescentis. Perducta ergo a parentibus ad monasterium, seni traditur; ululante statim et confitente daemone : « Vim sustinui. invitus abductus sum; « quam bene Memphis somniis homines deludebam! O cruces! O tormenta « quae patior! Exire me cogis, et ligatus subter limen teneor. Non exeo, nisi « adulescens qui tenet dimiserit. » Tunc senex : « Grandis, ait, fortitudo tua, qui licio et lamina strictus teneris. Dic, quare ausus es ingredi puellam Dei?... » Virginem a daemone liberat Hilario.

Dracontius, X (*Medea*), v. 141-144.

Venus ad Cupidinem de Medea :
« . . . . iuvenemque Pelasgum
diligat, optet, amet, cupiat, suspiret, anhelet.
Sollicitus tamen ista para cautusque memento :
Medam fixurus eris. »

Sophronius, *Narratio miraculorum S. S. Cyri et Ioannis sapientium Anargyrorum*, LV. (Migne, *P. G.*, LXXXVII, 3, col. 3625).

Περὶ Θεοδώρου τοῦ Κυπρίου τοῦ ἀπὸ μαγείας γεγονότος λορδόποδος.

Theodorum postquam sanaverunt Cyrus et Ioannes ei praecipiunt : « Ἀπόστειλόν... τινα τῶν σοι διακονουμένων εἰς Λάπιθον, καὶ πρὸ τοῦ « κοιτῶνος τοῦ σοῦ παρὰ τὸ πρόθυρον σκάψαι διάταξον · ἐκεῖσε γὰρ εὑ-« ρήσει τὸ τοῦ δεδρακότος κακούργημα, ὑπὸ τὸ πρόθυρον ἀφανῶς καλυπτό-« μενον · ὃ καὶ φανερούμενον, εὐθὺς ἀναιρεῖ τὸν ποιήσαντα. » Πέμψας δὲ Θεόδωρος ὡς κεκέλευστο κατὰ τὸν λεχθέντα τόπον, τὸ τῆς ἀρρωστίας εὕρισκεν αἴτιον · καὶ τοῦτο φανέν, ἀφανὴς εὐθέως ὁ κακουργήσας ἐγένετο, θανάτου τοῦτον παραχρῆμα συλήσαντος, καὶ μαρτύρων ῥοπῇ τὸν Θεόδωρον ἐκδικήσαντος. Ἑβραῖος δ' ἦν, καὶ τοιαύτης ὑπολήψεως οὐκ ἐλεύθερος. »

Cf. Tac., *Ann.*, II, 69; Dio Cass., LVII, 18 (supra p. CXIX sq).

XXXV. (*ibid.*, col. 3541-3548).

Περὶ Θεοφίλου τοῦ ἀπὸ μαγείας συνδεθέντος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

« Τοῦτόν [diabolum] τινες ἀδικῆσαι Θεόφιλον θέλοντες... βοηθὸν πρὸς τὴν ἐπιβουλὴν ἐπεσύροντο. Ὁ δὲ πεισθεὶς ταῖς μιαραῖς αὐτῶν ἐπικλήσεσιν, οὐ μετρίως ἐκάκου τὸν ἄνθρωπον, χεῖρας καὶ πόδας συνδήσας τοῦ σώματος, καὶ δειναῖς ἀλγηδόσι βαστάζων ὡς ἤθελεν... »

Cum nihil profecissent remediis medici, Cyrum et Ioannem martyres supplicant ut se a malo solvant. « Ἐπιστάντες αὐτῷ καθ' ὕπνους οἱ ἅγιοι, τάδε ποιεῖν διετάξαντο. « Ἔξιθι, φασί, πρωΐας πρὸς θάλασσαν τοὺς « φιλοπόνους σε βαστάσαι καὶ λαβεῖν προτρεψάμενος, καί τινι τῶν ἁλιέων « περιτυχὼν εἰς θάλασσαν ἀμφίβληστρον βάλλοντι, μισθὸν αὐτῷ τόδε τι « σύνταξαι, ἵν' ὑπερ σοῦ τὸ δίκτυον ἐφαπλώσῃ τοῖς ὕδασι · καὶ ὃ δ' ἂν « ζωγρήσειεν, τοῦτό σοι πρὸς θεραπείαν γενήσεται... » **Iubentibus paruit Theophilus, piscatorque rete proiecit in mare.** « Ἑλκύσας δὲ μετὰ βραχὺ τὸ ἀμφίβληστρον θίβην τινὰ βραχυτάτην ἀνήγαγεν.... οὐ μόνον.. κλειδώσεσι περιέσφιγκτο, ἀλλὰ καὶ σφραγῖσι μολιβδίναις ἐστόμωτο. »

Cum de fiscella contenderent Theophilus et piscator iudicem elegerunt controversiae, qui « Ἀνοίξας πάντων ἐν ὄψεσιν σὺν κόπῳ πολλῷ τὸ κιβώτιον, θέαμα δεινὸν καὶ παγχάλεπον εὕρισκεν .... Ξόανον ἦν ἀνδρείκελον, ἐκ χαλκοῦ λαχὸν τὴν ὑπόστασιν, εἰκονίζον μορφῇ τὸν Θεόφιλον, καὶ ἥλους ποσὶ καὶ χερσὶ καθηλωθέντας ἔφερε τέτταρας, ἥλου ἑνὸς καθ' ἑκάστου μέλους ὑπάρχοντος. Ὅπερ οἱ παρόντες θεώμενοι, πολυτρόπως ἐξίσταντο, τί δ' ἦν τὸ φαινόμενον οὐκ ἐγίνωσκον..... Ὅθεν τῶν παρεστώτων τινὶ ἀποσπᾶν, εἰ δύναιτο, τοὺς ἥλους ἐκέλευσεν. Ὡς δὲ τὸν ἀνδριάντα δεξάμενος ἥλου τε τοῦ τῇ δεξιᾷ χειρὶ πεπηγότος δραξάμενος, σὺν δυνάμει πολλῇ βιαίως ἑλκύσας ἀφηλῶσεν · οὗπερ ἀποσπασθέντος, ἡ δεξιὰ Θεοφίλου χεὶρ εὐθὺς ἀπελύετο, καὶ τῆς ὀδύνης τὸν ὄγκον ἀπέβαλλε, καὶ τὸ μετὰ τῆς ὀδύνης ἀκίνητον. Τότε πᾶσιν ἐγνώσθη τοῖς βλέπουσιν ἡ εἰς αὐτὸν μυσαρὰ περιεργία, ἣν οἱ γόητες ἐκεῖνοι σὺν μιαροῖς καὶ κακίστοις δαίμοσιν πράξαντες, θαλαττίῳ βυθῷ ὡς οὐκ ἀναλυθησομένην ἐνέβαλον....... ἀφηλῶσαί τε τοὺς λοιποὺς ἥλους ἐσπούδασαν. Πρὸς ὃ δὲ τούτους ἐξέλυον, ἐκ τῶν δεσμῶν ὁ ἄρρωστος καὶ βασάνων ἐλύετο · μέχρις οὗ πάντας ἀνέσπασαν · καὶ οὕτως ὁ νοσῶν πάσης ἐλυτρώθη διαβολικῆς περιεργίας καὶ μάστιγος. Τὸν γὰρ ἐπὶ τῆς λαιᾶς χειρὸς τοῦ ἀνδριάντος ἐξάραντες, τὴν λαιὰν εὐθὺς ὁ πάσχων ἐξέτεινεν · καὶ πάλιν τοὺς τοῖς ποσὶ τοῦ ξοάνου προσηλωμένους ἥλους ἐκσπάσαντες, τοὺς πόδας ὁ ἄρρωστος ὀδύνης χωρὶς καὶ ἀλγηδόνος ἐκίνησεν. »

Late diffusus defigendi mos.

Praeter Platonem et Dinarchum, quos omnes ordine chronologico disposui auctorum loci ad ea referuntur tempora quibus desierat vigere deos erga caelestes pietas, percrebuerat autem florebatque magicarum et arcanarum rerum studium. Neminem enim fugit quam late diffusae omnium mentes adlexerant regnantibus imperatoribus externae superstitiones (1), ita ut non tenuiores rudesque tantum eis faverent, sed et primores, Tacito si credere licet (2), illis uterentur, sive eas sibi profuturas persuasum habebant, sive quia natura proni ad divina homines simul atque alta deseruere ima petunt. Nec defuerunt inter Christianos qui scelestis istiusmodi machinationibus dediti, Christum cum daemonibus et geniis turpiter miscuerint (3); quos acerrime et crebro fuisse ab episcopis reprehensos pervulgatum est (4). Bene igitur vidit docta mulier Macdonald (5) non fugitivam sed diuturnam viguisse inimici defigendi consuetudinem et a quinto a. Chr. n. saeculo ad tertium vel quartum p. Chr. n. exstitisse. Immo nunquam cessavit et ad nostram usque aetatem duravit apud omnes gentes vix aliquantulum immutata durabitque hominum quamdiu sibi constabit natura. Iam non quidem in sepulcris ponuntur lamminae plumbeae, manent vero formulae potissimum amatoriae clam pronuntiatae et verba quae non intellegas nec a βαρβάροις ὀνόμασιν multum absona. Quarum recentiorum defixionum exempla nonnulla e diversissimis regionibus

(1) Fustel de Coulanges, *La Gaule romaine*, p. 190 sq. « La magie et la divination étaient fort en vogue, parce qu'on était préoccupé du surnaturel... On ne parlait que de songes, d'oracles, d'évocation des morts. Il n'y avait personne qui ne portât sur soi quelque talisman, une pierre chaldéenne, un œuf druidique. L'esprit humain tremblant voyait la divinité partout. » Cf. *Cod. Theod.*, IX, 16 et 17; Amm. Marc., XXVI, 3, 4; XXVIII, 1, 27.

(2) Locos supra citatos, p. CXIX recenseas.

(3) De titulo tragurensi, *C. I. L.*, III, p. 961, n. XXVI, declaravit Zangemeister : « notae illius antiquorum populorum tabulas plumbeas inprecationibus inscriptas defigentium superstitionis testis est, quam apud Christianos, licet ad daemonia depellenda detortam, remansisse docet ». Cf. Blümner, p. 539; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXX sq.

(4) Ne in hoc nimius sim duo tantum validissima argumenta in medio proferre liceat : Ioan. Chrysost., *Ad illuminandos catechesis*, II, 5; cf. *In Epistolam ad Colossenses*, VIII, 5; et Aug., *In Ioannem tract.* VII, 6.

(5) P. 167 sq.; cf. Rohde, II, p. 425.

Gallia Hispania Germania Helvetia Sicilia desumpta, hic tibi iuvat oculis subicere (1).

TESTIMONIA RECENTIORUM

Frantz Funck-Brentano, *Le drame des poisons*. (*Revue de Paris*, 1899, II, p. 569).

« La Voisin [venefica] assistée de Lesage commença ses incantations. Le magicien se promenait dans le jardin avec une baguette dont il frappait la terre, répétant : « *Per Deum sanctum, per Deum vivum!* » Puis il disait : « Louis-Denis de Rubentel [amans mulieris Brissart], je te conjure de la part « du Tout-Puissant d'aller trouver Marie Miron [nomen est eiusdem mulieris « antequam nuberet] et qu'elle possède entièrement son corps, son cœur et « son esprit et qu'il ne puisse aimer qu'elle! » Une autre fois il mit dans une petite boule de cire un papier où il y avait les noms de Rubentel et de Madame Brissart, et devant cette dernière jeta la boule dans le feu où elle éclata avec bruit. »

G. Desdevises du Dézert, *Notes sur l'Inquisition espagnole au dix-huitième siècle*, p. 45. (Ex ephemeride *Revue Hispanique*, VI, 1899).

« C'était une croyance populaire générale que certaines formules avaient le pouvoir de ramener à leurs maîtresses les amants égarés. La femme qui voulait faire revenir son amant n'avait qu'à dire : « Je te conjure — par ti- « son — et par charbon — et par tous les diables qui y sont — et par le « diable boiteux — pour que d'une aile prompte — tu m'amènes Bartolomé « — qu'il vienne, qu'il vienne et qu'il ne s'arrête pas — (qu'il vienne) par l'air « comme un tourbillon — sans broncher en chemin — et tu feras en sorte « que je lui paraisse blanche comme lait. »

« L'oraison de Sainte-Marthe, encore populaire aux Canaries en 1829, avait la même puissance : « Marthe! Marthe! Vous êtes deux et je suis une —

(1) Et nostra aetate solere homines minus cultos incantamenta in adversarios redigere testes sunt, praeter eos quos supra (p. LXXVI, adn. 2; LXXX, adn. 8) et infra retuli, Blümner (p. 479) de populis ad imum Istrum, in media Russia atque in nonnullis Germaniae locis degentibus; Kuhnert (*Feuer.*, p. 55; cf. *Def.* col. 2376) de Graeciam et Boihemum (*Hohenfurt im Böhmerwald*) habitantibus; cf. Buecheler, *Osk.*, p. 2-3; Stornaiuolo, p. 190; vide etiam quae Rotomagi in urbe Galliae evenisse narratur in ephemeride *L'Eclair*, d. 6 m. Iulii 1903. Audivi quoque nuperrime de viro quodam exculto et divite, in urbe C. eiusdam provinciae Normanniae commorante, qui filiam cum invito patre nubere vellet defixit percusso in fronte photographicae illius imaginis acu vel clavo, addita inscriptione : « Que Dieu te maudisse! »

« vous êtes trois et je suis deux — vous êtes quatre et je suis trois — jetons « le sort ! — Faites bien attention à ce que je vous dis, bonne femme — « c'est sur vous qu'est tombé le sort — et puisque je devais faire ce que vous « m'auriez commandé — si le sort était tombé sur moi — c'est vous main- « tenant qui devez faire (ce que je vous commanderai). — Faites que mon « Bartolomé vienne — qu'il vienne ! qu'il vienne sans s'arrêter ! — Du rognon « au poumon et du poumon au *loton* ! [sic] — qu'il vienne ! qu'il vienne sans « s'arrêter ! »

Otto Jahn apud Wachsmuth, *Kork.*, p. 566, adn. 31.

« Der Sohn einer adelichen Dame in Holstein hatte ein Liebesverhältniss mit einer Kammerjungfer seiner Mutter, die sich Aussicht machte ihn zu heirathen. Bald nachdem er sich standesmässig verheirathet hatte, starb die Mutter, und nicht lange darauf wurde er von einer zehrenden Krankheit befallen. Da diese einen übeln Ausgang zu nehmen schien, vertraute die verlassene Geliebte dem Arzt in der Angst ihres Herzens, dass sie in den Sarg der Mutter eine Haarlocke des Treulosen gelegt habe mit der Verwünschung, dass ihn die Todte nach sich ziehen möge, was sie jetzt tief bereue. Um sie zu beruhigen, wurde der Sarg geöffnet und die Locke entfernt. Die Krankheit, die in bestimmten, sicher zu erkennenden Ursachen begründet war, wurde in kurzer Zeit gehoben. »

Blümner, p. 480.

« Ist es noch nicht gar so lange her, dass sich in einer grossen Stadt der deutschen Schweiz eine Anzahl frommer Damen zusammenthat, um einen zu liberalen Pfarrer « *tot zu beten* ». Und dass dergleichen Tötungsversuche « mit untauglichen Mitteln » bis auf den heutigen Tag immer wieder vorkommen, davon wissen die Juristen zu erzählen. »

Pitrè, *Usi*, IV, p. 132 sq.

Il Mongitore [*Palermo divoto di Maria*, I, p. 92] parla di una Giovanna Zinna « straziata da gravissimi dolori, la quale ricorse per rimedio alla « Madonna di Trapani, e n'ottenne la liberazione, poichè fu da Maria Ver- « gine avvisata che scavasse in certa parte di un muro. S'approfittò ella « dell' avviso, ed ivi trovò un bambino, con chiodi, spine ed aghi : in dis- « farsi tal fattucchieria, causa dei suoi tormenti, cessò, nel 1645, ogni vesti- « gio di dolore. » E parla altresì di una Vincenza Pila, pur essa offesa per fattucchieria, nel 1696, che « portata nella cappella della Madonna di Tra- « pani, ai suoi piedi gettò per bocca una intiera mustacciola, e restò libera. »

Defigentium condicio. Ad vetera nunc ut revertamur tempora, edisserentem audivimus Tacitum (1) a primoribus omissas non fuisse tabellas; quam

(1) Supra, p. CXIX.

saepe autem eis usi sint ut inimici malum procurarent ex ipsis titulis dirimi nequit. Maioris enim status inter devotos neminem deprehendimus quam uxorem tribuni militum in Africa (1) et decuriones tudertinos in Italia (2); Paquium Cluvatium in plumbeo volumine capuano (3) delatum non e vulgo hominem fuisse coniecit Buecheler (4); ac fortasse, interpretatus est si recte Wuensch (5), oratores celeberrimos Demosthenem et Lycurgum diis ab adversario mandari in tabella attica cernimus. Hi quidem detestationibus obnoxii fuerunt; a quibus vero hominibus detestati incertissimum est. E lamminarum nihilominus recensione si non perspicere at saltem augurari licet cuius sint ordinis qui ita inimicos laederent; et cum se diligenter plerumque occultarent devoventes suumque, ut notavimus, tacerent nomen, indicia sunt devotorum et nomina et condiciones : nam concedas necesse est inter pares praecipue hanc usurpatam fuisse exsecrandi rationem. Cum ergo non ita frequenter legantur in titulis latinis tria nomina (6), et in omnibus regionibus servorum aut libertinorum aut tenuiorum referantur (7), condiciones autem eae sint quae servilem quoque saltemve humilem fortunam demonstrent, simili sorte usos esse qui defigebant non abnuerim. Quod confirmare ne dubites et iudiciariarum inscriptionum copiam, nempe « magna litium erat multitudo, quam agebant infimi ordines populi » (8), et sermonis vitia quibus pleraeque abundant, quae in Indice grammatico (VIII) congessi : multa sunt e cotidiano sermone deprompta, multa contra recte dicendi leges et usum scripta, multa ita corrupta et deformata ut vix agnoscas voca-

(1) *C. I. L.*, VIII, 2756; supra, p. cxxi.
(2) *C. I. L.*, XI, 4639; supra, *ibid.*
(3) *D. T.*, **193**
(4) *Osk.*, p. 45 sq.
(5) *Flucht.*, p. 63, adn. 6.
(6) Adeas Ind. I A 2.
(7) *Ibid*, A et B.; Klein, p. 133 sq. Non servos sed filios indicari mihi patet nomine, ut fit, nude posito sequente etiam genetivo, ut essent *Atticinus Ammonis*, *Adiutor Iuli*, *Tertius Domiti* eqs.
(8) Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. v, col. 2. De collegii Iobacchici sodalibus rem agi probabile est in *D. T.*, **70-73**, cf. p. 99 et **76**.

bula. Magos fateor in his praesertim erravisse si quidem vera de tabellarum scriptione supra docui (1). Verum in propatulo est vel paululum litteratis hominibus nunquam titulos placuisse tam mendosos. Eos ergo qui receperunt non maiore cultu fuisse oportet quam qui perficiendos curaverunt (2).

Rudes certe inter homines reputandi sunt agitatores gladiatoresque a quibus tot ad nos pervenerunt confectae defixiones (3). Quos tam saepe lamminas in suum commodum convertisse (4) mirabitur is solus qui nesciet eorum maleficia et quam acriter omnigenis superstitionibus indulserint (5). Itaque haud immerito docuit Wuensch (6) eorum quasi propriam infima aetate factam esse defigendi consuetudinem, cum audacter nimis fortasse coniecerit idem vir doctus cessisse una cum circensibus tabellas. Agnoscendum est tamen post quartum saeculum vix ulla proferri exempla (7) : in plumbo deinceps remedia potius et salubres formulas exaravisse homines quam diras in adversarios significat sexto confecta saeculo clavisque duobus percussa tragurensis tabula (8), quam iure amuletum aut φυλακτήριον non defixionem nuncupaveris.

(1) P. XLIV-XLVII.

(2) Buecheler, *Osk.*, p. 4, 45 sq. Quod idem declaravit (*cf.* Hubert, *Magia* p. 1509) feminas ad opera magica aptiores esse de tabellis perperam dicatur, quippe cum multo numerosiores in his declarentur homines (Ind. II A 2).

(3) Enumerantur supra p. XC.

(4) Agitores plerumque fuisse ab aemulis devotos existimo, quanquam fieri potuit ut a fautoribus adversae factionis obligati fuerint, quod legitur apud Amm. Marc., XXVIII, 1, 27 : « ...Tarracius Bassus, postea Urbi praefectus et frater eius Camenius et Marcianus quidam et Eusaphius, omnes clarissimi, arcessiti in crimen, quod eiusdem conscii veneficii aurigam fovere dicebantur Auchenium ».

(5) Amm. Marc., XXVI, 3, 3; XXVIII, 4, 25; *Cod. Theod.*, IX, 16, 11; Suidas, s. v° Ἐφέσια γράμματα; Pap. Par., 2159-2163; Pap. Mimaut, 13 24. 162 sq; cf. Friedlaender, *Sittengesch.*, ed. 6ª (1889), II, pars 3, p. 349; A. von Premerstein, *Nemesis und ihre Bedeutung fur die Agone.* (*Philologus*, LIII, 1894, p. 400-415); Wessely II, p. 10; Buecheler, *Dev.*

(6) *Flucht.*, p. 271.

(7) Memineris vero quae supra (p. CXXII) de Theophilo Alexandrino obligato narrantur.

(8) Vide p. CXXIV, adn. 3.

TABELLAE DEFIXIONUM PLUMBEAE
REGIONATIM ORDINATAE

Descriptas in hac sylloge defixiones scito fere fuisse in plumbo incisas; brevitatis causa eas plumbeas esse hic semel indixisse satis sit; tituli qui sunt in alio quodam metallo vel in qualibet alia materia exarati suo loco notabuntur. Evanidas aut fracta lammina pessum datas aut quacumque ratione deletas litteras ansulis [ ] inclusi, uncis ( ) quae fuerunt errore scribentis omissae, rhombo ⟨ ⟩ additas ab eodem perperam; quibus punctum subiectum est dubiae sunt lectionis. Ubi fuit in graecis vocabulis adscriptum iota adscripsi, ubi non datur restituendum esse non existimavi. Cum exhibeantur minoribus litteris tituli puncta neglecta sunt quibus interdum distinguuntur in tabellis vocabula.

ASIA

CARIA

CNIDUS

Lamminas tredecim (**1-13**) — quindecim numeraverunt Newton (*Discov.*), Wachsmuth (*Kork.*) et Zündel, quattuordecim Wuensch (*D. T. A.*), ego et Bechtel (*Dialekt.*) iunctis opisthographarum partibus tredecim tantum effecimus — Cnidi reperit Newton iuxta Cereris statuarum fragmenta in τέμενει templi eidem deae, Proserpinae, Plutoni ceterisque inferorum numinibus dedicati. Cum declaraverit (p. 382) qui primus edidit vir idem doctissimus illas « thin sheets of lead, broken and doubled up » fuisse, deinde a se explicatas (« unrolled »), atque ex omnibus una (**2**) in Newtonianis imaginibus videatur consulto supra semelque perfossa, iure mireris cur non dubitaverit ipse conicere (p. 724) : « They were probably suspended on walls (τεμένους), as they are pierced with holes at the corners »; quem errantem, ut quidem sentio, secuti sunt Wachsmuth (p. 568) et Zündel (p. 482). De tabellarum aetate docuerunt Bechtel (*Dialekt.,* p. 233) et Wuensch (*D. T. A.*, praef., p. x) veri similiter eas confectas esse secundo vel primo a. Chr. n. saeculo (Newton, p. 724, « a date ranging from B. C. 300 to 100, though it is possible that they may be later »; Wachsmuth, p. 568, « angehörig den letzten Jahrhunderten vor Chr. »). Adservantur in Museo Britannico ubi omnes denuo et diligenter inspexit Caecilius Smith, cuius post Bechtelium et Wuenschium emendationes recepi. Quod ad scripturam adtinet vide quae notavit Bechtel (*Dialekt.*, p. 233).

Vocabula et formulas obscuriores quae in plerisque redeunt titulis ad primum explanare conatus sum.

1. Newton, *Discov.*, n. 81, tab. 4; Wachsmuth, *Kork.*, p. 570, α; Zündel, p. 482 sq.; Bechtel, *Dialekt.*, p. 233 sq., n. 3536; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. x; cf. Usener, *Rhein. Mus.*, LVIII, 1903, p. 25, 2.

In tabella opisthographa ibi reperta et adservata ubi supra dictum est.

A

Ἀνιεροῖ Ἀντιγόνη Δάματρι Κούραι Πλούτωνι θεοῖς τοῖς παρὰ Δάματρι ἅπασι καὶ πάσαις· εἰ μὲν ἐγὼ φάρμακον Ἀσκλ[α]πιάδαι ἢ ἔδ[ωκ]α, ἢ ἐνεθυμήθ[η]ν κατὰ ψ[υ]χὴν κακόν τι [α]ὐτῷ ποῖσαι, ἢ ἐκάλεσα γυναῖκα ἐπὶ τὸ ἱερόν, τρία ἡμιμναῖα διδοῦσα ἵνα ⟨ι⟩αὐτὸν ἐκ τῶν ζώντων ἄρῃ, ἀναβαῖ Ἀντιγόνη πὰ Δάματρα πεπρημένα ἐξομολοῦσ[α], καὶ μ[ὴ] γένοιτο εὐειλάτ[ου] τυχεῖν Δάματρο[ς], ἀλλὰ μεγάλαις βασάνους βασανιζομένα· εἰ δ' εἶ[πέ] τις κατ' ἐμοῦ πρὸς Ἀσκλαπιάδα, εἰ κ[α]τ' ἐμοῦ καὶ παριστάνετα[ι] γυναῖκα χαλκοῦς δόσα ιαναστμουια

. . . .

B

Versus 1-22 evanuerunt.

ἐμοὶ δ' ὅσια καὶ εἰς βαλανεῖον καὶ ὑπὸ ταὐτὸ στέγος εἰσελθεῖν καὶ ἐπὶ τὰν αὐτὰν τράπεζαν.

Antigone calumniatorem devovet, dum se purgat falso crimine; ipsam de se loqui certum est in v. 1 et 19, quanquam tertia persona utitur.

A. — 1 Ἀντιγ[όνη N., Wa., Z.; syllaba τι prius omissa deinde supra versum scripta est. — 3 Non occurrit Πλούτων nisi hic tantum in his tredecim tabellis. — 5 Δάματρι, neglectum ι supra versum postea additum est. — 8 Ἀσκλαπιάδα N., Z. — 9 ἔδω[κ]α N., Z. — 10 ἐνεθυμήθην N., Wa., Z. — 11 ψυχήν N., Z. — 12 αὐτῷ N., Z., Wu. — ποῖσαι pro ποιῆσαι (cf. **8**, **14**) sive errore scribentis, sive potius secundum apud Cnidios usitatum dicendi modum, N., B.; de itacismo cogitavit Wa. (ποῆσαι) minus probabiliter. — 14 ἱερόν, templum apud quod deposita fuerat lammina. — 17 ⟨ι⟩ omiserunt N., Wa., Z. — 18 ζώντων in priore syllaba iunctas fuisse ω et ν testis est N. — 19 ἀνάθαι optativum esse docuit B. ut εἶ in **6** *a* 5; ἀναθεί[η?] N., Wa., Z. — 20 πα idem esse ac παρά monuerunt N. et Wa.; B. πά = πάδ ex πάρ « einen wertvollen in der Volkssprache erhaltenen Rest des alten Dialekts vorstellend ». — 21 πεπρημένα — typothetae neglegentia πεπρημένα Z. — post Newtonem de ritu magico interpretati sunt viri docti (cf. Conway, p. 457) quo devotus homo diis inferis quasi vendebatur addictusque fiebat tam in praesenti vita quam in futura, cui respondet in nonnullis titulis (**2** *a* 17; **4** *b* 3. 14) ἐλεύθερα; Kuhnert vero (*Feuer.*, p. 39; cf. F. Skutschium, apud Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXIV, n. 1), quod iam fuerat suspicatus Bechtel, monuit hoc verbo nihil aliud significari nisi « interno igne et febri urens », haud secus ac in osca inscriptione (infra **193**, v. 4) *lamatir*. — 22 ἐξομολο(γο)ῦσ[α] temptantem Wuenschium secutus sum; ἐξομολ(ογ)ουμ[ένα] = fatens (cf. ἐξαγορεύων **4** *a* 4) B.; ἐξομολογοῦσα vel ἐξομολογουμένα Kuhnert (*Feuer.*, p. 40); at prius ἐξ ὁμοδούλ[ων], N., Z., dubitanter; « unmögliche ἐξ ὁμοδούλων, dem Sinne würde ἐξαπολουμένη entsprechen » Wa. — 23 μή N., Wa., Z., B. — 25 Δάματρ[ος] N., Wa., Z. — 30 Ἀσκλαπι(ά)δα, α omisit qui titulum confecit. — 31 sq. παριστάνεται idem valere quod παρίσταται Newtoni visum est atque de ficto teste subornato intellegi posse. — 33 Non legitur δοῦς in ectypo, ut vult Wachsmuth; errore δοσα pro δοῦσα positum fuisse Newtoni placuit, ut infra in *b* v. 28 τραπεζαν pro τράπεζαν; vel δο(ῦ)ς α vel δο(ῦ)σα hic latere coniecit Bechtel. — 34 [τ]ὰν? δ' ἐμοῦ N., Z.; ιανα εμου τα Wa.; quas dedimus ego et Wuensch litteras tradidit Bechtelio Caecilius Smith.

B. — In versibus 1-22 nunc deperditis continebatur defixionis formula; sequentibus 23-29 phylacterii vice tueri se intendit Antigone ab

Vocabula et formulas obscuriores quae in plerisque redeunt titulis ad primum explanare conatus sum.

1. Newton, *Discov.*, n. 81, tab. 4; Wachsmuth, *Kork.*, p. 570, α; Zündel, p. 482 sq.; Bechtel, *Dialekt.*, p. 233 sq., n. 3536; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. x; cf. Usener, *Rhein. Mus.*, LVIII, 1903, p. 25, 2.

In tabella opisthographa ibi reperta et adservata ubi supra dictum est.

A

Ἀνιεροῖ Ἀντιγό-
νη Δάματρι Κού-
ραι Πλούτωνι θε-
οῖς τοῖς παρὰ Δά-
ματρι ἅπασι καὶ
πάσαις · εἰ μὲν ἐ-
γὼ φάρμακον Ἀ-
σκλ[α]πιάδαι ἢ ἔ-
δ[ωκ]α, ἢ ἐνεθυ-
μήθ[η]ν κατὰ ψ-
[υ]χὴν κακόν τι
[α]ὐτῷ ποῖσαι, ἢ ἐ-
κάλεσα γυναῖκ-
α ἐπὶ τὸ ἱερόν,
τρία ἡμιμναῖ-
α διδοῦσα ἵνα
⟨ι⟩αὐτὸν ἐκ τῶν
ζώντων ἄρῃ,
ἀναβαῖ Ἀντιγό-
νη πὰ Δάμα-
τρα πεπρημέ-
να ἐξομολοῦσ[α],
καὶ μ[ὴ] γένοιτο
εὐειλάτ[ου] τυ-
χεῖν Δάματρο[ς],
ἀλλὰ μεγάλα-
ς βασάνους βασ-
ανιζομένα · εἰ δ' εἰ[-
πέ] τις κατ' ἐμοῦ π-
ρὸς Ἀσκλαπιάδα, εἰ κ-
[α]τ' ἐμοῦ καὶ παριστ-
άνετα[ι] γυναῖκα
χαλκοῦς δοσα
ιανατμουια
. . . .

B

Versus 1-22 *evanuerunt.*

ἐμοὶ δ' ὅσια καὶ
εἰς βαλανεῖον
καὶ ὑπὸ ταὐτὸ
στέγος εἰσελ-
θεῖν καὶ ἐπὶ τὰ-
ν αὐτὰν τρα-
πεζαν.

Antigone calumniatorem devovet, dum se purgat falso crimine; ipsam de se loqui certum est in v. 1 et 19, quanquam tertia persona utitur.

A. — 1 Ἀντιγ[όνη N., Wa., Z.; syllaba τι prius omissa deinde supra versum scripta est. — 3 Non occurrit Πλούτων nisi hic tantum in his tredecim tabellis. — 5 Δάματρι, neglectum ι supra versum postea additum est. — 8 Ἀσκλαπιάδα N., Z. — 9 ἔδω[κ]α N., Z. — 10 ἐνεθυμήθην N., Wa., Z. — 11 ψυχήν N., Z. — 12 αὐτῷ N., Z., Wu. — ποῖσαι pro ποιῆσαι (cf. **8**, 14) sive errore scribentis, sive potius secundum apud Cnidios usitatum dicendi modum, N., B.; de itacismo cogitavit Wa. (ποῆσαι) minus probabiliter. — 14 ἱερόν, templum apud quod deposita fuerat lammina. — 17 ⟨ι⟩ omiserunt N., Wa., Z. — 18 ζώντων in priore syllaba iunctas fuisse ω et ν testis est N. — 19 ἀνάθαι optativum esse docuit B. ut εἶ in **6** *a* 5; ἀνάθαι[η?] N., Wa., Z. — 20 πα idem esse ac παρά monuerunt N. et Wa.; B. πά = πάδ ex πάρ « einen wertvollen in der Volkssprache erhaltenen Rest des alten Dialekts vorstellend ». — 21 πεπρημένα — typothetae neglegentia πεπρημένα Z. — post Newtonem de ritu magico interpretati sunt viri docti (cf. Conway, p. 457) quo devotus homo diis inferis quasi vendebatur addictusque fiebat tam in praesenti vita quam in futura, cui respondet in nonnullis titulis (**2** *a* 17; **4** *b* 3. 14) ἐλεύθερα; Kuhnert vero (*Feuer.*, p. 39; cf. F. Skutschium, apud Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXIV, n. 1), quod iam fuerat suspicatus Bechtel, monuit hoc verbo nihil aliud significari nisi « interno igne et febri urens », haud secus ac in osca inscriptione (infra **193**, v. 4) *lamatir*. — 22 ἐξομολο(γο)ῦσ[α] temptantem Wuenschium secutus sum; ἐξομολ(ογ)ουμ[ένα] = fatens (cf. ἐξαγορεύων **4** *a* 4) B.; ἐξομολογοῦσα vel ἐξομολογουμένα Kuhnert (*Feuer.*, p. 40); at prius ἐξ ὁμοδούλ[ων], N., Z., dubitanter; « unmögliche ἐξ ὁμοδούλων, dem Sinne würde ἐξαπολουμένη entsprechen » Wa. — 23 μή N., Wa., Z., B. — 25 Δάματρ[ος] N., Wa., Z. — 30 Ἀσκλαπι(ά)δα, α omisit qui titulum confecit. — 31 sq. παριστάνεται idem valere quod παρίσταται Newtoni visum est atque de ficto teste subornato intellegi posse. — 33 Non legitur δοῦς in ectypo, ut vult Wachsmuth; errore δοσα pro δοῦσα positum fuisse Newtoni placuit, ut infra in *b* v. 28 τραπεζαν pro τράπεζαν; vel δο(ῦ)ς α vel δο(ῦ)σα hic latere coniecit Bechtel. — 34 [τ]ὰν ? δ' ἐμοῦ N., Z.; ιανα εμου τα Wa.; quas dedimus ego et Wuensch litteras tradidit Bechtelio Caecilius Smith.

B. — In versibus 1-22 nunc deperditis continebatur defixionis formula; sequentibus 23-29 phylacterii vice tueri se intendit Antigone ab

ipsis quas pronuntiavit diris, quod etiam devoventes alii homines in infra relatis tabellis facere consueverunt (**2** *a* 16 sqq.; **3** *b* 6 sq.; **4** *a* 6, *b* 9 sq., 13 sq.; **5**, 7-11; **7** *a* 20 sq., *b* 1 sqq.; **8**, 18, 22 sq.; **9**, 8). — 24 βαλανε(ῖ)ον agnoscas, βαλανε[ῖο]ν N., Z., βαλανε[ῖ]ον Wa. — 25 τὸ αὐτό N., Z. — 28 sq. τρ(ά)πεζαν intellegas.

2. Newton, *Discov.*, n. 82, tab. 5; Wachsmuth, *Kork.*, p. 570 sq., β; Bechtel, *Dialekt*, p. 235 sq., n. 3537; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. x.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedenti; ad infigendum clavum foramen adest supra in medio margine.

A

Ἀνιεροῖ Ἀρτε-
μεὶς Δάματρι
Κούρα[ι θεο]ῖς πα-
ρὰ Δάματρι πᾶ-
σι ὅστις τὰ ὑπ' ἐμοῦ
καταλιφθέντα ἱ-
μάτια καὶ ἔνδυ-
μα καὶ ἀνάκω[λ-]
ον, ἐμοῦ ἀπαιτ[ησά-]
σας οὐκ ἀπέδ[ωκέ]
μοι · ἀνενέγκα[ι]
αὐτὸς παρὰ Δ[ά-
μ]ατρα καὶ εἴ τι[ς
ἄλλος] τἀμὰ ἔχ[ει
πεπρη[μένος ἐξ-
[αγορεύ]ων · ἐμο[ὶ
δὲ ὅσια κ[α]ὶ ἐλεύ[θ-
ερα. . . . .]

B

καὶ συμπιεῖν καὶ
συμφαγεῖν καὶ
ἐπ[ὶ τὸ α]ὐτὸ στέ-
γος ἐ[λθ]εῖν · ἀδί-
κημαι γὰρ Δέσπο[ι-]
να Δάματερ.
. . . .
cetera desunt.

Cereri, Proserpinae aliisque diis mandat Artemeis talem qui commodata sibi vestimenta reddere negat.

A. — 1 Ἀνιεροῖ (τὸν δεῖνα) ὅστις recte N. — Ἀρτεμείς, rara quidem sed non inaudita nominis forma (exempla collegit B.), quam fuisse pro Ἀρτεμεισία decurtatam suspicatus est Newton. — 8 ἀνάκω[λ]ον de stola usurpatur ad genua demissa, ἐπιγονατίς N. — 9 ἀπαιτ[ή]σας N.

cum observatione : « Here we might have expected ἀπαιτησάσης », restituit Wa. ; mihi probabile est omissam fuisse errore scribentis priorem syllabam πα. — 11 ἀνενέγκα[ι] omnes post Newtonem e similitudine **6** *a* 6, *b* 5, infinitivo pro imperativo posito cf. Monro, *A Grammar of the homeric dialect*, ed. 2, 1891, § 241 ; at optativum esse vult B. (ad 3536 et 3538) collato ἀναθεῖ **1** *a* 19. — 13 sq. τι[ς ἄλλος] temptavit B. — ταμα εδ N., ταμλιεδ Wa., τάμα ἔχ[ει] temptavit Bechtel e Blassii coniectura. — 15 [πεπρη]μένος omnes. — 16 ἐξ[αγορεύ]ων restitutum ex **4** *a* 4, cf. **1** *a* 22.

B. — 4-6 ἀδικήματα Ἀΐδων[ευ ?] Δάματερ α... N., ἀδικημα.. αιδων. Δάματερ α... Wa., emendavit Bechtel a Smithio monitus. — 5 Δέσποινα, peculiare Proserpinae cognomen, hic Cereri ut alias Veneri, Dianae, Minervae aliisque deabus addictum ; cf. Stollium apud Roscher, *Lexikon*, s. v.

3. Newton, *Discov.*, n. 83-84, tab. 6 ; Wachsmuth, *Kork.*, p. 571, γ-δ ; Bechtel, *Dialekt.*, p. 236 sq., n. 3538-3539 ; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XI.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedentibus.

A

Ἀνιεροῖ Νάνας .ιπι.....ον
.λ..................
Ἀνιεροῖ Νάνας Δάματρι καὶ Κό-
ραι καὶ θεοῖς τοῖς παρὰ Δάμα-
τρι καὶ Κούραι τοὺς λαβόντας
παρὰ Διοκλεῦς παραθή[καν]
καὶ μὴ ἀποδιδόντας ἀλ[λ'] ἀ-
ποστεροῦντας · ἀποδοῦσι
μὲν αὐτοῖς ὅσια ἦ, μὴ ἀποδοῦ-
σι δὲ ἀν[όσια], καὶ ἀνενέγκ[αι-
εν αὐτοὶ Δα]ματρι καὶ Κο[ύραι
καὶ παρὰ] τοὺς παρὰ Δάμα-
[τρι καὶ Κ]ούραι κολαζόμενοι,
[ὅτι ἀλ]λότρια ἀπο[σ]τε-
[ροῦντι..] οιλαν....
.....ογ......

B

Ἀνιερ[οῖ Νάν]α[ς Δ]άματρι καὶ Κούρ[αι καὶ]
θεοῖς τοῖς παρὰ Δάματρι καὶ Κού-
ραι Ἐμφάνη καὶ Ῥοδώ, ὅτι λαβόν-
τες παραθήκαν παρὰ Διοκλε[ῦς]
οὐκ ἀποδίδοντι, ἀλλ' ἀπο-
[στερ]οῦν[τ]ι · ἀμοὶ μὲν ὅσια, τοῖς
δὲ μὴ ἀποδο[ῦ]σι ἀνόσια · ἀλ-
λ' εἴ τι προσκαταλλοῦντι.

Deos iratos, Cererem, Proserpinam earumque parhedros convertit

Nanas in eos qui acceptum a Diocle depositum petenti renuunt; in *b* tantum dantur devotorum nomina Ἐμφάνη et Ῥοδώ.

A. — 1-3 Recte, ut quidem sentio, monuit Bechtel male scriptos versus 1-2 a Nana retractatos fuisse; Newton ergo errasse videtur qui existimat bis redire ἀνερεῖ « δεινότητος gratia ». — 1 .... [τοὺς λαβ]όν-|[τ]α[ς.....] N. — 3 Κο[ύ]|ρα N., Wa. — 6 παραθή[καν] facile restituas ex *b* 4. — 7 ἀλλ᾽ N.; ἀλ[λ]ὰ [ἀ]|ποστεροῦντας Wa. — 9 ὅσ[ι]α B., Wu. — 10-13 Emendationes Bechtelianas e Smithi recensione recepi; ἀνενέγκ[αι...] N. collato **2** *a* 11, deinde (v. 12-13) [αὐ]τοὺς — κολαζομένους; Wa. autem locum turbavit ἀνενέ[γκαι| αὐτοὺς Δά]ματρι καὶ Κο[ύρα| πεπρημέν]ους — κολαζομένου[ς]. — **14** τἀλλότρια B. — **15** Post [ῥοῦντι] omnia desunt apud N. et B.; σγ tantum pro σι Wa. qui cetera omisit.

B. — 2 Κο[ύ]|ρα N., Wa. — 6 ἀμοί legi in imagine Newtoniana, ἐμοί Wa., (ἐ)μοί B., Wu. — 7 ἀποδοῦσι N. — 8 ε[ἴ] N., Wa.; λολοῦντι Wa., errore typothetae. — « The inscription terminates abruptly here. There are no traces of letters below, though the sentence is unfinished, and must be regarded as an *aposiopesis*. » N.

4. Newton, *Discov.*, n. 85-86, tab. 7 sq.; Wachsmuth, *Kork.*, p. 571 sq., ε-ζ; Bechtel, *Dialekt.*, p. 237 sq., n. 3540-3541; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xi.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedentibus.

A

[Ἀνα]τίθημι Δάματρι καὶ Κούραι τὸν κατ᾽ ἐμο[ῦ.....
ε]ἴπ[α]ντα ὅτι ἐγὼ τῶι ἐμῶι ἀνδ[ρὶ] φάρμακα ποιῶ· ἀνα[βαῖ]
παρὰ Δάματρα πεπρημένος μετὰ τῶν αὐτοῦ [ἰδίων]
πάντων ἐξαγορεύων καὶ μὴ τύχῃ εὐειλάτου [μήτε
Δ]άματρος καὶ Κούρας μηδὲ τῶν θεῶν τῶν παρὰ Δά[μα-]
τρος· ἐμοὶ δὲ ἦ⟨ι⟩ ὅσια καὶ ἐλεύθερα ὁμοστεγησάσῃ ἢ ὧι πο[τε]
τρόπωι ἐπ[ι]πλεκομένηι· ἀνατίθημι δὲ καὶ τὸν κατ᾽ [ἐμοῦ]
γράψαντα ἢ καὶ ἐπιτάξαντα· μὴ τύχοι Δάματρος καὶ
[Κ]όρας μηδὲ θεῶν τῶν παρὰ Δάματρος εὐιλάτων, ἀλλ᾽ ἀ[ν-
α]βαῖ μετὰ τῶν ἰδίων πάντων παρὰ [Δ]άματρα πεπρημένος.

B

[Ἀνατίθη]τι Ἀ[γ]εμέν[η] τὴν σπατάλην ἣν ἀπώλεσ[α ἐν
τοῖς κήπ]οις τοῖς Ῥοδοκλεῦς [Δ]άματρι καὶ Κούραι καὶ θεοῖς [π]ᾶσ[ι

καὶ πάσ]αι[ς] · ἀποδόντι μὲν [ὅ]σια καὶ ἐλεύθερα (καὶ) κομισαμένοις τ[ὸ
κόμισ]τρον [κ]αὶ ἐμοὶ τῆι κομιζομένηι καὶ τῶι ἀποδιδόντι · [μὴ
ἀπ]οδιδόντι δὲ Δάματρος καὶ Κούρας καὶ θεῶν τῶν π[α-
ρὰ Δ]άματρι καὶ Κούρα πάντων καὶ πασᾶν, καὶ εἴ που πρ-
[α]χθῆι ἐνθύμιον ἔστω Δάματρος καὶ Κούρας · ἀνατίθημι δὲ κ[αὶ
εἴ τ]ωι πλέον ἐξέτεισα παρὰ τὸν σταθμὸν τὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐξητ[η-]
μένον Δάματρι καὶ Κούραι · Δέσποινα, ἐμοὶ δε
ὅσια.

Ἀνατίθημι Δάματρι καὶ Κόραι τὸν τὴ-
ν οἰκία μου ἀκατά[σ]τατον ποιοῦτα καὶ αὐτὸ[ν]
κὰ νῦν καὶ τὰ ἐείν[ο]υ πάντα · ἐμοὶ δὲ
[ὅ]σια καὶ ἐλ[εύθ]ε[ρ]α .. πάτως.

A. — Mulier obligat eum a quo accusata est quod venenum suo viro pararet. — 1 Nonnullas deesse in fine litteras unus notavit Wuensch ; ibi inscriptum fuisse mulieris devoventis nomen facile suspicaberis. — 2 θανά[σιμα] in fine N., Wa.; ποιῶ.. Ἀνα[δῶ] B.; male restitutum est, ut videtur, supra versum in lammina prius neglectum verbum. — 3 [ἰδίων] temptavit Wa. probabiliter, cf. v. 10. — 4 εὐιλάτου Wu.; [μήτε Δ]άματρος Wa., Wu.; μήτε neglexit N. — 6 η η emendavit Wa. εἴη. — 7 ἐ[μοῦ] N., Wa., B. — 8 ἐπιτάξαντα « or directing another to accuse me » N. — 9-10 ἀλλὰ| καί N., Wa. — ἀλλ' ἀ[ν]α-(δ)αῖ B., Wu.; Δάματρα N., Wa.

B. — Agemone, si probe emendavit Bechtel, eum exsecratur qui armillam ei furatus est (v. 1-7), deinde eum a quo insimulata est quod ponderibus iniquis venderet ementi (v. 7-10); tertia sequitur defixio hominis qui totam scribentis domum subvertit (v. 11-14), ab altera vero manu et probabiliter, Wuenschio auctore, postea addita.

1 De constructione cf. **1** *a* 1-24; restituit B. — [Ἀνιερῶ τὸν κρυφ]ᾶ [τ]εμόν[τα] τὴν eqs. N., nihil Wa. — 1-2 « After ἣν ἀπώλεσα we might expect to find ἐν τοῖς κήποις, λουτροῖς, or οἴκοις » N.; supplevit Wuensch [κήπ]οις, ceteri...λοις. — 3 (καί) ante κομισαμένοις posuit Wachsmuth, receperunt Bechtel et Wuensch. — 4 [κόμισ]τρον omnes, de [εὕρε]τρον cogitavit Ziebarth (p. 124, n.); καί N., Wa.; μή in versu sequenti ponunt N., Wa. et B., sed litterae μ vestigia apparent in fracto huius quarti margine; μ|ή Wu. — 5 sq. π|[αρά] B., Wu.; Κούραι B., Wu., Κούρα legitur in tabula Newtoniana. — 5-7 Mendosum locum ita est interpretatus B. : « Die Schreiberin meinte : μὴ ἀποδιδόντι δὲ ἀνόσια ; die folgenden

Genetive hängen von ἐνθύμιον ab, als ob vorausgienge εἶχα μὴ ἀποδῶι, und dass sie am Schlusse des Satzes wiederholt werden, kommt daher, dass die Schreiberin den Zwischensatz καὶ εἴ που πραθῆι zum Vordersatze machte. » — ὁ μὴ ἀποδούς subiectum esse verbi πραθῆι monuit N., σπαταλη B., mihi incerta est sententia. — 9 Δέσποινα, devovens mulier Cererem adloquitur, cf. **2** *b* 5-6. — 11-12 τὸν τη . . .]λοιμια μου ἅ[μ]α? τα[ῦ]τα τὸν ποιοῦντα? καὶ . . . N.; desperavit Wa., legit Blass apud B. — 12 οἰκία(ν), ποιοῦ(ν)τα, omisso ν in utroque vocabulo. — 13 κα(ί) intellegas, καὶ νῦν N., κακ[ο]ῦν Blass apud B.; κα[ὶ γ]υν(αῖκα)? Wu., ita decurtatum fuisse vocabulum vix crediderim, ut integrum fuerit deest spatium in lammina. — τὰ ἐγ[γε]νῆ? [το]ῦ ἅπαντα N., τὰ εγ · ην ἅπαντα Wa., ἐ(κ)είν[ο]υ Blass apud B., et Wu., quibus adsentior. — 14 ἐλε[ύ]θε[ρα] ἦ πά[ν]τως N., ἐλεύθ[ερα εἴ]η [πά]ντως Wa., ἐ[λεύθερ]α . . [πά]ντως Wu., π[ά]ντως B., ego πά(ν)τως praetulerim.

5. Newton, *Discov.*, n. 87, tab. 9; Wachsmuth, *Kork.*, p. 572, η; Bechtel, *Dialekt.*, p. 238, n. 3542; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XI.

Tabella reperta et adservata una cum praecedentibus. Recto rigore ducuntur versus exarata subter linea; includitur etiam inscriptio quasi forma linearum quadrata.

[Ἀνιεροῖ Προσόδιο]ν Δάματρι καὶ Κόραι
[καὶ τοῖς θεοῖς το]ῖς παρὰ Δάματρι· τίς τὸν Προσο-
[δίου ἄνδρα ⟨τὸ]ν Προσοδίου ἄνδρα⟩ περιαιρῖται
[Νάκωνα πα]ρὰ τῶν παιδίων· μὴ τύχοι εὐιλά-
[του] μὴ Δάμα⟨μα⟩τρος, μὴ θεῶν τῶν παρὰ Δάματρι,
[εἰ τοὺς π]αρὰ Νάκωνος ὑποδέχεται ἐπὶ πονηρίαι τᾶι
[Προσοδ]ίου, Προσοδίοι δὲ ὅσια καὶ αὐτᾶι καὶ τοῖς παιδίοις
[κατὰ πᾶ]ν μέρος· καὶ τίς ἄλα Νάκωνα τὸν Προσοδίου
[ἄνδρα] ὑποδέχεται ἐπὶ πονηρίαι τᾶι Προσοδίο[υ],
μὴ τύχοι εὐιλάτου μὴ Δάματρος, μὴ θεῶν [τῶν]
πὰ Δάματρι, Προσοδίοι δὲ ὅσια
καὶ τοῖς τέκνοις
κατὰ πᾶν μέρος.

Defigitur qui Νάκωνα ab uxore cui nomen Προσόδιον et a filiis avertit. 1 Nihil supplevit Wachsmuth, ita ceteri. — 2 [καὶ θεοῖς το]ῖς N.,

Wa. — 2 et 8 τίς = ὅστις N., B., cf. **10**, 3. — 4 ἄνδρα semel tantum N. et Wa., sed in lammina satis esse spatii videtur ut bis scribatur; errore scribentis — non δεινότητος ἕνεκα N. — iteratum est τὸν Προσοδίου ἄνδρα (cf. **3** *a* 1-3). — 4-5 εὐιλά[των] N., Wa. — 5 ⟨μα⟩ omnes. — 6 et 9 ἐπὶ πονηρίαι = detrimento. — 7 [Προσοδ]ίου, in extrema syllaba ο ex α correctum. — 7 et 11 Προσοδίοι = Προσοδίῳ in tabula Newtoniana. — 8 ἅμα N., Wa.; ἄλ(λ)α B., Wu. — 11 πα[ρά] N., cf. supra **1** *a* 20 πὰ Δάματρα. — Δάματρι, inter Δαμα et τρι hiatus est in lammina, quem casu potius quam consilio effectum fuisse persuasum ita habeo ut libenter concedam Προσόδιον in tabella hic iam rupta diras exaravisse.

6. Newton, *Discov.*, n. 88-89, tab. 10; Wachsmuth, *Kork.*, p. 570 sq., θ; Bechtel, *Dialekt.*, p. 239, n. 3543-3544; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xi.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedentibus.

A

. . . . αη . . . .
[Δά]ματρι καὶ Κο[ύρ]αι το . . .
τὸ ἱμάτιον ὃ ἀπώλεσεν·
καὶ εἴ κα μὲν ἀποδῶι εὐΐλα-
τα αὐτῶι εἶ, εἰ δέ κα μή⟨ι⟩ ἀπο[δ]ῶι
ἀνενέγκαι αὐτὸς π[ὰ] Δάμα[τρα] καὶ
⟨κ[α]ὶ⟩ Κούραν
πεπρημέν[ος] καὶ μ[ὴ τ]ύ[χοι εὐιλ]άτω[ν]
ἄχρις [κα ἀποδῶι.]

B

. . . .
[.... τὸ ἱμ]ά[τι]ον ὃ ἀπώ[λεσεν· καὶ εἴ κα
ἀ]ποδῶι ὅσια, εἴ κα δὲ μὴ ἀποδῶι ἀν[όσια
κα]ὶ αὐτῶι καὶ τοῖς αὐτο[ῦ] πᾶ[σι],
καὶ [ἀ]νενέγκαι πεπρημ[έ]νος
ἐπὶ Δ[άμ]ατρα καὶ Κούρα[ν], κα[ὶ
μὴ] εὐι[λά]του αὐτᾶς τύχοι.

De rapta veste res agitur.

A. — 1 Omiserunt omnes. — 2 [Δάμα]τρι N., [Δ]άματρι B.; Κούραι omnes. — Versus 3 et 4, 7 et 8 perperam iunxit Wu. — 5 εἴη Wa., εἰ

ceteri, cf. ἀνάθαι 1 *a* 19; ⟨ι⟩ vidi in tabula Newtoniana, omittunt ceteri. — 6 αὐτὸ ἐπ[ὶ] Δάματ[ρα] N., πά recte legit Wa., cf. 1 *a* 20; 5, 11. — 7 Cum adderet qui scripsit post confectam lamminam nomen Κούραν errore ⟨κ[α]ὶ⟩ iterum inseruit; καί Wa., Wu. — 8 μ[ὴ τ]ύ[χοι] recte N. — 9 Supplementum est Bechtelii; notat Wuensch pauca post ἀποδῶι deesse quod valde dubium est.

B. — 2 Hunc versum sic emendavit Newton [καὶ εἴ κα τὸ ἱμ]ά[τι]ον οἵ ἀπώ[λεσεν |ἀ]ποδῷ..., quae proposuit B. recepi; neque N. neque Wu. indicant ulla in initio periisse. — 3 ἀποδῷ bis intellegas. — 4 [κα]ί, coniecit [ε]ἴη Wachsmuth; ιηι in imagine.

7. Newton, *Discov.*, n. 90, tab. 11; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XI.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedentibus.

A

[Ἀ]νατίθημι Δάματρι
καὶ Κούραι καὶ θεοῖς
το]ῖς παρὰ [Δά]μ[ατρι πᾶ-]
σι καὶ πάις Τ[ε]λεσία[ν κα-]
ὶ Φιλοσθένη ὅστις . . . .
να ἐπ' ἀγαπ . . . . ιο
ἀτίμως εἴ κα ὅτι Τρέφ-
[ιμ]ο⟨ν⟩ς Τρο[φ]ίμο[υ] εν-
. . . . . . ν . ιος καὶ ὅτι ἐπα-
. . . . [Τ]ρέφιμ[ο]ν ἐμο[ί]
. . . . . . οτο καὶ ἄλλαι
. . . . . . ἐκ Διὸς τεμε-
. . . . χοριλτ(?) · κ(?) Τ[ε?]λεσί[α?
. . . . . κ[α]ὶ ὁ με αγιεισθι
. . . . . ειπω ἐπὶ τὰν
. . . . . ταν τελεία[ν] φα-
. . . . πεφιρωη
. . . . ἅμα καὶ ·
. . . . ε ἀνόσια
. . . . . γέ[ν]οιτο ἐμ]οὶ [δ]ὲ
[ὅ]σια . . . . . ἐ[π]ὶ τὰ με
[. . . . . πεπρη]μένα ἐξα-
. . . . η κα[ὶ . . . .]
. . . . νοσα . . . . .
[. . . . . . . Δ]άματρο[ς]
. . . . λελ . . . . .
. . . . λ . . . . . .

B

Ἐμὸ δὲ ὅσα γέ-
νοιτο πάντ[ως]
καὶ λαβεῖν [καὶ]
δοῦνα[ι] ἤ [καὶ ἐπὶ τὸ]
αὐτὸ [στέγος ἐλθεῖν]
καὶ ἐπὶ [τὰν αὐτὰν]
τράπεζ[α]ν
. . ἐ]μοί [τε καὶ
τοῖς ἐ]μοῖς π[ᾶσι.]

« If the words ἐπ' ἀγάπην ἀτιμώσει (*a* 6-7) are correctly read, the subject is probably connected with παιδεραστία. » N.

Exaratam pessime, interdum correctam a scribente (*b*, 2. 4. 7), nunc maiore parte mutilam lamminam neglexerunt Wachsmuth et Bechtel, multum laboraverunt ut legerent Newton et Wuensch qui uni adierunt; nonnulla aliter vidi ex imagine Newtoniana. In re tam difficili discrepantias ne mireris.

A. — 4 πά[σα]ις emendes; τ[ε]λεσια... N. — 6 ..ἐπ' ἀγάπ[ην?].. N. — 7 ἀτιμώσει? κα[ί] N. — 8 [ιμ]ον omisso ς N. — 9 καὶ ὅστις? πα N., ην.ιοσλαι ὅτι ἐπα- Wu. — 11 οτο omisit N. — 12 Credas scribentem primum posuisse εκατος, deinde ἐκ Δίος correxisse. — 13 Versus valde incertus, ...τελεστη? tantum N., ασριλττι. Τελεσ[ία] Wu. — 14 [...κ]αὶ ὁμο... N., [..κ]αὶ ὁ μὲν λει... Wu. — 15 ...ἐπὶ τὰν N., ...τω ἐπὶ τὰν Wu. — 16-17 φα|[γεῖν?] N. — 17 ..ἐφιρωη N., ..εφηρωη Wu. — 19 ...ἀνόσια Wu. — 20 sq. restituit N., qui ἐμοὶ δέ descripsit. — 22 E Wuenschii coniectura. — 22 sq. ἐξα|[γορεύ]η Wu., quod vix crediderim, nam supersunt ante η vestigia litterae cuiusdam obliquae ut sunt α, λ, μ; ... μή N., qui de reliquis versibus desperavit. — 25 [Δ]άμ(α)τρο[ς] temptavi, ...αμιρ.. Wu.

B. — 1 Suppleas ἐμο(ί), ὅσ(ι)α, quae integra dedit N. — 2 init. ν correcto ex ιτ. — 4 δοῦνα[ι] Wu., ο et υ iunctis; de nomine in ..αυονα desinente cogitavit N. — 4-9 Restituit N. maxime ex **1** *b* 25-29.

8. Newton, *Discov.*, n. 91, tab. 12; Bechtel, *Dialekt.*, p. 239, n. 3545, dedit tantum v. 14-20; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XII.

Tabella reperta et adservata una cum praecedentibus.

[. . . . . φαρμ]άκου . . . .
. . . . ποεῖ . . . .
[. . . . . ἀ]π' ἐμοῦ κα[ί. . .
. . . . κ]αὶ Μυρσίδου . .
. . . . παιδίοις α . . .
. . . . ρ ταῦτα ἀδικ. . . . .
[. . . . . γ]ένοιτο ἀλλ[ὰ . . . .
. . . . ἐ]π' αὐτὰν η. . . . . . .
. . . . ἱματίου τὸ ιερ. . . . . .
. . . . σει τιμωρηθῆν[αι . . .

....τ....ι κύριοι μὴ τύχοι ε[ὐιλά-
των] . . υ . ραιγε ἱμάτιον απιν
. . . . . τα μὴ κ[α]θαίρουσ⟨σ⟩α μη[δὲ
τύχοι εὐι]λάτων, εἴ τι ἢ ἐμοὶ πεποίκει φάρμ[α-
κον ἢ] πότον ἢ κατάχριστον ἢ ἐπακτὸν
[ἤ τινι] ἡμῶν, Δέσποινα, καὶ μὴ μ......
[....π]ρὸς ἐμέ, [μ]ηδὲ ἔλθο[ι ε]ἰς τὸ [αὐτὸ
στέγος ἀλλὰ] τιμ[ω]ρίας τύχοι · ἐμοὶ δ[ὲ ὅσια]
. . . . . ις ιαδες ἐγὼ Δέσπ[οινα . . . .
. . . . . ὑ]π' ὑμῶν ἀδικοῦμαι π . . . .
. . . . δὲ ἐμὲ ἐπιλυπῆσαι α . . . λ . . . .
......πᾶ[σ]αν κόλασιν, ἐμοὶ [δὲ
ὅσια καὶ] συνε[σ]θίοντι καὶ ἐπὶ τὸ αὐτ[ὸ
στέγος εἴ κ'] αὐτὰ παραε[σ]έλ[θ]οι ταύτ[αι.]

Qui titulum exaravit eos Cereri mandat a quibus insimulatus est veneficii.

1-10 Coniecit N., omissis tamen in v. 5 α, σρ, 10 ς. — 9 τοι εμ N. — 11 ....κύριοι N. — 12 [των .... π]νευμάτιον?... errore N., ραι[δ]έ Wu. — 13 ...μὴ καθαίρουσα N. — 14 πεποίκει = πεποιήκει, cf. ποῖσαι = ποιῆσαι **1** *a* 12. — 15 κατάχριστον venenatum esse unguentum iure interpretaberis; ἐπακτον externum est ideoque fortasse maxime metuendum venenum, si recte cum Newtone video. — 16 [ἤ τινι] supplevit B. — 16 et 19 Δέσποινα, cf. **1** *b* 25. — 17 μηδὲ ἔλθοι N. — 18 τιμωρίας N., qui hic et in v. 23 sq. restituit ex **1** *b* 25-29. — 19 Ante ἐγώ nihil apud N. — 20 π in fine om. N. — 21 α...λ in fine om. N. — 22 πᾶσαν N., Wu.; potius legitur παθαν in tabella. — 23 συνεσθίοντι N., Wu., clarum est in imagine συνεεθίοντι. — 24 Ne dubites in imagine quoque esse παρα εεέλεοι; N. et Wu. παραεσέλθοι.

9. Newton, *Discov.*, n. 92, tab. 13; Bechtel, *Dialekt.*, p. 239 sq., n. 3546, quattuor primos versus neglexit; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XII.

Tabella reperta et adservata una cum praecedentibus.

. . . .
. . ις ταν πε . ι. . . . .
τοῦ παιδίου τοῦ ι. . . . .

λέας εἴτε περὶ σ . . . .
εἴτε ἔργων Μναπ . . . . .
κὲ ἀνενίνκαι Δάμ[ατρι
κ]ὲ . . . Κούραι καὶ θεοῖς [τοῖς
παρ]ὰ Δάματρι π[ᾶσι καὶ
πάσαις], ἐμὶν δὲ [ὅσ]ια καὶ
[ἐλεύθερα καὶ] σ[υμ]πσιεν [κ]αὶ
[συμφαγεῖν]σμ καὶ ἐπὶ τὸ
[α]ὐτὸ στέγος ἐλθῖν ου
. αρ . ιλι . . [α]ὐτ[ὸ]ν ἔχον-
τα.

Incerta est defixionis causa.

2 πε[ρ]ί? N. — 3-4 [Μενεκ]|λέας? N., [...κ]|λέας Wu. — 4 περί... N. — 5 μνα... N., μναγ... Wu. — 6 κὲ omisit N.; ἀνενίνκαι = ἀνενέγκαι. — 7 [καὶ Κ]ούρα N., [καὶ] Κούραι B., κὲ [Κ]ούραι Wu. — 8 π[επρημ|ένος] B. — 9 ἐμίν = ἡμῖν. — 10 Corruptum est σ[υμ]πιεῖν in tabella; [συμ]πιεῖν N., B., Wu.; [καὶ] ad sequentem versum transtulit B. — 11 Post suppletum verbum συμφαγεῖν spatium indicat unus Newton; σμ mihi obscurum est, Bechtel autem pro ειν esse in tabula Newtoniana existimavit, scribit igitur [συμφαγ](εῖν). — 12 ἐλθ[ε]ῖν B., ἐλθεῖν N., Wu. — 13 [π]αρ[ά] N.; omisit ιλι.

10. Newton, *Discov.* n. 93, tab. 14; Wachsmuth, *Kork.*, p. 573, ι; Bechtel, *Dialekt.*, p. 240, n. 3547; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XII.

Tabellae fragmentum repertum et adservatum una cum praecedentibus.

. . . .
[Δ]άματρι καὶ Κούραι καὶ τοῖ[ς
ἄλ]λοις θεοῖς πᾶσι ἀνατί[θ-
ημι] Δωροθέαν τίς τὸν ἐ-
[μ]ὲν ἄνδρα εἶχε .
. . . μ . . . .

Uxor a viro derelicta quae eum allexit Dorotheam devovet.

2 Δάμ[α]τρι B. et Wu. errore. — 4 τίς = ἥτις N., ἅτις B., cf. 5, 2 et 8; τὸν ἐ[μ]|ὲν omnes, sed nulla supersunt post ε litterae μ vestigia, et

ipsis quas pronuntiavit diris, quod etiam devoventes alii homines in infra relatis tabellis facere consueverunt (**2** *a* 16 sqq.; **3** *b* 6 sq.; **4** *a* 6, *b* 9 sq., 13 sq.; **5**, 7-11; **7** *a* 20 sq., *b* 1 sqq.; **8**, 18, 22 sq.; **9**, 8). — 24 βαλανε(ῖ)ον agnoscas, βαλανε[ῖο]ν N., Z., βαλανε[ῖ]ον Wa. — 25 τὸ αὐτό N., Z. — 28 sq. τρ(ά)πεζαν intellegas.

2. Newton, *Discov.*, n. 82, tab. 5; Wachsmuth, *Kork.*, p. 570 sq., β; Bechtel, *Dialekt*, p. 235 sq., n. 3537; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. x.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedenti; ad infigendum clavum foramen adest supra in medio margine.

A

Ἀνιεροῖ Ἀρτε-
μεὶς Δάματρι
Κούρα[ι θεο]ῖς πα-
ρὰ Δάματρι πᾶ-
σι ὅστις τὰ ὑπ' ἐμοῦ
καταλιφθέντα ἱ-
μάτια καὶ ἔνδυ-
μα καὶ ἀνάκω[λ-]
ον, ἐμοῦ ἀπαιτ[ησά-]
σας οὐκ ἀπέδ[ωκέ]
μοι · ἀνενέγκα[ι]
αὐτὸς παρὰ Δ[ά-
μ]ατρα καὶ εἴ τι[ς
ἄλλος] τἀμὰ ἔχ[ει
πεπρη[μένος ἐξ-
[αγορεύ]ων · ἐμο[ὶ]
δὲ ὅσια κ[α]ὶ ἐλεύ[θ-
ερα. . . . .

B

καὶ συμπιεῖν καὶ
συμφαγεῖν καὶ
ἐπ[ὶ τὸ α]ὐτὸ στέ-
γος ἐ[λθ]εῖν · ἀδί-
κημαι γὰρ Δέσπο[ι-]
να Δάματερ.
. . . .
cetera desunt.

Cereri, Proserpinae aliisque diis mandat Artemeis talem qui commodata sibi vestimenta reddere negat.

A. — 1 Ἀνιεροῖ (τὸν δεῖνα) ὅστις recte N. — Ἀρτεμείς, rara quidem sed non inaudita nominis forma (exempla collegit B.), quam fuisse pro Ἀρτεμεισία decurtatam suspicatus est Newton. — 8 ἀνάκω[λ]ον de stola usurpatur ad genua demissa, ἐπιγονατίς N. — 9 ἀπαιτ[ή]σας N.

cum observatione : « Here we might have expected ἀπαιτησάσης », restituit Wa. ; mihi probabile est omissam fuisse errore scribentis priorem syllabam σα. — 11 ἀνενέγκα[ι] omnes post Newtonem e similitudine **6** *a* 6, *b* 5, infinitivo pro imperativo posito cf. Monro, *A Grammar of the homeric dialect*, ed. 2, 1891, § 241 ; at optativum esse vult B. (ad 3536 et 3538) collato ἀναδαῖ **1** *a* 19. — 13 sq. τι[ς ἄλλος] temptavit B. — ταμα εδ N., ταμλιεδ Wa., τάμα ἔχ[ει] temptavit Bechtel e Blassii coniectura. — 15 [πεπρη]μένος omnes. — 16 ἐξ[αγορεύ]ων restitutum ex **4** *a* 4, cf. **1** *a* 22.

B. — 4-6 ἀδικήματα 'Αἶδων[ευ ?] Δάματερ α... N., ἀδικημα.. αιδων. Δάματερ α... Wa., emendavit Bechtel a Smithio monitus. — 5 Δέσποινα, peculiare Proserpinae cognomen, hic Cereri ut alias Veneri, Dianae, Minervae aliisque deabus addictum ; cf. Stollium apud Roscher, *Lexikon*, s. v.

3. Newton, *Discov.*, n. 83-84, tab. 6 ; Wachsmuth, *Kork.*, p. 571, γ-δ ; Bechtel, *Dialekt.*, p. 236 sq., n. 3538-3539 ; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XI.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedentibus.

A

'Ανιεροῖ Νάνας .ιπι.....ον
.λ....................
'Ανιεροῖ Νάνας Δάματρι καὶ Κό-
ραι καὶ θεοῖς τοῖς παρὰ Δάμα-
τρι καὶ Κούραι τοὺς λαβόντας
παρὰ Διοκλεῦς παραθή[καν]
καὶ μὴ ἀποδιδόντας ἀλ[λ'] ἀ-
ποστεροῦντας · ἀποδοῦσι
μὲν αὐτοῖς ὅσια ἦ, μὴ ἀποδοῦ-
σι δὲ ἀν[όσια], καὶ ἀνενέγκ[αι-
εν αὐτοὶ Δά]ματρι καὶ Κο[ύραι
καὶ παρὰ] τοὺς παρὰ Δάμα-
[τρι καὶ Κ]ούραι κολαζόμενοι,
[ὅτι ἀλ]λότρια ἀπο[σ]τε-
[ροῦντι..] οιλαν....
.....ογ......

B

'Ανιερ[οῖ Νάν]α[ς Δ]άματρι καὶ Κούρ[αι καὶ]
θεοῖς τοῖς παρὰ Δάματρι καὶ Κού-
ραι 'Εμφάνη καὶ 'Ροδώ, ὅτι λαβόν-
τες παραθήκαν παρὰ Διοκλε[ῦς]
οὐκ ἀποδίδοντι, ἀλλ' ἀπο-
[στερ]οῦν[τ]ι · ἀμοὶ μὲν ὅσια, τοῖς
δὲ μὴ ἀποδο[ῦ]σι ἀνόσια · ἀλ-
λ' εἴ τι προσκαταλαλοῦντι.

Deos iratos, Cererem, Proserpinam earumque parhedros convertit

Nanas in eos qui acceptum a Diocle depositum petenti renuunt; in *b* tantum dantur devotorum nomina Ἐμφάνη et Ῥοδώ.

A. — 1-3 Recte, ut quidem sentio, monuit Bechtel male scriptos versus 1-2 a Nana retractatos fuisse; Newton ergo errasse videtur qui existimat bis redire ἀνιεροῖ « δεινότητος gratia ». — 1 .... [τοὺς λαβ]όν-|[τ]α[ς.....] N. — 3 Κο[ύ]|ρα N., Wa. — 6 παραθή[καν] facile restituas ex *b* 4. — 7 ἀλλ' N.; ἀλ[λ]ὰ [ἀ]|ποστεροῦντας Wa. — 9 ὅσ[ι]α B., Wu. — 10-13 Emendationes Bechtelianas e Smithi recensione recepi; ἀνενέγκ[αι...] N. collato **2** *a* 11, deinde (v. 12-13) [αὐ]τοὺς — κολαζομένους; Wa. autem locum turbavit ἀνενέ[γκαι] αὐτοὺς Δά]ματρι καὶ Κο[ύρα] πεπρημέν]ους — κολαζομένου[ς]. — **14** τἀλλότρια B. — 15 Post [ῥοῦντι] omnia desunt apud N. et B.; σγ tantum pro σι Wa. qui cetera omisit.

B. — 2 Κο[ύ]|ρα N., Wa. — 6 ἀμοί legi in imagine Newtoniana, ἐμοί Wa., (ἐ)μοί B., Wu. — 7 ἀποδοῦσι N. — 8 ε[ἴ] N., Wa.; λολοῦντι Wa., errore typothetae. — « The inscription terminates abruptly here. There are no traces of letters below, though the sentence is unfinished, and must be regarded as an *aposiopesis*. » N.

4. Newton, *Discov.*, n. 85-86, tab. 7 sq.; Wachsmuth, *Kork.*, p. 571 sq., ε-ζ; Bechtel, *Dialekt.*, p. 237 sq., n. 3540-3541; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xi.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedentibus.

A

[Ἀνα]τίθημι Δάματρι καὶ Κούραι τὸν κατ' ἐμο[ῦ.....
ε]ἴπ[α]ντα ὅτι ἐγὼ τῶι ἐμῶι ἀνδ[ρὶ] φάρμακα ποιῶ · ἀνα[βαῖ]
παρὰ Δάματρα πεπρημένος μετὰ τῶν αὐτοῦ [ἰδίων]
πάντων ἐξαγορεύων καὶ μὴ τύχῃ εὐειλάτου [μήτε
Δ]άματρος καὶ Κούρας μηδὲ τῶν θεῶν τῶν παρὰ Δά[μα-]
τρος · ἐμοὶ δὲ ἦ(ι) ὅσια καὶ ἐλεύθερα ὁμοστεγησάσῃ ἢ ὧι πο[τε]
τρόπωι ἐπ[ι]πλεκομένῃ · ἀνατίθημι δὲ καὶ τὸν κατ' [ἐμοῦ]
γράψαντα ἢ καὶ ἐπιτάξαντα · μὴ τύχοι Δάματρος καὶ
[Κ]όρας μηδὲ θεῶν τῶν παρὰ Δάματρος εὐιλάτων, ἀλλ' ἀ[ν-
α]βαῖ μετὰ τῶν ἰδίων πάντων παρὰ [Δ]άματρα πεπρημένος.

B

[Ἀνατίθη]τι Ἀ[γ]εμόν[η] τὴν σπατάλην ἣν ἀπώλεσ[α ἐν
τοῖς κήπ[ο]ις τοῖς Ῥοδοκλεῦς [Δ]άματρι καὶ Κούραι καὶ θεοῖς [π]ᾶσ[ι

καὶ πάσ]αι[ς] · ἀποδόντι μὲν [ὅ]σια καὶ ἐλεύθερα (καὶ) κομισαμένοις τ[ὸ
κόμισ]τρον [κ]αὶ ἐμοὶ τῆι κομιζομένηι καὶ τῶι ἀποδιδόντι · [μὴ
ἀπ]οδιδόντι δὲ Δάματρος καὶ Κούρας καὶ θεῶν τῶν π[α-
ρὰ Δ]άματρι καὶ Κούρα πάντων καὶ πασᾶν, καὶ εἴ που πρ-
[α]θῆι ἐνθύμιον ἔστω Δάματρος καὶ Κούρας · ἀνατίθημι δὲ κ[αὶ
εἴ τ]ωι πλέον ἐξέτεισα παρὰ τὸν σταθμὸν τὸν ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐξητ[η-]
μένον Δάματρι καὶ Κούραι · Δέσποινα, ἐμοὶ δε
ὅσια.

Ἀνατίθημι Δάματρι καὶ Κόραι τὸν τὴ-
ν οἰκία μου ἀνκατά[σ]τατον ποιοῦντα καὶ αὐτὸ[ν]
κὰ νῦν καὶ τὰ ἐείν[ο]υ πάντα · ἐμοὶ δὲ
[ὅ]σια καὶ ἐλ[εύθ]ε[ρ]α .. πάτως.

A. — Mulier obligat eum a quo accusata est quod venenum suo viro pararet. — 1 Nonnullas deesse in fine litteras unus notavit Wuensch; ibi inscriptum fuisse mulieris devoventis nomen facile suspicaberis. — 2 θανά[σιμα] in fine N., Wa.; ποιῶ.. Ἀνα[θέα] B.; male restitutum est, ut videtur, supra versum in lammina prius neglectum verbum. — 3 [ἰδίων] temptavit Wa. probabiliter, cf. v. 10. — 4 εὐιλάτου Wu.; [μήτε Δ]|άματρος Wa., Wu.; μήτε neglexit N. — 6 η η emendavit Wa. εἴη. — 7 ἐ[μοῦ] N., Wa., B. — 8 ἐπιτάξαντα « or directing another to accuse me » N. — 9-10 ἀλλὰ| καί N., Wa. — ἀλλ᾽ ἀ[ν]α(θέ)αι B., Wu.; Δάματρα N., Wa.

B. — Agemone, si probe emendavit Bechtel, eum exsecratur qui armillam ei furatus est (v. 1-7), deinde eum a quo insimulata est quod ponderibus iniquis venderet ementi (v. 7-10); tertia sequitur defixio hominis qui totam scribentis domum subvertit (v. 11-14), ab altera vero manu et probabiliter, Wuenschio auctore, postea addita.

1 De constructione cf. **1** *a* 1-24; restituit B. — [Ἀνιερῶ τὸν κρυφ]ᾶ [τ]εμόν[τα] τὴν eqs. N., nihil Wa. — 1-2 « After ἣν ἀπώλεσα we might expect to find ἐν τοῖς κήποις, λουτροῖς, or οἴκοις » N.; supplevit Wuensch [κήπ]οις, ceteri...λοις. — 3 (καί) ante κομισαμένοις posuit Wachsmuth, receperunt Bechtel et Wuensch. — 4 [κόμισ]τρον omnes, de [εὕρε]τρον cogitavit Ziebarth (p. 124, n.); καί N., Wa.; μή in versu sequenti ponunt N., Wa. et B., sed litterae μ vestigia apparent in fracto huius quarti margine; μ|ή Wu. — 5 sq. π|[αρά] B., Wu.; Κούραι B., Wu., Κούρα legitur in tabula Newtoniana. — 5-7 Mendosum locum ita est interpretatus B. : « Die Schreiberin meinte : μή ἀποδιδόντι δὲ ἀνόσια; die folgenden

Genetive hängen von ἐνθύμιον ab, als ob vorausgienge εἶκα μὴ ἀποδῶι, und dass sie am Schlusse des Satzes wiederholt werden, kommt daher, dass die Schreiberin den Zwischensatz καὶ εἴ που πραθῆι zum Vordersatze machte. » — ὁ μὴ ἀποδούς subiectum esse verbi πραθῆι monuit N., σπατάλη B., mihi incerta est sententia. — 9 Δέσποινα, devovens mulier Cererem adloquitur, cf. **2** *b* 5-6. — **11-12** τὸν τη . . . .]λοιμια μου ἄ[μ]α? τα[ῦ]τα τὸν ποιοῦντα? καὶ . . . N. ; desperavit Wa., legit Blass apud B. — 12 οἰκία(ν), ποιοῦ(ν)τα, omisso ν in utroque vocabulo. — **13** κα(ί) intellegas, καὶ νῦν N., κακ[ο]ῦν Blass apud B.; κα[ὶ γ]υν(αῖκα)? Wu., ita decurtatum fuisse vocabulum vix crediderim, ut integrum fuerit deest spatium in lammina. — τὰ ἐγ[γε]νῆ? [το]ῦ ἅπαντα N., τὰ εγ · ην ἅπαντα Wa., ἐ(κ)είν[ο]υ Blass apud B., et Wu., quibus adsentior. — **14** ἐλε[ύ]θε[ρα] ἦ πά[ν]τως N., ἐλεύθ[ερα εἴ]η [πά]ντως Wa., ἐ[λεύθερ]α . . [πά]ντως Wu., π[ά]ντως B., ego πά(ν)τως praetulerim.

5. Newton, *Discov.*, n. 87, tab. 9; Wachsmuth, *Kork.*, p. 572, η; Bechtel, *Dialekt.*, p. 238, n. 3542; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xi.

Tabella reperta et adservata una cum praecedentibus. Recto rigore ducuntur versus exarata subter linea; includitur etiam inscriptio quasi forma linearum quadrata.

[Ἀνιεροῖ Προσόδιο]ν Δάματρι καὶ Κόραι
[καὶ τοῖς θεοῖς το]ῖς παρὰ Δάματρι τίς τὸν Προσο-
[δίου ἄνδρα ⟨τὸ]ν Προσοδίου ἄνδρα⟩ περιαιρῖται
[Νάκωνα πα]ρὰ τῶν παιδίων · μή τύχοι εὐιλά-
[του] μὴ Δάμα⟨μα⟩τρος, μὴ θεῶν τῶν παρὰ Δάματρι,
[εἰ τοὺς π]αρὰ Νάκωνος ὑποδέχεται ἐπὶ πονηρίαι τᾶι
[Προσοδ]ίου, Προσοδίοι δὲ ὅσια καὶ αὐτᾶι καὶ τοῖς παιδίοις
[κατὰ πᾶ]ν μέρος · καὶ τίς ἄλα Νάκωνα τὸν Προσοδίου
[ἄνδρα] ὑποδέχεται ἐπὶ πονηρίαι τᾶι Προσοδίο[υ],
μὴ τύχοι εὐιλάτου μὴ Δάματρος, μὴ θεῶν [τῶν]
πὰ Δάματρι, Προσοδίοι δὲ ὅσια
καὶ τοῖς τέκνοις
κατὰ πᾶν μέρος.

Defigitur qui Νάκωνα ab uxore cui nomen Προσόδιον et a filiis avertit. 1 Nihil supplevit Wachsmuth, ita ceteri. — 2 [καὶ θεοῖς το]ῖς N.,

Wa. — 2 et 8 τίς = ὅστις N., B., cf. **10**, 3. — 4 ἄνδρα semel tantum N. et Wa., sed in lammina satis esse spatii videtur ut bis scribatur; errore scribentis — non δεινότητος ἕνεκα N. — iteratum est τὸν Προσοδίου ἄνδρα (cf. **3** *a* 1-3). — 4-5 εὐιλά[των] N., Wa. — 5 ⟨μα⟩ omnes. — 6 et 9 ἐπὶ πονηρίαι = detrimento. — 7 [Προσοδ]ίου, in extrema syllaba ο ex α correctum. — 7 et 11 Προσοδίοι = Προσοδίῳ in tabula Newtoniana. — 8 ἅμα N., Wa.; ἄλ(λ)α B., Wu. — 11 πα[ρά] N., cf. supra **1** *a* 20 πὰ Δάματρα. — Δάματρι, inter Δαμα et τρι hiatus est in lammina, quem casu potius quam consilio effectum fuisse persuasum ita habeo ut libenter concedam Προσόδιον in tabella hic iam rupta diras exaravisse.

6. Newton, *Discov.*, n. 88-89, tab. 10; Wachsmuth, *Kork.*, p. 570 sq., θ; Bechtel, *Dialekt.*, p. 239, n. 3543-3544; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XI.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedentibus.

A

. . . . αη . . . .
[Δά]ματρι καὶ Κο[ύρ]αι το . . .
τὸ ἱμάτιον ὃ ἀπώλεσεν·
καὶ εἴ κα μὲν ἀποδῶι εὐϊλα-
τα αὐτῶι εἶ, εἰ δέ κα μή⟨ι⟩ ἀπ[ο]δῶι
ἀνενέγκαι αὐτὸς π[ὰ] Δάμα[τρα] καὶ
⟨κ[α]ὶ⟩ Κούραν
πεπρημέν[ος] καὶ μ[ὴ τ]ύ[χοι εὐιλ]άτω[ν]
ἄχρις [κα ἀποδῶι.]

B

. . . .
[.... τὸ ἱμ]ά[τι]ον ὃ ἀπώ[λεσεν· καὶ εἴ κα
ἀ]ποδῶι ὅσια, εἴ κα δὲ μὴ ἀποδῶι ἀν[όσια
κα]ὶ αὐτῶι καὶ τοῖς αὐτο[ῦ] πᾶ[σι],
καὶ [ἀ]νενέγκαι πεπρημ[έ]νος
ἐπὶ Δ[άμ]ατρα καὶ Κούρα[ν], κα[ὶ
μὴ] εὐι[λά]του αὐτᾶς τύχοι.

De rapta veste res agitur.

A. — 1 Omiserunt omnes. — 2 [Δάμα]τρι N., [Δ]άματρι B.; Κούραι omnes. — Versus 3 et 4, 7 et 8 perperam iunxit Wu. — 5 εἴη Wa., εἶ

ceteri, cf. ἀνάθεμα **1** *a* 19; ⟨ι⟩ vidi in tabula Newtoniana, omittunt ceteri. — 6 αὐτὸ ἐπ[ί] Δάματ[ρα] N., πὰ recte legit Wa., cf. **1** *a* 20; **5**, **11**. — 7 Cum adderet qui scripsit post confectam lamminam nomen Κούραν errore ⟨κ[α]ί⟩ iterum inseruit; καί Wa., Wu. — 8 μ[ὴ τ]ύ[χοι] recte N. — 9 Supplementum est Bechtelii; notat Wuensch pauca post ἀποδῶι deesse quod valde dubium est.

B. — 2 Hunc versum sic emendavit Newton [καὶ εἴ κα τὸ ἱμ]ά[τι]ον οἱ ἀπώ[λεσεν [ἀ]ποδῷ..., quae proposuit B. recepi; neque N. neque Wu. indicant ulla in initio periisse. — 3 ἀποδῷ bis intellegas. — **4** [κα]ί, coniecit [ε]ἴη Wachsmuth; τηι in imagine.

7. Newton, *Discov.*, n. 90, tab. 11; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XI.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedentibus.

A

[Ἀνατίθημι Δάματρι
καὶ Κούραι καὶ θεοῖς
το]ῖς παρὰ [Δά]μ[ατρι πᾶ-]
σι καὶ πάις Τ[ε]λεσία[ν κα-]
ὶ Φιλοσθένη ὅστις . . . .
να ἐπ' ἀγαπ . . . . ιο
ἀτίμως εἴ κα ὅτι Τρόφ-
[ιμ]ο⟨ν⟩ς Τρο[φ]ίμο[υ] εν-
. . . . . . ν . ιος καὶ ὅτι ἐπα-
. . . . [Τ]ρόφιμ[ο]ν ἐμο[ί]
. . . . . οτο καὶ ἄλλαι
. . . . . ἐκ Διὸς τεμε-
. . . . ασριλτ(?) · κ(?) Τ[ε?]λεσί[α?
. . . . κ αὶ ὁ με αγιειαθι
. . . . ειπω ἐπὶ τὰν
. . . . ταν τελεία[ν] φα-
. . . . περιρωη
. . . . . . ἅμα καὶ ·
. . . . ε ἀνέσια
. . . . γέ νοιτο ἐμ]οὶ [δ]ὲ
ὅσια . . . . ἐ]πὶ τά με
[. . . . . πεπρη]μένα ἐξα-
. . . . η κα[ὶ . . .]
. . . . νοσα . . . .
[. . . . . . Δ]άματρο[ς]
. . . . . . λελ . . . .
. . . . . . λ . . . . .

B

Ἐμὸ δὲ ὅσα γέ-
νοιτο πάντ[ως]
καὶ λαβεῖν [καὶ]
δοῦνα[ι] ἢ [καὶ ἐπὶ τὸ]
αὐτὸ [στέγος ἐλθεῖν]
καὶ ἐπὶ [τὰν αὐτὰν]
τράπεζ[αν]
. . ἐ]μοὶ [τε καὶ
τοῖς ἐ]μοῖς π[ᾶσι.]

« If the words ἐπ' ἀγάπην ἀτιμώσει (*a* 6-7) are correctly read, the subject is probably connected with παιδεραστία. » N.

Exaratam pessime, interdum correctam a scribente (*b*, 2. 4. 7), nunc maiore parte mutilam lamminam neglexerunt Wachsmuth et Bechtel, multum laboraverunt ut legerent Newton et Wuensch qui uni adierunt; nonnulla aliter vidi ex imagine Newtoniana. In re tam difficili discrepantias ne mireris.

A. — 4 πά[σα]ις emendes; τ[ε]λεσια... N. — 6 ..ἐπ' ἀγάπ[ην?].. N. — 7 ἀτιμώσει? κα[ί] N. — 8 [τιμ]ον omisso ς N. — 9 καὶ ὅστις? πα N., ην.ιοσλαι ὅτι ἐπα- Wu. — 11 οτο omisit N. — 12 Credas scribentem primum posuisse εκατος, deinde ἐκ Δίος correxisse. — 13 Versus valde incertus, ...τελεση? tantum N., ασριλττι. Τελεσ[ία] Wu. — 14 [...κ]αὶ ὁμο... N., [..κ]αὶ ὁ μὲν λει... Wu. — 15 ...ἐπὶ τάν N., ...τω ἐπὶ τάν Wu. — 16-17 φα|[γεῖν?] N. — 17 ..ἐφιρωη N., ..εφηρωη Wu. — 19 ...ἀνόσια Wu. — 20 sq. restituit N., qui ἐμοὶ δέ descripsit. — 22 E Wuenschii coniectura. — 22 sq. ἐξα|[γορεύ]η Wu., quod vix crediderim, nam supersunt ante η vestigia litterae cuiusdam obliquae ut sunt α, λ, μ; ... μή N., qui de reliquis versibus desperavit. — 25 [Δ]άμ(α)τρο[ς] temptavi, ...αμιρ.. Wu.

B. — 1 Suppleas ἐμο(ί), ὅσ(ι)α, quae integra dedit N. — 2 init. ν correcto ex ιτ. — 4 δοῦνα[ι] Wu., ο et υ iunctis; de nomine in ..αυονα desinente cogitavit N. — 4-9 Restituit N. maxime ex **1** *b* 25-29.

8. Newton, *Discov.*, n. 91, tab. 12; Bechtel, *Dialekt.*, p. 239, n. 3545, dedit tantum v. 14-20; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XII.

Tabella reperta et adservata una cum praecedentibus.

[. . . . . φαρμ]άκου . . . .
. . . . ποεῖ . . . .
[. . . . . ἀ]π' ἐμοῦ κα[ὶ. . .
. . . . κ]αὶ Μυρσίδου . .
. . . . παιδίοις α . . .
. . . . ρ ταῦτα ἀδικ. . . . . .
[. . . . . γ]ένοιτο ἀλλ[ὰ . . . .
. . . . ἐ]π' αὐτὰν η. . . . . . .
. . . . ἱματίου τὸ ιεμ. . . . . .
. . . . . . σει τιμωρηθῆν[αι . . .

....τ....ι κύριοι μὴ τύχοι ε[ὐιλά-
των] . . υ . ραινε ἱμάτιον ατιν
. . . . . τα μὴ κ[α]θαίρουσ⟨σ⟩α μη[δὲ
τύχοι εὐι]λάτων, εἴ τι ἢ ἐμοὶ πεποίκει φάρμ[α-
κον ἢ] πότον ἢ κατάχριστον ἢ ἐπακτὸν
[ἤ τινι] ἡμῶν, Δέσποινα, καὶ μὴ μ......
[....π]ρὸς ἐμέ, [μ]ηδὲ ἔλθο[ι ε]ὶς τὸ [αὐτὸ
στέγος ἀλλὰ] τιμ[ω]ρίας τύχοι· ἐμοὶ δ[ὲ ὅσια]
. . . . . ις ιαδετ ἐγὼ Δέσπ[οινα . . . .
. . . . . ὑ]π' ὑμῶν ἀδικοῦμαι π . . . .
. . . . δὲ ἐμὲ ἐπιλυπῆσαι α . . . λ . . . .
......πᾶ[σ]αν κόλασιν, ἐμοὶ [δὲ
ὅσια καὶ] συνε[σ]θίοντι καὶ ἐπὶ τὸ αὐτ[ὸ
στέγος εἴ κ'] αὐτὰ παραε[σ]έλ[θ]οι ταύτ[αι.]

Qui titulum exaravit eos Cereri mandat a quibus insimulatus est veneficii.

1-10 Coniecit N., omissis tamen in v. 5 α, σρ, 10 ς. — 9 τοι εμ N. — 11 ....κύριοι N. — 12 [των .... π]νευμάτιον?... errore N., ραι[δ]έ Wu. — 13 ...μὴ καθαίρουσα N. — 14 πεποίκει = πεποιήκει, cf. ποῖσαι = ποιῆσαι **1** *a* 12. — 15 κατάχριστον venenatum esse unguentum iure interpretaberis; ἐπακτον externum est ideoque fortasse maxime metuendum venenum, si recte cum Newtone video. — 16 [ἤ τινι] supplevit B. — 16 et 19 Δέσποινα, cf. **1** *b* 25. — 17 μηδὲ ἔλθοι N. — 18 τιμωρίας N., qui hic et in v. 23 sq. restituit ex **1** *b* 25-29. — 19 Ante ἐγώ nihil apud N. — 20 π in fine om. N. — 21 α...λ in fine om. N. — 22 πᾶσαν N., Wu.; potius legitur παθαν in tabella. — 23 συνεσθίοντι N., Wu., clarum est in imagine συνεεθίοντι. — 24 Ne dubites in imagine quoque esse παρα εεέλεοι; N. et Wu. παραεσέλθοι.

9. Newton, *Discov.*, n. 92, tab. 13; Bechtel, *Dialekt.*, p. 239 sq., n. 3546, quattuor primos versus neglexit; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xii.

Tabella reperta et adservata una cum praecedentibus.

. . . .
. . ις ταν πε . ι. . . . .
τοῦ παιδίου τοῦ ι. . . . .

λέας εἴτε περὶ σ . . . .
εἴτε ἔργων Μναπ . . . . .
κὲ ἀνενίνκαι Δάμ[ατρι
κ]ὲ . . . Κούραι καὶ θεοῖς [τοῖς
παρ]ὰ Δάματρι π[ᾶσι καὶ
πάσαις], ἐμὶν δὲ [ὅσ]ια καὶ
[ἐλεύθερα καὶ] σ[υμ]πσιεν [κ]αὶ
[συμφαγεῖν]ομ καὶ ἐπὶ τὸ
[α]ὐτὸ στέγος ἐλθῖν ου
. αρ . ιλι . . [α]ὐτ[ὸ]ν ἔχον-
τα.

Incerta est defixionis causa.

2 πε[ρ]ί? N. — 3-4 [Μενεκ]|λέας? N., [...κ]|λέας Wu. — 4 περί... N. — 5 μνα... N., μναγ... Wu. — 6 κὲ omisit N.; ἀνενίνκαι = ἀνενέγκαι. — 7 [καὶ Κ]ούρα N., [καὶ] Κούραι B., κὲ [Κ]ούραι Wu. — 8 π[επρημ|ένος] B. — 9 ἐμίν = ἡμῖν. — 10 Corruptum est σ[υμ]πιεῖν in tabella; [συμ]πιεῖν N., B., Wu.; [καὶ] ad sequentem versum transtulit B. — 11 Post suppletum verbum συμφαγεῖν spatium indicat unus Newton; ομ mihi obscurum est, Bechtel autem pro ειν esse in tabula Newtoniana existimavit, scribit igitur [συμφαγ](εῖν). — 12 ἐλθ[ε]ῖν B., ἐλθεῖν N., Wu. — 13 [π]αρ[ά] N.; omisit ιλι.

10. Newton, *Discov.* n. 93, tab. 14; Wachsmuth, *Kork.*, p. 573, ι; Bechtel, *Dialekt.*, p. 240, n. 3547; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xii.

Tabellae fragmentum repertum et adservatum una cum praecedentibus.

. . . .
[Δ]άματρι καὶ Κούραι καὶ τοῖ[ς
ἄλ]λοις θεοῖς πᾶσι ἀνατί[θ-
ημι] Δωροθέαν τίς τὸν ἐ-
[μ]ὸν ἄνδρα εἶχε .
. . . μ . . . .

Uxor a viro derelicta quae eum allexit Dorotheam devovet.

2 Δάμ]ατρι B. et Wu. errore. — 4 τίς = ἥτις N., ἅτις B., cf. **5**, 2 et 8; τὸν ἐ[μ]|όν omnes, sed nulla supersunt post ε litterae μ vestigia, et

in v. 5 satis est ante ον spatii ut μ inseratur. — 6 Μη... B. et Wu.; [Δά]μα[τρι...] N.

11. Newton, *Discov.*, n. 93 *a*, tab. 14; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XII.

Fragmentum tabellae repertum et adservatum una cum praecedentibus.

. . . .
. . . . κα[ὶ] εεσ. . .
. . . . ιων . . . . . .
. . . . . [ἔλ]αβε τὸν. . . .
. ε . αχοντα εντ . . . . . .
[λε]πίδα ἀπ(ο)δόντι μὲ[ν ὅσι-]
α [ἠ], μὴ ἀ[π]οδόντι δὲ ἀνό[σια]
. . . . . πι . . . . λ
. . . . οπι . . . .
. . . . λ. . . . .

In furem dirigitur defixio.

Nihil aliud exscripsit Newton nisi v. 6-7 (ἀπ(ο)δόντι — ἀνό[σια]); Wuensch omisit v. 3, 8-10.

2 ...καὶ εσ... Wu. — 5 ..ταχοταεντ..Wu. — 6 [λε]πίδα coniecit Wu.; ἀπ(ο)δόντι facile intellegas. — 7 Tam ασαν quam ανο in fine legas.

12. Newton, *Discov.*, n. 94, tab. 14; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XII.

Fragmentum tabellae opisthographae repertum et adservatum una cum praecedentibus.

A

Ἀνιεροῖ Δάμα[τρι καὶ Κούραι καὶ θεοῖς παρὰ Δά-]
ματρι ἀπολέσ[αντα. . . . .]
κέραστα· τῶι ἀ[ποδόντι μὲν ὅσια καὶ ἐλεύθε-
ρ]α, τῶι δὲ λα[βόντι. . . . .]
. . . . καὶ δ[. . . . . . καὶ μὴ γένοιτο μη-
δὲ Δά[ματρος ε[ὐ]ιλάτου τυχεῖν μηδὲ Κούρας
. . . . [κατινου . . . .
[. . . εὐ]ιλά[του?]. . . . .

B

[. . .π]αρὰ Δή[μητρος ?]

Qui pocula (?) abstulit diis mandatur.

A. — 1-4 Restituenti Newtoni consentio. — 2. Non est locus ad scribendum Δα in initio versus; ἀπολέσ[αντα τὰ. . . .] N. — 3-4 Quae coniecit N. inter τῶι et τῶι δέ non admisit Wu. — 5 Quae dedit N. [. . ἕ]νεκα, ἴδι. . . non video in tabula. — 5-6 Haec tantum Wu., ...καὶ δ[. . . . . Δά]ματρος ε . . .; Newtonem secutus sum qui coniciendi modum non videtur excessisse. — 7-8 Reliquit N. — 8 Praetermisit Wu.

B. — Ita N.; Wu. αραδη.

13. Newton, *Discov.*, n. 95, tab. 14; Wachsmuth, *Kork.*, p. 573, ια; Bechtel, *Dialekt*, p. 240, n. 3548; Dittenberger, *Syll.*, n. 432; S. Reinach, p. 151; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xii.

Tabellae fragmentum repertum et adservatum una cum praecedentibus.

[᾿Ανατίθημι] Δάμ[ατρι
καὶ Κού]ραι καὶ θεοῖς τοῖ[ς πα-
ρὰ Δά]ματρι τοὺς ἐπ' ἐμὲ ἐλ[θόν-
τ]ας καὶ μαστιγώσαντ[ας]
καὶ δήσαντας καὶ το[ὺς]
καλέσαντας · μὴ ἐξ[αφεθ-
εῖ]εν, [ἐμοὶ] δὲ καθαρόν....

Eos a quibus verberatus et ligatus est ad Cererem et Proserpinam defert qui titulum conficiendum curavit.

1 Δάματ[ρι] N., Wu., perperam. — 2-3 πα|ρά unus B. spatii causa in v. 3 locavit. — 3 ἐλ[θόντ]ας Wa., omnesque post eum, ἐλ[άσαντ]ας N. — 5-6 το[ὺς ἐγ]καλέσαντας N., Ditt., [ἐκ]|καλέσαντας B. — 6-7 ἐξ[αφεθ|εῖ]εν B., Wu., ἐξ[αλύξαι]εν Ditt.; non emendaverunt N., neque Wa. — 7 ἐμοί Wa., [ἐμο]ὶ δέ N., Wu.

PHRYGIA

KAKLIK

14. Legrand et Chamonard, *Bulletin de correspondance hellénique,* XVII, 1893, p. 250 sq.; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIII.

« Deux tablettes en plomb, de 0^m,13 sur 0^m,07, trouvées auprès de *Kaklik*, dans un vase qui contenait en même temps quelques débris d'os. Elles étaient reliées l'une à l'autre, en guise de charnière, par deux anneaux, dont l'un a disparu. L'inscription est gravée très légèrement au trait de droite à gauche. » L. et C.

A

Γράφω πά[ν-]
τ[α]ς τοὺς ἐμοὶ
ἀντία π[ο]ιοῦν-
τας μετὰ τῶν
[ἀ]ώρων·
Ἐπάγαθον
Σαβῖναν
Εὐτέρπην
Τέρεντον
Ἀντίοχον
Τέρτιον
Ἀμμάλιον
Ἀπολλώνιον
τὸν Ἀμμαλίου
τὸν Νέσσον
Ὀνήσιμον τὸν
ἀντίον ανιν
αι

B

Ῥούσων[α]
Φιλημάτιον
[Β]άκχαν
Χελιδόνα.

Diis mandantur adversarii eius hominis qui lamminam exaravit.

A. — 5 De ἀώροις dixi supra in cap. IV. — 6-18 Sequuntur mera inimicorum nomina, nisi quod v. 16-17 Ὀνήσιμος ὁ ἀντίος cognominatus, scribenti infensissimus esse videtur. — 17 sq. Quid sibi velint extremae litterae obscurum est.

B. — Devotorum nomina.

SYRIA

APHECA

15. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,29, lata m. 0,23, in dextro margine et in sinistro mutila, minutissimis ac paene laevigatis litteris scariphata, reperta complicata Aphecae (*Fick*), adservatur in museo Parisiensi (MND 406).

Hanc et sequentem saeculo, ut mea fert opinio, tertio p. Chr. n. exaratas postquam diu nec sine multo labore examinaveram ac pro mea virili parte descripseram, huiusmodi titulorum investigatori peritissimo eidemque humanissimo Wuenschio tradidi explorandas. Qui non paucis in versibus sollerter ita restituit ut in singulis partibus quidem non lucida utraque in universum tamen intellegeretur. Quae Wuenschio debentur littera W. signata sunt in commentario. Lamminis denuo inspectis, haec tandem in re tam obscura mihi probabilia visa sunt. Quot perierint in extremis fere versibus litterae incertum est.

PHRYGIA

KAKLIK

14. Legrand et Chamonard, *Bulletin de correspondance hellénique,* XVII, 1893, p. 250 sq.; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIII.

« Deux tablettes en plomb, de 0m,13 sur 0m,07, trouvées auprès de *Kaklik*, dans un vase qui contenait en même temps quelques débris d'os. Elles étaient reliées l'une à l'autre, en guise de charnière, par deux anneaux, dont l'un a disparu. L'inscription est gravée très légèrement au trait de droite à gauche. » L. et C.

A

Γράφω πά[ν-]
τ[α]ς τοὺς ἐμοὶ
ἀντία π[ο]ιοῦν-
τας μετὰ τῶν
[ἀ]ώρων·
Ἐπάγαθον
Σαβῖναν
Εὐτέρπην
Τέρεντον
Ἀντίοχον
Τέρτιον
Ἀμμάλιον
Ἀπολλώνιον
τὸν Ἀμμαλίου
τὸν Νέσσον
Ὀνήσιμον τὸν
ἀντίον ανιν:
ασι

B

Ῥούσων[α]
Φιλημάτιον
[Β]άκχαν
Χελιδόνα.

Diis mandantur adversarii eius hominis qui lamminam exaravit.

A. — 5 De ἀώροις dixi supra in cap. IV. — 6-18 Sequuntur mera inimicorum nomina, nisi quod v. 16-17 Ὀνήσιμος ὁ ἀντίος cognominatus, scribenti infensissimus esse videtur. — 17 sq. Quid sibi velint extremae litterae obscurum est.

B. — Devotorum nomina.

SYRIA

APHECA

15. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,29, lata m. 0,23, in dextro margine et in sinistro mutila, minutissimis ac paene laevigatis litteris scariphata, reperta complicata Aphecae (*Fick*), adservatur in museo Parisiensi (MND 406).

Hanc et sequentem saeculo, ut mea fert opinio, tertio p. Chr. n. exaratas postquam diu nec sine multo labore examinaveram ac pro mea virili parte descripseram, huiusmodi titulorum investigatori peritissimo eidemque humanissimo Wuenschio tradidi explorandas. Qui non paucis in versibus sollerter ita restituit ut in singulis partibus quidem non lucida utraque in universum tamen intellegeretur. Quae Wuenschio debentur littera W. signata sunt in commentario. Lamminis denuo inspectis, haec tandem in re tam obscura mihi probabilia visa sunt. Quot perierint in extremis fere versibus litterae incertum est.

. . . . πε . . . . τοῖς . . . .
. . . . χυς αὐτ[ῶν] τὰς γλώσσας . ρ ...... τὴν [φ]ωνὴν τὸ θη . . . .
. . . . δην .. πε .. α . ε ἤ τις αὐτὸν ἐσυνέστησεν ἐπὶ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ γῆς [ἠπάσης ἢ ἀπο-
πομ]πὰς ἤδει ἀποτροπὰς ἐπ[οί]ησεν ὑπὲρ αὐτοῦ λύσατε ἀναλύσατε πᾶσαν βοήθιαν τε κα[ὶ.....]
....Ὑπερέχου τοῦ ρεμμαχχου τοῦ μέρους τοῦ καλλαείνου εἰ ὑπὲρ τοῦ δήμ[ου .....]
... ἐποιήθη ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ εἴ τις αὐτὸν ἐσυνέστησεν ἢ ἐπὶ οὐρανῷ ἢ ἐπὴ γῆς ἠπάση[ς ἢ ἀπο-
π]ομπὰς ἤδει ἀποτροπὰς ἐποίησεν ὑπὲρ αὐτοῦ λύσατε ἀναλύσατε πᾶσαν βοήθιαν ὑπὲρ Ὑπερεχίου τοῦ .....
.....δολε ὑπὲρ τοῦ δήμου αὐτοῦ ἤ τις τῶν $\overline{λϛ}$ δεκανῶν ... το . ν πεκκρατεριτωρ γουντων ἢ τῶν . . . .
[τῶ]ν $\overline{ε}$ πλανήτων ἢ τῶν $\overline{β}$ φωστήρων βοήθια αὐτοῦ λύσατε ἀναλύσατε πάσας βοείθιααν γε . γραμεν . . . .
...... ενου τοῦ ἀτενιζομένου ἐν τῇ αὔριον ἡμέρα καὶ ε[ἴ] τις οἰκοδυσποτορεν ... γε τοὶ φθεθεσητ ... φηρ ...
. . . . . . ν ὑπὲρ αὐτοῦ εκ ..... ν .. ε .... τοῖς .... σθ . αὐτῶν λύσατε .....
. . . . θ . ραη .. ν γεγ . νε .... νελκου βίαν γένεσθαι ὑπὲρ Ὑπερεχίου τοῦ ἐμμόλλου ...
. . . . εν π .. φ .. αρ .... μερφο . δοιτω . αὐτὰς . τῇ αὐτῇ ἐπιχιρήσεν ἤε βοή[θια?...]
. . . . ατκωνθισι δὲ λίπετε ἄλλη βοήθια ἐχρησατω ὑπὲρ αὐτοῦ λύσατε ἀναλύσατε ...
. . . . ρα ἐπὶ τοῦ μὲν λαοῦ τοῦ μέρους τοῦ καλαείνου κίονι ἀσάλευτος ἀκίνιτος ...
. . . . το[ν] ρεμαχι δέμονι μὴ κινούμενοι κὲ ἐχθρὸς αὐτὸυ καὶ ὁ δῆμος αὐτοῦ κα . οντε...
. . . . αὐτῶν μένουσιν αὐτῶν πα . ερε φιλοῦντες αὐτο .. Ὑπερέχιν τῶν ὁμμάδων τε ......
... γεκα τουτου . νο . εσε γλῶσαν αθε ... ηδηιν θλίψιν διὰ σανωρε . ιν τῶν $\overline{τξε}$ νελιουκ.τι ...
... τρα .. γε καταδήσατε αὐτοῦ τῶν τραχήλων τὰς χιρας τοὺς πόδας δήσατε συνδήσατε τὰς ει . τὰ νεῦρα τὰ πε ...

.... ας τὰ σφυρὰ τὴν βά[σιν] τῶν ἀποσίων ἅλις θρενέτω εντος .. ρμ .. οι αὐτοῦ κομηδὴν .. θ . εστηνε αὐτῷ ε ....
... αὐτοῦ πύμματα τῶν δὲ λιψωμεν μορισατων πιθων καὶ ἀώρων .. τοὺς γαστρὰς τὸν νοῦν τὰς φρενά[ς] ...
... σιν τὴν εἱλαρίαν περιβάλετε δὲ αὐτῷ καὶ τοῖς δήμοις αὐτῷ καὶ χορὸς σὺν τῷ μέσω χωρῷ αὐτοῦ ...
... εθην καβαδιαν ἀκορίαν χασμήσην τέλιαν ἀστοχίαντε ἀράσχετε Ὑπερεχίω τῷ ὀρχιστῆ τε ...
... φιμώσατον δὲ τὰ στόματα πάντων το[ν] θεωρον τὸν αὐτῶν καλποφορου ὅπως τὴν φωνὴν σχε ...
... κὲ χλῆσον αὐτῶν τὰς γλώσας .... ντε οὖρον τοῦ στόματος φράξον αὐτῶν τὰ γνάθους ἀποφλ ....
.... ἐπάρα[τ]ον αὐτῶν ταχτα .. ωρες αὐτῶν . νηθεε τερφθῆνε μήτε ἐπεν μετα · εμμαχεν....
..... τὸν χορὸν ἀλλὰ μήτε τοῦτον μήτε χορὸν αὐτοῦ πάντα των δῆμον αὐτοῦ ἀλλὰ μηχη ... ρη . του .....
...... ε .. πισε ὀρχιστῆσαι ἐμμαλος τῶν καλχ .. ν ... ν
α υ ω η ο ι ε ω α α ε ω η ε ω α
. . . .
. . . . των [? δῆ]μον καὶ το . . . . χ . . . .
. . . . εως ἐκ τῶν κατακ . ετ . . . . ην . . . .
. . . . [.. ὑ]πὲρ αὐτῶν⟨ν⟩ημπαση εγλε . . . . ν . ρεβιω ἀλλὰ πε . . . α Ὑπερέχ ...
. . . . λω βουλιμου ωρμανδου ωρλου αχαχου δαραθωνα βε . ειβετασα .....
.... α .. θουλαμ εὐλαμω ... ρε ..... ενθ . χχονδισον δ[ιακ]όνησον καὶ ...
...... ορσ ... γεβωρ χουμενα χμερ .... τ . υς βαρσαβε θαθασερβαυ μεραβαρχα φρωνιγ καὶ κατὰ τοῦ χαλαείνο[υ] ...
...... η .. αρθησης καὶ κατὰ τοῦ εὐλαμω σηιαρμυωθ χθετοσερβεθμερ παραχουθιω μεγαρα των . ο .. ν ατε ...
ε ευωαη καὶ τοῦ πωντ . ε .. τεσαμενα ἐν τῷ πε .. α ... ξα ἀπὼ πρότης ὥρας ἕ[ως] ἕκτης ιεα ......

ω αὐτῶν τε κρηθων εθιωεχχρη καὶ. . . . . .
κ τὴν σὴν πρωσ . . ω . . α δήσετε . . α . α . . .
ε καὶ τῶν ἀμοιβεθων τερεκιντω ὀργισ[τη ? . . .]
πάντας χνε...στρέψον καταστρέψον σ . νασ . . .
. . . ἐπὶ τοῦ . . . . ο απερωθιος μέγας θεός. . . . . . χω. .
χεκω χεω χωη χαρηχωχεω χαρχοχ Ὑπερέχιν. .
την εσ . . νο δε ἀκίνητον ἀσάλε[υτον] σμηδιαν. . .
ἀπὸ ὥρας πρώτης . . . .
τ. ιοντες δ. . . . . κατὰ τῶν αλησ . . . αχ . . .
τε αὐτὸν [. . . ἀποτ]ροπὰς . . . .
. κεντρο προχων . . . .

ιεια[λε]ε Hominis figura
circensium agitatorum
lorica (?) induti.
(Cf. Wuensch, *Seth.*, p. 28.)
ραθωρ
θαλεω
. . . ηθεσηλαηε . . . ε . . ε
. . . . . εκωααα. . . . .
αα . . ω . . μη . . δοηθ[α ?] . . .
σα . . ημα στρεφην . ρα . .
. . [ἀπὸ] ὥρας πρώτης ἕω[ς] . . .
θ . . . ἕως ἂν με κατα . . .

ρθη α ρ α ρ α χ α ρ α ρ α ε α ε α

. . . . γνη . αν τῶν ἀσεβῶν σοχσοχαμ σομοχω . . . .
. . . . θρω . α . ουρρθω βαλλε ωδλαωρ δολσεδωχ ρ . . δ . . . .
. . . . τοῦτον ἁγίω καὶ δυνατοῦ σ[ο]ῦ καλέω δε. . . . . αὐτὴν . . . .
. . . . ριων νοῦν γδιαπ . υ . ρ κύριον . ω . . . . ἐξέπεμψεν τῶ[ν] ἀώρων τῶν χθ[ονίων ?] . . . .
ι . ως . . . . ς αὐτῶν . . . τος ἀπελθόντες ε . . . . . αθήσετε Ὑπερεχίω τῶ ρεμμαχου κε . . αὐτοῦ δυ. . .
. . . . ἡμέρας τῆς κύριον ἐν θεάτρω καὶ θορυβήσ[α]τε αὐτῶν εἶνα ἀπὸ τοῦ συνέχοντος αὐτοῦ ετερ. . . . .
η . . εκ. . . . . μ . δυνηθωρχησαι . ἐμὴν γραφὴν ἐς τω . ὀργιστῆ τῶ αὐτῶ βαλχαρεσων χρόνω ἤδη ταχὺ ταχ[έως] . . .
. .
κε . . . υα . . . α . . ἔπεμψον κίων ἀσάλευτος ἀκίνητος ἐν τῆ κύριον ἡμέρα ἀπὸ ὥρας πρώτης
ω ε α η ω α ε ω η ε ω α ω ι υ ε

Defigi videtur, ut sensit W., *Hyperechius aemulus factionis venetae* (Ὑπερέχιος ὁ ἔμολλος τοῦ μέρους τοῦ καλλαείνου).

3 ἤ τις = εἴ τις, in hoc titulo saepe confunduntur ε, η, ι et ει, ε et αι, ι et ε, η; 4. 7 ἤδει = ἤδη; 4. 7. 9. 14 βοήθια = βοήθεια; 9 βοείθια = βοήθεια; 5. 15. 36 καλλαείνου = καλλαίνου; 6 ἐπή = ἐπί; 10 ἀτεινιζομένου = ἀτενιζομένου; 13 ἐπιχίρησεν = ἐπεχείρησεν; 16 κὲ = καὶ; 19 χιρας = χεῖρας; 20 ἀποσίων = ἀποσείων; 22 εἱλαρίαν = ἱλαρίαν; 23 τέλιαν = τέλειαν; 25 χλῆσον = κλεῖσον; 26 τερρθῆνε = τερρθῆναι, ἐπεν = εἰπεῖν; 28 ὀρχιστῆσαι = ὀρχηστῆσαι; 55 εἶνα = ἵνα. — 3 ἐσυνέστησεν corrupta verbi forma pro συνέστησεν, coniecerat W. εἴ τις αὐτῷ εὐχὰ[ς ἔσ]τησεν; οὐρανῷ mihi certum est; in fine restitui ex v. 6. — 3-4 Temptavi cum W. [... ἤ ἀποπομ]πὰς ἤδη ἀποτροπάς... sed quot desint post ἡπάσης litterae quis dicat? — 4 ἤδει (= ἤδη) pro ἠδὲ W.; ἀποπομπαί et ἀποτροπαί significant φυλακτήρια sive artes quibus Hyperechius a defixione tutus fieri conatus fuerit. — 5 Ὑπερεχ(ί)ου; ρεμμαχχου non ἐμμόλλου (cf. v. 12) vidi in plumbo; δήμου emendavi ex v. 8, quod vocabulum non semel de factionibus circi usurpatur apud sequioris aetatis scriptores, cf. Malalas, *Chronogr.*, XVI, O 112 d (*Corp. Script. Byz.*, Bonn, p. 397, l. 14) « περιεγένετο ὁ δῆμος τοῦ Πρασίνου μέρους »; Constant. Porphyrog., *De cerimoniis aulae byzantinae*, I, 1 ζ (*ibid.*, I, p. 14, l. 3-4, 12-13) « ὁ δήμαρχος τῶν Βενέτων μετὰ τοῦ δήμου τοῦ λευκοῦ » — (l. 8-9) « ὁ δήμαρχος τῶν Πρασίνων μετὰ καὶ τοῦ δήμου τοῦ ῥουσίου. » Hunc locum mihi indicavit W. — 6 Init. ἐποιήθη coniectura cum W. dedi; de reliquo versu cf. v. 3. 4. — 8 δεκανῶν, de 36 decanis haec docuit Boll in Pauly-Wissowa, *Suppl.*, I, p. 338 sq., s. v. « *Decanus*, δεκανός, eine Gottheit der zehn Grade, also ein drittel eines Zeichens der Ekliptik unterstellt war ... Das Ursprungsland der 36 Dekane ist, so viel wir bis jetzt wissen, Aegypten... An ihrer Spitze, stand Isis-Sothis, der Hundstern... Die ägyptischen Namen der Dekane sind in die griechisch-römische Astrologie ... übergegangen. » Cf. Bouché-Leclercq, *Astrol.*, p. 215-235. — 9 τῶν β̅ φοστήρων sol et luna designantur, cf. *op. cit.*, p. 88; βοείθιαν, fortasse βοήθεια⟨ν⟩ vel βοηθεία[ς]ν; γε⟨·⟩γραμ(μ)έν..? — 10 εἴ τις legit W. — 12...νελαου potest fuisse ut in v. 15 τοῦ μὲν λαοῦ? — 14 εἴτε ἄλλη βοηθία quod coniecit W. non legi; ἐχρήσατο corrigendum est. — 15 Pro κιόνι W. de γένου cogitavit. — 16 Non habet tabella, ut quidem video, quae scite proposuit W. μὴ κινούμενος κὲ ἔξω αὐτὸς καὶ ὁ δίφρος αὐτοῦ πεσὼν ᾖ. — 17 Ὑπερέχι(ο)ν, ὀμμά[τ]ων. — 18 θλίψιν, cf. **16**, fr. I, 4; τ̅ξ̅ε̅ sanctum esse numerum

365 (Ἀβρασαξ) a Gnosticis inventum recte monuit W. — 19 Post τάς ad finem εἰνάς = ἰνάς supplevit W., sed spatium non est quinque litteris. — 20 κομηδήν = κομιδήν? — 21 πύμματα = πύματα. — 22 εἰλαρίαν coniecit W. — 23 ἀστοχίαν Wuenschio debeo. — 24 το[ν] θεωρον = τῶν θεωρῶν W. Defiguntur ergo cum Hyperechio spectantes ne possint ei adclamare. — 26 In medio versu ἀνθιστραφῆνε (= ἀντιστραφῆναι) suspicatus est W., quod non perspicio in lammina. — 27 των = τόν, cf. v. 31. — 28 ὀρχιστῆσαι, non est in lexicis ὀρχηστέω; ἔμμαλος legendum fortasse ἔμμαδος, cf. v. 17 ἐμμάδων. — 33 ημπαση = ἐν πάσῃ? — 34 Verba magica dantur eadem in **16**, fr. I, 17. — 34-37 Sunt maxime in his versibus βάρβαρα ὀνόματα. — 37 α supra γ in αργη postea a scribente additum est. — 38 ἀπὼ πρότης = ἀπὸ πρώτης, cf. v. 27. — 53 ἀώρων, cf. **14** *a* 5. — 54 ἀπελθώντες = ἀπελθόντες, cf. v. 38; ρεμμαχου, cf. v. 5. — 55 θεατῶν? W; legi θεάτρω. — 56 γραφήν ipsam esse exaratam hic defixionem veri simillimum est. — 58 κίωνι = κίονι, cf. v. 54. — Sub figura hominis ραθωρθιαλεω nihil esse nisi ἐφέσια γράμματα iure monuit W. Placuit eidem docto viro fuisse in quarto (quintus est ei, nam infra βοήθ[ια?] versum notat qui mihi non liquet) versu transverso ἀναστροφήν. — In lamminae marginibus exstitisse vocalium seriem testantur quae supersunt in v. 38-41, 54, 57-58.

16. Legi et descripsi.

Tabellae quondam convolutae fragmenta duodecim una cum praecedenti reperta et adservata (MND., 407).

De aetate et descriptione vide quae ad n. **15** dicta sunt. Cum sit omnino incertum quot evanuerint in marginibus litterae, quin eorum locum punctis indicarem abstinui.

Fragm. I. m. 0,065 × 0,185.

ε . . . . ιμεδ
. α[ὐ]τῶν λεδι . . . . αφιρικωτε
. . . ε νουμεσιν τὴν . λωδιασιν . . . ιδ .
σιω αὐτοῦ θρῖψιν φροντίδα ωποπα
. . τῶ σαβάτω τῇ αὐτοῦ ἐπεδίξι καὶ οστ
[. . . Ὑπερ]έχιν τὸν ἔμολλον οσεταχαισαι δη
το[ῦ καλαείνου αστα/αισαι τῶ σαβάτω θεμω .
ω καὶ σποκορκον αὐτῶν τὴν φωνὴν συναγαπ
ασ . τ . . . στόματος φράξαν αὐτῶν τὸ εγνοθθευς ἀποφρ .
νδυ . . ει τερφθῆναι μέτε ἦπεν ἕως Ὑπερέχιν
νθο τ[ού]τους τοῦ καλαείνου ἔν τε ἠπεδίξι αὐτοῦ καὶ αὐ[τοῦ . .] δῆμος ω
. . . . . . .ἐν τῶ σαβάτω αδεμος τοῦ καλαείνου καὶ θερέουσιν αὐτὸν καὶ αναχ
η Ὑπέχιν τὸν ἤμολλον τοῦ μέλους τοῦ καλαείνου καὶ ασεταχ[αισαι]
εω . . αε ωη εω αω εω
τῶν σε παρέδρων ἁγίων μου ἐξεγίρις τὸν † τοῦ νέκυος συ τ . ε
. πεω σου τω επ[. . . . . κ]αὶ μεγάλα Γῆ μόνη ἐτέτησεν πτοσιν με
ς ἀλλὰ πε. . . . . .δουλεμου ωρμανδου ωρζυ αχαχου δαρα[θωνα
ε]ὔλαμω ἐ[λαμω εὐαμω εὐ]λμω εὐλαω εὐλαμ ὁρκίζω σαι κατὰ τοῦ με[γάλου
κα]τ[ὰ] τοῦ [. . . . . . σεσεγγεν βαρφαραγγης καὶ κατὰ τοῦ Ἰα[ω ?]
. εν . . . . εριααν χ. . ρε

Fragm. II, m. 0,058 × 0,085.

κ… [Ὑπερέ-]
χιν κ. . . .

λεϊ Figura hominis eadem quae in n. **15**. ραθωρ θιλεω ηφθησηχερε

κησηφθ]η αραρα χαραρα
καὶ τῶν ἀσεβῶν [σ]ογο σομογομ σεζωχαω σωζοχου βαυζοχουσχ
. ἑαλκω σελαο[ρ] βολξεσρω υυυ φθωξι . . ξοκενοσορωχετ.
. νδιαν θρῖψιν η ν ανκπε . . . . αιον ω
ο Ὑπερέχ[ιν]

Fragm. III, m. 0,03 × 0,088.

. . . .
δινῶς ο . . .
vacat δαμου αηχ. .
κατὰ τῆς. . .
Ἀναγκ.
τιμοι † ρυμ…

Fragm. IV.

. . . .
. . σθηρε. .

Fragm. V.

. . . . .
νοσ μ
δαε καὶ
ωλ τῶ σαδ[άτω]
υλεμδ
. . . . .

Fragm. VI.

. . . .
σαι δινῶς τω
α που Ὑπερέχιν
συνάφισε αὐτω
[?θ]εων σβορια θ.
. αλουθδ βαρδ
ωσθια κ . θ
. . . .

Fragm. VII.

. . . .
ειπυνε . . .
των σε δ[ινῶς?]
κως αρχουαθ
ι λαδωσαται.
ν ποδοριων
τω πασαν θ
. . νω καὶ εχ
μ . .

Fragm. VIII, m. 0,033 × 0,07.

. . . .
[. . . . . . . ? ἐπι]τήδεον . . ε . . . δ
σεν κ . . . ε . . νας δαιχαμενος. κα . . .
[λ]αδωσα[ται] αὐτὸν κολοδωισαται καὶ
αται τὸν θεμεναν αὐτοῦ τε.
. αρ κεσταχησε δινῶς δαται αυ
. αὐτοῦ ἐν τῶ σαδάτω κεσταχη[σε]
ν Ὑπε[ρέχ]ιν τὸν
ια

Fragm. X, m. 0,123 × 0,20.

ται και μ.
[τοῦ] καλαείνυ ἐν τῆ σχ.
..... μεχαν αὐτοῦ αὐτυπανου καὶ ταρχ .... μ . χ ..... μεοπ ......
[κ]αὶ διαστραιψαται καὶ πτωματισαται καθαιωθ καὶ [.... Ὑπερέχι]ν τὸν ἔμελλον. καὶ τὸν δ[ῆμον τοῦ μέλους
τοῦ καλ]αείνου ὀειδισαται διαστραιψαται Ὑπερέχιν ἐν ⟨ἐν⟩ τῷ σαβάτω vacat

Fragm. IX.
. . .
. . μ . .
οθ . . .

ω η ι ε ω α ε ω η ε ω α ω ι . ε
ηρε .... ἀγιαστηρες καρμως ὀνειδίσας Ὑπερέχι τὸν ὠργιστενεν
ἀνάπαυσιν ἀλλὰ δησατη καταδησατη Ὑπερέχιν θ
ατη πᾶσαν ἀεστχίαν ὑπερεχχίως καρμως τη|οχτλ| Fragm. XI.
ται νικρώσατε δέσατ ε ..]ατ
τα ὀειδισαται διεστ αιψ[αται]
κ κ α λ α χ ν α β α λ έ σ α τ ε ν
[? κ α τ] α ν ι κ ρ ω σ α τ η π τ ω μ α τ ι σ α [τ η
τὸ]ν ἠμολλοιν τοῦ μέλου[ς τοῦ καλαείνου
κ ε σ τ α] χ α ι σ α ι δ ι ν ῶ ς τ
[τ]ὸν ἠνιαυτὸν ασχεμα|νες| Fragm. XII.

Dirae scriptae sunt in eumdem Hyperechium agitatorem quem iam in titulo **15** defixum fuisse novimus.

Non eadem manu qua **15** exaratam fuisse tabellam hoc demonstrat, quod primum maiores sunt et magis impressi litterarum ductus, quod etiam qui scripsit syllabas producere consuevit, cum ponat : I, non tantum 7 καλκαείνου pro καλκίνου ut fit in titulo praecedenti, sed et 10 ἤπεν = εἰπεῖν, ubi **15**, 26 ἔπεν; 11 ἠπεδῖξι = ἐπιδείξει; 13 ἤμολλον, **15** semper ἔμολλον; 18 σαι = σε. — VII, 4 λαδωσαται = λαδώσατε. — VIII, 3 κολοδωισαται = κολοβώσατε. — X, 4 διαστραιψαται = διαστρέψατε, cf. 5; πτωματισαται = πτωματίσατε; 5 ὀ(ν)ειδισαται = ὀ(ν)ειδίσατε, cf. **11**; 8 δησατη = δήσατε, κατταδησατη = καταδήσατε; 13 νικρωσατη = νικρώσατε; 16 ἠνιαυτὸν = ἐνιαυτόν. Praeterea inseruntur interdum litterae : VIII, 5-6 αεστοχησε = ἀστοχῆσαι (?) et X, 9 αεστοχιαν = ἀστοχίαν(?), cf. I, 6-7; X, 7 ὀν(α)ειδίσας. Nec tamen una est devoventi scribendi ratio quippe qui nonnunquam corripiat syllabas : I, 5 ἐπεδῖξι = ἐπιδείξει, cf. **11**; 6 ἔμολλον, cf. X, 4; 10 μέτε = μήτε; 15 ἐξεγίρις = ἐξεγείρεις. — II-III, 2 δινῶς = δεινῶς, si probe video, cf. VI, 1; VIII, 5; X, 15. — X, 10 δέσατε = δήσατε.

I — 4 θρῖψιν (cf. II, 9) pro θλῖψιν (cf. **15**, 18) esse conicias; sperat qui defigit Hyperechium ὅτι ὁ δαίμων θλίψει αὐτοῦ τὸν δίφρον. Non insueta quidem apud Graecos liquidarum λ et ρ commutatio (G. Meyer, *Griech. Gram.*, ed. 2, § 160 sq., p. 171-173; Meisterhans, p. 83, § 9, n. 713), et in hoc Aphecensi titulo praesto est bis (I, 13 et X, 14) μέλους pro μέρους, ut docuit W.; cf. **15**, 25 ἀποολ..., **16**, I, 9 ἀπορ... in loco simili. — 5 ἐπεδῖξι, cf. supra; ludi sunt circenses qui proximo sabbato dabuntur. — 6 Ὑπερέχι(ο)ν ita decurtatum prodit saepe infra ut in **15**, **17**; οσεταχαισαι nihilo differre a v. 7 αστοχαισαι, v. 13 ασετοχ[αισαι] et VIII 5-6 αεστοχησε persuasum habeo; exspectes, ut monuit W., εὐστοχῆσαι vel ἀστοχῆσαι. — 9 Eadem esse ibi vocabula quae in **15**, 25 vidit W., non tamen ad litteram iterata. — 10 Similis est quoque locus versui **15**, 26. — 11 δῆμος, cf. **15**, 5. — 12 αδεμος = αδημος an ἃ δῆμος? — 13 Ὑπεχιν errore pro Ὑπε(ρέ)χι(ο)ν datum, cf. v. 6; μέλους, vide supra ad v. 4. — 15 παρέδρων, qui sint illi daemones parhedri obscurum est; de parhedris dei Typhonis-Seth, cf. Wuensch, *Seth.*, p. 97 sq.; *D. T.*, **155** *a* 20; *b* 21; **162**, 22; post τὸν, ubi crux, serpentem esse suspicatur W., serpens nempe, δαίμων χθόνιος, saepe magicis artibus interest, cf. *D. T.*, **198**, 2 et Franz, *C. I. G.*, III, p. 757 col. *a* in fine; νέκυος mortuum puta in sepulcro iacentem ubi veri simillime reperta fuit lammina. — 16 μεγάλα non μεγάλη in plumbo; ἐτέτησεν = ἐτέθησεν W., pro ἔθηκεν mixtis coniugationibus in μι et in ω desinentibus. —

17 Verba magica eadem habes in **15**, 34; in ωρλου omissum ο sub λ deinde scriptum est. — 18 Luditur in vocabulo εὐλαμω, ut fit in tabellis devotoriis (indicem vide); ὁρκίζω σαι = ὁρκίζω σε W. — 19 Supplevi quae sunt in βαρβάροις ὀνόμασιν obvia.

II-III. — Quadrare haec fragmenta in v. 7-8 patebit si **15**, 50-51 contuleris. — 5 Post Ἀναγκ nullus apparet litterarum ductus, restituendum est cum W. Ἀνάγκ(ης). — 5-6 Ad dextram vocabulorum Ἀναγκ et τιμοι tenditur linea obliqua cum imagine non multum eius dissimili de qua supra (I, 15) dictum est; iterum igitur serpentem fuisse delineatum facile crediderim. — 9 θρῖψιν, cf. I, 4: in fine αιον = αἰῶν?

VII. — 4 λαβωσαται = λαβώσατε ex ἐλάβωσα iuxta ἔλαβον formato W.

VIII. — 3 λαβωσαται restitui ex VII, 4; ubi primum κονιβωισαται legeram, melius κολοβωισαται = κολοβώ(ι)σατε perspexit W. — 4 τὸν θεμεναν, coniecit W. τον θεμελίων = τῶν θεμελίων, quod legi descripsi.

X. — 2 καλαείν(ο)υ, non apparet ο in tabella. — 4 διαστραιψαται = διαστρέψατε, πτωματισαται = πτωματίσατε W. — Post ν male informatum in ἔμολλον num desit littera una incertum est. — 4-5 Cum sit in hac maxime parte servata lammina et optime congruant quae restitui dubito num sit inter hos versus aliud quid supplendum. — 5. 11 οειδίσαται, διασταίψαται = διαστέψατε, cf. p. 30 supra. — 7 ὀναειδίσας insertum est inter ν et ε minimum α, praeterea δ ex ο vel ς prius posito emendatum est; Ὑπερέχι perperam pro Ὑπερέχι(ον). — 8 ἀνάπαυσιν esse *repraesensionem* scite docuit W., de qua cf. Wuensch, *Seth.*, p. 7, v. 12; *D. T.*, **140**, 12; pars inferior litterarum χιν θ in extremo versu ad fr. XI pertinent. — 9 ἀεσταχίαν, esse potest in plumbo ἀσταχίαν, cf. **15**, 23 et **16** supra; χ ex ς correctum. — Ὑπερεχχίως, inchoatum non perfectum fuisse a scribente videtur prius χ. — 10 Ab hoc decimo versu usque ad calcem tituli maiores maioribusque intervallis scariphatae sunt litterae, cum nempe non suppeditaret textus ut reliquum in plumbo spatium tegeret. — νικρώσατε = νεκρώσατε W. (G. Meyer, *Griech. Gram.*, ed. 2, § 59, p. 69). — 11 οειδισαται, διοσταιψ[αται] errore pro διασταιψαται, cf. v. 4-5 et supra. — 12 βαλέσατε ex ἐβάλεσα pro ἔβαλον, cf. VII, 4. — 13 κατανικρωσατη temptavit W., cf. v. 10; πτωματισατη, cf. v. 4. — 14 ἡμολλοιν, in litteris χι deletis scripta fuisse ιν probabile est, ἤμολλον intellegas; μέλους, cf. I, 4 et 13. — 15 αεσταχαισαι complevi ex VIII, 5-6.

Miraberis nusquam his in ambobus de agitatore confectis defixionibus mentionem equorum intercidere.

SYRIA PALAESTINA

TELL SANDAHANNA

17. Bliss in *Palestine Exploration Fund*. Statement, October 1900, p. 334, tab. p. 332. Clermont-Ganneau, *Comptes rendus des séances de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1900, p. 536, 540 sq.; cf. Wuensch, *Puppe*, p. 30 sq.

Reperit Bliss, anno 1900 « au Tell dit de *Sandahanna*, situé au sud et tout près de Beit Djibrîn, l'antique Eleuthéropolis, dans la Palestine méridionale,... 16 petites figurines d'hommes et de femmes, en plomb, de 2 à 3 pouces de hauteur, d'une exécution extrêmement grossière et d'un aspect des plus bizarres. Elles sont découpées en silhouette dans des lames de plomb. Les personnages, tous nus, sauf une exception, sont représentés dans des poses étranges et contournées, comme s'ils se tordaient dans les souffrances et les tortures. Ils offrent tous, sans exception, cette particularité d'avoir les mains et les pieds surchargés de liens et d'entraves savamment compliqués; tantôt les mains sont liées en avant sur la poitrine, tantôt derrière le dos. Les liens qui les garrottent sont formés par de gros fils de plomb, de fer et de bronze. »

Negat Clermont-Ganneau de captivis rem agi, ut suspicatus est Bliss. Hic enim « a également exhumé, toujours sur le même point, une cinquantaine de tablettes en pierre tendre, portant des inscriptions grecques — quatre d'entre elles porteraient, paraît-il, des inscriptions en caractères hébraïques. Ces tablettes ne sont pas encore publiées. Seul M. Sayce a pu y jeter un coup d'œil et il se borne à dire brièvement qu'elles contiennent des charmes et incantations magiques. S'il en est ainsi, ne serait-il pas permis de supposer que ces figurines de plomb représentent les personnes mêmes contre lesquelles étaient dirigées ces incantations? » C.-G.

INSULA CYPRUS

HAGIOS TYCHONAS

Titulos quattuor (**18-21**) repertos *Hagios Tychonas* et altero probabiliter p. Chr. n. saeculo in speculari lapide (*talc*) exaratos publici iuris fecit Wuensch (*Flucht.*, p. 244-246, n. 10-13); a G. Kroll in Museo Britannico (in synopsi n. 92, 12) delineatos autumno a. 1899 acceperat.

18. Wuensch, *Flucht.*, p. 245, n. 10.

In lammina alta m. 0,05, lata m. 0,05, ex octo versibus haec tantum supersunt.

. . . .
. . . . κε . μα .
ητασχρωλα ... υμεχ
[. . δαί]μον[ες οἱ] ὑποτασσό[μενοι]
.. ε .. χθονιθαρχωθ Ἑρμῆ χ[θόνιε
καὶ δαίμονες] οἱ ἐπί τῶ τόπω [τούτω .... παραλάβε-
τε το]ὺς ἀντιδίκους [ἐμοῦ]. . . .

Invocantur Pluto (?), Mercurius et daemones a litigante in partem adversariam.

2-3 Ἐφέσια γράμματα fuisse coniecit W. veri simillime. Eidem cetera restituenti adsentior. — 4 Contulit W. papyrum Parth. I, 273 φυλακτικὸν ἐν ᾧ πάντες ὑποτάσσονται. — 5 χθονιθαρχωθ, impositum fortasse Plutoni cognomen, τῷ ἄρχοντι τῶν χθονίων, ut est in tabella Alexandrina (*D. T.*, 38, 5. 30) dictus idem deus μοριθαρχωθ. — Ἑρμῆ χθόνιε saepe redit in huiuscemodi titulis ; indicem conferas. — 6 Ex eadem Alexandrina tabella (v. 36) sumpsit W. supplementum. — 6-7 Ad Cyprium titulum complendum defixiones et ipsae Cypriae, Curii repertae, suppeditaverunt (22, 51 ; 23, 11).

19. Wuensch, *Flucht.*, p. 245 sq., n. 11.

In lammina alta m. 0,05, lata supra m. 0,025, infra m. 0,09, evanuerunt paene quinque primi et ultimus ex octo et decem versibus. Descripsit W. a sexto ad decimum septimum.

[.. Ἑρμῆ] χθόνι[ε] Αχερμαδ[α ... δαίμ-
ονες οἱ ἐ]πὶ τῷ τόπω τούτ ω
. . . . .]νωαλευ
. . . . . νπεριπ . . . . . ιλφη
. . . . χπ . . . . ιπιμ
. . . . τ[οῖς] ὑπάτοις
ραχ .. σεσωχσομαχα .. σμ
πεδεπσεωιδια . . . τῷ σκοτί[ω]
ναρωμε ὑμῖν θομιθομιεα ... χδ
ακλεεχιρεγ . . εεντα
ἄορε . . . . του
διανο . . . επα . αδο

Qua de causa adpellentur et Mercurius et daemones non liquet.

6 Post Ἑρμῆ χθόνιε (χθονιθ in lammina) legitur et in tabella Alexandrina (**38**, 2. 6. 16) Αρχεδαμα, quod hic iterum prodit corruptum. — 6-7 δαίμονες οἱ ἐπὶ τῷ τόπω τούτω, cf. praecedentem titulum, v. 6. — A versu 8 incipiunt magica verba inter quae prodeunt nonnullae (v. 11. 13. 14. 16 ἄορε pro ἄ[ω]ρε) voces graecae. Cur decreverit W. originis copticae hic esse Ἐφέσια γράμματα v. 12-13 mihi obscurum est.

20. Wuensch, *Flucht.*, p. 246, n. 12.

In lammina alta m. 0,03, lata m. 0,03, perspexit W.

. . . .
εἰς τὸν . . . .
τοῦ καταδ[έσμου]

praetereaque nihil.

21. Wuensch, *Flucht.*, p. 246, n. 13.

In laminae fragmento alto m. 0,03, lato m. 0,02, quod, teste W. cum tribus superioribus non convenit, supersunt disiectae litterae; non descripsit.

CURIUM

Curii prope Paphum, in insula Cypro, a. circiter 1890, prodierunt convolutae sedecim tabellae (**22-37**) tertio fere p. Chr. n. saeculo exaratae (Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XVIII). « The natives in digging for a well came upon them at the bottom of a disused shaft, lying under a quantity of human bones » (Macdonald, p. 164). Notat eadem egregia femina posse quae ruptae sunt quattuor (**26, 28, 29, 31**) fractas fuisse pala detegentis eas operarii. In omnibus periit pars inferior utpote quae exterior in volumine ideoque minus tecta. Simillimi sunt inter se tituli et quae desunt in alio reliqui facillime suppeditant. Publici iuris eos fecit Macdonald docta mulier cui fuit auxilio Murray, Musei Britannici ubi adservantur curator.

De orthographia et re grammatica nonnulla sunt praemittenda, ne aut ipse describens verba saepius emendare cogar aut tu legens in multis locis haereas. Numeros inscriptionum et versuum ad exempla tantum quae raro prodeunt uncis inclusos habes, quae sunt obvia dantur nuda. Obscuriora vocabula ad n. **22** commentatus sum.

Litterae mutantur.

Vocales.

α pro ε	κατενανκασαμένης = κατενεγκασαμένης (**27**, 19)
ε pro α	ἀντιενίριοι = ἀντιάνειροι
ε pro η	κάθεσθε = καθῆσθε
η pro ε	Ἐρινύης = Ἐρινύες (**33**, 28)
ι pro η et ει	ιρηξα = ηρηξα et ειρηξα (**22**, 20; **28**, 14; **29**, 12; **30**, 16; **32**, 12; **37**, 12)
ι pro η	Ἅδι = Ἅδη (**22**, 45; **29**, 30; **30**, 36; **31**, 29)
ο pro ω	Ζοΐλος = Ζωΐλος (**33**, 13. 21. 40)
	Σοζομενός = Σωζομενός (**29**, 10. 17. 25. 26. 28. 35)

ο pro ω	Σοτηρία = Σωτηρία (**33**, 3. 21)
	Σοτηριανός = Σωτηριανός (**22**, 6. 9. 17. 29. 38. 42)
	Τίμονι = Τίμωνι (**25**, 14)

Consonantes.

β pro φ et	τάβων = τάφων (**22**, 45; **26**, 32)
φ pro β	κηφοζων et κηβοζων temere usurpantur.
ν non adsimilatur	ἐνγεγραμμένα = ἐγγεγραμμένα
	κατενενκάσης = κατενεγκάσης
ν pro μ	τύνβε = τύμβε
σ pro ξ	βησίχθων = βηξίχθων
τ pro θ	ἀκούεστε = ἀκούεσθε
	ἀφέλεστε = ἀφέλεσθε
	κατ' Ἄδη(ν) = καθ' Ἄδη(ν)
	καθεστε = καθῆσθε
	κιστε = κεῖσθε
χ pro κ	χλήθρων = κλήθρων (**26**, 13; **29**, 12; **30**, 15; **34**, 14; **35**, 11)

Litterae omittuntur in fine.

Vocales.

ε	ὧδ = ὧδε (**22**, 36)
υ	το = τοῦ (**22**, 37)

Consonantes.

	δότιρα = δότ(ε)ιραν (**23**, 5)
	ἔχω = ἔχων (**23**, 6)
ν	κατ' Ἄδη = καθ' Ἄδην (**22**, 18; **24**, 9; **28**, 13; **29**, 11; **30**, **14** cf. ad **22**, 18)
	κλήθρω = κλήθρων (**24**, 10)
	παρατίθομε = παρατίθομεν (**29**, 26; **31**, 25; **32**, 27; **35**, 26)
	τό = τόν (**24**, 28; **28**, 16)
ς	ὑμᾶ = ὑμᾶς (**22**, 30)
	τῆ = τῆς (**28**, 22)
ι	nusquam adscribitur Ἄδης, κλήθρων

Litterae inseruntur errore.

ἄκρ⟨ε⟩ας (**25**, 5)

Litterae inseruntur errore.

ἀντι[ά]ν(ε)ιρ⟨ι⟩οι
ἔ⟨σ⟩τεκεν (**25**, 9)
μ⟩ ἐμέ (**37**, 10)
⟨ποιήσα⟨ι⟩ τε (**26**, 23)

Litterae duplicantur.

ν ἐν⟨ν⟩ (**32**, 34)
ξ Στερξερξ⟨ξ⟩ (**32**, 12)
σ Ἀρίσ⟨σ⟩τωναν (**22**, 43; **35**, 10. 17. 25)
Ἀρίσ⟨σ⟩τωνος (**22**, 27. 39; **35**, 16. 35)
ὀρκί⟨σ⟩ζω
πλά⟨σ⟩ζεσθε (**25**, 6)
πρός⟨ς⟩ (**32**, 26; **35**, 25)

Syllabae corripiuntur.

ε pro αι δέμονες = δαίμονες
δύνητε = δύνηται
δύνωντε = δύνωνται
ἐθέριον = αἰθέριον
ἐναντιωθῆνε = ἐναντιωθῆναι
κέ = καί
ε pro ει Ε(ἰ)ρήνεν (**35**, 10)
ε(ἰ)ς (**29**, 5. 10)
τελε(ι)ώσουσιν (**33**, 32; **35**, 28)
ε pro εο Δωρόθε(ο)ν (**27**, 31)
ε pro ευ βασιλε(ύ)οντα (**29**, 14)
ι pro ει ἀδων(ε)ία (**27**, 6; **30**, 11; **31**, 9; **34**, 10)
ἄνδρ(ε)ιοι (**25**, 2)
ἀντι[ά]ν(ε)ιρ⟨ι⟩οι datur semper ἀντιενίριοι
βασίλ(ε)ιον
δότ(ε)ιραν
ἔγ(ε)ιρον
ἐπίγ(ε)ιος
ἐπίτασσ(ε)ι
ἔχ(ε)ι
(ε)ἰς
(ε)ἶτε

ι pro ει κ(ε)ίμενοι
κ(ε)ῖσθε vel κ(ε)ῖστε
κλ(ε)ῖδας
παρατεθ(ε)ιμένο ... (**22**, 56)
τελ(ε)ιώσουσιν
τηρ(ε)ῖτε (**23**, 15; **32**, 41)
ὑμ(ε)ῖς
ὑπόγ(ε)ιον

ι pro ια Καλλί(α)ν (**30**, 22. 31)

ι pro ιο Ἀσβόλι(ο)ς, Ἀσβόλι(ο)ν (**27**, 9. 12. 22)
Ἀφροδίσι(ο)ν (**23**, 3)
Δημήτρι(ο)ς, Δημήτρι(ο)ν (**33**, 33; **37**, 29. 35)
Εὐάνθι(ο)ς (**37**, 18)
Μακάρι(ο)ς, Μακάρι(ο)ν (**27**, 8. 11. 21)
Μακεδόνι(ο)ς, Μακεδόνι(ο)ν (**26**, 4. 6; **27**, 8)
Νεστόρι(ο)ν (**23**, 3)

Syllabae auferuntur.

(ἀν)ώνυμοι (**37**, 24)
Ἀφροδ(ισ)ιάνου (**28**, 19)
δι(αι)οθάνατοι
κατα(να)θέματος, cf. *Nov. Test.*, *Apoc.* 22, 3 « καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. »
πα(ρα)τίθομεν (**22**, 39)

Syllabae producuntur.

⟨ε⟩ἵνα
θε⟨ι⟩ά (**26**, 8)

Syllabae inseruntur.

Ἀσβόλι(ο)ν⟨ιν⟩ (**27**, 22)
ἐξ⟨αν⟩άγων (**30**, 20; **34**, 18) iuxta ἐξάγων

Articulus pro relativo usurpatur.

τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι
τὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχι
τὸν ἔστεκεν = ὃν ἔτεκεν (**25**, 9)

Accusativus singularis vitiatur.

ἄνδρα⟨ν⟩ (**31**, 35)

Accusativus singularis vitiatur.

ἀπνεύμονα⟨ν⟩ (**22**, 8)
Ἀρίστωνα⟨ν⟩ (**22**, 43; **35** 10. 17. 25)
βασιλέα⟨ν⟩
Εἰρῆνεν (**35**, 10. 17), gen. Εἰρηνέτος
Μαρίωνα⟨ν⟩ (**31**, 28; **37**, 18)
Σεραπιάδα⟨ν⟩ (**31**, 6. 11. 18. 24. 28)
Τίμωνα⟨ν⟩ (**25**, 9; **35**, 10)
Τρύφωνα⟨ν⟩ (**33**, 33)

Accusativus pro genetivo ponitur.

οὗ ἔτεκεν = ὃν ἔτεκεν (**25**. 8)
Σεραπιάδα⟨ν⟩ = Σεραπιάδος (**31**, 28)
τὸν Ἅδους = τοῦ Ἅδου (**33**, 14)
τὸν Θεόδωρον ... κὲ Τίμωνα⟨ν⟩ = τοῦ Θεοδώρου ... καὶ Τίμωνος (**25**, 8)
τὸν πυλῶνος = τοῦ πυλῶνος (**34**, 13)
τὸν υἱὸν Ἀρίστωνα⟨ν⟩ = τοῦ υἱοῦ Ἀρίστωνος (**22**, 16)
τούς = τῶν (?) (**37**, 25)

Accusativus pro dativo.

τὸν τεταγμένον = τῷ τεταγμένῳ

Accusativus pro nominativo.

ὁ Κράτερον = ὁ Κράτερος (**30**, 22)

Nominativus pro accusativo.

ἀπνεύμονες = ἀπνεύμονας (**33**, 6)
ὁ ἔχων = τὸν ἔχοντα (**22**, 46; **30**, 37 sq.)

Genetivus pro accusativo.

καταδήσατε τοῦ ἀνδρός μου = κ. τὸν ἄνδρα μου (**31**, 16)
καταδήσατε τοῦ ἀντιδίκου = κ. τὸν ἀντίδικον (**22**, 17; **26**, 17; **33**, 19; **34**, 19)
παραλάβετε τοῦ Ἀρίστωνος = π. τὸν Ἀρίστωνα (**22** 16)

Declinatio commutatur.

Ἅδους = Ἅδου
τὸν ἀντιδίκην = τὸν ἀντίδικον (**31**, 35)

Verba miscentur in μι et in ω desinentia.

παρατίθομεν = παρατίθεμεν (**22**, 39; **26**, 27)

ι pro ει — κ(ε)ίμενοι
κ(ε)ῖσθε vel κ(ε)ῖστε
κλ(ε)ῖδας
παρατεθ(ε)ιμένο ... (**22**, 56)
τελ(ε)ιώσουσιν
τηρ(ε)ῖτε (**23**, 15; **32**, 41)
ὑμ(ε)ῖς
ὑπόγ(ε)ιον

ι pro ια — Καλλί(α)ν (**30**, 22. 31)

ι pro ιο — Ἀσβόλι(ο)ς, Ἀσβόλι(ο)ν (**27**, 9. 12. 22)
Ἀφροδίσι(ο)ν (**23**, 3)
Δημήτρι(ο)ς, Δημήτρι(ο)ν (**33**, 33; **37**, 29. 35)
Εὐάνθι(ο)ς (**37**, 18)
Μακάρι(ο)ς, Μακάρι(ο)ν (**27**, 8. 11. 21)
Μακεδόνι(ο)ς, Μακεδόνι(ο)ν (**26**, 4. 6; **27**, 8)
Νεστόρι(ο)ν (**23**, 3)

Syllabae auferuntur.

(ἀν)ώνυμοι (**37**, 24)
Ἀφροδ(ισ)ιάνου (**28**, 19)
δι(αι)οθάνατοι
κατα(να)θέματος, cf. *Nov. Test.*, *Apoc.* 22, 3 « καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. »
πα(ρα)τίθομεν (**22**, 39)

Syllabae producuntur.

⟨ε⟩ἵνα
θε⟨ι⟩ά (**26**, 8)

Syllabae inseruntur.

Ἀσβόλι(ο)ν⟨ιν⟩ (**27**, 22)
ἐξ⟨αν⟩άγων (**30**, 20; **34**, 18) iuxta ἐξάγων

Articulus pro relativo usurpatur.

τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι
τὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχι
τὸν ἔστεκεν = ὃν ἔτεκεν (**25**, 9)

Accusativus singularis vitiatur.

ἄνδρα⟨ν⟩ (**31**, 35)

Accusativus singularis vitiatur.

ἀπνεύμονα⟨ν⟩ (**22**, 8)
Ἀρίστωνα⟨ν⟩ (**22**, 43; **35** 10. 17. 25)
βασιλέα⟨ν⟩
Εἰρήνεν (**35**, 10. 17), gen. Εἰρηνέτος
Μαρίωνα⟨ν⟩ (**31**, 28; **37**, 18)
Σεραπιάδα⟨ν⟩ (**31**, 6. 11. 18. 24. 28)
Τίμωνα⟨ν⟩ (**25**, 9; **35**, 10)
Τρύφωνα⟨ν⟩ (**33**, 33)

Accusativus pro genetivo ponitur.

οὗ ἕνεκεν = ὃν ἕνεκεν (**25**. 8)
Σεραπιάδα⟨ν⟩ = Σεραπιάδος (**31**, 28)
τὸν Ἅδους = τοῦ Ἅδου (**33**, 14)
τὸν Θεόδωρον . . . κὲ Τίμωνα⟨ν⟩ = τοῦ Θεοδώρου . . . καὶ Τίμωνος (**25**, 8)
τὸν πυλῶνος = τοῦ πυλῶνος (**34**, 13)
τὸν υἱὸν Ἀρίστωνα⟨ν⟩ = τοῦ υἱοῦ Ἀρίστωνος (**22**, 16)
τούς = τῶν (?) (**37**, 25)

Accusativus pro dativo.

τὸν τεταγμένον = τῷ τεταγμένῳ

Accusativus pro nominativo.

ὁ Κράτερον = ὁ Κράτερος (**30**, 22)

Nominativus pro accusativo.

ἀπνεύμονες = ἀπνεύμονας (**33**, 6)
ὁ ἔχων = τὸν ἔχοντα (**22**, 46; **30**, 37 sq.)

Genetivus pro accusativo.

καταδήσατε τοῦ ἀνδρός μου = κ. τὸν ἄνδρα μου (**31**, 16)
καταδήσατε τοῦ ἀντιδίκου = κ. τὸν ἀντίδικον (**22**, 17; **26**, 17; **33**, 19; **34**, 19)
παραλάβετε τοῦ Ἀρίστωνος = π. τὸν Ἀρίστωνα (**22** 16)

Declinatio commutatur.

Ἅδους = Ἅδου
τὸν ἀντιδίκην = τὸν ἀντίδικον (**31**, 35)

Verba miscentur in μι et in ω desinentia.

παρατίθομεν = παρατίθεμεν (**22**, 39; **26**, 27)

In vocabulis magicis discrepantia pleraque non emendare sed quae tradidit Macdonald recipere potius duxi, utra melior esset lectio cum ipse essem incertus; ceterum cuncta genuina esse minime abhorret a vero, nam est omnibus compertum nusquam fere harum lamminarum scriptoribus barbarorum nominum rationem sibi constare.

Titulos praeter **22, 25, 27, 36** integros non habet Wuensch sed primis et ultimis vocabulis designavit, propositis tamen emendationibus nonnullis quas suo quamque loco inserui.

22. Macdonald, p. 174 sq., I; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XVIII.

Tabella ibi reperta et adservata ubi supra (p. 35) dictum est.

[Δέμονες] οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵ[τινές
ἐστε] κὲ πατέρες πατέρων κὲ μητέρε[ς ἀντιενίρι-]
οι κὲ οἵτινες ἐνθάδε κισθε κὲ οἵτινες [ἐνθάδε
καθεσ]τε, θυμὸν ἀπὸ κραδίης πολυκηδέα [πρόσθε
λαβ]όντες, παραλάβετε τοῦ Ἀρίστωνος τὸν θυμὸν τ[ὸν]
πρὸς ἐμὲ ἔχι τὸν Σωτηριανὸν τὸν κὲ Λίμβαρον κὲ τὴν
[ὀργ]ήν, κὲ ἀφέλεσθε αὐτοῦ τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ
[ποιήσ]ετε αὐτὸν ψυχρὸν κὲ ἄφωνον κὲ ἀπνεύμοναν, ψυχ-
[ρ]ὸν εἰς ἐμὲ τὸν Σωτηριανὸν τὸν κὲ Λίμβαρον. Ὁρκίσζω
[ὑμ]ᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασωμασιμαβλα[βοιω]
μαμαξω Ευμαζω ενδενεχοπτουρα μελοφθημαρα[ρ α-
κ]ου ρασρωεεκαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωρασα κηβο-
[ζων] θ[ε]ὰ αθχαμοδοιραλαρ ακου ραεντ ακου ραλαρ ἀκούεστε
[αλαρ] ουεχεαρμαλαρ καραμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεία χθὼ[ν
χο]υχμαθερφες θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φιλα[εσωσι·
χθ]όνιοι θεοὶ παραλάβετε τοῦ Ἀρίστωνος κὲ τὸν υἱὸν Ἀρ[ί-]
στωναν τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Σω-
[τηριανὸ]ν τὸν κὲ Λίμβαρον, κὲ παράδοτε τῷ κατ' Ἅδη θυρουρῷ
[Μ]αθυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἅ[δους
κ]ὲ τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στερξερξ ηρ-
[ηξα ῥη]σίχθων αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπάδευ στενα[κτὰ
θά]ψατε τὸν προγεγραμμένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτι[κοῦ
κ]αταθέματος.
[Ἐνο]ρκίζω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν κωφῶν δεμόνων· ἀ[κο-]

ύσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μ[έγ-
ας Σ]ισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἅδους τὰς πύλας, κὲ κατα-
[δ]ήσατε τοῦ ἀντιδίκου μου τοῦ Ἀρίσστωνος κὲ κατακο[ιμί-
σ]ατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν
[Σ]οτηριανὸν τὸν κὲ Λίμβαρον ὁ Ἀρίστων, εἵνα μὴ δύνητέ μοι μη-
[δενὶ] πράγματι ἐναντιωθῆνε. Ὁρκίσζω ὑμᾶ δέμονες πολυάν-
δριοι κὲ διοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥη-
[σι]χθόνης τῆς κατενενκάσης μελιούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν μελιοῦχον.
[Ἐν]ορκίσζω ὑμᾶς ⟨ο⟩ κατὰ τοῦ Λχαλεμορφωθ ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπίγι[ος
θεὸ]ς Οσους οισωρνοφρις ουσραπιω ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμμ[ένα·
τύ]νδε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἑκάτη χθονία κὲ Ἑρμῆ χ[θόνιε
κ]ὲ Πλούτων κὲ Ἐρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὑμις οἱ ὧδ κάτω κίμ[ενοι
ἄ]ωροι κὲ ἀνώνυμοι Ευμαζων, παραλάβετε τὰς φωνὰς το Ἀρίσ[των-]
ος τοῦ πρὸς ἐμὲ τὸν Σοτηριανὸν τὸν κὲ Λίμβαρον Μασω[μα-
χ]ω· τὴν παραθήκην ὑμῖν πατίθομεν φιμωτικὴν τοῦ Ἀρίσστω[νος]
κὲ ἀνάδοτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς χθονίοις θεοῖς Αλλα αλκη
[κὲ αλκε]ω κὲ λαλαθανάτω τῶ τριωνύμω Κούρα· οὗτοί μοι πάντοτε
[τελιώσο]υσιν κὲ φιμώσουσιν τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ τοῦ Σοτηριαν[οῦ]
τοῦ κὲ Λιμβάρου τὸν Ἀρίσστωναν· ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ [ὑ-
πόγιον βα]σίλιόν σε πασῶν τῶν Ἐρινύων. Ὁρκίσζω ὑμᾶς κατὰ
[τῶν ἐ]ν Ἅδι θεῶν Ουχιτου τὴν τάδων δότιραν Λωθιωμος
[τιωιει]ωεγοωεσιφρι ὁ ἐν τῶ οὐρανῶ ἔχων τὸ ἐθέριον βασίλ[ιον
Μιω]θιλαμψ ἐν οὐρανῶ Ιαω κὲ τὸν ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ια[ω
Σα]βληφ[λ]αυβην θανατοπουτωηρ. Ὁρκίσζω σε Βαθ[υμια
χθι]ορωοκορβρα αδιανακω κακιαβανη θεννανκρα. [Ἐξορκίσ-
ζω ὑμ]ᾶς τοὺ[ς ἀπὸ Κ]ρόνου ἐκτεθέν[τας θεοὺς] Αβλαναθαναλβα
[σ]ισοπ[ετρον] παραλάβετε τὸ[ν ἀντίδικον ἐμοῦ τοῦ Σοτηριανοῦ
τοῦ] κὲ Λιμβάρου τὸν Ἀ[ρί]στωναν Ω[ηαντιχερεχερ βεβαλλ-
οσαλακα]μηθη κὲ σὺ ἡ τὰς [κλι]δας το[ῦ Ἅδους κατέχουσα
ῥησίχθων· συνέπ]ελ[θ]έ μοι κὲ σὺ Ασμιατην[ε ... κατὰ θεοῖν σύν-
θρονοι ἀν]άθη[μα] Μασωμασωνυο . . . .
. . . . ιν παρατεθιμέ[νο . . . .
. . . .]επιο θυθχοι[. . . . .
. . . . .φιμ]ώ[σ]ουσιν. . . . .

Exarata est defixio a Soteriano cognomine Limbaro litigante in Aristonem ei adversantem.

1-5 In modum carminis incipiunt tam ille quam sequentes tituli

disposilis quasi metro vocabulis. — 2-3 Obtestatur Soterianus mortuorum universorum tam virorum quam feminarum (cf. **25**, 2) animas, ac praesertim eorum qui sunt in sepulcro ubi insinuatum est plumbeum volumen; ἀντιέν(ε)ιρ(ι)(ο)ι|οῖ errore W. — 3 Prius κέ non legitur in similibus diris et minime utile est ideoque fortasse delendum. — 8-9 ψυχ|ρόν W. — 10 ὑμᾶς W. — 11 Εὐμαζω separavi collato v. 37. — 13 θθα M., correxit ex **24**, 5 una cum W. — 14 Σισοχωρ, cf. v. 26; ἀδωνεῖα cum Ἀδωναΐ conferendum est, *D. T. A.*, ind. IX, 20 et 36. — 16 In fine Ἀ[ρι] W. — 18 τω καταδηθυρουρω hic et semper M.; τῷ κατ' Ἄ(ι)δη θυρουρῷ W.; restituendum puto καθ' Ἄδη(ν) ex **26**, 12; **31**, 11; **33**, 13; cf. κατὰ γήν supra v. 1. — 20 κλήθρων atticae scripturae est pro κλείθρων (Meisterhans, p. 36, § 4). — 20-21 ηρηξα quod interdum ειρηξα et ιρηξα datur num vocabulo ἱέραξ, ion. ἴρηξ (= *falco*) aliqua ratione cohaereat incertum est. — ῥησίχθων = « cuius potentia terra tremit », Hecatae cognomen est (cf. infra v. 31) hic ad Στερξερξ translatum, cf. *D. T. A.*, ind. IX, 12; de Baccho etiam dicitur *Orph.*, 49, 5; 51, 9. — πρίστευ (πρίω), λαμπάδευ daemonem repraesentant dentibus frendentem cum face in manu. — στενακτὰ θάψατε hoc est « misere in sepulcrum condite » usurpato adiectivo adverbii more. — 22 τὸν προγεγραμμένον eqs., inimicum in tabella defixum indicat. — 24 Daemones qui non audiunt qui sint potius quam mortui quorum regem, Plutonem, infensum fieri Aristoni cupit Soterianus? — 30-31 Invocantur defunctorum animae; nam πολυάνδριον sepulcretum interdum significat, ideoque πολυάνδριοι sunt simpliciter mortui, Ael., *Var. Hist.*, XII, 21 « τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι »; Jos., *de Bel. Jud.*, V, 1, 3 « τὸν ναὸν ... ποιήσασα πολυάνδριον »; Plut., *de Herod. malign.*, 42, 6 « Πόθεν οὖν πολυάνδρια ... καὶ μνήματα νεκρῶν »; βι(αι)οθάνατοι sibi mortem consciverunt aut nece interempti sunt, ἄωροι ante diem obiere, ἄποροι ταφῆς insepulti iacent; vide quae de his supra docui ad cap. IV. — 31-32 ῥησιχθόνης Hecatam esse iam monui ad v. 21. — μελιοῦχου, Ernestus Maass in libro recentissimo *Griechen und Semiten auf dem Isthmus von Korinth*, Berlin, Reimer, 1903, p. 23, 27, 29, cuius mihi pro sua liberalitate copiam fecit Wuensch, de hoc daemone tractavit. Qui cum in papyris magicis (Kenyon, p. 65 et Wessely I, p. 127) animadvertisset Aegyptium deum Sarapim cum Iove, Helio et Mithra coniunctum, adpellari μελιοῦχε μελικέρτα μελιγενέτωρ, tribus his ex μέλι oriundis epithetis coniecit deum magnum omnipotentem cognominatum fuisse, ita ut dicatur « qui mel habet » (μέλι, ἔχω), « qui mel desecat »

(μέλι, κείρω), « qui mel gignit » (μέλι, γίγνομαι). Etenim « Der Mithras- und der Sarapiskult kennen, dieser auch zum Zweck der in ihm eifrig betriebenen Heilungen, Honiggenuss und Honigopfer [Porphyrius, *De antro Nympharum*, p. 66, sq. N....; Honig im Asklepliusdienst : Deubner, *De incubatione*, p. 48], der Zeuskult desgleichen, und Helios nimmt nicht nur weinlose opfer (νηφάλια), bei welchen besonders Honig zur Verwendung gelangte, sondern auch ganze Honigwaben (κηρία) entgegen [... Wilamowitz, *Isyll*, p. 100]. » Hic vero noster locus, etsi quid significet τῆς κατενενκάστης — μελιοῦχον mihi remanet in dubio, ad priorem referri vocabuli etymologiam (μέλος, ἔχω) « der die Glieder, den Leib hat » M. p. 29 veri similius videtur. — 33 σκατα M. — 34 Οσορνοφρις Osiris nomen est, Wessely *Ephes.* 96, cf. *D. T. A.*, ind. IX, 25. — 39 Intellegendus est versus : hoc depositum (tabellam devotoriam) vobis committimus quo obligetur Aristo. — 44 [β]ασίλειον W.; σε cum ἔγιρον iungi debere patet. — 45 Ἅδη emendavit W. — 48 φ[λ]αυ supplevit W. — 50 Qui sint illi dei a Saturno prolati me fugit. — 52 Post Ω complevit W. — 54 Ante μοι fert tantum M. ...τελιδε quod probabiliter emendavit W. [...συνέπ]ελ[θ]ε, nam in τ partem litterae π et in ιδ litteram θ latere facile conicias; argumento est συνεπηέλιδε (= συνέπελθε) in titulo **37**, 36 servato. — 54-55 Correxit W. adhibitis **26**, 40; **35**, 37; qui tamen notat ad v. 54 « fortasse τῶν κάτω θεοῖν ». — 55 Traditur in Macdonaldiano apographo ...αθημασωμασωνυο....; restituit W. — 56 et 58. Wuenschii lectionem probavi.

23. Macdonald, p. 175, II; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XVIII.

Tabellae fragmentum una cum praecedenti repertum et adservatum.

[. . τῶ τριων]ύμω [Κ]ούρ[α · οὗτοί μοι πάντοτε τελιώσουσιν κὲ] φιμώσουσιν τοὺς ἀντιδίκους ἐμοῦ τ[οῦ . . . . τ]ὸν Ἀφροδίσιν κὲ Νεστόριν · ἔγιρον δέ μοι κ[ὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον β]α^{σί}λιόν σε πασῶν τῶν Ἐρινύων. Ὁρκίσζω ὑμ[ᾶς κατὰ τῶν ἐν Ἅδη] θεῶν Ουφιτου τὴν τάφων δέτιρα Αωθι[ωμος τιωιειωε γοωεοι]φρι ὃ ἐν τῶ οὐρανῶ ἔχω τὸ ἐθέριον βασίλιον [Μιωθιλαμψ ἐν οὐρα]νῶ Ιαω κὲ τὸν ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ιαω Εαβλ[ηφλαυβην θανα]τοπουτωηρ. Ὁρκίσζω σε Βαθυμια χθιορ[ωσκορβρα αβιαν]ακω κανιαβανη θενναγκρα. Ἐξορκίσζω ὑ[μᾶς τοὺς ἀπὸ] Κρόνου ἐκτεθέντας θεοὺς Αβλαναθανα[λ]β[α σι-

σοπετρον παραλ]άβετε τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ τοῦ Ἀρ[...
. . . . . . Ωη]αντιχερεχερ βεβαλλοσαλα[καμηθη κὲ σὺ ἡ τάς
κλιδας τοῦ Ἅδου κα]τέχουσα ῥησίχθων · [συνέπελθέ μοι
κὲ σὺ Ἀσμιατηνε . . .]ου κατὰ θε[οῖν σύνθρονοι . . . .
. . . . τηριτε τη . . . .

Defiguntur Aphrodisius et Nestorius a quodam in iure adversario cuius nomen cum litteris Ar.... incipiens periit.

Deesse videntur quadraginta versus quos in praecedenti tabella legas; reliqui facile restituuntur. Pleraque supplementa omisit M. — 2 Evanuit in fine devoventis nomen. — 4 Primum βαλιον perperam scripserat magus, neglectam syllabam σι supra deinde posuit. — 5 Ουχιτου datur in **22**, 45. — 7 In fine εαβλ pro σαβλ **24**, 28 si recte descripsit M. — 11 Perperam τὸν ἀντίδικον dedit scriptor cum sint adversarii duo in v. 2-3 τοῦ Ἀ(φ)ρ[οδισίου] emendavit errore M., quod est defixi nomen. — 13 συνέπελθε cf. **22**, 54 — 14 καταθέ[ματος] maluit W.; cf. **22**, 54. — 15 τηρ(ε)ῖτε coniecit W., cf. **32**, 41.

24. Macdonald, p. 176, III; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XVIII.

Fracta in margine superiore tabella una cum praecedentibus reperta et adservata.

. . . . ἀφέλε]σθε [αὐτῆς] τὴν ὀργὴ[ν . . . .
. . κὲ ποι]ήσετε αὐτὴν ψυχρὴν κὲ ἄφωνο[ν κὲ ἀπνεύμοναν . . .
. . . . Ἐ]νορκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγά[λων θεῶν Μασωμασιμαδλα-
βσιω Ευ]μαζω ἐνδενεκοπτουρα μελ[σφθημαραρ ακου ρασρωεεκαμαδωρ μαχ-
θουδο]υρας κιθωρασα κηφοζων θεὰ αθχα[μοδοιραλαρ ακου ραεντ ακου ραλαρ ἀκού-
εστε α]λαρ συεχεαρμαρλαρ καραμεφθ[η Σι]σο[χωρ ἀδωνεία χθὼν χουχμαθερρες
θερμω]μασμαρ ασμαχουχιμανου φιλαεσω[σι· χθόνιοι θεοὶ παραλάβετε τῆς Ζωῆς
τὸν θ]υμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τ[ὸν Καλόκερον κὲ παράδο-
τε τῷ] κατ' Ἄδη θυρουρῷ Μαθυρευφραμενος κὲ τὸ[ν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἅδου κὲ
τῶν κλήθ]ρω(ν) τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στε[ρξερξ ηρηξα ῥησίχθων αρδαμαχθουρ
πρίστε]υ λαμπάδευ στεναχτὰ θάψατε τὴ]ν προγεγραμμένην ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμω-
τικοῦ κατ]αθέματος. Ἐνορκίζω ὑμῖν τὸν β[ασιλέα τῶν κωφῶν δεμό-
νων· ἀκούσατ]ε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσι [γὰρ ὑμῖν ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ
Ἅδου τ]ὰς πύλας, κὲ καταδήσατε τῆς [ἀντιδίκου μου τοῦ Καλοκέρου κὲ κατακοιμίσατε
τὴν γ]λῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ [ἔχι τὸν Καλόκερον ἡ Ζωή, εἶνα μὴ δύνη-
τέ μοι] μηδενὶ πράγματι ἐναντιωθῆνε. Ὁρκίζω [ὑμᾶς δέμονες πολυάνδριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ
ἄωροι κ]ὲ ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς κα[τενενκάσης μελιούχου τὰ μέλη κὲ
αὐτὸν με]λιοῦχον. Ἐνορ[κίζω ὑμᾶς Αχαλεμορφωθ [ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπίγιος θεὸς
Οσους σισωρνο]φρις ουσρατιω ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμμέ[να· τύνδε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ
Ἑκάτη] χθονία κὲ Ἑρμῆ χθόν[ιε] κὲ Πλούτων κὲ [Ἐρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὗμις
οἱ ὧδε κάτω κίμ]ενοι ἄωροι κὲ ἀνώ[νυ]μοι Ευμαζων παρ[αλάβετε τὰς φωνὰς τῆς Ζωῆς τῆς
πρὸς ἐμὲ] τὸν Καλόκερον Μα[σ]ωμαχω· τὴν παρ[αθήκην ὑμῖν παρατίθομεν φιμωτικὴν
τῆς Ζω]ῆς κὲ ἀνάδοτε αὐτῆς τὸ ὄνομα [τοῖς χθονίοις θεοῖς Αλλα αλκη κὲ αλ-
κεω κὲ λαλαθαν]άτω τῷ τριωνύμω Κούρα· ο[ὗτοί μοι πάντοτε τελιώσουσιν κὲ φιμώσου-
σιν τὴν ἀντίδικο]ν ἐμοῦ τοῦ Καλοκέρου τὴν Ζ[ωὴν· ἔγιρον δὲ μοὶ κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βασί-
λιόν σε π]ασῶν τῶν Ἐρινύων. Ὁρκίζω ὑμ[ᾶς κατὰ τῶν ἐν Ἅδη θεῶν Ουχι-
του τὴν] τάφων δότιραν Αωθιωμος τιωειωεγοωε[οιφρι ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων τὸ ἐθέριον βασί-
λιον Μ]ιωθιλαμψ ἐν οὐρανῷ Ιαω κὲ τὸ ὑπ[ὸ γὴν Σαβληνια Ιαω Σαβληφλαυδην θανατο-
πουτ]ωηρ. Ὁρκίζω σε Βαθυμια χθιορ[ωσκορβρα αδιαναχω χακιαβανη θενναναρα.
Ἐξορκίζω ὑμ]ᾶς τοὺς ἀπὸ Κρόν[ου ἐκτεθέντας θεοὺς Αβλαναθαναλβα σισοπε-
τρον παραλάβετε τὴν] ἀντί[δικο]ν ἐ[μοῦ τοῦ Καλοκέρου τὴν Ζωήν] . . . .

Non excidit devoventis nomen, neque devovetur Z...η τοῦ Καλοκέρου, ut placuit Wuenschio, sed revera ὁ Καλόκερος mulierem quamdam defigit τὴν Ζ[ω]ὴν quacum certat coram iudice. Mulieris nomen breve Ζωή spatii causa temptavi. Perierunt circa sex versus initio tabellae; pauca restituit M. — 1 complevit W. — 9 Ἄδη, cf. **22**, 18.

25. Macdonald, p. 176 sq., IV; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XVIII sq.

Huius tabella una cum praecedentibus repertae et adservatae pars maior periit.

[Δέμονες οἱ κ]ατὰ (..)γῆν κὲ δέμονες οἵτινές [ἐσ]τε κὲ
[πατέρες πατέρ]ων κὲ μητέρες ἀντιενίριοι ἄνδριοι [ἤτε γύναιοι,
δέμο]νες (οἵ)τινές ἐστε κὲ οἵτινες ἐνθά[δε κισθε, βίον λιπόντες
πολυκηδ]έα, βιοθάνατοι εἴτε ξένοι ἴτε ἐντόπιοι ἴ[τε ἄωροι ἴτε
ἄποροι ταφῆς] ἴτε ἀπὸ τῆς ἀκρεας τῶν ἄστρων φέρεσθε εἴτε [ἐν
ἀέρι πο]υ πλάσζεσθε κὲ σὺ ὁ ὧδε κάτω κίμενος παρα[λάβετε τὰς
φω]νὰς τῶν ἀντιδίκων ἐμοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου το[ῦ κὲ
Μακεδ]ονίου οὗ ἔτεκεν Ματιδία τὸν Θεόδωρον τὸ[ν ἡγεμόναν
κὲ] Τίμωναν τὸν ἔστεκεν Μαρκία Νιτευ. . . . . . .
. . μασωλαξεω μαμαξωμαξω ενκοπτ . . . .
. . ενευσυμαρ ακνευ μελωφθηλαρ ακν(ρω?). . . . . .
. δέσποτα τῶν ὑπὸ χθόνα δεμόνων. . . . .
. κὲ δὸς φιμὸν τῶ Θεοδώρω τῶ ἡγε[μόνι. . .
. . τῆς Κ]ύπρου κὲ Τίμονι, ἵνα μὴ δύν[ωντε μηδενὶ
πράγματι] ἐναντιωθῆ[ν]ε τῶ Ἀλεξάνδρω . . . . .
τῶ κὲ Μακεδονίω · ἀλλὰ ὡς [ὑμις ἄταφοι κὲ ἄφω-]
νοι κὲ ἄλαλοι κὲ ἄγλωσσοι οὕ]τω . . . .
· κὲ ἀντίδικοι ἤτωσαν ἄλαλοι ἄφ[ωνοι ἄγλωσσοι ·]
Θεόδωρος ὁ [ἡγεμ]ὼν κὲ [Τίμων . . . .
. .]ον ἄπαν . . . .

Diis mandantur Theodorus praefectus et Timon ab Alexandro qui et Macedonio cui adversantur in iure.

1-6 Non eadem omnino quae ceteri Cyprii tituli fert huius initium; Wuenschio debentur supplementa. — 3 τινες **tradidit M. — De mortuorum animis in aere versantibus dixi supra cap. III. — 6 Contulit W. Kaibel,** ***Epigr.*****, n. 245** γείνωσκέ με ὧδε κείμενον. **— 8** ἡ Ματιδία **W.; in fine restitui ex v. 13 et 19. — 13** ἡγεμών **nomen praefecti militum videtur fuisse (*****C. I. G.*****, 2613** ἡγεμόνα ἐπ' ἀνδρῶν**, 2621** ἡγεμόνα καὶ ἱππάρχην ἐπ' ἀνδρῶν**) ; potest tamen, iudice Boeckhio (ad. n. 2621)** ἡγεμόνα **simpliciter dictum civili cuidam officio vacavisse « honorario nomine ducem, non re » et « praeter civilia quaedam munera domi praefuisse rebus militaribus, dolectui et reliquae administrationi militari » — 15-16 Nihil deesse**

suspicor inter Ἀλεξάνδρω et τω, cf. v. 7. — 16 In fine complevit W. — 17 οκτω traditur apud M. — 18 ἄφωνοι [ἄγλωσσοι] W. qui coniecit; ἤτωσαν obscurum est.

26. Macdonald, p. 177 sq., v et v *a*; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Tabella bifariam fracta (v. 1-33 et 34-41) reperta et adservata una cum praecedentibus.

[Δέμον]ες οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κ[ὲ μητέρες ἀν]τιενίριοι οἵτινες ἐνθάδε κῖστε κὲ οἵτινες ἐνθάδε καθεστε, θυμὸν ἀ[πὸ καρδίης πο]λυκηδέα πρόσθε λαβόντες, παραλάβετε τοῦ Θεοδώρου τὸν θυμὸν [τὸ]ν πρὸς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἀλέξανδρον τὸν κὲ Μακεδόνιν κὲ τὴν ὀργήν, κὲ [ἀφέλεσθε αὐτοῦ τὴν δύ]ναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσετε αὐτὸν ψυχρὸν κὲ ἄφωνον κ[ὲ . . . εἰς ἐμὲ] τὸν Ἀλέξανδρον τὸν κὲ Μακεδόνιν. Ὁρκίσζω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶ[ν Μα]σωματιμαβλαβσιω μαμαξω Ευμαζω ενδενεχοπτουρα μελοφθημαραρ ασ. αραχου ραερωεεκαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωραστα κηφοζων θειὰ αθχαμοδο[ιραλ]αρ ακου ραεντ ακου αλαρ ἀκούεστε αλαρ ουεχεερμαρλαρ καραμεφθη Σισοχ[ωρ αδ]ωνεία χθὼν χουχμαθερφες θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φιλαετ[ωσι· χ]θόνιοι θεοὶ παραλάβετε τοῦ Θεοδώρου τὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἀλέξανδρ[ον,] κὲ παράδοτε τῷ κατ' Ἄδην θυρουρῷ Ματυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνο[ς τοῦ Ἄδ]ους κὲ τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στερξερξ ειρηξα ῥησίχθω[ν] αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπάδευ στενακτὰ θάψατε τὸν προγεγραμμένον ἐ[πὶ τοῦ]δε τοῦ φιμωτικοῦ καταθέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν κω[φῶν δεμόνων ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέ[γας Σ]ισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἄδους τὰς πύλας, κὲ καταδήσατε τοῦ ἀντιδίκου μοῦ τ[οῦ] Θεοδώρου κὲ κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν [εἰς ἐμὲ] ἔχι τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Θεοδῶρος, ἵνα μὴ δύνητέ μοι μηδενὶ πρά[γματι ἐνα]ντιωθῆνε. Ὁρκίσζω ὑμᾶς δέμονες πολυάνδριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ [ἄωροι] κὲ ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς κατενενκάσης μελιούχου τὰ μέλ[η κὲ] αὐτὸν μελιοῦχον. Ἐνορκίσζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ Αχελομορφωθ ὅστις ἐστὶν μ[όν]ος ἐπίγιος θεὸς Οσους οισωρνοφρις ουσραπιω ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμ[μένα· τύνδε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι κὲ Ἑκάτη χθονία κὲ Ἑρμῆ χθόνιε κὲ Π[λούτων ⟨κὲ Πλούτων⟩ κὲ Ἐρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὑμις οἱ ὧδε κάτω κίμενοι ἄω[ροι κὲ] ἀνώνυμοι Ευμαζων παραλάβετε τὰς φωνὰς τοῦ Θεοδώρου τοῦ π[ρὸς ἐμ]ὲ τὸν Ἀλέξανδρον Μασωμαχω· τὴν παραθήκη[ν] ὑμῖν παρατίθομ[εν φι]μωτικὴν τοῦ Θεοδώρου κὲ ἀνάδοτε αὐτοῦ τὸ [ὄ]νομα τοῖς χθονίοις [θεοῖς

Α[λ]λα αλκη κὲ αλκεω κὲ λαλαθανάτω τῷ τριωνύμῳ Κούρα· οὗτοί μοι
[πάντο]τε τελιώσουσιν κὲ φιμώσουσιν τὸν [ἀντ]ίδικον ἐμοῦ τοῦ Ἀλεξ[άνδρου τὸν
Θε[ο]δῶρον· ἔ[γιρον δέ] μοι [κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βασί[λ]ιόν σε πασῶν [τῶν
Ἐρινύω]ν. Ὀρκίσζω [ὑμᾶς κατ]ὰ [τῶν ἐν Ἅδῃ θεῶν Ουχιτου] τὴν τάδων δότ[ιραν Λω-]
θιωμος ειωειωεγοωε[σιφρι ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων τὸ ἐθέριον βασι-
λιον Μ]ιωθιλα[μψ ἐ]ν⟨·⟩ οὐραν[ῷ Ιαω κὲ τὸν ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ιαω Σα-
βληφλ]αυδην θαν[ατοπ]ουτ[ωηρ. Ὀρκίσζω σε Βαθυμια χθιορωσορβρα αδιανα-
κω κακ]ιαβανη θνανκρα. Ἐξορκίσζω [ὑμᾶς, τοὺς ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέντας
θεοὺς] Ανανιαθαναλβα σισοπετρο[ν παραλάβετε τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ ·
τοῦ Ἀλεξάν]δρου τοῦ κὲ Μακεδονίου τὸν Θεοδῶρ[ον Ωηαντιχερεχερ βε-
δαλλ]οσαλλααμηθης κὲ σὺ ἡ τὰς κλιδα[ς τοῦ Ἅδου κατέχουσα ρησίχθων
συνέπελ(θ)έ μοι κὲ σὺ] Ασμιατηνε . . . τοὺς [. . . . .
Μασω]μασ[ωνυο . . . .]ωτο . . . . ν . . . .

Devovetur Theodorus ab Alexandro cognomine Macedonio adversus cum litigante.

Emendavimus ego et M. — 5 In fine utrum ἀπνεύμοναν an ψυχρόν iterum scribendum sit dubitari potest. — 8 θειά pro θεά probabiliter, cf. **24**, 5. — 24 Post χθόνιοι suppletur facile θεοί, cf. **22**, 35; **29**, 23; **30** 28, eqs. — 40 Datur in tabella ....τ.... Ἀσμιατηνε, pro θ positum fuisse τ mihi certum est; restitui ex **37**, 36, cf. **22**, 54. — Non paucae mutatae sunt in βαρβάροις ὀνόμασιν litterae, in universum tamen consonant cum arcanis vocibus tituli **22**.

27. Macdonald, p. 179, vi; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xix.

Tabella plurimum mutila una cum praecedentibus reperta et adservata.

... ναας . . . .
-μα[ ] χθουδο[υρας..... . . . . α-
θχα] μοδηδουραλαρ α . . σι . . . .
... λουραχεναρμαραα. . . . .
... ων φαγων μαξων μα[ξω? . . . .
Ευμ]αζων άδωναι ἀδωνία χθὼν παρα[λάβε. . . . .
... Ἀλέξ]ανδρον τὸν κα[λ]ούμενον Λουσκίνι καὶ .. τ ..
... κὲ Εὐμένη καὶ Μακάριν καὶ Δημοκράτην καὶ Μάρ[κον
ω Μακεδόνις
κὲ Μητ]ρόδωρον Ἀσβόλιν τὸν τραπεζίτην· ὡς ὑμις .. εν ....

... ἄταφοι ἄφωνοι οὕτως καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ὁ ἐπικ[αλούμενος Λοῦσ-
κι]ν καὶ [Τίμ]ων καὶ Φιλόδημος καὶ Εὐμένης καὶ Μακάρις καὶ Δημ[οκρά-
τη]ς καὶ Μητρόδωρος ὁ ἐπικαλούμενος Ἀσδόλις τραπεζίτης ..!....
... τού[ς κα]ταχθονίους .. ω . μαχωνμαχων φιλ .....
.... ν .. τοῦ Αλεξάνδρου τοῦ καλ[ουμένου Λοῦσκιν
........]νιν καὶ Φιλοδήμου καὶ Εὐμένη καὶ Μακαρίου .....
...... καὶ Μητροδώρου ἐπικαλουμένου Ἀσδολίου τραπεζ[ίτου ...
...... π]ολυάνδριοι πεπελεκισμένοι καὶ εσ . τ ......
[..... ἄπο]ροι τῆς ἱερᾶς ταφῆς ὁρκ[ίσζω ὑ]μᾶς δ[έμονες κατὰ τῆς
ῥησιχθόνης τῆς κατεν]ανκασαμένης τὰ μελιούχου μέ[λη κὲ αὐτὸν μελιοῦχον]
.... εως τὸν Ἀλέξανδρον τὸν καλούμεν[ον Λοῦσκινι ..
.... νις Εὐμένη [Μακ]άριν Δημοκράτην.........
[Μητρόδωρον Ἀσ]δόλι<ν> τραπε[ζίτην ...] Μασωμ[αχω ..
.... τὴν παραθ]ήκην σοι παρα[τίθομεν φι]μωτικ[ὴν .... κὲ ἀνάδοτε αὐτῶν(?) τὰ
ὀνόματα τοῖς] καταχθονί[οις θεοῖς ...] Αλα ακη κα[ι αλκεω]
.... τω τουλοχη ...... [ε]ρεσχιγαλ κα ....
.... γοσπεριουθ [.. Ἀλ]έξανδρος ὁ καλού[μενος Λοῦσκιν
...... ὑ]μᾶς ἐξορκίσζω ... μέγαν τῶν ......
... αχωμαχθεη βαλακον χθονδ ....?
[τελιώσ]ατε καὶ φιμώσατε τοὺς ἀντιδίκους [ἐμοῦ Ἀλέξανδρον τὸν
καλούμενον Λουσ]κίνι κὲ Τίμωνα κὲ Νεων .. κὲ Φιλ[όδημον .....
............]Μάρκον καὶ Δωρόθεν κ[ὲ ... τ ....
.... Μ]ακεδονίω τοὺς ἀντιδ[ίκους ....
.... χθ]ονίου θεοῦ τὸν βασιλέαν ....
.... ατε καὶ καταφράξατε ....
.... ων θυμησιστας[....
.? ἐνα]ντίον τ ....
... ιvιν ....

Diis inferis defert ignotus quidam in iure adversarius Alexandrum cognomine Luscium, Eumenem, Macarium, Democratem, Marcum cognomine Macedonium, Metrodorum cognomine Asbolium argentarium, Timonem, Philodemum, Dorotheum et alium cuius nomen in Neon... incipit. Observandum est non totiens prodire in lammina omnes qui devoventur homines.

Non consentit initium huius defixionis cum ceteris, mutilos igitur aut deperditos versus nemo est qui certo compleat; quae temptavi in v. 2-3 ex **22**, 12-13 desumpta sunt, et quod superest in v. 4 paulum distat ab

ουεχεαρμαλαρ in **22**, 14. Nonnulla in toto titulo restituit M., plura W. 6 ἄδωναι ἀδωνία nihil esse persuasum habeo nisi perperam iteratum ἀδωνεία quod legimus in **22**, 14; **24**, 6; **26**, 10. — 8 Inter versus 8 et 9 scriptis postea fortasse vocabulis ω Μακεδόνις cognominari Marcum puto, haud secus ac si legeretur Μάρκον τὸν Μακεδόνιν. — 11 Cum sit hic Λοῦσκιν cum Ἀλέξανδρος datum, Λουσκίνι vero (v. 7. 30) cum Ἀλέξανδρον, facile conicias hanc formam esse nescio cuius accusativi. — 15 Εὐμένη pro Εὐμένους, cf. G. Meyer, *Griech. Gram.*, ed. 2, p. 330, § 339. — 16 πεπελεκισμένοι, quibus securi praecisum est caput praecipuum inter βιαιοθανάτους locum obtinent, cf. **22**, 30-31. — 19 κατενκακασαμένης W. — 31 Δωρόθεν accusativus est pro Δωρόθεον eodem modo corruptus quo e. g. Ἀφροδίσιν pro Ἀφροδίσιον, Νεστόριν pro Νεστόριον **23**, 3. — 36 ντιουτ W.

28. Macdonald, p. 180, VII; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Huius tabellae una cum praecedentibus repertae et adservatae deest altera pars.

Δέμονες οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μητέρες ἀντιενίριοι οἵτινες ἐνθάδε κισθε κὲ οἵτινες ἐνθάδε καθεστε θυμὸν ἀπὸ κραδίης πολυκηδέα πρόσθε λαβόντες, παραλάβετε τοῦ Ἀφροδισιά[νου] τὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἀρτεμίδωρον κὲ τὴν ὀργήν, κὲ ἀφέλεσθε α[ὐτοῦ] τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσατε αὐτὸν ψυχρὸν κὲ ἄφωνον κὲ ἀπνεύμονα κὲ ψυχρὸν είς ἐμὲ τὸν Ἀρτεμίδωρον. Ὁρκίσζω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλων [θεῶν Μασω]μασιμαδλαβοιω μαμαξω Ευμαζων ενδενεκοπτουρ[α] μελοφθημαραρ ακου ραυρω εακαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωρασα κηφοζων θεὰ αθχαμοδοτραλαρ ακου ραεντ ακου ραλαρ ἀκούεστε αλαρ ουεχεαρμαρλαρ καραμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεία χθὼν χουχιμαθερφες θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φιλαεσωσι · χθόνιοι θεοὶ παραλάβετε τοῦ Ἀφροδισιάνο[υ τὸν] θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν είς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἀρτεμίδ[ωρον, κὲ] παράδοτε τῷ [κατ' Ἄ]δη θυρουρῷ Μα[θυρ]ευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδ[ους κὲ] τῶν [κλήθρων] τοῦ οὐρανοῦ [τ]εταγ[μέ]νον Στερξερξ ιρηξα ρησ[ί]χθω[ν] αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπάδευ [σ]τενακτὰ θάψατε τὸν προγε[γραμ]μένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτικο[ῦ κατ]αθέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸ βα[σιλέ]αν τῶν κω[φῶν] δεμόνων · ἀκούσα[τ]ε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσι γὰ[ρ] ὑμῖν ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἄδους τὰς πύλας, κὲ καταδήσατε τοῦ ἀντιδίκου μου Ἀφροδιάνου κὲ κ[α]τακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυμ[ὸν]

τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν ['Αρτε]μίδωρον ὁ 'Αφροδισίανος, εἵνα μὴ δύ-
[νητέ] μοι μηδενὶ πρ[άγματι] ἐνα[ντιωθῆ]νε. ['Ο]ρκίσζω ὑμᾶς δέμονες π[ολυάνδριοι κὲ βιο-
θάνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄποροι] ταφῆς κατὰ τῆ ῥησιχθόν[ης τῆς κατε-
νενκάσης μελιούχου τὰ μέλη] κὲ αὐτὸν μελιοῦχ[ον. 'Ενορκίσζω
ὑμᾶς κατὰ τοῦ Αχαλεμορφω]θ ὅστις ἐστὶν μ[όνος ἐπίγιος θεὸς]
. . . .

Aphrodisianum defigit Artemidorus in iure adversarius.

Complevimus ego et M. — Emendes v. 16 τό(ν), 19 Αφροδ(ισ)ιάνου, 22 τῆ(ς).

29. Macdonald, p. 180, VIII; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Tabella reperta est et adservatur una cum praecedentibus.

[Δέμονες οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μητέρες ἀντιενίρι-
ει ο]ἵτινες ἐνθάδε κισθε κὲ οἵτιν[ες ἐνθάδε καθεστε θυμὸν ἀπὸ κραδίης πολυκη-
δέα πρόσ]θε λαβόντες, παραλάβετε τοῦ Σ[οζομενοῦ τ]ὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχι τὸν [Εὐτύχην
[κ]ὲ τὴν ὀργὴν κὲ ἀφέλεσθε αὐτοῦ τὴν [δύναμιν κ]ὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσετε αὐτὸν ψυ[χρ]ὸν κ[ὲ
ἄ]φωνον κὲ ἀπνεύμονα, ψυχρὸν ἐς ἐμὲ τ[ὸν Εὐτύ]χην. Ὁρκίσζω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θε⟨α-⟩
[ῶ]ν Μασωμασιμαβλαβοιω μαμαξω [Ευμ]αζω ενδενεκοπτουρα μελοφθημαραρ ακου ρ[ασρωεε-
καμαδωρ μαχθουδ]ουρα[ς κιθωρασα κη]φο[ζ]ων θεὰ αθχαμοδοιραλαρ ακου ραεντ α[κου ραλαρ
ἀκού]εστε αλαρ ουεχεαρμαλαρ καραμεφθη Σισοχωρ ἀδων[εία χθ]ὼν χ[ουχμα-]
θερφες θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φλαεσωσι · χθόνιοι θεοὶ παραλά[βετε τοῦ]
Σοζομενοῦ τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν ἐς ἐμὲ ἔχι τὸν Εὐτύχη[ν,
κὲ παρ]άδοτε τῷ κατ' Ἅδη θυρουρῷ Μαθυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἅδ[ους]
κὲ τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στερξερξ ειρηξα ρησίχθων αρδαμαρχθ[ουρ]
πρίστευ λαμπάδευ στενακτὰ θάψατε τὸν προγεγραμμένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμ[ω-]
τικοῦ καταθέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸν βασιλέοντα τῶν κωφῶν δεμόνων ἀκούσα-
τε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσι γὰρ ὑμ[ῖ]ν ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἅδους τὰς
[πύ]λας, κὲ καταδήσατε τοῦ ἀντιδίκου μου τοῦ Σοζομενοῦ κὲ κατακοιμίσετε
τὴν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Εὐτύχην ὁ Σοζομενός,
[ε]ἵνα μὴ δύνητε μηδενὶ πράγματι ἐναντιωθῆνε περὶ τὰ θρέμματα, ἀλλὰ δὸς αὐτῷ

α. ρχη αὐτοῦ. Ὁρκίζω ὑμᾶς δέμονες π[ο]λυάνδριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄπο-
[ρ]οι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς κατεν[εν]κάσης [μ]ελιούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν
μελιοῦχον. Ἐνορκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ Αχελομορρωθ ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπίγιος θεὸς
Οσους οισωρνοφρις ουσραπιω ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμμένα· τύνδε πανδάκρυ[τε]
κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἑκάτη χθονία κὲ Ἑρμῆ χθόνιε κὲ Πλούτων κὲ Ἐρινύες ὑποχθόνιο[ι]
κὲ ὑμις οἱ ὧδε κάτω κίμενοι ἄωροι κὲ ἀνώνυμοι Ευμαζων, παραλάβετε τὰς φωνὰ[ς
τ]οῦ Σοζομενοῦ τοῦ πρὸς ἐμὲ τὸν Εὐτύχην [Μ]ασωμαχω· τὴν παραθήκην ὑμῖν παρατί-
θομε φιμωτικὴν τοῦ Σοζομενοῦ κὲ ἀνάδ[ε]τε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς χθονίοις θεοῖς
[Αλ]λα αλκη κὲ αλκεω κὲ λαλαθανάτω τῷ τριωνύμῳ Κούρα· οὗτοί μοι πάντο-
[τ]ε τελιώσουσιν κὲ φιμώσουσιν τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ τοῦ Εὐτύχη τὸν Σοζομεν[όν·]
ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιο[ν βα]σίλιόν σε πασῶν τῶν Ἐρινύων.
[Ὁρ]κίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἐν Ἅδι θε[ῶν Ουχ]ιτου τὴν τάδων δέτιραν Αωθιωμος ι-
ωιωεγοωεοιφρι ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων τὸ ἐθέριον βασίλιον Μειωθιλαμψ ἐ[ν
οὐραν]ῷ Ιαω κὲ [τὸν] ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ιαω Σαβληφλαυβ[η]ν θανατοπουτω-
[ηρ. Ὁρκίσ]ζω σε Βαθυμια χθιορωοκορβρα αδ[ια]νακω κακια[βαν]η θενναν[κρα.
Ἐξορκίζω ὑμ]ᾶς τοὺς ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέντα[ς] θε[οὺ]ς Αβλαναθανα[λβα] σισοπ[ετρον
παραλάβετε] τὸν ἀντίδικον ἐμοῦ τοῦ Εὐτύχη [τὸν] Σοζομενὸν Ω[ηαντιχερεχερ
βεβαλλοσαλακαμηθη] κὲ σὺ ἡ τὰς κλίδας τοῦ Ἅ[δους κατέχουσα ῥησίχθων]
. . . . μου . . . .

Sozomenum adversarium suum devovet Eutyches.

Macdonaldiana meaque sunt supplementa. Consonat cum n. 22 devotio non tamen ad litteram. — 14 τὸν βασιλέοντα **pro** βασιλέα **ponitur. — 16** κατακοιμίσετε **pro** κατακοιμίσατε. **— 18** μοι **omissum est post** δύνητε **consilio, addidit enim qui scripsit** περὶ τὰ θρέμματα — αὐτοῦ; **e quibus verbis Eutychem de pecoribus litigare cum Sozomeno veri simile videtur. — 28. 35 De genetivo** Εὐτύχη **cf. 27, 15.**

30. Macdonald, p. 182, IX; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Reperta et adservata cum praecedentibus tabella.

[Δέμονες οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μητέρες ἀντιενίριοι οἵτινες ἐ]νθάδε κισ[θε κὲ οἵτινες ἐνθάδε κα]θεστε θυμὸν ἀπὸ κραδίης πολυκηδέα π[ρόσθε λαβόντες, παρα]λάβετε τοῦ Κρατέρου τὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ [ἔχι τὸν Καλλὶν] κὲ τὴν ὀργήν, κὲ αφέλεστε αὐτοῦ τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκή[ν κὲ ποιήσετε αὐτὸν] ψυχρὸν κὲ ἄφωνον κὲ ἀπνεύμοναν, ψυχρὸν ἰς ἐμὲ τὸ[ν Καλλίν. Ὁρκίσζω] ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασωμασι[μαβλαβοιω μαμ]αξω Ευμαζω ενδενεκοπτουρα μελοφθημαραρ ακου ρα[σρωεεκαμαδ]ωρ μαχθουδουρας κιθωρασα κηφοζων θεὰ αθχαμοδωρ[αλαρ ακου ραε]ντ ακου ραλαρ ἀκούεστε αλαρ ουεχεαρμαρλαρ καραμ[εφθη Σισο]χωρ ἀδωνία χθών.χουχμαθερφες θερμωμασμαρ ασ[μαχουχιμαν]ου φιλαεσωσι · χθόνιοι θεοὶ παραλάβετε τὸν Κράτερ[ον..... ..]κρατια τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Καλ[λίν, κὲ παράδο]τε τῷ κατ' Ἅδη θυρουρῷ Μαθυρευφραμενον κὲ τὸν ἐπὶ τ[οῦ πυλῶ]νος τοῦ Ἅδους κὲ τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένο[ν Στερξ]ερξ ειρηξα ῥησίχθων αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπάδ[ευ στεν]ακτὰ θάψατε τὸν προγεγραμμένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτι[κοῦ κατα]θέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸν βασιλέαν τῶν κωφῶν δεμ[όνων] ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέγα[ς Σισοχω]ρ ὁ ἐξάναγων τοῦ Ἅδου τὰς πύλας, κὲ καταδήσατε τοῦ [ἀντιδίκου μου τ]οῦ Κρατέρου κὲ κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυ[μὸν τὴν ὀργὴν] τὴν εἰς ἐμὲ [ἔχι τ]ὸν ⟨τὸν⟩ Καλλὶν ὁ Κράτερον εἶνα μὴ δύνητέ μ[οι μηδενὶ πράγ]ματι ἐναντιωθῆνε. Ὁρκίσζω ὑμᾶς δέμονες πολυάνδρι[οι κὲ βιοθ]άνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς κ[ατενενκάσ]ης μελιούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν μελιοῦχον. Ἐνορκίσζω ὑμ[ᾶς κατὰ] τοῦ Αχελομορφωθ ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπίγιος θεὸς Οσο[υς

σισω]ρνοφρις ουσραπιω ποιήσατε τὰ ἐγγεγραμμένα · τύνδε [πανδ]άκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἑκάτη χθονία κὲ Ἑρμῆ χθόνιε κὲ Πλούτ]ων κὲ Ἐρινύες ὑ[πο]χθόνιοι κὲ ὑμις οἱ ὦδε κάτω κίμεν[οι ἄωροι κ]ὲ ἀνώνυμοι Ευμ[αζων], παραλάβετε τὰς φωνὰς τοῦ Κρατέ[ρου τοῦ πρὸς ἐμ]ὲ τὸν [Κα]λλὶν [Μασω]μαχω · τὴν παραθήκην ὑμῖν παρα[τίθομεν φιμωτικὴν τοῦ Κρατέρου] κὲ ἀνάδοτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς χθ[ονίοις θεοῖς Αλλα αλκη κὲ αλκεω] κὲ λαλαθανάτω τῶ τριωνύμω Κού[ρα · οὗτοί μοι πάντοτε τελιώσ]ουσιν κὲ φιμώσουσιν τὸν ἀντίδικον [ἐμοῦ τοῦ Καλλίου? τὸν Κράτερον · ἔ]γιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον β[ασίλιόν σε πασῶ]ν τ[ῶν Ἐρινύω]ν. Ὁρκίσζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἐν Ἅδι θεῶ[ν Ουχιτου τὴν] τάδων δότ[ιρ]αν Αωθιωμος ιιωιειωεγοωεσιφρι ὁ ἐν τῶ [οὐρανῶ ἔχω]ν τὸ ἐθέριον βασίλιον Μιωθιλαμψ ἐν οὐρανῶ Ιαω [κὲ τὸν ὑπὸ] γῆν Σαβλημια Ιαω Εαβληφλαυδην θανατοπουτ[ωηρ. Ὁρκίσζω σε Βαθ]υμια χθιορωσδ[χορβρα α]διαναχω χαχιαβανη [θεννανκρα. Ἐξορκίσζω] ὑμᾶς [τοὺς ἀπὸ] Κρόνου ἐκτεθέν[τας θεοὺς Αβλαναθαναλβα σισοπετρον παραλάβετε τ]ὸν ἀ[ντίδικον ἐμοῦ τοῦ Καλλίου? τὸν Κράτερον . . . .]

Defixio scripta est a Callia in adversarium Craterum.

Restituimus ego et M. — 13 In κρατια latet forsitan nomen Crateri filii cum patre devoti (cf. **22**, 16). — 39 εαβλ pro σαβλ cf. **23**, 7.

31. Macdonald, p. 183 sq., x; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Tabella reperta et adservata una cum praecedentibus.

Δέ[μονες οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μη-
τέρες ἀντιενίριοι οἵτινες ἐνθάδε κισθε κὲ οἵτινες ἐνθάδε καθεσ-
τε] θυμὸν ἀπὸ κραδ[ίης πολυκηδέα πρόσθε λαβόντες, παραλάβετε τοῦ Μαρίω-
νος] τὸν θυμὸν τὸν [πρὸς] ἐμὲ ἔχι [τὴν Σεραπιάδαν κὲ τὴν ὀργήν, κὲ ἀφέλεσθε αὐτοῦ
τὴν δ]ύναμιν κὲ τὴν ἀλκήν, ποιήσετε αὐτὸν ψυχρὸν κὲ [ἄφωνον κὲ ἀπεύμο-
να, ψ]υχρὸν ἰς ἐμὲ τὴν Σεραπιάδαν. Ὁρκ[ίσζω ὑμ]ᾶς κατὰ τῶν μεγά[λων θεῶν
Μασω]μασιμαβλαβοιω μαμαξω Ευμαζων ενδ[ενε]κ[σπτουρα μελοφθημ]α[ραρ αχου ρασρωεεχαμαδωρ μαχθουδου-
ρας] κιθωρασα κηβοζων θεὰ αθχαμοδοιραλαρ αχου ραετ αχου ραλαρ ἀκούεστε αλαρ ο[υ-
εχε]αρμαρλαρ καραμεφθη Σισοχωρ ἀδωνία χθώ[ν χ]ουχμαθερρες θερμωμασμαρ ασ-
μαχουχιμανου φιλαεσωσι · χθόνιοι θεοὶ παραλάβετε τοῦ Μαρίωνο[ς τὸ]ν θυ[μ]ό[ν
κὲ] τὴν ὀργὴν τὴν ἰς ἐμὲ ἔχι τὴν Σεραπιάδαν, κὲ παράδοτε τῶ κατ' Ἅδην θυρουρῶ [Μαθυρ-]
ευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἅ[δου] κὲ τῶν κλήθ(ρ)ων τοῦ οὐρανοῦ
[τεταγ]μένον Στερξερξ ιρηξα ρησίχθων αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπάδευ στενα[κτὰ
θά]ψατε τὸν προγεγραμμένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτικοῦ καταθέματος. Ἐνορκί[σζω
ὑ]μῖν τὸν βασιλέα τῶν κωφῶν δεμόνων ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος, ἐπιτάσσ[ι γὰρ
ὑ]μῖν ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἅδου τὰς πύλας, κὲ καταδήσατε τοῦ ἀνδρός μου τῆς [Σεραπιάδος
τοῦ] Μαρίωνος, κὲ κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν ἰς ἐμε ἔχι τὴν Σε[ρα-]
πιάδαν ὁ Μαρίων ἵνα μὴ δύνητέ μοι μηδενὶ [πρά]γματι ἐναντιωθῆνε. Ὁρκίσζω ὑμᾶ[ς

δέ]μονες πολυάνδριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ [ἄπ]οροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆ[ς
κατε]νενκάσης μελιούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν μελι[οῦχον]. Ἐνορκίζω ὑμ[ᾶς κατὰ τοῦ Αχαλε-]
μορφωθ ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπὶ γῆς θεὸς Οσου[ς οισ]ωρνοφρις ουσρα[πιω, ποιήσατε τὰ
ἐγ]γεγραμμένα · τύνδε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἑκάτη χθονί[α κὲ Ἑρμ]ῆ χθόνιε κὲ
Πλούτων κὲ Ἐρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὑμις οἱ ὧδε κάτω κίμενοι ἄωροι κὲ ἀνώνυμ[οι]
Ευμαζων, παραλάβετε τοῦ Μαρίωνος τὰς φωνὰς τοῦ πρὸς ἐμὲ τὴν Σεραπιάδαν
[Μα]σωμαχω · τὴν παραθήκην ὑμῖν παρατίθομε φιμωτικὴν τοῦ Μαρίωνος, κὲ ἀ[νάδο-]
τε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς χθονίοις θεοῖς Αλλα αλκη κὲ αλκεω κὲ·λαλαθανάτω τ-
ῶ τριωνύμω Κούρα · οὗτοί μοι πάντοτε τελιώσουσιν κὲ φιμώσουσιν τὸν ἄνδρα [μοῦ
τὴν Σερ]απιάδαν τὸν Μαρίωναν,· ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βα[σίλιόν σε
πασ]ῶν τῶν Ἐρινύων. Ὁρκίζω [ὑμᾶς κατ]ὰ τῶν ἐν Ἅδι θεῶν Ου[χιτ]ου [τὴν τά-
δων δό]τιραν Αωθιωμος τιωιειωεγοωε[οιφρι ὁ] ἐν τῷ οὐραν[ῷ ἔχων τὸ ἐθέριον βασί-
λιο]ν Σαβλην μιωθιλαμψ ἐν οὐρανῷ Ιαω [κὲ τὸ]ν ὑπὸ γῆν Σ[αβληνια Ιαω
Σαβ]ληνφλαυβην θανατοπο[υτω]ηρ. Ὁρκίζ[ω σε] Βαθυμια χθιορωσχορ[βρα αδι-]
ανακω κακιαβανη [θενναν]κρα. Ἐξ[ορκίζ]ω ὑμᾶς τοὺς ἀπὸ Κρ[όνου
ἐκτε]θέντας θεοὺς Αβ[λανα]θαναλβα [σισοπετ]ρον παραλάβετε [τὸν ἀντι-]
δίκην ἄνδραν [μοῦ τῆς Σ]εραπιάδ[ος τὸν Μαρίων]αν . . . πηντιασ . .
βεβαλλοσαλακ[αμηθ]ης κὲ σ[ὺ ἡ τὰς κλίδας τοῦ Ἅδου κατέχουσα ῥησίχθων
. . . . Μασωμασ]ων[υο] ν. . . . .

Mario inferis mandatur ab uxore Serapiade contra quam litigat.

Pleraque restitui. — 4 Devoventis esse mulieris nomen non Σεραπίαδα (gen. ης), ut Wuenschio visum est, sed Σεραπιάς (gen. άδος, cf. Ὀλυμπιάς, άδος) est mihi veri simillimum; mendosum accusativum Σεραπιάδαν pro Σεραπιάδα ne mireris ter quaterque redire cum tales saepe sint in his Cypriis tabellis (cf. adlata supra exempla p.) et in hoc ipso titulo Μαρίωναν bis et ἄνδραν legantur ubi Μαρίωνα et ἄνδρα exspectes (v. 28. 35). — 21 ἐπὶ γῆς, ἐπίγειος habent ceterae tabellae. — 31 Σαβλην ante μιωθιλαμψ non adest nisi in hac lammina.

32. Macdonald, p. 185 sq., XI; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Repertus est et adservatur una cum praecedentibus titulus.

[Δέμονες οἱ κατὰ] γῆν κὲ δέμονες οἵτ[ινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μητέρες
ἀντιενίριοι οἵτινες [ἐνθάδε κῖσθε κὲ οἵτινες ἐνθάδε κάθεστε θυμὸν
ἀπὸ κραδίης πολυκη[δέα πρόσθε λαβόντες λιπόντες, πα[ραλάβετε τῶν..
... τὸν θυμ]ὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχουσιν τὸν (tres litterae)[.......... τὴν
δύναμιν κὲ τ]ὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσετε αὐτοὺς ψυχ[ροὺς ....
.... Ὀρκίζ]ω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μα[σωμασιμαδλαδσιω ....
.. μελο]φθημα ακου ρασλωαιεκαμαδ[ωρ ....
............] εχεαρμαρα ....
.... χ ... εσθερμχθονι ....
.... τοὺς θυμοὺς κὲ τὰς ὀργὰς ....
.... θεοῖς Μαχθυρευρραμενος κὲ [τὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἅδου κὲ τῶν κλήθρων
τοῦ οὐρανοῦ] τεταγμένον Στερξερξ ειρηξα ρη[σιχθων αρδαμαχθουρ πρίστευ
λαμπάδευ στε]νακτὰ θάψατε τοὺς προγεγραμμ[ένους ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτικοῦ κατα-
θέματος. Ἐνορ]κίζω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν κω[φῶν δεμόνων· ἀκούσατε τοῦ μεγάλου
ὀνόματος, ἐπ[ιτάσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέγας Σισοχω[ρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἅδου τὰς πύλας, κὲ κατα-
δήσατε τῶν] ἀντιδίκων μου (quattuor litterae) ....
[... κὲ καταχ]ωμίσατε αὐτῶν τὰς γλώσσας ....
. ἵνα μὴ δύνω]ντέ μοι ἐν μηδενὶ πράγματι [ἐναντιωθῆνε. Ὀρκίζω ὑμᾶς
δέμονες πολυάνδρι]οι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι [κὲ ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥη-
γνύθιης κατενεν]κάσης μελιούχου τὰ μέλη κ[ὲ αὐτὸν μελιοῦχον. Ἐνορκίζω
ὑμᾶς κατὰ τοῦ] Αχαιλομορφωθ αχιλαλμορφθ ....

.... ο]υσραπιω ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμ[μένα · τύνδε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι
θεοὶ κὲ Ἑκάτ[η χθονία κὲ Ἑρμῆ χθόνιε κὲ Πλού[των κὲ Ἐρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὑμις
οἱ ὧδε κάτω[κίμενοι ἄωροι κὲ ἀνώνυμοι Ε[υμαζων παραλά-
βετε τὰς φων]ὰς κὲ τὸν θυμὸν κὲ τοὺς λόγους ....
.... π[ρὸς ἐμὲ τὸν (novem litterae) Μασ[ωμα-
χω · τὴν παραθή[κην ὑμῖν παρατίθομε φιμωτική[ν τῶν ....
... κὲ ἀνάδ]οτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς χθονίοις θ[εοῖς ...
. Κούρα τρι[ωνύμω · οὗτοί μοι πάντοτε τελι[ώσουσιν
(unius et viginti litterarum versus) .... ὁ ἔχων
τὸ ὑπέγ[ιον βασίλιον ὁ ὢν ἐπάνω τῶν ....
.... τὴν τάξιων δέτιραν Λωθιμουλω[.......... ὁ ἐν τῶ
οὐρανῶ ἔχω]ν τὸ αἰθέριον βασίλιον Μιωθιλαμ[ψ ....
....]οσαφθον. Ὁρκίσζω σε τὸν ἐνν οὐραν[ῶ ....
.... θ]ανατοπουτωηρ. Ὁρκίσζω σε Βαθυ[μια ....
.... θι θενναν[κρα]. Ἐξορκίσζω ὑμᾶς [τοὺς ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέντας θεοὺς
Αβλαν]αθαναλβα σισοπετρον παραλάβ[ετε τοὺς ἀντιδίκους ἐμοῦ ...
.... (sex litterae) ..... ιω ....
.... αχαμηθης κὲ σὺ ἡ τὰς κλιδας το[ῦ Ἅδου κατέχουσα ῥησίχθων]
.... τὸν ἐπὶ τοῦ θυ ...... ραθεσετιν ....
.... σισοχθω .... τηριτε τὴν ....
. . . . (tria signa aut litterae)

Iudiciaria est tabella; nomina perierunt defigentis et defixorum hominum.

Cum saepius discrepent a solitis in hac devotione formulae quin emendarem abstinui, restitutis tantum minime dubiis. — 3 λιπόντες non datur in ceteris titulis. — 4 « The names of the persons mentioned in this inscription are written in some character unknown to me » M., « alphabeto ut videtur epichorico » W. — 28 αὐτοῦ τὸ ὄνομα mihi pro

αὐτῶν τὰ ὀνόματα positum est, sunt enim non unus sed plures (cf. v. 4-5. 13. 16-17) inferis mandati homines. — 32 Λωθι pro Αωθι lectum fuisse a M. suspicor. — 41 τηρ(ε)ῖτε, cf. **23**, 15.

33. Macdonald, p. 186 sq., XII-XIII; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Tabella cum praecedentibus reperta et adservata.

[Δέμονες οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μητέ-
ρες ἀν]τιενίρισι οἵτινές ἐσ[τε κὲ οἵτινες ἐνθάδε κισθε θυμόν
ἀπὸ κραδίη]ς πολυκηδέα πρόσθε λα[δόντες, παραλάβετε τῆς Σοτηρίας κὲ Τρύφωνος
κὲ Δη]μητρίου κὲ Δημητρίας τ[ὸν θυμὸν τὸν πρὸς ἐμὲ ἔχουσι τὸν Ζοΐλον
κὲ] τὴν ὀργήν, κὲ ἀφέλεστε αὐτῶν τὴν δ[ύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσετε αὐ-
τοὺς ψυχ]ροὺς κὲ ἀφώνους κὲ ἀπνεύμονες, ψυ[χροὺς εἰς ἐμὲ τὸν Ζοΐλον. Ὁρκίσ-
ζω ὑμ]ᾶς κατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασ[ωμασιμαβλαβσιω μαμαξω Ευμαζω
ενδ]ενεκοπτουρα μελοφθημαραρ ακο[υ ρασρωεεκαμαδωρ μαχθουδουρας κν-
θω]ρα[σ]α κηφοζων θεὰ αθχαμαδοιραλ[αρ ακου ραεντ ακου ραλαρ ἀκούεστε
αλ]αρ ουεχεαρμαρλαρ καραμεφθη Σισο[χωρ ἀδωνεία χθὼν χουχμαθερφ-
ες θ]ερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φ[ιλαεσωσι· χθόνιοι θεοὶ παραλάβετε τῆς
Σο]τηρίας κὲ Τρύφωνος κὲ Δημητρί[ου κὲ Δημητρίας τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχουσι]
τὸν Ζοΐλον κὲ παράδοτε τῷ κατ' Ἅδην θυ[ρουρῷ Μαθυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τοῦ]
πυλῶνος τὸν Ἅδους κὲ τῶν κλήθρων [τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένον Στερξερξ ηρηξα]
βησίχθων αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπ[άδευ στενακτὰ θάψατε τὸν
προγε]γραμμένον ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτ[ικοῦ καταθέματος. Ἐνορκίζω ὑμῖν]
τὸν βασιλέα τῶν κωφῶν δεμόν[ων· ἀκούσατε τοῦ μεγάλου ὀνόματος,]
ἐπιτάσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐ[ξάγων τοῦ Ἅδους τὰς πύλας, κὲ
καταδήσ]ατε τοῦ ἀντιδίκου μοῦ τοῦ Τρύφωνο[ς .... κὲ
κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τ[ὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχουσι τὸν
Ζ]οΐλον ἡ Σοτηρία κὲ ὁ Τρύφων [κὲ ὁ Δημήτριος κὲ ἡ Δημητρία, ἵνα μὴ δύνητέ

μ]οι μηδενὶ πράγματι ἐναντιωθ[ῆνε. Ὀρκίσζω ὑμᾶς δέμονες πο-
λυά]ν[δριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωρ]οι [κὲ ἄποροι ταφῆς κατὰ
τῆς ῥησιχ]θόνης τῆς κατενενκάσης μελι[ούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν μελιοῦχον.
Ἐν]ορκίσζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ Αχελομ[ορρωθ ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπίγιος
θεός] Οσους σισωρνοφρις ουσραπιω [ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμμένα ·
τύνδε πα]νδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἑκ[άτη χθονία κὲ Ἑρμῆ χθόνιε
κὲ Πλού]των κὲ Ἐρινύης ὑποχθόνιοι κὲ ὑμις ο[ἱ ὦδε κάτω κίμενοι ἄωροι
κὲ ἀνώνυ]μοι Ευμαζων παραλάβετε τὰς [φωνὰς τῆς Σοτηρίας κὲ Τρύφωνος
κὲ] Δημητρίου κὲ Δημητρίας κὲ ἀ[νάδοτε αὐτῶν τὰ ὀνόματα τοῖς χθο-
νίοις] θεοῖς Αλλα αλκη κὲ αλκεω κὲ λαλ[αθανάτω τῶ τριωνύμω Κούρα · οὗτοί
μοι πά]ντοτε τελεώσουσιν κὲ φιμώσου[σιν τοὺς ἀντιδίκους ἐμοῦ τοῦ Ζοΐλου
τὴν Δημη]τρίαν κὲ Τρύφωναν κὲ Δημήτριν κὲ Δ[ημητρίαν · ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ
ἔχων ὑ]πέγιον βασίλιόν σε πασῶν τῶν Ἐρινύων. [Ὀρκίσζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἐν Ἄδι
θεῶν Ο]υφιτου τὴν τάξων δότιραν Λωθιωμ[ος τιωιειωεγοωεσιφρι ὁ ἐν τῶ οὐ-
ρανῶ] ἔχων τὸ ἐθέριον βασίλιον Μιωθιλα[μψ ἐν οὐρανῷ Ιαω κὲ τὸν ὑπὸ γῆν
Σαβ]ληνια Ιαω Εαβληφχαυδην θανατοπο[υτωηρ. Ὀρκίσζω σε Βαθυμια χθιο-
ρωσκ]ορδρα αδιανακω κακιαβανη θενναν[κρα. Ἐξορκίσζω ὑμᾶς τοὺς ἀπὸ Κρό-
νου ἐκ]τεθέντας θεοὺς Αβλαναθαν[αλβα σισοπετρον παραλάβετε
τοὺς ἀ]ντιδίκους ἐμοῦ τοῦ Ζοΐλου τὴ[ν Σοτηρίαν κὲ Τρύφωναν κὲ Δημήτριν
κὲ Δ]εμετρ[ίαν] Ωεαντιχερη[χερ ....

Adversarios Soteriam, Tryphonem, Demetrium et Demetriam diis inferis mandat Zoïlus.

Macdonaldianas inscriptiones XII^am^ (v. 1-22) et XIII^am^ (v. 23-41) ita congruere vidit Wuensch ut una existat ex his duobus conflata. Plerique versus sunt a me restituti. — 2 Ex **25**, 3 complevi. — 19 Cur unus hic Tryphon obligetur adversarius non liquet. — 33 De ...τριαν quod habet M. dubitari potest, nam Demetriae nomen bis prodit, Soteriae neglectum est; rectius sit fortasse legendum [τὴν Σοτη]ρίαν. — 35 Ουφιτου saepius in his tabellis. — 37 εαβλ. cf. **23**, 7. — 41 εμετρ traditur, quod si vere exstat in tabella pro ημητρ errore inscriptum fuit.

34. Macdonald, p. 187, XIV; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIX.

In tabella reperta et adservata cum praecedentibus.

Δέμ[ονε]ς οἱ κατὰ γῆν κὲ δέμ[ονε]ς οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μ[η-
τέρες ἀν[τιε]νίριοι οἵτινες ἐνθάδε κισθε κὲ οἵτινες ἐνθάδε [κ]αθεστε
θυμὸν [ἀπὸ κ]ραδίης πολυκηδέα πρό[σθ]ε [λα]βόντες, παραλάβετε τοῦ [Μ-
. . . λου] τὸν [θυμὸν τὸ]ν πρὸς [ἐ]μὲ [ἔχι] τὸν [. . . . . . . κὲ τὴν ὀργήν,
κὲ ἀφέλεσθε αὐτοῦ τ]ὴν δύναμιν κὲ τὴν [ἀλκὴν κὲ ποιήσετε αὐτὸν ψυχρὸν κὲ
ἄφω]νον κὲ [ἀπ]νεύ[μο]να, ψυχ[ρὸν εἰς ἐμὲ τὸν . . . . . . Ὁρκίσζω ὑμᾶς κατὰ τῶν
μεγ]άλ[ων] θεῶν Μασωμασιμαβλα[δοι]ω μαμαξω Ευμαζω ενδενεκ-
οπτουρα μελοφθημαραρ ακου ραερω εε[κα]μαδω μαχθουδουρας κιθωρασ-
ς κηδοζων θεὰ αθχαμοδοιρ[αλαρ] ακου ραεντ ακουεαρ ἀκουειτε αλαρ [ου-]
εχεαρμαρλα[ρ] καρα[μεφθη Σισοχωρ] ἀδωνία χθὼν χουχμαθερφες θερ-
[μ]ωμασμαρ ασμαχου[χιμανου] φιλαεσωσι · χθόνιοι θεοὶ παραλάβετε [Μ . . . .]
λου τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν . . . ον, κὲ παράδοτε τῷ
κατ'] Ἄδη θυρουρῷ θυρευφραμενος κὲ τὸν ἐπὶ τὸν πυλῶνος τοῦ ["Α]δους
[κὲ] τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ [τεταγμ]έ[νο]ν Στερ[ξερξ ηρηξα ρησι]χθων αρδαμαρ-
[χ]θουρ πρίστευ λαμπάδευ στ[ενακτὰ θάψατε τὸν προ]γεγραμμένον ἐπὶ
τοῦδε τοῦ φιμω[τικοῦ κα]ταθέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶ[ν
κ]ωφῶν δεμόνων · ἀκούσατε τοῦ μεγάλου [ὀ]νόματ[ος, ἐπι]τάσσι γὰρ ὑμῖ[ν]
ὁ μέγας Σισ[οχωρ ὁ ἐξ]άναγων τοῦ Ἄδ[ους τὰς πύλας, κὲ κατα]δήσ[ατε]
τοῦ αντιδίκου μου Μ . . . . λου [κὲ κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν
τὸν θυμὸν τὴν]ὀργὴν τὴν εἰς [ἐμὲ ἔχι τὸν . . . ον ὁ Μ . . . . λος . .
. . . .]ομομυ . . . .

Defigentis et defixi adversarii hominis (Μ .... λου) incerta sunt nomina.

Supplevimus ego et M. — 9 ἀκουειτε pro ἀκούεστε quod habent ceterae tabellae probabile duco; multa in illa βάρβαρα ὀνόματα discrepant a solitis. — 13 Ἄδη(ν), cf. 22, 18.

35. Macdonald, p. 188 sq., XV-XV *a*; cf. Wuensch., *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Reperta sunt et adservantur lamminae fragmenta duo cum praecedentibus.

. . . . . . δε[μ]ονες οἱ κα[τὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μητέρες ἀντι-
ενίριοι οἵτινες ἐνθ]άδε κισθε κὲ ο[ἵτινες ἐνθάδε καθεστε . . . .
. . . .
. . . . ψυ]χροὺς ἰς ἡ[μᾶς τὸν Εἰρηνεν κὲ Ἀρίσστωναν κὲ Τίμωναν . . . . . .
. . . .]ἀπνεύμ[ονας . . . . Ὁρκίσζω ὑμᾶς
κατ]ὰ τῶν μεγάλ[ων θεῶν Μασωμασ]μαδλαβσιω μαμαξω Ε[υμα]ζω εν-
[δενεκοπτουρα μελοφθημαραρ ακου ρα]ερωεεκαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωρασα κηδοζων θεὰ αθχαμ[αδοιραλαρ
ακου ραεντ ακου ραλαρ ἀ]κούεστε αλαρ ουεχεαρμαρλαρ καρχμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεία χθὼν χου[χμαθερ-
φες θερμωμασμαρ ασ]μαχουχιμανου φιλαεσωσι · χθόνιοι θεοὶ παραλάβετε τοῦ Ὀνασᾶ τὸν θ[υμὸν
κὲ] τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἐρηνεν κὲ Ἀρίσστωναν κὲ Τίμωναν, κὲ παράδοτε τῷ κατ᾽ Ἄδη θυρουρ[ῷ
Μαθυρε]υφραμενος κὲ τὸ[ν] ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδους [κὲ τῶ]ν χλήθ(ρ)ων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένο[ν
Στερξερξ] ειρηξα ρησίχ(θ)ων αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπάδευ σταινακτὰ θάψατε τοὺς π[ρογεγραμμένους
ἐπὶ] τοῦδε τοῦ φιμωτικοῦ καταθέματος. Ἐνορκ[ίσζω ὑμ]ῖν τὸν βασιλέαν τ[ῶν
κω]φῶν δεμόνων · ἀκούσατ[ε τ]οῦ μεγάλου ὀνόματος, [ἐπιτάσσι γὰρ ὑμ]ῖν ὁ μέγ[ας]
Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἄδους τὰς πύ[λ]ας, [κ]αταδήσ[ατε τῶν ἀντιδίκων ἡμῶν τοῦ
Ε]ἰρηνέτος κὲ Ἀρίσστωνος κὲ Τ[ίμωνος] κὲ κατακοιμίσατε τὰς γ[λ]ώσσας τὸν θυμὸν τὴν
[ὀργ]ὴν τὴν ἰς ἡμᾶς ἔχουσιν ἰς τὸν Εἰρηνεν κὲ Ἀρίσστωναν κὲ Τίμ[ωνα ὁ] Ὀνασᾶς κὲ Δημήτρ[ις
ἵνα μὴ δ]ύνητε ἡμῖν μηδενὶ πράγματι ἐναντιωθῆνε. Ὁρκίσζω ὑμᾶς [δέμονες πολυάν-
δριοι κὲ] βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ρησιχθόνης τῆς κατενενκάσης

[μελιούχου τ]ὰ μέλη κὲ αὐτὸν μελιοῦχον. [Ἐνορκ]ίζω ὑμᾶς [κ]ατὰ τοῦ Αχχλεμορρωθ ὅστις [ἐστὶν μ]όνος ἐπίγιος θεὸς [Οτους οισωρνορ]ρις ουσραπιω ποιήσατε τὰ ἐγγεγραμμένα · τ[ύνδε] πανδάκρυτε κὲ [χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἑκ]άτη χθον[ία κὲ Ἑ]ρμῆ χθόνι[ε κὲ] Πλούτων κὲ [Ἐριν]ύες ὑποχθόνι[οι κὲ ὑμις οἱ] ὧδε κάτω κίμε[νοι ἄωροι κὲ ἀνώνυμοι Ε]υμαζων [πα]ραλάβετε τὰς φωνὰς τοῦ Ὀνασᾶ κὲ τοῦ Δημητρίου [. . . . . τῶν] πρὸςς ἡμᾶς τὸν Εἰρηνεν κὲ Ἀρίσστωναν κ[ὲ Τίμωναν Μασωμαχω · τὴν παραθήκην ὑμῖν] παρατίθομε φιμωτικὴν τοῦ Ὀνασᾶ κὲ τοῦ [Δημητρίου κὲ ἀνάδοτε αὐτῶν τὰ ὀνό]ματα τοῖς χθονίοις Αλλα αλκη κὲ αλ[κεω κὲ λαλαθανάτω τῷ τριωνύμω Κούρα · οὗτοί μοι πάντοτε]τελεώσουσιν κὲ φιμώσ[ουσιν τοὺς ἀντιδίκους ἡμῶν τοῦ Εἰρηνέτος κὲ Ἀρίσστωνος] κὲ Τίμων[ος τ]ὸν Ὀνασ[ᾶν κὲ τὸν Δημήτριον · ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βασίλιο]ν σε πασῶν τῶν Ἐρινύω[ν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἐν Ἅδι θεῶν Ουχιτου τὴν τάξων δότιραν Α]ωθωμος πωι[ει]ωτγ σωεσιφρι ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων τὸ ἐθέριον βασίλιον Μιωθιλαμψ] ἐν οὐρανῷ Ιαω κὲ τὸ[ν ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ιαω Σαβληφιανβην θανατοπουτωης. Ὁρκίζω σε Β]αθυμια χθορωσ κορβρα αδιαιανω κανιαβαη θενιανιρα. Ἐξορκίζω ὑμᾶς τοὺς ἀπὸ Κρόνου ἐ]κτεθέντας θεοὺς Α[θλ]ανθα[ναλβα πισοπετρον παραλάβετε τοὺς ἀντιδίκους ἡμῶν Εἰρηνέτος κ]ὲ Ἀρίσστωνος κὲ Τ[ίμ]ωνος τὸν Ὀ[νασᾶν κὲ Δημήτριον Ωηαντιχερεχερ βεβαλλοσαλακαμηθη κὲ] σὺ ἡ τὰς κλεῖδας τοῦ Ἅ[δους] κὲ . . . . κατὰ θεῶν συνη[ρ]ονοι α[ν]ατη μα Μασωμασωνα . . . . επι[σ]ταλ[λ]γα . . . .

Obligant Onasam et Demetrium adversarios Irenes, Aristo et Timon.

Fragmenta duo (1-29, 29-38) a Macdonalda edita in unam tabellam scite iunxit W. Nonnulla supplevit M., ego plura. — 1 Dubito num fuerit, ut descripsit M., aliquid ante δέμονες exaratum. — 2-5 Non congruentes omnino cum ceteris tabellis versus mancos reliqui. — 9 Ὀνασᾶ doricus genetivus; datur in lexicis Ὀνασᾶς, ᾶ. Cur sit Demetrius hic omissus non satis intellego. — 10 ἐμέ pro ἡμᾶς fert Macdonaldae apographum; Ἅδη(ν), cf. **22**, 18. — 12 σταινακτά, semper exstat in his tabellis στενακτά. — 27 θεοῖς omissum est post χθονίοις. — 29 Εἰρηνες W.; restitui ex v. 16.

36. Macdonald, p. 189, xvi; Wuensch., *D. T. A.*, praef., p. xix.

Tabellae fragmentum cum ceteris repertum et adservatum.

Figura avis	ακνα . . . .
quem	θαλκε . . . .
gallum esse	κουφιοφ . . . .
suspicatur W.	ποιήσατε μισηῖ τὸν . . .]
	το ωδαραρ κελλινα . . .
	μα . . . . ανη προσπα . .
	μαλη· τάδε πρὸς . . . .
	ρνηκεν . . . .
	φιλα . . . .

Defixionis causa ignoratur.

4 Supplevit W. — De avis imagine cf. *C. I. L.*, VIII, 12506 et 12511, 15.

37. Macdonald, p. 189 sq., xvii-xvii *a*; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xix.

Una cum praecedentibus quindecim reperta et adservata lammina.

. . . . εκε . . . . κὲ ἀφέλε]σθε αὐτῶ[ν τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσετε αὐτοὺς ψυχ]ροὺς κὲ ἀφώνους κὲ ἀπνεύμονας, ψυχροὺς εἰς [ἐμὲ τὸν Μαρίωναν. Ὁρκί]ζω ὑμᾶς κ[ατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασωμασιμαδλαδειω μαμαξω] Ευμαζων εν[δενεκοπτουρα μελοφθημαραρ ακου ρατρωεεκαμαδωρ μαχθουδ]ουρας κ[ιθ]ωρασ[α κηδοζων θεὰ αθχαμοδοιραλαρ ακου ρα εντ ακου ραλαρ] ἀκούεστε [αλαρ συεχεαρμαλαρ καραμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεία χθὼν] χουχμαθερρες [θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φιλαεσωσι . . . σ . . παραλάβετε τοῦ [Εὐ]αν[θίου κὲ Δημητρίου τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ⟨μ⟩ἐμὲ ἔχουσιν ⟨εἰς⟩ τ⟨ὸ⟩ν [Μαρίωναν κὲ παράδοτε τῷ κατ' Ἄδη(ν) θυρουρω Μαθουρ]ευρραμενος κὲ τὸν ἐ[πὶ] το[ῦ πυλῶνος τοῦ Ἅδου κὲ τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ] τεταγμένον Σ[τε]ρξερξ ειρηξα [ρησιχθων αρδαμαχθουρ πρίστου λαμπάδευ σ]τεναχτά θάψατε τοὺς προ[γεγραμμένους ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτικοῦ κατ]αθέματος. Ἐνορκίζω ὑμῖν τὸ[ν βασιλέα τῶν κωφῶν δεμόνων · ἀκούσατε] τοῦ μ[ε]γάλου ὀν[όμ]ατος, ἐπιτ[άσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τ]οῦ Ἅδου τὰς πύλας, καταδήσα[τε τῶν ἀντιδίκων μου τοῦ Εὐανθίου κὲ Δημητρίου κ]ὲ κατακοιμίσατε αὐτῶν τὴ[ν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχουσι τὸν Μαρίω]ναν ὁ Εὐάνθις κὲ Δη[μήτρις, ἵνα μὴ δύνηταί μοι μηδενὶ πράγματι ἐναντι]ωθῆνε. Ὁρκίζω ὑμᾶς [δέμονες πολυάνδριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄποροι ταφῆ]ς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς [κατενενκάσης μελιούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν μελιοῦχον. Ἐνορκί]ζω ὑ[μ]ᾶς κατὰ τοῦ Αχειλομ[ορφωθ ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπίγιος θεος Οσους σισωρισερις σουρασι]ω ποιήσατε τὰ ἐνγεγ[ραμμένα · τύνε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἑκάτη χθονία κὲ Ἑ]ρμῆ χθόνιε κὲ Πλού[των κὲ Ἐρινύες ὑποχθόνιαι κὲ ὑμις οἱ ὧδε κάτω κίμε-

ναι καρ σι κὲ (ἀν)όνυμοι Ευμαζων [παραλάβετε τὰς φωνὰς τοῦ Εὐανθίου κὲ Δημητρίου τ]οὺς πρὸς ἐμὲ τὸν Μαριω[ναν Μασωμαχω · τὴν παραθήκην ὑμῖν παρατίθομεν φιμω]τικὴν τοῦ Εὐανθίο[υ κ]ὲ Δημητρίου [κὲ ἀνάδοτε αὐτῶν τὰ ὀνόματα τοῖς χθονίοις θεοῖς] Αλλα αλλη κὲ αλλεω κὲ [Α]λλαθανάτω τῶ τριωνύμω Κούρα · οὗτοί μοι πάντοτε] τελιώσουσιν κὲ φιμώσ[ουσιν τοὺς ἀντιδίκους ἐμοῦ τοῦ Μαρίωνος τὸν Εὐάνθιν κὲ] Δημήτριν · ἔγιρον δέ μοι κὲ σ[ὺ] ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βασίλιόν σε πασῶν τῶν Ἐρινύων. [Ὁ]ρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν [ἐν Ἅδι θεῶν Ουχιτου τὴν τάδων δότιραν Λωθιωμος τωνει]ωεγοωε σιφρι ὁ ἐν τῶ οὐρανῶ ἔχων τὸ ἐθέριον βασίλιον Μιωθιλαμψ ἐν οὐρανῶ Ιαω[, κὲ τὸν ὑπὸ γ[ῆν Σαβληνια Ιαω Σαβλη]φλα[υδην θανατοπουτωηρ. Ὁρκίζω σε Βαθυμια χθ[ισρω]οχορβρα αδιανακω καμιαδανη θε[ννανι[ρα. Ἐξορκίζω ὑμᾶς τοὺς ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέ[ντα[ς θεοὺς Αβλαναθαναλβα σισοπετρον πα]ραλάβετε τοῦ[ς ἀντιδίκους τοῦ Μαρίωνος ἐ]μοῦ [τὸν Εὐάνθιν κὲ Δημή]τριν Ωηαντιχε[ρεχερ βεβαλλοσαλλαχαμηθη κὲ σὺ ἡ τὰς κλιδας τοῦ Ἅδου κατέχουσα ρησιχθων ·] συνέπ⟨η⟩ελ[θ]ε μ[οι........

. . . . ροτ . . ρι . . την πα . . . . .

. . . . ορ . υιι . . . .

. . . . η η . . . .

A Marione in Euanthium et Demetrium conscripta est defixio.

Exsistunt apud M. fragmenta duo quorum alterum et minus octo versuum infra (v. 32-39) dextrae parti devotionis iungere minime arduum est. Omnes paene versus mutilos reliquit M. quos e praecedentibus titulis sumptis supplementis restitui.

1 Nesciens an congruat cum ceteris harum dirarum initium, abstinendum potius duxi. — 10 εἰς perperam iteratum est ante τόν. — 24-25 Pro genetivo quem dedi coniectura posse fuisse nominum accusativum τοὺς quod sequitur indicat, in hoc non raro labi qui tabellas confecerunt iam antea notavimus (p. 39); nisi quod simplicitus noster dixerit παραλάβετε τὸν Εὐάνθιν κὲ Δημήτριν τοὺς πρὸς ἐμέ... — 36 συνεπηέλιθε in apographo Macdonaldiano; vide quae adnotavi ad **22**, 54.

AEGYPTUS

ALEXANDREA

38. Lenormant, p. 369-382; Wachsmuth, *Kork.*, p. 563; Zündel, p. 483-496; Wessely, *Ephes.*, 244; Babelon et Blanchet, *Catalogue des bronzes antiques de la Bibliothèque Nationale*, 1895, p. 701-703; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xv; cf. Kuhnert, *Feuer.*, p. 37 sq.; contuli.

In tabella saeculi, ut videtur, p. Chr. n. tertii, septem partibus fracta, quarum sunt maximae duae altae m. 0,14, latae m. 0,13. Alexandreae reperta, Bibliothecae publicae Parisiensi anno 1849 illata, ibidem adservatur.

Θ[ρη]κισιθφη αμραχαραρα ηφοισκηρε χ..σεω παράλαβε Ἀννιαν[όν] [Ἑρ]μῆ χθόνιε αρχεδαμα φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον κα[ὶ] κ[τ] κ[α]ὶ Πλούτων υεσεμμιγαδων μααρχαμα καὶ Κόρη ερεσχιγ[α]λ ζ[αβαρ]βαθουχ καὶ Φερσεφόνη [ζα]υδαχθουμαρ· ὁρκίζω σε κ[ατ]ὰ τοῦ ὀνόματος τῆς Γῆ[ς] κευημορι μωριθαρχωθ κα[ὶ] Ἑρμῆ χθόνιε αρχεδαμα φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον καὶ κτ καὶ Πλούτων υεσε[μ.μ]ιγαδων μααρχαμα καὶ Κόρη ερεσχιγαλ ζαβαρβαθουχ [κ]αὶ Φερσεφόνη ζαυδαχθουμαρ ἐπιλάθοιτο Ἀννιανὸς τῆς ἰ[δ]ίας μνήμης, καὶ Ἠωνικοῦ μένου μνημονευέτω. Ἐπικαλοῦμαί σε τὴν πάντων ἀνθρώπων δυνάστειραν, παμφοβέρα ῥηξίχθων ἡ καὶ ἀνενεγκαμένη τὰ τοῦ μελιού[χ]ου μέλη καὶ αὐτὸν τὸν με-

λιοῦχον ερεσχιγαλ νεβουτοσουαληθ ερεβεννη
ἀρκυία νεκυί' Ἑκάτη Ἑκάτη ἀληθη ἔλθετε καὶ τε-
λειώσατέ μοι τὴν πραγματείαν ταύτην. Ἑρμῆ χθό-
νιε αρχεδαμα φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον καὶ κτ
καὶ Πλούτων υεσεμμιγ[α]δων μααρχαμα καὶ Κόρη
ερεσχιγαλ ζαβαρβαθουχ καὶ Φερσεφόνη ζαυδαχθου-
μαρ καὶ δαίμονες οἵ ἐν [τ]ούτω τῶ τόπω ἐστὲ συν-
έχετέ μοι τῶ Ἡωνι[κ]ῶ Ἀννιανοῦ τὴν ἰσχύν
⟨τὴν ἰσχὺν⟩ τὴν δύναμιν ἵνα συλλάβησηστε αὐ-
τὸν παὶ παράδοιτε ἀώροις ἵνα κατατήξητε αὐ-
τοῦ τὰς σάρκες, τὰ νεῦρα, τὰ μέλη, τὴν ψυχήν, ἵνα
μὴ δυνηθῆ Ἡωνικῶ ἀντίος ἐλθεῖν, μηδὲ κατ' ἐμοῦ
ἀκοῦσαί τι κακόν, μηδὲ βλέψαι, ἔτι δὲ καὶ ὑποπε-
σε
πτωκώς μου ὑπὸ τοῦς πόδες ἕως νεικηθῆ · ἐπέκλω
[γ]άρ αὐτῶ ταῦτα ἡ πανδυνάστειρα ἄνασσα μασκελλει
μα[σ]κελλω φνουκενταβαω ὀρεοβαζαγρα ῥηξίχθων
ἱππόχθωνι πυριπηγά[ζο]υ[σα] πότνια Γῆ χθονία μευηρι
μοριθαρχωθ. Ὁρκίζω σε κατὰ σοῦ ὀνόματος ποιῆσαι
τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ τηρῆσαί μοι τὸν κατάδεσμον
τοῦτον καὶ ποιῆσαι αὐτὸν ἐνεργῆ. Ἑρμῆ αρχεδαμα
φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον καὶ κτ καὶ Πλούτων
[υ]εσεμμιγαδων μααρχαμα καὶ Κόρη ερεσχιγαλ
ζαβαρβαθου[χ] καὶ Φερσεφόνη ζαυδαχθουμαρ καὶ δ[αί-
μον]ες οἱ ἐν τῶ τόπω τού[τω,] φοιτῶντες τέλ[ειω-
σατε τὴν] πρᾶξιν ταύτη[ν καὶ κα]τάσχετε [τὴ?]ν φιλί[αν?]
...... υπιος Ἡωνικ ...... ὅτι στο .... διαλυ ......
...... ν μερινηχ .... εθητο .... ματο .....
. . . .

Mercurium, Plutonem, Cererem, Proserpinam invocat Eonicus nescio quis ne sibi nocere possit Annianus.

1 Exaratam in parte versus priore formulam crebro hae nostrae ferunt defixiones, cf. indicem VII. Θ incertum est; Θ ... ισιθφηαμρα χαραραγφοῖς || Κὴρ εχ .. σεω παράλαβε Ἀννιαν[όν] B. et Bl.; restituendum est cum Wuenschio [Ερη]κισιθφη αμραχαραρα ηφθισικηρε λ .. σεω; haec tantum habent Lenormant, Wachsmuth, Zündel et Wessely Κὴρ ... ω παράλαβε Ἀννιανό[ν]. — 2 φώχ[ε]ν ἔψευσα L., Wa., Z., We., et sic deinceps in

v. 6, 16, 33; καὶ κτ. Wa., Z., φώχ[ε]ν, καὶ .κτ.. B. et Bl.; κα[ὶ κτ] Wu. — 3 Init... καί L., καί Wa., Z., We., κ[αί] B. et Bl., Wu.; Κώρη Z.; post ερεσχιγαλ nihil ponunt L., Wa., Z.; in fine Z[α] B. et Bl.; [ζα] Wu. — 4 [ζαβαρβ]αθοὺχ [κ]αὶ—ζαυδαχθουμαρ — σε κα|[τά τ]οῦ L., Wa., We., [βαρβ]αθούχ, [ζα]υδαχθουμαρ, B. et Bl., Wu.; κ[α|τὰ τ]οῦ B. et Bl. — 5 Γῆ[ς] ..ι.κε..μορ...ω.θαρχωθ καί L., Wa., Z., We. — 6 [Ἑρ]μῆ, [φ]ωχεν B. et Bl., Wu. — 7 καὶ κτ. Wa., Z., B. et Bl., Wu.; ὑεσεμμιγάδων L., Wa., Z., We., υεσε[μμι]γαδων B. et Bl., Wu. — 8 καὶ L., Wa., Z., We. — 9 ἰδίας L., Wa., Z., We., Wu.; (Ἰ)ωνικοῦ Wu., ibi et in v. 20. 24. 38, post Kuhnertium, p. 38. — 10 μό[ν]ου, ἐπ[ι]καλοῦμαι B. et Bl., Wu. — 11 παμ[φοβε]ρὰ L., Wa., Z., We.; παμ.... γρα B. et Bl. quod restituerunt παμ ... [φοβε]ρά; ἀνενεγβ|καμένη iidem fortasse errore; παμ[φόρ]βα Wu. ex pap. Par. 1261, 2743. — 12 μελιού[χου] L., Wa., Z., We.; μελιού[χ]ου ex μελιούχου emendatum, B. et Bl.; Μελιούχου Wu. De hoc daemone, praeter ea quae ad **22**, 32 adnotata sunt, nonnulla quoque referre operae pretium est a Zündelio excogitata (p. 494), qui ex Aegypto oriunda esse inserta in hoc titulo βάρβαρα ὀνόματα demonstrare aggressus est : « ... Hathor in Gestalt der Kuh Μειηρί (sic enim v. 29 μευηρί mutavit) den Osiris wiedergebiert; die Göttin des Berges im Westen und der Unterwelt, sie wäre es, welche die Erde spaltend die balsamirten Glieder des balsamirten Gottes heraufbringt ῥηξίχθων καὶ ἀνενεγκαμένη τὸν μελιοῦχον, auf sie passen auch alle andern Epitheta : πανδυνάστειρα ἄνασσα, ὀρεόβαζα, ὑπόχθων, πότνια Γῆ χθονία. » — 13 Ἐρεσχιγὰλ νῦ[ν] . ευ . ο . σου ἀληθὲς Ἐρεβεννῆ L., Wa.; νεβευτος σου correctum ex νεβουτο σου B. et Bl.; νεβουτοσαληθ Wu.; verum perpexerunt Z. et We. — 14 αρηιυα, νέκυες κατὰ τὴ[ν] ...... ἀληθῆ L., Wa., Z.; ἀρκυία νεκυία coniectura attigit We.; Ἑκάτη ἀληθη « quid cognominis hic lateat nescio : Ἀλθαία? ἀλήτη? » Wu. — 15 πραγ[μ]ατείαν L. — 16 φώχεν[σ]ε B. et Bl., Wu.; καὶ κτ. Wa., Z., Wu. — 17 μ[ι]γαδων L.; μιγαδων Wa., Z., We. — 18 ζαβαρβαθου[χ] B. et Bl., Wu. — 19 τούτῳ L.; ἐσγε corr. ἐστε B. et Bl. — 20 Ἠωνικῷ L., Wa., Z., We. — 21 [τ]ὴν ἰσχύν L., Wa., Z., We.; errore geminatam vocem τὴν ἰσχύν notavit unus Wuensch; συλλάβησται pro συλλάβητε ponitur. — 22 καταπήξητε We. — 23 σάρκες = σάρκας. — 25 μηδὲ|βλέψαι, fascinum significat; ὑποπε.. L., Wa., Z.; καὶ omisit Wu. — 26 sq. κως . μου ὑπὸ τοῦ σπο⟨σ⟩δεσέως νεικηθῆ, ἐπέκλω|[σα γά]ρ L., Z., post σποδεσέως inseruerunt (?) Wa., We.; idem habet We. nisi quod dedit υποπεπωκας;

ὑποπε|[π]τωκώς. μου ὑπὸ τοῦ σποδεσέως νεικηθῇ, ἐπέκλω^σε^|[γ]άρ B. et Bl.; restitutam a Kuhnertio (p. 37, n. 5) veram lectionem ego et Wu. dedimus; ὑποπε|[π]τωκώς, ἐπικλώσ(ει) Wu.; πέδες = πέδας, cf. v. 23; νεικηθῇ = νικηθῇ; omissum σε postea supra versum additum est legendum ἐπέκλωσε. — 27 Post ἄνασσα nihil L., Wa., Z. — 28 . . . αεκελλω ενουκενταρ . ω, ὀρεόβαζα, ῥηξίχθων L., Wa., Z.; μα ἐκελλω B. et Bl., quod iure emendaverunt We. et Wu. μα[σ]κελλω, cf. indicem VII. — 29 « ἱππόχθων = Ἵππα χθονία (*Hymn. Orph.*, n. 49, 4)? » docente Wuenschio, ind. IX, 12; πυριπηγά[ζουσα] L., Wa., Z., We., hanc Lenormantianam emendationem accepi quanquam Wuensch, Dieterichium secutus (*Pap.*, p. 791) πυριπηγα[ν]υ[ξ] proposuit; πυριπηγά[ζο]υ... B. et Bl. — 30 μορ.θαρ... L., Wa., Z., We.; κατα του We. — 31. 37 πρᾶξιν de caerimonia magica dicitur, cf. Wuensch, *Ciris*, p. 470. — 33 καὶ κτ. Wa., Z., Wu.; Πλουτον We. — 34 ὑεσέμ L., Wa., Z., We.; ἐρεσχιγάλ.. B. et Bl. — 35 sq. [ζα]δαρβαθούχ, καὶ δαί|μονες L., Wa., Z., We.; [ζα]-δαρδχθου corr. [ζα]δαρδαθουχ B. et Bl.; ζαδαρδαθουχ, καὶ δαί|μονες Wu. — 36 sq. τούτῳ [ἐστέ, αὐ]τῶν τε στέλ[λετε] L., Wa., Z., We.; τού[τῳ ἐστε], φοιτῶντε στέλ[λετε] B. et Bl.; τού[τῳ] δ(ι)αιτῶντες τελ[ειώ|σατε τὴν] πρᾶξιν Wu., cf. v. 14-15. — 37 [παρ]άσχετε, cetera omiserunt L., Wa., Z., We.; haec tantum B. et Bl., ...πρᾶξιν ταύτην [παρ]άσχετε ... νφιλ...; ταύτην καὶ κα[τ]άσχετε .. νφιλ... Wu. — 38 ....υπγνους Ἡωνια ......οτι στο.... διαλ..... B. et Bl.; ...... ὕπνους (Ἰ)ωνικο.... ὅτι στο .. διαλ... Wu. — 39 .... μερινηρ ..... θητ .... ματο .... B. et Bl., Wu.

ACHAIA

INSULAE CYCLADES

MELOS

39. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. VIII.

« Melo ex insula ad Rhusopulum (Atheniensem antiquarium) pervenerunt tria fragmenta maioris tabulae saeculi a. Chr. n. quarti, quae composita lamminam efficiebant cm. 7.7 dextro tantum margine integram. » W.

. . . . πον πάντας
. . . . Εὔφρονα
[. . . . . .καὶ τοὺ]ς συνερ-
[γοὺς . . . . το]ῖς συνδίκο-
[ις . . . . . π]άντας
[. . Ἑρμῆν] κάτοχον
. . . . νιον ἀλλὰ
. . ε . φορ . . . .
. . τὰ το[ῦ] Ῥα . . . .
. . οδαμο . . . .

Iudiciaria est defixio; devoventur Euphron et omnes qui ei favent. Supplevit W. — 7 Num sit legendum [χθό]νιον haud affirmaverim.

. . . . . . δέ[μ]ονες οἱ κα[τὰ γῆν κὲ δέμονες οἵτινές ἐστε κὲ πατέρες πατέρων κὲ μητέρες ἀντι-
ενίριοι οἵτινες ἐνθ]άδε κισθε κὲ ο[ἵτινες ἐνθάδε καθεστε . . . .
. . . .
. . . . ψυ]χροὺς ἰς ἡ[μᾶς τὸν Εἴρηνεν κὲ Ἀρίσστωναν κὲ Τίμωναν . . . . . .
. . . .]απνευμ[ονας . . . . Ὁρκίσζω ὑμᾶς
κατ]α τῶν μεγάλ[ων θεῶν Μασωμασι]μαδλαδοιω μαμαξω Ε[υμα]ζω εν-
[δενεκοπτουρα μελοφθημαραρ ακου ρα]ερωεεκαμαδωρ μαχθουδουρας κιθωρασα κηδοζων θεὰ αθχαμ[αδοιραλαρ
ακου ραεντ ακου ραλαρ ἀ]κούεστε αλαρ ουεχεαρμαρλαρ καρχμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεία χθὼν χου[χμαθερ-
φες θερμωμασμαρ ασ]μαχσυχιμανου φιλαεσωσι · χθόνιοι θεοὶ παραλάβετε τοῦ Ὀνασᾶ τὸν θ[υμὸν
κὲ] τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχι τὸν Ἐρηνεν κὲ Ἀρίσστωναν κὲ Τίμωναν, κὲ παράδοτε τῶ κατ' Ἅδη θυρουρ[ῶ
Μαθυρε]υφραμενος κὲ τὸ[ν] ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τοῦ Ἅδους [κὲ τῶ]ν κλήθ(ρ)ων τοῦ οὐρανοῦ τεταγμένο[ν
Στερξερξ] ειρηξα ρησίχ(θ)ων αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπάδευ σταινακτὰ θάψατε τοὺς π[ρογεγραμμένους
ἐπὶ] τοῦδε τοῦ φιμωτικοῦ καταθέματος. Ἐνορκ[ίσζω ὑμ]ῖν τὸν βασιλέαν τ[ῶν
κω]φῶν δεμόνων · ἀκούσατ[ε τ]οῦ μεγάλου ὀνόματος, [ἐπιτάσσι γὰρ ὑμ]ῖν ὁ μέγ[ας]
Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τοῦ Ἅδους τὰς πύ[λ]ας, [κ]αταδήσ[ατε τῶν ἀντιδίκων ἡμῶν τοῦ
Ε]ἰρηνέτος κὲ Ἀρίσστωνος κὲ Τ[ίμωνος] κὲ κατακοιμίσατε τὰς γ[λ]ώσσας τὸν θυμὸν τὴν
[ὀργ]ὴν τὴν ἰς ἡμᾶς ἔχουσιν ἰς τὸν Εἴρηνεν κὲ Ἀρίσστωναν κὲ Τίμ[ωνα ὁ] Ὀνασᾶς κὲ Δημήτρ[ις
ἵνα μὴ δ]ύνητε ἡμῖν μηδενὶ πράγματι ἐναντιωθῆνε. Ὁρκίσζω ὑμᾶς [δέμονες πολυάν-
δριοι κὲ] βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄποροι ταφῆς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς κατενενκάσης

[μελιούχου τ]ὰ μέλη κὲ αὐτὸν μελιοῦχον. [Ἐνορκ]ίζω ὑμᾶς [κ]ατὰ τοῦ Αχλαεμορφωθ ὅστις [ἐστὶν μ]όνος ἐπίγιος θεὸς [Οσους σισωρνοφ]ρις ουσραπιω ποιήσατε τὰ ἐγγεγραμμένα · τ[ύνδε] πανδάκρυτε κὲ [χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἑκ]άτη χθον[ία κὲ Ἑ]ρμῆ χθόνι[ε κὲ] Πλούτων κὲ [Ἐριν]ύες ὑποχθόνι[οι κὲ ὑμις οἱ] ὧδε κάτω κίμε[νοι ἄωροι κὲ ἀνώνυμοι Ε]υμαζων [πα]ραλάβετε τὰς φωνὰς τοῦ Ὀνασᾶ κὲ τοῦ Δημητρίου [. . . . . τῶν] πρὸςς ἡμᾶς τὸν Εἰρηνεν κὲ Ἀρίσστωναν κ[ὲ Τίμωναν Μασωμαχω · τὴν παρα-θήκην ὑμῖν] παρατίθομε φιμωτικὴν τοῦ Ὀνασᾶ κὲ τοῦ [Δημητρίου κὲ ἀνάδοτε αὐτῶν τὰ ὀνό]ματα τοῖς χθονίοις Αλλα αλκη κὲ αλ[κεω κὲ λαλαθανάτω τῶ τριωνύμω Κούρα · οὗτοί μοι πάντοτε]τελεώσουσιν κὲ φιμώσ[ουσιν τοὺς ἀντιδίκους ἡμῶν τοῦ Εἰρηνέτος κὲ Ἀρίσστωνος] κὲ Τίμων[ος τ]ὸν Ὀνασ[ᾶν κὲ τὸν Δημήτριον · ἔγιρον δέ μοι κὲ σὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βασίλιό]ν σε πασῶν τῶν Ἐρινύω[ν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἐν Ἅδι θεῶν Ουχιτου τὴν τάξων δότιραν Α]ωθιωμος πιωι[ει]ωεγ[ωεοιφρι ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων τὸ ἐθέριον βασίλιον Μιωθιλαμψ] ἐν οὐρανῷ Ιαω κὲ τὸ[ν ὑπὸ γῆν Σαβληνια Ιαω Σαβληφλαυ-βην θανατοπουτωηρ. Ὁρκίζω σε Β]αθυμια χθιορωο[κορβρα αδιαναкω κακιαβανη θενναναρα. Ἐξορκίζω ὑμᾶς τοὺς ἀπὸ Κρόνου ἐ]κτεθέντας θεοὺς Α[βλ]αναθα[ναλβα σισοπετρον παραλάβετε τοὺς ἀντιδίκους ἡμῶν Εἰρηνέτος κ]ὲ Ἀρίσστωνος κὲ Τ[ίμ]ωνος τὸν Ὀ[νασᾶν κὲ Δημήτριον Ωηαν-τιχερεχερ βεβαλλοσαλακαμηθη κὲ] σὺ ἡ τὰς κλιδας τοῦ Ἅ[δους] κὲ . . . . κατὰ θεοῖν σύν[θρ]ονοι ἀ[ν]άθη[μα Μασωμασωνυς . . . . ἐπι]ς0υθ[χοι . . . .

Obligant Onasam et Demetrium adversarios Irenes, Aristo et Timon.

Fragmenta duo (1-29, 29-38) a Macdonalda edita in unam tabellam scite iunxit W. Nonnulla supplevit M., ego plura. — 1 Dubito num fuerit, ut descripsit M., aliquid ante δέμονες exaratum. — 2-5 Non congruentes omnino cum ceteris tabellis versus mancos reliqui. — 9 Ὀνασᾶ doricus genetivus; datur in lexicis Ὀνασᾶς, ᾶ. Cur sit Demetrius hic omissus non satis intellego. — 10 ἐμέ pro ἡμᾶς fert Macdonaldae apographum; Ἄδη(ν), cf. **22**, 18. — 12 σταινακτά, semper exstat in his tabellis στενακτά. — 27 θεοῖς omissum est post χθονίοις. — 29 Εἰρηνες W.; restitui ex v. 16.

36. Macdonald, p. 189, XVI; Wuensch., *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Tabellae fragmentum cum ceteris repertum et adservatum.

Figura avis	κανα . . . .
quem	θαλκε . . . . . .
gallum esse	κουφιοψ . . . .
suspicatur W.	ποιήσατε μιση[τὸν . . .
	το ωδαραρ κελλινα . . .
	μα . . . . ανη προσπα . .
	μαλη · τάδε πρὸς . . . .
	φνηκεν . . . .
	φιλα . . . .

Defixionis causa ignoratur.

4 Supplevit W. — De avis imagine cf. *C. I. L.*, VIII, 12506 et 12511, 15.

37. Macdonald, p. 189 sq., XVII-XVII *a*; cf. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIX.

Una cum praecedentibus quindecim reperta et adservata lammina.

. . . . εκε[. . . . .

. . . . κὲ ἀφέλε]σθε αὐτῶ[ν τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκὴν κὲ ποιήσετε αὐτοὺς ψυχ]ροὺς κὲ ἀφώνους κὲ ἀπνεύμονας, ψυχροὺς εἰς [ἐμὲ τὸν Μαρίωναν. Ὁρκίσ]ζω ὑμᾶς κ[ατὰ τῶν μεγάλων θεῶν Μασωμασιμαδλαδοιω μαμαξω] Ευμαζων εν[δενεκοπτουρα μελοφθημαραρ ακου ρασρωεεχαμαδωρ μαχθουδ]ουρας κ[ιθ]ωρασ[α κηδοζων θεὰ αθχαμοδοιραλαρ ακου ρασντ ακου ραλαρ] ἀκούεστε [αλαρ συεχεαρμαλαρ καραμεφθη Σισοχωρ ἀδωνεία χθών] χουχμαθερφες [θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φιλαεσωσι·] . . . σ . . παραλάβετε τοῦ [Εὐ]αν[θίου κὲ Δημητρίου τὸν θυμὸν κὲ τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ⟨μ⟩ἐμὲ ἔχουσιν ⟨εἰς⟩ τ⟨·⟩ὸν [Μαρίωναν κὲ παράδοτε τῷ κατ' Ἄδη(ν) θυρουρῷ Μαθυρ]ευφραμενος κὲ τὸν ἐ[πὶ] το[ῦ πυλῶνος τοῦ Ἄδου κὲ τῶν κλήθρων τοῦ οὐρανοῦ] τεταγμένον Σ[τε]ρξερξ ειρηξα [ρησίχθων αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπάδευ σ]τενακτὰ θάψατε τοὺς προ[γεγραμμένους ἐπὶ τοῦδε τοῦ φιμωτικοῦ κατ]αθέματος. Ἐνορκίσζω ὑμῖν τὸ[ν βασιλέα τῶν κωφῶν δεμόνων· ἀκούσατε] τοῦ μ[ε]γάλου ὀν[όμ]ατος, ἐπιτ[άσσι γὰρ ὑμῖν ὁ μέγας Σισοχωρ ὁ ἐξάγων τ]οῦ Ἄδου τὰς πύλας, καταδήσα[τε τῶν ἀντιδίκων μου τοῦ Εὐανθίου κὲ Δημητρίου κ]ὲ κατακοιμίσατε αὐτῶν τὴ[ν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν τὴν εἰς ἐμὲ ἔχουσι τὸν Μαρίω]ναν ὁ Εὐάνθις κὲ Δη[μήτρις, ἵνα μὴ δύνητέ μοι μηδενὶ πράγματι ἐναντι]ωθῆνε. Ὁρκίσζω ὑμᾶς [δέμονες πολυάνδριοι κὲ βιοθάνατοι κὲ ἄωροι κὲ ἄποροι ταφῆ]ς κατὰ τῆς ῥησιχθόνης τῆς [κατενενκάσης μελιούχου τὰ μέλη κὲ αὐτὸν μελιοῦχον. Ἐνορκί]σζω ὑ[μ]ᾶς κατὰ τοῦ Αχελομ[ορφωθ ὅστις ἐστὶν μόνος ἐπίγιος θεὸς Οσους οισωρνοφρις ουσραπι]ω ποιήσατε τὰ ἐνγεγ[ραμμένα· τύνδε πανδάκρυτε κὲ χθόνιοι θεοὶ κὲ Ἑκάτη χθονία κὲ Ἑ]ρμῆ χθόνιε κὲ Πλού[των κὲ Ἐρινύες ὑποχθόνιοι κὲ ὑμις οἱ ὧδε κάτω κίμε-

νοι ἄωρ οι κὲ (ἀν)ώνυμοι Ευμαζων [παραλάβετε τὰς φωνὰς τοῦ Εὐανθίου κὲ Δημητρίου τ]οὺς πρὸς ἐμὲ τὸν Μαρίω[ναν Μασωμαχω · τὴν παραθήκην ὑμῖν παρατίθεμεν φιμω]τικὴν τοῦ Εὐανθίο[υ κ]ὲ Δημητρίου [κὲ ἀνάδοτε αὐτῶν τὰ ὀνόματα τοῖς χθονίοις θεοῖς] Αλλα αλκη κὲ αλκεω κὲ [λαλαθανάτω τῶ τριωνύμω Κούρα · οὗτοί μοι πάντοτε] τελιώσουσιν κὲ φιμώσ[ουσιν τοὺς ἀντιδίκους ἐμοῦ τοῦ Μαρίωνος τὸν Εὐάνθιν κὲ] Δημήτριν · ἔγιρον δέ μοι κὲ σ[ὺ ὁ ἔχων τὸ ὑπόγιον βασίλιόν σε πασῶν τῶν Ἐρινύων.] Ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν [ἐν Ἅδι θεῶν Ουχιτου τὴν τάξων δότιραν Αωθιωμος τιωπι]ωεγοωε[ιφρι ὁ ἐν τῶ οὐρανῶ ἔχων τὸ ἐθέριον βασίλιον Μιωθιλαμψ ἐν οὐρανῶ Ιαω] κὲ τὸν ὑπὸ γ[ῆν Σαβληνια Ιαω Σαβλη]φλα[υβην θανατοπουτωηρ. Ὀρκίζω σε Βαθυμια χθ ιορω[σκορβρα αδιαναχω καχιαβανη θε]ννανκ[ρα. Ἐξορκίζω ὑμᾶς τοὺς ἀπὸ Κρόνου ἐκτεθέ]ντα[ς θεοὺς Αβλαναθαναλβα σισοπετρον πα]ραλάβετε τοῦ[ς ἀντιδίκους τοῦ Μαρίωνος ἐ]μοῦ [τὸν Εὐάνθιν κὲ Δημή]τριν Ωηαντιχε ρεχερ βεβαλλοσαλακαμηθη κὲ σὺ ἡ τὰς κλίδας τοῦ Ἅδου κατέχουσα ρησιχθων ·] συνέπ(η)ελ[θ]έ μ[οι......

. . . . ροτ . . ρι . . την πα . . . . .

. . . . ερ . υιι . . . .

. . . . η η . . . .

A Marione in Euanthium et Demetrium conscripta est defixio.

Exsistunt apud M. fragmenta duo quorum alterum et minus octo versuum infra (v. 32-39) dextrae parti devotionis iungere minime arduum est. Omnes paene versus mutilos reliquit M. quos e praecedentibus titulis sumptis supplementis restitui.

1 Nesciens an congruat cum ceteris harum dirarum initium, abstinendum potius duxi. — 10 εἰς perperam iteratum est ante τόν. — 24-25 Pro genetivo quem dedi coniectura posse fuisse nominum accusativum τοὺς quod sequitur indicat, in hoc non raro labi qui tabellas confecerunt iam antea notavimus (p. 39); nisi quod simplicitus noster dixerit παραλάβετε τὸν Εὐάνθιν κὲ Δημήτριν τοὺς πρὸς ἐμέ... — 36 συνεπηελιθε in apographo Macdonaldiano; vide quae adnotavi ad **22**, 54.

AEGYPTUS

ALEXANDREA

38. Lenormant, p. 369-382; Wachsmuth, *Kork.*, p. 563; Zündel, p. 483-496; Wessely, *Ephes.*, 244; Babelon et Blanchet, *Catalogue des bronzes antiques de la Bibliothèque Nationale*, 1895, p. 701-703; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xv; cf. Kuhnert, *Feuer.*, p. 37 sq.; contuli.

In tabella saeculi, ut videtur, p. Chr. n. tertii, septem partibus fracta, quarum sunt maximae duae altae m. 0,14, latae m. 0,13. Alexandreae reperta, Bibliothecae publicae Parisiensi anno 1849 illata, ibidem adservatur.

Θ[ρη]κισιθφη αμραχαραρα ηφοισκηρε χ..σεω παράλαβε Ἀννιαν[όν] [Ἑρ]μῆ χθόνιε αρχεδαμα φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον κα[ὶ] κ[τ] κ[α]ὶ Πλούτων υεσεμμιγαδων μααρχαμα καὶ Κόρη ερεσχιγ[α]λ ζ[αβαρ]βαθουχ καὶ Φερσεφόνη [ζα]υδαχθουμαρ· ὁρκίζω σε κ[ατ]ὰ τοῦ ὀνόματος τῆς Γῆ[ς] κευημορι μωριθαρχωθ κα[ὶ] Ἑρμῆ χθόνιε αρχεδαμα φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον καὶ κτ καὶ Πλούτων υεσε[μ.μ]ιγαδων μααρχαμα καὶ Κόρη ερεσχιγαλ ζαβαρβαθουχ [κ]αὶ Φερσεφόνη ζαυδαχθουμαρ ἐπιλάθοιτο Ἀννιανὸς τῆς ἰ[δ]ίας μνήμης, καὶ Ἠωνικοῦ μένου μνημονευέτω. Ἐπικαλοῦμαί σε τὴν πάντων ἀνθρώπων δυνάστειραν, παμφορβέρα ρηξίχθων ἡ καὶ ἀνενεγκαμένη τὰ τοῦ μελιού[χ]ου μέλη καὶ αὐτὸν τὸν με-

λιοῦχον ερεσχιγαλ νεβουτοσουαληθ ερεβεννη ἀρκυία νεκυί' Ἑκάτη Ἑκάτη ἀληθη ἔλθετε καὶ τελειώσατέ μοι τὴν πραγματείαν ταύτην. Ἑρμῆ χθόνιε αρχεδαμα φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον καὶ κτ καὶ Πλούτων υεσεμμιγ[α]δων μααρχαμα καὶ Κόρη ερεσχιγαλ ζαβαρβαθουχ καὶ Φερσεφόνη ζαυδαχθουμαρ καὶ δαίμονες οἵ ἐν [τ]ούτω τῶ τόπω ἐστὲ συνέχετέ μοι τῶ Ἠωνι[κ]ῶ Ἀννιανοῦ τὴν ἰσχύν ⟨τὴν ἰσχὺν⟩ τὴν δύναμιν ἵνα συλλάβηστε αὐτὸν παὶ παράδοιτε ἀώροις ἵνα κατατήξητε αὐτοῦ τὰς σάρκες, τὰ νεῦρα, τὰ μέλη, τὴν ψυχήν, ἵνα μὴ δυνηθῆ Ἠωνικῶ ἀντίος ἐλθεῖν, μηδὲ κατ' ἐμοῦ ἀκοῦσαί τι κακόν, μηδὲ βλέψαι, ἔτι δὲ καὶ ὑποπεπτωκώς μου ὑπὸ τοῦς πόδες ἕως νεικηθῆ· ἐπέκλω σε [γ]ὰρ αὐτῶ ταῦτα ἡ πανδυνάστειρα ἄνασσα μασκελλει μα[σ]κελλω φνουκενταβαω ὀρεοβαζαγρα ῥηξίχθων ἱππόχθωνι πυριπηγά[ζο]υ[σα] πότνια Γῆ χθονία μευηρι μοριθαρχωθ. Ὁρκίζω σε κατὰ σοῦ ὀνόματος ποιῆσαι τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ τηρῆσαί μοι τὸν κατάδεσμον τοῦτον καὶ ποιῆσαι αὐτὸν ἐνεργῆ. Ἑρμῆ αρχεδαμα φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον καὶ κτ καὶ Πλούτων [υ]εσεμμιγαδων μααρχαμα καὶ Κόρη ερεσχιγαλ ζαβαρβαθου[χ] καὶ Φερσεφόνη ζαυδαχθουμαρ καὶ δ[αίμον]ες οἱ ἐν τῶ τόπω τού[τω,] φοιτῶντες τέλ[ειώ]σατε τὴ[ν] πρᾶξιν ταύτη[ν καὶ κα]τάσχετε [τὴ?]ν φιλί[αν?]
...... υπιος Ἠωνικ ...... ὅτι στο .... διαλυ ......
...... ν μερινηχ .... εθητο .... ματο .....
. . . .

Mercurium, Plutonem, Cererem, Proserpinam invocat Eonicus nescio quis ne sibi nocere possit Annianus.

1 Exaratam in parte versus priore formulam crebro hae nostrae ferunt defixiones, cf. indicem VII. Θ incertum est; Θ ... ισιθρηαμρα χαραραγροῖς || Κὴρ εχ .. σεω παράλαβε Ἀννιαν[όν] B. et Bl.; restituendum est cum Wuenschio [Ερη]κισιθρη αμραχαραρα ηφθισικηρε λ .. σεω; haec tantum habent Lenormant, Wachsmuth, Zündel et Wessely Κὴρ ... ω παράλαβε Ἀννιανό[ν]. — 2 φώχ[ε]ν ἔψευσα L., Wa., Z., We., et sic deinceps in

v. 6, 16, 33; καὶ κτ. Wa., Z., φώχ[ε]ν, καὶ .κτ.. B. et Bl.; κα[ὶ κτ] Wu. — 3 Init... καί L., καί Wa., Z., We., κ[αί] B. et Bl., Wu.; Κώρη Z.; post ερεσχιγαλ nihil ponunt L., Wa., Z.; in fine Z[α] B. et Bl.; [ζα] Wu. — 4 [ζαβαρβ]αθοὺχ [κ]αὶ—ζαυδαχθουμαρ — σε κα|[τά τ]οῦ L., Wa., We., [βαρβ]αθούχ, [ζα]υδαχθουμαρ, B. et Bl., Wu.; κ[α]τὰ τ]οῦ B. et Bl. — 5 Γῆ[ς] ..ι.κε..μορ...ω.θαρχωθ καί L., Wa., Z., We. — 6 [Ἑρ]μῆ, [φ]ωχεν B. et Bl., Wu. — 7 καὶ κτ. Wa., Z., B. et Bl., Wu.; υεσεμμιγάδων L., Wa., Z., We., υεσε[μμι]γαδων B. et Bl., Wu. — 8 καὶ L., Wa., Z., We. — 9 ἰδίας L., Wa., Z., We., Wu.; (Ἰ)ωνικοῦ Wu., ibi et in v. 20. 24. 38, post Kuhnertium, p. 38. — 10 μέ[ν]ου, ἐπ[ι]καλοῦμαι B. et Bl., Wu. — 11 παμ[φοβε]ρὰ L., Wa., Z., We.; παμ....γρα B. et Bl. quod restituerunt παμ . . . [φοβε]ρά; ἀνενεγβ|καμένη iidem fortasse errore; παμ[φόρ]βα Wu. ex pap. Par. 1261, 2743. — 12 μελιού[χου] L., Wa., Z., We.; μελιού[χ]ου ex μελιούχου emendatum, B. et Bl.; Μελιούχου Wu. De hoc daemone, praeter ea quae ad 22, 32 adnotata sunt, nonnulla quoque referre operae pretium est a Zündelio excogitata (p. 494), qui ex Aegypto oriunda esse inserta in hoc titulo βάρβαρα ὀνόματα demonstrare aggressus est : « ... Hathor in Gestalt der Kuh Μειηρί (sic enim v. 29 μευηρί mutavit) den Osiris wiedergebiert; die Göttin des Berges im Westen und der Unterwelt, sie wäre es, welche die Erde spaltend die balsamirten Glieder des balsamirten Gottes heraufbringt ῥηξίχθων καὶ ἀνενεγκαμένη τὸν μελιοῦχον, auf sie passen auch alle andern Epitheta : πανδυνάστειρα ἄνασσα, ὀρεόβαζα, ὑπόχθων, πότνια Γῆ χθονία. » — 13 Ἐρεσχιγὰλ νῦ[ν] . ευ . ο . σου ἀληθὲς Ἐρεβεννῆ L., Wa.; νεβευτος σου correctum ex νεβουτο σου B. et Bl.; νεβουτοσαληθ Wu.; verum perpexerunt Z. et We. — 14 αρηιυα, νέκυες κατὰ τὴ[ν] ...... ἀληθῆ L., Wa., Z.; ἀρκυία νεκυία coniectura attigit We.; Ἑκάτη ἀληθη « quid cognominis hic lateat nescio : Ἀλθαία? ἀλήτη? » Wu. — 15 πραγ[μ]ατείαν L. — 16 φώχεν[σ]ε B. et Bl., Wu.; καὶ κτ. Wa., Z., Wu. — 17 μ[ι]γαδων L.; μιγαδων Wa., Z., We. — 18 ζαβαρβαθου[χ] B. et Bl., Wu. — 19 τούτῳ L.; ἔσγε corr. ἔστε B. et Bl. — 20 Ἰωνικῷ L., Wa., Z., We. — 21 [τ]ὴν ἰσχύν L., Wa., Z., We.; errore geminatam vocem τὴν ἰσχύν notavit unus Wuensch; συλλάβηστε pro συλλάβητε ponitur. — 22 καταπήξητε We. — 23 σάρκες = σάρκας. — 25 μηδὲ|βλέψαι, fascinum significat; ὑποπε.. L., Wa., Z.; καὶ omisit Wu. — 26 sq. κως . μου ὑπὸ τοῦ σπο‹σ›δεσέως νεικηθῆ, ἐπέκλω|[σα γά]ρ L., Z., post σποδεσέως inseruerunt (?) Wa., We.; idem habet We. nisi quod dedit υποπεπωκας;

ὑποπε|[π]τωκώς. μου ὑπὸ τοῦ σποδεσέως νεικηθῇ, ἐπέκλω^σε^][γ]άρ B. et Bl.; restitutam a Kuhnertio (p. 37, n. 5) veram lectionem ego et Wu. dedimus; ὑποπε|[π]τωκώς. ἐπικλώσ(ει) Wu.; πόδες = πόδας, cf. v. 23; νεικηθῇ = νικηθῇ; omissum σε postea supra versum additum est legendum ἐπέκλωσε. — 27 Post ἄνασσα nihil L., Wa., Z. — 28 . . . αεκελλω ενουκενταρ . ω, ὀρεόβαζα, ῥηξίχθων L., Wa., Z.; μα ἐκελλω B. et Bl., quod iure emendaverunt We. et Wu. μα[σ]κελλω, cf. indicem VII. — 29 « ἱππόχθων = Ἵππα χθονία (*Hymn. Orph.*, n. 49, 4)? » docente Wuenschio, ind. IX, 12; πυριπηγά[ζουσα] L., Wa., Z., We., hanc Lenormantianam emendationem accepi quanquam Wuensch, Dieterichium secutus (*Pap.*, p. 791) πυριπηγα[ν]υ[ξ] proposuit; πυριπηγά[ζο]υ... B. et Bl. — 30 μορ.θαρ... L., Wa., Z., We.; κατα του We. — 31. 37 πρᾶξιν de caerimonia magica dicitur, cf. Wuensch, *Ciris*, p. 470. — 33 καὶ κτ. Wa., Z., Wu.; Πλουτον We. — 34 υεσέμ L., Wa., Z., We.; ἐρεσχιγάλ.. B. et Bl. — 35 sq. [ζα]βαρβαθούχ, καὶ δαί|μονες L., Wa., Z., We.; [ζα]-βαρβχθου corr. [ζα]βαρβαθουχ B. et Bl.; ζαβαρβαθουχ, καὶ δαί|μονες Wu. — 36 sq. τούτῳ [ἐστέ, αὐ]τῶν τε στέλ[λετε] L., Wa., Z., We.; τού[τῳ ἐστε], φοιτῶντε στέλ[λετε] B. et Bl.; τού[τῳ] δ(ί)αιτῶντες τελ[ειώ|σατε τὴν] πρᾶξιν Wu., cf. v. 14-15. — 37 [παρ]άσχετε, cetera omiserunt L., Wa., Z., We.; haec tantum B. et Bl., ...πρᾶξιν ταύτην [παρ]άσχετε ... νφιλ...; ταύτην [καὶ κα]τάσχετε .. νφιλ... Wu. — 38 ....υπγνους Ἡωνικ ......στι στο.... διαλ..... B. et Bl.; ......ὕπνους (Ἰ)ωνικο.... ὅτι στο..διαλ... Wu. — 39 .... μερινηρ ..... θητ .... ματο .... B. et Bl., Wu.

ACHAIA

INSULAE CYCLADES

MELOS

39. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. VIII.

« Melo ex insula ad Rhusopulum (Atheniensem antiquarium) pervenerunt tria fragmenta maioris tabulae saeculi a. Chr. n. quarti, quae composita lamminam efficiebant cm. 7.7 dextro tantum margine integram. » W.

. . . . πον πάντας
. . . . Εὔφρονα
[. . . . . καὶ τοὺ]ς συνερ-
[γοὺς . . . . . το]ὺς συνδίκο-
[υς . . . . . . π]άντας
[. . Ἑρμῆν] κάτοχον
. . . . νιον ἀλλὰ
. . ε . φορ . . . .
. . τὰ το[ῦ] Ῥα . . . .
. . οδαμο . . . .

Iudiciaria est defixio; devoventur Euphron et omnes qui ei favent. Supplevit W. — 7 Num sit legendum [χθό]νιον haud affirmaverim.

INSULA INCERTA

40. Homolle in *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1899, p. 578; cf. Wuensch, *Flucht.*, p. 270.

In medium protulit H. inscriptionem ex insula quadam maris Aegei devotionis formulam continentem. Titulus deest.

MEGARIS

MEGARA

41. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xiii sq., cum imagine.

Tabella opisthographa, lata m. 0,10, alta m. 0,15, circumquaque mutila, Megaris reperta, quam « saeculi p. Chr. n. primi vel secundi » esse iudicavit Wuensch. A Berolinensi possidetur museo.

A

. . . .
ζωαφερ τὸν θαλασσσημον σεκ
ντηαπαφονοχαι παιδικὸν Πανα-
[ίτι]ον ἐγγαμμένον κεχαιαμ
[. . κα]ταγράφομεν τοὺς εκαιπην
. . . . ει τους αὐτὰ καὶ ἀναθεματίζ[ο-
μ]εν αὐτούς. Ἀλθαία Κόρη ὀρεο[β-
αζ]αγρα Ἑκάτη ἀκρουροβορη Σελή-
[νη]. ιθιβι . . μη . τούτους ἀναθεμα-
[τί]ζομεν · σῶμα πνεῦμα ψ[υ]χὴν
[δι]άνοιαν φρόνησιν αἴσθησιν ζοὴν
[καρδ]ίαν λόγοις Ἑκατικίοις ὀρκίσμ[α-
σί]τε αβραικοις . . . . κον δίκαι τ
. . . ους Γῆ Ἑκάτη . . . ους
[κ]ελευόμενοι ὑπ[ὸ] τῶν ἱερῶν ὀνομ-
[ά]των αβραικωντε ὀρκισμάτων ·
τρίχας κεφαλὴν ἐνκέφαλον [πρόσ-
ω]πον ἀκοὰς ὀφρ[ῦς] μυκτῆρας σι
. . . . . . προ σιαγόνας ὀδόντα[ς]
. . . . . ψυχὴν στοναχεῖν ὑγεία[ν]
. . . . τον αἷμα σάρκας κατακάει[ν
στον]αχεῖ ὃ πάσχοι καί . . . . .

fragm. *a*

κα
η
ζ[ω]

B

ἐπιορκίζω . . . . καὶ τὴν [τ-]
ριώνυ[μο]ν Σε[λήνην . . .] καὶ α . . .
σαι νύκτιον μέσον ὅταν τὸν [. . . σ-]
τρέφῃς καὶ τὰ θειάων περιπ . . . .
ν οὐρανοδρόμε καρτερόχ[ειρ]
θεωρητὲ κυανόπεπλε κα . . . .
. οπετ . . κατὰ γῆν καὶ κατὰ [θά-]
λασ(σ)αν ἡ Εἰνοδ[ία?] ενωνπα[ρατί-
τ]ομεν τούτο[υς] τοὺς κατὰ . . . . . .
. του α . . κηκου . . φανι . [κα-
τα]γρά[φ]ομεν [εἰς] κολάσε[ις . . .]
καὶ [ποι]νὴν καὶ [τι]μ[ωρ]ί[αν]
ες
παρὰ . . . . . περὶ τῶν π . . . .
. . . . εγα
τὸ σῶμα .
Ἀνέθεμα.

fragm. *b*

. . . με
. . . τονοπ
. . . α

Persephone, Hecate, Selene, Terra variis ornatae cognominibus invocantur in quemdam hominem (Panaetium?) cuius defiguntur omnes animi et corporis partes. — Wuenschiana sunt supplementa.

A. — 1 θαλασσοστημον quid sit me fugit. — 8 ομη W. — 11 Ἑκατικίοις λόγοις quia est Hecates defixionem perficere; Ἑκατικός non Ἑκατίκιος legitur in Steph., *Thes.*, s. v. — 12 et 15 αβραικοις cum αβρασαξ conferre non videtur absurdum; κον om. W. — 14-15 ὀνομάτων, daemonum scilicet qui hominum cogendorum potestatem habent.

B. — 1 ἐπιορκίζω deest in lexicis. — 5 καρτερόχειρ de Marte antea

notum (*Hym. hom.*, VII, 3; Bruchmann, p. 40) opportune hic numini adtribuitur quod possit inimicum vincire. — 6 κυανόπεπλε epitheton est Cereris in *Hymn. hom. in Cerer.*, v. 320, 361, 375, 442. — 8 Εἰνοδία = Ἐνοδία, Hecate viarum custos (Bruchmann, p. 97); quod dedit W. in fine ἀναθεματί|(ζ)ομεν non vidi in autotypo. — 17 ἀνέθεμα = ἀνάθημα, cf. 4 *a* 1; *b* 11; qui defixus est homo diis offertur.

42. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XIV.

Tabella, Megaris reperta, de qua Wuensch qui primus adiit : « e viginti fere constat fragmentis, quorum sex ita componere potui, ut tabella evaderet opisthographa cm. 9. 6, accedunt tria fragmenta, quorum scriptura legi potuit. Litterae eiusdem aetatis sunt cuius tabellae praecedentis illarumque adeo similes, ut ab eodem homine utramque scriptam esse conicere possis. » Servatur Berolini in museo.

A

[. . . . . λαβό-]
ντα τὰ χαλκ[ία καὶ εἰς τοὺς πρ-
υ]τάνεις ἐνεχυρά[σαντα ὅτι ἔλα-]
βον τὰ ⟨τὰ⟩ εἴκοσι δηνά[ρια καὶ
εἰ]πόντα ἐπεὶ ὁ Κο...
..ἔλαβον καὶ εἶπον [ὅτι εἰς
Ὠ]ρωπὸν εἰς τὴν εἰχθύω[ν]...
.ον ἔδωκα οἱ εἰς τὸν π[ραγμ-]
άτων λόγον δηνάρι[α]....
..ντη.....ν κάδον...
. . . .[χα]λκὸν πο..
. . . .

fragm. I

. α . .
. αλ .

fragm. II

. . νιο
. [π]ῶλιν
. [χ]αλκῶ
. . ωε

B

. . . . λλλ . . . .
. . . . ιθος μασθὸν . . . .
[πνεύμ]ονας καρδίαν ἧπαρ..
. . ἰσχία ῥάχιν κοιλίαν . . .
..αἰδοῖον μηροὺς πρωκτὸν
.....κνήμας πτέρνα[ς]....
...ους ἄκρα ποδῶν δακτύλους
....ς καὶ εἴ τι λ[οιπὸν] τῶν μερ[ῶ]ν
[ἔσ]ται τοῦ σώματος ὅλ[ο]υ τοὺς
. . . ειι ον . . . .
. . . ον . . . .

fragm. I

. . . λθα . . .
. . . ὀφρ[ῦς] .

fragm. II

. . ὄνυχ[ας]
. . λεν . .
. . ερν . .

fragm. III	fragm. III
. αι . .	. . κα . .
. . ν . .	. . ις . .
. . η . .	. . π . .

« Agi videtur ... de viginti denariorum deposito negato, devoventur adversarii singula membra inde a capite usque ad pedum digitos ». W., cuius sunt supplementa.

A. — 3-4 Temptare quoque possis [...λα][δέντα τὰ εἴκοσι. — 7 Ὀρωπὸν traditur, emendavit W.; εἰχθύων = ἰχθύων; obscurus est locus, cf. **188**, 12.

43-44. Ziebarth, 21-22, p. 120-126; Wuensch, *Flucht.*, 21-22, p. 67-68.

In duabus lamminis crassis, latis m. 0,07, altis m. 0,03, leviter scariphatis, eodem loco fractis, dextra parte complicatis. Inventae sunt, Ziebartho conicienti si credere licet, Megaris in sepulcro; adservantur Athenis in museo publico (9369, 9368). Scriptos una, ut videtur, primo vel altero a. Chr. n. saeculo, simillimosque inter se titulos seiungendos esse non duxi.

43

Ὅταν σύ, ὦ Πασιάναξ, τὰ γρ[ά]μμα-
τα ταῦτα ἀναγνῷς· ἀλλὰ [ο]ὔτε
ποτὲ σύ, ὦ Πασιάνα[ξ], τὰ γρ[ά]μμα-
τα ταῦτα ἀνα[να]γν[ώ]σει [οὔ]τε
ποτὲ Νεοφάνης Ἀ[ριστάνδρ?]ωι
δίκαν ἐποί[σ]ει, ἀλλ' [ὥσπερ σ]ύ, ὦ
Πα[σ]ιάναξ, ἐν[θαῦτ]α ἀλ[ί]θι(ος)
κεῖθι, [ο]ὕτω καὶ Ν[εο]φά[ν] εα
ἀλίθιον καὶ μηδὲ[ν] γεν[έσ]θαι.
8

44

Ὅταν σύ, ὦ Πασιάναξ, τὰ γράμ[μ-]
ατα ταῦτα ἀναγνῷς· ἀλλ' οὔτ[ε] πο-
τὲ σὺ ταῦτα ἀ(να)γνώσῃ, οὔτ[ε] πο-
τὲ Ἀκέστωρ ἐπὶ Ἐρατ[ο]φά[ε]-
να δίκα[ν ἐ]ποίσει [ο]ὐδὲ Τι-
μανδρίδας, ἀλλ' ὥσπερ σ[ὺ] ἐν-
[θ]αῦτα ἀλίθιος κεῖ[θ]ι κα[ὶ] οὐ-
δέν, οὕτως κ[α]ὶ Ἀ[κέ]στ[ωρ]
καὶ Τιμανδρίδας ἀλ[ίθ]ιο[ι γ]έν[οιντο].

Post Kaibelum, apud Z., et Wuenschium qui rem dilucide perspexit utriusque tabellae sensum enucleare temptabo. Iudiciariis, de quibus egit W. (*D. T. A.*, praef., p. v) adnumerandae sunt, nam epistula (v. 1 γράμματα = litterae) ad Πασιάνακτα missa precatur Ἀρίστανδρος ne sibi litem intendere Νεοφάνης aut saltem causam obtinere valeat (**43**), haud aliter Ἀκέστορα et Τιμανδρίδαν devovet Ἐρατοφάνης (**44**). Πασιά-

νακτα autem cognomen fuisse patet eius qui dominatur in Inferis. Ille qui alias ἄναξ et πολυσημάντωρ πολυδέγμων et πολυδέκτης (*Hymn. hom.*, *in Cerer.*, v. 9. 17. 31), vel παντοκράτωρ (*Hymn. Orph.*, XVIII, 17) dicitur, quem Aeschylus quoque (*Suppl.*, v. 144) τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων adpellat, omnium iure hominum rex nominatur. « Dieser Name ist dann, wie häufig, eine Bezeichnung des Gottes dem Diener gegeben wird — ich erinnere nur an Βάκχος — vom Tode auf dem Todten übertragen worden : der Verstorbene hat dieselbe Macht dem Feinde zu schaden wie Pluto selbst » W.; et cum Πασιάνακτα adloquitur devovens ipsius mortui animum excitat ut legat epistulam simulque obligentur inimici (v. 1-2). Vix autem ea scripsit cogitat de frigido cadavere in sepulcro iacente, quod neque legere quidquam, neque se movere potest, sed pro nihilo potius reputatur; orat igitur ut sic inanes, sine vi et mente fiant qui eum oderunt. Intellegendi sunt ergo ut Wuenschio ita mihi relati supra tituli : « Cum tu, ὁ Pasianax, has litteras legeris;... sed neque tu unquam, ὁ Pasianax, has leges litteras, neque unquam Neophanes Aristandro litem intendet; immo vero quemadmodum tu, ὁ Pasianax, hic iaces iners, sic et Neophanes stupeat nec in me proficere possit. » Eodem pacto, mutatis tantum nominibus, alterum defixionis carmen restituas.

43. — 2 ἀλὰ pro ἀλλὰ semper datur in apographo Ziebarthiano; cf. **43**, 6; **44**, 2. 6, teste W.; de absente geminatione sequioribus temporibus, cf. Meisterhans, p. 96, n. 844. — 4 [ο]ὔτε Z. — 5 Ἀ[ριστάνδρ?]ωι, est in tabella Ατασιρω.δωι, corruptum consilio nomen reparavit W. coniectura, haec monens : « Die Namen der Fluchenden müssen eben anders geschrieben sein als die der Verfluchten, damit sie nicht auch dem gleichen Schicksal verfallen. » Atque minus necesse est recte scribatur defigentis nomen cum in unum defixum convertatur oporteat deorum ira. — 6 δίκαν dorice pro δίκην, ut infra 7 et 9 ἀλίθιος = ἠλίθιος; ἐποί[σ]ει, Plat., *Leg.* 943 D δίκην ἐπιφέρειν. Complevit in fine W. ex **44**, 6; ἀλ[ωθ]εί[ς σ]ύ, ὦ Z. — 7-9 Emendavit W. ex **44**, 7-9.; Kaibel, apud Z., coniecerat ἐν(θαῦτ)α ἀ[λί]θι(ον) | κεῖ.θι αὐτὸ(ν) καὶ Ν[εο]φά-[ν]εα | ἀλίθιον καὶ μηδὲ[ν ἐ]νθα(ῦτ)|α. Notat W. nullam litteram deesse in medio vocis κεῖθι, αὐτὸ(ν) errore lectum fuisse pro male exarato οὕτω, et in Ziebarthi apographo dari γεν[έσ]θαι. — 8 κεῖθι suspicatur W. esse « einen allerdings ungewöhnlich gebildeten und ebenso ungewöhnlich verwendeten Imperativ »; quid autem sibi velit hic imperativus non adsequor. — 10 α non esse ipsius tituli docet W.

44. — 4-5 Ἐρατ[ο]φά⟨ε⟩νεα nomen consulto turbatum (cf. **43**, 5) emendavit W. ex *Bull. de corresp. hellén.*, XI, 1887, p. 306, 5. — 6 ἀλώσε[ται?] .... ἐν|(θ)αῦτα Z.; recte legit W. — 8 οὕτως κ(α)ὶ Λ[ῦ]-σις.. Z., sed non potest Ἀκέστωρ quin iteretur in hac defixionis formula.

ATTICA

PIRAEEUS

45 Bechtel, *Inschr.*, 19, F; adest tabula photolithographica.

Praeter Styrenses (de quibus vide infra ad n. **80**) nonnullas publici iuris fecit Bechtel tabellas, Piraeei, ut videtur, inventas et a se mense iunio a. 1886 comparatas, integras quidem 32, mutilas 38; quas tantum legit 14 edidit.

1 = B. 434 Ἀντιστ[άτης].
2 = B. 435 Εὔτροπος N.
. . . ς . . . .
3 = B. 436 Κλεομέδον, intellegas Κλεομέδων.
4 = B. 437 Κόττ[υφος?], B. supplevit dubitans.
5 = B. 438 Κτερῖνος (nomen scriptum sinistrorsum), Κτηρῖνος B.
6 = B. 439 Νίκον, legas Νίκων.
7 = B. 440 Ξένανδος, emendavit B. Ξε(ί)νανδ(ρ)ος veri simillime.
8 = B. 441 Περίκ[λλ]ος.
9 = B. 442 Πρόνεσος, B. Πρώνησος.
10 = B. 443 Πύρρανδρος.
11 = B. 444 Στέφα[νος], B. Στέφ[ανος].
12 = B. 445 Σοσίες., B. Σωσίης. Subter iacent vestigia prioris et inversi nominis, fortasse Χάρων.
13 = B. 446 [Χ]ρεμύλο[ς].
14 = B. 447 . . . . οδος
Βοτρύων suspicatus est Froehner apud B.

Defixorum hominum scripta sunt tantum nomina.

46. Ziebarth, 4; Wuensch, *Flucht.*, 4.

Tabella alta m. 0,03, lata m. 0,10, reperta convoluta Piraeei in sepulcro. Athenis exstat in museo publico (9362).

Π[α]σιφάνης : Αδ α Κτησίας
[Κλε]όδωρος Ια ς Φιλοκήδης
[Ἑρμ]είας Καλλ[ίμ]αχος
Δωρόθειος Δίατος Πυθείας Καλλίας
Θειόδοτος οἰκίαν τὴ Πασιφάνου
Ἄβρων.

Mera dantur inimicorum nomina.

Exaratam fuisse lamminam circa a. 300 e nominum forma Δωρόθειος = Δωρόθεος, Θειόδοτος = Θεόδοτος (Meisterhans, p. 46, § 15, 19, 3) Ziebartho probabile est.

Supplevit Z. — 1-2 Cur restituerit Z. (Ἀδαίας) Κτησίας | [Κλε]όδωρος Φιλοκήδης incertum est; nam in duobus primis versibus ut in tertio hiatus in imagine videtur, duasque deesse litteras inter Αδ . . α, duas quoque inter Ια . . ς, ut inter Καλλ . . αχος, facile credideris, nec unius sed duorum nominum hic vestigia manere. « Ἀδαίας ist entweder Genitiv des Mutternamens oder eine Weiterbildung des makedonischen Ἀδαῖος » Z. — 3 [Ἑρ]μείας W., e Ziebarthi apographo. — 4 Δια[ί]τος Z. — 5 Θειόδοτος descripsit Z., τή[ν] supplevit; τή(μ) mavult W., quod fuerit littera ν adsimilata ideoque omissa (Meisterhans, p. 110, 112, § 43, 1 et 4); de accusativo iuxta nominativum cf. **53** *b*.

47. Ziebarth, 11.

Tabellae fragmenta quinque optime inter se convenientia, Piraeei die 27 novembris a. 1890 comparata, nunc in museo publico Athenis adservata (9337).

Μέλαν[α καταγράφω πρᾶξιν ψυχὴν ἔργα ἐρ-]
γασίας πό[δας] χ[εῖ]ρας [γλῶτ(τ)αν θυμ-]
ὸν καὶ τοὺ[ς ὑπ]ὲρ Μέλανο[ς π]ράττο[ντας · Ἑρμείην]
καταγράφω ἔργα πρᾶξ[ι]ν ψυχὴν χε[ῖρας τέχ-]
να ἔργα ἐργασίας καὶ ε[ἴ] τις : Ἑρ[μ]είει συ[μπράττει·]
καταγράφω Εὐαγόραν χεῖρας πόδας ψυχὴν
γλῶταν ἔργα ἐργασ[ί]ας καὶ τὰ ἐ[κ]είνης ἅ[παντα ·

κ]αταγρά[φ]ω Βιότην [χ]εῖρας πόδας ψυχὴ[ν]
γλῶταν ἐργασίαν τέκνα καὶ τὰ ἐκείνης ἅπα[ντα.]

Dubium est quam ob causam diis deferantur Melas, Hermeias, Evagoras, Biote eorumque anima, corpus, filii et omnes qui eis sunt auxilio.

Kaibelii sollertia sunt v. 3-4 restituti, a Ziebartho ceteri. — 1 Dedit coniectura Z. — 3 πράτοντας = πράτ(τ)οντας (Meisterhans, p. 96, n. 844). — 4 πρᾶξ[ιν] Z. — 4-5 τέκνα, emendatum ex v. 9. — 5 Post τις errore interpunctum est aut a scribente aut a typotheta. — Ἑρμείει Z., qui dubitat utrum ionici Ἑρμείῃ an attici Ἑρμείης sit ille dativus. — 7. 9 γλῶταν = γλῶτ(τ)αν, cf. v. 2 (Meisterhans, *ibid.*); ἐκείνης Z. — 8 [κ]αταγράφω Z.; χεῖρας Z., sed in loco litterae χ datur nescio quod >; ψυχήν Z. — 9 ἅπαν[τα] Z.

ATHENAE

48. Pervanoglu, *Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1867, p. 75; Dieterich, *A.B.C.*, p. 80.

« Lastra irregulare di piombo con diverse linee e le lettere dell' alfabeto », Athenis reperta P. « Eine Angabe über die Herkunft haben wir nicht : eine attische Bleitafel hat an sich einen beschränkten Kreis des Gebrauchs, dem sie gedient haben kann. » D.; cf. *D. T.*, **103**.

49. Ziebarth, 10; Wuensch, *Flucht.*, 10.

In tabella alta m. 0,16, lata m. 0,20, quinquiens clavo transfixa, Athenis reperta, ibique in museo publico adservata (9331).

Καταδῶ Θεαγένην
γλτταγ καὶ ψυχὴν καὶ λόγον ὅμ
μαγείρου
μελετᾶι · καταδ[ῶ] δὲ καὶ Πυρρίου χεῖρας
[κ]αὶ πόδας
[γλ]ῶτταγ καὶ ψυχὴν καὶ λόγον ὅμ με-
λετᾶι : καταδῶ δὲ καὶ [Πυ]ρρίου γυναῖκα : γλῶτταν

καὶ ψυχήν ⋮ καταδῶ δὲ καὶ Κερκίωνα τόμ μ[ά]γει-
ρον καὶ Δόκιμον μάγειρον γλῶτταγ καὶ ψυ-
χὴν καὶ λόγον ὅμ μελετῶσιν · καταδῶ δὲ καὶ
Κινέαν γλῶτταγ καὶ ψυχὴν καὶ λόγον ὅν συμ-
μελεταῖ Θεα[γ]ένε[ι · κα]ταδῶ δὲ καὶ Φερεκλέους
[γ]λῶτταγ καὶ ψυχὴν [καὶ μ]αρτυρίαν ἥ(ν) Θεαγέ[νε]ι
μαρτυρεῖ ⋮ καταδῶ δὲ [καὶ Σ]εύθου γλῶτταγ καὶ ψυ-
χὴν καὶ λόγον ὅμ με[λ]εταῖι καὶ πόδας καὶ χεῖρας
ὀφ[θ]αλμοὺς [καὶ στόμ]α ⋮ καταδῶ [δὲ] καὶ Λαμπρίου
[γλῶττ]αγ καὶ ψυχὴν καὶ λόγομ ὅ(μ) μελ[ε]τᾶι χεῖρας
πόδας ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα ⋮ τούτους ἅπαντας
καταδῶ ἀφα[ν]ίζω κατ[ο]ρύττω καταπαττα-
λεῶ (ύ) · καὶ ἐπ[ὶ δ]ικαστη[ρί]ου καὶ παρὰ
διαιτητεῖ [ἐὰν] ἀντιποιῶσ[ι] μηθα-
[μ]οῦ φαίνεσθαι μήτ[ε] ἐ[ν
λό]γωι μήτ[ε] ἐ[ν
ἔργ]ω[ι.]

In hoc titulo circa a. 300, auctoribus Z. et W., exarato (cf. Θεαγένην v. 1 et μηθαμοῦ v. 19 sq., Meisterhans p. 136, § 53, 13; p. 258 sq., § 72, 5) devoventur cum Theagene quodam nonnulli eius amici et testes coqui ne in iure pro eo loqui possint, Pyrrhias et uxor eius, Cercion, Docimus, Cineas, Pherecles, Seuthes, Lamprias. Qui postquam seorsum defixi sunt (v. 1-16), iterum obligantur una omnes, delentur, defodiuntur, clavo figuntur (v. 16-18) ne scribenti coram iudice et arbitro nocere valeant. Nam, ut opportune observat Wuensch apud Z., « das Herstellungsritual der Tafel wird auf die Verfluchten übertragen, was der Tafel geschieht, soll auch ihnen geschehen. »

Inducit Lucianus (*Nekyom.*, XV) « Πυρρίαν τὸν μάγειρον ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος », quem vult esse Wuensch personam comoediae novae. Seuthes et Lamprias sunt in attica comoedia noti; Wuenschio praesto est Athen. IX, p. 377 *b c* (= Posidippus, fr. 27, v. 2 K.), IX, p. 379 *e* (= Euphron, fr. 1, v. 8 K.).

1 Θεαγένην (Meisterhans, p. 136, n. 1192). — 2 Intellegas γλ(ῶ)τταγ; γ = ν ante κ, ut in v. 4. 7. 9. 11. 12. 15 (Meisterhans, p. 110, § 43, 1), datur tamen γλῶτταν in v. 5. — ὅμ = ὅν, ut in v. 4. 8. 13. 15, eodem modo scribitur τὸμ μάγειρον in v. 6 (Meisterhans, *ibid.*) — 3. 5. 10. 13. 15

μελετᾶι = μελετᾷ. — 3-4 Omissa μαγείρου, καὶ πόδας supra versus adiecta sunt. — 10 Θεαγένε[ι] Z. — 11 ἧ(ν) (Meisterhans, p. 84, n. 716); Θεαγέν[ει] Z., qui versum sanavit. — 12. 17. 18 Supplevit Z. — 14 Restitutum ex v. 16. — 15 ὃ(μ) μελετᾶι (Meisterhans, p. 96, n. 844). — 19 Legitur in tabella apud Z. διαιτη⟨τη⟩τεῖ ἀντιποι[ῶ]σι, descripsit Z. διαιτητεῖ ἄν τι ποι[ήσω]σι, quae vidit W. in apographo Ziebarthiano recepi. — μηθαμοῦ = μηδαμοῦ (Meisterhans, p. 105; 259, n. 2013 *b*); μηθαμοῦ φαίνεσθαι = pro nihilo haberi, cf. quae attulit apud Z. testimonia Wuensch. — 20-22 Correxit Z. — Constructio est accusativi nominum pro genetivo (v. 1. 5-7. 9) eadem quae in n. **47**.

50. Ziebarth, 15; Wuensch, *Flucht.*, 15.

In tabella crassa, alta m. 0,20, lata m. 0,16, superiore dextraque parte mutila, Athenis reperta convoluta, iterum atque iterum clavo transfixa. Quarto a. Chr. n. saeculo (Z.) scriptus titulus non legitur nisi multo labore. Athenis exstat in museo publico (9333).

Ἑρμῆ κάτοχε κα[ὶ Φερσεφόνη κατέχετε Μυρρίνης τῆς Ἁγνο-]
Πειραιέως
θέο(υ) γυναικὸς σῶ[μα καὶ ψυχὴν καὶ γλῶτταν καὶ πό-]
δας καὶ ἔργα καὶ βου[λὰς ἕως ἂν εἰς Ἅιδου καταβῆι...]
φθίνουσα·
καὶ Ἀπολλωνίο(υ)
Ἑρμῆ κάτοχε καὶ [Φ]ερσε[φ]όνη κα[τέχετε Παρθενίο(υ) τῶν παιδ-]
ίων τῶ[ν] Ἁγνοθέ[ο(υ) κ]αὶ γλῶτταν καὶ ψυχή[ν καὶ ἔργα καὶ πόδας καὶ]
β(ου)λάς·
καὶ Φε[ρσ]εφ[ό]νη
Ἑρμῆ κάτοχε κατέχετε Εὐξένο(υ) ⟨τοῦ⟩ Μυρρίν(ης) ο[ἰκέτου ψυχή-]
ν καὶ [σ]ῶμα κ[αὶ πόδ]ας καὶ χεῖρας καὶ ἔργ[α κ]αὶ βο-
[υλ]ὰς καὶ γλῶ[ττα]ν ἕως ἂν εἰ[ς] Ἅ(ι)δ[ου κ]α[ταβῆι·]
Ἑρμῆ κάτοχε καὶ Φερσεφόνη κατέχετε [Ἁγνοθέο(υ) καὶ Μ]υρρίν-
ης καὶ Παρθενίο(υ) καὶ Ἀπολλωνίο(υ) καὶ τῶν Ἁγνοθέο(υ) οἰκετῶν
πάντων καὶ τῶν νῦν ὄντων καὶ τῶν προτερίων καὶ ἔργα
καὶ ψυχὰ[ς] καὶ γλῶτταν καὶ βουλάς, μηδ' ἀ[νι]ῆτε ἕως ἂν γ'
εἰς Ἅιδ[ο]υ καταβῶσι.

A Mercurio et Proserpina perdi vult qui lamminam exaravit Hagnotheum eiusque uxorem Myrrhinam, et liberos Parthenium et Apollonium, et omnes eius familiares inter quos forsitan nominatur Euxenus. Siletur defixionis causa.

Bis tantum, σῶ[μα] (v. 2), Ἀπολλωνίο(υ) (v. 12), scribitur ω forma vulgari; in ceteris locis, ubi punctum subieci, similis est Λ infra decurtato.

1-3 Complevit Z. — 2 Πειραιέως (Meisterhans, p. 142, n. 1129). — 4 φθίνουσα, « geht hervor, dass man sich die Schwindsucht als Wirkung böser Dämonen dachte : sie ist das innere Feuer, das die Verfluchten verzehrt, wie sonst das Fieber. » W., cf. *D. T. A.*, praef., p. XII, 2; Kuhnert, *Feuer.*, p. 39; *D. T.*, 1 *a* 21. — 5. 8. 11 Φερσε(φ)όνη Z. (Meisterhans, p. 103, n. 928). — Cum non sit duobus filiorum nominibus spatium in hoc versu, auctoribus Z. et W., καὶ Ἀπολλωνίο(υ) supra lineam locavi ut sunt Πειραιέως (v. 2) et καὶ Φε[ρσ]εφ[ό]νη (v. 8). — 6 Restituit Z. — 7 β(ου)λάς ex v. 3. 9 sq. 14 complevi; β<ο(υ)>λάς Z. (Meisterhans, p. 6, n. 22); ne mireris βλάς tantum in tabella dari quippe in qua tot sint neglectae litterae. — 8 Est in lammina Εὐξενο Μυρρινο quod legerunt Z. Εὐξένο(υ) Μυρρινο[υσίο(υ)...] (Meisterhans, *l. c.*), et G. Kaibel, apud Z., Εὔξενο<ν τὸμ> Μυρρίν[ης πατέρα aut ἀδελφόν]. Sed iure notat W. Εὔξενον, si quidem esset pater aut frater Μυρρίνης, non potuisse in v. 11-12 inter devotos Hagnotheum et Myrrhinam eorumque filios omitti; quamobrem familiaribus eum adnumeravit supplementumque protulit quod recepi. — 9 σῶμα Z.; mihi σ non fuit in plumbo. —10 κα[ταδῆι] Z.; vix discernitur aliqua pars litterae κ. —11 κατέχε[τε] Z. — 9-12 A Z. sunt restituta. — 13 προτερίων = προτέρων (Meisterhans, p. 115, § 45, 3 *b*). — 14 ἀ[νι]ῆτε dedit Z., qui reliquit γ' in transcriptione. — 15 Ἄιδου Z., cf. v. 10 (Meisterhans, p. 67, n. 586).

51. Ziebarth, 2, p. 133; Wuensch, *Flucht.*, 2, p. 70.

In fragmentis magnae lamminae sequioribus temporibus confectae, Athenis repertae, ibidem in museo publico adservatae (9332). Defuit tempus Ziebartho ut totam legeret, quae sequuntur describere potuit.

Non semel redit in primis septem versibus Γαμετὴν ἣν ἔτεκεν Ὑγία, praeterea vidit Z. ἐνβάλλετε πυρετούς... Docet quoque W. multa inesse in hoc titulo Ἐφέσια γράμματα, ut sunt Αμαλμαλοθιων μαντιελων; — v. 2 Αβρασ[αξ..]; — v. 6 μαράν(α)τε καταλύσα[τε...].

Dat praeterea Z. in media tabella :

. . . ἐνβάλλετε πυρετοὺς χαλε[ποὺς εἰς] πάντα τὰ μέλη Γαμετῆς ἣν ἔτεκεν [Ὑγία Μακρο ?]δίω, κατακαίνετε, καταχθόνι[οί]

τε κα[ὶ . . .] ψυχὴν κὲ τὴν καρδίαν Γαμετῆς ἣν ἔτεκεν Ὑγία
[Μακροβίω . . .]ωθ ἐνβάλλετε πυρετοὺς χαλεποὺς εἰς [πάντα
τὰ μέλη . . . .] . . . . . δεσω . . . . .

Petit a diis devovens ut internis ignibus (cf. **50**, v. 4) uratur et occidat Gameta, Hygiae filia.

Supplementa sunt Wuenschii. — 2 Μακροβίω = Μακροβίου (Meisterhans, p. 26, n. 135) mihi non est certum, fuisse potest Πολυβίω vel simile aliquid. — Καταχθόνιοι animae sunt mortuorum vel si mavis dii Manes. — 4 Qui prius restituerat [Μακροβί]ω Θ (= signum mortis, cf. *Seth.*, p. 84), postea docuit W. ...ωθ nihil aliud esse nisi vestigia nominis magici deleti, ut est μωριθαρχωθ in tabella Alexandrina (*D. T.*, **38**, 5).

OPPIDUM MENIDHI

52. Ziebarth, 20; Wuensch, *Flucht.*, 20; cf. *Seth.*, p. 72, n. 1.

Tabellam altam m. 0,12, latam m. 0,09, tertio vel secundo a. Chr. n. saeculo scriptam, complicatam quondam clavoque transfixam, *Menidhi* (?) repertam et apud antiquarium quemdam Athenis celeriter a professore W. Judeich descriptam in hunc modum edidit Ziebarth.

Κέρκις
Βλάστος
Νίκανδρος
Γλυκέρα.
Κέρκιν καταδῶ καὶ λόγους καὶ
ἔργα τὰ Κέρκιδος καὶ τὴν γλῶσ-
σαν παρὰ τοῖς ἠϊθέοις, καὶ ὁπότα-
ν οὗτοι ταῦτα ἀναγνῶσιν, τότε
Κέρκιδι καὶ τὸ φθένξασθαι . .
ογωνα καταδῶ αὐτὸν καὶ τὰς
παιδίσκας αὐτοῦ καὶ τὴν τέχνη-
ν καὶ τὴν ἀφορμὴν καὶ τὴν
ἐργασίαν αὐτοῦ καὶ λόγους καὶ
ἔργα αὐτοῦ. Ἑρμῆ χθόνιε [τ]αῦτα

οὔ[τω κ]άτεχ[ε] κ[ατ]ὰ π-
άντα ἕως ἀνό[η]τοι⟨ς⟩ ὦσιν.

Epistola (cf. *D. T.*, **43-44**; *D. T. A.*, 103) diis mandantur Blastus, Nicandros, Glycera, maxime vero Cercis; qui cum appareat (cf. infra v. 11) leno fuisse, non potest quin amatoria fuerit defixio.

1-4 Inimicorum nomina quorum primus, utpote devoventi odiosissimus, praecipue et seorsum postea defigitur (v. 5-14); in omnes vero cadit emendata a Wuenschio ad v. 15 sq. (cf. infra) exsecratio. — 7 « ἠίθεος (cf. Plat., *Leg.*, p. 840 D μέχρι μὲν παιδογονίας ἠίθεοι καὶ ἀκήρατοι γάμων τε ἁγνοὶ ζῶσιν) ist der, welcher das τέλος der Ehe noch nicht erreicht hat » W., apud Z.; cf. ἀτέλεστος, **68** *a* 3. — 9 φθένξασθαι = φθέγξασθαι (Meisterhans, p. 113, § 43, B 8). — 10 σγωνα quod datur sensu caret; emendavit W. [Θέ]ωνα, alius cuiusdam devoti nomen. Cum autem absit ille in v. 1-4 et Κέρκις vere sit devotus, restituit Kaibel, apud Z. : τότε | Κέρκι[ν] καὶ τὸ φθένξασθαι [πρὸς] | Θέωνα, vel quod malim : φθένξασθαι [ὁμ]|ό[φ]ωνα. — 11 παιδίσκας prostibula esse quibus Κέρκις leno substantiam (v. 12, τὴν ἀφορμήν) lucratur recte vidit Z. — **14-16** Traditur : ιαυτα | συ . ο . ατεχχοκλιπ | ανατεωανουτοις ωσιν, quod interpretatus est Z. : (τ)αῦτα | σὺ . . . [κ]άτεχε καὶ π . . . | ἀνατε(ί), ὡς ἂν οὗτοις ὠσίν . . .; Kaibel : κάτεχε καὶ [ὁπόταν] ἀνα(γν)ῶς, ⟨αν⟩ οὗτοῖς ὦσιν [μόνον]. Supplementa Wuenschii duxi potiora qui absolutum hic, negante Ziebartho, vult fuisse titulum.

LOCI IN ATTICA INCERTI

53. Ziebarth, 5; Wuensch, *Flucht.*, 5.

Tabella crassa, alta m. 0,05, lata m. 0,09, opisthographa, ut videtur, in Attica reperta, Athenis adservatur in museo publico (9341).

A	B
Σίμων Ναΐτου	Νίκανδρον
χρυσοχόος,	Νίκανδρος Αἰνέο
Ἕρμων Ἀγ[η]σάνδρου	
Ἡδύλη	

Hominum defixorum nomina. — Altera manu scriptus est in *b* v. 1.

A. — 3 Ἀγ[η]σάνδρου W. ex apographo Ziebarthi, cui potius est (Λυσ)άνδρου.

B. — 1 A rudi quodam homine vix exaratus est versus, ne mireris igitur accusativum poni pro nominativo, quod ceterum non raro fit in hisce titulis (Meisterhans, p. 204, n. 1649; *D. T.*, **60-63**; *D. T. A.*, 7, 3; 103, 6); superest in tabella pars extremae litterae ν. — 2 Αἰνέο = Αἰνείου Z. (Meisterhans, p. 6, n. 22; p. 41, n. 229; p. 42, § 15, 12, 3).

54. Wuensch, *Flucht.*, 1, p. 71.

In tabella, alta m. 0,06, lata 0,025, dextrorsum mutila.

Ἥρμω.

Inscriptum fuit tantum hominis defixi nomen quod est Ἕρμω[ν] W. Saepius in titulis plebeiis η pro ε ponitur, ut ε pro η, (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2; *D. T.*, **70-73**; *D. T. A.*, ad 46, 70, 100.)

55 Ziebarth, 1.

Athenis adservatur tabella in museo publico.

Σωτηρίς

Nihil praeter hoc devotum nomen scriptum fuit in lammina.

56. Ziebarth, 2.

Tabella alta m. 0,08, lata m. 0,04; adservatur Athenis in museo publico.

Φιλιστίδης

Hoc tantum legitur inimici nomen.

57. Wuensch, *Flucht.*, 2, p. 71.

In fragmento altae m. 0,04, latae m. 0,065, sinistrorsum fractae tabellae.

['Ο]λύμπιχος [Φ]ενγόθ[εμις]
Χαρίας Πιθηκοδήμιο[ς
Ἡδύ]λη Ἀνθέμη Δικαῖος
[Κλειτάνα]σσα

Mera hominum defixorum nomina.

Restituit W. — 1 Datur in lammina Τενγοθ; ex Φανόθεμις emendavit W. — 2 Πιθηκοδήμιος, « simiorum carnifex », mihi cognomen vel potius signum est. — 3-4 « Sind ergänzt nur um zu zeigen, welcher Art das Fehlende war. » W. — 3 [Ἡδύ]λη, cf. **53** *a* 4.

58-59. Ziebarth, 3; Wuensch, *Flucht.*, 3.

In duabus tabellis uno clavo transfixis; Athenis in museo publico.

58	**59**
alta m. 0,06, lata m. 0,025	alta m. 0,065, lata m. 0,025
Σωτηρίς Ὠφηλίων Εὐτυχίδ- ην.	Κίντος ν τ

Nomina sunt defixorum hominum.

A dextro margine ad sinistrum scribuntur versus in utraque tabella.

58. 2 Ὠφηλίων = Ὠφελίων Z. (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2). — 3-4 Miscentur accusativus et nominativus (*D. T.*, **53** *b*).

59. Coniecit Z. Κίντος idem esse ac *Quintus*, animadvertit tamen meliorem esse litterarum formam quam ut romanae aetati congruat; Graeciae nomen vindicat W., rarum quidem, quod tamen Delphis legitur liberto impositum (Wescher-Foucart, 66).

60. Ziebarth, 6; Wuensch, *Flucht.*, 6.

Athenis in museo publico (9366).

Νηρείδης
Δημοσθένης
Σωκλῆς
Λυκοῦργος
Εὐθυκράτης
Ἐπικλῆς
Χαρίσι[ο]ς
Βοηθός
Πολύοχος

καὶ τοὺς [σ]υνδί[κ]ους ἅπαν-
τας τοὺς μετὰ Νηρ[ί]δο[ς]
κατηγόρους.

Iudiciaria est defixio (v. 12); nomina tantum dantur Nereidi et eorum qui ei coram iudice favent.

Supplevit Ziebarth. Exceptis duobus ultimis versibus qui recte a sinistra scribuntur, ceteri a dextra incipiunt. — 9 Πολύευκτος Z., Πολύευ[κ]τος W., cf. *C. I. A.*, III, 491. — 10-12 De accusativo cum nominativo mixto, cf. quae adnotavi ad **53** *b*. — 11 Νηρίδου = Νηρείδου, cf. v. 1 (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2).

Cum litterarum forma quartum a Chr. n. saeculum denuntiet, qui devoventur in v. 2 et 4 Δημοσθένης et Λυκοῦργος celeberrimi sunt Wuenschio oratores qui hac aetate Athenis floruerunt. « Ein *Epikles* (v. 6) ist uns als Zeitgenosse des Demosthenes bezeugt (*Vit. X or.*, p. 848 C), ein *Charisios* (v. 7) wird angeführt (Dem., *or.*, LVII, 20): « Χαρίσιος ἀδελφὸς ἦν τοῦ πάππου τοῦ ἐμοῦ Θουκριτίδου... », vielleicht haben wir hier seinen Enkel vor uns. » W. Sed non raro redeunt apud Graecos huius saeculi talia nomina, nec satis perspicio qua de causa Wuensch utrumque oratorem inter aequales potissimum elegerit.

61. Ziebarth, 7; Wuensch, *Flucht.*, 7.

Athenis in museo publico (9365).

Θαλπαγην
Μένων
Πλαθάνη
Σωσίας
Μνήμων
Εὐκ....
Ἀ[ρ]ιστομάχη
Σίμων
Μένιλλα
τοὺς μετὰ Πλαθά-
νης πάντας καὶ ἄν-
δρας καὶ γυναῖκας.

Eodem sensu quo in n. **60** defiguntur Platanus et ceteri tam homines quam mulieres.

De versuum dispositione vide titulum praecedentem; cum sit in utroque simillima recte coniecit W. ambos ab eodem homine scriptos fuisse. — 1 Πλαθάνη restituit Z. ex v. 10 sq. — 6 Εὐχ[ο]μίων Z., quod completum dicit a Wuenschio ex *C. I. A.*, II, 996, I 9; ego in apographo Ziebarthiano nihil post Εὐχ dispicio nisi incerta quaedam litterarum vestigia. — 10-12 Nominativo jungitur accusativus non insueto in his defixionibus errore, cf. **53** *b*.

62 Ziebarth, 8; Wuensch, *Flucht.*, 8.

Ruptae tabellae in parte dextra inferiore, quae Athenis adservatur in museo publico.

. . . .
Τ[ιμόξε]νος Ἀθεναῖος
Ἰπ[πίας] Ἀθεναῖος
Ἀμ[ήνιτ]ον Ἀθεναῖος
καὶ τ[ο(ὺ)ς σ]υνδίκο(υ)ς

Consonat iudiciaria haec cum **60** et **61** tabella.

1-2 Supplevit G. Kaibel apud Z.; Ἀθεναῖος = Ἀθηναῖος (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2). — Legitur inter nomina testium Dem., *or.*, XXXV, 34: Ἱππίας Τιμοξένου Θυμαιτάδης; eosdem viros hic defigi probabile videtur Wuenschio, mihi incertum. — 3 De Ἀμ[ήνιτ]ον (Fick-Bechtel, p. 207) vel Ἀμ[ίμητ]ον (*C. I. G.*, 1256) cogitavit W. Confunduntur accusativus et nominatus, cf. **53** *b*. — 4 ο = ου (Meisterhans, p. 6, n. 22).

63. Ziebarth, 9.

Tabella sinistro[illegible] fracta, alta m. 0,06, lata 0,06.

. . . . Ἀθηναῖος
. . . . λίδης Ἀθηναῖος
. . . . Ἀθηναῖος
[. . . . . . . καὶ] το(ὺ)ς συνδίκ[ο(υ)ς ο(ὓ)ς
[ὁ δεῖνα ἐμαρτύ]ρατο

Iudiciariam esse defixionem indicat v. 4.

4-5 Restituere temptavit W., apud Z. De casuum confusione cf. **53** *b*.

64. Ziebarth, 12; Wuensch, *Flucht.*, 12.

In hac tabella, alta m. 0,04, lata m. 0,11, miscentur ita et transferuntur litterae sive imperitia scribentis (Z.), sive consulto (W.), ut totus nullo modo legi queat titulus. Ad hoc rupta est dum explicatur lammina, cuius satis grandis pars periit. Athenis in museo publico (9347).

Haec apparent in apographo Ziebarthiano; quae certa videntur restitui post Z.

.... μετοίκ[ου]ς νικ ηδσαυ
[Φ]ιλιππίδης απολορ .. οωδσρσουπ
vacat κανα δον ι
ανα νου καὶ Τιμοστράτης καὶ Ἀρ .... με κα[ὶ]
α Πυθο[φά]νους κατα[δῶ] . νεσαολ ...... δι . ι
μακα .... ιας κατ[αδῶ ...]ω σῶμ[α]
κατατ ...... καταδῶ αι ἔργα
. Ἀγαδημιου .... χεῖρας δασι
πταοιμοσνπα . ωνωτανατ
ευκιγλυγοκα ἔργα χεῖρας
σπλαο πόδας

Nimis turbata et mutila est tabella quam ut capiatur sensus; defiguntur aliquot homines eorumque membra.

Versus a dextro margine incipiunt, nisi quod καταδῶ (v. 7) recte a sinistro scribitur. Temptavit Z., praeter ea quae liquida sunt (v. 5. 6. 10) aut supra emendata :

1 [καταδῶ τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα] μετοίκ[ου]ς (κινάιδους?)
2 [Φιλ?]ιππίδης Ἀπολ(λ)ό(δωρος) (Προυσ)[ίας]
3 (κίναιδον?)
4 Ἀρ(με)[νίας]
7 καταγ[ράφω] καὶ καταδῶ ἔργα
8 (Χαριδήμου) ..... χεῖρας ([πό]δας)
9 (στόμα πάντα τὰ πάντων)
11 πόδας πόδας (sic)

Negat W. fuisse κιναίδους vel κίναιδον (v. 1 et 3), sed potius Νίκη δούλη vel Νικοδούλη in fine v. 1; cui adsentior. Suspicatur quoque idem nomen latere in v. 3 et initio v. 4.

65. Ziebarth, 13.

Exstat fragmentum tabellae in museo publico Athenis.

. . . .
καταδῶ Ἐλ . . οη
καὶ Τάχυλλος

Obligantur Tachyllus et alii qua de causa nescio.

A dextra scribuntur versus. — 1 Ἕ[λενον] restituit Wuensch, apud Z.

66. Wuensch, *Flucht.*, 4, p. 72.

In fragmento tabellae opisthographae, dextrorsum fractae.

[Εὐ]ήνιος . . .
[γλ]ῶταν ἔ[ργ]α . . .
καὶ ἄφωνοι, οὕτω . . .
Ἀρκέσας. Καταδῶ Ἐφέ[στιον . .]
πό⟨σ⟩δας ἔργα καὶ τὸ . . .
[γέ]νοιτο. Καταδῶ κ[. . .
...... γλῶ]ταν ἔ[ργα . . .
δύ?]νανται σχτ αδ
αιτα εχσε

Obligantur Evenius(?), Arkesas et Ephestius (?); utrum hoc de lite fiat dubium est.

1 Restituit W. ex *C. I. A.*, II, 868, I, 8. — 2. 7 γλῶταν, non geminatur τ (Meisterhans, p. 96, n. 844); ut γλῶταν ita ἔργα emendavit W. ex v. 5. — 3 Formulam in hunc fere modum compleas : ὥσπερ οὗτοι οἱ νεκροὶ ἠλίθιοι καὶ ἄφωνοι, οὕτως ἠλίθιος καὶ ἄφωνος γένοιτο Ἀρκέσας W. — 4 Ἀρκέσας datur *C. I. A.*, II, 445, 31; Dem., *or.*, LIII, 13. — Ἐφέ[στιον] coniecit W., legitur in lammina Γφε... — 5 πό⟨σ⟩δας, ut in *D. T. A.*, 102 *a* 1 ἐπιστο⟨σ⟩λήν, errore, ut opinor, scribentis, non vitio sermonis.

67. Ziebarth, 14; Wuensch, *Flucht.*, 14.

In tabella alta m. 0,05, lata m. 0,14, ubi vix iam prae plumbi nigrore litterae apparent.

Μένωνα καὶ Φιλοκύδην καὶ [Φ]ιλόστρατο-
ν καὶ Κηφισόδωρον καὶ τοὺς ἄλ[λ]ους τοὺς μ-
ετ' ἐκείνο[υ] σ[υ]νεστάκεν [illegible] μ[illegible]
. . ς καταδῶ π[ρ]ὸς τὸν Ἑρμῆν τὸν κάτοχ[ον] [illegible]
μ . . . . . . ταῦτα ἐναντίον γέγραπται, ἐναντί-
α [illegible] . . ο . . ς γενέσθαι τὰς π[ρά]ξεις τὰ[ς ὑ]πὲρ Μ-
[ένω]νος καὶ [illegible] τὰς πράξεις · καταδῶ κα[illegible]
πάσας.

Menon, Philocydes, Philostratus, Cephisodorus eorumque socii, scribentis, ut quidem sentio, in iure adversarii (cf. v. 6-7), Mercurio deferuntur.

A dextera incipiunt versus. — 1 [illegible] (Meisterhans, p. 1[illegible], n. 1192); Φιλόστρατον Z., datur in tabella [illegible]λόστρατον. — 2 [illegible] Z., [illegible] in tabella. — 3 ἐκείνο[υ] vel ἐκείνω[ν] W., qui prius (apud Z.) addiderat in fine [illegible], sed postea (*Plucht.*) de loco desperavit consilio fortasse turbato. — 3 In συνεστάκεν infinitivum perfectum suspicari possis (G. Meyer, *Griech. Gram.*, ed. 2, p. [illegible]). — 4 Restituit Z. — 5-7 Emendavit W. (apud Z.), praesertim ex *D. T. A.*, [illegible]. — 5 Init. μ delevit et [illegible] inseruit. — 6 Init. [illegible]. — 6-7 [illegible] M[ένω]νος [illegible] W., qui antea de [illegible] cogitaverat, deest enim tot litteris spatium. — 7 Init. [illegible] Zebarth [illegible] W.

68. Z[illegible]. 1[illegible]; W[illegible], *P[illegible]*, 1[illegible].

In [illegible]

A

[illegible]

Bis tantum, σῶ[μα] (v. 2), 'Απολλωνίο(υ) (v. 12), scribitur ω forma vulgari; in ceteris locis, ubi punctum subieci, similis est Λ infra decurtato.

1-3 Complevit Z. — 2 Πειραιέως (Meisterhans, p. 142, n. 1129). — 4 φθίνουσα, « geht hervor, dass man sich die Schwindsucht als Wirkung böser Dämonen dachte: sie ist das innere Feuer, das die Verfluchten verzehrt, wie sonst das Fieber. » W., cf. *D. T. A.*, praef., p. XII, 2; Kuhnert, *Feuer.*, p. 39; *D. T.*, 1 *a* 21. — 5. 8. 11 Φερσε(φ)όνη Z. (Meisterhans, p. 103, n. 928). — Cum non sit duobus filiorum nominibus spatium in hoc versu, auctoribus Z. et W., καὶ 'Απολλωνίο(υ) supra lineam locavi ut sunt Πειραιέως (v. 2) et καὶ Φε[ρσ]εφ[ό]νη (v. 8). — 6 Restituit Z. — 7 β(ου)λάς ex v. 3. 9 sq. 14 complevi; β⟨ο(υ)⟩λάς Z. (Meisterhans, p. 6, n. 22); ne mireris βλάς tantum in tabella dari quippe in qua tot sint neglectae litterae. — 8 Est in lammina Εὔξενο Μυρρινο quod legerunt Z. Εὐξένο(υ) Μυρρινο[υσίο(υ)...] (Meisterhans, *l. c.*), et G. Kaibel, apud Z., Εὔξενο⟨ν τὸμ⟩ Μυρρίν[ης πατέρα aut ἀδελφόν]. Sed iure notat W. Εὔξενον, si quidem esset pater aut frater Μυρρίνης, non potuisse in v. 11-12 inter devotos Hagnotheum et Myrrhinam eorumque filios omitti; quamobrem familiaribus eum adnumeravit supplementumque protulit quod recepi. — 9 σῶμα Z.; mihi σ non fuit in plumbo. — 10 κα[ταδῆι] Z.; vix discernitur aliqua pars litterae κ. — 11 κατέχε[τε] Z. — 9-12 A Z. sunt restituta. — 13 προτερίων = προτέρων (Meisterhans, p. 115, § 45, 3 *b*). — 14 ἀ[νι]ῆτε dedit Z., qui reliquit γ' in transcriptione. — 15 "Αιδου Z., cf. v. 10 (Meisterhans, p. 67, n. 586).

51. Ziebarth, 2, p. 133; Wuensch, *Flucht.*, 2, p. 70.

In fragmentis magnae lamminae sequioribus temporibus confectae, Athenis repertae, ibidem in museo publico adservatae (9332). Defuit tempus Ziebartho ut totam legeret, quae sequuntur describere potuit.

Non semel redit in primis septem versibus Γαμετὴν ἥν ἔτεκεν 'Υγία, praeterea vidit Z. ἐνβάλλετε πυρετούς... Docet quoque W. multa inesse in hoc titulo 'Εφέσια γράμματα, ut sunt Αμαλμαλοθιων μαντιελων; — v. 2 Αδρασ[αξ..]; — v. 6 μαράν(α)τε καταλύσα[τε...].

Dat praeterea Z. in media tabella:

. . . ἐνβάλλετε πυρετοὺς χαλε[ποὺς εἰς] πάντα τὰ μέλη Γαμετῆς ἥν ἔτεκεν ['Υγία Μακρο ?]βίω, κατακαίνετε, καταχθόνι[οί]

τε κα[ὶ . . .] ψυχὴν κὲ τὴν καρδίαν Γαμετῆς ἣν ἔτεκεν Ὑγία
[Μακροβίω . . .]ωθ ἐνβάλλετε πυρετοὺς χαλεποὺς εἰς [πάντα
τὰ μέλη . . . .] . . . . δεσω . . . . .

Petit a diis devovens ut internis ignibus (cf. **50**, v. 4) uratur et occidat Gameta, Hygiae filia.

Supplementa sunt Wuenschii. — 2 Μακροβίω = Μακροβίου (Meisterhans, p. 26, n. 135) mihi non est certum, fuisse potest Πολυβίω vel simile aliquid. — Καταχθόνιοι animae sunt mortuorum vel si mavis dii Manes. — 4 Qui prius restituerat [Μακροβί]ω Θ (= signum mortis, cf. *Seth.*, p. 84), postea docuit W. ...ωθ nihil aliud esse nisi vestigia nominis magici deleti, ut est μωριθαρχωθ in tabella Alexandrina (*D. T.*, **38**, 5).

OPPIDUM MENIDHI

52. Ziebarth, 20; Wuensch, *Flucht.*, 20; cf. *Seth.*, p. 72, n. 1.

Tabellam altam m. 0,12, latam m. 0,09, tertio vel secundo a. Chr. n. saeculo scriptam, complicatam quondam clavoque transfixam, *Menidhi* (?) repertam et apud antiquarium quemdam Athenis celeriter a professore W. Judeich descriptam in hunc modum edidit Ziebarth.

Κέρκις
Βλάστος
Νίκανδρος
Γλυκέρα.
Κέρκιν καταδῶ καὶ λόγους καὶ
ἔργα τὰ Κέρκιδος καὶ τὴν γλῶσ-
σαν παρὰ τοῖς ἠϊθέοις, καὶ ὁπότα-
ν οὗτοι ταῦτα ἀναγνῶσιν, τότε
Κέρκιδι καὶ τὸ φθένξασθαι . .
ογωνα καταδῶ αὐτὸν καὶ τὰς
παιδίσκας αὐτοῦ καὶ τὴν τέχνη-
ν καὶ τὴν ἀφορμὴν καὶ τὴν
ἐργασίαν αὐτοῦ καὶ λόγους καὶ
ἔργα αὐτοῦ. Ἑρμῆ χθόνιε [τ]αῦτα

οὔ[τω κ]άτεχ[ε] κ[ατ]ὰ π-
άντα ἕως ἀνό[η]τοι⟨ς⟩ ὦσιν.

Epistola (cf. *D. T.*, **43-44**; *D. T. A.*, 103) diis mandantur Blastus, Nicandros, Glycera, maxime vero Cercis; qui cum appareat (cf. infra v. 11) leno fuisse, non potest quin amatoria fuerit defixio.

1-4 Inimicorum nomina quorum primus, utpote devoventi odiosissimus, praecipue et seorsum postea defigitur (v. 5-14); in omnes vero cadit emendata a Wuenschio ad v. 15 sq. (cf. infra) exsecratio. — 7 « ἠΐθεος (cf. Plat., *Leg.*, p. 840 D μέχρι μὲν παιδογονίας ἠΐθεοι καὶ ἀκήρατοι γάμων τε ἁγνοὶ ζῶσιν) ist der, welcher das τέλος der Ehe noch nicht erreicht hat » W., apud Z.; cf. ἀτέλεστος, **68** *a* 3. — 9 φθένξασθαι = φθέγξασθαι (Meisterhans, p. 113, § 43, B 8). — 10 ογωνα quod datur sensu caret; emendavit W. [Θέ]ωνα, alius cuiusdam devoti nomen. Cum autem absit ille in v. 1-4 et Κέρκις vere sit devotus, restituit Kaibel, apud Z. : τότε | Κέρκι[ν] καὶ τὸ φθένξασθαι [πρὸς] | Θέωνα, vel quod malim : φθένξασθαι [ὁμ]|ό[φ]ωνα. — 11 παιδίσκας prostibula esse quibus Κέρκις leno substantiam (v. 12, τὴν ἀφορμήν) lucratur recte vidit Z. — 14-16 Traditur : ιαυτα | συ . ο . ατεχκοκλιπ | ανατεωανουτοις ωσιν, quod interpretatus est Z. : (τ)αῦτα | σὺ . . . [κ]άτεχε καὶ π . . . | ἀνατε(ί), ὡς ἂν οὗτοις ὦσίν . . .; Kaibel : κάτεχε καὶ [ὁπόταν] ἀνα(γν)ῶς, ⟨αν⟩ οὗτοις ὦσιν [μόνον]. Supplementa Wuenschii duxi potiora qui absolutum hic, negante Ziebartho, vult fuisse titulum.

LOCI IN ATTICA INCERTI

53. Ziebarth, 5; Wuensch, *Flucht.*, 5.

Tabella crassa, alta m. 0,05, lata m. 0,09, opisthographa, ut videtur, in Attica reperta, Athenis adservatur in museo publico (9341).

A

Σίμων Ναύτου
χρυσοχόος,
Ἕρμων Ἀγ[η]σάνδρου
Ἡδύλη

B

Νίκανδρον
Νίκανδρος Αἰνέο

Hominum defixorum nomina. — Altera manu scriptus est in *b* v. 1.

A. — 3 'Αγ[η]σάνδρου W. ex apographo Ziebarthi, cui potius est (Λυ-σ)άνδρου.

B. — 1 A rudi quodam homine vix exaratus est versus, ne mireris igitur accusativum poni pro nominativo, quod ceterum non raro fit in hisce titulis (Meisterhans, p. 204, n. 1649; *D. T.*, **60-63**; *D. T. A.*, 7, 3; 103, 6); superest in tabella pars extremae litterae ν. — 2 Αἰνέο = Αἰνείου Z. (Meisterhans, p. 6, n. 22; p. 41, n. 229; p. 42, § 15, 12, 3).

54. Wuensch, *Flucht.*, 1, p. 71.

In tabella, alta m. 0,06, lata 0,025, dextrorsum mutila.

Ἥρμω.

Inscriptum fuit tantum hominis defixi nomen quod est Ἕρμω[ν] W. Saepius in titulis plebeiis η pro ε ponitur, ut ε pro η, (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2; *D. T.*, **70-73**; *D. T. A.*, ad 46, 70, 100.)

55 Ziebarth, 1.

Athenis adservatur tabella in museo publico.

Σωτηρίς

Nihil praeter hoc devotum nomen scriptum fuit in lammina.

56. Ziebarth, 2.

Tabella alta m. 0,08, lata m. 0,04; adservatur Athenis in museo publico.

Φιλιστίδης

Hoc tantum legitur inimici nomen.

57. Wuensch, *Flucht.*, 2, p. 71.

In fragmento altae m. 0,04, latae m. 0,065, sinistrorsum fractae tabellae.

['Ο]λύμπιχος [Φ]ενγόθ[εμις]
Χαρίας Πιθηκοδήμιο[ς]
'Ηδύ]λη 'Ανθέμη Δικαῖος
[Κλειτάνα]σσα

καὶ ψυχήν ⁝ καταδῶ δὲ καὶ Κερκίωνα τόμ μ[ά]γει-
ρον καὶ Δόκιμον μάγειρον γλῶτταγ καὶ ψυ-
χὴν καὶ λόγον ὅμ μελετῶσιν · καταδῶ δὲ καὶ
Κινέαν γλῶτταγ καὶ ψυχὴν καὶ λόγον ὅν συμ-
μελεταῖ Θεα[γ]ένε[ι · κα]ταδῶ δὲ καὶ Φερεκλέους
[γ]λῶτταγ καὶ ψυχὴν [καὶ μ]αρτυρίαν ἥ(ν) Θεαγέ[νε]ι
μαρτυρεῖ ⁝ καταδῶ δὲ [καὶ Σ]εύθου γλῶτταγ καὶ ψυ-
χὴν καὶ λόγον ὅμ με[λ]ετᾶι καὶ πόδας καὶ χεῖρας
ὀφ[θ]αλμοὺς [καὶ στόμ]α ⁝ καταδῶ [δὲ] καὶ Λαμπρίου
[γλῶττ]αγ καὶ ψυχὴν καὶ λόγομ ὅ(μ) μελ[ε]τᾶι χεῖρας
πόδας ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα ⁝ τούτους ἅπαντας
καταδῶ ἀφα[ν]ίζω κατ[ο]ρύττω καταπαττα-
  ύ
λεω · καὶ ἐπ[ὶ δ]ικαστη[ρί]ου καὶ παρὰ
διαιτητεῖ [ἐὰν] ἀντιποιῶσ[ι] μηθα-
[μ]οῦ φαίνεσθαι μήτ[ε] ἐ[ν
λό]γωι μήτ[ε] ἐ[ν
ἔργ]ω[ι.]

In hoc titulo circa a. 300, auctoribus Z. et W., exarato (cf. Θεαγένην v. 1 et μηθαμοῦ v. 19 sq., Meisterhans p. 136, § 53, 13; p. 258 sq., § 72, 5) devoventur cum Theagene quodam nonnulli eius amici et testes coqui ne in iure pro eo loqui possint, Pyrrhias et uxor eius, Cercion, Docimus, Cineas, Pherecles, Seuthes, Lamprias. Qui postquam seorsum defixi sunt (v. 1-16), iterum obligantur una omnes, delentur, defodiuntur, clavo figuntur (v. 16-18) ne scribenti coram iudice et arbitro nocere valeant. Nam, ut opportune observat Wuensch apud Z., « das Herstellungsritual der Tafel wird auf die Verfluchten übertragen, was der Tafel geschieht, soll auch ihnen geschehen. »

Inducit Lucianus (*Nekyom.*, XV) « Πυρρίαν τὸν μάγειρον ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος », quem vult esse Wuensch personam comoediae novae. Seuthes et Lamprias sunt in attica comoedia noti; Wuenschio praesto est Athen. IX, p. 377 *b c* (= Posidippus, fr. 27, v. 2 K.), IX, p. 379 *e* (= Euphron, fr. 1, v. 8 K.).

1 Θεαγένην (Meisterhans, p. 136, n. 1192). — 2 Intellegas γλ(ῶ)τταγ; γ = ν ante κ, ut in v. 4. 7. 9. 11. 12. 15 (Meisterhans, p. 110, § 43, 1), datur tamen γλῶτταν in v. 5. — ὅμ = ὅν, ut in v. 4. 8. 13. 15, eodem modo scribitur τὸμ μάγειρον in v. 6 (Meisterhans, *ibid.*) — 3. 5. 10. 13. 15

μελετᾶι = μελετᾷ. — 3-4 Omissa μαγείρου, καὶ πόδας supra versus adiecta sunt. — 10 Θεαγένε[ι] Z. — 11 ἡ(ν) (Meisterhans, p. 84, n. 716); Θεαγέν[ει] Z., qui versum sanavit. — 12. 17. 18 Supplevit Z. — 14 Restitutum ex v. 16. — 15 ὁ(μ) μελετᾶι (Meisterhans, p. 96, n. 844). — 19 Legitur in tabella apud Z. διαιτη⟨τη⟩τεῖ ἀντιποι[ῶ]σι, descripsit Z. διαιτητεῖ ἄν τι ποι[ήσω]σι, quae vidit W. in apographo Ziebarthiano recepi. — μηθαμοῦ = μηδαμοῦ (Meisterhans, p. 105; 259, n. 2013 *b*); μηθαμοῦ φαίνεσθαι = pro nihilo haberi, cf. quae attulit apud Z. testimonia Wuensch. — 20-22 Correxit Z. — Constructio est accusativi nominum pro genetivo (v. 1. 5-7. 9) eadem quae in n. **47**.

50. Ziebarth, 15; Wuensch, *Flucht.*, 15.

In tabella crassa, alta m. 0,20, lata m. 0,16, superiore dextraque parte mutila, Athenis reperta convoluta, iterum atque iterum clavo transfixa. Quarto a. Chr. n. saeculo (Z.) scriptus titulus non legitur nisi multo labore. Athenis exstat in museo publico (9333).

Ἑρμῆ κάτοχε καὶ Φερσεφόνη κατέχετε Μυρρίνης τῆς Ἁγνο-]
Πειραιέως
θέο(υ) γυναικὸς σῶ[μα καὶ ψυχὴν καὶ γλῶτταν καὶ πό-]
δας καὶ ἔργα καὶ βου[λάς ἕως ἂν εἰς Ἅιδου καταβῆι...]
φθίνουσα·
καὶ Ἀπολλωνίο(υ)
Ἑρμῆ κάτοχε καὶ [Φ]ερσε[φ]όνη κα[τέχετε Παρθενίο(υ) τῶν παιδ-]
ίων τῶ[ν] Ἁγνοθέ[ο(υ) κ]αὶ γλῶτταν καὶ ψυχὴ[ν καὶ ἔργα καὶ πόδας καὶ]
β(ου)λάς·
καὶ Φε[ρσ]εφ[ό]νη
Ἑρμῆ κάτοχε κατέχετε Εὐξένο(υ) ⟨τοῦ⟩ Μυρρίν(ης) ο[ἰκέτου ψυχή-]
ν καὶ [σ]ῶμα κ[αὶ πόδ]ας καὶ χεῖρας καὶ ἔργ[α κ]αὶ βο-
[υλ]ὰς καὶ γλῶ[ττα]ν ἕως ἂν εἰ[ς] Ἅ(ι)δ[ου κ]α[ταβῆι·]
Ἑρμῆ κάτοχε καὶ Φερσεφόνη κατέχετε [Ἁγνοθέο(υ) καὶ Μ]υρρίν-
ης καὶ Παρθενίο(υ) καὶ Ἀπολλωνίο(υ) καὶ τῶν Ἁγνοθέο(υ) οἰκετῶν
πάντων καὶ τῶν νῦν ὄντων καὶ τῶν προτερίων καὶ ἔργα
καὶ ψυχὰ[ς] καὶ γλῶτταν καὶ βουλάς, μηδ' ἀ[νι]ῆτε ἕως ἂν γ'
εἰς Ἅιδ[ο]υ καταβῶσι.

A Mercurio et Proserpina perdi vult qui lamminam exaravit Hagnotheum eiusque uxorem Myrrhinam, et liberos Parthenium et Apollonium, et omnes eius familiares inter quos forsitan nominatur Euxenus. Siletur defixionis causa.

Bis tantum, σῶ[μα] (v. 2), Ἀπολλωνίο(υ) (v. 12), scribitur ω forma vulgari; in ceteris locis, ubi punctum subieci, similis est Λ infra decurtato.

1-3 Complevit Z. — 2 Πειραιέως (Meisterhans, p. 142, n. 1129). — 4 φθίνουσα, « geht hervor, dass man sich die Schwindsucht als Wirkung böser Dämonen dachte: sie ist das innere Feuer, das die Verfluchten verzehrt, wie sonst das Fieber. » W., cf. *D. T. A.*, praef., p. xii, 2; Kuhnert, *Feuer.*, p. 39; *D. T.*, 1 *a* 21. — 5. 8. 11 Φερσε(φ)όνῃ Z. (Meisterhans, p. 103, n. 928). — Cum non sit duobus filiorum nominibus spatium in hoc versu, auctoribus Z. et W., καὶ Ἀπολλωνίο(υ) supra lineam locavi ut sunt Πειραιέως (v. 2) et καὶ Φε[ρσ]εφ[ό]νῃ (v. 8). — 6 Restituit Z. — 7 β(ου)λάς ex v. 3. 9 sq. 14 complevi; β⟨ο(υ)⟩λάς Z. (Meisterhans, p. 6, n. 22); ne mireris βλάς tantum in tabella dari quippe in qua tot sint neglectae litterae. — 8 Est in lammina Εὔξενο Μυρρινο quod legerunt Z. Εὐξένο(υ) Μυρρινο[υσίο(υ)...] (Meisterhans, *l. c.*), et G. Kaibel, apud Z., Εὔξενο⟨ν τὸμ⟩ Μυρρίν[ης πατέρα aut ἀδελφόν]. Sed iure notat W. Εὔξενον, si quidem esset pater aut frater Μυρρίνης, non potuisse in v. 11-12 inter devotos Hagnotheum et Myrrhinam eorumque filios omitti; quamobrem familiaribus eum adnumeravit supplementumque protulit quod recepi. — 9 σῶμα Z.; mihi σ non fuit in plumbo. — 10 κα[ταδῆι] Z.; vix discernitur aliqua pars litterae κ. — 11 κατέχε[τε] Z. — 9-12 A Z. sunt restituta. — 13 προτερίων = προτέρων (Meisterhans, p. 115, § 45, 3 *b*). — 14 ἀ[νι]ῆτε dedit Z., qui reliquit γ' in transcriptione. — 15 Ἅιδου Z., cf. v. 10 (Meisterhans, p. 67, n. 586).

51. Ziebarth, 2, p. 133; Wuensch, *Flucht.*, 2, p. 70.

In fragmentis magnae lamminae sequioribus temporibus confectae, Athenis repertae, ibidem in museo publico adservatae (9332). Defuit tempus Ziebartho ut totam legeret, quae sequuntur describere potuit.

Non semel redit in primis septem versibus Γαμετὴν ἣν ἔτεκεν Ὑγία, praeterea vidit Z. ἐνβάλλετε πυρετούς... Docet quoque W. multa inesse in hoc titulo Ἐφέσια γράμματα, ut sunt Αμαλμαλοθιων μαντιελων; — v. 2 Αβρασ[αξ..]; — v. 6 μαράν(α)τε καταλύσα[τε...].

Dat praeterea Z. in media tabella:

... ἐνβάλλετε πυρετοὺς χαλε[ποὺς εἰς] πάντα τὰ μέλη Γαμετῆς ἣν ἔτεκεν [Ὑγία Μακρο ?]βίω, κατακαίνετε, καταχθόνι[οι]

τε κα[ὶ . . .] ψυχὴν κὲ τὴν καρδίαν Γαμετῆς ἣν ἔτεκεν Ὑγία
[Μακροβίω . . .]ωθ ἐνβάλλετε πυρετοὺς χαλεποὺς εἰς [πάντα
τὰ μέλη . . . .] . . . . δεσω . . . . .

Petit a diis devovens ut internis ignibus (cf. **50**, v. 4) uratur et occidat Gameta, Hygiae filia.

Supplementa sunt Wuenschii. — 2 Μακροβίω = Μακροβίου (Meisterhans, p. 26, n. 135) mihi non est certum, fuisse potest Πολυβίω vel simile aliquid. — Καταχθόνιοι animae sunt mortuorum vel si mavis dii Manes. — 4 Qui prius restituerat [Μακροβί]ω Θ (= signum mortis, cf. *Seth.*, p. 84), postea docuit W. ...ωθ nihil aliud esse nisi vestigia nominis magici deleti, ut est μωριθαρχωθ in tabella Alexandrina (*D. T.*, **38**, 5).

OPPIDUM MENIDHI

52. Ziebarth, 20; Wuensch, *Flucht.*, 20; cf. *Seth.*, p. 72, n. 1.

Tabellam altam m. 0,12, latam m. 0,09, tertio vel secundo a. Chr. n. saeculo scriptam, complicatam quondam clavoque transfixam, *Menidhi* (?) repertam et apud antiquarium quemdam Athenis celeriter a professore W. Judeich descriptam in hunc modum edidit Ziebarth.

Κέρκις
Βλάστος
Νίκανδρος
Γλυκέρα.
Κέρκιν καταδῶ καὶ λόγους καὶ
ἔργα τὰ Κέρκιδος καὶ τὴν γλῶσ-
σαν παρὰ τοῖς ἠϊθέοις, καὶ ὁπότα-
ν οὗτοι ταῦτα ἀναγνῶσιν, τότε
Κέρκιδι καὶ τὸ φθένξασθαι . .
ογωνα καταδῶ αὐτὸν καὶ τὰς
παιδίσκας αὐτοῦ καὶ τὴν τέχνη-
ν καὶ τὴν ἀφορμὴν καὶ τὴν
ἐργασίαν αὐτοῦ καὶ λόγους καὶ
ἔργα αὐτοῦ. Ἑρμῆ χθόνιε [τ]αῦτα

τοῦ[τω κ]άτεχ[ε] κ[ατ]ὰ π-
άντα ἕως ἀνό[η]τοι‹ς› ὦσιν.

Epistola (cf. *D. T.*, **43-44**; *D. T. A.*, 103) diis mandantur Blastus, Nicandros, Glycera, maxime vero Cercis; qui cum appareat (cf. infra v. 11) leno fuisse, non potest quin amatoria fuerit defixio.

1-4 Inimicorum nomina quorum primus, utpote devoventi odiosissimus, praecipue et seorsum postea defigitur (v. 5-14); in omnes vero cadit emendata a Wuenschio ad v. 15 sq. (cf. infra) exsecratio. — 7 « ἠίθεος (cf. Plat., *Leg.*, p. 840 D μέχρι μὲν παιδογονίας ἠίθεοι καὶ ἀκήρατοι γάμων τε ἁγνοὶ ζῶσιν) ist der, welcher das τέλος der Ehe noch nicht erreicht hat » W., apud Z.; cf. ἀτέλεστος, **68** *a* 3. — 9 φθένξασθαι = φθέγξασθαι (Meisterhans, p. 113, § 43, B 8). — 10 ςγωνα quod datur sensu caret; emendavit W. [Θέ]ωνα, alius cuiusdam devoti nomen. Cum autem absit ille in v. 1-4 et Κέρκις vere sit devotus, restituit Kaibel, apud Z. : τότε | Κέρκι[ν] καὶ τὸ φθένξασθαι [πρὸς] | Θέωνα, vel quod malim : φθένξασθαι [ἐμ]|έ[φ]ωνα. — 11 παιδίσκας prostibula esse quibus Κέρκις leno substantiam (v. 12, τὴν ἀφορμήν) lucratur recte vidit Z. — 14-16 Traditur : ιαυτα | συ . ο . ατεχχοχλιπ | ανατεωανουτοις ωσιν, quod interpretatus est Z. : (τ)αῦτα | σὺ . . . [κ]άτεχε καὶ π . . . | ἀνατε(ί), ὡς ἂν οὗτοις ὦσίν . . .; Kaibel : κάτεχε καὶ [ὁπόταν] ἀνα(γν)ῶς, ‹αν› οὗτοις ὦσὶν [μόνον]. Supplementa Wuenschii duxi potiora qui absolutum hic, negante Ziebartho, vult fuisse titulum.

LOCI IN ATTICA INCERTI

53. Ziebarth, 5; Wuensch, *Flucht.*, 5.

Tabella crassa, alta m. 0,05, lata m. 0,09, opisthographa, ut videtur, in Attica reperta, Athenis adservatur in museo publico (9341).

A	B
Σίμων Ναύτου	Νίκανδρον
χρυσοχόος,	Νίκανδρος Αἰνέο
Ἕρμων Ἀγ[η]σάνδρου	
Ἡδύλη	

Hominum defixorum nomina. — Altera manu scriptus est in *b* v. 1.

A. — 3 'Αγ[η]σάνδρου W. ex apographo Ziebarthi, cui potius est (Λυ-σ)άνδρου.

B. — 1 A rudi quodam homine vix exaratus est versus, ne mireris igitur accusativum poni pro nominativo, quod ceterum non raro fit in hisce titulis (Meisterhans, p. 204, n. 1649; *D. T.*, **60-63**; *D. T. A.*, 7, 3; 103, 6); superest in tabella pars extremae litterae ν. — 2 Αἰνέο = Αἰνείου Z. (Meisterhans, p. 6, n. 22; p. 41, n. 229; p. 42, § 15, 12, 3).

54. Wuensch, *Flucht.*, 1, p. 71.

In tabella, alta m. 0,06, lata 0,025, dextrorsum mutila.

"Ηρμω.

Inscriptum fuit tantum hominis defixi nomen quod est "Ερμω[ν] W. Saepius in titulis plebeiis η pro ε ponitur, ut' ε pro η, (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2; *D. T.*, **70-73**; *D. T. A.*, ad 46, 70, 100.)

55 Ziebarth, 1.

Athenis adservatur tabella in museo publico.

Σωτηρίς

Nihil praeter hoc devotum nomen scriptum fuit in lammina.

56. Ziebarth, 2.

Tabella alta m. 0,08, lata m. 0,04; adservatur Athenis in museo publico.

Φιλιστίδης

Hoc tantum legitur inimici nomen.

57. Wuensch, *Flucht.*, 2, p. 71.

In fragmento altae m. 0,04, latae m. 0,065, sinistrorsum fractae tabellae.

['Ο]λύμπιχος [Φ]ενγόθ[εμις]
Χαρίας Πιθηκοδήμιο[ς
'Ηδύ]λη 'Ανθέμη Δικαῖος
[Κλειτάνα]σσα

Mera hominum defixorum nomina.

Restituit W. — 1 Datur in lammina Τενγοθ; ex Φανόθεμις emendavit W. — 2 Πιθηκοδήμιος, « simiorum carnifex », mihi cognomen vel potius signum est. — 3-4 « Sind ergänzt nur um zu zeigen, welcher Art das Fehlende war. » W. — 3 [Ἡδύ]λη, cf. **53** *a* 4.

58-59. Ziebarth, 3; Wuensch, *Flucht.*, 3.

In duabus tabellis uno clavo transfixis; Athenis in museo publico.

58

alta m. 0,06, lata m. 0,025

Σωτηρίς
Ὠφηλίων
Εὐτυχίδ-
ην.

59

alta m. 0,065, lata m. 0,025

Κίντος
ν τ

Nomina sunt defixorum hominum.

A dextro margine ad sinistrum scribuntur versus in utraque tabella.

58. 2 Ὠφηλίων = Ὠφελίων Z. (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2). — 3-4 Miscentur accusativus et nominativus (*D. T.*, **53** *b*).

59. Coniecit Z. Κίντος idem esse ac *Quintus*, animadvertit tamen meliorem esse litterarum formam quam ut romanae aetati congruat; Graeciae nomen vindicat W., rarum quidem, quod tamen Delphis legitur liberto impositum (Wescher-Foucart, 66).

60. Ziebarth, 6; Wuensch, *Flucht.*, 6.

Athenis in museo publico (9366).

Νηρείδης
Δημοσθένης
Σωκλῆς
Λυκοῦργος
Εὐθυκράτης
Ἐπικλῆς
Χαρίσι[ο]ς
Βοηθός
Πολύοχος

καὶ τοὺ[ς] ἄλλο[υ]ς ἅπαν-
τας τοὺς με[τὰ] Νερ[ε]ίδ[ο]υ
κατηγόρους.

Iudiciaria est defixio (v. 12); nomina tantum dantur Nereïdi et eorum qui ei coram iudice favent.

Supplevit Ziebarth. Exceptis duobus ultimis versibus qui recte a sinistra scribuntur, ceteri a dextra incipiunt. — 9 Πολύοκ(τ)ος Z., Πολυο(ῦ)χος W., cf. *C. I. A.*, III, 491. — 10-12 De accusativo cum nominativo mixto, cf. quae adnotavi ad **53** *b*. — 11 Νερείδου = Νηρείδου, cf. v. 1 (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2).

Cum litterarum forma quartum a Chr. n. saeculum denuntiet, qui devoventur in v. 2 et 4 Δημοσθένης et Λυκοῦργος celeberrimi sunt Wuenschio oratores qui hac aetate Athenis floruerunt. « Ein *Epikles* (v. 6) ist uns als Zeitgenosse des Demosthenes bezeugt (*Vit. X or.*, p. 848 C), ein *Charisios* (v. 7) wird angeführt (Dem., *or.*, LVII, 20) : « Χαρίσιος ἀδελφὸς ἦν τοῦ πάππου τοῦ ἐμοῦ Θουκριτίδου... », vielleicht haben wir hier seinen Enkel vor uns. » W. Sed non raro redeunt apud Graecos huius saeculi talia nomina, nec satis perspicio qua de causa Wuensch utrumque oratorem inter aequales potissimum elegerit.

61. Ziebarth, 7; Wuensch, *Flucht.*, 7.

Athenis in museo publico (9365).

Θαλπαγην
Μένων
Πλαθάνη
Σωσίας
Μνήμων
Εὐκ....
Ἀ[ρ]ιστομάχη
Σίμων
Μένιλλα
τοὺς μετὰ Πλαθά-
νης πάντας καὶ ἄν-
δρας καὶ γυναῖκας.

Eodem sensu quo in n. **60** defiguntur Platanus et ceteri tam homines quam mulieres.

De versuum dispositione vide titulum praecedentem; cum sit in utroque simillima recte coniecit W. ambos ab eodem homine scriptos fuisse. — 1 Πλαθάνη restituit Z. ex v. 10 sq. — 6 Εὐκ[ο]μίων Z., quod completum dicit a Wuenschio ex *C. I. A.*, II, 996, I 9; ego in apographo Ziebarthiano nihil post Εὐκ dispicio nisi incerta quaedam litterarum vestigia. — 10-12 Nominativo jungitur accusativus non insueto in his defixionibus errore, cf. **53** *b*.

62. Ziebarth, 8; Wuensch, *Flucht.*, 8.

Ruptae tabellae in parte dextra inferiore, quae Athenis adservatur in museo publico.

. . . .
Τ[ιμόξε]νος Ἀθεναῖος
Ἱπ[πίας] Ἀθεναῖος
Ἀμ[ήνιτ]ον Ἀθεναῖος
καὶ τ[ο(ὺ)ς σ]υνδίκο(υ)ς

Consonat iudiciaria haec cum **60** et **61** tabella.

1-2 Supplevit G. Kaibel apud Z.; Ἀθεναῖος = Ἀθηναῖος (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2). — Legitur inter nomina testium Dem., *or.*, XXXV, 34: Ἱππίας Τιμοξένου Θυμαιτάδης; eosdem viros hic defigi probabile videtur Wuenschio, mihi incertum. — 3 De Ἀμ[ήνιτ]όν (Fick-Bechtel, p. 207) vel Ἀμ[ίμητ]ον (*C. I. G.*, 1256) cogitavit W. Confunduntur accusativus et nominatus, cf. **53** *b*. — 4 ο = ου (Meisterhans, p. 6, n. 22).

63. Ziebarth, 9.

Tabella sinistrorsum fracta, alta m. 0,06, lata 0,06.

. . . . Ἀθηναῖος
. . . . λίδης Ἀθηναῖος
. . . . Ἀθηναῖος
[. . . . . . καὶ] το(ὺ)ς συνδίκ[ο(υ)ς ο(ὕ)ς
[ὁ δεῖνα ἐμαρτύ]ρατο

Iudiciariam esse defixionem indicat v. 4.

4-5 Restituere temptavit W., apud Z. De casuum confusione cf. **53** *b*.

64. Ziebarth, 12; Wuensch, *Flucht.*, 12.

In hac tabella, alta m. 0,04, lata m. 0,11, miscentur ita et transferuntur litterae sive imperitia scribentis (Z.), sive consulto (W.), ut totus nullo modo legi queat titulus. Ad hoc rupta est dum explicatur lammina, cuius satis grandis pars periit. Athenis in museo publico (9347).

Haec apparent in apographo Ziebarthiano; quae certa videntur restitui post Z.

.... μετοίκ[ου]ς νικ ηδοαυ
[Φ]ιλιππίδης απολορ .. οωδορσουπ
vacat κανα δον ι
ανα νου καὶ Τιμοστράτης καὶ 'Αρ .... με κα[ὶ]
α Πυθο[φά]νους κατα[δῶ] . νεσαολ ...... δι . ι
μακα .... ιας κατ[αδῶ ...]ω σῶμ[α]
κατατ ...... καταδῶ αι ἔργα
. 'Αχαδημιου .... χεῖρας δασι
πτασιμοσνπα . ωνωτανατ
ευκιγλυγοκα ἔργα χεῖρας
σπλαο πόδας

Nimis turbata et mutila est tabella quam ut capiatur sensus; defiguntur aliquot homines eorumque membra.

Versus a dextro margine incipiunt, nisi quod καταδῶ (v. 7) recte a sinistro scribitur. Temptavit Z., praeter ea quae liquida sunt (v. 5. 6. 10) aut supra emendata :

1 [καταδῶ τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα] μετοίκ[ου]ς (κινάιδους?)
2 [Φιλ?]ιππίδης 'Απολ(λ)ό(δωρος) (Προυσ)[ίας]
3 (κίναιδον?)
4 'Αρ(με)[νίας]
7 καταγ[ράφω] καὶ καταδῶ ἔργα
8 (Χαριδήμου) ..... χεῖρας ([πό]δας)
9 (στόμα πάντα τὰ πάντων)
11 πόδας πόδας (sic)

Negat W. fuisse κιναίδους vel κίναιδον (v. 1 et 3), sed potius Νίκη δούλη vel Νικοδούλη in fine v. 1; cui adsentior. Suspicatur quoque idem nomen latere in v. 3 et initio v. 4.

De versuum dispositione vide titulum praecedentem; cum sit in utroque simillima recte coniecit W. ambos ab eodem homine scriptos fuisse. — 1 Πλαθάνη restituit Z. ex v. 10 sq. — 6 Εὐχ[ο]μίων Z., quod completum dicit a Wuenschio ex *C. I. A.*, II, 996, I 9; ego in apographo Ziebarthiano nihil post Εὐχ dispicio nisi incerta quaedam litterarum vestigia. — 10-12 Nominativo iungitur accusativus non insueto in his defixionibus errore, cf. **53** *b*.

62. Ziebarth, 8; Wuensch, *Flucht.*, 8.

Ruptae tabellae in parte dextra inferiore, quae Athenis adservatur in museo publico.

. . . .
Τ[ιμόξε]νος Ἀθεναῖος
Ἱπ[πίας] Ἀθεναῖος
Ἀμ[ήνιτ]ον Ἀθεναῖος
καὶ τ[ο(ὺ)ς σ]υνδίκο(υ)ς

Consonat iudiciaria haec cum **60** et **61** tabella.

1-2 Supplevit G. Kaibel apud Z.; Ἀθεναῖος = Ἀθηναῖος (Meisterhans, p. 19, n. 96; p. 68, § 22, 2). — Legitur inter nomina testium Dem., *or.*, XXXV, 34: Ἱππίας Τιμοξένου Θυμαιτάδης; eosdem viros hic defigi probabile videtur Wuenschio, mihi incertum. — 3 De Ἀμ[ήνιτ]ον (Fick-Bechtel, p. 207) vel Ἀμ[ύμητ]ον (*C. I. G.*, 1256) cogitavit W. Confunduntur accusativus et nominatus, cf. **53** *b*. — 4 ο = ου (Meisterhans, p. 6, n. 22).

63. Ziebarth, 9.

Tabella sinistrorsum fracta, alta m. 0,06, lata 0,06.

. . . . Ἀθηναῖος
. . . . λίδης Ἀθηναῖος
. . . . Ἀθηναῖος
[. . . . . . . καὶ] το(ὺ)ς συνδίκ[ο(υ)ς ο(ὓ)ς
[ὁ δεῖνα ἐμαρτύ]ρατο

Iudiciariam esse defixionem indicat v. 4.

4-5 Restituere temptavit W., apud Z. De casuum confusione cf. **53** *b*.

64. Ziebarth, 12; Wuensch, *Flucht.*, 12.

In hac tabella, alta m. 0,04, lata m. 0,11, miscentur ita et transferuntur litterae sive imperitia scribentis (Z.), sive consulto (W.), ut totus nullo modo legi queat titulus. Ad hoc rupta est dum explicatur lammina, cuius satis grandis pars periit. Athenis in museo publico (9347).

Haec apparent in apographo Ziebarthiano; quae certa videntur restitui post Z.

. . . . μετοίκ[ου]ς νικ ηδοαυ
[Φ]ιλιππίδης απολορ . . οωδορσουπ
vacat κανα δον ι
ανα νου καὶ Τιμοστράτης καὶ Ἀρ . . . . με κα[ὶ]
α Πυθο[φά]νους κατα[δῶ] . νεσαολ . . . . . . δι . ι
μακα . . . . ιας κατ[αδῶ . . .]ω σῶμ[α]
κατατ . . . . . . καταδῶ αι ἔργα
. Ἀχαδημιου . . . . χεῖρας δασι
πταοιμοσνπα . ωνωτανατ
ευκιγλυγοκα ἔργα χεῖρας
σπλαο πόδας

Nimis turbata et mutila est tabella quam ut capiatur sensus; defiguntur aliquot homines eorumque membra.

Versus a dextro margine incipiunt, nisi quod καταδῶ (v. 7) recte a sinistro scribitur. Temptavit Z., praeter ea quae liquida sunt (v. 5. 6. 10) aut supra emendata :

1 [καταδῶ τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα] μετοίκ[ου]ς (κινάιδους?)
2 [Φιλ?]ιππίδης Ἀπολ(λ)ό(δωρος) (Προυσ)[ίας]
3 (κίναιδον?)
4 Ἀρ(με)[νίας]
7 καταγ[ράφω] καὶ καταδῶ ἔργα
8 (Χαριδήμου) . . . . . χεῖρας ([πό]δας)
9 (στόμα πάντα τὰ πάντων)
11 πόδας πόδας (sic)

Negat W. fuisse κιναίδους vel κίναιδον (v. 1 et 3), sed potius Νικηδούλη vel Νικοβούλη in fine v. 1; cui adsentior. Suspicatur quoque idem nomen latere in v. 3 et initio v. 4.

65. Ziebarth, 13.

Exstat fragmentum tabellae in museo publico Athenis.

. . . .
καταδῶ Ελ . . οη
καὶ Τάχυλλος

Obligantur Tachyllus et alii qua de causa nescio.

A dextra scribuntur versus. — 1 Ἕ[λενον] restituit Wuensch, apud Z.

66. Wuensch, *Flucht.*, 4, p. 72.

In fragmento tabellae opisthographae, dextrorsum fractae.

[Εὐ]ήνιος . . .
[γλ]ῶταν ἔ[ργ]α . . .
καὶ ἄφωνοι, οὕτω . . .
Ἀρκέσας. Καταδῶ Ἐφέ[στιον . .]
πό⟨σ⟩δας ἔργα καὶ τὸ . . .
[γέ]νοιτο. Καταδῶ κ[. . .
. . . . . . γλῶ]ταν ἔ[ργα . . .
δύ?]ναται οχτ αδ
αιτα εχσε

Obligantur Evenius(?), Arkesas et Ephestius (?); utrum hoc de lite fiat dubium est.

1 Restituit W. ex *C. I. A.*, II, 868, I, 8. — 2. 7 γλῶταν, non geminatur τ (Meisterhans, p. 96, n. 844); ut γλῶταν ita ἔργα emendavit W. ex v. 5. — 3 Formulam in hunc fere modum compleas : ὥσπερ οὗτοι οἱ νεκροὶ ἠλίθιοι καὶ ἄφωνοι, οὕτως ἠλίθιος καὶ ἄφωνος γένοιτο Ἀρκέσας W. — 4 Ἀρκέσας datur *C. I. A.*, II, 445, 31; Dem., *or.*, LIII, 13. — Ἐφέ[στιον] coniecit W., legitur in lammina Γφε... — 5 πό⟨σ⟩δας, ut in *D. T. A.*, 102 *a* 1 ἐπιστο⟨σ⟩λήν, errore, ut opinor, scribentis, non vitio sermonis.

67. Ziebarth, 14 ; Wuensch, *Flucht.*, 14.

In tabella alta m. 0,05, lata m. 0,14, ubi vix iam prae plumbi nigrore litterae apparent.

Μένωνα καὶ Φιλοκύδην καὶ [Φ]ιλόστρατο-
ν καὶ Κηφισόδωρον καὶ τοὺς ἄλ[λ]ους τοὺς μ-
ετ' ἐκείνο[υ σ]υνεστάκειν ομ. ιον. σ. ν. μτ
. . ς καταδῶ π[ρ]ὸς τὸν Ἑρμῆν τὸν κάτοχ[ον ·]
μ ...... ταῦτα ἐναντίον γέγραπται, ἐναντί-
α λ . . ο . . ς γείνεσθαι τὰς π[ρά]ξεις τὰ[ς ὑ]πὲρ Μ-
[ένω]νος καὶ [ψ]υχρὰ[ς] τὰς πράξεις · καταδῶ κατ[έχω]
πάσας.

Menon, Philocydes, Philostratus, Cephisodorus eorumque socii, scribentis, ut quidem sentio, in iure adversarii (cf. v. 6-7), Mercurio deferuntur.

A dextera incipiunt versus. — 1 Φιλοκύδην (Meisterhans, p. 136, n. 1192); Φιλόστρατον Z., datur in tabella + ιλόστρατον. — 2 ἄλλους Z., ἄλαους in tabella. — 3 ἐκείνο[υ] vel ἐκείνω[ν] W., qui prius (apud Z.) addiderat in fine μ(έ)[λλ]ον[τα]ς (ἅπαν)τ|[α]ς, sed postea (*Flucht.*) de loco desperavit consilio fortasse turbato. — 3 In συνεστάκειν infinitivum perfectum suspicari possis (G. Meyer, *Griech. Gram.*, ed. 2, p. 492). — 4 Restituit Z. — 5-7 Emendavit W., apud Z., praesertim, ex *D. T. A.*, 67 *a* 8. — 5 Init. μ delevit et [ὥσπερ] inseruit. — 6 Init. [αὐτοῖ]ς. — 6-7 τὰ[ς ὑ]πὲρ Μ[ένω]νος coniecit W. qui antea de τά[σ]περ μ[ελετᾶι ἐκεῖ]νος cogitaverat, deest enim tot litteris spatium. — 7 Init. errore scripsit Ziebarth κα ante νος W.

68. Ziebarth, 16; Wuensch, *Flucht.*, 16.

In tabella opisthographa, crassa, alta m. 0,08, lata m. 0,12, sinistrorsum fracta, cum litteris leviter scariphatis saepeque deletis. Athenis in museo publico.

A

[Κα]ταδῶ Θε[ο]δώρα[ν] πρὸς [τ]ὴ-
[ν] παρὰ Φε[ρρε]φάττηι καὶ πρὸς
[το(ὺ)ς] ἀτελ[έ]σ[το(υ)ς] · ἀτελὴς [ε]ἴ[η] α[ὐτὴ
κα]ὶ ὅτι ἂμ πρὸς Καλλίαν διαλ[έγειν] μέλ-
[λῃι καὶ πρ]ὸς Χαρίαν ὅτι ἂν διαλέγ[ειν μέλλῃι
καὶ ἔ]ργα καὶ ἔπη καὶ ἐργασίας · . α πρ
ἔπη λόγον ὃν ἄμ πο[τε] καὶ λέ[γῃι · καταδῶ(?)

Θεο]δώραν πρὸς Χαρίαν ἀτελῆ αὐτή(ν) ε[ἶν]αι
[καὶ ἐπι]λαθέσθαι Χαρίαν Θεοδώρα[ς] καὶ το[ῦ π]α[ι-
δί]ο(υ) τοῦ Θεοδώρας ἐπιλαθέσ[θ]αι Χαρί[α]ν
[καὶ τῆς] κοίτης τῆς [π]ρὸς Θε[οδώ]ρα[ν.]

B

[Καὶ ὡς] οὗτος [ὁ νεκρὸς] ἀ[τ]ε[λ]ὴς κ[εῖται
οὕτως] ἀτέλεστα ε[ἶ]ναι Θεοδώραι πάντ-
[α κα]ὶ ἔπη καὶ ἔργα τὰ πρὸς Χαρίαν καὶ πρὸς
[το(ὺ)ς ἄ]λλο(υ)ς ἀνθρώ[π]ο(υ)ς · καταδῶ [Θ]ε[ο]δώρ[αν
π]ρὸς τὸν Ἑρμῆν τὸ(γ) χθόνι[ον] καὶ πρὸς το(ὺ)ς
[ἀτε]λέστο[(υ)ς] καὶ πρὸς τὴν [Τ]ηθύν · [π]άντα [καὶ
ἔπη κ]αὶ ἔργα τὰ πρὸς Χαρίαν καὶ το(ὺ)ς ἄλλο(υ)ς
[ἀνθ]ρώπο(υ)ς καὶ [τὴν] κοίτην τὴν π[ρ]ὸς Χαρίαν
[ἐπι]λαθέσ[θ]αι Χαρίαν τῆς κ[οί]της · [Χ]αρ[ίαν]
καὶ. το(ῦ) παιδίο(υ) [Θ]ε[οδ]ώ[ρας ἐπιλαθέ-
σθαι ἧσ]π[ερ] ἐρᾶ[ι] ἐκε[ῖνος]
γ ο

Hecatae et τοῖς ἀτελέστοις, deinde Mercurio infero et Tethyi mandatur cum filiolo Theodora ne adversus Calliam et Chariam et ceteros homines valeat (v. *a* 3 ἀτελὴς εἴη) atque ut Theodorae eiusque amoris et filioli obliviscatur Charias, quem Theodorae maritum vel amatorem fuisse nemo infitiabitur. Utrum ab eo an a Callia et qua de causa scripta fuerit tabella obscurum est, nisi quod de παιδεραστία res agitur.

Monet Ziebarth sibi a Wuenschio huius corrupti valde tituli fere subministrata fuisse supplementa; quae et ego plerumque adhibui.

A. — **1-2** [τ]ή[ν] cum W. restitui qui monet unam tantum deesse ante παρά litteram; [τ]ὴ|[ν θεὸν τὴν] Z. — τὴν παρὰ Φερρεφάττηι = Ἑκάτην; Φε[ρρε]φάττηι emendavit Kaibel, apud Z., ex **69** *a* 9; *b* 2; Φερρέφαττα apud Atticos usurpatur pro Περσεφόνη (Meisterhans, p. 100, n. 888). — **3** ἀτελέστ[ο(υ)ς], [ε]ἴ[η] Z.; ad hunc locum illustrandum iure contulit Z. haec Platonis, *Phaedo*, p. 69 C « ὃς ἂν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς Ἅιδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται. » Sunt igitur ἀτέλεστοι homines qui quod alicuius religionis τὸ τέλος non persolverunt ideo poenas dant in inferis; cf. Dieterich, *Nekyia*, p. 70. — **4. 7** ἄμ = ἄν ante π (Meisterhans, p. 110, n. 1020 sq.) — **4** διαλέγειν scribatur necesse est hic et in v. 5 spatii causa; ceterum haec forma transitiva legitur apud Hermip-

pum (*Antiattic.*, Bekker, *Anecd. gr.*, p. 88, 29). — 6-7 Nimis audacter forsan coniecit Z. [π]ά[ντα καταγρ?|άφω]. — 7 λέγηι Z. — 8 [Θεο]δώραν · Z.; αὐτή(ν), (Meisterhans, p. 84, n. 716).

B. — 4 In lammina λλλος ανθρωγος; ἄλλο(υ)ς ἀνθρώπο(υ)ς Z. — 5 τό(γ) = τόν ante γ (Meisterhans, p. 84, n. 716; p. 110, n. 1022). — 6 Post τήν est in tabella II Θ quod vult Kaibel, apud Z., [Θ]εὸ[ν καὶ ἔπη] fuisse; Wuenschium secutus sum et addidi [καὶ | ἔπη] quae revera omitti non possunt. Hic nominari Tethyn ne mireris, quae scite observavit W. tibi transcribam : « Sie wird nicht nur als Gattin des Okeanos, sondern auch als Mutter Erde — also chthonisch — gefasst (Τηθὺς ἡ γῆ, apud Hesiod.). Bei den Orphikern genoss sie grosse Verehrung (Abel, *Orphica*, index, s. v.), und zu deren Religion passt ja auch die Anrufung der Ἀτέλεστοι, wie sie gerade unsere Tafel kennt, sehr gut. » — 10 Unius litterae vestigia post καί notat Z., sed est pluribus spatium. — 11 Coniectura datur versus. — 12 Quid sibi velint γ et ο me fugit.

69. Ziebarth, 17; Wuensch, *Flucht.*, 17.

Unius tabellae opisthographae quoquoversus mutilae fragmenta duo; alterum (I) altum m. 0,09, latum m. 0,13.

I. — A

. . . . τραι . . . τ . . . . . .
. . . . οκ . . . .
. . . . ασες ικ αλμ . . . . . .
. . . . . . [κατα]δίδημι Γῆι κ[αὶ
. . . . . . πρὸς] Ἑρμῆν χθόνιον
[καὶ ὡς οὗτος ὁ νεκρὸς ἀτε]λὴς κεῖται ὡς ἀτελ[ῆ] εἶναι]
. . . . κ . οιδοσατται
. . . . ατο καταδίδημι
. . . . [πρὸς] τὴμ παρὰ Πε[ρρ]εφά[ττηι]
. . . . ης δ[ὲ] τῆς παραι
. . . . ιαν τῆς κοίτη[ς] τῆ[ς]

B

. . . . μαν καταδίδ[ημι
πρὸς τὴμ παρὰ Φ[ε]ρ[ρ]εφάττηι

. . . . . γλῶσσαν καταδίδημι κ[α]ὶ
. . . . . κα[ὶ] τὸν νο(ῦ)ν καὶ τὰς φρ[έ]νας
. . . . . ιατταδ.ν αὐτοῖ καὶ ἔρ[γα
. . . . καὶ ὡς ο[ὗ]τος ὁ νεκρὸς ἀτελὴς
κεῖται, οὕτως ἀτελῆ εἶναι . . . . . . πάντα
καὶ ἔ[ρ]γα καὶ ἔπη

Eiusdem generis est titulus ac antecedens cuius collatione compleri interdum potest.

Restituit Kaibel, apud Z., versus *a* 9 et *b* 2, ceteros Ziebarth.

A. — 4. 8 καταδίδημι attice pro καταδῶ dicitur (Meisterhans, p. 179, n. 1486). — 6. ὡς = οὕτως. — 7 Hic et in *b* 5 latere nomen devoti quodam modo turbatum suspicatur Wuensch. — 9 τήμ = τήν ante π (Meisterhans, p. 110, n. 1020 sq.); Περρεφά[ττηι] Z., cf. *b* 2 et **68** *a* 1-2. — 10 δ[ὲ] ego. — 11 [λάβοι ἀμνησ]τίαν Z., sed ante ιαν superest litterae cuiusdam vestigium obliquum, potius α vel λ vel μ quam τ.

B. — 2 Φερρεφάττηι Z. — 6 οὗτ[ος] Z. — 7 [πάντα] ego, cf. **68** *b* 2. 6.

II. — A	B
. . . .	. . . . . . ρ
κα]ταδίδημ[ι]	. . . . η
. . . .	[. . τ]ὴμ παρὰ [Φερρεφάττηι?]
. . . .	. . .το(ὺ)ς ἀτελ[έστους]
. . . καί . . .	. . .νας καταδίδ[ημι]
	. . .α.αδ . . . .

B. — Eisdem verbis utitur in II magus quibus in I et in antecedente titulo **68**. — 3 τήμ = τήν, cf. I *a* 9 et **68** *a* 4. — 4 τος = τούς (Meisterhans, p. 6, n. 22).

Sequuntur tabellae quattuor (**70-73**) quas e verbi forma raro usurpata καταδήω (Meisterhans, p. 68, n. 590; p. 176, n. 1462) devotorumque nominum similitudine ab eodem homine, tertio a. Chr. n. saeculo, scriptas fuisse ideoque in eodem loco repertas tam Ziebarth quam Wuensch docuerunt. Quarum alterae (**70-71**) Athenis a. 1890 emptae nunc Londini adservantur in Museo Britannico, alterae vero (**72-73**) a. 1895 Atheniensi Germanorum archaeologico Instituto ut compararentur oblatae nunc

fortasse latent apud quemdam huiusce civitatis antiquarium, nec noscuntur nisi apographo celeriter a professore Wolters confecto.

Servorum aut meretricum esse nomina in his lamminis insculpta monet Ziebarth (p. 118), qualia sunt Συρίσκος, Μανῆς, Μάγαδις, Πρῶτος, Κάδος, Κῶμος, Βακχίς, Εἰρήνη, Κόττος; quapropter, ait, « aus demselben Kreise von Sklaven, vielleicht einem bacchischen Kultverein stammen. » Ad Bacchi religionem illa referri Wuenschio quoque probabile est (*Flucht.*, p. 66 sq.), unde suspicatur et servorum dominum et eum qui in illos diras convertit Iobacchici collegii fuisse sodales.

70. Murray, *Dirae*; Wuensch, *D. T. A.*, 70.

In lammina complicata clavoque transfixa (ne credas Murrayo dicenti « nailed to a wall »), ibi adservata ubi supra dictum est.

Καταδήω τὰ Ὠφιλίων[ος] καὶ Ὠφιλίω-
να καὶ τὸ καπήλιον Ὄλυμπον· κα[τα]δήω τὰ Με-
λαμθίου ἅπαντα καὶ τὸ καπήλιον Ἀγάθωνα·
καταδήω τὰ Συρίσκο[υ], ἅπαντα τὰ Συρίσ(κ)ο[υ]·
κα[τα]δήω τὰ Πιστίου ἅπαντα· Μανῆ καὶ Πι-
στ[ί]ου ἅπαντα· καταδήω [τ]ούτων ἅπαν-
[τα καὶ] τὰς ἐργασίας· ἅπα[ντα το]ύτων
. . . ηρ . . . .

Exarata est defixio in Ophelionem, Melanthium, Syriscum, Manem et Pistiam et in potatores Olympum et Agathonem; exsecrationis causa non liquet.

1 Καταδήω, cf. supra p. 98; Ὠφιλίων bis = Ὠφελίων (Meisterhans, p. 18, n. 91). — 2-3 καπήλιον bis = καπηλεῖον (ibid., p. 228, 21 *b*), nec est mihi deminutivum ex κάπηλος, ut coniecit M., sed potius hac voce neutra haud aliter ac adiectivo designantur servi Ὄλυμπος et Ἀγάθων, quod fieri solet etiam apud Plautum. — 2 [κ]αταδέω W. — 3 Μελαμθίου « assimilatio rarissima » W. (Meisterhans, p. 85, n. 721). — 4 Σύρισκος et Σύρισος qui leguntur in plumbo minime sunt genetivi; recte emendaverunt M. et W. — 5 Μανῆ = Μανοῦ in titulis sequioris aetatis (Meisterhans, p. 120, n. 1101).

71. Murray, *Dirae*; Wuensch, *D. T. A.*, 71.

In lammina complicata clavoque transfixa, adservata una cum praecedenti.

Ὠφιλίων Ὠφι(λ)ίμη Ὄλυμπος.
Καταδέω τὸ ἐργαστήριο[ν] τὸ Ὠφι-
λίωνος καὶ τὴν ἐργασία[ν·]
Ἑκαταῖο[ς] Μανῆς Φίμη Ἐρήνη
καὶ τὴν ἐργασία[ν] τῆ[ν] Ε[ἰ]ρήνης.

Obligantur primum Ophelion, Ophelime et Olympus simpliciter nominati, deinde eiusdem Ophelionis officina et labor, Hecataeus, Manes, Pheme, Irene eiusque opera; causa defixionis incerta est.

1-3 Ὠφιλίων, Ὠφι(λ)ίμη = Ὠφελίων, Ὠφελίμη, cf. **70**, 1; Ὠφίμη M., Wuenschii lectionem potius secutus sum, cf. **72**, 2. — 4 Φίμη = Φήμη M., (Meisterhaus, p. 19, n. 102); Ἐρήνη = Εἰρήνη (*ibid.*, p. 6, n. 21). — 4-5 De mixtis accusativo et nominativo, cf. supra, **53**.

72. Ziebarth, 18; Wuensch, *Flucht.*, 18.

In lammina deperdita ut supra (p. 98) dictum est.

Καταδήω Ὠφιλίωνα
καὶ Ὠφιλίμη(ν) καὶ Ὄλυμπ[ο]ν
καὶ Ηιστίαν καὶ Μάγα[δ]ιν
καὶ Πρ[ῶ]τον καὶ Κάδον, Θου-
κλείδην καὶ Μέλανα καὶ
Κῶμον
καὶ Βα(κ)χίδα καὶ Κίττον,
τούτων τῶν ἀνδρῶν καὶ
γυναικ[ῶ]ν καὶ ἐλπίδας
καὶ παρὰ θεῶν καὶ πα(ρ') ἡρώ-
ων καὶ ἐργασίας [ἁ]πάσας
καὶ πρὸς τὸν Ἑρμῆν τὸν
κατοόχιον καὶ πρὸς τῆ[ν Ἑ-]
κάτην καὶ πρὸς τὴν Γῆ[ν κ]αὶ
⟨τὴν Γ[ῆ]ν⟩
πρὸς θεοὺς ἅπαντας
καὶ Μ[η]τέρα θεῶν.

Mercurium inferum, Hecaten, Terram, deos omnes et deorum Matrem iratos convertit qui tabellam confecit in homines et mulieres duodecim quorum nomina in v. 1-7 habes; deest defixionis causa.

1 Καταδήω, cf. p. 98. — 1-2 Ὠφιλίωνα. Ὠφιλίμη(γ), cf. **70-71**, 1; γ hic adiecit Z. pro ν sequente κ, cf. **68** *b* 5. — 2 Ὀλύμπων in plumbo. — 3 Μάγαλιν fuit in tabella, restituit Z. Μάγαδιν ex Wuenschio, *D. T. A.*, 16, v. 3, quod nomen putat idem (*Flucht.*) e fidibus Lydorum deductum. — 4 Πρέπον datur in lammina. — 5 Θουκλεΐδην, cf. **73**, 4. — 7 Βαχίδα scriptum est (Meisterhans, p. 76, n. 654). — 9-10 ἐλπίδας — ἡρώων. Difficilem locum eximio ingenii acumine illustravit W., qui monuit τὰς errore omissum fuisse inter ἐλπίδας et καί, ita ut καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἡρώων cum ἐλπίδας arte cohaereat. Sunt autem inferi qui hic inducuntur dii, et ἥρωες, qui nunc primum in devotorio titulo cum diis prodeunt, avorum animae sive potius mortui universi (cf. Rohde, *Psyche*[2], p. 647 sqq.). Inimici igitur scribentis non in hac tantum terrestri vita, sed etiam in futura defiguntur, ut ibi quoque sint infelices et diris addicti suppliciis. — 10 πα(ρ'), in lammina πα, cf. *D. T.*, **1** *a* 20. — 11 ἡπάσας traditur (Meisterhans, p. 85 sq., n. 726 *a*), cf. **73**, 2. — 13 κατοόχιον = κάτοχον (Meisterhans, p. 115, n. 1068), novum est vocabulum; πρὸς τη ιη in tabella. — 14 Γηιαι scriptum fuit. — 15 τὴν Γῆν — Γεν in lammina — perperam iteratum. — 17 Correxit Z. ex Μετέρα (Meisterhans, p. 68, n. 590); vixdum prodiit in tali titulo deorum Mater.

73. Ziebarth, 19; Wuensch, *Flucht.*, 19.

In tabella infra mutila deperdita ut supra (p. 98) dictum est.

Καταδήω Πάνφιλον καὶ
ἐλπίδας τὰς Πανφίλου ἁ-
πάσας καὶ ἐργασίας πάσας ·
Θουκλείδην, ἐλπίδας
τὰς Θουκλείδου πρὸς . . .
. . . .
κα[ὶ] παρὰ τη . ισσινς ·
σὺ δ[ὲ] Ἑρμῆ κάτοχ[ε]

Pamphilus et Theoclides traduntur Mercurio; causa defixionis non datur.

1 Καταδήω, cf. p. 98. — Πάνφιλος = Πάμφιλος (*D. T. A.*, 19, 4; 63, 1. 2. 4; Meisterhans, p. 84, 3; p. 113, n. 1052). — 4 Θουκλέιδην = Θεοκλείδην, cf. **72**, 4-5 (Meisterhans, p. 73, § 27, 1, n. 644; p. 136, n. 1192); ἐλπίδας, cf. **72**, 9. — 5 πρὸς (Γῆν?) complevit Z.; cum autem, teste Wueuschio, sequens evanuerit versus qua sint ratione restituenda quae desunt verba me fugit. — 7 Quae leguntur in tabella descripsi; emendavit G. Kaibel, apud Z., παρὰ τῆ[ι Περ]σι(φό)[νηι], mihi nimis audacter ut Wuenschio, qui coniecit vel παρὰ ⟨τ⟩ ἡ[ρώ]εσσιν⟨ς⟩ (cf. **72**, 10, ubi tamen genetivus post παρά non dativus ponitur) vel παρατήρησιν (cf. *D. T. A.*, 100 *a* 11 ἱκετεύω ὑμᾶς τηρ(ε)ῖν ταῦτα); quanquam sunt ambae lectiones Kaibeliana probabiliores, utra vera sit quis pronuntiet? — 8 Sunt in lammina δή, κατοχη; legit Z. δ' Ἑρμῆ adspiratione littera η significata (Meisterhans, p. 85 sq., n. 726 *a*).

74-75. Ziebarth, 23-24; Wuensch, *Flucht.*, 23-24.

In duabus tabellis altis m. 0,17, latis m. 0,12, pessime scriptis, quae sibi invicem supplemento esse possunt; altera tantum est opisthographa. Exstant Athenis in museo publico.

74

Καταγράφω κ(αὶ) κατατ[ί]θω[ι] ἀν[γ]έλ[ης καταχθο-]
νίοις Ἑρμῆ καταχθ[ο]νίω κ(αὶ) Ἑ[κάτη κατα-]
χθονια, Πλουτωνι κ(αὶ)] Κόρη κ[(αὶ) Περσεφόνη
κ(αὶ) Μοίρες καταχθον[ί]ες κ(αὶ) πά[ντοις τοῖς
θ[ε]ο(ῖς) κ(αὶ) τῶ Κερβέρω . . . . . φύλακ[ι]
κ(αὶ) φρίκη κ(αὶ) καθ' ἡμέ[ραν καθημερι[νῶι πυρετῶ]
τοῦ κα(τά)σχοντος κ(αὶ) οὐκ ἀποδ[ι]δόντος· καταγρά-]
φω αὐτοὺς ἤτοι ἀν[δρὸς] ἤτο[ι] υς εἶναι . . .]
παρθένου ἤτοι κ(αὶ) ὁ συν . . . . . .
τασει· καταγράφω ἅπαντα . . . . .
χιον . . . . .
[σ]τό[μα]
ὤμους βραχίονα ς στή-]
θος στόμαχον νῶτ[ον ὑπο-]
γάστριον
μηρούς
τύλ[ον

κν.ελσι φῦσαν ωλ . . . .
ιλ Λαμίαν ἔδετ . . . .
φης
Παῦλον λιθοξόον
. . . ο συνγνῶ(ν)τα

75. — A

Καταγράφω καί κατα-
[τί]θω ἀνγέλης κατα-
χθονίοις Ἑρμῇ κατα-
χθονίω καί Ἑκάτη κα[τα-]
χθονία Πλούτω-
νι κα(ί) Κόρη κ(αί) Περσιφόν-
⟨ν⟩η καί Μοίραις κατα[χθονί-
α]ις καὶ πάντοις τοῖ[ς θε-
οῖ]ς καί τῶ Κερ[β]έρω
[. . . . . φύλ]ακι [κ(αί)] φ[ρίκ-]
η καί καθ' ἡμέρα[ν καθ-
η]μερινῶι [πυρετῶ
. . .]τοῦ κλέπτ[ου
.στόμ]ιον κα[ὶ . . . .

B

ἔν]υχ[α]ς μα[σθ]οὺ[ς . . . .
στῆ]θος πρω[κτ?]ὰ ἔν[τερα]
χυ . ανο . [σί]αλον ὑπο[γάστριον]

Inferis daemonibus atque Mercurio, Hecatae, Plutoni, Proserpinae, Parcis, diis omnibus, Cerbero denique Tartarorum custodi traduntur inimicus (Lamias fortasse, v. 19), qui sibi commissa negat se redditurum, et probabiliter sceleris conscius Paulus lapicida (v. 21 sq.), ut febri per totum corpus quotidie urantur (cf. **50**, 4); num de rapta virgine (v. 9) res agatur non is sum qui diiudicem. — Ad eamdem formulam conscripta est alterius tabellae defixio.

Sequioris aetatis ambos esse titulos nemo infitias ibit. « Das Erscheinen der ἄγγελοι καταχθόνιοι an stelle der älteren ἀμφίπολοι χθόνιοι (Pap. Par., v. 1447) in Attika hat für das zweite nachchristliche Iahrhundert nichts befremdliches mehr (Dieterich, *Nekyia*, p. 60). » W.

Wuenschianas emendationes plerumque recepi.

74. 1 κατα(δ)[ῶ δ]αίμ[οσι κ]αὶ [θ]ε[οῖς καταχθο]|νίοις Z.; hunc et qui sequuntur versus ex **75** restituit W. — κατατ[ίθω] = κατατίθημι (Meisterhans, p. 130, n. 1165 *a*; Wuensch, *Seth.*, p. 123). — ἀν[γ]έλ[οις], ν pro γ (Meisterhans, p. 112, n. 1049); huiuscemodi dativum (pro ἀγγέλοις) nusquam reperire mihi contigit. — 3 Κόρη κ[αταχθονία] Z.; Περσιφόνη = Περσεφόνη (Meisterhans, p. 103, n. 924). Aut Κόρη ⟨κ(αὶ)⟩ Περσιφόνη legendum est aut errore iteratur deae nomen. — 4 Μοίρες καταχθον[ί]ες = Μοίραις καταχθονίαις, litterae ε pro αι exempla sunt alterius vergentis et tertii p. Chr. n. saeculorum (Meisterhans, p. 34, n. 185). — πάντοις ex **75** *a* 8 = πᾶσι (Meisterhans, p. 130, 9, n. 1165 *a*). — 5 Post Κερβέρω cognomen fuisse quinque litterarum suspicatur W. ex **75** *a* 10, quale vero sit restituendum non liquet; de Αἰάκω W. cogitavit dubitans, nam dicitur Αἴακος in Pap. Par. 1464 Tartari limen servare; τῷ [φ]ύλακ[ι τοῦ Ἅιδου] Z. — 7 οὐκ ἀ[νά]σχοντος Ἀπολ... Z. — 8 ἃ μὴ το... Z. — 9 De παρθένου supra (p. 103) dictum est. — 10-11 [βρα]-|χίον[ας] Z., iure mireris his inter partes corporis devoti βραχίονας referri. — 12 [σ]τό[μα] Z. vel [σ]τό[μιον], traditur ετο... — 13-14 Supplevit Z. — 17 [κο]τυλ[ηδό]νας Z.; rectius W. τύλον = τὸ αἰδοῖον Pollux, II, 176; Hesych., s. v. — 18 ὠλ[ένας] emendari vetat enumerationis ordo a capite incipientis et ad imum corpus progredientis. — 19 ἕδε[ς] Z.; Λαμίαν, devoti fortasse nomen, cf. supra, p. 103. — 21 sq. Paulum lapicidam furti participem (συνγνῶ(ν)τα = συγγνόντα) obligat his verbis, ut mihi videtur, qui titulum scripsit. — ν pro γ (vide ad v. 1), ω pro ο (Meisterhans, p. 25, n. 128), ν ablata (*ibid.*, p. 84, n. 718, 719).

75 A. — 1-9 De his versibus iam adnotatum est ad titulum praecedentem — 9 Traditur Κερρέρω. — 10 Z. habet απλαλλινιακιοε; perperam lectum fuisse versum docet W., cui omissis primis litteris νιακιω = φύλακι; mihi ε pro ρ poni probabile est. — 12 ῥι[γοπυρέτωι] proposuit Kaibel, apud Z., quod monet W. ex apographo Ziebarthiano minime necessarium esse. — 13 τοῦ κλέπτ[οντος] Z., significatur inimicus ut in **74**, 7. — 14 sqq. omisit Z., restituere temptavit W.

B. — 1 μασθούς = μαζούς.

76. Ziebarth, 25, cum imagine delineata.

In quattuor fragmentis ita inter se cohaerentibus ut non possint, iudicibus Wuenschio et Ziebartho, unius lamminae non esse, altae, ut

nunc est, m. 0,09, latae m. 0,06. Adservantur Athenis in museo publico ($d = 9361$).

Καταγρά(φω) Εὐάγγ-
ωι τε ἥ[ρ]ωσί τε
a λαδω κανου
παγε | μεναι
σ [ἰ]κονομίαν c
κη . | ατιαυ
ρινα | κατατιμω-
b ρησα | (σ)αν(αν) αὐ- d
τάς

Ad Bacchi religionem referri hunc titulum ex v. 1-2 veri simillimum est.

Versus consilio turbatos medios praesertim enucleare conatus est W., cui 1-2. 5. 7-8 emendatos debemus ego et Z. — 2 Datur in tabella ρηωιστε; sunt ἥρωες avorum animae, de quibus cf. **72**, 10. — 5 ου in plumbo.

77. Wuensch, *Flucht.*, 3, p. 72.

In fragmento tabellae, ad marginem sinistrum.

. . . . . οαδ . . . . .
λημμχοεα πέδας γ
ρται καὶ ἀντάδικα
δοτ πρ · ερ

Iudiciarium fuisse titulum ex v. 3 divinari potest.

Praeter πέδας v. 2 et καὶ ἀντάδικα v. 3 (cf. Plat., *Theaet.*, p. 173 A τὸ ἀλλήλους ἀνταδικεῖν), non expedivimus neque ego neque Wuensch.

78. Wuensch, *Flucht.*, 6, p. 72.

In fragmento lamminae, Athenis in museo publico adservato, ubi nihil legitur nisi.

. . τ . ἐποικι . . . .
. . συχεροντος στιορπις
[πο]ρευθῆι σποροικι
π
τὸ πνεῦμ[α]

De quodam ad Inferos itinere coniecit W., audacius fortasse quam par est, ex v. 1-3.

2 Potest fuisse hic, ut vult W., mentio [τ]οῦ (Ἀ)χέροντος; de loco Hesychiano « ἔρπα· Ἐρινύς » meminit idem. — 3. 5 Restituit W. probabiliter.

79. Wuensch, *Flucht.*, 7, p. 72-73.

In lammina quam partim tantum describere valuit Ziebarth, et ea adservatur Athenis in museo publico.

...φιλον καρατεη ησιοχαι αμινα καὶ
. κ]αὶ Γαίη χθονία καὶ οὐρανία καὶ
...μήτηρ καὶ οναρων ἀνάδηθι Ἀνουβι
.. ενε . ουσα . . . .

« Wir erkennen noch eine synkretistische Götteranrufung, die wahrscheinlich sogar in Hexametern abgefasst war. Die Buchstaben sind die des zweiten nachchristlichen Iahrhunderts. » W.

Praeter v. 2 et finem v. 3 obscura sunt omnia. — 3 Quae sit illa μήτηρ incertum est.

INSULA EUBOEA

STYRA

80. Fr. Lenormant, *Rheinisches Museum*, XXII, 1867, p. 276-290, cum tabulis lithographicis; Roehl, *I. G. A.*, 372, cum tabulis delineatis; cf. *Hermes*, XVIII, 1883, p. 101; Bechtel, *Inschr.*, 19 A-E; titulos contuli Parisienses.

In tabellis oblongis, latis m. 0,04 — 0,08, altis m. 0,01 — 0,015, crassis m. 0,001 — 0,003, saepe media parte adtritis ut ibidem plicatas eas fuisse veri simillimum sit.

« A. 1860 in insula Euboea prope Styra intra sepulcrum (1) vase fictili inclusus non exiguus numerus laminarum plumbearum inscriptarum... inventus est. Harum multae inter litteras integras praebent vestigia priorum litterarum, quae consulto deletae sunt, ut laminae iterum atque tertio esse possent usui; sunt etiam, quae in parte postica scriptura tectae sint anticae partis litteris non deletis. Quae laminae cui fuerint usui dubitaveris; facile in eam labaris opinionem, ut eas esse sortes vel tesseras iudiciarias putes. » Valuit deinceps apud omnes quod de hac tabellarum congerie post Lenormantium (2) Roehl ita pronuntiaverat; nec ipse Wuensch, postquam dixerat (*D. T. A.*, praef., p. v) « tabellas... quae... neque clavum exhibent nec defigendi verbum, tamen esse defixiones, sive nominum seriem continent sive singula nomina », immo atticas multas ediderat (*ibid.*, 1-39) ubi « nomina devotorum leguntur sola », eamdem conclusionem in Styrensibus facere ausus est. Inter

(1) Bechtel, p. 14 : « Oblonge bleiplättchen, grössten teils in einem grabe bei *Stura* gefunden ».

(2) P. 276 « Unicuique istarum lamellarum nomen viri inscriptum est. Unde fit ut ipsae *sortes iudiciariae*, κλῆροι δικαστικοί, mihi videantur esse. »

devotorios ego illos reputare titulos non dubito, utpote qui, ut diximus, in uno sepulcro conditi fuerint simillimique sint nonnullis Wuenschianis (*ibid.*, 1-5; *Flucht.*, 1) et Ziebarthianis (1-3 = *D. T.*, **54-56, 58-59**), tam materia quam scribendi complicandique modo, at contra omnino diversi ab ἡλιαστῶν συμβόλοις δικαστικοῖς in aere incisis, sigillo impressis, possidentis ipsius iudicis eiusque patris et tribus nomine, denique certa littera signatis (1). Igitur sunt specie tantum et plumbi forma non scriptura nostrae cum iudiciariis lamminis conferendae.

Nam quae de *sortibus* potius disputantes Lenormant (p. 277 sq.) et Roehl (p. 102) adferunt exempla de addita in Styrensibus tabellis patris mentione, minime solido nituntur fundamento, nec plerumque discernere possis utrum de genetivo decurtato an de reliquiis ex nominativo deleto ideoque de altero homine defixo res agatur. Qui rarissime producuntur genetivi (51, 242, 243, 297) huc spectant ut inimicus propria nota a ceteris eiusdem nominis distinguatur, quod fusius in defixionibus sequiore aetate fieri solet matre in hunc modum v. g. interdumque patre declaratis : Οὐαλερία Κεδρατίλλα ἣν ἔτεκεν Οὐαλερία Εὔνοια ἣν ἔσπειρε Οὐαλέριος Μυστικός (*D. T.*, **198**, 13-15; similia multa vide in indice I).

Praeterea ex parte rescriptae sunt lamminae. « Etenim, ait Lenormant, ob alicuius mortem vel aliam ob causam tabella sublata, ut parsimoniae consuleretur, plumbeis laminis ex urna extractis aliena nomina inscribebantur. » Dici quoque potest, si iam non de iudiciariis sed de devotoriis titulis cogitas, inscripto errore nomini alterum substitutum fuisse. In utroque tandem latere exarata fuisse nomina quis miretur cum tot exhibeantur opisthographae in hac sylloge tabellae?

Vix repertas statimque sive in privatis sive in publicis museis acceptas, Athenis apud Societatem archaeologicam et P. Lamprum (*Lampros*), rerum antiquarum venditorem, Basileae in collectione Vischeriana, Berolini in museo, ac praesertim Parisiis et in museo publico (*Louvre*) et apud Waddingtonium, egregium antiquitatis fautorem, nonnulli fractim ediderunt qui commemorantur in dissertatione Roehliana. Primus ipse Roehl dispersas collegit et in ordinem ita digessit ut non

(1) Cf. P. Girard, *Les tablettes judiciaires du musée du Varvakeion* (*Bull. de corresp. hellen.*, II, 1878, p. 524-539); O. Rayet, *Tablettes d'héliastes inédites* (*Annuaire de la Société pour l'encouragement des études grecques*, XII, 1878, p. 201-207).

inventarum quidem sed lectarum editarumque antea numerum absolveret, nec minus quam 432 daret. Quas retractans Fridericus Bechtel, iisdem librorum copiis quibus iam Roehl fretus atque etiam, quod ad Parisienses — exceptis Waddingtonianis — adtinet, Froehnerii recensione, unam addidit et seriem ad 433 auxit. Utriusque vestigiis haerens, necnon et Lenormantium caute adhibens qui tam suas quam Waddingtonianas pervulgaverat, collatis demum quae nunc prostant in museo Parisiensi, frustra vero quaesitis quae prius Waddington sibi comparaverat[1], 435 expressi. Cum autem eas disposuisset Bechtel separatim, servata cuiusque collectionis ratione, congestos una in sepulcro titulos una quoque ordine alphabetico reddere post Roehlium potius duxi.

Quot fuerint erutae ad unam Styrenses lamminae declarare frustra nitaris, in hoc non consentiunt editores. Haec tantum indicare utile est.

α —	Atheniensis archaeologica Societas emit	145	
	quarum edidit Rhusopulus;		98
β —	adservabantur apud P. Lamprum antiquarium	23	
	quas idem Rhusopulus primum, postea Vischer qui emit, protulerunt;		23
γ —	attigit Lenormant	278	
	et publici iuris fecit;		279
δ —	acquisivit praeterea Vischer	52	
	quarum tantum legit;		31
ε —	exstat in museo Berolinensi	1	
	a Bechetelio primum edita;		1
	ita ut videantur fuisse repertae	499,	editae 432.

Maior autem difficultas oritur e titulis a Lenormantio publicatis; postquam enim 66 Waddingtonio adscripsit (p. 276), eius nomine 77 signavit. Utrum hoc recte adfirmaverit nemo est qui diiudicet cum evanuerint iam Waddingtonianae tabellae. Insuper dicit Lenormant se a Lampro 211 accepisse; « has, aiebat, possidet nunc doctissimus academicus

(1) De his a me petitus ea qua est comitate respondit epistola, die 19 nov. 1901, vir doctissimus Babelon : « Plusieurs personnes, notamment M. Froehner, m'ont déja demandé si je savais ce que sont devenues les 66 lamelles de plomb de Styra que possédait Waddington. Je l'ignore absolument. Le Cabinet des médailles, lors de l'acquisition de la collection Waddington, n'a pris livraison que du médaillier... »

Chasles. » Sed in museo Parisiensi, ubi nunc adservatur Chaslesiana collectio, vidit Froehner, teste Bechtelio (p. 32), 199 lamminas, quarum 186 tantum Lenormantianis consonant. Integras aut fractas ego ibidem discussi 206, quae infra stellula distinctae sunt; verbo tamen non revera discrepat ille meus a Bechteliano numerus. Sunt enim ita rubigine corruptae lamminae, ut, exemplum adferre si licet, integrum prius fragmentum 419 in quattuor iam resolutum praesto habuerim. De ceteris etsi omnes componere non valui partes eadem dubio procul adserenda sunt, nec fuit, ut quidem sentio, plus in his 206, quam in 199 Froehnerianis lamminis; atque in universum aestimanti 435 meae et Bechtelianae 433 unum sunt.

Ad quintum a. Chr. n. saeculum Styrenses tabellas retulerunt Lenormant et Bechtel.

Nusquam in descriptis infra titulis prodit ω; η significatione tantum adspirationis usurpatur (cf. 112, 125-129); quapropter desinentia in ης et ων nomina semper in ες et ον corripiuntur.

Ubi duo vel plura nomina sub eodem dantur numero nec contra quid dicitur, opisthographam scito esse tabellam.

1*	Ἀγα . . .	
2	Ἀγλα(ό)νικος	
3	Αἴνεθος .ι κ...κυ.	R. 3, B. 1 Αἴνηθος, omiserunt quae sequuntur.
4*	Αἴσκρακος	
5	[Α]ἰσχίνες	
6*	Αἰσχρίον	
7	Αἰσχυλίον	
8	Αἰσχυλίον Εὔπολις	
9	Ἀκεστερίδες Vestigia nominis deleti.	R. 9, B. 5 Ἀκεστηρίδης.
10*	Ἀμυμόξενος	L. 4 Ἀμειμόξενος, R. 10 Ἀμει[ν]όξεινος, B. 155 Ἀμυμόξεινος.
11	[Ἀ]μύνιχος	B. 6 Ἀμύνιχος.
12*	[Ἀ]μφότερις	Supplevit B. 156; L. 202, R. 397 Φώτηρις.
13	Ἀνα . . φις	
14	Ἀνάσχετο[ς]	

15	Ἀνάσχετος	
16*	Ἀνθεμίον	
17	Ἀντεγορίον	L.-W. 8, R. 16, B. 359 Ἀντηγορίων.
18*	Ἀντικα Δρα	L. 275, R. 416 ... αντίδα(ς),... φίνιο(ς); B. 160 Ἀντιχά[ρης], Φιν . ο ...
19	Ἀντίλος Φαί[δυμος]	 Supplevit B. 8
20*	Ἀντίμαχος M vel N.	Extremam litteram omiserunt L. 7, R. 18, B. 159; potest fuisse N.
21	Ἀντίμαχο[ς] Subter vestigia nominis deleti. Ἀριστ[όδη]μος Κο	
22*	Ἀντίνοθος . . . . οανδρο[ς]	 L. 229 *b* . . . . άνδρου; idem monet infra nomen Ἀντίνοθος apparere vestigia quaedam prioris nominis deleti. — R. 20 . . . ανδρο[ς]; B. 158 Ἀντίλοφος, ... ιονχαρο.
23	Ἀντισθέ[νες]	B. 10 Ἀντισθέν[ης].
24	Ἀπολλόδορος Νίαλος (?) Λε.	R. 22 Ἀπολλό[δ]ωρος. B. 11 . . . νιάδης Λε.
25*	Ἀρετίδες	Idem fortasse nomen legerunt L. 9, R. 23 Ἀρετίδικος; B. 230 Κριτίδιχος.
26*	Ἀρισταρχίδες Vestigia nominis deleti.	 Omiserunt omnes.
27*	Ἀρίσταρχ[ος] Ἀρί[στ]αρχος	 L. 230, R. 25 Ἀρίσ[τ]αρχος; B. 162 Ἀρίσταρχος.
28*	Ἀριστο . . . . ες	 Nihil notant in altera parte L. 10, R. 26, B. 343.
29*	Α[ριστό]δεμος Βλέπον	Habent L. 231 et R. 27 Ἀριστόδεμος, Ε . . θίδολος, quod dubito valde num fuerit unus cum isto titulus; nihil simile est apud B., cf. infra 36 et 170.
30	Ἀριστοκλέδ[ες] . . . . . εα	R. 28, B. 12 Ἀριστοκλείδ[ης], omisit versum alterum.

31*	Ἀριστοκλίδες Ιν . . . κσ . .	L. 11 et R. 29 tabellam esse opisthographam non viderunt; B. 163 Ινυ in parte posteriore.
32*	Ἀριστοκλίδ[ες]	L. 12, R. 30 Ἀριστοκλί[δης].
33*	Ἀριστ[οκ]λίδες	B. 164 Ἀριστοκλίδης.
34	Ἀριστόκριτος In eadem parte Μαντ(ι)κλέ . εςς . . . . . α . ς	R. 32 Μαντικλέης, B. 13 Μαντικλέ⟨ε⟩ης, omiserunt quae sequuntur.
35	Ἀ ρ ιστόμαχος . . . . . μισ inversis litteris.	Omiserunt R. 33, B. 14.
36*	Ἀριστόμαχο(ς) Ε. κ . . . . . ρ ος	Alterius versus litterae neque eiusdem manus neque eiusdem nominis esse videntur. — L. et R. omiserunt; B. duas tabellas descripsit e Parisiensibus : 166 Ἀριστόμαχος, Ἐπίτιμος; 167 Ἀριστόμαχο(ς), Εινορ; quarum utram attigerim nescio.
37*	Ἀριστομ[ένες?]	L. 16, R. 35 Ἀρισ[τ]ομ[ένης]; B. 169 Ἀρισ.ομ
38*	Ἀριστομένες Vestigia nominis deleti.	B. 168 Ἀριστ⟨ι⟩ομένης.
39*	Ἀρ(ι)στόξενος sinistrorsum scriptum. Αρ	R. 36 et B. 170 Ἀρ(ι)στόξεινος. Omnes neglexerunt Αρ in altero versu.
40	Ἄριστος Γόργος	
41	Ἀρχεσίλεος In eadem parte Λυκο(ῦ)ργος Ἐτ(ε)οκλέ[ες]	R. 38, B. 15 Ἀρχεσίλεως, Λυκοῦργος. B. Ἐτοκλέ[ης]
42	Ἀρχεσίον	
43	Ἀρχίον (?) In eadem parte	

	alterum nomen evanidum.	
	Κέρα[λος?]	
44*	Ἀρκεσστ	L. 17, R. 39 Ἀρκεσί[ων], B. 171 Αρκες.
45	Ἀρκύλος	
	Μάρ[ης]	Supplevit B. 18.
46*	Αρνία[νδ]ρος	L. 20, R. 43 Ἀρνί[ανδ]ρο[ς], B. 172 Ἀρνι . . . ρο . ., aut 174 Ἀτι . ρον.
47*	Ἀρρι . . .	
48	Ἀρχεδίεμος	R. 45, B. 100 Ἀρχέδημος.
49	Ἀρχέδεμος Ἀλ	L. 233, R. 46, B. 361 Ἀρχέδημος; notat L. sub hoc nomine apparere vestigia prioris deleti.
50	Ἄρχεγος Πλάρ⟨ρ⟩κος	R. 47, B. 19 Ἄρχηγος. cetera omiserunt.
51	Ἀρχῖνος Ἀνδοκί(δεω)	Supplevit R. 49, B. 362; Ἀνδοκί(δου) L. 21.
52	Ἀρχῖνος Γνο . . .	Γνω R. 48, B. 363.
53	Ἀρχῖνος	
54*	Ἀστίες Quattuor a dextra litterae fere deletae.	L. 23, R. 51, B. 173 Ἀστίης.
55	Ἀστ[υ]χαρίδες	B. 20 Ἀστυχαρίδης.
56	Αὐτ[ομ]ένες	Supplevit R. 53.
57	Βάβυρος	
58	Βαύκον	
	Τεσ . ονίδες	Ὀνίδεστος (?) vel . . ονίδης R. 56; B. putat τος finem fuisse cuiusdam nominis in antica parte exarati et in cuius locum postea Βαύκον substitutum est.
59	Βεβύριος	L. 25 Βεσύριος; B. 364 Β(α)βύριος.
60*	Βεπέτες	L. 26, R. 58 Βηπήτης; B. 181 Δεπέτες.
61*	Βίοτις sinistrorsum scriptum inversa lammina. Μύτον	Non vidi vestigia prioris nominis deleti quae notaverunt L. 27, R. 59, B. 175; Βιοτίων, infra nihil B.
62	Γλαῦκος	

63	Γλαῦκο[ς] Δ̣ Σθείσον	R. 61 neglexit Δ, dedit Θείσων; B. 104 Γλαῦκος Λ,...σθ̣ησων.
64	Γλαύκον	
65*	Γνᾶθον	Alterius ν media pars recens periit.
66*	Γνέσιος Σ..ο.σν	Γνήσιος, L. 30, R. 64, B. 177. In postica parte litteras ab omnibus neglectas unius nominis non fuisse probabile est.
67*	Δαμάλες	
68*	Δεμάρετος Κμε	L. 32, R. 66 Δαμάρετος; B. 180 Δημάρητος. L. « apparent vestigia quaedam prioris nominis deleti »; R. et B. nihil tale.
69	Δεμαρκ...ς	L. 33, R. 69 Δημαρκ...ς; B. 367 Δημάρ(η)[το]ς.
70	Δεμοκλε Μίργον Σ	R. 70, B. 71 Δημοκλέ[ης] vel Δημοκλε(ί)[δης], mutato nominum ordine.
71	Δεμοκλίδ[ες] In eadem parte Σ....... Αρ.....	R. 71, B. 23 Δημοκλίδ[ης], mutavit nominum ordinem. B. 23 Σῶο[ς] vel simile aliquid; omisit R.
72	Δεμόκριτος Λεοκρατίδες Alterum nomen in hac parte deletum est.	R. 72, B. 24 Δημόκριτος, Λεωκρατίδης.
73	Δεμόκρ(ι)τος Μίργον In eadem parte Κλεα.σο̣	R. 73, B. 25 Δημόκρ(ι)τος. B. suspicatur ibi latere Κλέαν(δρ)[ος]; omisit R.
74	Δεμοσθ[ένες]	R. 74 Δημοσθ[ένης]; B. 105 Δημοσθέ[νης].
75	Δεμο[σθ]ένες Κτεσ[ίον]	R. 75, B. 26 Δημο[σθ]ένης; Κτησ[ίων] restituit B.
76	Δεμύ[λο]ς Σάτυρ[ος]	R. 76 qui supplevit, B. 85 Δημύ[λο]ς.
77*	Δέξις Νε...	B. 328 Φῆτις Νε...
78	Δέρκον Infra ...δεμος	L. 35, R. 68, B. 366 ...δημος.
79	Δίον In eadem parte	

	.....ιεσο	R. 77, B. 27 omiserunt .....ιεσο.
	Ἀκ...ιος	
80	Διονίδες	R. 78, B. 28 Διωνίδης.
81	Διονίδε[ς]	R. 79, B. 29 Διωνίδη[ς].
	Εὐ....	
82*	Δροπίδες	R. 80 Δροπίδης vel Δρωπίδης, L. 36 Δροπίδης, B. 182 Δρωπίδης.
	In altera parte vestigia nominis deleti.	
83*	Ἐαλκίδες	« Pro Εὐαλκίδης fortasse non vitio scribae sed pronuntiatione mala » R. 81; cf. B. 183.
84*	Ἐαρίνες	B. 184 Ἐλπίνης.
85*	Εἰδύνον	Potest fuisse ante ε alia quaedam nunc evanida littera; Φειδύνων B. 326.
86*	Εἰθύμαχος	Ε(ὐ)θύμαχος, Σε . . . L. 236, R. 114; Εὐθύμαχος, ... σε B. 193.
	. . . . . σε	
87	Ἐκφανίτες	B. 30 vertit Ἐκφαν(τί)ης.
	Κρ	
88	Ἔλπον	Antica pars quater scripta fuisse videtur.
	. . . . τεσδε	... της Δη R. 86; ... της Δε B. 31; omiserunt reliqua.
	Κατ	
	Ὑκ	
	inversis litteris.	
	In altera parte	
	Πεαρ . . . αρ	Duorum fortasse nominum litterae.
89*	Ἔνκαιρος	ν pro γ ante κ (Meisterhans, p. 112, n. 1049). Alterum versum omisit B. 185; . . . κίδης L. 40, R. 83.
	Κορ · ατες	
90*	Ἐξεκράτες	Lectionem Lenormantii 41 et Roehlii 87 recepi, quanquam mihi videre sum visus Ἡκεκρατες; reliqua non habent L. et R.; B. 346 . . δεκαατες.
	Vestigia nominis deleti.	
	Ἀριστο . . .	
91	Ἐξέκεστος	R. 88, B. 106 Ἐξήκεστος.
	Θεόδοτος	
92*	Ἐπαίνετος	
	Κνιμδ . . . ς	Omiserunt omnes alterius partis vestigia.
93	Ἐπαίν⟨ν⟩ετος	Delendum esse alterum ν docuerunt L. 234, R. 90, B. 368.
	Μελάνθιος	

94	Ἔπαινος	Fortasse B. 179 Δάρνος; L. 24, R. 55 Βάρμιος.
95	Ἐπιγέν[ες]	
96	Ἐπίζελος	R. 93 Ἐπίζηλος.
97	Ἐπίζελος	R. 94 Ἐπίζηλος, cetera omisit; B. 34 Ἐπίζηλος, [N]ῖκι[ς]?
98*	Ἐπικλέες	L. 50, R. 106 Ἐρικλέης.
99	Ἐπίκορο[ς] Σίμον	R. 95, B. 35 Ἐπίκουρο[ς].
100	Ἐπικράτες	
101*	Ἐπικράτες Ἀν	
102	Ἐπιορέθεος . . . αλθοκχας	Ἐπιϙρήθεος (ϙ?) an Ἐπιορήθεος? R. 98, quae sequuntur omisit; B. 107 Ἐπιϙρέθεος, ... χας. Mihi vix dubia est littera ο, redit cum simili forma ad n. 176.
103	[Ἐ]πίτιμος . . . τεμ . . .	[Ἀρ]τέμ[ων] coniecit B. 36.
104*	Ἐράτον	
105	Ἔργαστος	
106*	Ἐργόθεμις	B. 190 Ἐργό[θ]εμις correctum ex Ἐργόφεμις errore posito.
107	Ἐργ(ό)ξεν[ος] Πέταλος	Emendaverunt Ἐργ(ό)ξειν[ος] R. 104 et B. 404 qui mutavit nominum ordinem; Ἐργ(ό)ξε-ν[ος] L. 258.
108	Ἐργοτέλε ς . . . υικ	B. 37 Ἐργοτέλη[ς]; B. et R. 105 alterius nominis vestigia omiserunt.
109	Ἑρμόκριτος	
110*	Ἐσνέας	« Fortasse legendum est Εἰνέας » L. 52; Ἐσνέα B. 191.
111	Εὐβοεύς Λεόβριμος	R. 111, B. 38 Λεώβριμος.
112	Εὐπάγες	R. 110 Εὐάγης.
113	Ε[ὐ]θύμαχος Εἰ Τύρρις	Legitur Εἰθύμαχος, emendaverunt R. 113, B. 39; [Π]ύρρις B., omisit R. Sunt in utraque parte deleti prioris nominis vestigia quae perspicere non valui.

114*	[Ε]ὐθυνείδες Vestigia nominis deleti. Ξενίον	L. 237, R. 115, B. 194 Εὐθυνείδης; R., B., Ξεινίων.
115*	Εὐκλίδες . . . κμν . . .	L. 46, R. 100 Ἐρανίδης; B. 195 omisit alterius nominis vestigia.
116	Εὐλάδες Λυσ[ί]μαχος	
117	Εὐμολπί[δες] Vestigia nominis deleti.	Restituit B. 41; R. 117 Εὐμολπ . . .
118	Εὐξενίδες	R. 118, B. 372 Εὐξεινίδης.
119*	Εὐρύμαχος Ὀφάλιος	L. 273, R. 119 [Ε]ὐρύμαχος. L. . . οφάλιος, R. [Τρ]οφάλιος?, B. 196 Ὀ(μ)φάλιος probabiliter.
120*	Εὐτελές	L. 53, R. 112 Εὐγένης.
121	Εὔτροπ[ος]	B. 42 Εὔτροπ[ος]; R. 121 Εὔτροπος.
122*	[Ε]ὐφέμιο(ς) Ν. . . . οργε sinistrorsum scriptum.	L. 235, R. 122 [Ε]ὐφήμιος; B. 198 Εὐφημιο(ς).
123*	Ζαρεκιάδες οφα	L. 55, R. 123 Ζαρηκιάδης, ... μαιος; B. 199 omisit alterum nomen.
124	Ζεῦξις	
125*	Ηεγεμονεὺς Κυν	L. 56 Ἡγαμονεὺς Κυν . . .; R. 125 Ἡγ[ε]μονεύς, Κυν.; B. 200 Ηηγεμονεύς, om. Κυν. Hic et in sequentibus titulis η ponitur pro ʽ, legendum est igitur: Ἑγεμονεύς, Ἑσχατίων, Ἱππώνδης, Ὁμήριος, Ὑπέδων vel Ὑπείρων.
126	Ηεσχατίον	
127	Ηιππόνδες	L. 57 Ἱππόνδης; R. 146 Ἱππώνδης; B. 373 Ηιππώνδης.
128	Ηομέριος	L. 58, R. 303 Ὁμήριος; B. 374 Ηομήριος.
129	Ηυπέδον	R. 374 Ὑπέδων vel Ὑπήδων; B. 111 Ηυπεί(ρ)ων.
130	Θάλ[αμ?]ος In eadem parte Ε . . . . . ες	Restituit R. 126, quae sequuntur omisit. B. 43 . . . ες tantum.
131*	Θαλλίδες	

	. ενδοχος	R. 127 [Ξ]ειν(ό)δοχος coniectura; B. 201 Ἔνδικος.
132	Θάρον In utraque parte deletorum nominum vestigia.	R. 128 Θάρ(ρ)ων; B. 44 Θ[ή]ρων, cf. Θηρίων infra 143; in his tabellis α et ε non raro commutantur.
133*	Θαυμάσιο[ς]	B. 202 Θαύμασις.
134	Θαύμον In eadem parte . . . . σ . . . ες	B. 112 praeter Θαύμων nihil.
135	Θεόδοχος	
136*	Θεόδοχος	Ex ο errore scripto emendatum est ε. — L. 60, R. 132, B. 203 Θεόδοτος.
137	Θεοχλέες	
138	Θεοχλ⟨λ⟩έες Vestigia nominum deletorum. Φανόπολις	
139*	Θεοχλίδες	B. 209 Θεχλίδης, mutato nominum ordine.
	Καλλιμέδες	L. 239, R. 135, B. Καλλιμήδης.
140	Θεό[μν]εστος	R. 136 Θεό[μν]ηστος; B. 114 Θεό[μνη]στος.
141	Θεότιμος	
142	Θεοφίλε⟨ε⟩ς nomen scriptum sinistrorsum. Vestigia nominis deleti.	R. 138 Θεοφιλέης; B. 115 Θεοφίλ⟨ε⟩ης.
143	Θερίον	R. 140, B. 116 Θηρίων.
144	Θιμένοθος	Fortasse pro Θυμέδορος, B. 377.
145	Θοδίον	R. 142 Θοδίων vel Θωδίων.
146*	Θόρεξις	R. 144 Θώρηξις; B. 205 Θώρηξ Σ vel Θώρηξς.
147*	Θυλλῖνος	
148	Ἰθυχλέε[ς]	
149	Ἰσόδεμος	L. 248, R. 148, B. 379 Ἰσόδημος.
	Λαμ · ενος	L. Λαμ[πτ]ηνές.
	. . . . φον	
150	Ἶσν	
	Πρότες	R. 149, B. 47 Πρώτης.

151*	Καλικράτε[ς]	L. 69, R. 151, B. 216 Καλ(λ)ικράτη(ς).
152	Καλίναχο	R. 153, B. 48 Καλ(λ)ί[μ]αχο[ς].
153	Καλισθένες	R. 154, B. 49 Καλ(λ)ισθένες.
	Καλλισθένες	
154*	Καλίστρατ[ος] Θκνες	L. 240 Καλίστρου, Θ(έ)χνης; R. 155 Καλ(λ)ίστρο[τος]?, . . . χνης; B. 210 Καλ(λ)ίστρατ[ος], . . . Θινες.
155	Κάλλες	
156*	Καλλικ[ράτες]	Compleverunt L. 70, R. 152, B. 208.
157*	Καρκινίον	
158	Κεδίδες	R. 166, B. 117 Κηδίδης.
	. . . . μος	
	Μαρ . . .	B. Μάρ[ης]?
159	Κέλον	L. 72, B. 381 Κήλων; R. 157 Κέλων vel Κήλων.
160*	Κεφαλλέον	B. 212 Κεφαλλίων.
161	Κέφαλος	
162-163*	Κέφαλος	
164*	Κέφαλος	L. 78, R. 164 infra vestigia nominis deleti in . . . νις desinentis; neque ego neque B. vidimus.
165*	Κέφαλος Μ	Nihil dat B. 216 praeter Κέφαλος.
	Με	L. 77, R. 163 omiserunt vestigia partis alterius.
166*	Κεφαλύτε[ς]	L. 73, R. 158 Κεφαλίτης; B. 217 Κεφαλύτης.
167*	Κεφάλυτος	L. 79, R. 165 Κεφάλυτο[ς]; B. 218 Κεφαλύτης.
168*	Κίκριος	
	Vestigia nominis deleti.	
	κοιθίον Νεα	L. 241, R. 167 ... οιθίων Νεα..; B. 219 σοιθιον Νεα . . .
169	Κινάδες	
170*	Κίνδον	B. 304 Σίνδων; L. 223, R. 430 . . . φῶν Ν . . .
	Vestigia nominis deleti.	
171	Κίσ(σ)α[μος]	Bechtelii 382 supplementa recepi; L. 80 Κισ(σ)α[ῖος]; R. 169 Κισά[μιος] vel Κισ(σ)α[ῖος].
172	Κίσυς	B. 383 Κίσ(σ)υς.
173	Κιττίες	
	Πο	

174*	Κλέανδρος	
175	Κλεογενίδες	
	Κλονεάδες	R. 173 Κλο...δης; B. 118 Κλο[ν]ε[ά]δης?
176*	Κλέοδρος Λάνπρον	L. 242, R. 175 Κλεόδ(ω)ρος; L. Λάμπρων; B. 239 Λάνπρος, Κλέορρος, nominum ordine mutato. De forma litterae ο cf. n. 102.
177	Κλεόμαχος	
	Λυκόθρον	Legas Λυκό[φ]ρων; B. 119 Λύκ[ο]ν . . .
	Vestigia alterius nominis incerti.	
178*	Κλεομέδον	B. 223 Κλεόμβρων.
	κεφα	L. 83, R. 177 Κεο . . .
179*	Κλεόνικο(ς) Νικε	L. 84, R. 178 Κλεωνίων; B. 222 Κλεόδικος.
180*	Κλόδεινος scriptum sinistrorsum.	L. 85 Κλωδεῖνος; R. 174, B. 221 Κλ(ε)όδεινος.
181	Κ[οίρ]ανος Νεα	R. 180 Κ[οί]ρανος.
182	Κοκόδον	R. 181 Κοκώδων.
183*	Κολίον	L. 87, R. 211, B. 237 Κωλέων.
184*	Κομ[άδης?]	L. 88 Κωμάδης; R. 182 Κομάδης; B. 345 Κομάρης.
185	Κόν[νος]	Restituit B. 121.
186*	Κόννος	L. 86, R. 179 Κοινὸς Ν.
187	Κοπρ[εύ]ς Τρυδον[ίο]ν	R. 184 Κοπρ[ώτ]ης, Τρυδων[ίω]ν; B. 91 Τρυδον . ν, Κοπρ[εύ]ς, mutato nominum ordine.
188	Κόρον	
189*	Κόρονος	L. 90, R. 185 Κέρολος; B. 226 Κόρωνος.
190	Κόρυδος	
191*	Κορυθίον	
	Κ . . αι	Omiserunt omnes versum alterum.
192*	Κοστίον	Num fuerit idem ac Τρουθίης L. 189, dubito; [Σ]τρουθίης R. 355, cf. B. p. 32.
193*	Κόσυδος	L. 93, R. 189 Κόσ(σ)υδος; B. 227 Κόσυ(μ)δος.
194	Κραδάσον	
	Ξενος	R. 190, B. 54 Ξεῖνος.
195*	Κράτες	
196*	Κρατῖνος	

197	Κρίδον Μα . . .	B. 55 Κρί[τ]ων probabiliter.
198	Κριτίες Δε	 R. 195, B. 56 Δη. . .
199*	Κρίτον Πυθόδεμος	 L. 243, R. 196, B. 290 Πυθόδημος, mutato nominum ordine.
200	Κτεισίον Σιμονίδε[ς]	B. 139 Κτησίων, qui nominum ordinem mutavit. B. et R. 197 Σιμωνίδη[ς].
201	Κτέσιμος	R. 198, B. 57 Κτήσιμος.
202*	Κτεσῖνος	L. 98, R. 199, B. 331 Κτησῖνος.
203*	Κτεσῖνος Μέδον	L. 244, R. 200, B. 232 Κτησῖνος. B. Μέτων.
204*	Κτεσῖνος Κλιμαξ	L. 245, R. 120, B. 233 Κτησῖνος. L. R. Εὐρύμαχος, inverso nominum ordine; B. χδιμα, fortasse vestigia ex Κυδίμαχος.
205-208*	Κτεσίον	Unus est in museo Parisiensi. Omnes ibi et infra 209-211 Κτησίων.
209	Κτεσίον Vestigia nominis deleti.	
210*	Κτεσίον 'Αλαν . . .	L. 99, R. 205, B. 235 nihil praeter Κτησίων.
211*	Κτεσίον 'Οσιγι	 L. 246, R. 208 'Οσιλι . . .; B. 236 Σιδις.
212	Κτεσις Σ ex altero fortasse nomine deleto.	R. 201, B 122 Κτῆσις.
213	Κυδάδες Ε Χαρέσιος Vestigia nominis deleti.	 R. 209 Χαρήσιος (vel Χαρείσιος?); B. 94 Χα(ι)ρήσιος (?) mutato nominum ordine.
214	Κύκνος Παραμένον Χα	
215*	Λάκον	
216	Λαμιάδες	
217*	Λαμπερρίες Ε.σ	L. 249 Λαπερδίης, Απ...ου.όνου; R. 218 Λα-

	Ἀπι δ·οχίκΥ.	περδίης (?), Ἀπ...ου.ονο[ς], ...ων Ὀ; B. 241 Λαπερρίες, Ἀπιιουινυ; monet idem in utraque parte vestigia subesse deletorum nominum.
218*	Λάμυ.τος Χαρ τερ	Exstat in museo Parisiensi lammina etsi eam errore littera W. signavit L. et eius fide R. — L. 103 Λαμ... ατος; R. 214 Λαμ[πρ..]τος dubitans; B. 387 Λάμ[π](ε)τος; post υ littera est superscripta ideoque obscura. In altera parte nihil dant L., R., B.
219*	Λάνπρον	L. 102 Λάμπρων.
220	Λαοκράτες	B. 391 recte Λ(ε)ωκράτης emendavit.
221*	Λεάδες	
222	Λεοκράτες	L. 107, R. 225, B. 392 Λεωκράτης.
223	Λεοκρά[τες] ......με	B. 62 Λεωκράτ[ης]. Omiserunt B. et R. 224.
224	Λεόνβροτος	R. 226 « cave legas [Κ]λέονβροτος »; R. et B. 123 Λεώνβροτος.
225	Λεορ..μος	L. 108 Λεωρ..μος; R. 223 Λεώ[βρι]μος; B. 390 Λεώ(β)[ρι]μος.
226	Λεοσθένες Vestigia nominis deleti.	R. 227 Λ[ε]ωσθ[έ]νης; B. 63 Λεωσθένης.
227	Λέπτον Μενε.. Vestigia nominum deletorum.	
228	Λευχάριος Νικο...	R. 222 [Λ]ευχ[ά]ριος Νικο; B. 124 Λευχ[ά]ριος Νικο..
229	Λεύχαρος	B. 124 fortasse pro Λευχόχαρος, cf. 389.
230*	Λιαννις.. Μεονν...	L. 276, R. 216 Λαννισει... Νεονν...; B. 321 Τύννις, Νέων Ν...
231	Λίβυσ...	R. 228 Λίβυς; B. 125 post Λίβυς vestigia alterius nominis deleti.
232*	Λικάδες	L. 134, R. 276, B. 267 Νικάδης.
233	Λόφαξ	
234	Λόχαγος	
235*	Λόχες	

	εεα θ	L. 110, R. 231 ...γεα...; nihil B. 243.
236	Λυκιάδες 'Επυν..ν Vestigia nominis deleti.	R. 232, B. 65, praeter Λυκιάδης nihil.
237*	Λυσα.ος 'Ερμ..ιρ	L. 111, R. 233 Λυσαγόρας, Ξεν vel Ξειν; B. 244 nihil praeter Λυσαλος.
238*	Λύσανδρος 'Αντι...	
239*	Λυσίδιος Vestigia nominis deleti.	L. 112, R. 235, B. 246 nihil praeter Λυσίδιος.
240-241	Λυσικράτες	
242*	Λυσικράτες Οἰκορίονος	L. 250, R. 238 Οἰκουρίωνος; B. 247 idem emendavit dubitans ex Οἰκόργονος.
243*	Λυσικρά[τες] [Πα]ρμενίονος	B. 248 Λυσικράτη[ς], [Πα]ρμενίων 'Οσ; L. 251, R. 239 [Πα]ρμενίωνος.
244	Λυσίμ[α]χος N.	
245*	Λυσίστρατος ....ὲρε.ς	Fractam nunc post Λυσισ tabellam restituit iam, apud B. 249, Froehner qui ...διος legit in parte postica; L. 113, R. 241 ..στ.ερα.
246	Λύσον	
247*	Μάκρον	
248	Μαντε.. ...ίτον	Μαντε[ύς] B. 67.
249	Μαντιάδες	
250	Μαντίτε[ς] ...τέλες	
251	Μαρίσπο[ς]?	Videtur ο supra ι vel ι supra ο scriptum fuisse perperam aut deficiente spatio. R. 248 « Μάρης Τι. Si initium sit mutilum, conieceris [Εὐ]μάρης; at secus videtur. » B. 130 Μάρης Τι, integram esse sinistrorsum tabellam docet.
252	Μέδον	B. 131 Μέδων vel Μήδων.
253	Μεῖδον Μει.	
254	Μειδόλιος	

255-256* Μελάνες — Huiusce nominis titulus est unus in museo Parisiensi.

257 [Μ]ελανθιάδες
Φειδίες

258* Μελάν[θ]ιος — L. 116, R. 244 Μάννιος; B. 254 Μελάνθ[ιος].

259-260* Μελάνθιος — Ambo sunt in museo Parisiensi.

261 Μελίνδες — B. 396 restituit Μελ[άν]ης ex 255.

262* [Με]νέδεμος — L. 214, R. 259 [Με]νέδημος; B. 350 ...λέδημος vel ...μέδημος.

263 Μέτυικος — Intellegas Μέτ[ο]ικος R. 260, B. 70.

264* Μικρίες

265* Μικρίες — Hic et in 266 nihil praeter Μικρίης omnes.
...α...

266* Μικρίες
Infra
Λα....ε

267* Μικρίες
Κυ... — L. 255 Κδ...; R. 264, B. 258 Κο...

268* Μικυθίον — Praeter Μικυθίων nihil dant nisi ...ος L. 125, R. 265; B. 259 Βανιου.
Infra
Μιρρ ος
ς
In altera parte
φαν

269* Μικυθοφάν[ες]? — L. 126, R. 266 Μίκυθος 'Ασ.; B. 260 Μίκυθος ον, quae duae extremae litterae prioris nominis deleti.

270* Μνεσιχαρί
ες — L. 254, R. 267 Μνησικλῆς, 'Εσ...; B. 262 Μνησικάρτ(ης). Mihi potius Μνησιχαρίης in utroque latere divisum spatii exigui causa.

271* Μνεσίμαχος — L. 127, R. 268 Μνήσιμνος.

272* Μοφσίδες — Pro Μοψίδης ponitur, L. 128, R. 269; omittunt versum alterum hi et B. 263. Titulum suspectum habet R. et a Lenormantio fortasse fictum.
Μορμίνος

273* Μύλαυρος

274 Μύτον

275* Ναυστέρες — L. 130 Ναυστήρης; R. 272, B. 264 Ναυστείρης.

276	Νεαρχίδες	
277*	Νεοκλέδες	L. 132 Νεοκλήδης; R. 274, B. 265 Νεοκλείδης.
278*	Νεοκλίδες	
279	Νικέτες	
280*	Νῖκις	L. 136, R. 279 Νικίων.
281*	Νῖκις	L. 256 Νικί(α)ς.
	In eadem parte	
	ὀσε · · λ · · · ·	Omis. L., R. 278, B. 270.
	In parte postica	
	Χριτεμν	L., R. Χ(α)ρίδημ[ος]; B. Χ(α)ριτιμί[δης].
282*	Νικοκλέες	
283*	Νικολείδε(ς) Ηοπο . . .	L. 138 Νικολησίδη(ς); R. 281, B. 272 Νικολεί-δη(ς); nihil tradunt in altera parte.
284	Νικ[ο]λ[εί]δ[ες]? Ξενοχάρες	R. 283 Νικ[ομή]δης vel Νικ[ο]λ[εί]δ[ης], Ξει-νοχάρης; B. 75 Ξεινοχάρης, Νικ[ο]λ[εί]δ[ης].
285	Νικόμαχος	
286-287*	Νίκον	Ambae tabellae sunt in museo Parisiensi.
288*	Νίκον Νεκ Infra Α... Δρε	L. 142, R. 287, B. 275 nihil dant praeter Νί-κων Νεκ.
289	Νεκόξενος nomen scriptum sinistrorsum. Vestigia nominis deleti.	R. 284, B. 134 Νικόξεινος.
290	Νυκταγ . . .	
	. . . . μ	μ omiserunt R. 288, B. 27.
291*	Ξανθίες	
292	Ξανθ[ίες]	Restitui.
	Παραμ[ένον]	Supplevit B. 79, qui nominum ordinem mutavit.
293	Ξέναινος Κρ	R. 291, B. 73 Ξείναινος. Cum eadem syllaba Ξει incipiunt cetera usque ad n. 303 nomina.
294	Ξένες	
295	Ξενίον	
296	Ξένιος	
297	[Ξ]ενοκλίδες	

	. . εθίονος	R. 295 ...ηθίων; B. 135 [Ζ]ηθίων, . . ος; apud utrumque vestigia prioris nominis deleti.
298*	Ξένον	
299	Ξένον Vestigia prioris nominis deleti, Σχε . . .	σ ut mihi videtur.
300	Ξένον Τλ . . .	
301*	Ξενος	
302*	Ξενοχάρες Π...κ.ες	Alterum nomen omiserunt L. 148, R. 297, B. 278.
303	Ξενυς Φίλον	B. 76 Ξεῖνος.
304*	Παραμένον Εὐρρ οδΟ.	B. 280 Παραμένων, Φσι.; L. 257 Παράκληθος, ακριιοφο?; R. 305 Παράκληθος (?)
305	Παραμέν[ον]	R. 306 Παραμέ[νων].
306	Παχίον Μ . . .	Μ omisit B. 403.
307*	Πελάδε[ς]	B. 281 Πελάρε[ς].
308*	Πένπτις Κυν...	L. 152 Πέμπτις; B. 282 Κεν.
309*	Περιλείδε[ς]	Pro Περι(κ)λείδη[ς]?
310*	Πεταλφεν Vestigia nominis deleti.	L. 224 . εγαλοεν; R. 249 [Μ]εγαλο...
311	Πιτταχός	
312*	Πολλυρίδες Δρα	L. 259, R. 314 Πο.λυρίδης; B. 286 Πολλυξίδης.
313	[Πολ]υάρχε[ς]	Restituit R. 315.
314*	Πολυάρχες	
315*	Πολύδορος	L. 158, R. 317, B. 288 Πολύδωρος.
316	Π[ο]λυξενέδες	L. 159 Πολυξενίδης; R. 318, B. 407 Π[ο]λυξειν[ί]δης.
317	Ποπάδες	R. 319 Ποπάδης vel Πωπάδης; B. 408 Πο(μ)πάδης.
318	Πόπις	R. 320 Πόπις vel Πῶπις; B. 80 Πό[μ]πις.
319*	Πραξ	Suspicor idem fuisse ac L. 96, R. 194 Κρί(ι)θ[ων]; B. 349 ...χρας.

	Πρ....ος	Omiserunt omnes.
320*	Πρίαχος	L. 161, R. 321 Πρ(λυος(?); B. 285 Πέταχος.
321*	Προξένος	R. 322, B. 289 Πρόξεινος.
322	Πυρ...	
323	Πυραιμένες	
324*	Πύρρανδρος	
	Κ....ον	B. 291 Κ... tantum.
325*	Πυρρίες	
326*	Πυρρίε(ς)	B. 293 Πυρρίης; L. 164, R. 325 Πυρεῖος.
327	Πυρρίες	
	..ν..φος Ν	
328*	Πυρρῖνος	
329*	Πυρρῖνος	
	Νικόμαχος	L. 166, R. 330, B. 295 alterum nomen omiserunt.
330	Πυρ(ρ)ῖνος Τερο	L. 167, R. 331 Τηρο.
331*	Πύρρος bis in antica parte.	L. 261, R. 332, B. 298 bis tantum.
	Πύρρος	
332*	Πύρρος	L. 154, R. 311 Πίκρος.
333*	Πύρρος	Probabiliter idem ac Πίριθος L. 155, R. 312; coniecit B. 297 qui alterum nomen omisit.
	...ροχ	
334	Ῥαῖδος	
	In eadem parte	
	...ιμαχ[ος?]	R. 333 omisit alterum nomen quod restituit B. 82 ..μαχος.
	Vestigia nominis deleti.	
335*	Ῥύμβις	L. 149 Πάμσις; R. 304 Πάμβις.
336	[Σ]άβυς	Sic R. 334; B. 83 Σάβυς vel Βάβυς.
337	Σαβύτιος	R. 335 Σ[α]βύτιος.
338	Σαιτυβίον	
339-340*	Σάτυρος	Semel in museo Parisiensi.
341	Σέμον	R. 341, B. 86 Σάμων.
	Χάροπς	= Χάροψ, cf. 411.
342	Σεμος Ἀφ.	L. 171 Σῆνος Ἀθ...; R. 340 emendavit μ ex ν, Σῆ[μ]ος Ἀφ... quem secutus est B. 413.
343*	Σίδον	
	Ἀγριπ...	L. 262, R. 342 Ἀλ...; B. 301 Ἀγ...

344*	Σιλον Νεα ...με...	L. 173, R. 343 nihil in altero versu; B. 355 ...σιλον Νεα tantum.
345*	Σιμάδες nomen scriptum sinistrorsum.	
346*	Σιμάδες κομμ	Σιμάδης tantum L. 174, R. 344, B. 302.
347	Σιμύλος	
348*	Σιμύλος Με....	
349	Σιμύλος : Θεσ .ο....ιλ.μ	R. 348, B. 88 nihil dant in parte postica.
350*	Σκάφον Θεαυ . . .	L. 264, R. 349 Θειν . . .?; B. 305 Θελυ.
351*	Σκόπανδρος	L. 176, R. 350 Σκοπάνωρ; B. 306, qui recte legit, monet a Lenormantio perperam inter Waddingtonianas hanc tabellam relectam fuisse.
352*	Σκύρον	L. 172, R. 339 Σεύρων.
353	Σοκράτες . . . ελάδες	R. 356, B. 89 Σωκράτης.
354*	Σοος	L. 185, R. 357, B. 309 Σῶος.
355*	Σοσιμένε(ς) . οιρος ς	L. 265, R. 358, B. 310 Σωσιμένη(ς). L. Οἶρος, R. [Χ]οῖρος, B. Σώσιο(ς).
356	Σπιν . εκο[ς]	
357	Σπένδαος Ἑλ... Nomen scriptum sinistrorsum.	R. 352 omisit Ἑλ...
358	Στομίλος	
359	Στράτον	
360*	Σφρυνίον	L. 205, R. 393, B. 335 Φρυνίων.
361*	Τείσαρχος	
362*	Τέλλες	
363	Τελεφάνες	R. 362, B. 142 Τηλεφάνης.
364	Τίγος	

365* Τίμασος	Unus dedit B. 313.
366 Τιμαρχίδες	
367* Τίμαρχος	
368* Τίμαρχος Μι Κλέθον	L. 181 Τείμαρχος Νε.., de prima syllaba Τει dubitat R. 359; alterum nomen non viderunt neque hi neque B. 315.
369 Τιμοκράτες Ὁ	
370* Τιμοκράτες Τιμνίες	B. 316 Τιμν . . tantum.
371* Τιμολείσες Ἐφεστίες Tertium nomen deletum.	L. 267, R. 139 mutato nominum ordine Τιμολέων, Θεστίης, . . . λινος; B. 317 Τιμολέων, Καρτίης, nomen deletum.
372 Τίμον	
373* Τιμόνοχος Μάρ[ης]	L. 268, R. 368 Τιμόλοφος, Μαρ. . .; B. 319 Τίμων Ὅρος, restituit Μάρ[ης].
374* Τιμόξενος	R. 369, B. 318 Τιμόξεινος.
375 Τλεσίβιος	L. 187, R. 372, B. 418 Τλησίβιος.
376 Τρίβον	
377* Τυμένδες Κιν . .	L. 183 Τιμ[ό]νδης Κιν . .; R. 371 Τιμ[ώ]νδης Κιν . . .; B. 320 Τυνάνδες Κιν . .
378* Τύχιο(ς)	B. 322 Τύχιος dedit unus.
379* Φαίδιμος	
380* Φαίδιμος Νικάνο[ρ?]	L. 191, R. 376, B. 324 nihil exhibent praeter Φαίδιμος.
381* Φαν(ό)στρατο(ς) Φα[ν]όστρ[α]τος	L. 269 Φαν(ο)στράτο(υ), Φ[ανόσ]τρ(α)τος. R. 377 in altero versu Φ[ανό]στρ(α)τος; B 325 Φαν(ό)στρατος.
382 Φανύλος	
383 Φανύλος Μάρ[ης?]	Supplevit B. 92; Μαρ... R. 379.
384 Φελλουρός	
385* Φερέδορος	L. 194, R. 381, B. 327 Φερέδωρος.
386 Φιλαιγίρες	
387* Φίλανδρος	
388* Φιλόξεν[ος]	R. 386, B. 330 Φιλόξειν[ος].

389	Φῖλος ...ίριχος vestigia nominis deleti sinistrorsum scripti.	B. 146 Φιλο...
390*	Φῖλυς	
391*	Φίλυς Ἀμυ	L. 199, R. 388 Ἀμ..; B. 332 Ἀμυ... Dubia est littera ι, fuisse potest ε.
392*	Φιλύτες	L. 196, R. 384 Φιλίτης.
393	Φιλύτες	
394	Φοινικάδες	
395*	Φοῖνιξ Σα	L. 200, R. 391, B. 334 Φοῖνιξ.
396*	Φοκύλος	L. 201, R. 396, B. 337 Φωκύλος.
397	Φρίκον	
398*	Φύλακος Κι . ε vestigia nominis deleti.	Omiserunt R. 394, B. 93.
399*	Φύλαξ	
400*	Χαῖτις Χαρῖνο[ς]	B. 338 Χαῖτις tantum. L. 271 Χαρίνο(υ).
401*	Χαριάνθ[ες] Νονσο	 L. 270 Νογισο?; R. 399 Νο..; B. 339 ..νοτις.
402	Χαρίδεμος	L. 206, R. 400-401, B. 149, 423 Χαρίδημος.
403	Χαρῖλαος	B. 424 Χαρῖλ(ε)ως.
404	Χαρί[μ]ολπος Χα[ρ]οφάνε[ς]	B. 150 Χαρίμολπος; supplevit utrumque nomen R. 403.
405	Χαρῖνος	
406	Χαρισθένες	
407	Χαρμύλος	Idem fortasse ac L. 24, R. 55 Βάρμιος; B. 179 Δάρνος.
408	Χαροπίες Κε...	
409	Χαροπῖνος Κο... Μα...	
410	Χαροπῖνος ...οχλίδες	 Secutus sum B. 95; R. 408 Ὀχλίδης (?)
411	Χάροπς	= Χάροψ (cf. 341); praeterea nomen in utroque latere deletum.

412*	Χίμαρος	
413	Χρεμύλες	R. 411 Χρημύλος.
414*	Χρομύλος	L. 211, R. 412 Χρωμύλος.
415	...αίτιος	Coniecit e. g. [Παν]αίτιος R. 413.
416*	..αιτιστα	vel ..αργιστα. Consonat fortasse cum L. 222, R. 302 [Ὀ]λίγιστος? ; B. 348 ...θιτιστος.
417	...ανδρος	
418*	...ανν... μέδες infra πι In altera parte ...λοσυς...	L. 274, R. 415 ...μήδης; B. 351 coniecit Καλλιμήδης; nominis infra positi vestigia omiserunt. In altera parte vult B. duo nomina fuisse, quorum alterum in λος desinit. Unus L. vidit praeterea ...μέν[ης].
419*	...αφερα	Nihil tale apud ceteros invenio.
420*	.....ευχος	L. 213, R. 418 ...εῦχος; B. 347 fortasse Πρηΰχος. Quadripertitum legi lamminae fragmentum.
421*	...έρατος ...οιναξ	L. 219, R. 419 ...ήρατος; B. 268 Νικηράτων; omiserunt alterius nominis vestigia.
422	...θίον Λε	
423	...ικράτ[ες]	
424	.ι...νος, ..ρχο..ς	L. 277, R. 423, B. p. 31.
425*	...μυχθες	Potest fuisse L. 217, R. 431 ...χιλος; B. 357 ...υχλος « rest von Εὔχλος, Εὔθυχλος » vel simile quid.
426*	...γεχος	Fortasse L. 218, R. 417 ...δημος; neglexit B. p. 32.
427*	...νετες vestigia nominis deleti.	
428*	...νθιδες	B. 353 ...νιθιδες.
429*	.νσιμενεμ...	L. 67 Ισιμενεν, R. 147 Ἰσμην...(?), ambo in altera parte ...σθας...; B. 206 Ισιμενεν..., Θοχλος.
430	..νκες	Non habent L., R., B.
431	...σος κεμα	L. 227, R. 432 ...ῶος Κεμα.
432	...στρατος	B. 308 Στράτιος; in parte postica nomen non legitur.

433*	...τενιλος ..τοχλίδες ..τιδος	Fortasse L. 212, R. 426 ...ογενίδης; B. 192 [Εὐ]γενίδης.
434*	...τυλον	Non datur apud L., R.; suspicatus est B. 356, 417 tabellam eamdem esse ac 372 a Lenormantio inter Waddingtonianas relatam.
435	..υμίον Ξα... ος	L. 229 a, R. 429 Χα...; B. 421 omisit ος.
436*	..φιχίον	L. 221, R. 421 ...ιχίων; B. 354 [Χ]οιρίων?

BOEOTIA

TANAGRA

81. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. VIII.

Tabella « opisthographa cm. 9.4 complicata olim, saeculi secundi ante Chr. n., scripturae singulis locis fere evanidae. » Accepit Wuensch a Rhusopulo.

A

Ἑ[ρμ]ῆν [κι]κλήσκω χθόνιον
καταδίδημι Δ[ι]ονυσίαν
καὶ Φερσεφόνηαν · δῆσαι Διο-
νυσίας γλῶσ[σ]αν . . ατε το . .
τε ταῦτα α . ιωθη . . . . γο
ν [. Φ]ερσεφόνηα[ν] την . . .
[. Ἑρμῆν] χθόν[ι]ον . . . α

B

Ἑρμῆ[ν] . . . . . . ν . . ς
Φερ[σεφόνηαν] αυ . .
ρα . . . .
κ . . . . π . . .
. . . . ρ . . ι . η . . μ . . .

Mercurio et Proserpinae devovetur Dionysia, praecipue eius lingua. Wuenschiana sunt supplementa. — A. — 1-3 Notat idem vir doctus, collatis papyris magicis, in versibus 1 et 3 heroïcum versum subesse : Ἑρμην κικλήσκω χθόνιον καὶ Φερσεφόνηαν ; ex quo potest confici turbatum fuisse a scribente versuum ordinem quem sic restituas 2, 1, 3. —

2 καταδίδημι « Boeotorum proprium fuisse videtur », ait W.; quod tamen in Attica non raro deprehendimus, cf. indicem VIII. — 3 Φερσεφό-νηαν, de nominis forma vide supra **50**, 5. — 6 Eumdem accusativum in αν complevi.

82. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. VIII.

Tabellam opisthographam, altam m. 0,04, latam m. 0,10, dedit Wuenschio Rhusopulus.

A

ΛΝΚΙΑΛΕΛΚ ΚΙΛΛΣΙΚΦ
ΝΝΙΙΣΟΘΟΥΑ ΚΟΌΟΛΛΣΙΝΦΡ
ΔΑ ΔCΙΑΓ(ΔΚ
ΚΔΑΚ
ΙωCΑΙ ΛΛΞΟΜΛΓΝ
ΜΚΜΣΙΙΟΝ ΛΙΙΧΡΣΟΤΝ

B

ΚΝVΙ ΚΝΑΩΓΑ

« Signis conscripta est, quae a vulgari litterarum forma adeo discrepant, ut mihi non contigerit divinare quidnam sibi voluerint. » W. Apparet consilio turbatum fuisse titulum.

B. — « Fortasse subest κδαωτα = καταδῶ ? » W.

83. Wuensch, *Flucht.*, 5, p. 72.

In fragmento tabellae opisthographae, adservato in museo publico Athenis (10.073). Haec tantum leguntur :

A

..ν ἐπικατεργάση

B

..ονον ἐπικ(α)τεργάση ...... ενι.

Inest probabiliter forma verbi ἐπικατεργάζεσθαι W.

THEBAE

84. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. VII.

Tabella « opisthographa quadrata cm. 14. 14, complicata olim ; scripta, ut e litterarum ductibus apparet, secundo ante Chr. n. saeculo. » W. Repertam a. 1892 tradidit Wuenschio Rhusopulus.

	A	B
	Ζώπυρος κακὸν καὶ μέλεον,	Μὴ κατ' αἶαν
	Ζωπύρω μὴ γῆ καρπὸν μὴ	μηδὲ κατὰ θά-
	Θύννω μὴ θάλασσα μόν[ω αὐ-]	λατταν,
	τῶ ὑγρά.	μὴ ἔργο μὴ ἐρ-
Καταδίδη-	Καταγράφω Νικόκλεαν	γασίη,
μι Νικο-	κακὴν καὶ νελέαν.	Δαμαρῶ μὴ ἔρ-
κλέας	Νικοκλέ μὴ γάμος	γον μὴ ἐργασίη.
ιεστηνηλι	μηδ' ὑμέναιος.	. . . . . . δε
καν.	Καταγράφω Δαμαρὼν	. . . . ν
Καταδίδη-	κακὴν καὶ μελέαν.	. ω . . . . . .
μι Δα-	Πυθόκριτος Ζωπύζω	μὴ γῆ καρπὸν
ματὼν	κακὸν καὶ μέλαιον	Ἀν[τίγονον?]
τὴν Θύνν-	ἑλκύσοι κάτω	Ζ[ώπυρον? μὴ]
ου κυναῖκα-	καὶ Νικόκλεαν Πυθόκριτος	ἔργο μὴ ἐρ-
ν. Δαμαροῖ	ἑλκύσοι κακὴν καὶ με[λέ-]	γασίη.
μὴ ἔργος	αν.	
ἀνησιφόρος	Ἀντίγονον καταγρά-	
Πυθόκρι δὲ	φω κακὸν καὶ μέλαι-	
Δαμαρὼν	ον στω..θ.σιν τα της	
κακὴν καὶ με-	ηλι......ης ἀπλε-	
λέαν	θεῖν ἑλκύσοι κάτ[ω.]	
ἑλκύσοι κακὴ καὶ μελέα.		

Defixos habes Zopyrum, Thynnum eiusque coniugem Damaron, Nicocleam, Antigonum, Pythocritum, defixionis causa deficiente. Ne putes ob *a* v. 7-8 amatoriam esse tabellam, obstat voti formula in Nicocleam

directi eadem quae in ceteros κακὴν καὶ μέλεαν, cui utpote sane virgini insuper cupit adversarius ne possit nubere. « Utrum... omnino deos invocaverit necne, diiudicare non audeo, quia duorum locorum sensus plane me effugit. » W.

A. — In parte dextra. 1 Intellegas : Zopyrus malum et infelicem se habeat. — 2-4 W. qui supplevit iure monuit et turbatum fuisse hic formularum ordinem et conferendos esse titulos sepulcrales exsecratorios qui ferunt (e. g., *C. I. A.*, III, 1417, 1423) μὴ γῆ βατὴ μὴ θάλασσα πλωτή. — 3 Θύννω, θ ex. ζ corr., W.; recte idem « Thynnus ad nomina a bestiis ad homines translata accedit, quae collegerunt Fick-Bechtel (*Griech. Personennamen*, éd. 2, p. 314 sqq. » — 5 Καταγράφω, κ ex η corr., W. — 6 [μ]ελέαν emendes. — 7 Νικοκλε decurtatum nomen pro Νικοκλέ(α). — 9.19 Δαμαρών novum esse nomen et accusativum boeoticum (G. Meyer, *Griech. Gram.*, ed. 2, § 333, p. 324) docet W. — 11 Ζώπυ[ρον] restituas. — 12.18 μέλαιον = μέλεον. — 11-15 « Votum illud ἑλκύσσι κάτω mirum nihil haberet, si esset Mercurius, qui devotos traheret ad inferos, sed res e contrario ita se habet, ut devotorum alter trahat alterum.. : mortuum cognatos suos in luce versantes ad inferos trahere notissima gentium est superstitio. » W. Cum Πυθόκριτος ter prodeat cum verbo ἑλκύσσι iunctus et sine propria devotionis formula ambigi potest num defunctus ille fuerit ad cuius corpus insinuatum sit plumbeum volumen ut perficiendam curet defixionem. — 18 μέλαιον, cf. v. 12. — 20 sq. ἀπελθεῖν?, inverso λ et ε ordine.

In parte sinistra. 5-10 καταδίδημι, cf. *D. T.*, 81, 2. — 8-9 εἰς τὴν ἡλικ(ί)αν? quod cum μὴ γάμος μηδ' ὑμέναιος satis congruat. — 12 Δαμα[ρ]ών, cf. v. 9. — 14 κυναῖκαν = γυναῖκα ore boeotico dictum. — 16 ἔργος indicat masculinum esse qui sequitur adiectivum. — 17 [ὀ]νησιφόρος enim post W. corrigere malo quam Ἀνησίφορος nominibus propriis adnumerare. — 18 Πυθόκρι[τος] per compendium scribitur, cf. v. 7. — 22 κακὴ καὶ μελέα de Damaro iteratur, κακὴ καὶ μελέα εἴη.

B. — 1-5 « Formularum instar composita sunt. » W. — 1 αἶαν pro γαῖαν. — 3 θάλαττ(τ)αν, cf. *a* 3 θάλασσα. — 4.14 ἔργο(ν), cf. *a* 16 ἔργός. — 10 [Z]ώ[πυρον] coniecit W., quod et in v. 13 restitui. — 12 Complevit W.; [Ἀντίγονο]ν quoque in v. 9 fuisse potest. « Ut tabella nostra recentioris aetatis est, dialecti vere boeoticae pauca restant vestigia (*a* 5. 10; 9. 12. 19; 14; 16), pleraque e lingua vulgari sumpta. » W.

LOCI INCERTI

85. Ziebarth, 1, p. 132; Wuensch, *Flucht.*, 1, p. 70.

Tabella opisthographa rotunda, diametro m. 0,095, in Boeotia reperta et a *Papademo* Thebano, a. 1898, museo publico Atheniensium data ubi nunc adservatur. Huius difficillimi tituli haec tantum legere contigit tam Wuenschio quam Ziebartho.

A

Duodecim ferme versibus constat antica pars in orbem dispositis, eodem paene modo, ut meminit W., quo tabellae agitatorum circensium Karthaginiensium exaratae sunt (cf. *D. T.*, infra), ut primus et maximus in margine incipiat postremusque et minimus desinat in centro.

. . . ὑπὲρ τὺν θεὸμ . . . δε τε ἀδύνατο[ν. . .] σοι χειρῶν ποδῶν σώματος ἐπάξῃ . . . οικον ομεις η τι Φιλιμένη . . . κακὰ . . . . κὴ Ζωΐλος ἀδύνατος Ἄνθειραν βαίν[ε]μεν κὴ Ἄνθειρα Ζωΐ[λον?...] τὸν αὐτὸν τρόπον ... κὴ Ἑρμᾶν . . . ψυχ[άν] . . .

B

Scripti sunt in parte postica circa duodeviginti tractu pari versus, quorum ultimus his verbis incipit :

Καταδῶ Μολοττὸν κὴ αποψ...

Obligari videntur Φιλιμένη, Ζωΐλος, Ἄνθειρα et Μολοττός defixione amatoria.

A. — 1 τὺν errore forsitan Z. pro τόν; θεὸμ = θεόν. — 2 ἐπάξῃ omisit Z. — Φιλιμένη = Φιλημένη, contulit W. *Philemenum*, nobilis cuiusdam Tarentini nomen (3 Liv. XXV, 8). — Ζωΐλος W., ζωμός Z. — βαίν[ε]μεν minime insuetam infinitivi formam apud Boeotos (G. Meyer, *Griech. Gram.*, ed. 2, § 595, p. 511) temptavi, pro βαίν[ο]μεν Z.; quanquam de animalium coïtu potissimum usurpatur verbum βαίνειν potuit

ab homine plebeio et de inimicorum dici; intellegas igitur locum : nec Zoïlus valeat cum Anthaera coïre neque Anthaera cum Zoïlo (cf. indicem VI). — ζωι... Z; τρόπον omisit. — 3-4 Vestigia Boeoticae dialecti κὴ Ἑρμᾶν.

B. — Μονοττόν Z.

86. Ziebarth, 3, p. 133; Wuensch, *Flucht.*, 3, p. 71.

In tabella ovata opisthographa, in Boeotia reperta, Athenis nunc in museo archaeologico publico adservata (9363).

Mercurio infero traditur Zoïle et omnia quae eius sunt.

A

[. . . . . π]αραττίθομαι Ζο-
ΐλα(ν) τὴν Ἐρε[τ]ρικὴν
[τ]ὴν Καβεῖρα(ν) γυναῖκα
. . . καὶ [τ]ῶ [Ἑ]ρμῇ τὰ βρόμ-
[ατα] αὐτῆς, τὰ ποτά, τ(ὸ) νυ-
. . . φον, αὐτῆς τὸν γέλωτα
. . . . πάροδον . . . . . .

B

Nihil dedit Z.

Mercurio infero traditur Zoïle et omnia quae eius sunt.

A. — 1 παραττίθομαι, cf. *D. T.*, p. 39; **74**, 1; **75** *a* 1-2; *D. T. A.*, 100 *a* 7. — 1-2 Ζοΐλα(ν) = Ζωΐλην; Ἐρετρικήν Z. — 3 Καβεῖρα Z., forma nominis theophori quod dicunt plane rara (Fick-Bechtel, *Griech. Personennamen*, ed. 2, p. 301). — 4 Init. [χ](θο)νίω(?) Z.; postea traditur cρμη τα βρου, emendavit Z. τὰ βρ(ω)[τ]ά, Wuenschio adsensus sum. — 5 In fine τ[ὴ(ν)] νύκτα W. apud Z., qui postea quae nunc supra habes restituit. — 7 πάροδον neglexit Z.

EPIRUS

CORCYRA

LOCUS INCERTUS

87. Dittenberger, *C. I. G.*, III, 977; *Syll.*, n. 431; Henzen *Bull. dell' Inst. arch. Rom.*, 1848, p. 72 (cf. *ibid.*, p. 96), ex apographo ab Oriolio misso; Mustoxydes, *Delle cose Corciresi*, Corcyra, 1848, I, p. 237, n. LXXII (non attigi); Wachsmuth, *Kork.*, p. 559, n. 76; S. Reinach, p. 151, adnot. 1, dat tantum v. 2-5; Blass, *Dialekt.*, III, p. 102, n. 3220; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. IX.

Lammina in modum diptychi formata, a. 1846 reperta, in loco « wo zahlreiche Funde die Existenz einer korkyräischen Gräberstätte ausser Zweifel setzen. » Wa. « Tertii a. Chr. n. saeculi esse videtur. » *C. I. G.*

. . . . ανα	. . . .
Σιλανοῦ τὸν	νόον καὶ τὰν γλῶσ-
σαν τουτεῖ καταγ	ράφω καὶ τῶν μαρ-
τύρων τῶν Σιλαν	οῦ τὰν γλῶσσαν κ-
αὶ τὸν νόον τουτεῖ	καταγράφω · Ἐπαι-
νέτου τὰν γλῶσσα	ν καὶ τὸν νόον τουτ-
εῖ καταγράφω · Ἀγ	ῆνος τὰν γλῶσσαν
καὶ τὸν νόον τουτεῖ κ	αταγράφω · Τιμαρέ-
τας τὰν γλῶσσαν	καὶ τὸν νόον τουτεῖ κα-
ταγράφω..........	....
....	...........τω φαίν(ε)ται

ab homine plebeio et de inimicorum dici; intellegas igitur locum : nec Zoïlus valeat cum Anthaera coïre neque Anthaera cum Zoïlo (cf. indicem VI). — ζωι... Z; τρόπον omisit. — 3-4 Vestigia Boeoticae dialecti κὴ Ἑρμᾶν.

B. — Μονοττόν Z.

86. Ziebarth, 3, p. 133; Wuensch, *Flucht.*, 3, p. 71.

In tabella ovata opisthographa, in Boeotia reperta, Athenis nunc in museo archaeologico publico adservata (9363).

Mercurio infero traditur Zoïle et omnia quae eius sunt.

A

[. . . . . π]αρατίθομαι Ζο-
ΐλα(ν) τὴν Ἐρε[τ]ρικὴν
[τ]ὴν Καβείρα(ν) γυναῖκα
. . . καὶ [τ]ῶ [Ἑ]ρμῆ τὰ βρόμ-
[ατα] αὐτῆς, τὰ ποτά, τ(ὸ) νυ-
. . . φον, αὐτῆς τὸν γέλωτα
. . . . πάροδον . . . . . .

B

Nihil dedit Z.

Mercurio infero traditur Zoïle et omnia quae eius sunt.

A. — 1 παρατίθομαι, cf. *D. T.*, p. 39; **74**, 1; **75** *a* 1-2; *D. T. A.*, 100 *a* 7. — 1-2 Ζοΐλα(ν) = Ζωΐλην; Ἐρετρικήν Z. — 3 Καβείρα Z., forma nominis theophori quod dicunt plane rara (Fick-Bechtel, *Griech. Personennamen*, ed. 2, p. 301). — 4 Init. [χ](θο)νίω(?) Z.; postea traditur ϲρμη τα ϐρσυ, emendavit Z. τὰ ϐρ(ω)[τ]ά, Wuenschio adsensus sum. — 5 In fine τ[ὴ(ν)] νύκτα W. apud Z., qui postea quae nunc supra habes restituit. — 7 πάροδον neglexit Z.

EPIRUS

CORCYRA

LOCUS INCERTUS

87. Dittenberger, *C. I. G.*, III, 977; *Syll.*, n. 431; Henzen *Bull. dell' Inst. arch. Rom.*, 1848, p. 72 (cf. *ibid.*, p. 96), ex apographo ab Oriolio misso; Mustoxydes, *Delle cose Corciresi*, Corcyra, 1848, I, p. 237, n. LXXII (non attigi); Wachsmuth, *Kork.*, p. 559, n. 76; S. Reinach, p. 151, adnot. 1, dat tantum v. 2-5; Blass, *Dialekt.*, III, p. 102, n. 3220; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. IX.

Lammina in modum diptychi formata, a. 1846 reperta, in loco « wo zahlreiche Funde die Existenz einer korkyräischen Gräberstätte ausser Zweifel setzen. » Wa. « Tertii a. Chr. n. saeculi esse videtur. » *C. I. G.*

. . . . ανα	. . . .
Σιλανοῦ τὸν	νόον καὶ τὰν γλῶσ-
σαν τουτεῖ καταγ	ράφω καὶ τῶν μαρ-
τύρων τῶν Σιλαν	οῦ τὰν γλῶσσαν κ-
αὶ τὸν νόον τουτεῖ	καταγράφω· Ἐπαι-
νέτου τὰν γλῶσσα	ν καὶ τὸν νόον τουτ-
εῖ καταγράφω· Ἀγ	ῆνος τὰν γλῶσσαν
καὶ τὸν νόον τουτεῖ κ	αταγράφω· Τιμαρέ-
τας τὰν γλῶσσαν	καὶ τὸν νόον τουτεῖ κα-
ταγράφω..........	....
....	...........τω φαίν(ε)ται

Tabella iudiciaria; defiguntur Silanus eiusque testes Epaenetus, Agen et mulier Timarete. « Sane apud Athenienses mulieri testimonium dicere non licebat, at non est cur de hac re eandem ubique legem fuisse existimemus. » D. *Syll.*

1 Omis. H., D. *Syll.*, R.; docet Wa., auctoribus Oriolio et Mustoxyde, posse fuisse non ανα sed αχ vel κα; unus Orioli supplementa proposuit ἀναθέματα aut Ἑκάται. — 2 τὸν ν|ὁον *C. I. G.*, H. — 3.5 τουτῇ R. — 6 γλῶσσ|αν *C. I. G.*, H. — 7 Αγ?ινος H., unde emendavit D. *Syll.* Ἀγ(ῆ)νος; ceteri Ἀγῆνος. Insuetum nomen in inscriptionibus Ἀγήν pro titulo dramatis satyrici usurpavit Python (cf. Nauck, *Trag. Graec. fragm.*, ed. 2, 1889, p. 810). — 8 τουτεῖ | καταγράφω, *C. I. G.*, τουτεῖ | καταγλφω H. — 11 τω φαμ H., D. *Syll.*, ..τω φαινται iunctis ντ *C. I. G.*, Wa., B.; restituit Wu.

MOESIA INFERIOR

OLBIA SARMATIAE

88. J. Souroutschan et B. Latyschev, *Inscriptiones graecae et latinae novissimis annis* (1889-1894) *Museo Surutschaniano quod est Kischinevi inlatae*. Petropoli, 1894, p. 16, n. 29, tab. VI; E. Pridik, in Actis Ministerii Instructionis Publicae Russorum, m. Decembri, a. 1899, p. 115-124 (neutrum vidi); Wuensch, *Flucht.*, 4, p. 236.

In tabella alta m. 0,035, lata m. 0,085, complicata clavoque transfixa, m. Augusto a. 1894 reperta. Scriptus est titulus tertio a. Chr. n. saeculo.

[Ὄ]λυμπ[ος]
Ξένων
Ἀθη[ν]όδωρ[ο]ς
Ἀθήναιος
Παυσαν[ί]ας
Δημήτρ[ι]ο[ς]
[Ἄ]σκιος

Ἱπποκλῆς

Devotorum nomina sine verbo devovendi; iudiciariam esse tabellam, collata sequenti, existimat W. qui restituit.

1 Λυν..ς Latyschev, Λιν.δ? Pridik. — 7 Λ pro A in lammina; Ἀσκλ... L., P.

89. J. Souroutschan et B. Latyschev, *Inscr. graecae...*, p. 15, n. 28, tab. v; Pridik; Wuensch, *Flucht.*, 3, p. 235.

In tabella opisthographa, alta m. 0,075, lata m. 0,125, complicata clavoque transfixa, m. Augusto a. 1894 reperta. Paulo recentior videtur esse quam praecedens, tertio tamen a. Chr. n. saeculo scripta.

A

Ἀγασικλῆς
Ἡρα(κλ)είδης
Ἀριστομένιος
[Ἀ]πολλᾶς
Ἀντικρ[α]τίδης

Ἡρόδωρος

B

[τούτους καταδῶ]
καὶ μ[αρτυρίας καὶ δί-]
κας καὶ ἀσέβ[ε]ιαν
πάντ[ω]ν

Si recte in *b* coniecit W., patet iudiciariam esse defixionem.

A. — 2 Ἡρα(κ)λῆς L., [Ἡρα]κλῆς P. — 3 Ἀριστομέν(η)ς L, Ἀριστο-[μ]ένης P. — 4 et 5 Λ pro A in lammina. — 5 Αὐτ[οκρατ]ί(δης) L., Ἀντ[ίπ]ατ[ρ]ος P. Haec nomina denuo in imagine photographica recognovit W., quem potius sum secutus.

B. — Eiusdem viri docti sunt supplementa et probabilia tantum. De altera parte desperavit L.; P. legit 3-4 καὶ ο αναιγαντ.ν.

LOCI INCERTI

90. Pridik; Wuensch, *Flucht.*, 2, p. 235.

In tabella quondam plicata, alta m. 0,085, lata m. 0,135, quarto a. Chr. n. saeculo scripta probabiliter, in Russia meridionali reperta.

Ἱεροκλέα Χαβρίαν
τοὺς συνδίκους

Breviter defiguntur adversarii duo in iure eorumque fautores, omisso verbo καταδῶ vel quo alio eiusdem generis.

91. Pridik; Wuensch, *Flucht.*, 5, p. 236.

In tabella tertio vergente a. Chr. n. saeculo scripta, pessimis litteris, consulto turbatis (cf. *D. T. A.*, 123-135), et a dextro ad sinistrum marginem exaratis; illata est in museum Souroutschanianum (in synopsi n. 509) quod est Kischinevi anno 1878.

Ex octo versibus leguntur haec tantum in altero et tertio.

. αχιστη. Διονυσ . .
υπερ . . . .

[κ]αχίστῃ Διονύσ[ιον] P.; [τὴν κ]αχίστη[ν] Διονυσ[ίου γλῶσσαν] vel quid simile W.

CHERSONESUS TAURICA

LOCUS INCERTUS

92. Stephani, *Compte rendu de la Commission impériale archéologique pour l'année* 1868 (St-Pétersbourg, 1869), p. 121-122, cum imagine delineata; Pridik; Wuensch, *Flucht.*, p. 233, n. 1; *D. T. A.*, praef., p. xviii, n.; qui titulum perlegit in imagine a Pridikio confecta.

In tabella alta m. 0,075, lata m. 0,195, tertio a Chr. n. saeculo exarata, inter rudera sepulcri plicata reperta, dum explicatur pluries rupta. Petropoli adservatur in museo (Ermitage).

Βίττα[λ]ος	τούτων τὴν ἐργασίην [ἐναν-
Βακίων	τ]ιαν γίνεσθαι καὶ ζόης
Ζωγέν[η]ς τιρακη	καὶ βίου μὴ ὄναιντο
. . . . .	Αἶσα ἀναιροῦσι κὰ[δι]κοῦσι
. . . . .	[............ ἄ]φρονε[ς]
Βακίων	μὴ [τ]ις αὐτοῖς εἴη πη κτῆσις
	[ἀλλ'] ἀπολλύο[ι]ντο [κα]ὶ πα[ῖδες]
	αὐτοῖς

Tituli sensum ex v. 6 (κτῆσις = lucrum) in hunc modum interpretatur W., negotiatoris esse defixionem qui sibi ab aemulis rem felicius gerentibus detrimentum inferri credens eorum (Βιττάλου et ceterorum) utpote ἀδικούντων (v. 4) nomina demandet.

In parte sinistra declarantur inimici. — 1 Βίττα[λ]ος W., Βίττα[λλ]ος coniecerat quoque P. — 3 post Ζωγέν[η]ς suspicatur W. latere sive barbarum quoddam nomen, sive quod mihi probabilius est graecum in ...ικράτης desinens consilio corruptum.

In parte dextra legitur defixionis formula. — 1-2 ἐργασίην et ζόης ionicae sunt dialecti. — 2 In imagine vidit P. υαν, ιαν W. qui [ἐναντ]ίαν coniectura restituit, collato *D. T. A.*, 64 *a* 5 αὐτῷ πάντα ἐναντία εἶναι. — 3 Hic opportune commemorat W. *Anthologiae Palatinae* distichon VII, 516 :

οἱ ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
Ζεῦ ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου.

4 Quanquam legitur in lammina Αἶσα, teste P., restituit W. [κ]α[κ]ά, eo quod Αἶσα apud Homerum eiusque imitatores poetas tantum usurpatur, praetereaque quod IC et K facile miscentur. — 5 [αὐτοῖς εἴη πᾶσι ἀ]φρονε[ῖν] P.; γένοιντο ἄφρονες supplere maluit W. ex *D. T. A.*, 65, 8. — 7 Emendavit W., κἀπολλύοιντο P.

RAETIA

BRIGANTIUM

93. O. Hirschfeld, *C. I. L.*, III, 11882, cum imagine zincographica; Zangemeister, *Breg.*, cum eadem imagine; Jenny, *Jahrbücher des Vereins von Alterthumsfreunden im Rheinlande* (Bonn), LXXIV, 1882, p. 181-183; Weckerling, p. 74, qui versus non distinxit; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxv.

Tabella opisthographa non percussa clavo sed planitiei cuidam rotundae affixa ab *Jennyo* Brigantii (*Bregenz*) a. 1865 reperta, in sepulcro mulieris, ut videtur (inerant speculum aereum et armilla).

A

Domitius Niger et
[L]ollius et Iulius Sever[u]s
[e]t S[e]verus Nig[ri] serv(u)s adve[rs-]
[a]r[ii] Bruttae et quisquis adve-
rsus il(l)am loqut(us est); omnes
per[d]es.

B

. . . . vos omn[es q]ui illi
mali [f]uera[t]is dari
ad mo . . a . . . mio . . .
minore . . . .
. . . . at . et ‹ ge
. . dim . o. . . . . Valerium
. . . . a et n . . . .

Exsecratur Brutta adversantes sibi in iudicio homines.

A. — Legit Z. — 2 *Severus* H., J., We., Wu. — 3 *et Severus Nigri* H., We., Wu. — 3-4 *adve[rs]a(ri)i* H., Wu., *adve[rs]ari(i)* J., *adversarii* We. — 4-5 *adve.rsus* J. — 5 *loqut(us) est* We. — 6 *perdes* H., J.,

We, Wu.; utrum mortuum Brutta an numen quoddam inferum adloquatur cuius nomen deest non satis perspicio.

B. — In hac postica parte altera probabiliter manu scripta et multo magis laesa legit tantum Z., adhaerente J.: 4 *minor* vel *minore*; 6 *Valerium*, qui suspicatur priorem quamdam defixionem hic latere ideoque de palimpsesto quem dicunt rem agi. — Textum quoque enucleare temptaverunt, praeter H. et Wu., Kubitschek apud H., cui debetur v. 1, neglecta vero ante *vos* lacuna. — 2 *mal..... dari* K.; *mali* [*f*]*uera*[*t*]*is* invenit H. — 3 *admo...* K. — Cetera mea sunt ex imagine Zangemeisteriana excerpta.

« Das Fehlen des cognomens bei *Lollius* (*a* 2) lässt annehmen dass die Inschrift noch in das I Jahrhundert der Kaiserzeit gehört, die Form der Buchstaben spricht eher dafür als dagegen, desgleichen die alterthümlichen Schreibungen *serus* und *loqutus*. » Z.

GERMANIA

CRUCINACUM

Praeter unam (**103**) omnes quas nobis ad hunc diem reddidit Germania defixiones sunt iuxta oppidum Crucinacum (*Kreuznach* in Borussia Rhenana) erutae. Publici iuris fecerunt sex in museo Vormatiensi depositas (**94-99**) A. Weckerling, a. 1887; tres in museo Crucinacensi prostantes (**100-102**) J. Klein, a. 1891. De tabellis **96** et **97** narratur repertas eas, a. 1885, in urna cineraria, cum duobus nummis imperante Vespasiano cusis, exeunte ideo primo vel ineunte altero p. Chr. n. saeculo fuisse exaratas; reliquae Vormatienses quattuor (**94-95, 98-99**) simul collectae sunt. Quas vero edidit nos fecit Klein certiores a. 1886 apud Crucinacum ad viam quae ducit *Planig* e sepulcro inter cineres in urna vitrea prodiisse. Cum autem sint tituli omnes inventionis loco vicini, scriptura et formulis non absoni, nominum et cognominum ratione proximi, immo cum appareant iidem homines in pluribus defixi, declaranti Kleinio (p. 136, 138-140, 144) novem Crucinacenses lamminas ex uno coemeterio esse oriundas, eademque fuisse quam dixi aetate confectas, adsentiri ne dubitemus.

94. Weckerling, n. 3, imago delineata est in tab. xv, 3; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxviii; Adami, qui hos Vormatienses titulos denuo adiit, omisit.

Tabella opisthographa ibi reperta et adservata ubi supra dictum est.

A	B
Fructus	*Gracilis*

Nudum hominis defixi nomen.

Interpretatur We. *Fructus Gracilis* (*filius*), probabiliter si conferas inimicorum nominandorum rationem in eiusdem originis titulo **96** adhibitam. *Fructus Gracilis* iterum prodit in **95** *a*.

95. Weckerling, n. 4, imago delineata est in tab. xv, 4; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxviii; Adami, p. 159.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedenti.

A	B
Fructus Gra-	*sic non ius*
cilis et Aurum	*sit r esto*
Aditorium	*r h quas*
def	
i	
ris	

Quid sibi velit tabella non liquet.

Dederant tantum Weckerling, et post eum Wuensch : *a* 1-3 *Fructus Gracilis et Aur*(*elius*) *Ummitorvus*?; cetera legit Adami.

A. — 1-2 *Fructus Gracilis*, cf. **94**. — 2-3 Mirum est nomen *Aurum*. *Adi*(*u*)*torium* deinde legas collatis titulis **96** *b* 7 et **98**, 4; sed neutrius generis esse vix concedam praesertim cum non desint casus nominativus et accusativus in his defixionibus mixti (cf. **53** *b*; **58**, 3-4). — 4-6 *def*[*ero*] *i*[*nfe*]*ris* temptavit. A (cf. **98**, 7).

B. — 2 et 3 « ist in *r* vielleicht eine Abkürzung zu sehen, etwa für *religatus*, *relatus* oder *receptus* (sc. *ad inferos*) » A. ; cf. *recipite*, *D. T.*, **191** *b*.

96. Weckerling, n. 1, imago delineata est in tab. xiv; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxviii; Adami, p. 157.

Tabella opisthographa, alta circa m. 0,10, lata m. 0,072, reperta convoluta et adservata una cum praecedentibus. Funiculo clausam fuisse lamminam docuit Weckerling, qui rimulas duas in plumbo notat.

A

Inimicorum
nomina ad
. . . . *lum*
inferos
. . . .

B

Inimicorum nomina
Optatus Silonis ad infe-
Fautus Oretto ros
Terentius Attisso
Atticinus Ammonis
Latinus Valeri
Adiutor Iuli
Tertius Domiti
Mansuetus Senodatium
Montanus materiarius
Aninius Victor
Quartio Severi
Sinto Valentis
Lutumarus lanius
Similis Crescentis
Lucanus Silonis
Communis Mercatoris
Publius offector
Aemilius Silvanus
Cossus Matuinus

Inimicorum eius qui tabellam confecit nomina deferuntur ad inferos.

A. — Omisit A.; *Inimicorum nomina ad inferos* Wu. — 1-3 Per transversum exarati sunt versus. — 3-5 Videntur esse vestigia prioris scripturae. — Weckerlingio haec est tituli pars exterior quasi epistulae inscriptio.

B. — 1-3 Legas : *Inimicorum nomina ad inferos. Optatus...*, non ut dedit Wu. : *Inimicorum nomina. Optatus Silonis ad inferos...* — 3 Omiserunt We et Wu ; *Fau(s)tus?* — 4 ...*inus Nesso* (?) We., Wu. ; quae iam dederat Klein, p. 138-140 (cf. infra **101**, 7) recepit A., *Attis⟨s⟩o* emendari necesse est bis ita scripto ibidem nomine. —

6 *Valeri* (?) We., Wu. — 7 *Iuli* (?) We., Wu. — 8 [illegible] We., Wu. — 9 in [illegible] litteris duabus A.; *Senecianus* (?) We., Wu. — 11 *Ammius* Wu., errore, opinor, typothetae. — 13 *Sin*[illegible] We., Wu. — 18 *Tul*[illegible] We., Wu., forsan *Pa*[illegible] We., p. 70 sq.: praenomen pro nomine usurpatur. — 19 Qui a. 1887 [illegible] descripserat We. — idem Wu. — a. 1894 *Aemilius* legisse testis est A. — 20 *Cassius Ma-turus* (?) We., Wu.; *Maesi* Klein, *loc. cit.* (cf. infra **101**, 4).

In hac Kreuznachiensi tabella (**101**) redeunt nonnulli in nostra iam defixi homines: 3-4 *Optatus Silonis*; 4 *Cassus Maesi*?; 7 *Atticinus Am-monis*, *Terentius Attiso*. — Peregrinos esse qui deferuntur sive patris sive condicionis mentione notos demonstravit Adami; tamen in v. 4. 11. 19 cives defigi nomine gentilicio et cognomine ornatos, ut monuit Weckerling (p. 70), minime absurdum est.

97. Weckerling, n. 3, imago delineata est in tab. XVI, 1; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVIII; Adami, p. 159.

Tabella opisthographa, una cum praecedentibus reperta et adservata.

A

Data nomina
ad inferos..

B

Dis manibus hos v.
L Celi f haul . m . ua
et si quis alias has
habe
5 *neca illa n . . .*

Incerta est defixionis causa. — Adami lectio est.

A. — 2 *ad inferos nu* We., Wu.

B. — 1 *v(oveo?)* omnes, « oder Zahlzeichen » A. — 2-5 Nihil dant praeter *et si quis alius* We., Wu.

98. Weckerling, n. 2, imago delineata est in tab. XV, 2; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVIII; Adami, p. 158.

Tabella alta m. 0,08, lata m. 0,13, reperta convoluta et adservata una cum praecedentibus.

Valetis Sinto sive ali inimici ? rmd.us
Valentinus Sinto inimcus sic comdi plumbum
subsidet, sic Sintonem et Martialem Sint[onis]
et Adiutorium Sintonis et quisquis contra
Rubrium Fr[o]n[tonis] et me Quartionem
siqui contraveniet Sintonem et Adiuto-
rium eius Sintonis defero ad infero(s);
sic nusquam contra nos. . . . si respond . .
nis cum loquantur inferis sic ollumus
non paventem tamquam inferos

Defiguntur Sinto, Valentis filius, eiusque filii Martialis et Adiutorius, qui scribentem Quartionem calumniati sunt, si divinanti Weckerlingio credere licet, vel potius (cf. v. 8) ei adversantur in iure.

Adamianam lectionem supra habes. — 1 *Vale(n)tis* est; nota patris nomen ante filii positum. Eumdem hominem obligari cum aliis multis iam vidimus in **96**, 13, quem *Valentinum* etiam cognominatum fuisse e sequenti versu veri simillimum post Weckerlingium puto. Placuit eidem docto viro *Valetis* et *Valentinus* in scripta iam tabella, ut clarius fortasse designaretur inimicus, addita fuisse; horum extra versum nominum dispositionem neglexit Adami. — *ali(i?) inimici s* We., Wu.; in fine latet vocabulum aliquid devotorium, ut sunt **96** *ad inferos*, **97** *b dis manibus*, nam quos odit antequam fusius defigat Quartio brevi eos et praevia corripit formula. — 2 *inim(i)cus*; *comdi* = *quomodi* = *quomodo*; *comdi.. u. m. um* We., Wu., *[pl]um[b]um* coniecerat We.; *sic comdi*, de hac usitatissima in tabellis loquendi ratione vide cap. III supra et indicem VI. — 3 *subsidet* = iners iacet nec se movere potest, si quidem probe intellego. Deesse videtur altera pars comparationis quae tota esset : quomodo plumbum subsidet sic Sinto et ceteri subsideant nec contra Rubrium et Quartionem agere possint; at scriptum est : sic Sintonem ceterosque defero ad inferos. — *sub..det* We., Wu., ubi *sub[si]det* odoratus est We.; *Sintonis* We., Wu. — 4 *Adiutorium*, cf. **95** *a* 3. — 5 *Fr[o]n[tonis]* dedi ex Adami coniectura; *Rubrium s.......t me qu...onem* We., qui iam de *Quartionem* cogitaverat, et Wu. — *Quartionem*, cf. **96** *b* 12. Rubrium Quartionis fratrem fuisse credit Adami. — 6 *siqui* = *quo pacto* A.; *contraven...* We., Wu. — 8 *sic*, iteratur comparatio, de qua cf. v. 2.; *nos....ius si uston.* We., Wu., exspectes *[po]ssi[nt] respond[ere]* quod saepe legitur in talibus titulis, cf. indicem

VI. — 9 *nis* = *nisi*? A.; *loquantur inim.i.... umus* We., Wu., *inim[ic]i* supplevit We. — 10 *parentem tanquam... ris* We., Wu. — Quid sit in v. 9-10 sensus perspicere mihi non contigit.

99. In sexta quinque versuum tabella desperaverunt Weckerling et Adami; inventa est et adservatur una cum praecedentibus.

100. Klein, n. 1; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVIII.

Discus diametro m. 0,48, utrinque inscriptus, ibi repertus et adservatus ubi supra (p. 148) dictum est. Cum nullum sit foramen ad infigendum clavum, fuisse videtur thecae aut vasis cujusdam cooperculum.

A

Nomina
data [manda-]
ta l[igata]
ad inferos;
[ad] illos per vim
[c]onr[u]ant.

B

Silonia
Surum Cae-
nu[m]
Secundum
ille te
[s]ponsus pro
ca[t] eum amo.

Defiguntur fortasse cum Silonia muliere Surus, Caenus et Secundus, quos fuisse servos, ut placuit Kleinio, non infitiaberis. Amatorium esse titulum eidem docto viro ex *b* 5-7 concedas libenter.

Legit et complevit Klein.

A. — 2-3 *[vinc]ta* Buecheler apud K. — 5 *ad illos* W.

B. — 1 Utrum *Silonia(m)* sit legendum, ita ut a quadam rivali devoveatur non devoveat tres infra datos homines ea mulier, quis pronuntiet, cum praesertim in dubio maneat quid plane significent v. 5-7? — 5-6 Mortuum ad cuius cineres deposita est lammina *illum sponsum* esse Kleinio visum est; *te* = Siloniam? — 6 *pro(vo)cat?* — 7 *amo* vel *ama*. — Deest verbum defigendi.

101. Klein, n. 2; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVIII sq.

Tabella alta m. 0,075, lata m. 0,107, cum angulis rotundis, reperta convoluta et adservata una cum disco praecedenti.

12 *Sic te morbo a(d)dicant dii m[anes]*

Inimici et inimici
Caranita[n]i. Abilius Iu(v)enis
Sabinus ap(p)aritor Arria Dardisa (?) *Optatus*
Silonis Privatu[s Se]veri Cossus Macsi
Marcus aerari[us] Atta Marci uxsor
Camula uxso[r] Gamati Ambiti Val[erius]
Ciri Atticinus [Amm]onis Terentius Atti-
so Iulia (?) *Attisonis Narcis(s)us Caliphon[t]is*
Cali[pu]nti (?) . . *Pudentis et Pude(n)s*
. . . . *ssia* (?) . . . . *us Albus* (?) *Vicinus*
. . . . *nsi* . . . .

13 . . . . . *dii inferi* . . . *sunt*

Dantur primum nuda inimicorum nomina; sequuntur in marginibus formulae devotoriae mutilae. Cum designentur inimici et patris et condicionis mentione, probabile est *Caranitanum* nomen quod solum per se stat eum qui ceteros nescio qua de causa defixit indicare.

1 *et inimicae* coniecit W. probabiliter, scribentis errore iterato genere masculino. — 2 *Adilius* (?) Buecheler apud K. — 5 *Aerari[us]* W. — 6 *Gamatti* W. — 7 [*Amm*]*onis* restituendum ex **96**, 5. — 12 *te*, ut quidem sentio, perperam pro *vos* e libro quodam formulas magicas continenti descripto.

De nominibus vide quae ad n. **96** et p. 148 commentatus sum. Nomine et cognomine adpellantur 2 *Abilius Iuvenis*, 3 *Arria Dardisa*, 6 *Gamatius Ambitus*, 7 *Terentius Attiso*.

102. Klein, n. 3; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXIX.

Tabellae opisthographae fragmentum altum m. 0,06, latum 0,09, repertum convolutum et adservatum una cum praecedentibus lammina et disco.

A

[*S*]*everinus*. . *s anti* . .
rap. . *s nomin*. (?)
. . *nser aut sic mihi*
. *nans e(x)pon*[*i*]*t*
. . . . *uspon* . . *t*
. . . . *s* . .

B

. . . . . *ia*
in sunt

Intellegi non potest trunca nimis inscriptio.

A. — 1 [S]*everinus Anti*... W. — 2 ....*nomin*. W. — 4 *e(x)ponit* W. qui cetera omisit.

103. H. Lehner, *Westdeutsche Zeitschrift für Geschichte und Kunst*, XII, 1893. *Korrespondenzblatt*, Oktober, n. 105, col. 201-206; Dieterich, *A. B. C.*, p. 81; C. Meurer, *Aus der rheinischen Epigraphik des Jahres* 1893 (*Rhein. Jahrb.*, 1893, p. 188) (non attigi); Wuensch, *D. T. A.*, praef. p. XXIX.

In vase fictili alto m. 0,17, *Maar* ad Augustam Trevirorum, mense Iulio a. 1893, reperto, in coemeterio romanae aetatis, una cum nummis Domitiani, Hadriani et Antonini, inter annos 80 et 143 cusis.

In collo, inversis litteris

a b c d e f g h i k l m n o p r r s t v x y z

In ventre

Artus fututor *Aprilis Kaesio*

Art ligo Dercomogni *fututor*

In molli adhuc luto scriptus est titulus, praeter vocabula *Aprilis Kaesio* quae postea sunt in vase iam cocto exarata.

Propter adiectum alphabetum, quod omisit W., probabile est magicam esse inscriptionem infra positam inimicumque defigi. Conicienti ergo Lehnero non adsentiar : *Art(ubus) ligo Dercomogni artus fututor*, quod est : membris Dercomogni iungo membra ego fututor. Rectius multo interpretatus est Buecheler, apud L. : *Art(um) ligo Dercomogni (filium), Artus (enim) fututor (est)*; quod cum sensu verbi *ligo* et iterato vocabulo *fututor* optime consonare videtur, cf. *C. I. L.*, XV, 6265. Quem secuti sunt W. et D.

Aprilis Kaesio nomina sunt unius aut duorum inimicorum postea devotorum. *Kaesio* non legit D., qui vidit tantum nonnullos litterarum ductus incertos.

Errore in alphabeto *r r* pro *q r* datur.

De alphabetis magicis docte disseruit Dieterich in commentatione supra indicata. Unum addam, quod auctorem fugit, et idem in vase fictili insculptum, in vico *Plaisance* (commune d'Iseure) prope Moulins in Gallia repertum, adservatur in museo Moulinensi (303). Vide quae adnotata sunt ad n. **48**, et Kaibel 2420, 1-6.

GERMANIA

CRUCINACUM

Praeter unam (**103**) omnes quas nobis ad hunc diem reddidit Germania defixiones sunt iuxta oppidum Crucinacum (*Kreuznach* in Borussia Rhenana) erutae. Publici iuris fecerunt sex in museo Vormatiensi depositas (**94-99**) A. Weckerling, a. 1887; tres in museo Crucinacensi prostantes (**100-102**) J. Klein, a. 1891. De tabellis **96** et **97** narratur repertas eas, a. 1885, in urna cineraria, cum duobus nummis imperante Vespasiano cusis, exeunte ideo primo vel ineunte altero p. Chr. n. saeculo fuisse exaratas; reliquae Vormatienses quattuor (**94-95, 98-99**) simul collectae sunt. Quas vero edidit nos fecit Klein certiores a. 1886 apud Crucinacum ad viam quae ducit *Planig* e sepulcro inter cineres in urna vitrea prodiisse. Cum autem sint tituli omnes inventionis loco vicini, scriptura et formulis non absoni, nominum et cognominum ratione proximi, immo cum appareant iidem homines in pluribus defixi, declaranti Kleinio (p. 136, 138-140, 144) novem Crucinacenses lamminas ex uno coemeterio esse oriundas, eademque fuisse quam dixi aetate confectas, adsentiri ne dubitemus.

94. Weckerling, n. 3, imago delineata est in tab. xv, 3; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxviii; Adami, qui hos Vormatienses titulos denuo adiit, omisit.

Tabella opisthographa ibi reperta et adservata ubi supra dictum est.

A	B
Fructus	*Gracilis*

Nudum hominis defixi nomen.

Interpretatur We. *Fructus Gracilis* (*filius*), probabiliter si conferas inimicorum nominandorum rationem in eiusdem originis titulo **96** adhibitam. *Fructus Gracilis* iterum prodit in **95** *a*.

95. Weckerling, n. 4, imago delineata est in tab. xv, 4; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxviii; Adami, p. 159.

Tabella opisthographa reperta et adservata una cum praecedenti.

A	B
Fructus Gra-	*sic non ius*
cilis et Aurum	*sit r esto*
Aditorium	*r h quas*
def	
5 *i*	
ris	

Quid sibi velit tabella non liquet.

Dederant tantum Weckerling, et post eum Wuensch : *a* 1-3 *Fructus Gracilis et Aur(elius) Ummitorvus?*; cetera legit Adami.

A. — 1-2 *Fructus Gracilis*, cf. **94**. — 2-3 Mirum est nomen *Aurum*. *Adi(u)torium* deinde legas collatis titulis **96** *b* 7 et **98**, 4; sed neutrius generis esse vix concedam praesertim cum non desint casus nominativus et accusativus in his defixionibus mixti (cf. **53** *b*; **58**, 3-4). — 4-6 *de-f[ero] i[nfe]ris* temptavit. A (cf. **98**, 7).

B. — 2 et 3 « ist in *r* vielleicht eine Abkürzung zu sehen, etwa für *religatus*, *relatus* oder *receptus* (sc. *ad inferos*) » A.; cf. *recipite*, *D. T.*, **191** *b*.

96. Weckerling, n. 1, imago delineata est in tab. xiv; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxviii; Adami, p. 157.

Tabella opisthographa, alta circa m. 0,10, lata m. 0,072, reperta convoluta et adservata una cum praecedentibus. Funiculo clausam fuisse lamminam docuit Weckerling, qui rimulas duas in plumbo notat.

A

Inimicorum
nomina ad
. . . . *lum*
inferos
. . . .

B

Inimicorum nomina
Optatus Silonis ad infe-
Fautus Oretto ros
Terentius Attisso
Atticinus Ammonis
Latinus Valeri
Adiutor Iuli
Tertius Domiti
Mansuetus Senodatium
Montanus materiarius
Aninius Victor
Quartio Severi
Sinto Valentis
Lutumarus lanius
Similis Crescentis
Lucanus Silonis
Communis Mercatoris
Publius offector
Aemilius Silvanus
Cossus Matuinus

Inimicorum eius qui tabellam confecit nomina deferuntur ad inferos.

A. — Omisit A.; *Inimicorum nomina ad inferos* Wu. — 1-3 Per transversum exarati sunt versus. — 3-5 Videntur esse vestigia prioris scripturae. — Weckerlingio haec est tituli pars exterior quasi epistulae inscriptio.

B. — 1-3 Legas : *Inimicorum nomina ad inferos. Optatus*..., non ut dedit Wu. : *Inimicorum nomina. Optatus Silonis ad inferos*... — 3 Omiserunt We et Wu ; *Fau(s)tus*? — 4 ...*inus Nesso* (?) We., Wu. ; quae iam dederat Klein, p. 138-140 (cf. infra **101**, 7) recepit A., *Attis⟨s⟩o* emendari necesse est bis ita scripto ibidem nomine. —

6 *Valeri(i)* We., Wu. — 7 *Iuli(i)* We., Wu. — 8 *[D]omiti(i)* We., Wu. — 9 *um* iunctis litteris duabus A.; *Senotaeuni* (?) We., Wu. — 11 *Animius* Wu., errore, opinor, typothetae. — 13 *Sint[o]* We., Wu. — 18 *Tul(?)lius* We., Wu., forsan *Publius* We., p. 70 sq.; praenomen pro nomine usurpatur. — 19 Qui a. 1887 *Nime(?)ius* descripserat We. — idem Wu. — a. 1894 *Aemilius* legisse testis est A. — 20 *Cos[s]us Matuin[?]i* We., Wu; *Maesi* Klein, *loc. cit.* (cf. infra **101**, 4).

In hac Kreuznachiensi tabella (**101**) redeunt nonnulli in nostra iam defixi homines: 3-4 *Optatus Silonis*; 4 *Cossus Maesi?*; 7 *Atticinus Ammonis, Terentius Attiso.* — Peregrinos esse qui deferuntur sive patris sive condicionis mentione notos demonstravit Adami; tamen in v. 4. 11. 19 cives defigi nomine gentilicio et cognomine ornatos, ut monuit Weckerling (p. 70), minime absurdum est.

97. Weckerling, n. 5, imago delineata est in tab. XVI, 1; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVIII; Adami, p. 159.

Tabella opisthographa, una cum praecedentibus reperta et adservata.

A

Data nomina
ad inferos..

B

Dis manibus hos v.
L Celi f haul . m . ua
et si quis alias has
habe
neca illa n . . .

Incerta est defixionis causa. — Adami lectio est.

A. — 2 *ad inferos nu* We., Wu.

B. — 1 *v(oveo?)* omnes, « oder Zahlzeichen » A. — 2-5 Nihil dant praeter *et si quis alius* We., Wu.

98. Weckerling, n. 2, imago delineata est in tab. XV, 2; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVIII; Adami, p. 158.

Tabella alta m. 0,08, lata m. 0,13, reperta convoluta et adservata una cum praecedentibus.

Valetis Sinto sive ali inimici ? rmd.us
Valentinus Sinto inimcus sic comdi plumbum
subsidet, sic Sintonem et Martialem Sint[onis]
et Adiutorium Sintonis et quisquis contra
Rubrium Fr[o]n[tonis]et me Quartionem
siqui contraveniet Sintonem et Adiuto-
rium eius Sintonis defero ad infero(s);
sic nusquam contra nos. . . . si respond . .
nis cum loquantur inferis sic ollumus
non paventem tamquam inferos

Defiguntur Sinto, Valentis filius, eiusque filii Martialis et Adiutorius, qui scribentem Quartionem calumniati sunt, si divinanti Weckerlingio credere licet, vel potius (cf. v. 8) ei adversantur in iure.

Adamianam lectionem supra habes. — 1 *Vale(n)tis* est; nota patris nomen ante filii positum. Eumdem hominem obligari cum aliis multis iam vidimus in **96**, 13, quem *Valentinum* etiam cognominatum fuisse e sequenti versu veri simillimum post Weckerlingium puto. Placuit eidem docto viro *Valetis* et *Valentinus* in scripta iam tabella, ut clarius fortasse designaretur inimicus, addita fuisse; horum extra versum nominum dispositionem neglexit Adami. — *ali(i?) inimici s* We., Wu.; in fine latet vocabulum aliquid devotorium, ut sunt **96** *ad inferos*, **97** *b dis manibus*, nam quos odit antequam fusius defigat Quartio brevi eos et praevia corripit formula. — 2 *inim(i)cus*; *comdi = quomodi = quomodo*; *comdi.. u. m. um* We., Wu., [*pl*]*um*[*b*]*um* coniecerat We.; *sic comdi*, de hac usitatissima in tabellis loquendi ratione vide cap. III supra et indicem VI. — 3 *subsidet* = iners iacet nec se movere potest, si quidem probe intellego. Deesse videtur altera pars comparationis quae tota esset : quomodo plumbum subsidet sic Sinto et ceteri subsideant nec contra Rubrium et Quartionem agere possint; at scriptum est : sic Sintonem ceterosque defero ad inferos. — *sub..det* We., Wu., ubi *sub*[*si*]*det* odoratus est We.; *Sintonis* We., Wu. — 4 *Adiutorium*, cf. **95** *a* 3. — 5 *Fr*[*o*]*n*[*tonis*] dedi ex Adami coniectura; *Rubrium s.......t me qu...onem* We., qui iam de *Quartionem* cogitaverat, et Wu. — *Quartionem*, cf. **96** *b* 12. Rubrium Quartionis fratrem fuisse credit Adami. — 6 *siqui = quo pacto* A.; *contraven...* We., Wu. — 8 *sic*, iteratur comparatio, de qua cf. v. 2.; *nos....ius si uston.* We., Wu., exspectes [*po*]*ssi*[*nt*] *respond*[*ere*] quod saepe legitur in talibus titulis, cf. indicem

VI. — 9 *nis* = *nisi?* A.; *loquantur inim.i.... umus* We., Wu., *inim[ic]i* supplevit We. — 10 *parentem tanquam... ris* We., Wu. — Quid sit in v. 9-10 sensus perspicere mihi non contigit.

99. In sexta quinque versuum tabella desperaverunt Weckerling et Adami; inventa est et adservatur una cum praecedentibus.

100. Klein, n. 1; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVIII.

Discus diametro m. 0,48, utrinque inscriptus, ibi repertus et adservatus ubi supra (p. 148) dictum est. Cum nullum sit foramen ad infigendum clavum, fuisse videtur thecae aut vasis cujusdam cooperculum.

A

Nomina
data [manda-]
ta l[igata]
ad inferos;
[ad] illos per vim
[c]onr[u]ant.

B

Silonia
Surum Cae-
nu[m]
Secundum
ille te
[s]ponsus pro
ca[t] eum amo.

Defiguntur fortasse cum Silonia muliere Surus, Caenus et Secundus, quos fuisse servos, ut placuit Kleinio, non infitiaberis. Amatorium esse titulum eidem docto viro ex *b* 5-7 concedas libenter.

Legit et complevit Klein.

A. — 2-3 *[vinc]ta* Buecheler apud K. — 5 *ad illos* W.

B. — 1 Utrum *Silonia(m)* sit legendum, ita ut a quadam rivali devoveatur non devoveat tres infra datos homines ea mulier, quis pronuntiet, cum praesertim in dubio maneat quid plane significent v. 5-7? — 5-6 Mortuum ad cuius cineres deposita est lammina *illum sponsum* esse Kleinio visum est; *te* = Siloniam? — 6 *pro(vo)cat?* — 7 *amo* vel *ama*. — Deest verbum defigendi.

101. Klein, n. 2; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVIII sq.

Tabella alta m. 0,075, lata m. 0,107, cum angulis rotundis, reperta convoluta et adservata una cum disco praecedenti.

Inimici et inimici
Caranita[n]i. Abilius Iu(v)enis
Sabinus ap(p)aritor Arria Dardisa (?) Optatus
Silonis Privatu[s Se]veri Cossus Maesi
Marcus aerari[us] Atta Marci uxsor
Camula uxso[r] Gamati Ambiti Val[erius]
Ciri Atticinus [Amm]onis Terentius Atti-
so Iulia (?) Attisonis Narcis(s)us Caliphon[t]is
Cali[pu]nti (?) . . Pudentis et Pude(n)s
. . . . ssia (?) . . . . us Albus (?) Vicinus
. nsi . . . .

(margin, left:) 12 *Sic te morbo a(d)dicant dii m[anes]*
(margin, right:) *sunt . . . dii inferi . . . .* 13

Dantur primum nuda inimicorum nomina; sequuntur in marginibus formulae devotoriae mutilae. Cum designentur inimici et patris et condicionis mentione, probabile est *Caranitanum* nomen quod solum per se stat eum qui ceteros nescio qua de causa defixit indicare.

1 *et inimicae* coniecit W. probabiliter, scribentis errore iterato genere masculino. — 2 *Adilius* (?) Buecheler apud K. — 5 *Aerari[us]* W. — 6 *Gamatti* W. — 7 *[Amm]onis* restituendum ex **96**, 5. — 12 *te*, ut quidem sentio, perperam pro *vos* e libro quodam formulas magicas continenti descripto.

De nominibus vide quae ad n. **96** et p. 148 commentatus sum. Nomine et cognomine adpellantur 2 *Abilius Iuvenis*, 3 *Arria Dardisa*, 6 *Gamatius Ambitus*, 7 *Terentius Attiso*.

102. Klein, n. 3; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXIX.

Tabellae opisthographae fragmentum altum m. 0,06, latum 0,09, repertum convolutum et adservatum una cum praecedentibus lammina et disco.

A

[S]everinus . . s anti . .
rap . . s nomin. (?)
. . nser aut sic mihi
. nans e(x)pon[i]t
. . . . uspon . . t
. . . . s . .

B

. . . . . ia
in sunt

Intellegi non potest trunca nimis inscriptio.

A. — 1 [S]everinus Anti... W. — 2 ....nomin. W. — 4 *e(x)ponit* W. qui cetera omisit.

103. H. Lehner, *Westdeutsche Zeitschrift für Geschichte und Kunst*, XII, 1893. *Korrespondenzblatt*, Oktober, n. 105, col. 201-206; Dieterich, *A. B. C.*, p. 81; C. Meurer, *Aus der rheinischen Epigraphik des Jahres* 1893 (*Rhein. Jahrb.*, 1893, p. 188) (non attigi); Wuensch, *D. T. A.*, praef. p. XXIX.

In vase fictili alto m. 0,17, *Maar* ad Augustam Trevirorum, mense Iulio a. 1893, reperto, in coemeterio romanae aetatis, una cum nummis Domitiani, Hadriani et Antonini, inter annos 80 et 143 cusis.

In collo, inversis litteris

a b c d e f g h i k l m n o p r r s t v x y z

In ventre

Artus fututor *Aprilis Kaesio*

Art ligo Dercomogni *fututor*

In molli adhuc luto scriptus est titulus, praeter vocabula *Aprilis Kaesio* quae postea sunt in vase iam cocto exarata.

Propter adiectum alphabetum, quod omisit W., probabile est magicam esse inscriptionem infra positam inimicumque defigi. Conicienti ergo Lehnero non adsentiar : *Art(ubus) ligo Dercomogni artus fututor*, quod est : membris Dercomogni iungo membra ego fututor. Rectius multo interpretatus est Buecheler, apud L. : *Art(um) ligo Dercomogni (filium), Artus (enim) fututor (est)*; quod cum sensu verbi *ligo* et iterato vocabulo *fututor* optime consonare videtur, cf. *C. I. L.*, XV, 6265. Quem secuti sunt W. et D.

Aprilis Kaesio nomina sunt unius aut duorum inimicorum postea devotorum. *Kaesio* non legit D., qui vidit tantum nonnullos litterarum ductus incertos.

Errore in alphabeto *r r* pro *q r* datur.

De alphabetis magicis docte disseruit Dieterich in commentatione supra indicata. Unum addam, quod auctorem fugit, et idem in vase fictili insculptum, in vico *Plaisance* (commune d'Iseure) prope Moulins in Gallia repertum, adservatur in museo Moulinensi (303). Vide quae adnotata sunt ad n. **48**, et Kaibel 2420, 1-6.

BRITANNIA

AQUAE SULIS

104. F. Haverfield, *Ephemeris epigraphica*, VII, p. 278, n. 827; Huebner, *Exempla*, n. 947; Charles E. Davis in *The Bath Herald*, die 24 m. Aprilis a. 1880 (non attigi), et in *The Athenaeum*, die 15 m. Mai a. 1880, p. 641; John Rhys in *The Academy*, die 13 m. Novembris a. 1880, p. 347 sq., iterum in *Archaeologia Cambrensis, the journal of the Cambrian archaeological association*, ser. IV, vol. XI, 1880, p. 307-313; Zangemeister, *Bath*; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxv. Exstat imago delineata apud D.; accuratiore et ipsa photographica usus est Z., quam repetiverunt Hu. et Ha.

In tabella alta lataque supra Anglorum ped. 2 13/16", ad Aquas Sulis (*Bath*) in fonte calido (*King's Bath*) cum nummis a Vespasiani ad Constantini aetatem cusis, die 31 m. Martii a. 1880 reperta. « Servatur in *the Pumproom* inter alias reliquias eodem tempore et loco inventas. » Ha. Num fuerit opisthographa dubitari potest quippe cum dixerit Rhys (p. 348) « I believe I detected the faint traces of uncial letters on the back of this tablet, but I may be mistaken ». « Saeculi videtur esse secundi exeuntis tertiive ineuntis. » Hu.

Quanquam in nonnullis locis corruptus est titulus pleraeque minime obscurae sunt litterae, quas ita fere describas.

qihim mateliu tivalo.
ni cistauqilc mocauqa
lle at . m in q mae tiva
vl .. anniulev suere pu
sxe sunaire · sunirev
es sil at sugasunaiti
moc sunainimsutac
llinamreg anivoi

Arcanae scripturae detegendae viam inivit qui lamminam reperit ediditque primus Davis a Saycio adiutus. Sensit enim, perspecto ultimo versu, a dextro margine sinistrorsum litteras exaravisse qui titulum confecit; legendum ergo docuit in hunc modum et vertit, interdum a supra relato apographo discrepans :

colavit Vilbiam mihi Q
aqua com Cliqu . tsec(vel *r*)*iu*
aviteam Quim . . tael
experius Velvinna . i . . lu
g verinus aerianus ex
itianus augustalis se
catus minianus com
iovina germanill

hoc est

« Quintus has bathed (vel washed) Vilbia for me
with the water; along with Cliquatis he has
saved her by means of Quim... tael (vel tale)
[His] pay [is] 500.000 pounds of copper coins or quinarii.
[Signed by] G. Verinus Aerianus [Aelianus] Ex-
itianus the Augustal Priest, [and] Sextius
Catus Minianus along with
Jovina Germanilla ».

Quem secutus Rhys, in his tamen differt : 1 [*col*]*lavit.* — 2 *com* = *cum; cliquat.* : *segin*|*avit*, pro *seg*⟨*i*⟩*navit* = *signavit* sensu magico. — 3 *Quinnutale.* — 4 *expr̄. Reius, Velvinna ...*$\overline{LV}$: — 5 In fine *Exs.* — 6 *Agustalis : Sep.* — Integram tituli translationem dare non ausus est.

At Zangemeister et Huebner longe aliter iudicaverunt mihique viden-

tur rem acu tetigisse. His enim non iam singuli versus sed vocabula singula, uno vel duobus exceptis, a dextra ad sinistram procedunt, ita ut is sit totius defixionis tenor :

Q(ui) mihi ma(n)teliu(m) in[v]olavit,
sic liquat ⟨c⟩ com aqua
ell[a] m[u?]ta, ni q[ui] eam [sa]lvavit
Anniu(s) vel Exsupereus,
[V]erianus, Severinus
A(u)gustalis, Comitianus,
Catusminianus,
Germanill[a]. Iovina.

Homini cuidam, cuius nomen deest, furati esse mantelium suspecti, ab eo devoventur infra enuntiati tam viri quam mulieres. Cum autem sint novem, qui est aptus in triclinio cenantibus numerus et de mantelio res agatur, convivas a copone defigi suspicatus est Z. Nullum datur adpellati numinis nomen; conici tamen potest, collato Arretino titulo (*D. T.*, **129** *b*), fontis custodes Nymphas in exteriore, nunc evanida, lamminae parte fuisse evocatas.

1 Vult Ha., denuo examinata lammina, *maibliu* non *mateliu* scriptum fuisse. Si autem recte emendaverunt Z. et Hu. *mantelium* nobis esset « une serviette » ad usum mensae aut ad tergendas manus. Scite coniecit Z. dextrorsum solito more exaratum esse vocabulum illud quod magnopere referret ablatam rem ibi dilucide indici. — 2 *liquat* = *liqueat* vel *liquescat* Z. ; *com* errore aut consulto positum fuisse ubi *com(odo)* exspectes facile crediderim. — 3 *ella* Z., Hu., W. — *a* non est in lammina — *el[la]* Ha, cf. *D. T.*, **190, 14**, ad adnot.; *muta* suspicatus est Hu., videre sibi visus est Ha. — *ni qui* idem valet ac *nisi quis*, haud secus ac si ante (v. 1-2) dixisset qui scripsit tabellam : « omnes quorum nomina infra demandata sunt, inter quos unus mihi mantelium involavit, sic liquescant quomodo aqua illa muta, nisi quis... ». — *eam*, de « re » cogitat oblitus se *mantelium* iam usurpavisse; *salvavit* restituerunt Z., Hu., W., intellegas *salvabit* vel *salvaverit* (*mihi*). — 4 Non sine labore interpretati sunt viri docti; *Velvinna* excludunt omnes, sed Z. recepit *Vinna vel*, inauditum quidem nomen, praetereaque muliebre et quod ideo post virilia ad calcem tituli cum *Germanilla* et *Iovina* rectius inseratur. Placuit Huebnero et Wuenschio *Anniu(s) vel*, omissa littera *s* ut supra *m* in *ma(n)teliu(m)* et *Annii* nomine utpote furti maxime con-

scii manifeste declarato (cf. quae de *mantelium* ad v. 1 notantur). Observandum est tamen in sequentibus nominibus semper in fine *s* adesse, unum quoque hic apparere gentilicium, cetera mera esse cognomina. — 4-5 *exsuper e(i)us* = *super eum* Hu., W., vicinus quidam Annii designatur. Malim cum Z. *Exsupereus* scribere; saepius redit in titulis *Exsuperius*, datur etiam (*C. I. L.*, III, 5412) *Exupereus*. — 5 Est in lammina *Aerianus* pro *Aerianus* aut *Ae*[*l*]*ianus* (Sayce apud D.), emandaverunt Z. et W., post Hu., [*V*]*erianus*. — 7 *Catusminianus* potius quam *Catus Minianus* elegerunt cum Z., Hu. et W.

105. Cum praecedenti reperta fuit eiusdem fere magnitudinis tabella; « I have nothing to say of this, except that it is inscribed on both sides and that I understand that Prof. Westwood is progressing with the reading of it. » Rh. In ea legenda desperavit Ha., declaravit autem Z. se ab Huebnero photographicam accepisse imaginem, tabella vero ipsa sibi opus esse ut lectionem interpretationemque aggrederetur; monuit opisthographam esse et litteris cursivis tenuissimis leviterque scariphatis obductam.

FANUM DEI NODENTIS

106. Huebner, *C. I. L.*, VII, 140; Wordsworth, p. 231 sq.; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxv, neglecto versuum ordine.

Lammina stannea alta, ut videtur, m. 0,075, lata m. 0,06, in *Lydney Park* (*Gloucestershire*) reperta ad Fanum dei Nodentis, libris tantum, quos indicat H., cognita. « Litterae apparent esse fugitivae, neque vero cursivae, possuntque facile esse saeculi primi. » H.

Devo
Nodenti. Silulanus
anilum perdedit,
demediam partem
donavit Nodenti.
Inter quibus nomen
Seneciani : nollis

petmittas sanita-
tem donec perferat
usque templum No-
dentis.

Titulum pessima orthographia confectum scite in hunc modum interpretatus est H. « Silvanus divo Nodenti dimidiam partem pretii anuli perditi sic donavit, ut ad fures detegendos anulumque recuperandum sibi praesto esset. Putat inter fures *nomen Seniciani* esse; ei (deum iam adloquitur) noli sanitatem permittere, donec anulum perferat ad templum. »

1-2 *Deus Nodens* aliunde ignotus ter praeterea nominatur (*C. I. L.*, VII, 137-139) in titulis ibidem effossis, ubi eius exstitisse templum veri simillimum est. — 1 *Devo* pro *Divo* vel *Deivo* ponitur. — 2 Perspicuum est *Silulanus* legendum esse *Silvanus*. — 3 *anilum perdedit*, intellegas *annulum perdidit*. — 4 *demediam* = *dimidiam*. — 6 *inter quibus* = *inter quos*. — 7 *nol⟨l⟩is*, iterata *l* perperam. — 8 *petmittas* = *permittas*, « *t* sine dubio posita est pro *r* cursiva » H.

GALLIA

PROVINCIA BELGICA

DUROCORTORUM

107. Legi et descripsi; cf. Héron de Villefosse, *Bulletin de la Société des Antiquaires de France*, 1895, p. 122; Ad. Blanchet, *Revue numismatique*, 1895, p. 97; Jullian, *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1897, p. 185; Wuensch, *Flucht.*, p. 244; Jadart, *Catalogue du Musée Habert*, 1901, n. 2139-2154.

Tabellam crassam, malleolo complanatam, quondam plicatam nunc in tres partes fractam, altam m. 0,01 — 0,018, latam m. 0,105, qui significaverunt viri docti supra memorati non ediderunt. Litteris ad me scriptis qua est benivolentia Jullian, de ea quam diu tractavit fusius dixit; et Henricus Jadart, qui publicum Remorum ubi adservatur lammina (2154) museum curat, tam ectypum graphide effectum quam photographicam imaginem misit comiter. Inventa est, ait ille, a. 1894, in « terroir de *Reims*, au lieu dit *Les trois Piliers*, dans une tombe gallo-romaine, où se trouvaient aussi plusieurs [14] monnaies et un médaillon » Hadriani, Pii, Marci Aureli, Faustinae junioris, Commodi, Postumi. Titulum aggressus Jullian pauca legit : « j'avais supposé CIILTILL et rien de

plus; et encore fort hypothétiquement. » Nec mihi titulum temptanti ex sententia successit eventus.

1 2 3
IILI VL . . OTIILLCA . . . . . .

Alterum infra scriptum fuisse versum non negabo. « On distingue deux lignes de caractères et même trois lignes sur un des fragments. L'inscription renfermait probablement une formule d'*exsecratio*. » V.

PROVINCIA LUGUDUNENSIS

LUTECIA

108. O. Hirschfeld, *C. I. L.*, XIII, 3051; Vacquer, p. 112 sq., cum imagine ligno incisa.

Lammina reperta complicata Luteciae Parisiorum, a. 1847, supra cadaveris pectus in sepulcro (« c'étaient de simples fosses creusées dans le sol, orientées de même selon le rite chrétien » (!) V.) ad partem orientalem viae quae dicitur *boulevard Arago*. Placuit Vacquerio coemeterium effossum non fuisse nisi quarto iam vergente p. Chr. n. saeculo. Exstabat apud inventorem; ectypum gypseum adservatur in museo Sangermanensi.

Vacquer :	Hirschfeld ad ectypum Sangermanense :
XirisinnalliSoliciom	*Xirijiinal . i Soll . . noi*
SocsinconoioSuoilsoci	*Soc Siuc . So . ios Y su Soc*
Asunna aulu	*ASuii . . na . . . . . iu*

« Videtur esse tabula devotionis; num Celtico sermone, ut editor putat, scripta sit dubito. » H.

3 *aulu* in tabula Vacqueri, *momu* in eiusdem descriptione.

AQUITANIA

RAURANUM (?)

109. Jullian, *Rom*, p. 132, n. 1; cf. Jullian, *Rev. celt.*, p. 169; Wuensch, *Flucht.*, p. 268, n. 20.

Anno 1887 repertae sunt a Blumereauio in puteo villae cuiusdam Raurani (?) — hodie dicitur vicus *Rom* (dép. des *Deux-Sèvres*) — circa quadraginta lamminae anepigraphae, de quibus ita disseruit Jullian : « tous [ces morceaux] portent des traces d'argile ou de calcaire qui indiquent un séjour dans l'eau. Leur poids, leur forme et leurs dimensions varient à l'infini. Le plus léger pèse 150 gr., le plus lourd 2 kilog. 150. Les uns (au nombre de douze environ) sont de longues lanières de plomb, épaisses, mais étroites et irrégulières, enroulées sur elles-mêmes : ces morceaux ne présentent pas, d'ordinaire, trace de clous. D'autres sont des plaques quadrangulaires également roulées, mais ayant été également clouées : on y aperçoit de deux à quatre trous. D'autres enfin sont des plaques régulières, affectant la forme de triangle, de losange ou de rectangle, assez épaisses, quelquefois de dimensions assez grandes (l'une mesure 0^{m},16 sur 0^{m},20), toutes percées de gros trous carrés, en nombre variant d'un à quatre. Enfin je trouve bon nombre de fragments complètement déformés, véritable amalgame de scories. — Aucune trace d'inscription, aucune trace appréciable de cire. Malgré ce que j'avais pensé d'abord avant de voir ces débris [*Rev. celt.*], je ne puis croire que s'il y avait eu des caractères tracés, tout vestige en eût si complètement disparu...... Gravés ou non, je persiste à croire que ces plombs sont autant de *defixiones*, manœuvres magiques destinées à mettre en rapport, par l'entremise de la source du puits, les gens d'en haut et les dieux d'en bas. »

Cum absint omnino in his tabellis litterae, ad dictas eas non ad scrip-

tas defixiones referendas esse putavit Wuensch, ut esset verbi gratia : « Quomodo haec lammina transfixa est, sic transfigatur ille vel illa. »

110. Jullian, *Rev. celt.*, adest imago delineata ; Cagnat, XXXIII, 1898, p. 453, n. 147, cum eadem imagine; Wuensch, *Flucht.*, p. 268, n. 20; E. W. B. Nicholson, *The language of the continental Picts*, in *Zeitschrift für Celtische Philologie*, III, 1900, p. 312 sqq.; qui Nicholsonii librum mecum liberaliter communicavit Jullian, me litteris idem monuit Ricochonium de gallicis studiis iam antea bene meritum in hunc quoque titulum incubuisse commentariumque paravisse, sed praerepto morte docto viro defecisse tempus ut ederet; cf. Héron de Villefosse in *Bulletin de la Société des Antiquaires de France*, 1895, p. 122.

In tabella opisthographa, alta m. 0,09, lata m. 0,07, litteris cursivis quas dicunt exarata labente tertio vel ineunte quarto p. Chr. n. saeculo, a. 1887 Raurani (?) in puteo ad m. 17 reperta una cum antecedentibus (**109**). Num vere defixionem exhibeat tabella adfirmare quis audeat? Jure tamen asserit Jullian : « La nature de cet objet, l'endroit où il a été découvert, l'emploi de l'écriture cursive, la bizarrerie de l'inscription donnent à penser que nous avons affaire à une tablette magique et à des formules de sorcellerie. Dans ce cas, on peut se demander si ce texte n'est pas un assemblage artificiel de syllabes sans signification. Mais on écarte assez vite cette hypothèse : les mêmes mots se répètent, les désinences varient avec des radicaux semblables, il n'y a pas de ces syllabes sonores et étranges comme celles dont les sorciers faisaient usage... Il n'est pas dificile de constater, dans ces lignes, les articulations d'un langage constitué. » Quadam provinciali nobis obscura dialecto usum fuisse magum pronuntiavit Wuensch; cautior Jullian, quanquam vocabula nonnulla excerpsit latinis vicina, scribit dubitanter : « Quelle langue, maintenant, est celle de notre inscription? du très mauvais latin provincial? quelque dialecte italiote comme celui auquel on rattache maintenant certaines inscriptions dites celtiques du midi de la France? ou bien du celte, un peu, ou, plutôt, fortement imprégné de latin? » At Nicholson, re perspecta agnitaque Celtarum lingua, inscriptionem « wich I venture to say, inquit, will revolutionize most current beliefs

AQUITANIA

RAURANUM (?)

109. Jullian, *Rom*, p. 132, n. 1; cf. Jullian, *Rev. celt.*, p. 169; Wuensch, *Flucht.*, p. 268, n. 20.

Anno 1887 repertae sunt a Blumereauio in puteo villae cuiusdam Raurani (?) — hodie dicitur vicus *Rom* (dép. des *Deux-Sèvres*) — circa quadraginta lamminae anepigraphae, de quibus ita disseruit Jullian : « tous [ces morceaux] portent des traces d'argile ou de calcaire qui indiquent un séjour dans l'eau. Leur poids, leur forme et leurs dimensions varient à l'infini. Le plus léger pèse 150 gr., le plus lourd 2 kilog. 150. Les uns (au nombre de douze environ) sont de longues lanières de plomb, épaisses, mais étroites et irrégulières, enroulées sur elles-mêmes : ces morceaux ne présentent pas, d'ordinaire, trace de clous. D'autres sont des plaques quadrangulaires également roulées, mais ayant été également clouées : on y aperçoit de deux à quatre trous. D'autres enfin sont des plaques régulières, affectant la forme de triangle, de losange ou de rectangle, assez épaisses, quelquefois de dimensions assez grandes (l'une mesure 0m,16 sur 0m,20), toutes percées de gros trous carrés, en nombre variant d'un à quatre. Enfin je trouve bon nombre de fragments complètement déformés, véritable amalgame de scories. — Aucune trace d'inscription, aucune trace appréciable de cire. Malgré ce que j'avais pensé d'abord avant de voir ces débris [*Rev. celt.*], je ne puis croire que s'il y avait eu des caractères tracés, tout vestige en eût si complètement disparu...... Gravés ou non, je persiste à croire que ces plombs sont autant de *defixiones*, manœuvres magiques destinées à mettre en rapport, par l'entremise de la source du puits, les gens d'en haut et les dieux d'en bas. »

Cum absint omnino in his tabellis litterae, ad dictas eas non ad scrip-

tas defixiones referendas esse putavit Wuensch, ut esset verbi gratia : « Quomodo haec lammina transfixa est, sic transfigatur ille vel illa. »

110. Jullian, *Rev. celt.*, adest imago delineata; Cagnat, XXXIII, 1898, p. 453, n. 147, cum eadem imagine; Wuensch, *Flucht.*, p. 268, n. 20; E. W. B. Nicholson, *The language of the continental Picts*, in *Zeitschrift für Celtische Philologie*, III, 1900, p. 312 sqq.; qui Nicholsonii librum mecum liberaliter communicavit Jullian, me litteris idem monuit Ricochonium de gallicis studiis iam antea bene meritum in hunc quoque titulum incubuisse commentariumque paravisse, sed praerepto morte docto viro defecisse tempus ut ederet; cf. Héron de Villefosse in *Bulletin de la Société des Antiquaires de France*, 1895, p. 122.

In tabella opisthographa, alta m. 0,09, lata m. 0,07, litteris cursivis quas dicunt exarata labente tertio vel ineunte quarto p. Chr. n. saeculo, a. 1887 Baurani (?) in puteo ad m. 17 reperta una cum antecedentibus (**109**). Num vere defixionem exhibeat tabella adfirmare quis audeat? Jure tamen asserit Jullian : « La nature de cet objet, l'endroit où il a été découvert, l'emploi de l'écriture cursive, la bizarrerie de l'inscription donnent à penser que nous avons affaire à une tablette magique et à des formules de sorcellerie. Dans ce cas, on peut se demander si ce texte n'est pas un assemblage artificiel de syllabes sans signification. Mais on écarte assez vite cette hypothèse : les mêmes mots se répètent, les désinences varient avec des radicaux semblables, il n'y a pas de ces syllabes sonores et étranges comme celles dont les sorciers faisaient usage... Il n'est pas dificile de constater, dans ces lignes, les articulations d'un langage constitué. » Quadam provinciali nobis obscura dialecto usum fuisse magum pronuntiavit Wuensch; cautior Jullian, quanquam vocabula nonnulla excerpsit latinis vicina, scribit dubitanter : « Quelle langue, maintenant, est celle de notre inscription? du très mauvais latin provincial? quelque dialecte italiote comme celui auquel on rattache maintenant certaines inscriptions dites celtiques du midi de la France? ou bien du celte, un peu, ou, plutôt, fortement imprégné de latin? » At Nicholson, re perspecta agnitaque Celtarum lingua, inscriptionem « wich I venture to say,-inquit, will revolutionize most current beliefs

as to the history of the Keltic languages », quam diligentissime vertit (« the most literal rendering possible »). Cuius translationem utilem sane, tamen minime certam (vide quae in *Zeitschr. f. celt. Phil.*, ad calcem libelli, notaverunt editores), indicii causa hic inserere decrevi. Divisit vocabula N. et interpunxit.

A

Ape cialli carti,	For thought's love,
eti-heiont Caticato-	ever-continuing Caticato-
na, demtis sie clotu-	na, to-[thy] servants be flow-
vla ; se demti tiont.	strong; since [thy] servants honour [-thee].
Bi cartaont, Dibo-	Be gracious, Dibo-
na. Sosio, deei pia!	na. With-this, goddess kind!
sosio, pura! sosio,	with-this, pure-one! with-this,
govisa! Sueio tiet :	joyous-one! Sueio honours [-thee] :
sosio, poura he(i)o(nt)!	with-this, maiden continual!
sua demtia Po(n)ti-	his servant Ponti-
dunna Vouseia.	dunna [daughter] of-Vouso(s).

B

Teu! oraiimo :	Svell! we-pray :
ehzia ata[n?]to te, hei-	today forthstretch thee, to-
zio atanta te, com-	day forthstretch thee, to-this (*sosio*, v. 4) be-
priato sosio derti!	loved tribute!
Noi pommio at eho	We-two drink at this
tis-se potea : te pri-	thy-own well : thee have-
avimo — atanta! Te[i-]	we-loved — forthstretch! Honour-
onte ziati mezio	ing daily at-mid
ziia, « Teu! » oraiimo :	day, « Swell! » we-pray :
ape sosio derti,	for this tribute,
Imona, demtis sie	Imona, to-[thy-] servants be
uziietiao[nt] pa[dv]a.	outreachi[ng] qu[ic]k.

Invocantur in antica tabellae parte deae Caticatona ab hominibus quorum desunt nomina et Dibona a Sueio eiusque serva Pontidunna, Vousi filia; in parte postica Imonam putei custodem precantur nescio qui homines religiosi. Sunt omnes fontium servatrices quod et earum nominibus significatur : Caticatona = « maxime alba », Dibona = « lucida »,

Imona ea est « quae in imis habitat ». Divonam Burdigalae fontem celebrat his versibus Ausonius (*Ordo urbium nobilium*, XX, 29-32).

> Salve, fons ignote ortu, sacer, alme, perennis.
> Vitree, glauce, profunde, sonore, inlimis, opace.
> Salve, urbis genius, medico potabilis haustu,
> Divona Celtarum lingua, fons addite divis.

Utrum sit N. recte interpretatus necne diiudicent viri gallica lingua eruditi, cf. fontem *Dionne* in urbe Senonum *Tonnerre* et Divonam Cadurcorum caput cum eius lectione ceteras conferre mihi satis sit. Auctore Julliano, alterum latus tabellae altera manu insculptum fuisse veri non caret specie.

A. — 4 *sedantitiont* C. ; de *nt* in fine dubitari potest. — 5 *bi* parum certa ; *Dibona* | C., W. errore. — 9 *he*[*i*]*o*[*nt*] restituit J. ; *he*[*i*]*ont* C., W. — 10 *mtia* vix cernitur in plumbo ; *po*[*n*]*ti* complevit J. — 11 *eia* non clare perspicitur.

B. — 1.9 Ricochonium emendavisse *teu oraiimo*, *teu ora*(*v*)*iimo* = *te oravimus*, « *teu* premier exemple du cas régime du roman » (?!), testis est mihi Jullian ; (*v*)*oraiimo* = *vocavimus*? J., ut in v. 6-7 *priavimo* = *precavimus?* — 2 *ehza* praeter N. omnes. — 3 *zo* praeter N. omnes. — 7 *be*[*i*] coniecit N. — 8 *za*, *zo* omnes praeter N. — 9 *ziia* unus N. ; *teu* paene evanidum. — 11 *ona* in plumbo vix apparet. — 12 *uzietia o... pa... a???* J., W. ; init. *uzce* C.

SANTONES

111-112 Jullian, *Chagnon*, cum imagine heliotypica ; Cagnat, XXXI, 1897, p. 154, n. 50 ; Wuensch, *Flucht.*, p. 241-244, n. 9 ; cf. G. Musset, *Bulletin archéologique du Comité des travaux historiques*, 1897, p. XLV, 81 sq. ; Jullian, *Mémoires de la Société des Antiquaires de France*, LVII, 1896, p. 51-55, 58 ; *Revue des études anciennes*, II, 1900, p. 277 sq.

In duabus tabellis altis m. 0,10, latis m. 0,085, una repertis cum nummo M. Aureli imperatoris a. 172 signato variisque exsculptorum lapidum fragmentis, inter vicos *Villepouge* et *Chagnon* (dép. de la

Charente-Inférieure). Iuxta iacebant monumenti rudera quod dicunt gallice *pile* vel *fanal;* ibi credit Jullian sepulcrum exstitisse. Putat idem lamminas clavo fuisse transfixas iunctasque in modum diptychorum : « Elles présentent sur le côté des appendices en queue d'aronde, et elles semblent avoir été fixées l'une à l'autre à l'aide d'un clou, dont une déchirure centrale laisse constater le passage. M. Guillaud [tabellarum inventor] m'affirme que cette déchirure est le résultat d'un coup de pioche; pourtant l'oxydation des rebords paraît bien être en partie ancienne. »

111

DIINVNTIO PIIRSONIS INFRA
SCRIBTIS LIINTINO IIT TASGILLO
VTI ADSIN AD PLVTONIIM
QVOMODO HIC CATIILLVS NEMIN
MA
NOCVIT SIC MQVIIMLOSICODI NIIC
ILLI HANC LITIIM VINCIIRII POSSINT
QVOMODI NIIC MATIIR HVIVS CATIILLI
DIIFIINDIIRII POTVIT SIC NIIC ADVO
CATI IIOROM II . . . IIFIINDIIRII NON
POSSINT SIC ILOS . . IIMICOS
ATRACATIITRACATI GAL
LARA PRIICATA IIGDARATA
HIIHIIS CIILATA MIINTIS ABLATA
. . AT PROSIIRPINAM HINC A . . .

112

SOS
AVIIR AB HAC L·TII IISSII QVO
MODI HIC CATIILLVS AVIIRSVS
IIST NIIC SVRGIIRII POTIISTI
SIC NIIC ILLI SIC TRASPECTI SIN·
QVOMODI ILLII
QVOMODI IN HOC M·NIMONT ANI
ST
MALIA OMMVTVIIRVN NIIC SVRGII
RII POSSVN NIIC ILLI NVT

**ATRACATIITRACTI GALLARA
PRIICATA IIGDARATA HII
HIIS CIILATA MIINTIS ABLA
TA**

Utramque tabellam non fuisse totam semel conscriptam observavit J., sed ita denuo exaratam ut versus 3 et 14 in **111**, in ambobus Ἐφέσια γράμματα (**111**, 11-13; **112**, 9-12) postea adiecta sint. Qua observatione usus W. unum ex duobus titulum sic callide restituit, omissa altera defigendi formula, quae non datur bis nisi ut legentem vel unius lamminae versus non fugiat.

*Denuntio personis infra
scribtis Lentino et Tasgillo,
uti adsin ad Plutonem
[et] at Proserpinam hinc a[beant].
Quomodo hic catellus nemin[i]
nocuit, sic . . . . nec
illi hanc litem vincere possint;
quomodi nec mater huius catelli
defendere potuit, sic nec advo-
cati eorom e[os d]efendere ⟨non⟩
possint, sic il[o]s [in]imicos
aversos ab hac l[i]te esse; quo-
modi hic catellus aversus
est nec surgere potesti,
sic nec illi; sic traspecti sin[t]
quomodi ille;
quomodi in hoc m[o]nimont(o) ani-
malia ommutuerun nec surge-
re possun, nec illi . . .
Atracatetracati gallara
precata egdarata he-
hes celata mentis abla-
ta.*

Plutoni et Proserpinae deferuntur Lentinus et Tasgillus ne in lite coram iudice vincere possint. Quicquid in opere magico passus est catellus et ipsi patiantur.

111. — 1 *denuritio* vel *denoritio* J. — 2 *scriptis* C.; fortasse *Taccillo* vel *Taccillo* J. — 3 *suti*, *Plutonixi* J. — 4 *nemi*[*nem*] J., *nemini* W. — 5 Inter *sic* et *nec* locus videtur fuisse turbatus, a scribente qui *ma* supra versum adiecit pluries correctus, ideoque obscurissimus remansit, interpositis et superscriptis litteris; legit J. ratione habita linearum quas reddere non potui : *sic* [*e*]*um quem lo*(*quor*)*? sic* (*h*)*odi*(*e*)*? nec illi*... vel si mavis : *sic hodie quum loquantur;* W. *sic* (postea *sum*) *que* (postea *qui*) *olosicod nec*... — 7 *quomodi* (= *quomodo*) ad similitudinem verborum *sicubi*, *sicuti* informatum, W.; quod alibi in tabellis usurpatum fuisse demonstrant exempla in indice VIII collecta. — 8 (*eum*) *defendere* C. — 9 *e*[*o*]*s* [*def*]*endere* J., *eo*[*s def*]*endere* W., *defendere* C.; ⟨*non*⟩ delevit W., duplex enim est negatio, praeterea eminet supra vocabulum apex quem « deleatur » interpretatus est (« *nec* [v. 8] explétif » J.); animadvertas tamen et in v. 1 supra *denuntio* apicem fuisse exaratum, nec certo voluisse magum ibi quicquam deleri. — 10 .*imicos* W. — 11-12 A *Gallara* muliere devotos fuisse adversarios suspicatur J.; mihi nihil est *gallara* nisi pars quaedam formulae magicae. — 14 *et at* W., de *et* iure dubitat J.; in fine *na alixinix*.. J.; versum omisit C.

112. — 1 *lite*, *quomodi* C. — 3 *potesti* = *potest*. — 4 *traspecti*, ex *traspingere* fortasse W., quod non habent lexica; ex *tra*(*n*)*spicere* (= *tra*(*n*)*sfigere*) J. rectius, nam per id quod transfixum est facile transpicitur. — 5 Probabiliter docuit W. primum hic desiisse titulum, quae sequuntur ubi iam non de catello res agitur adiuncta fuisse postea. — 6 *m.inimont*(*o*) J., *monimont*(*o*) C., W.; hoc *monumentum* significat ipsum sepulcrum in quo iacebat tabella, *animalia* sunt homines vita defuncti ibique sepulti. — 7 *ommutuerun*[*t*] C., de *om*(*nia*) *mutuerun*(*t*) cogitavit quoque J.; *st* supra versum in fine non intellego. — 8 *possun*(*t*) *sic nec illi nut?* C.; *mut* W., qui audacius coniecit hunc ita fuisse directum a scribente versum ut supra v. 7 cum *st* (de *s* dubitat) finierit, restituit igitur *mut*[*ian*]*t*; cum Julliano potius consentias emendante : *m ut*(*i*). Mihi quoque liceat coniecturam in medium proferre : [*si*]*c* (*nec* errore datum, « explétif? » J.) *illi* [*m*]*ut*(*i*). — 9 *tracti* pro *tracati* (**111**, 11) quod plenius sonat, « den vollen Klang bietet, der in Zauberformeln stets angestrebt wird. » W. — 10-11 *heres* C.

De loquendi ratione *quomodo* — *sic* in his ambobus titulis saepiusque in defixionibus et carminibus magicis adhibita videas quae disputantur ad caput III in praefatione, ubi συμπάθεια quid sit exposui.

Non tantum M. Aureli nummo una reperto definitur duarum lammi-

narum aetas, sed non fugit Jullianum litterarum forma paene simillimas esse eas tabellis ceratis in Dacia repertis, et ipsis altero p. Chr. n. saeculo exaratis; consonare notat W. cum hac opinione sermonis vitia *scriblis*, *adsin*, *at*(= *ad*), *ilos*, ceteraque istiusmodi.

PROVINCIA NARBONENSIS

SALLUVII

113. Jullian, *Eyguières*, cum imagine delineata; cf. *Bulletin archéologique*, 1899, p. CXII et CXXIII.

In tabella opisthographa alta m. 0,07, lata m. 0,075, mense Aprili a. 1899, ab *Augusto Perret* reperta in ruderibus villae romanae « sur le sommet de Costefère, au lieu dit Sainte-Cécile », ad vicum hodie dictum *Eyguières* (dép. des *Bouches-du-Rhône*).

Obscurissimum titulum, in quo ita inter se mixtae sunt litterae ut non discerni possit nisi multo labore quae sint cuiusque linguae, solita calliditate enucleare temptavit Jullian, qui in hunc modum quae vidit nobis tradidit : « Je ne crois pas que les deux inscriptions aient été gravées par la même main Mais l'alphabet en semble le même. Il me paraît se composer pour deux tiers de lettres grecques et pour un tiers de lettres voisines des caractères étrusques et surtout nord-étrusques... Notre texte formerait donc la transition entre les inscriptions (celtiques ou non) à lettres grecques, trouvées en Narbonnaise, et les inscriptions (celtiques ou non) à lettres étrusques, trouvées en Transpadane. A titre uniquement provisoire... je proposerai la lecture suivante :

A

εμσολσιπλαο
υνχαιεσορεειδιζιτ
λ
χοιεσθατατ
αιασορελα
.σι...στοτ
σ χ

B

σμερτιιοτο
s'
ονγλιιλ...τ..
λοπσιγ...ε.σ
νοισ....οριιξ
as's'ξοτιζιε.
ε α
ολιποχχιχιι..ι
ριφοιχιχιι..χ.
αγτοργιιιρ...

« A quelle langue appartient notre texte? Je ne dirai rien de ferme jusqu'à nouvel ordre. » Ad celticam ex una parte, ad quamdam italicam dialectum ex altera pertinere putares, et quasi exemplum praebere manifestum illius « compromis italo-celtique » (Mohl, *Introd. à la chronologie du latin vulgaire*, 1899, p. 76) a viris doctis nuper excogitatum. Quicquid id est non in eo sumus ut hunc titulum perspiciamus. « D'autant plus que la plaque d'Eyguières est sans doute une *tabula devotionis* et que l'auteur de l'inscription, s'adressant aux dieux infernaux, a bien pu vouloir ne rien dire ou dire des mots sans suite ou des allitérations mystérieuses. Même si cela était, cependant, le texte découvert par M. Perret est le premier document de quelque étendue qui nous laisse soupçonner l'alphabet (à défaut de l'idiome populaire) de certaines populations de la vallée inférieure du Rhône, ligures, gauloises ou italiotes. C'est une des plus étranges de nos antiquités nationales. »

A. — 4-5 Restitui monitus a Julliano leviter ibi errasse qui imaginem delineavit; habet J. 4 .ι.σορελα ; 5 στστ.

BEBRYCES

114-120. O. Hirschfeld, *C. I. L.*, XII, 5367; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXIX; *Flucht.*, p. 270; cf. Héron de Villefosse, *Bulletin de la Société des Antiquaires de France*, 1895, p. 122.

In septem lamminis (octo traduntur, sed opisthographae quartae duobus partibus unum de meo more numerum **117** imposui) repertis una cum quadraginta circa romanorum imperatorum nummis, mense Iunio a. 1845, in fonte thermarum vici *Amélie-les-Bains* (dép. des *Pyrénées-Orientales*); ablatae sunt absente inventore et possessore Puiggario (le colonel A. Puiggari), nec iam deinceps visae. Apographa duo confecerat Puiggari, alterum Bonnefoyo (de Bonnefoy) missum, alterum sibi adservatum; ex quibus pendent omnes qui ediderunt, eorumque nomina dedit O. Hirschfeld.

114

kantasnis kat
rogamos et de
petamu kiosot
sauate non
lerano et de
uxneso apeteia
et eleta
neso a . . la
nuki
. . . .

nisqie
kilitiusi
metat
ulaten
. . ruet
. p . . . . .

115

Nicasquite
rogamus . . s
ssyatis numema
s . . niueldela
res . . nu quai
autete
cuma . .

116

Kenumene maximie flaucre
illius siroes . . . . quae ant quid . . ruid
asetiuat laaokrios
ucaposima atxexiaia
os niam cat . . on . . .
s non e vostrim
m . . tatinum
ullxki . . ki
ohir

117

A

in parte antica :
Demeti
« sequuntur versus quinque incertae lectionis. » H.

B

in parte postica :
Amikiou
« reliqua non intelleguntur. » H.

118

Axx . . .
. . eaub . .
axsonis

119

Domxsaa
nis kas rog
mos et de
tamus
dinno
nn

120

Colos

Quid significent tabellae non expedio.

Lectionem a Bonnefoyo propositam exhibuit Hirschfeld; cui dicenti « equidem ab his titulis votivis aut fictis aut certe pessime descriptis abstinere satius duxi » adsentiebatur primum Wuensch (*D. T. A.*).

Ego titulos fictos minime crediderim, ita vero relatos ut nobis parum proficiant. Utrum sint gallico an latino sermone scripti viri docti disputaverunt; Sacaze (cf. *C. I. L.*) in tabella **114** (cf. **115**, 2; **119**, 2-4) vocabula *rogam*[*u*]*s et dep*[*r*]*e*[*c*]*amu*[*r v*]*os sa*[*n*]*ate no*[*s*] agnoscere sibi visus est; post Moninum contra (Monin, cf. *C. I. L.*) putavit Wuensch (*Flucht.*), qui genuinas esse tabellas iam non dubitat, plebeiam et gallicam linguam scribenti praesto fuisse. Quod si verum est concedendum est tamen nonnulla, praeter ea quae notavit Sacaze, sonare latinum; sint ex. gr. **116**, 1-2 *maximie, illius, ...quae, quid*; 6 *vostrim.* Igitur non merum sed gallico et latino mixtum fuisse (cf. ad n. **113**) hunc sermonem fateamur, nec eo magis perspicuum.

HISPANIA

PROVINCIA TARRACONENSIS

CASTELLON DE LA PLANA

121. Huebner, *Monumenta linguae Ibericae*, 1893, p. 155 sq., n. XXII, cum tabula; cf. Wuensch, *Flucht.*, p. 270.

« *Castellon de la Plana*, lammina longa m. 0,435, lata 0,04, reperta m. Augusto a. 1851..., « en uno de los Puchs (tumuli ita appellantur, qui sepulcra vetusta continebant) de Castellon »... Nunc est in museo archaelogico Matritensi. » H.

Inscriptionem ita legit Huebner :

: irtaims airieimth sinektn urcecerere aurunikiceai
asthkiceaie ecariu aduniu kduei ithsm eosu shsinpuru
krkrhniu qshiu iithgm kricarsense ultthcraicase
argtco aicag ilcepuraies iithsiniecarse

« Cum in sepulcro reperta sit lammina contineatque unum saltem vocabulum (v. 4 *argtco*), quod ad sepulcrum spectat, inscriptionem conicio legem aliquam sepulcralem continuisse sive fortasse exsecrationem... Monumentum linguae Ibericae primarium adhuc obscurum manet. » H. De exsecratione iberica lingua conscripta consentit W. cum Huebnero.

LUSITANIA

EMERITA

122. Huebner, *C. I. L.*, II, 462, ubi ceteros libros vide; Wordsworth, p. 231, 487; Wuensch, *D. T. A.*, praef. p. xxv.

« Tabella marmorea alta m. 0,24, larga 0,22 versus finem proximi (= XVIII°) saeculi infixa muro lacus artificialis pro harum regionum more ad aquas colligendas exstructi, ab Emerita (*Merida*) leuca una septentrionem versus siti atque *la albufera* sive *la charca de Pacheco* dicti. » H. Ubinam fuerit origine non traditur; adservatur Emeritae apud Antonium Pacheco.

Dea Ataecina Turi-
brig Proserpina
per tuam maiestatem
te rogo oro obsecro
uti vindices quot mihi
furti factum est quisquis
mihi imudavit involavit
minusve fecit eas res qiss
tunicas ***VI*** *. . . pa]enula*
lintea ***II*** *in[dus ium cu-*
ius i r v . . . m ignoro
ia . . . . ius
vi

Proserpinae Ataecinae Turibrigensi demandantur qui scribenti furati sunt vestimenta.

1-2 *Dea Ataecina Turibrig(ensis)* non semel hic prodit; eam magno-

pere in his regionibus cultam fuisse indicant tituli Emeritensis (*C. I. L.*, II, 461, *D(eae) s(anctae) A(taecinae) T(uribrigensi) P(roserpinae)*, Metellinensis (605, *Dominae [T]uribri[g](ensi) Adaegina[e]*), originis incertae (71 *D(eae) s(anctae) Turibrig(ensi)*, quorum animadvertas velim primum et tertium litteris singularibus scriptos fuisse. *Turibrigensis* dicitur probabiliter ex oppido Turobriga Baeturiae Celticae, ut docuit Huebner (ad n. 462 et 964), Emeritae vicino. Non alia est ac Proserpina, quae ter nude adpellatur in titulis *Villaviçosa* Portugalliae (n. 143-145), ideoque inferis diis adnumeranda. — 5 *quot = quod*. — 7 « *imudavit* rustice scriptum est pro *immutavit* » H , cf. Wo., p. 487; *involavit* legitur quoque in tabella ad Aquas Sulis Anglorum reperta, cf. **104**, 1. — 8 Post *res*, quod restituit H., legendum est more solito *q(uae) i(nfra) s(criptae) s(unt)*. — 9-10 Huebneri sunt supplementa, qui monet tunicarum numerum posse fuisse VIIII. — 9 *paenula* pluralem esse ex neutro *paenulum* placuit Wordsworthio. — 10 Vel ludens vel audacter nimis proposuit Mommsen apud H.: *In[nox]ium, cuius [ego nomen cu]m ignoro, ta[men tu scis], ius vi[ndictamque a te peto]*. — In fine tituli supplevit H. coniectura : *eum tu pessimo leto adficias*, vel *consumas*, vel simile quid.

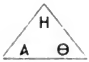
ITALIA

LIGURIA

BORDIGHERA

123. Kaibel, 2276; Wuensch, *D. T. A.*, praef. p. IX; descripserunt et apographa Mommseno miserunt A. S. Murray et Thompson, quorum lectiones aut emendationes notantur apud K.

Discus plumbeus ad vicum *Bordighera* repertus adservatur in Museo Britannico. In medio disco, ait K., « videntur haec nomina ex ampliore dirarum formula superesse »; qui tamen non indicat ullas supra excidisse litteras.

Γναῖον
Οὐέργιον
Μάρκον Κά-
τλιον ἀπελεύ-
θερον ἰατρόν,
Πόπλιον Κέλ-
πόδρ ι ιον Ὑ-

πέρον Λίνου
ἀπελεύθερον,
Μαίγιον
Ἰανουά-
ριο(ν)
[Ε]ὐόδου
ἀπελεύ-
θερον,
Σέρπιον
Ἀθήναιο(ν)
Ὑγρίδο
ἀπε-
λεύθε[ρον]

Defixi quattuor libertini nude nominantur.

1-2 Omisit W. — Quid sibi velit insculptum illud triangulum non declaraverunt editores. — 3 Fναῖον in disco, emendavit Th.; Ενδιον Mu. — 4 Οὐεργί(νι)ον corr. Mo. — 5-6 καπιου Mu. — 7 ιανθ(ον) Mu, ἰατρόν Mo., ἰα⟨ν⟩τρό(ν) agnoscas. — 8 In fine κεμ Mu.; Κ[α]λπούρ⟨ι⟩νιον restituit K. — 10 In fine δυλ..υ Mu. — 12 « Originally μαιο||ον, altered apparently into μαιγ(?)ιον » Th., μαιριον Mu., corr. K. Μαί[κ]ιον. — 15 E coniectura Kaibeli qui dat + pro E, dum haec addit : « primum elementum dubitat Thomson χ an ψ esse dicat ; non videtur littera esse » ; χουσιδου Mu. — 15-16 Iunxit errore W. — 18 Σέρ[γ]ιον recte emendavit K. — 20 Temptavit K. veri similiter Ὑ[πε]ρίδο(υ). — 21-22 E duobus versibus unum fecit W.

ETRURIA

VOLATERRAE

124-126. Pauli, *C. I. E.*, 52 *a*, *b*, *c*, p. 17 sq.; Fabretti, *C. I. I.*, 314-316, tab. XXV, ubi ceteros libros vide, cf. F. Skutsch, *Indogermanische Forschungen*, V, p. 259, n. 1.

« Tre lamine di piombo trovate all'ingresso di un ipogeo di *Volterra* e riposte nell' archivio della città : le due ultime erano incluse nella prima che si ripiega a maniera di dittico; e questa era stretta con una striscia di piombo. » (Lanzi apud F.). Exstant in museo Guarnacci.

124 = P. 52 *a*; F. 314. « Lamina di piombo ripiegata a foggia di lettere e corrosa nella piegatura. » F. Unus P. hanc et sequentes duas latinis litteris dedit, cui adhaereo.

A

v. supni. astnei
v. supni. larθi. puinei.X
v. supni. velanial
v. supni. reienal
l. velusna. felmuial
v. velusna. v. caluti
v. puina. armnial
l. larθeu. fulnei
pultace. veiena. icapui||nei
l. larθru. θepza
cuce. malace. pultace
l ? ? ? ist ? v ? θa
vlcac fuli|una
l ultace (?)

B

acep fuluna. mazutiu
l. laθu la. acmne
alcuz. fuluna
l. laθu|
a. velani. puine
a. velusna
fasta. l laθu
luθi . . ẓlani urmte
l. acmne
masve. veienei
ẓaves elva ẓri
θusce. fuimo. laθu. pace.

125 = P. 52 *b*; F. 315. Lammina alta m. 0,089, lata m. 0,11.

θuśaθur
se . lasva
θlu θupit
aisecetati

126 = P. 52 *c*; F. 316. Lammina alta m. 0,092, lata m. 0,13.

herace
p
e

Defixionum tabellas esse docuit Skutsch « wie ihr Aeusseres und die daraufstehenden Eigennamen zeigen. »

LOCUS INCERTUS

127. Gamurrini, 804; cf. F. Skutsch, *Indogermanische Forschungen*, V, p. 249, n. 1.

Tabellam auream devotoriam esse coniecit Skutsch; inscriptionem votivam suspicatus fuerat Bugge, *Etruskische Forschungen und Studien*, IV, 241; etruscis tantum litteris edidit *G.*

CAMPIGLIA MARITTIMA

128. Gamurrini, I et II, cum imagine zincotipica; vide quae notavit Skutsch, apud Wuensch *D. T. A.*, praef., p. xxiv, n. 1.

Tabellam altam circa m. 0,10, latam circa m. 0,125, supra praecipue mutilam, cum decem versibus sinistrorsum exaratis, reperit *A. Mazzolini* inter sepulcra tertio exeunte a. Chr. n. saeculo effossa ad vicum

Campiglia Marittima Etruscorum, « in una collina situata alla falde de monte Pitti fra Suvereto e Campiglia » (G., I, p. 432). Ratione quoque scribendi, auctore Gamurrinio, ad eamdem aetatem atque sepulcra spectat titulus.

Accuratius ab eo confectam descriptionem alteram (= G., II) recepi.

sθ . velśu . lθ . c . lθ . . . . . inpa (θa)picun
θapintaś . aθ . velśu . lθ . velśu
lθ . c . ls . velśu . lθ . c . lθ . śuplu
aθ . śuplu . ls . hasmun
sθ . cleuste . lθ . cleuste . vl . (au)runs
θancuil . velśui . ceś . zeriś . imś . se
mutin . aprenśaiś . inpa . θapicun
θapintaiś . ceuśn . inpa . θapicun
lun . θapicun . ceś . zeriś
titi . setria . lautnita

Docet Gamurrini (I, p. 434) delata hic fuisse octo virorum, mulierum duo nomina. « Tutti hanno il prenome, il nome di famiglia e del padre, e talvolta dell' avo, e ancora l'ufficio e la qualità. La famiglia che predomina è la Velzia... »; (II, p. 340); « mi sembra chiaro, che abbiamo in *θapicun* e in *θapintas* un senso funebre dal verbo greco θάπτω e da τάφος. » Cuius commentatione fretus nonnulla in hunc modum vertas.

1 Sethrus Velsius, Laris filius, Laris [nepos , in sepulcro
2 positus; Aruns Velsius, Laris (filius) ; Velsius
3 Laris filius ; Lar Velsius, Laris filius ; Laris —
4 Aruns — Lar —
5 Sethrus — Laris — — —
6 Tanaquilla Velsia — — — —
7 — — in sepulcro
8 positus — in sepulcro
9 Lucumo sepulcr — —
10 Titia Setria liberta.

Vix autem credam quod docuit idem vir doctus omnes qui referuntur in hac lammina unius esse aut familiae aut collegii funeraticii (prius convivas in epulo funebri coenantes induxerat) cuius proprium esset sepulcrum. Sed cum saepe legantur in defixionibus sola nomina, tabel-

lam hanc et plumbeam et in sepulcreto repertam devotoriis adnumerare cum Skutschio malui.

G., l. — 1 In dextra parte *lθ. necches. inpa. θapicun..* — 3 Omisit in medio versu *lθ. c..* — 7 *munin. upronśa. iś. impa.* —·— 8 *θapinta. lś. ceu. śn. impa. θapicun. i.* — 10 *satria.*

ARRETIUM

129. Bormann, *C. I. L.*, XI, 1823; Gamurrini, in Strozzii *Periodico di numismatica e sfragistica per la storia d'Italia* (Firenze) II, 1869, p. 50-52; Mommsen, *Bleitafel*, ex quo repetivit Henzen, *C. I. L.*, VI, ad n. 141; Wilmanns, 2749; Wordsworth, p. 231, 486, neglecta versuum divisione; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVII.

In tabella opisthographa alta m. 0,12, lata m. 0,09, reperta cum nummis, mense Iulio a. 1869 in fonte « di acqua acidula ferruginosa » *Poggio Bagnoli*, « sotto all' antico castello di Pergine presso il fiume Ambra fra Arezzo e Biturgia » G. (p. 48-49). Monet Gamurrini scripturam ad alterum p. Chr. n. saeculum referri posse. Adservatur in museo Arretino.

A

Q. Letinium
Lupum, qui et
vocatur Cau-
cadio, qui
est fi[lius] Sal-
lusti[es Vene-]
ries sive Ven[e-]
rioses, hunc
ego aput vos-
trum

B

numen de-
mando devo-
veo desacri-
fico, uti vos A-
q̈ue ferventes,
siv[e v]os Nimfas
[si]ve quo alio no-
mine voltis adpe-
[l]lari, uti vos eu-
m interemates
interficiates
intra ann-
um itusm.

Aquis ferventibus sive Nymphis demandatur Q. Letinius Lupus, qui et Caucadio, Sallustiae Veneriae sive Veneriosae filius; defixionis causa siletur.

A. — 3-4 *Caucadio* ex Καύκας ut Ἑρμαδίων ex Ἑρμᾶς M. — 5 *fil[ius]* Wo., *fi[liu]s* G., M., H., Wi. — 5-7 *Sal|lustie[s Ven e]ries* G., M., H., *Sal|lusties Ven[e]|ries* Wi., Wo. — 6-8 De genetivo in *es* desinente, cf. Neue, *Formenlehre der lat. Sprache*, I², § 7, p. 13 sq.; *D. T.*, **134** *a* 5; **135** *a* 1.

B. — 3-4 *desacrificio* G., M., H., Wi., Wo. — 5 *Aquae* correctum ex *Aque*. — 6 *si[ve] v[o]s* G., M., H., Wi., Wo. — 7 *[s]ive* Wo. — 7-9 De formula cf. *D. T.*, **196**, 3-5. — 8-9 *adpell[a]ri* Wo.; *illum* in fine Wo. — 10 *interematis* Wo. — 13 « Post *um* quid fuerit non intellego » B.; negat M. posse emendari *istum* quod coniecerat G., docetque pronomine *hunc* uti debuisse qui scripsit; *i(ta?) v(otum?) s(olvam?) m(eritis?)* M., H.; *itus* (= *i[d] us*) *M(artias)* vel *M(aias)* Wo., exempla idem adtulit epigraphica litterae *d* in *t* mutatae, quibus addas v. g. in hoc ipso titulo *a* 9 *aput* = *apud* et infra **190**, 13 *ticidos* = *digitos*.

PERUSIA

130. J. Schmidt in *Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica*, 1879, p. 171; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVIII; cf. *Flucht.*, p. 270.

In lamnina opisthographa alta m. 0,013, lata m. 0,015; foramen est infra in imagine. Adservatur in museo publico Perusino.

A	B
Felix. Pi-	*Camu-*
etron.	*rinus*
. . .	*an*

Devotorios inter titulos hunc locavi, quanquam nomina tantum exhibet, utpote Styrensibus simillimum; « sepulcralem fuisse non negaverim » W., *D. T. A.*

A. — *P|etron.* W., *D. T. A.*

B. — 1 *Cam[a]* W., *D. T. A.* — 3 *.n* W., *D. T. A.*

Vidit cum ea M. Rostowzew alias circa decem tabellas, et ipsas nomina continentes praetereaque nihil. De quibus ab eo certior factus Wuensch, qui consulto neglexerat Styrenses, nec eas edere ausus est.

PICENUM

SEPTEMPEDA

131. Mommsen, *C. I. L.*, IX, 5575; L. Lanzi, *Saggio di lingua etrusca*, vol. III, p. 548 sq., 569, tab. xvi, 10, edit 2, Firenze, 1825; Wuensch, *D. T. A.*, praef. p. xxvii; cf. Huebner, *Exempla*, p. xlv.

« In un piombo alto circa a un palmo con lettere di rilievo come in sigilli romani, e scritte da destra a sinistra ... Fu trovato con un' olla di terra cotta, nel cui fondo era una posatura di liquor nero, come vinoso, » a. 1782, Septempedae (*S. Severino*) L.

Antestia
Sabina et Vi-
bia Politice Cl-
ymene Cam-
bosa piam
a Felicisse-
ma Oppia
Silvina
dicato

Nuda sunt feminarum nomina.

Perperam interdum descriptum fuisse titulum facile crediderim; num de devotorio agatur dubitari potest. — 3 *Politice* = *Polytyche*. — 4 6 Litteras inter *Clymene* et *Feliciss*[*i*]*ma* non intellexit M.: *piama* mihi obscurus est locus et probabiliter corruptus. — 6 *Felicissima* M., W. — 9 *dicato* quid significet diiudicet peritior quis; *dicato..*? W.

MARSI

MARSI MARRUVIUM

132. *C. I. L.*, IX, 3748; Huebner, *Exempla*, 946, cum imagine paene ad verum versuum 1-3; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVII.

Lammina « litteris angulatis » scripta, reperta apud Marsos Marruvii (*San Benedetto*) ad lacum Fucinum, exstat in antiquario Berolinensi (7235).

Sextus Pompeiius
Leonida, L. Paqued-
ius
Philo, Septimius
Felix, Marcius Cela-
dus, Herenius Labi-
canus, Marinus, C.
Gavius Secu[*n*]*du*[*s*]

Mera dantur devotorum nomina.

1 *Pompei*(*i*)*us* intellegas. — 2 *Leonida*(*s*) potius exspectes. — 3 Omissas litteras tres postea supra versum addidit qui inscripsit, ne obscurum legenti esset decurtatum nomen *Paqued*, utpote rarum, immo insuetum; cf. *Pacedia*, *C. I. L.*, IX, 3821. — 5 *Heren*(*n*)*ius* restituas.

LATIUM

NOMENTUM

Quae infra eduntur tabellae tres (**133-135**) media parte plicatae, inter semiusta mortuorum ossa repertae fuerunt in ollis duabus sepulcri prope Nomentum (*Mentana*) effossi, in fundo qui dicitur *Imaginella*. Monet Ludovicus Borsari, qui publici iuris eas fecit cum delineatis ad verum imaginibus, se « quattro laminette plumbee » extraxisse; quarta deest in *Notizie degli scavi*. Cum simul collecti fuerint nummi imperantibus Claudio, Domitiano et Commodo cusi cuique probabile erit non immissas fuisse lamminas nisi secundo p. Chr. n. vergente vel tertio ineunte saeculo. Animadvertendum tamen est non intactum usque nunc permansisse monumentum sed fuisse antiquitus iam a praedatoribus violatum.

133. Borsari, p. 210, n. 3 cum imagine; Cagnat, XXXIX, 1901, p. 469, n. 185.

In tabella alta m. 0,072, lata m. 0,071, infra mutila; exstant foramina duo ad infigendum clavum.

T · Octavius · T · l
P · Fidustius ·
. .
ɐı̣ɹɐsɹǝʌpɐ ɹ̣ ɐn
5 *snı̣ɹɐsɹǝʌpɐ ı ınb ı̣s*
ɐı̣ɹɐɔ
ɐı̣ɔ · · · · · · · · sod

Potest fuisse iudiciaria defixio (cf. v. 4-6).

1.2.5 Pro punctis distinguuntur lineolis vocabula, *Octavius* vero et *T.* litterula ‹. — 3 Apparent in tabella duarum litterarum vestigia, tria

notavit B. — 4 Post *au* superest tantum |. — 4-5 In *arvosaria* et *arvosarius* prioris *r* maxima pars periit; de *advorsaria* et *advorsarius* recte cogitavit B. — 6 *cavia*, vel fortasse *causa*. — 7 *pos...* B., C., qui reliqua omiserunt. — Quam ob causam inversa fuerit a scribente altera pars tituli non satis perspicuum est. Versus ita disponunt B. et C. ut, ordine restituto, 7 post 3 legatur, extremusque sit 4.

134. Borsari, p. 208 sq., n. 2, cum imagine; Cagnat, XXXIX, 1901, p. 469, n. 184.

In tabella opisthographa alta m. 0,085, lata m. 0,115, ubi apparent tria ad infigendos clavos foramina.

A

T. Octavius sermone
M. Fidustius v mutus
sermone Fidustium
uius
Irena Plotiaes
dficere. ex amu meo
nesu. quaestu caput olaus
d scribo cilos. exci

B

memra omnia laius
licua ilatu connatus
ex anu novo cres *ano*
ex oc tand moreo ila con
matie bonus quadrin
vesticia ilatus faci latus
bona. ra matse acapa-
nopru mecol i. nn in

Num sit iudiciaria tabella infra ad *a* 1 disputavi. Ut in sequenti Nomentano et in Minturnensi (**190**) titulis ita et in nostro defixorum hominum corporis partes enumerari absque dubio est; tanta vero imperitia fuit confectus ut pauca certo legantur quanquam post Borsarium et Cagnatum mihi quoque nonnulla agnoscere contigit.

A. — 1 *Octavius*, *o* ex *e* correcto. — *Sermone* (?) B. et C., quod hic et in v. 3 cognominis modo bis positum fuisse minime liquet, collatis praesertim tabellae **133** nominibus; propter *mutus* in v. 2 locum intellegendum censeo: *T. Octavius sermone* (*mutus sit*), *M. Fidustius. mutus sermone* (*sit*), eadem omnino ratione qua saepe adhibetur in defixionibus verbum *ommutescere* in adversarios dictum (cf. indicem VI). Nomenti devoveri solitos fuisse adversarios in propatulo est e praecedenti lammina. — 2 Quid sibi velit litterula *v* quis enucleabit? — 3 *Fidustium* accusativum non expedio. — 4 *vius* B., C., potest fuisse (*h*)*uius* cf. **135** *a* 10, *b* 8. — 5 *Irena Plotiae*⟨*s*⟩ filia aut serva; de genetivo *es* vide **129** *a* 6-8. — 6 *dficere* = *d*(*e*)*fi*[*g*]*ere*; cetera obscura sunt, *ex a...* tantum

B. et C. — 7 Hoc est *n[i]su(m)* (non *n a sum*), *quaestu(m)*; *olaus* fueritne *ol(f)a(t)us* (pro *olfactus*, cf. de Vit in Glossario) an *ola[r]us* (« *ola* summi umeri pars posterior » *Gloss.* IV, praef., p. XVIII et in *Thesauro* s. v.), an tertium quid in incerto remanet. — 8 Prima littera *a* vel *d*, ut fiat *ascribo* vel *d(e)scribo* eodem sensu quo *defigo*, nisi mavis *o* cum sequentibus litteris iuncto *ocilos* (= *oculos*) dare; *scribo ocilos* B., C., iterato *o* quod semel est in plumbo. — In fine *exiit* B., C., esse potest tam *a* quam *x*; *t* non apparet sed *l*.

B. — Praeter 1 *mem(b)ra omnia*; 2 *li(n)cua ila*; 3 *ex a... ces*; 4... *ila...*; 5 *matie* (?) *bonus qua...* de omnibus desperaverunt B. et C. — Haec insuper coniectanda sunt : 1 *la[t]us* sive *(h)a l it[us]*. — 2 *li(n)[g]ua(m)*, *[f]latu(m)*, *con[n]atus*. — 3 *Crescon(i)ano* (?), in v. 4 et in dextro margine scripta nominis altera parte. — 4 *ex (h)oc ...umore...* (?), etsi puncta sunt post *d* vel *a* et ante *ila*. — 4-5 Si *Crescon(i)ano* (cf. v. 3) reieceris, *con* (= *cum*) *mat[r]e* temptabis. — 5 In fine esse potest *clua p reu*, ex inferiore litterae *l* ductu de littera *q* etiam cogitavit Borsari in **135** *b* 7. — 6 *vesti[g]ia*; deinde iterari *[f]latus* (cf. v. 2) in his versibus est quod mireris, ceterum ubi *l* dedi describere *c* minime absurdum esset; *faci(e)* (?). — 7 Inter *bona* et *cu* litteram excidisse probabile est; *mat[r]e* (?), in fine *p* vel *d*. — 8 *p* vel *d*.

135. Borsari, p. 207 sq., n. 1, cum imagine; Cagnat, XXXIX, 1901, p. 468 sq., n. 183.

In tabella opisthographa alta m. 0,052, lata m. 0,092, quattuor sunt foramina ad clavos ut videtur infigendos.

A

Mulcio Nicoaes oculos
manus dicitos bracius uncis
capilo caput pedes femus venter
natis umlicus pectus mamilas
collus os bucas dentes labias
me nt[u]s oclos fronte supercili
scaplas umerum nervias ossu
merilas venter mentula crus
quasta lucru valetudines defico
in as tabelas.

B

Rufa Pulica manus detes
oclos bracia venter mamila
pectus osu merilas venter
. . crus os pedes frontes
uncis dicitos venter
umlicus cunus
ulvas ilae Rufas Pulica deioo
in as tabelas.

Quod ita fere emendes :

A

Malcio Nicones oculos
manus di[g]itos brac(h)ia⟨s⟩ un[gue]s
capil(l)o(s) caput pedes femu[r] vent[r]e(m)
nat[e]s um(bi)licu[m] pectus mamil(l)as
collu[m] os buc(c)as dentes labias
me[nt]u[m] oc(u)los fronte(m) supercili(a)
scap(u)las (h)umerum nerv[o]s ossu(m)
merilas vent[r]e(m) mentula(m) crus
qua(e)stu(m) lucru(m) valetudines defi[g]o
in (h)as tabel(l)as.

B

Rufa(s) Pulica(e) manus de(n)tes
oc(u)los brac(h)ia vent[r]e(m) mamil(l)a(s)
pectus os(s)u(m) m[e]rilas vent[r]e(m)
..crus os pedes fronte[m]
un[gue]s di[g]itos vent[r]e(m)
um(bi)licu[m] cun(n)u[m]
(v)ulva[m] il(i)a⟨e⟩ Rufas Pulica(e) de(f)i[c]o
in (h)as tabel(l)as

A quodam rivali defiguntur Malcius Niconae filius aut servus et Pulica Rufae filia aut serva cum omnibus corporis sui partibus.

A. — 1 *Nicones* recepi post B. et C., quanquam in imagine litterae II (= E) pars sinistra ad similitudinem litterae L insculpta est, ita ut *Niconlis* quod vix latinum sonat potius legas. De genetivo in *es* desinente cf. quae supra adnotata sunt ad **129** *a* 6-8. — 4 *natis* idem est ac clunes; *um(bi)licus* restituit B. hic et in *b* 6. — 5 *bucas* de genis dicitur. — 6 *me[nt]us* et extrema duo vocabula correxit B. — 7 In *scaplas p* e *l* ligavit qui titulum exaravit; *ossu(m)* vel *oss[a]*, « ὀστοῦν *ossum* », *Gloss.*, II, p. 388, 26; *ossum* usurpatur a Pacuvio, Varrone, Gellio, Tertulliano, Augustino, cf. De Vit, *Lexicon* s. v. — 8 *merilas* quid sit non liquet, lectio tamen certa est, *meritas* (?) C. errore; me quoque fugit cur iteretur in *a* (v. 3.8) *venter* et in *b* ter detur (v. 2.3.5). — 9 *qua(e)stu* emendavit B.; *qu(e)stu* C. — 10 Accusativus perperam pro ablativo *(h)is tabel(l)is* vel *(h)ac tabel(l)a*.

B. — 1 *Rufa(s)* ex v. 7, *Polica(e)* ex *a* 1 (*Malcia*) conieci, tamen saepe nominativo ponuntur defixa nomina; exempla genetivi in *as* collegit Neue, *op. cit.*, § 5, p. 5 sq. — *de n tes* restituit B. — 2 *oclos* cf. *a* 1 et 6.; *bsacia* B., errore, ut opinor, typothetae. — 3 *os(s)u* B., C., de quo vide ad *a* 7; *m e ritas* dedi collato *a* 8, *meritas* (?) B., C., certum est *mecitas* in imagine. — 4 Ante *ceus* non desunt plus quam duae litterae, vel fortasse una. — 6 *cun(n)us* C. — 7 Init. *quas*(?) B., *quos*(?) C., ego *ulvas* (= *vulvam*) non tantum suspicor sed cernere mihi visus sum in imagine, etsi cursivum *l* hic adhibitum alibi nusquam apparet in titulo, namque non una sed plures sunt in his versibus eiusdem litterae scribendae rationes; *ilia* ex *ilae* mea est coniectura. — *Publica* C., littera *b* non est in tabella: bis prodit mulieris nomen sive per errorem sive ut a daemonibus certius cognoscatur. — *def(i)co* B., C., nihil esse in lammina scito nisi *deino* — 8 Cf. *a* 10.

ROMA

136. Conway.

In vase fictili alto m. 0,035, lato m. 0,105, tribus minoribus et rotundis vasibus conflato in formam trianguli. Repertum est cum aliis, a. 1880, Romae inter colles Quirinalem et Viminalem in *Via Nazionale*, intra murum Servianum. Dubitari potest utrum ibi exstiterint sepulcra in quae deposita fuerint vasa an aliunde forte fuerint delata. « I think we may assign the vase with some confidence to the beginning of the fourth century B. C. » C., p. 458.

Iovei Sat deivos qoi med mitat nei ted endo cosmis virco sied,
asted noisi Ope Toitesiai pacari vois.
duenos med feced en manom, einom duenoi ne med malo statod.

Quod est anglice versum :

« May the gods Jove, Vejove, and Saturn (grant) that Proserpine, to whom they suffer this vase to be despatched, show thee no favour, unless indeed thou art willing to make thy peace with (aut « make atonement to », aut « be appeased towards ») Ops Toitesia.

Duenos made me (as a curse) against Manus, and let not evil fall to Duenos from me. »

Qui commentandae huic inscriptioni operam navaverunt plerisque viris doctis (quorum libri enumerantur apud C.) vas munus oblatum fuisse visum est ideoque votivum esse titulum, de devotorio collatis nonnullis ac potissimum Cnidiis defixionibus (*D. T.*, **4**; **6**) unus Conway cogitavit. Num recte fecerit quis adfirmare audeat praesertim cum Skutsch (apud Wuensch, *D. T. A.*, praef p. xxiv, in nota) « id omni carere probabilitate » pronuntiaverit? Tamen in hac mea sylloge illius lectionem inserendam decrevi ut rem peritus quisque priscae Latinorum linguae diiudicare posset, neque eam ego incaute neglexisse arguerer. « The fact that our curse is on a vase, not a leaden plate, may perhaps be thought a slight difficulty; but this also can be paralleled. There is a curious curse on a lamp of the Augustan epoch in which a man binds his genius to accompany him to the nether world [*D. T.*, **137**]. » C., p. 457 sq.

3 Tituli auctorem esse Duenum monet C.

137. Dressel, *C. I. L.*, XV, 6265, cum tribus incisis ligno apographis, Garruccii, Detlefseni, suo; Garrucci, 1860, p. 70, cum imagine ligno insculpta; *Syll.*, 1152; Preller, *Lampe*; Wuensch. *D. T. A.*, praef., p. xxv, neglecta versuum divisione; cf. Steuding, p. 258.

Titulus in ventre lucernae fictilis atramento scriptus adservatur in Museo Kircheriano.

Helenus suom nomen eimferis
mandat; stipem strenam lumen
suom secum defert; ne quis eum
solvat nisi nos qui fecimus.

Insuetam defigendi formulam his verbis expedivit Preller : « Der Ausdruck *stipem strenam* deutet auf ein Neujahrsgeschenk..., bei welcher Gelegenheit eine brennende Lampe mit glückverheissender Inschrift oder entsprechenden Bildern und Zeichen etwas gewöhnliches war. Also hier das finstere Gegentheil von diesem heiteren und bedeutungsvollen Gebrauch : denn sollte das Licht der brennenden Lampe

sonst Segen und Freude ausdrücken, das blühende Leben des vitalen Genius, so wird hier eben dieses *lumen* in den Abgrund der Hölle und zu den Geistern der Abgeschiedenen beschwören. Der Name *Helenus* ist dabei auch nicht ohne Bedeutung und mag den Verwünschenden weiter geführt haben, denn ἑλένη, ἑλάνη ist eine Fackel. » Iuvat etiam Steudingii verba referre : « Eine Lampe mit Devotionsinschrift deutet.. auf den Brauch, dass eine solche als symbolischer Ausdruck für das Lebenslicht des Verfluchten bei der Ceremonie ausgelöscht wurde. »

1 Pro *nomen cimferis* dederunt *genio* (= *genium dis inferis* G., 1860, *genio m(a nibus inferis* G., *Syll.*, *genio Manib us inferis* P. ; Riess autem, *Rhein. Mus.*, XLIX, 1894, p. 183, n. 1, a Dresselio per Domaszewskium monitus : *Helenus suom nomen d is inferis*, cui adsensus est Wuensch. At ipse Dresssel postea (a. 1899 in *C. I. L.* pronuntiavit : « in lucerna est *nomen cimferis* », quod esse pro *inferis* vidit Mommsen apud Dr. — 3 *niquis* G. et Det., *nequis* aut *ni.quis* (?) Dr. ; cf. *D. T.*, **199**, 7. — 4 *licctmus* G., 1860, *licamus* G., *Syll.*, qui interpretatur *legamus*, *ligamus* P. ; « verbum esse *fecimus* certum est » Dr., cum eo consentiunt Riess et Wuensch.

138. Mommsen, *C. I. L.*, I, 819 ; Henzen, *C. I. L.*, VI, 141 ; Orelli-Henzen, 6115 ; Henzen, 1849 ; Lenormant, p. 366 ; Wachsmuth, *Kork.*, p. 564 G ; Wilmanns, 2748 ; Wordsworth, p. 231, 486 ; Garrucci, *Syll.*, 1151 ; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxv, omissa versuum divisione ; cf. Franz, *C. I. G.*, III, add. p. 1259 ; Huschke, *Dialekt.*, p. 894 et *Osk.*, p. 52, in nota.

Lammina « olim in volumen complicata filoque ferreo clausa reperta extra portam Latinam in vinea Aquariorum » M. Circa Augusti aetatem fuit ut ea quae sequitur confecta defixio.

Danae ancilla novcia
Capitonis, $\overset{h}{a}$nc ostium
acceptam habeas
et consumas Danae-
ne. Habes $\overset{u}{E}$tychiam
Soterichi uxorem.

Soterichus quidam servus « cerca.. d'assicurare la sua moglie, Euty-

Duenos made me (as a curse) against Manus, and let not evil fall to Duenos from me. »

Qui commentandae huic inscriptioni operam navaverunt plerisque viris doctis (quorum libri enumerantur apud C.) vas munus oblatum fuisse visum est ideoque votivum esse titulum, de devotorio collatis nonnullis ac potissimum Cnidiis defixionibus (*D. T.*, **4**; **6**) unus Conway cogitavit. Num recte fecerit quis adfirmare audeat praesertim cum Skutsch (apud Wuensch, *D. T. A.*, praef p. xxiv, in nota) « id omni carere probabilitate » pronuntiaverit? Tamen in hac mea sylloge illius lectionem inserendam decrevi ut rem peritus quisque priscae Latinorum linguae diiudicare posset, neque eam ego incaute neglexisse arguerer. « The fact that our curse is on a vase, not a leaden plate, may perhaps be thought a slight difficulty; but this also can be paralleled. There is a curious curse on a lamp of the Augustan epoch in which a man binds his genius to accompany him to the nether world [*D. T.*, **137**]. » C., p. 457 sq.

3 Tituli auctorem esse Duenum monet C.

137. Dressel, *C. I. L.*, XV, 6265, cum tribus incisis ligno apographis, Garruccii, Detlefseni, suo; Garrucci, 1860, p. 70, cum imagine ligno insculpta; *Syll.*, 1152; Preller, *Lampe*; Wuensch. *D. T. A.*, praef., p. xxv, neglecta versuum divisione; cf. Steuding, p. 258.

Titulus in ventre lucernae fictilis atramento scriptus adservatur in Museo Kircheriano.

Helenus suom nomen eimferis
mandat; stipem strenam lumen
suom secum defert; ne quis eum
solvat nisi nos qui fecimus.

Insuetam defigendi formulam his verbis expedivit Preller : « Der Ausdruck *stipem strenam* deutet auf ein Neujahrsgeschenk..., bei welcher Gelegenheit eine brennende Lampe mit glückverheissender Inschrift oder entsprechenden Bildern und Zeichen etwas gewöhnliches war. Also hier das finstere Gegentheil von diesem heiteren und bedeutungsvollen Gebrauch : denn sollte das Licht der brennenden Lampe

sonst Segen und Freude ausdrücken, das blühende Leben des vitalen Genius, so wird hier eben dieses *lumen* in den Abgrund der Hölle und zu den Geistern der Abgeschiedenen beschwören. Der Name *Helenus* ist dabei auch nicht ohne Bedeutung und mag den Verwünschenden weiter geführt haben, denn ἑλένη ἑλάνη ist eine Fackel. » Iuvat etiam Steudingii verba referre : « Eine Lampe mit Devotionsinschrift deutet.. auf den Brauch, dass eine solche als symbolischer Ausdruck für das Lebenslicht des Verfluchten bei der Ceremonie ausgelöscht wurde. »

1 Pro *nomen eimferis* dederunt *genio* (= *genium*) *dis inferis* G., 1860, *genio m(a)nibus inferis* G., *Syll.*, *genio Manib(us) inferis* P.; Riess autem, *Rhein. Mus.*, XLIX, 1894, p. 183, n. 1, a Dresselio per Domaszewskium monitus : *Helenus suom nomen d(is) inferis*, cui adsensus est Wuensch. At ipse Dresssel postea (a. 1899) in *C. I. L.* pronuntiavit : « in lucerna est *nomen eimferis* », quod esse pro *inferis* vidit Mommsen apud Dr. — 3 *niquis* G. et Det., *neqnis* aut *ni.quis* (?) Dr.; cf. *D. T.*, **199**, 7. — 4 *licctmus* G., 1860, *licamns* G., *Syll.*, qui interpretatur *legamus*, *ligamus* P.; « verbum esse *fecimus* certum est » Dr., cum eo consentiunt Riess et Wuensch.

138. Mommsen, *C. I. L.*, I, 819; Henzen, *C. I. L.*, VI, 141; Orelli-Henzen, 6115; Henzen, 1849; Lenormant, p. 366; Wachsmuth, *Kork.*, p. 564 G; Wilmanns, 2748; Wordsworth, p. 231, 486; Garrucci, *Syll.*, 1151; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxv, omissa versuum divisione; cf. Franz, *C. I. G.*, III, add. p. 1259; Huschke, *Dialekt.*, p. 894 et *Osk.*, p. 52, in nota.

Lammina « olim in volumen complicata filoque ferreo clausa reperta extra portam Latinam in vinea Aquariorum » M. Circa Augusti aetatem fuit ut ea quae sequitur confecta defixio.

Danae anilla noicia
Capitonis, onc ostiam (h above *onc*)
acceptam habeas
et consumas Danae-
ne. Habes Etychiam (u above *Etychiam*)
Soterichi uxorem.

Soterichus quidam servus « cerca.. d'assicurare la sua moglie, Euty-

chia, contra la malizia della defonta Danae. Ad essa percio offre un qualsivoglia ostia, pregando che la voglia aggradire e consumare, riscattando così l'anima della moglie, in luogo di cui vien dato il sacrifizio. Chè così credo doversi intendere l'iscrizione : prendi et consuma questa ostia, Danae, per non dover avere la mia moglie.. » ; lammina « sembra essere messa nella tomba della defonta siccome per avertirla del sacrifizio che ad essa si era fatto. » Haec Henzen (1849), rectius vero Mommsen, ut quidem sentio. « Precatur quae haec scripsit Ditem Patrem (?), ut Danaen emptam nuper Capitoni ancillam tanquam hostiam acceptam habeat tabeque consumat, ut idem diris in Eutychiam aliquam scriptis ante satis fecerit. » A rivali quadam muliere fuisse conscriptam defixionem minime absurdum est. « Danaen nuper Capitonis nuptam » fuisse docuit G. parum probabiliter. Quae Huschkio de hoc titulo placuerunt infra vide ad v. 4-5.

1 *Danae(n) ancilla(m) no(v)icia(m)* emendavit unus Wordsworth, sed nominativo ponitur nomen ut fit in his tabellis; *no(v)icia*, cf. *Digesta* XXXIX, 4, 16 « novicia.. mancipia intelleguntur, quae annum nondum servierint. » — 2 Omissam hic et in v. 5 litteram postea supra versum posuit qui titulum exaravit; *(h)ostiam* restituas. — 4-5 *Danaene* accusativum esse monuit M. et eamdem ac in v. 1 feminam designari. — *Danae|nis tabe S(extam) Eutychiam*, Hu. (*Osk.*), qui hac via commentatur : « Die Devoventin, wahrscheinlich eine neue Liebschaft des Sotericus, ruft die verstorbene Danae, also deren Manen, ...die von der Eutychia durch Devotion mittels Schwindsucht umgebracht war, unter Darbringung einer Hostia an, jene auch wieder genau bezeichnete Sexta Eutychia mit derselben Schwindsucht, die sie von ihr erfahren habe, zu verzehren. Also ein Devotionenkrieg weiblicher Tifersucht... Recht und Macht der Rache für die Angerufene aber auch dadurch begründet, dass sie selbst (wie die Devoventin meinte) von der Devovierten ungerechte Tödtung erlitte hatte... » Implicatam esse nimis interpretationem nemo infitiabitur.

139. Mommsen, *C. I. L.*, I, 818; Henzen, *C. I. L.*, VI, 140; Ritschl, *Priscae latinitatis monumenta epigraphica*, tab. XVII, 30 et p. 22, cum imagine delineata secundum Garruccianum exemplum; Marchi, p. 243; De Rossi, *Lamina*, p. 21; Orelli-Henzen, 6114; Fabretti, *C. I. I.*, 2716, tab. XLVI; Cavedoni; Garrucci,

p. 183, tab. VIII, 1, cum imagine; Garrucci, *Syll.*, 1150; Wachsmuth, *Kork.*, p. 564 F; Wilmanns, 2747; Wordsworth, p. 230, 486; E. de Ruggiero, *Catalogo del Museo Kircheriano*, 1878, p. 61, n. 195; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXV, turbata versuum divisione.

Lammina olim duplicata, alta m. 0,12, lata m. 0,275, a. 1851 « reperta D pedibus fere a Roma ad sinistram viae Latinae in vinea *Manenti* inter sepulcra, extat in museo Kircheriano. » Mo.

« Videtur esse scripta aut extrema liberae reipublicae aut Augusti aetate » H; in hoc consentiunt Mo., Ro. (p. 25), C., Wu.; de ineunte octavo ab U. c. saeculo cogitavit Ru.

Quomodo mortuos qui istic
sepultus est nec loqui
nec sermonare potest, seic
Rhodine apud M. Licinium
Faustum mortua sit nec
loqui nec sermonare possit.
Ita uti mortuos nec ad deos
nec ad homines acceptus est,
seic Rhodine aput M. Licinium
accepta sit et tantum valeat
quantum ille mortuos quei
istic sepultus est. Dite pater, Rhodi-ne
tibei commendo, uti semper
odio sit M. Licinio Fausto.
Item M. Hedium Amphionem,
item C. Popillium Apollonium,
item Vennonia Hermiona,
item Sergia Glycinna,

Rhodine Diti patri commendatur, ne M. Licinio Fausto placere possit. De versibus extremis (15-18) infra dicetur.

2-3 *nec loqui nec sermonare potest*, consonare plane formulam cum tabellae oscae (**192**, 6. 8) verbis *nep fatium nep deikum putians* monuit Mommsen; cf. ἡ γλῶσσα αὐτοῦ μόλυβδος γένοιτο, *D. T. A.*, 97, 7. 21. 39. — *sermonare*, Gellianum locum (XVII, 2, 17) contulit Mo. « *sermonari* rusticius videtur ...*sermocinari* rectius », daturquoque in *Gloss.*, IV, p. 391, 4 « *Sermonatur*, *sermonatus* sermonem facit », ubi deponens fuisse verbum traditur, neutrale autem et novum, ut recte observavit de Rossi, hic habemus. — 3 *seic* = *sic*, cf. 11 *quei* = *qui*, 13 *tibei* = *tibi*. — 7 *ut* errore H. in Orellianis. — 11 *quei*, in v. 1 *qui*. — 12 *Dite* vocativus ex *Dis*, cf. **191**; *Rhodine(n)* intellegas, *Rhodinen* Wu.; docuit de Rossi additum fuisse postea nomen ut in diris more magico ter rediret, animadvertas tamen hoc ibi nomine opus esse ut perspiciatur

sententia. — 13 *tibi* H., Wu. — 15 sq. Abhorret maxime a vero quod suspicatus est Marchi (cf. Ro.), accusativum a scribente in locum dativi ita prave substitutum fuisse ut recte sit interpretandum : Vennonia et Sergia odio sint M. Hedio Amphioni et C. Popillio Apollonio ut est Rhodine M. Licinio Fausto ; obstat quadruplex *item*. Veri multo similius cum Henzeno (*C. I. L.*), Ritschelio, Garruccio, Wordsworthio conieceris ut *n* in *Rhodine*(*n*) ita *m* in *Vennonia*(*m*) *Hermionam* et *Sergia*(*m*) *Glycinna*(*m*) plebeji sermonis usu evanuisse et mulieres ambas haud secus ac ambos viros eodem modo quo supra Rhodine fuisse defixas.

SETHIANORUM TABELLAE

De inventione et vicibus tabellarum **140-187** quae nunc exstant in Museo Kircheriano supra (cap. I) memoratum est. Editas a se primum accurata et lucida dissertatione ornavit Wuensch (*Seth.*), quam evolvas si arcana Sethianae cuius sunt religionis introspicere volueris. Mihi satis sit, ut in describendis titulis ad enuntiandas insculptas una figuras paucis verbis eisdemque claris uti possim, ad locos ubi de his imaginibus fuse tractavit legentem remittere. Dixit

de deo Typhone-Seth, asinino capite insigni, flagellum (?) dextra, orbem sinistra tenente, ad p. 86-88 ;

de Eulamone, Osiri-Api, Osiri-Mnè Phrè, Aegyptiorum diis, ad p. 81-86 ;

de Osiris protome in sarcophago posita, ad p. 98 ;

de serpentibus, ad p. 100-102 ;

de ceteris figuris, ad p. 102-103 ;

de signis mysticis, quibus nomen χαρακτῆρες, ad p. 98 sq. ;

de vocalium serie, ad p. 77-79.

Wuenschianas emendationes plerasque adhibui, dispositis titulis eodem quo editor ordine.

140. De Rossi 1880 ; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxvii sq.,

ubi titulum e Rossio repetiverat; inspecta denuo lammina iterum edidit in *Seth.*, 1, p. 6 sq., cum imagine zincotypica. et p. 102; cf. Wessely, *Stud.* VIII, p. 182; *Ephes.*, 492.

In tabella mutila, alta m. 0,11, lata m. 0,15; « corsivo tondeggiante del secolo incirca secondo o terzo » R.

. . . ευ
. . . μης
arcum tenens.

et

stans

ε ε ι
χ χ χ χ χ χ χ
ε ε ε ε ε ε ε
ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
ι ι ι ι ι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο
υ υ υ υ υ υ υ
ω ω ω ω ω ω ω

Typhon-Seth

Οθεροωμεω:
Οθεριαρι:
Οθεριναριε:
Οθεριερμεεε:
Ελλαμεν χαπιμε

. . . .
filius . . . .
qui . . . . *o ab hac ora ab hoc die ab hac noc-*
t . . . . . *uli e*. . . . . . . *ege* *te*
tere contere confr in ge e t . . . . *t inde*
morti fili u]m Aselles Praeseti ci um pristinarium
qui manet in regione nona ubi videtur arte sua
facere et trade Plutoni praeposito mortuorum
. . . *nos me.* *et si forte te contempserit patiatur febris*
. . . *iginio* *frigus tortionis palloris sudores obbripi-*
. . . . *lationis meridianas interdianas seru-*
. . . *ruep* *tinas nocturnas ab hac ora ab hac die ab hac (nocte)*
. . . *nmae* *e]t perturba eum ne repneensionem abeat*
. . *xere e* *et si forte occansione invenerit praefocato eum*
. . . . . . *nu* . . *Praestetium fili um Asell es in termas in] valneus in quocumque loco*
. . . . *as* *cupede frange Pr[aesetici o Aselles et si forte te seducat per aliqua*
Victor Asella Prae se- *artifici a et videat de te et exsultetur tibi*
mate tici us *vince peroccide filium mares Praesete-*
pers tina- *rium pristinai iu m filium A selles*
ius *qui manet in regione nona, ed e ede*
tacy tacy.

Protome. Protome. Protome.

. . . *tene*
. . . *ne*
. . *eieraes*

Quam ob rem obligetur Praesenticius pistrinarius cum parentibus Victore et Asella non apparet.

Ad arcum supra. [*Vict*]*or* ... *re* ... σρι R.; Οὐ[σιρι] Μνεφρι rectius W.; infra, οὐσιριχγι, εὐδχμον R.; Εὐλάμων W. — Versuum vestigia ad sinistram Typhonis omisit R.; dedit W. ..*i* .... *ep* ubi ego ..*ruep*; ..*n m*.*e*. ubi legi ...*nmae*; neglexit ...*as*. Quot sint in his versibus deperditae litterae quis dicat?

1-2 *filius*, *qui* quae vidit de Rossi perierunt. — 2 [*tra*]*do* R., negat W. fuisse *d* ante *o*. — 3 Init. *i* R.; *mti* R., W.; in fine *ae* R., *te* W., legi *g* collato *ge* versus sequentis. — 4 *tene* R., qui cetera restituit. — 5 *Praeseticium* R.; non semper datur idem defixi hominis nomen (v. 14 *Praestetinm*), *Praese*(*n*)*ticium* (?) coniecit W. — *pristinarium* ex *pistinarinm* corruptum, pistorem vel potius pistrini custodem designat. — 6 *qui manet* = qui habitat, contulit W. Mart., VIII, 14, 6 : *cella ... in qua nec Boreas ipse manere velit*; emendes deinceps *arte*(*m*) *sua*(*m*). *Regio nona* Romana *Campus Martius* dicitur. — 8 *te*, Typhonem adloquitur in tabella repraesentatum; *contempserit* aliquo fortasse phylacterio tectus, cf. *D. T.*, **250** *a* 19-21. — 8-10 *i* pro *e* ponitur in vocabulis *febris*, *tortionis*, *palloris*, *obbripilationis* (id est membrorum et totius corporis fremitus, cf. du Cange, *Gloss.*, s. v. *obrepilatio* et *obripilatio*). — 10 *interdianas* idem est ac *diurnas* nec quicquam addit praecedenti adiectivo *meridianas*, igitur suspicari licet erravisse qui scripsit et *meridianas* posuisse dum vult *matutinas*; quod si ita emendaveris quattuor enumerantur diei momenta : mane, interdiu, sero noctuque, ne multa omni tempore patiatur filius Aselles. — 11 *hora* R.; *nocte* omisit qui titulum confecit. — 12 ne *repraeensionem* (*h*)*abeat*, sollerter sensit Huelsen (apud W., *Seth.*) veram esse vocabuli interpretationem : « ne a morbo convalescere possit », ut dicunt hodie Itali *reprendersi*. — 13 Inter *si* et *forte* foramen est in lammina, nihil tamen in textu deesse probabile est; *occa*[*s*]*sione*(*m*) scilicet se reprehendendi. — 14 *Aselles*, de hac genetivi forma cf. Neue, *Formenlehre der lat. sprache* I[2], § 7, p. 13 sq.; *in valneas*, ad supplendum *in* vix datur spatium; *valneas* = *balneas*, *v* pro *b* ut fit usurpato. — 15 *cupede*, quod accusativum esse demonstrat sequens *frange Praeseticio*, docuit W. perperam datum fuisse pro *cuped*(*in*)*e*(*m*); *Pr*[*aeseticio fi*]*lio Aselles* R. errore. — 16 [*artifici*]*a* restituit W.; *exsultetur tibi*, de te victo superbe glorietur; alterum huius verbi exemplum passive et cum dativo usurpati nusquam in lexicis inveni. — 17 *peroccide*, adiuncta syllaba *per*

hic, ut in defixione Maurussi venatoris karthaginiensis (*D. T.* **250** *b* 9), augetur verbi vis. — *filium mares*, feliciter quid lateret in hac formula perspexit W. qui interpretatur *filium mar*[*i*]*s* (de *e* et *i* commutatis cf. ad v. 8-10) et in memoriam reducit ὃν ἔτεκεν γῆ, μήτηρ παντὸς ἐνψύχου de quodam Victorico agitatore dictum in tabella karthaginiensi (*D. T.* **241**, 7). « Aber nicht nur der « Sohn der Erde » war sprichwörtlich; einen gefühllosen, hartherzigen Menschen nannte man seit alter Zeit « Sohn des Meeres »; profertque *Il.* XVI, 34 : γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα, notumque Catulli versum LXIV, 155 : *Quaenam te genuit sola sub rupe leaena? — Quod mare conceptum spumantibus expuit undis?* et locos ibi a Rieseo collectos. — 19 vidi . . *e ede* in imagine, et correxi ad exemplar defixionum graecarum ἤδη ἤδη; *cede* W., qui tamen asserit *ede ede* certum esse. — 20 *tacs tacs* R. — 21 *ene* R , W. — 22 *re* R. — 23 *iecs* R., *is tacy* W; legi ex imagine Wuenschiana.

Supra protomen ad sinistram *Victor*, Rossio teste, nomen fuit viri defuncti in sepulcro iacentis quod iam supra arcum viderat, quem precatur devovens ut in Praesenticium inferorum deorum iram convertat. Placuit Wuenschio *Victor* cognomen esse dei Typhonis sub cuius pedibus exaratum est; neque in hoc cum eo consentiam, cum enim ad alteram et tertiam protomas adsint devotorum nomina fieri omnino non potest ut prima anonyma permanserit. Cum Asella matre veri simillimum puto Victorem Praesenticii patrem designatum hic fuisse et in deperdita lamminae parte forsitan defixum.

141. Wuensch, *Seth.*, 2, p. 8 cum imagine; cf. p. 102.

In tabella alta m. 0,17, lata m. 0,06.

Stellae sex ad caput.

Asterius *Asterius*

Asterius
Asterius

Sol-Sarapis (?)

Aur[i]cin[ta]

Signa magica.

liberaque
Nascitor
Dimatre

Signum magicum.

Caput accipitris (?)
onu

. i]msamiu
ca

Auricinta ca
lou . . eec

liberaqu;
Nascitor
Dimatre
. imsamiu

Medicatum cadaver, vulgo « momie ».

. . . nulo
. . . ecb

Auricinta
Auricinta

Defigi videntur *Asterius* et *Auricinta* eorumque liberi quorum nomina sub *Nascitor*, *Dimatre*, *.imsamiu* latere probabile est; cum Wuenschio igitur emendes *liberique* pro *liberaque*. Quam vero sibi finxit pueri fasciis involuti imaginem nihil esse opinor nisi eamdem Osiris « momie » quae non raro in Sethianorum infra relatis tabellis repraesentatur, cf. *D. T.*, **149**, **150**, **154**, **155**, **156**.

142. Wuensch, *Seth.*, 3, p. 8, cum imagine.

In tabella opisthographa, alta m. 0,12, lata m. 0,07.

A	B
eper . . us od . . . u .	*. . . es . . . . oi . . .*
adeoda . . t . i . . ostor	*romp . adorea et s .*

donat . ehui dedit ob tedo
. . collibertos bo . l . . i
. ido qui precis et s. . da
te e . bagor c
. a . i hospiten . . .
. . . ecіereo . s . . .
. . . . . . a . . . . . .
. . . . n . . .
. . . .
t . . . .
paradi . las . . p . . .
pe . . tisqu c
. a . . id . . . .

cruocom et dal ⟨sed⟩
. cibon . ab hoc . n xu
cgent eos quod qu
. . moss bi paci . . . .
. . . tiss . . ted . es
. . . . . dicto ips . .
[. p]ectoris . . cor . .
te . nto . set ib . s .
ut omnes cog[n]osc[ant]
exempl[um e]or[um]

Defixio apparet esse libertinorum (cf. *a* 4); sed in mutilo admodum titulo pauca sunt quae agnoscas vocabula.

A. — 2 De *Adeodatus* cogites; *rostos* W. — 3 *nehui* W. — 4 *i* in fine om. W. — 5 *id* W. — 6 *te* . . W. — 7 *ainospiten* W. qui coniecit *hospitem*, mihi certum est *h* in lammina. — 8 *tiereo* W., emendavi collato *c* versus 14. — 9-10 Nihil est apud W. — 13 *a* non *as* W. — 14 Non vidi *restis* cum W. in tabella

B. — 1 *er* W. — 2 *adonea* W. — 3 *sed* a scribente tranversa linea deletum est. — 5 Temptare possis *ab hoc n[e]xu c(o)gent eos*. — 8 *m dicto* W. — 9 Restitui. — 10 *te . ntor* W. — 11 sq. A Wuenschio completa verba « scheinen den Verwünschungszweck der Tafel zu konstatieren »; cf. quae in *b* 5 sum interpretatus.

143. Wuensch, *Seth.*, 4, p. 10, cum imagine.

Fragmentum tabellae altum m. 0,03, latum m. 0,08.

. . . . d . . a . t . . .
. c . . . .
b . a . . eda . . . .
. ani . . . . . . acir . h . . .
. . . . . ci . . . qu . . . . .

1 *d* omisit W. — 4 *cis* W.

144. Wuensch, *Seth.*, 5, p. 10, cum imagine.

Fragmentum tabellae altum m. 0,04, latum m. 0,05.

. . . *r* . . . *o* . .
. . . *r* . . . *o* . .
a . . . . *iri* . . .
a . . *n* . . . *le* . .
ci . . . *ro* . . *o* . . .
. . . .

1 Omisit W. — 3 *i* . *i* W.

145. Matter, *Excurs.*, p. 33, tab. xii; Wuensch, *Seth.*, 6, p. 10, cum imagine; cf. p. 80, 102.

In tabella alta m. 0,08, lata m. 0,07, ubi exarata sunt tantum signa et litterae magica, cum figura animalis in medio. « C'est une représentation grossière de l'Anubis vêtu d'une robe longue et cheminant sans la palme et le caducée (cf. mon *Histoire du Gnosticisme*, III, pl. IIe, fig. 1), mais ayant à ses pieds le symbole d'Agathodémon, et environné de nombre de signes et de caractères. » M. — « Erscheint Typhon mit einem Pflanzenstengel im Munde, dasselbe Gewächs füllt die rechte untere Ecke der Tafel ; vielleicht ist es das κυνοκέφαλον, das bei gnostischen Reinigungsriten in den Mund genommen wurde. » W.

In superiore margine
inter signa magica
κεκεδ

In stola

W.	M.
εκδονε	εκδλ.
σοκεοε	κσ.
σκεοχενο	α
	θ

Ad stolam

W.	M.
κεονο	κεδν.
οκσκ	οκυκ
οκε	δκε
νο	νο

Nihil est inde quod eruas.

3. 5. 7 ς in formam latinae litterae *r* scriptum fuisse videtur.

146. Wuensch, *Seth.*, 7, p. 11, cum imagine.

In tabella alta m. 0,12, lata m. 0,08, sunt tantum circa humanam protomen signa magica cum litteris quibusdam obscuris; χαρακτῆρας esse ne dubites.

147. Wuensch, *Seth.*, 8, p. 11, cum imagine.

In tabellae fragmento alto m. 0,03, lato m. 0,01, apparent signa magica nonnulla.

148. Wuensch, *Seth.*, 9, p. 11, cum imagine.

In tabellae fragmento alto m. 0,08, lato m. 0,05.

Protome.

. . . .
. . . . . [Εὐλ-]
ἀμο[ν Οὐσι-]
ρι ς Λπ: . .

ο . . θμυλ
θθο
Hominis
crura.

Signa υχ.
magica. υσυ

Stella.
Ἐλά[μων]

Coniecit W.

149. Wuensch, *Seth.*, 10, p. 12, cum imagine.

In fragmento tabellae alto m. 0,09, lato m. 0,05 exarata est.

Figura
Typhonis-Seth(?) εε
mutila. ηη
Hominis
crus.

Insculpta erat in tabella vocalium series, quarum reliquae sunt litterae quattuor.

150. Wuensch. *Seth.*, 11, p. 12, cum imagine; cf. p. 103.

In tabella alta m. 0,09, lata m. 0,14, cuius evanuit paene titulus.

Osiris	. ευ . . . . . λ . . . . .
« momie » (?)	εσια . . . .
cum ser-	ευσυ . . . .
pente.	κη . . . .
	θ . φι 5

κα: . . . . Signa magica . . . .

κ

Ramus
ut in **145**.

Inter Osiris figuram marginemque sinistrum deleta sunt a scribente lineis transversis nescio quae duo signa.

151. Wuensch. *Seth.*, 12, p. 13, cum imagine; cf. p. 102 sq.

In tabella circumquaque fracta alta m. 0,12, lata m. 0,16.

			Εὐλάμ ων κατ[έχε
	. . . . μα		
	Οὐσιριν	Figura	
	Οὐσιρεμμα	Typhonis-Seth	ααα ααα[α
	ωφρι	hastam dextra	ε εεεεεε
		arcum sinistra	[η]ηηηη ηη] 5
	Οὐσιρινμαχφρι	tenentis.	ωωωω[ωωω]ω
			Οὐσιρι Μνευ
Osiris	Signa magica		Οὐσιρι Μν[ευ]
« momie »			Οὐσιρι Ὀσιρι
in serpentem			Οὐσιρι Ἄφι 10
desinens.			Οὐ[σ]ι[ρ]ι Μ[νευ]

Protomae duae.

152. Wuensch. *Seth.*, 13, p. 13.

In tabella opisthographa, alta m. 0,10, lata m. 0,11, dextrorsum mutila.

A. — Figuris, litterarum forma et titulo cum praecedenti omnino congruit.

B. — Pauca remanent litterarum vestigia.

Non descripsit W.

153. Wuensch, *Seth.*, 14, p. 14.

In tabella opisthographa, alta m. 0,09, lata m. 0,20.

A. — Figurarum et litterarum vestigia cum **151** consonantia.

B. — Tituli latini nonnullae vix supersunt litterae.

sitiaeistios
o . p
sonoscarg

3 [*C*]*o*(*g*)*nosca*[*s*]?

154. Wuensch, *Seth.*, 15, p. 14; cf. p. 81.

In tribus maioris tabellae fragmentis cohaerentibus, altis m. 0,06, latis m. 0,07;

Evanuit figura;
infra legitur

. . . . [ερεκι-]
σιφθη . . ωρ . . . . . [ερεκι-]
σιςθη . . . αχ . . . . [ερεκι-
σ]ιφθη . . . αχ . . . . [ερεκι-
σι]φθη . . . [α]χ . . . . . .

Monuit W. nihil deesse sinistrorsum nec infra. Supplevi.

155. Matter, *Excurs.*, tab. x, cum figuris tantum sine titulo; Wuensch, *Seth.*, 16, p. 14-19, cum imagine, cf. p. 80 sq; Cagnat-Toutain, 115, p. 42-46, repetiverunt titulum et imaginem a Wuenschio, neglecta transcriptorum versuum dispositione.

Tabella opisthographa, alta m. 0,21, lata m. 0,13.

A

Protome Osiris in sarcophago.

Εὐλάμων κατέχι,
X Οὔσιρι, Οὔσιρι
Z Ἄφι, Οὔσιρι
Μνε
λ⊗X Φρι

Λό(γος) · ὕμις δέε Φρυγια δέε
Νυφεε Εἰδωνεα νεοι
εκατοικουσε, ἐξορκίζο ὑ-
μᾶς κατὰ τῆς ὑμε[τέ
ρίν]α συνεργήσητε καὶ συν-
κατήσχητε καὶ ἐπικ[α-]
τήσχητε καὶ ποιήση-
τε κατὰ κράβατον τι-
μορίας τιμωζειδόμενον
κακῶ θανάτω κακῆ
ἔξι ἐξελθιν Κάρ[δη]λον
ὅν ἔτεκεν μ[ήτ-
ηρ] Φωλγεντία · καὶ σε ἅγιε
Εὐλάμων ⟨κ⟩ καὶ ἅγιοι χαρα-
κτῆρες καὶ ἅγιοι πά-
ρεδροι οἱ ἐν δεξιῶ κα[ὶ ἀρι-
στ]ερῶ καὶ ἁγιαγία
Συνφωνα · ἅπερ
γεγραμμένα ἐν τούτω

Protome.

Εὐλάμων κατέχε
Οὔσιρι Οὔσιρι Ἄπι
τῶ πετάλω [τῶ]

καὶ ἀρχ[αγγέ]λους τῶ καταχθον-
νίω εἶνα ὥσπε-
ρα ὑμῖν παραθέ[θο-
μ]ε τ[οῦτον τ]ὸν δυσσεβὴν
καὶ ἄνομον [καὶ ἐ]πικα-
[τ]άρα[τ]ον Κάρδηλον ὃν ἔ-
τεκεν μήτηρ Φωλγεν[τία,]
οὕτως αὐτὸν
ποιήσητε κατὰ
κράβατον τιμωρίας
τιμωρισθῆνε κακῶ
θανάτω ἐκλιπῆν
εἴσω ἡμερῶν πέν-
τε, ταχὺ ταχύ.

Figura Typhonis-Seth.

α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε
η η η η η η η
η η η η η η η
ι ι ι ι ι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο
υ υ υ υ υ υ υ
ω ω ω ω ω ω ω

Protome.

Οὔσιρι Μνε Φρι

ψυχρωφώρω εἵνα [ὥ]σπερα ὑμῖν παραδείδουμε τοῦτον τὸν δυσεβῆν καὶ ἐπικατάρατον καὶ δύσμωρον Κάρδηλον ὃν ἔτεκεν μήτηρ Φωλγεντία ἐδεμένον συνδεμένον κατεδεμένον, [Κά]ρδηλ[ον] ὃν ἔ τεκ[εν μ]ήτηρ Φωλγεντία, εἵνα οὕτως κατήσχητε καὶ ποιήσητε κατὰ κράβατον τιμορίας τιμωριζώμενον κακὸν θάνατον ἐκλιπάνοντα, Κάρδηλον ὃν ἔτεκεν μήτηρ Φολγεντία, εἴσω ἡμερῶν πέντε · ὅτι ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ ὑπὸ γῆν ἀνανεάζοντος τοῦ κατέχοντος κύκλα καὶ Οιμηνεβενχυχ βαχυχ βαχαχυχ βαζαχυχ βαχαζαχυχ βαχαξιχυχ βαδητοφωθ φθωσιρω, καὶ ὑμᾶς ὀρκίζω ἁγίους ἀνγέλους

Osiris « momie » duobus serpentibus, altero barbato, implicata. Stella.

B

Ὑμις δὲ ε Φρυ]για δέε Νυμφεε Εἰδωεα νεοικουσε κατακουσε, ἐξορκίζω ὑμᾶς κατὰ τῆς δυνάμεως τῆς ὑμετ[έ]ρ[ας καὶ κατὰ τῶν ἁγίων ἐνφερνίων ὑμῶν ⟨ὑμῶν⟩, εἵνα [ὥ]σπερα ὑμῖν παραθίθομε τοῦτον τὸν δυσεβῆν καὶ ἄνομ[ον] καὶ ἐπικατάρατον Κάρδηλον ὃν ἔτεκεν μήτηρ Φωλγεντία ἐδεμέμων συνδεμένον κατεδεμένον [εἵνα αὐτ]ὸν συνεργήσητε καὶ κατήσχητε καὶ παραδ[ώσ]ητε τῷ καταχθονίω εἰς τ]ὸν τῶν ταρτάρων οἶκον τῶν ἐνφερνίον τὸν δυσεβῆν καὶ ἄνομον καὶ δύσμορον Κάρδηλον ὃν ἔ τεκεν μήτηρ Φωλγεντία καὶ ὥσπερα οὗτος ωπιονεπι ψυχρ[ὸς] καταψυχρένετε ἐπανχωνίζετε μαρ[έ]νετε κ[αταμαρέ]νετ[ε] ἐπανχωνίζετε συνζαρι καταραζι ὄντα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ ὀστέα καὶ τοὺς μυαλοὺς καὶ τ[ὰ] νεῦρα καὶ τὰς σάρκας καὶ τὴν δύναμιν Καρδήλου [ὃν] ἔτεκεν μήτηρ Φωλγεντία ἀπὸ τῆς ἄρτι ὥρας καὶ ἡμέρας Ἄρεως εἴσω ἡμερῶν πέντε · ὅτι ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ ὑπὸ γῆν [ἀν]ανεάζοντος τοῦ κατέχοντος κύκλα καὶ Οιμηνεβεχυχ βαχυχ βαχαχυχ βαζυχυχ βαχαζαχυχ

βαενχαξιχυχ βαδητοφωθ φθωσισιρω κρε · ὅτι ὑμᾶς
ὁρκίζω ἀγ[ίους ἀν]γέλους καὶ ἀρχανγέλους καὶ ἅγιον
Εὐλάμοναν καὶ ἁγίους παρέδρους καὶ [ἁγί]α Συνφων[ία
καὶ] ἁγίους χ[αρα]κτῆρες οὕσπερ γεγραμμένους ἐν τού-
τω τῶ πετάλω τῶ ψυχρωφόρω εἶν[α] συ[νκα]τήσχητε
[καὶ συνδήσητε] καὶ συ[νεργήσητε] καὶ καταψύξητε τ[ὴν] ἰσ-
[χὺν] τοὺς μυαλοὺς [τὰ νεῦρα] τὰς σάρκας τὴ[ν δύναμιν, ἐν
ἡλικία Κάρδηλον [ὃν ἔτεκεν μ]ήτηρ Φωλγε[ντία . . . . . .
. . . .]ρτ . . . . χ . . . ουσπ . . να . . . . εν
χ . . . . υχ . . . . κα . . . ε . ε τοὺς . . . αχ . . . .
την . . . κ α]ὶ τ[ὴν ἡ]λικίαν απαδυσχαρ . . . .
. . . . ενης Κάρδηλον [ὃν ἔτε]κεν μ[ή-
τη ρ Φ ωλγεντ]ία ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας Ἄρεως α . . ω
ε τε σχ . . ε εἴτε ἑβδόμης . . εω . . . .
ταχὺ ταχύ.

His diris defigitur Cardelus, Fulgentiae filius; de exsecrationis causa nihil indicatur.

Perversi sunt more magico (cf. quae notavit Eustratiades, Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, 1869, p. 334, eadem leguntur apud W., *D. T. A.*, ad n. 96-97) versus multi : *a* 7.9.11.13.15.17.19.21.23 27.29.31.33.35. 37.39.41.43.45.48.50.52.54; *b* 2.5.7.9.15.17.20.22.24.28, ita ut, exceptis 46-47, 55-58, in *a* alter alterum excipiat, nam post 24 inseruntur dei in protome repraesentati nomina (25-26) et revera 27 sequitur 24; in *b* vero scribatur recte versuum pars maior (23), decemque tantum sursum deorsum versentur. Qua ratione ordinati sint omnes frustra quaesivi. In inversis vocabulis (cf. *a* 37; *b* 7.9.15) credas interdum litteram η recte fuisse positam.

A. — Defuit scribenti in ima lammina spatium, qui loco vacuo supra ad dextrum marginem usus est ut extremos versus (45-58) exararet. — 1-5 Invocantur, ut in sequentibus Sethianorum titulis, Aegyptii dii de quibus luculenter disseruit W., *Seth.*, p. 82 sqq. ; corruptam illam precem hac ratione idem restituit : Εὐλάμων κατέχε Οὔσιρι Οὔσιρι Ἄπι Μνεῦ Φρῆ; cf. infra v. 25-26. — 6 λόγος qui saepe redit initio harum inscriptionum et semel (**167**, 4) integer datur defixionis formulam totam significat; δέε latinum vocativum esse graecis vocabulis intextum docet W., collato Prudentii loco (*Hamartig.*, 931) : *o dee cunctiparens, animae dator, o dee Christe* — 6-7 Φρυγια, Νυφεε Ειδωνεα dii sunt

aquarum, pessime scripti (cf. Νυμφεε, *b* 1), Ephydrias et Nymphaeus cognomine Aidoneus, quod tertium nomen ex hebraïco Adonaï et graeco Aidoneus conflari probabile est; cf. W., *Seth.*, p. 81 sq., 86, 120 sq.; C-T. — 7-8 βάρβαρα sunt ὀνόματα, ut in *a* 42-44, *b* 1 sq., 10. 12.18 sq. — 9 Deesse versum iure dixerunt W., C-T., quem supplendum veri simillime putant: ὑμε[τέ]ρας ὑμῶν δυνάμεως] cf. *b* 2 et *D. T.*, **158**, 6-7. — 10 συνεργήσητε, defigenti auxilio sunt invocati daemones ideoque defixo homini nocent. — 14 Corruptum est a scribente τιμωριζόμενον; insuetum verbum τιμωρίζω hic et infra v. 38 et 55 pro τιμωρέω usurpatur. — 16 ἔξ(ε)ι restituas. — 19 ἅγιοι χαρακτῆρες, ut fert *b* 22, οἵπερ γεγραμμένοι ἐν τούτω τῶ πετάλω, signa sunt magica quorum vi coguntur daemones devoventis iussis parere, cf. W., *Seth.*, p. 98. — 20 sq., *b* 21 ἅγιοι πάρεδροι, « daemones qui dextram atque sinistram dei Typhonis-Seth in ipsa tabella tenent et quorum nomina cuiusque imagini subscripta sunt, scilicet Osiris Apis et Osiris Mneu » C-T., secundum W., *Seth.*, p. 97 sq. — 22-23. *b* 21 ἁγιαγία = ἁγία; Συνφωνα quod vidi in tabella descripsi, Συμφωνία W. et C-T. Quae de hac dea commentatus est W., *Seth.*, p. 77, 109, ita contraxerunt C-T.: « Gnostici et inter eos Sethiani septem orbes (οὐρανούς) distinguebant quorum symphonia constabat mundus, quibusque praesidebant totidem genii peculiares archontes dicti (καὶ τοὺς μὲν εἶναι εἰς τοὺς ἑπτὰ οὐρανοὺς καθ' ἕνα οὐρανὸν ἕνα ἄρχοντα, Epiphan., p. 292 C) sive angeli aut archangeli. » — 28 ψυχροφόρω intellegas. — 30 Pro παραδίδομεν. — 36. *b* 6 ter corruptum habes part. pass. perf. δεδεμένον. — 37 sq. *b* 7 κατήσχητε idem est ac κατάσχητε, servato per errorem in coniunctivo augmento et η pro ε scripto, W. Schulze apud W. — 38 sq. τιμωριςζόμενον, adiuncto σ ante ζ, non tantum ut in inscriptione a Wuenschio relata *C. I. A.*, II, 352, v. 8 συναγωνισζόμενος, sed et saepissime in Cypriis devotionibus (*D. T.*, p. 37). — 39 ἐκλιμπάνοντα recte scriptum esset. — 40. 57 εἴσω = *intra*. — 41-42. *b* 17 κατὰ τοῦ — κύκλα Breviter his verbis exposuerunt C-T. quae de hoc loco explanavit W., *Seth.*, p. 94-96: « Deus (est) qui, in inferis, secundum orphicam et pythagoricam doctrinam, animas ad novam vitam revocat, τὰς ψυχὰς εἰς τὸ σῶμα καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ σώματος ἀνάγων καὶ τοῦτο κύκλῳ πολλάκις (Olympiod. ad Platonem, *Phaed.*, p. 70 C), ut vult dea Necessitas quae hic eadem est ac Typhon Seth, si verum vidit Wuensch. » Ille autem praeterea: « Vielleicht liegt aber

c h in dem ἀναγκάζειν ὑπὸ γῆν nicht die hellenische Vorstellung vom

Wiedererwecken zu neuem irdischen Leben, sondern vielmehr eine aegyptische Anschauung : wie einst Isis die Glieder des Osiris gesammelt und in der Unterwelt wieder belebt hatte, so hat sie es späterhin mit einem jeden Toten gethan. » — 44. *b* 19 γοφωθ W., C-T., cum in hac tabella similes ita sint γ et τ (interdum etiam utraque littera cum *r* cursivo latino unum facit, cf. *b* 10, μήτηρ Φωλγεντία) ut facile misceantur, collatis aliis nonnullis (habes exempla in indice VII) lectionem τ praetuli. — 44 sq. De angelis et archangelis dictum est ad v. 22 sq. — 45 sq. καταχθονι[ν]ίω, ν temere in caesura iteratum fuisse monet W; cf. **159** *b* 13 sq. — 46 sq. ὥσπερα pro ὥσπερ ἂν e Wuenschii coniectura, cf. *a* 29; *b* 4.10. — 47 ὑμῖν, dantur in plumbo supra υ puncta duo hic et in *b* 2. — 47 sq. παραθίθομε, restitutum ex *b* 4, idem valet ac παρατίθεμεν. — 54 κράβατον τιμωρίας, cf. *D. T.* **159** *b* in fine adnotationum. — 56 ἐκλιπῆν = ἐκλιπεῖν (s. a. βίον). — In vocalium serie geminatur η primum maioribus minoribus deinde litteris scriptum.

B. — 1 De diis qui hic iterum invocantur mentionem iam feci ad *a* 6-7; Εἰδωεα pro Εἰδωνεα. — 3 ἐνφερνίων, ad latini vocabuli *Inferni* exemplar informatum est sequiore aetate graecum, ι in ε mutato; alterum ὑμῶν non deleverunt W., nec C-T. — 6 ἐδεμέμων errore pro ἐδεμένον, cf. *a* 36. — 8 Utrum sit legendum τῶν ἐνφερνί[ω]ν an τὸν... οἶκον τ[ὸ]ν ἐνφερνίον dubitari potest. — 13 μυκλούς, novicia est vocabuli forma pro μυελούς quam testatur Phrynichus, *Epit.*, p. 309 (ed. Lobeck) « ὁ πύελος διὰ τοῦ ε καὶ μυελὸς ῥητέον. » — 19.27.29 κρε, ουσπ, χαρ, subiecta sunt in ipsa lammina puncta duo, cf. *a* 47. — 21-22 ἁγία Συνφωνία, χαρακτῆρες, nominativi pro accusativis perperam. — 24 Temptavit W. — 25 sq. Intellegendum est, tacite iterato verbo, καταψύξητε ἐν ἡλικία Κάρδηλον W. — 28 κα[τάσχ]ε[τ]ε W., minus patet in tabella spatium quam ut ita suppleatur.

156. Matter, *Excurs.*, tab. xii, inferiorem partem dedit sine titulo; Wuensch, *Seth.*, 17, p. 19 sq., delineata est tantum Osiris « momie ».

In tabella alta m. 0,16, lata m. 0,09, infra mutila.

Protome	Εὐλάμων κατέχ[ε]
Osiris	Χ Οὔσιρι Ζ Οὔσιρι Μνε
in sarcophago.	Υ Φρι
	ΘΛΥ

Λό(γος)· ὑμας δέε Φρυγία δέε Νυμ-
φαῖε Εἰδωνεα.νεαενκω-
αενκωρω, εἵνα ὥσπερ
ὑμῖν παραδείδω Ἀθευδᾶ-
τον τὸν υἱὸν Κρησκωνίας,
ἀξιῶ ὑμᾶς εἵνα κατὰ κράβα-
τον τιμορίας τιμωρήση-
τε Ἀθευδᾶτον τὸν υἱὸν
Κρησκον[ία]ς· ἀξιῶ ὑμᾶς
κατὰ τοῦ ὑπὸ τὴν
Ἀνάγκην τοῦ κα-
τέχοντος κύκλα
καὶ Θιμηνεβεν-
χυχ βαχαξυχυχ
εἵνα κατήσ-
χητε Ἀθευδᾶ-
τον τὸν υἱὸν Κρησ-
κονίας καὶ ποι-
ήσητε αὐτὸν α . . . . .
κατὰ κρά-
βατον τι-
μορίας τι-
μωρήση-
τε αὐτὸν

Figura
Typhonis-Seth.

Vocalium
series
mutila.

Protome.

Εὐλάμων κα-
τέχι Οὔσιρι Οὔσιρι Ἀγι
Οὔσιρι Μνωφρι

Protome.

Οὔσιρι Μνε

καὶ συνδήσητε
αὐτὸν ἀπὸ τῆς
σήμερον ἡμέρας
καὶ ὥρας, ἤδη
ἤδη ταχὺ τα-
χύ· καὶ σε ἁγι(α)-
άγιε Εὐλάμων
καὶ ἅγιοι χαρακτῆ-
ρες καὶ ἅγιοι ἄγγε-
λοι εἵνα [κατήσχ]-
ητε καὶ κατὰ κράβατον τιμωρίας τιμωρήση[τε καὶ κατή-
σχ]ητε πόδας ἧπαρ [ἀ]πὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ὥρ[ας· . . . . . .

Stella.

Osiris « momie » serpente implicata.

τὸν υἱὸν Κρησκωνίας καὶ . . . .
ει παρημηνο. βραχίωνας χι[ρα]ς . . . . .

κακ]οῦ θανάτου καὶ ζ[ωῆ]ς αὐτὸν, ταχὺ ταχύ. Ὁρκίζο [ὑμᾶς
ἅγι]ε Νυμφε εἵνα συνκατάσχητε Ἀδευδᾶτον [ὃν ἔτε-
κε Κρη]σκωνία καὶ κατὰ [κρ]άβατον τιμορί[ας τιμορήσητε]
..... Ἀδευδᾶτον τὸν [υἱὸν] Κρησκωνίας κ.......
...., τον ἀποδοσω ... μ.....................
....

Diis mandatur Adeodatus, Cresconiae filius, absente defixionis causa. — De nomine, cf. supra titulum **142**, 2 et Kaibel, 66, 2 (Ἀδευδᾶτα), quem citat Wuensch.

Ad illustrandos huius inscriptionis obscuros locos vide quae in praecedenti sum commentatus. — 40 Complevit ex v. 19-20 W. cuius sunt deinde supplementa eademque probabilia. — 49-50 Deficiente, ut quidem sentio, in ima tabella spatio qui supererant duos versus hic locavit qui scribebat, ut v. 45-58 in **155** *a*. — 50 ει vestigia esse deleti a defigente vocabuli facile crediderim.

157. Wuensch, *Seth.*, 18, p. 20 sq.

In tabella alta m. 0,12, lata m. 0,13, infra mutila, ubi pleraeque evanuerunt litterae.

Λό(γος) · ὑμις δέ[ε		Εὐλάμ[ων κατέχε..]
Φρυγια δέε Νυμφεε		....
Ε[ἰ]δω[ί]νεα νε[		....
ε.........	Protome	
...ρ.ετ.	Osiris	
τε αὐτὸν καὶ ποι-	in sarcophago.	
ήσ[η]τ[ε] α[ὐτὸ]ν		
κατὰ κράβατον		
τιμορία[ς]		
.............ς καὶ		
...............ον	Figura	
..ως της δεδενον ἐν	Typhonis-Seth.	
....της...τε.ς		
...γι.........		
...........παρα		
..............ν		Vocalium ....
....		series. ον τὸν υ[ἱὸν....]

. . . . ἁγίους
ἀγγέλους καὶ χα[ρα-
κτῆ]ρες ἐπι . . . . σηρ
. . μ . . . . καὶ . . δ . . .
δομε . . . σ . εχ . . . .
. . . . ϐ
. . . . υν . . . .
. . . . εχ . . . . .
τω [το]ύτους το[ὺς . . . .]
κατήσχ[η]τε ε κα . . . . .
τον ε . . . . δ . . . . .
. . . .
ας . . . ονης νυ . . . χεχυχ . . δ . . .
. . . . ο . . . . ε . . . .
. . . . κδ . . . .
. . . . καὶ κα . . . . . ο
. . . . νημ . . . .
. . . .

Protome.

Osiris « momie » duobus serpentibus implicata.

Catena?

. . . . ερο . . .
ομ . . . .
χυ . . . .
Protome.
. . . . . τ . . .
δ . . . . τ . . .
. . . .
. . . .

Pauca expedias e quibus, ut ex insculptis figuris, quadrare omnino videtur cum praecedentibus titulus.

12 δεδεμένον?

158. Wuensch, *Seth.*, 19, p. 22.

Sinistra pars tabellae altae m. 0,13, latae m. 0,06, infra mutilae.

Protome
Osiris
in sarcophago.

Εὐλάμω[ν κατέχε]
Οὔσιρι [Οὔσιρι Ἄπι]
Οὔσι[ρι Μνε Φρι

Λό(γος). ὑμις δ[ὲ] Φρυγια δέε
[Νυμ]φε Εἰδωνεα νεενκωρω
[κατ]οικουσε, κατὰ τῆς ὑμε-
[τέ]ρας ὑμῶν δυνάμεως
[εἵ]να κατήσχητε καὶ δεσμεύ-
[σητε] καὶ ποιήσητε κακῶ
[θα]νάθω ολ . . εἶνε
. . . . . . ον ὃν ἔτε[κε
μήτηρ . . . .

Figura
Typhonis-Seth,
sub cuius pedibus
caput hominis.

. . . ὅτι ὁρκί-]
ζω ὑμᾶς
[κατὰ τοῦ] ὑπὸ
. . . .
. . . .
χυχ δαχυχ
δαχυχ δαχα[ξι-]
χυχ δαχαξι-
χυχ δαδε-
τωφωθ
[φ]θωσι-
σιρω,
εἴνα κα-
τήσχη-
τε καὶ συνδή[ση]τε δε
. . ληταν πραιω . . . .
. . . . ανου . . . . . . δε
. . . . ρου . σ . . . ς
. . . . ης . ευ . . . .
. . . . καὶ τω . . . .
. . . . τα . .
. . . . τε . .

Protome

[Οὖσι]ρι Οὖσ[ι]ρι [Ἄπι] Εὐλ[άμω]ν
Οὖσιρι Μνέφρι

Periit hominis defixi nomen et deest causa defixionis; ceterum in omnibus consentit cum praecedentibus tabella.

22 γωφωθ W., cf. **155** *a* 44. — De ceteris adeas eumdem hunc titulum.

159. Wuensch, *Seth.*, 20, p. 23-28, cum imagine; inde excerpserunt Cagnat-Toutain, 116, p. 46-50, omissa versuum dispositione.

Tabella opisthographa, alta m. 0,17, lata m. 0,11, supra infraque mutila.

A

Protome
Osiris
in sarcophago.
[Λό(γος)]· ὑμις δέε [Φρυγια δέε Νυμφε-]
αι Αἴδω[ν]αι, [εἴνα

. . . . ν 26
. . . . [Λ]αωμέδων
Φοντᾶνος Εὔπολος

κ]ατάσχητ[ε Ἀρτέμιον]
ὃν καὶ Ὄσπ[ητον τὸν υἱ-]
ὸν [Σαπήδας καὶ]
Εὐθύμι[ον ὃν καὶ Μά-]
ξιμον ὃν καὶ Γίδαν
υἱὸν Πασχάσας ἅμ[α]
καὶ Δομνῖνον ὃν καὶ
[Θ]ώρακα τὸν υἱὸν
[Φ]ορτούνας ἅμα
[κ]αὶ Εὐγένιον ὃν καὶ
Κήρεον τὸν υἱὸν
[Βε]νερίας · ὅτι ὁρ-
κίζω ὑμᾶς [κ]ατὰ τοῦ
ὑπὸ τὴν Ἀνάν-
κη[ν τοῦ κατέχον-]
το[ς κύκλα καὶ Οιμη-
νε]βα[ινχυχ βαχυχ βαξι-
χυχ] βα[χαξιχυχ βαδετοφοθ
φθω]σω[ρω · εἵνα κατήσχητε]
τόνδε ἀπὸ τῆς [ἄρ]τι ὥρας καὶ ἡμέρας
Εὐλάμων κατέ-
χι Οὔσιρι Οὔσιρι Ἀγι
Φρι

Figura
Typhonis-Seth.

Protome.

Οὔσιρι Μνω

Ὀλυμπιονίκη Αὔρεος
Βαβυλώνιος Οὐράνιος
Πελύσιδος Σαγήτα
Κοπίδων Αὔρεος Ἀχιλ-
[λ]εὺς Ἀπολέξιος · [ὅτι ὁρ-
κί]ζω [ὑμᾶς κατὰ τοῦ ὑ]πὸ
[τὴν Ἀνάνκην τοῦ κατέ]χον-
[τος κύκλα καὶ Οιμηνεβα]ιν-
[χυχ βαχυχ βαχυχ] βα-
χαξιχυχ βαχαξιχυ]χ
[βαδετ]οφο[θ φ]θω-
[σι]σιρω · κατάσχετε τού-
τους τοὺς ἵππους οὓς [γεγραμ-]
μένους ἐν ταύτῃ τῇ λεπίδει
καὶ ποιήσητε αὐτοὺς
[ἀδυνάμ]ους ἀπόδους
[ἀβοηθήτους] εἶνε καὶ συν-
[κατ]έχετε αὐτ[οὺ]ς
[ἀ]πὸ τῆς ἄρτι ὥρας καὶ
ἡμέρας. ἤδη ἤδη ἤδωσιν
ταχὺ ταχύ · καὶ σοι
ἅγιε Εὐλάμων καὶ
ἅγιοι χαρακτῆρες
εἵνα κατάσχητε
Ἀρτέμιον ὃν [καὶ]
Ὄσπητον [τὸν υἱὸν]
Σαπήδας, μά[λισ]τα
καὶ Εὐθύμιον [ὃν καὶ]
Μάξιμον ὃν καὶ [Γίδαν]
τὸν υἱὸν Π[ασχασίας,]
ἅμα [καὶ Εὐγένιον
ὃν] καὶ Κήρεον
υἱὸν Βενερίας
[ἅμα κ]αὶ Δομνῖν[ον
ὃν] καὶ Θώρα-
κα τὸν υἱὸν Φορ-
τούνας ἀπὸ τῆς
ἄρτι ὥρας, ἅμα
καὶ τοὺς ἵππους
τοῦ πρασίνου οὕσ-
περ γεγραμμένους
ἐν ταύτῃ τῇ λεπί-

Ἀρτέ[μιος]
ὃν [καὶ Ὄσ]πης
υἱὸ[ς Σαπ]ήδας
Figura
viri stantis
pileati,
tunica manicata
et fasciis cruralibus
vestiti,
brachiis et cruribus
obligati.

Εὐθύμις ὁ καὶ
Μάξιμος ὁ καὶ
Γίδας ὁ υἱὸς
Πασχασείας
Figura
similis.

Εὐγ[ένιος
ὁ καὶ Κήρεος]
υἱὸς [Βενερίας]
Figura
similis.

ἤδη ἤδη
ἤδωσιν
ταχὺ
ταχύ.

καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν βου . . . κατ . .
τούτους τοὺς εἰ[ν]ιόχους καὶ ποιήσητε [αὐτοὺ]ς
[ἀ]δυνάμους ἀπόδους εἶνε καὶ συνδή[σητε. . . .
κα]ταστρέψητε αὐ[το]ύς. . . . .
. . . νοσαπτοτ

Figurae similis pars inferior.

δι εἶνα κα[τ]ήσ-
[χ]ητε καὶ. . . . .
. . . .

B

Protome
Osiris
in sarcophago.

῾Υμις δ᾽ ἐε Φρυγια δέε]
Νυμφ[ε ε]ε Αἴδωναι
ν[ε]ενκ[ωρω κατάσχη-]
τε Δομνῖνον [ὃν καὶ]
Στρωμῶσον ἅμα
τὸν υἱὸν Βικεντίας
ἅμα καὶ Εὐστόργιον
ὃν καὶ Δειο[νύ]σιον
τὸν υἱὸν Δειονυσίας
ἅμα καὶ ῾Ρεστοῦτον
τ[ὸν υἱ]ὸν ῾Ρεσ[τού-]
τας [εἶνα κα-]
τάσχ[ητε καὶ κα]τα⟨σ⟩-
στρέ[ψητε καὶ συ]νδήσ[ητε ἀ-]
δυ[νά]μους ἀπό-
δους εἶνε, ὅτι ἐρ-
κίζο ὑμᾶς κ[ατὰ τοῦ] ὑπὸ
γῆν τοῦ κατέχοντος ζύκλα Μηνε[βα-]
Εὐλάμων κατέχι
Οὔσιρι Οὖσ[ιρι Ἄγι]
ινχυχ [β]α[χυ]χ [βαχαξι]χυχ βαχυχ
βαχαχυχ
βαχαξι-
χυχ βαδε-
[το]φωθ φθωσειρω κατάσχ[ητε] τούτους
[τ]οὺς ἱνιώχους τοῦ λευκοῦ [καὶ πο]ιήσητε
[αὐτοὺς] ἀδυνάμους
ἀπόδους ἀδοηθή-
[τους εἶνε . . . . .]

Figura
Typhonis-Seth.

Protome.

. . . . . χ . . . .
ρο . . . .
τῆς ⟨χ⟩ ἀπὸ πρότου μήσου
⟨μήσου⟩ ἕως εἰκοστοῦ [τετάρ-
του, ἤ]δη [ἤ]δ[ωσ]ιν
[τα]χὺ τα-
χύ.

Scalae duae
cum scapis
supra curvatis.

α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε
η η η η η η η
ι ι ι ι ι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο
υ υ υ υ υ υ υ
[ωωωω]ωωω

Protome.
. . . . . . λε
[Οὔσ]ι[ρι] Μνε

Figura similis praecedentibus.

Εὐστόργ[ιος ὁ] κὲ Δειο-
νύσιος [υἱὸς Δ]ειονυσ-
ίας

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
τορ . . . .
μεδ . . . .
. ωδρ . . . .
. . . . . εικος . . . .
. . . .

Δομνῖνος ὁ καὶ Ζίζυφος υἱὸς Β[ε]κεντίας

Figura similis.

χωρ κατάσχητε

. . . . .
. . . . .

Figura evanida.

Septem agitatores devoveri in propatulo est : in *a* nominantur et figurantur e factione prasina Artemius qui et Hospes, Sapedae filius; Euthymius qui et Maximus qui et Gidas, Paschasiae filius; Domninus qui et Thorax, Fortunae filius; Eugenius qui et Cereus, Veneriae filius; in *b* Domninus qui et Stromosus qui et Zizyphus, Vicentiae filius; Eustorgius qui et Dionysius, Dionysiae filius; Restutus, Restutae filius e factione alba. Unum esse in *b* Domninum duobus signis distinctum (v. 4 sq. et figura media) docuit W., p. 64 et hoc quoque demonstrat quod in hac lamminae parte tres tantum sunt defixorum hominum figurae.

Enumerantur etiam in *a* prasinorum equi Laomedon, Fontanus, Eupolus, Olympionica, Aureus, Babylonius, Uranius, Polyeidos, Sagitta, Cupido, Aureus, Achilles, Apuleius.

Praeter ea quae notata sunt ad n. **155** haec habeo de hoc titulo observanda.

A. — Ad sinistrum marginem λόγος incipit et sequitur deinceps eo qui versuum numeris indicatur ordine, neglectis quae in media tabella ad imagines addita fuerunt. — 6-7 [. . . Μάξι]|μον W., C.-T. errore. — 20 Restituit in fine W. [βαδεγοφθο|ρω] σω[ρω], supplementa potius duxi e v. 39. — 48.80 ἤδωσιν nihil aliud valet ac ἤδη ex quo informatum est sequiore aetate « des klangvolleren Abschlusses halber » W. — 49 σοί perperam pro σύ datum. — 70 τούτη = ταύτη, cf. G. Meyer, *Griech. Gram.*, ed. 2, § 433. — 75 Num desint post αὐτούς litterae quaedam incertum est. — 78 Nihil dant neque W., neque C.-T.

B. — 13-14 κατασ⟨σ⟩τρέψητε, de dittographia in versuum caesura

cf. καταχθο⟨ν⟩ίῳ **155** *a* 45 sq. — **14** [σ]υνδήσ[ητε] W. — **18** ζύκλα = κύκλα. — **21** [β]αχυχ W., C.-T. — **25** [γο]ρθωθ W., C.-T. — **43** Post ρο incerta litterarum vestigia. — **44** κ subiecto puncto delevisse videtur ipse scriba. — **44-45** μήσσου, latinum vocabulum *missus* graece scriptum est, vertas igitur cum W. et C.-T. « ex primo missu usque ad vigesimum quartum » ; de iterato μήσσου cf. supra ad v. 13-14.

Sub dextra protome quo spectet versus cuius reliquae sunt tantum litterae ...λε non liquet. — Ad Eustorgii figuram errore scriptum est Δειονύειος pro Δειονύσιος quod habent W. et C.-T. — Scalas in tabella insculptas fuisse ne mireris, has utpote quae tortori sint usui confert Wuensch cum insueta dicendi ratione κατὰ κράβατον τιμωρίας (**155** *a* 54 ; **156**, 10 ; **157**, 8) quod vertit « Folterbett » sive « lit de torture », ipsumque hunc lectum scala suspicatur repraesentatum fuisse (p. 99 sq.). — Ζύζυφος, Domnini signum, rectius ζίζυφος, fruticis nomen est, apud Latinos *iuiubae* (cf. De Vit, *Lexicon*, *Glossar.*, s. v.) vel saepius graeco servato vocabulo *zizyphus* aut *zizyphum*.

160. Wuensch, *Seth.*, 21, p. 29-31.

Tabella alta m. 0,16, lata m. 0,15, infra mutila.

Λό(γος)· ὑμ[ε]ῖς ὁ ἐ[ε] Φυδ[ριχ δέε Νυμφε-]
αι Αἴδωναι α ν ακεκ[ωρω· εἶνα κατάσχ]ητε
τοὺς ἵππους τοῦ πρασίνου.λ.....
τὴν γρέγην Ἰουδαικ[ος.], επ..ρω..ς
τοῦ πρασίν(ου) καὶ Ἰουδης Ε[ὶ]λ[ειο]δ[ρό-]
μον Σῶλ Εἰπόνικον Λαωμέδοντα
Πεντᾶνος Εὔπελον Ὀλυμπιονίκην
Αὔρεος, [τοῦ] πρασίνου δεστρίους
Βαβυλώνιος Οὐρ[άνιον....] δ..
Σαγήτα Κοπίδων.....
Ἀχηλλε⟨τ⟩οὺς Ἀπολλ[ξ]ιον· ὁρκίζο]
ὑμᾶς ἅγιε Νυμφε εἶνα [κατάσ-]
χητε καὶ ποιήσητε τούτους τοὺς
εἵπους τοῦ πρασίνου [τ]οὺς [γε]γραμμένους ἐν
ταύτῃ τῇ λεπίδει ἀ πόδους ἀ]δυνάμους [ἀ-]
δεσθήτους εἶ[να· ὅτι ὁρκίζο ὑμᾶς κ]ατὰ τοῦ ὑπὸ
[τὴ]ν Ἀνάνκην τοῦ [κατέχοντος κύκ]λα Μηνεδα-
ινχυχ δαινχυ[χ βαχυχ βαχυχ] βαχαξι-
χυχ βαδειν[τοφωθ φθωσιτιρω εἶνα κατάσ]χητε τού-
τους τοὺς ἵπ[πους τοῦ πρασίνου καὶ] ποιήσητε
αὐτοὺς ἀκε[φάλους ἀπόδους ἀ]δυνάμους
εἶνε καὶ ποιήση[τε αὐ]τού[ς ἐμποδι]σθῆ-
νε ἐν τῷ ειπ[πικῷ τῆς νέας Βαβυλῶν]ος

Protome
Osiris
in sarcophago.

Εὐλα[μ[ω]ν κατέχ· X Οὐσιρι
Οὐσιρι Ἀγι Z Οὐσιρι Μνε
ΥΦρι ⊗ΛΥ

Figura
Typhonis-Seth.

Vocalium
series.

θήτους εἶνε· ὅ[τι] ὁρκίζο ὑμᾶς [κατὰ τοῦ ὑπὸ τὴν]
Ἀνάνκην τοῦ κατέχοντος [κύκλα Μηνεδαιν-]
χυχ βα[ι]νχ[υ]χ βαχυχ [βαχυχ βαχαξιχυχ βαχα-]
ξιχυχ βαδετοφ[ωθ φθωσιτιρω, εἶνα] κατάσ[χητε Ἀστέριον]
ὃν καὶ Σαπηδῶσον, μάλει[στα δὲ τὸν] υἱὸν Εἰρ[ήνης]
Ἀρτέμιον ἀπὸ τῆς σ[ήμε]ρ[ον ἡμέρας καὶ ὥρ]ας, [ἤδη ἤδω-]
σιν ἕως ζοῆς αὐτῶν κ..........υ...............
Λό(γος)· ὑμῖς δέε Φυδρια δ[έε Νυμ]φ[εε Αἰ]δων[αι εἶνα]
κατάσχητε..................................
κα τοὺς ἡνιόχους............................
γερ Φεῖβος Φορρέρεον Πολυ..φο...............
οἱ δέε[τριοι ἵπ]ποι τοῦ ῥωσέου..πο...............
Αὔδας Ἀδρίας Β[αβ]υλ[ώ]ν[ιος..................]
Εἰλειόδρομος Ὀρσᾶτος· ὁρκίζ[ο ὑμᾶς ἅγιε Νυμ-]
φε εἶνα κατήσχητε τούτο[υς τοὺς ἡνιόχους]
τοῦ ῥωσέου, μάλιστα δὲ...............
τον.......................................
..υἱὸν ὃν Βι[κεντία ἐγέννησεν]..........
......ρι.................................
σιας εἶνα κ[ατάσχητε καὶ ποιήσητε αὐτοὺς]
ἀδυνάμους [ἀπόδους ἀδοσθήτους..........]
νω τῶν ἵππ[ων..........ὅτι ὁ]ρκίζο
ὑμᾶς κατὰ τ[οῦ ὑπὸ τὴν Ἀνάνκην τοῦ]

ἀπὸ τῆς σή[μερον ἡμέρα]ς κα[ὶ ὥρ]ας,
[ἤ]δη ἤδη [ἤδω]σι[ν
τ]αχὺ ταχὺ [ταχύ.]
Ὑμις δ[έε Φυδρια δέε Νυμφε
Αἰδων[αι νεκενκωρω, εἶνα]
κατάσχη[τε τοὺς ἡνιόχους
τοῦ πρασίνου, [μάλιστα δὲ]
Εὐθύμιον ὂν κα[ὶ Μάξι]μον ὂν κ[αὶ]
Γίδαν τὸν υἱὸν [Πασ]χα[σί]ας,
ἅμα καὶ Εὐ[γένιον ὂν] καὶ Κή[ρε-]
ον τὸν υἱὸν [Βενερ]ίας,
Δομνῖνον ὂν κ[αὶ Θώρακα]
τὸν υἱὸν Φορτ[ούνας, εἶνα]
κατάσχητε καὶ καταστρέ-
ψητε καὶ ποιήσητε αὐτοὺς ἀπό-
δους ἀδυνάμους [ἀδοηθήτους]
⟨καὶ⟩ εἶνε καὶ μηδ...........
τε καιφαλὴν με............
δυνηθῶσιν ἧπαρ............
ὁρκίζο δὲ κατὰ [τοῦ ὑπὸ]
τήν Ἀνάνκην το[ῦ]
κατέχοντος κύκλα

[Εὐλά]μων
κα[τέ]χι

Οὔσ[ιρι] Οὔσιρι
['Απι Οὔ]σιρι
[Μνε]φρι

Protome.

Figura
viri stantis
eadem quae
in **159**.

Εὐθύμις ὁ καὶ
Μάξιμος
ὁ καὶ Γίδας
υἱὸς Πασχασί-
ας

Protome.
Οὔσιρι [Μ]νε

κατέχοντος κ[ύκλα Μηνε]βαιν-
χυχ βαδαιηχ[υχ βαχυχ] βαχυχ
βαξαχιχυχ βαζα[τοφωθ] φθωσι-
ρω] κατάσχετε αὐτοὺς ἀπὸ τῆς σήμε[ρον
ἡ]μέρας καὶ ὥρας ἕως δωδεκάτης
καὶ μέσου εἰκοστοῦ τετάρτου, ἤδη
ἤδωσιν ταχὺ ταχύ.

Scala cum scapis supra curvatis.

καὶ Ὀμηνεδ[αιν]χυχ
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . ους
. . . . [ἕως τοῦ
εἰκ]οστοῦ τε-
[τάρ]του μήνου, ἤδη
[ἤδη] ἤδωσιν ταχὺ
ταχύ. Λό(γος) · [δέε] Φ[υ-]
δρια δέε Νυμφεαι Λίδων-
εα νεαενκωρω · κα-
[τάσχητε Ἀ]στέριον
[ὃν καὶ Σαπηδῶσ]ον τὸν
[υἱὸν Εἰρήνης, μά]λεισ-
τα δὲ . . . .]ον
. . . . ακ . .

Δομνῖ[νος ὁ] καὶ Θώρ[αξ] υἱ]ὸς [Φορτού]νας — Figura similis.

Ἀρτέμις [ὁ] καὶ Ὅσπης υἱὸς Σαπίδας — Figura similis.

Ἀ[σ]τέ[ριος] ὁ καὶ [Σαπη]δῶσος υἱ]ὸς Εἰρήνης — Figura similis.

in fragmento . . . . . τον
. . . . . . ος
. . . . ἀδση-

Defixorum agitatorum nomina haec sunt : Euthymius qui et Maximus qui et Gidas, Paschasiae filius; Domninus qui et Thorax, Fortunae filius; Artemius qui et Hospes, Sapidae filius; Asterius qui et Sapidosus, Irenes filius; qui quattuor in tabella sunt repraesentati. Enumerantur quoque : Eugenius qui et Cereus, Veneriae filius ; incertus, Vicentiae filius, quem non esse alium ac Domninum qui et Stromosum qui et Zizyphum, de quo egimus ad n. **159**, facile credas; denique Artemius, Irenes filius, si versum 73 recte legit W., quod valde dubium esse fateor. Hunc locum ita potius restituere temptaverim : κατάσ[χητε Ἀστέριον]| ὃν καὶ Σαπηδῶσον, μάλει[στα τὸν] υἱὸν Εἰρ[ήνης]| Ἀ[σ]τέ[ρ]ιον, ut adversarius, postquam Asterium defixit, instet vocabulo μάλιστα iteretque nomen agitatoris nomine matris adiecto, ut si clarius dixisset more solito Ἀστέριον ὃν καὶ Σαπηδῶσον τὸν υἱὸν Εἰρήνης,

μάλιστα Ἀστέριον. Quod si bene perspexi, sex non septem hic devoventur agitatores (et ipse W. in indice nominum Irenen Asterii unius matrem fuisse notat); quorum quanquam quattuor tantum in lammina figurati sunt fieri potest ut duorum imagines cum inferiore parte tituli pessum ierint. — Prasinae factioni adscribebantur Euthymius, Eugenius, Domninus qui et Thorax, Artemius (cf. **159**); russeae, Vicentiae filius (observandum est Domninum Stromosum, quem eumdem hominem fuisse docui, in praecedenti inscriptione **159** *b* 26 inter albos reputari) probabiliterque Asterius.

Prasinorum sunt equi Judex, Heliodromus, Sol, Hipponicus, Laomedon, Pontanus, Eupolus, Olympionica, Aureus, Babylonius, Uranius, Sagitta, Cupido, Achilles, Apuleius; russeorum Phoebus, Purpureus, Poly.. pho..., Audax, Adrias, Babylonius, Heliodromus, Ursatus. Perperam miscentur in nominibus nominativus et accusativus (v. 6-11. 79-82).

4 τὴν γρέγην, de *grege* a Latinis feminino genere usurpato exempla adtulit de Vit, *Lexik.*, s. v. *Gregem* dicebant, ut memorat W., equos quadriiugos fere ad currendum in circo iunctos nuncupatosque nomine principalis equi (τὴν γρέγην Ἰούδεικος) circumeundae et stringendae metae peritissimi ideoque ad sinistram locati (cf. L. Friedlaenderum in Marquardt, *Manuel* XIII, *Le culte* II, p. 297, n. 5 in fine [trad. Brissaud, 1890]; Baumeister, *Denkmäler*, III, 2092 infra); hic tamen insolenter prodeunt οἱ δέξτριοι ἵπποι (v. 8. 80). — 5.82 *Heliodromum* intellegas. — 11 Corruptum nomen Ἀχιλλεύς in hoc versu latere iure docuit W. — 19.72.94 τορωθ restitui, cf. **155** *a* **44**. — 23 Emendatum ex **161**, 123. — 40 καὶ delevi ex **159** *a* 76. — 41 κ[ε]φαλήν? — 86 In his Sethianorum tabellis tam ἐγέννησεν, quod inseruit W., adhibetur (**163**, 54. 69. 73) quam ἔτεκεν (**155** passim; **166**, 29), quod alias fere in huiusmodi formulis usurpatum fuisse constat. — 97 μίσσου, latinum vocabulum *missus* graece translatum in **159** *b* 44-45 iam vidimus, μήσσου vero scriptum.

161. Wuensch, *Seth.*, 22, p. 31-33

Tabella alta m. 0,17, lata m. 0,16, infra mutila.

Prasinae factionis defiguntur agitatores : Euthymius qui et Maximus qui et Gidas, Paschasiae filius ; Eugenius qui et Cereus, Veneriae filius ; Domninus qui et Thorax, Fortunae filius ;

equi : Judex, Heliodromus, Sol, Hipponicus, Laomedon, Fontanus, Eupolus, Olympionica, Aureus, Babylonius, Uranius, Polyeidos, Sagitta, Cupido, Achilles, duoque praeterea quorum nomen paene deletum est. Perperam adhibetur nominativus ubi accusativum exspectes (v. 59-61. 64-68).

Incertae sunt agitatores : Restutus, Restutae filius ; Artemius qui et Hospes, Sapidae filius ; Asterius qui est Sapidosus, Irenes filius.

5-7 Supplentur e v. 56 sq., 118 sq. et e ceteris Sethianorum titulis. — 11-13 Probabiliter restituuntur e v. 47 sq. et ex prima imagine infra delineata. — 32 Delevit W. πα a scribente, ut videtur, bis exaratum. — 36 Adfirmat W. *παρακαταχήκητε* ex *παρακαταθήκητε* corruptum certissime legi. — 37 Ὄρκου? W. — 38 *ἵππου* = *ἵππων*. — 44 βάλετε non βάλετε recepi hic et in v. 85.109.127, cf. **155** *a* 44. — 64 δεστράτοι, oris vel scripturae vitio pro δεξτρᾶτοι (?) insculptum, e latino in graecum sermonem mere translatum fuisse putat W. et *dextrati* reddere, hoc est « qui currunt ad dextram quadrigae » (cf. δέξτρατοι, **160**, v. 8.80) ; in *C. I. L.*, III, 6155 « puella dicitur *virgo dextrata* appellatione antea non reperta ; significatur fortasse locum eam in processione sollemni tenuisse honoratiorem dextrorsum » Mommsen ; eadem ratione informata vocabula iam legimus in hisce titulis : **159** *b* 44 sq ; **160**, 97 *μίσσο* et *μίσσον* = *missus* ; **160**, 4 *γρέγην* = *gregem*. — 77 *τούτη* = *ταύτη*, cf. **159** *a* 70. — 110 *πρασίνου* in fine proposuit W., sed iam defiguntur in altera tabellae parte (v. 38.46.58.62.64.75) tam agitatores quam equi prasini, igitur alius cuiusdam factionis adversarios hic diis mandari probabile existimabis, cum praesertim non eadem sint nomina agitatorum in v. 11-17.47-50 atque in v. 114 sq. 119-121.128-131. — 120 E litterarum evanidarum numero Σαπίδας restitui et ex illo matris nomine filii quoque in praecedenti versu nomen. — 123 *νίκας* veri simillime W., quanquam hic primum Roma « Babylon nova » cognominatur.

162. Wuensch, *Seth.*, 23, p. 34.

In tabella alta m. 0,10, lata m. 0,15.

Protome
Osiris
in sarcophago.

[Λό(γος) · ὑμῖς δέ]ε Φρυγια δέε
[Νυμφεε Αἰ]δωνεα
[νεαενχωρω νεοι]χου-
[σε · ὅτι ἐρκίζο ὑμ]ᾶς
[εἵνα καταδήση]τε
[καὶ κατήσχητε
[καὶ συ]νδήσητε
[καὶ π]οιήσητε
. . . .
. . . .
. . . .

Figura
Typhonis-Seth.
ον (sub brachio
νχ sinistro).

Vocalium
series.

Figura
hominis
stantis
eadem
quae in **159**
nisi quod
serpente
implectitur.

Protome.

Protome.

[Εὐλάμ]ων κατέχι
[Οὔσι]ρι Ἄπι Οὔσ[ι]ρι Μνε Φρι

Οὔσιρι Μνε

. . . . ἀπὸ ταύ[τ]ης τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας . . . .
[. ἕως] τῶν εἰκοσιτεσσάρων [ἄ]θλ[ων . . . .
. . . . ὅτι ὀρ]κίζο ὑμᾶς κατὰ τοῦ ὑπὸ [τ]ὴν Ἀ[νάνκην . .
τοῦ κατέχοντος κύκλα καὶ Οιμηνεβαιχ]υχ βαχαχυχ βαχαξιχυχ
[φθω]σιρ[ω εἵν]α κατήσχητε κ[αὶ καταδήσητε καὶ] συν[δή]σ[η-
τε καὶ ποιήσητε ἀμυ]άλους εἶνε Εὐγένιον ὃν καὶ Κήρεον τὸ[ν
υἱὸν Βεν]ερία[ς] κα[ὶ] Ἀρ[τέμ]ιον [ὃν] κα[ὶ] Ὅσπ[ητον] τὸν
[υἱὸν Σαπήδας, μά]λιστα δὲ καὶ Δομνῖνον τὸν υἱὸν Φορτούνας ·
[. . . . . . . καὶ ἅγιοι ἄνγ]ελοι καὶ ἅγιοι [πάρ]εδροι καὶ ἅγιοι χαρα-
κτῆρες . . . .] εἵνα κατήσχητε καταδήσητε καὶ
. . . . καταστραφῆνε ἐπὶ τὴν εἰμοσιτεσ[σάρτην]
. . . . . ὥσπερ οὗτοι ἐπικήλιον οὐδὲ λιπῆν . . .
. . . . οὕτως μήτε Ἀρτέμις ὁ καὶ Ὅσ[πης ὁ υἱὸς
Σαπήδας] καὶ Εὐγένιον τὸν καὶ Κήρεον
[καὶ Δομ]νῖνον τὸν υἱὸν Φορτούνας [ἀ]π[ὸ τῆς ἄρτι ἡ-
μέρας καὶ] ὥρας . . . . αα . . . . .
. . . .
. . . . ταχὺ ταχύ.

Diis mandantur agitatores Eugenius qui et Cereus, Veneriae filius; Artemius qui et Hospes, Sapidae filius; Domninus, Fortunae filius.

19 ἀμυάλους = ἀμυέλους, cf. **155** *b* 13; **168** *a* 31. — 24 εἰμοσι, legendum est εἴκοσι. — 25 ἐπικήλιον, obscurum est vocabulum; de Coelio, Caelio scriptum, mentionem intercidere cogitavit W. — 26-28 Nota mixtos casus nominativum et accusativum, cf. **162**, 59-61. 64-68.

163. Wuensch, *Seth.*, 24-25, p. 34-36.

Tabella alta m. 0,14, lata m. 0,24, infra parum mutila. Monet ipse W. ex duobus fragmentis quae seorsum edidit unum effici titulum.

Defigit adversarius Artemium qui et Hospitem, Sapidae filium; Domninum qui et Thoracem, Fortunae filium; Euthymium qui et Maximum qui et Gidam, Paschasiae filium.

12 εἶνα = ε[ἵ]να. — 29 βαδεγοι W., cf. 63. — 33 sq. Coniectum ex 22 sq. et 74. — 75 σιερέ audias ἱερέ; ὅρκου, cf. **161**, 37.

Non conticta est omnino illius tituli pars altera in reliquorum similitudinem; invocatur enim proprio nomine Typhon-Seth (v. 48) et devotoriae formulae, βάρβαρα ὀνόματα verbaque a solitis saepe abhorrent.

164 Wuensch, *Seth.*, 26, p. 36 sq.

In tribus fragmentis unius tabellae altae m. 0,11, latae m. 0,16.

Protome Osiris in sarcophago. — Εὐλάμων κατέχ[ε]

. . . . μας . . . .
κα . . . .
κατάσχητε . . . .
καταδήσητε . . . .
εἶνα . . . .
λήνην δεσθε Δομνῖνον τὸν υἱὸν
Φορτούνας, μάλειστ[α] δὲ Ἀρτέ-]
μιν τὸν καὶ Ὅσπητον τὸν υἱὸν]
Σαπήδας, μάλειστα [δὲ Εὐγένιον]
ὃν καὶ Κήρεσον τὸν υἱὸν]
Βενερίας· κα[τάσχητε]
τούτους ἔξω . . . .
ἀπὸ τῆς σπ . . . .
της.

Versus evanidi. — Figura Typhonis-Seth. — Vocalium series. — Protome. — Protome.

Εὐλάμων κ[α]τέχ[ε]
Οὐσιρι Οὐσιρι Ἀπι Οὐσι
ρι Μνε Φρη

καὶ ποιήσητε . . . .
του μήτου σο[. . . . κα-
τάσχητε· ὅτι ἐξορκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ ὑπὸ τὴν Ἀνάγκην
καὶ Ὀμηνε βαιν χ[υχ βαχυχ βαχυχ βαχαξιχυχ βαχα-]
ξιχυχ βαδε[τοφωθ φθωσιστρω ε[ἵ]ν' α κατά[σ]χητε καὶ συν-
δήσητε καὶ καταδήσητε κ[α]ὶ κατάσχητε καὶ ποιήσητε
ἀδυνάμους ἀπόνους [εἶ]ναι τού[τ]ους τοὺς [ἡ]νιόχους Εὐγένιον ὃν
καὶ Κήρεσον τὸν υἱὸν [Βενερί]ας, μάλ[ι]στα δὲ [Ἀρτέμιον ὃν καὶ
Ὅσπητον τὸν υἱὸν Σαπήδ[α]ς, μάλ[ι]σ[τ]α δὲ Δομνῖνον]

τὸν υἱὸν Φορτούνας ἀπ[ὸ] τῆς της μι[. . . . ἕως]
τῶν [εἰ]κοσιτεσ[σάρων] ἄχθλων καὶ κα: . . . . .
καὶ ἅ[γι]οι χαρακτῆρ[ες οἵπερ γ]εγραμμένοι ἐν το[ύτω τῷ πετάλω]
κα[ὶ ἅγιοι] ἄνγελοι [καὶ ἁγία] Συ[νφωνία]. . . . .
. . ει . ς εἰνιώχους [οὕσ]περ γεγραμ[ένους ἐν τούτω τ]
ω πετάλ[ω] ἀπὸ ταύτης τῆς [ἡμέρας καὶ ὥρας . . . . . .]
ἕως τῶν εἰκοσιτ[εσσ]άρων ἄθλων ἀπὸ τῶν . . . .
. . μ . . . ἤ[δη ἤδη ἤδωσιν τ]αχὺ ταχύ.

Agitatores tres defixi tenentur : Domninus, Fortunae filius; Artemius qui et Hospes, Sapidae filius; Eugenius qui et Cereus, Veneriae filius.

17 Sequitur ille evanidos supra versus. — 21 βαδε[γοφθω...] W. — 23 ἀπόνους, ἀπόδους emendandum est. — 26 Restituendum esse ἀπ[ὸ] τῆς [πρώ]της μί[σου ἕως] | τῶν minime dubium est, quanquam per errorem scribentis deesse videtur syllabae πρω spatium, cf. **159** *b* **44** ἀπὸ πρότου μήσου; locum cruce † signavit W. — 27 ἄ⟨χ⟩θλων, cf. v. 32.

165. Wuensch, *Seth.*, 27, p. 37 sq.

Tabella alta m. 0,17, lata m. 0,11.

Protome Osiris in sarcophago.

Εὐλάμων [κατέ]χι Χ Οὔ[σι]ρι
Οὔσιρι Ἄγι Ο[ὔσ]ιρι Μνε
ΧΥ

Λό(γος) · ὑμις δέε Φρυγια δέ[ε Νυμφεε]
Ἐδ[ω]νεα ενκωρω · εἶνα κα[τάσχη-]
τε τούτους τοὺς ἵππους τοῦ π[ρα-]
σίνου [Ἰού]δ[η]ξ [Εἰ]λ[ει]οδρόμος
Σῶλ [Ἱ]π[όνικ]ος Λ[α]ωμέδων [Φον-]
τ[ᾶν]ος Εὔπολος Ὀλ[υμ]πιονίκη

Figura Typhonis-Seth.

Αὔρεος [το]ῦ [πρασ]ίνο[υ] δ[εστρίους]
Βαβυλώνιος Οὐράνι[ος]
Σαγήτα [Κοπίδων]
Ἀχηλλ[εὺς · ὅτι ὁρκίζο]
ὑμᾶς [κατὰ τοῦ]
ὑπὸ [τὴν Ἀνάνκην τοῦ]
κατέ[χοντος κύκλα]
καὶ Οι[μηνεβαινχυ-]
χ. . .   . .

Λό(γος) · ὑμ[ις] δέε [Φρυγι-]
α δ[έε Νυμφεε . . . .]
. . . .
. . . .
. . . .
κ . . . .
ετε [Εὐθύμιον ἔν]
καὶ Μ[άξιμον ὄ-

ν] καὶ Γίδαν
τὸν [υἱὸν]
Π[ασ-
χα]σί[ας
Εὐ]λάμων
κατέχι
Οὖσιρι Ὄσιρι Ἀγι
Οὖσιρι Μνε
Φρι Protome.

Figura viri stantis eadem quae in n. **159**.

Εὔθυμος ὁ καὶ Μάξιμος ὁ καὶ Γίδας υἱὸς Πασχασίας

Vocalium series.

εἵνα κατάσχητε καὶ συνδή[σητε καὶ κα-]
ταστρέψητε καὶ ποιήσ[ητ]ε αὐτοὺς . . . . . .
ἀπόδους ἀδυνάμ[ους Εὔθυ]μον ὃν καὶ Μάξιμον
ὃν καὶ Γίδαν [τὸν υἱὸν Πασ]χασίας,

Figura similis.

Εὐγένιος ὁ καὶ Κήρεος υἱὸς Βενερίας

Εὐγένιον
ὃν καὶ Κήρε-
ον τὸν υἱὸν
[Βεν]ερ[ίας,
Γρηγόρι-
ον [ὃν καὶ
[Ἀ]σέλλον
τὸν υἱὸν
[Ἀσέ]λλας·
[ὅτι ὁρκίζω

Γρ[ηγόριος] ὁ καὶ Ἀσέλλος [υἱὸς] Ἀσέλλας

Figura similis.

ὑμᾶς [κατὰ τοῦ ὑπὸ τὴν] Ἀνάνκην τοῦ κατέχον-
τος κύκλα καὶ Θιμηνεδενχυχ βα-
[χυχ βαχα]χ ζυχυχ β[αχ]α[ζυχυ]χ
εἵνα κατήσχητε] καὶ καταστρέψ[ητε αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς σήμ[ερον ἡμέρας
καὶ ὥρ[ας].

. . . .
. αικ . . . ε . . . .
τοὺς ἵπ[πους]. . . .
ο . . . π . . . .
. κ . . . .
. . . .
κ . . . .
Protome.
Οὖσιρι Μνε μ . . . . . .
. . . . μενους
. . . . ηδας
. . . . ο
. . . .
. . . .
. . . .
. . . λ . ο . . . .
. . πο . . . .
Εἰλειοδ[ρόμος . . . .]
Οὐρά νιος . . . .
[Β]αβ[υλώνιος . . . .
εἵνα συ[νδήσητε καὶ κα-]
τάσχητε . . . .
τούτους [τοὺς ἵππο-
υς] . . . . ς . . . . . .
ἀπὸ τῆς . . . .
ατη. . . . .
. . . .

Diis ab adversario mandantur factionis prasinae agitatores : Euthymius qui et Maximus qui et Gidas, Paschasiae filius; Eugenius qui et Cereus, Veneriae filius; Gregorius qui et Asellus, Asellae filius;

equi : Iudex, Heliodromus, Sol, Hipponicus, Laomedon, Fontanus,

Eupolus, Olympionica, Aureus, Babylonius, Uranius, Sagitta, Cupido, Achilles. Ibi (v. 43-50) ut in **160**, **161**, **162** miscentur casus.

166. Wuensch, *Seth.*, 28, p. 39.

Tabella alta m. 0,08, lata m. 0,06; supra desunt, monente W., quattuor aut quinque versus.

Λέ(γος) · [ὕμις δέε Φρυ-]
γι[α δέε Νυμφεε Αἶδων-]
εα [νεανε-]
αενκωρω εἵ-
να κατήσχ[η-]
τε Γρηγό[ρι-]
ον ὃν κα[ὶ]
Ἀ[σέλλιον]
[τὸν] υἱὸν
[Ἀσέλ]λ[α]ς — Figura
καὶ [κατ- — Typhonis-Seth. — Vocalium
ήσχ]ητε — series.
αα . . . .
[ἐν] τούτω [τῷ] λε- — Protome.
[πιδίω] γεγρα- — Protome.
[μένους]
— Οὔσιρι Μνε
[Εὐ]λα[μων] κατέχι — καὶ κατησ-
Οὔσιρι Ἀγι — τρέψατε αὐ-
Μνε Φρι — τοῦ τὴν δύνα-
— μιν καὶ τὴν
[δόξ]αν · ἀξιῶ ὑμᾶς κατὰ τοῦ
[ὑ]πὸ τὴν Ἀνάνκην τοῦ κατέ-
[χ]οντος κύκλα καὶ Οιμηνεξεν-
[χυχ] . . . .

Α[έ(γος) · ὕμις δέε Φρυ-
για] δέε [Νυμφ]εε
νεα[νεαενκω]ρω [εἵνα
κατήσ]χητε Ῥεστοῦτον ὃν
[καὶ] Ἀρτικάκοναν ὃν ἔτε-
[κεν μ]ήτηρ Ῥεστοῦτα καὶ
[καταδ]ήσητε αὐτὸν ἀκ[έ]φαλον
[ἄ]ποδον ἀδυνάμονα κα-
[τασ]τρέψητε [αὐ]τόν · [ὅτι ὁρκίζο ὑμᾶς]
κατὰ τοῦ [ὑπὸ τὴν Ἀνάν-
κην] τοῦ κατέχοντος
κύ[κ]λα καὶ Οιμηνεξενχ υχ
βα[χ]χα[χυ]χ εἵνα κατήσχ[ητε
Ῥεστοῦτ]ον τὸν ἡνίοχον [τοῦ]
βενέτου ἀπὸ τῆς σή[μερον
ἡμέρας καὶ ὥρας · ἤδη [ἤδη
ταχὺ ταχύ.

Scala cum scapis supra curvatis.

Gregorius qui et Asellius, Asellae filius, incertae factionis; Restutus qui et Ἀρτικάκων, Restutae filius, venetae, defiguntur.

23 Truncam esse infra inscriptionem in propatulo est. — 32 ἀδυνάμενα temere pro ἀδύναμον εἶνα fuisse exaratum coniecit W. veri similiter.

167. Wuensch, *Seth.*, 29, p. 40 sq., cum imagine; cf. p. 103. Tabella opisthographa, alta m 0,09, lata m. 0,10.

A

Protome Osiris in sarcophago.

Λέγω· [ὁ]ρκίζω σε, θεὲ Φρυγία
θεὰ Νυμφαία Εἰδωνέα νε[-
χεινι κορω ενα
κατάσχ[η]τε Ἀρτέ-
μιον ἐν καὶ Ὀσηρ-
τον τὸν υἱὸν Σα-
πήδας καὶ ποιήση[τε
αὐτὸν ἀκέρα-
λον ἄποδον ἀδ[ύ-
ναμον εἶνε ἀπὸ
τῶν εἵππων τοῦ
βενέτου κα[ὶ]
καταστρέπ[ψη-
τε αὐτοῦ τὴν δὲ ξαν
τὴν νίκην
καὶ δόξαν
σπαρηγετε
Ἀρτέμιον·
ἀξιῶ ὑμᾶς
κατὰ τοῦ ὑπὸ
τὴν Ἀνάνκην
τοῦ κατέ-
χοντος κύκλα
καὶ Ὀιμηνε-

Εὐλ[ά]μων κατέχε **X** Ὀσ[ι]ρι
Ὀσιρι Ἀψι **Z** Ὀσιρι Μνε
V Φρι **⊗λΥ**

Figura Typhonis-Seth.

Protome.

Vocalium vestigia.

. . ναι . .
Ἀρτέμ[ι]ον ἐν καὶ Ὀσ-
ηρ[ι]ον τὸν υἱὸν Σα-
πήδ[α]ς · ἀξιῶ καὶ
σε κατὰ Εὐλάμ-
ων κατὰ τῆς
δυνάμεώς σου
καὶ κατὰ τῶν
ἁγίων ν χ αρα-
κτήρων . .
. ονομα .
. . . .
. . . .

Protome.

Scalae duae supra curvae.

ωνέχετε[....]α ἔδησατε[.]ες ἵππου
. . δα . . . κα . . . . ρου . αυα[ρα]λ[.]ν . αυ
[illegible]
. . . ε[λ]α[.]ε . . . .
. . . . ρου . .
. . . . ε ια . . . .
. . . . ει ιεαλα . . . . .

ος

Daemon incertus, facie evanida. βεν- [χαχ] [βα-]

Agitator,(?) cuius caput periit, catena vinctus. χαχ [βα- χαχ εἴ- να [κατ]άσ- 34 χ[ητε] πησ-

Daemon corvino (?) rostro insignis.

B

. . . . Ῥεστ[οῦ]τον υἱὸν Ῥεστούτας
. . . . μα ἅγιε Νυφε εἶνα συν-
εργήσητε καὶ συνκα[τάσχητε αὐ]τούς · ταχὺ ταχύ.

Obligavit adversarius Artemium qui et Hospitem, Sapidae filium, factionis venetae ; et Restutum, Restutae filium.

A. — 7 sq. [Ἀρ]|τέμιον W. — 11 sq. Potius legas ἀκέρα|λον in lammina. — 12 sq. ἀδύ|ναμον W. — 14 ἵππων intellegas. — 20 Quid significet vocabulum obscurum est, δέξαν παράγετε (vel ἠρπάγετε?) Ἀρτεμίου coniecerim. — 23 ὑ[πὸ] W. — 24 τήν W. — 32 χυχ W. — 35 Omisit W. — 39 Male exaratam in v. praecedenti syllabam ων iteravit qui scripsit.

Putat W. in figura infra delineata, vincto a daemonibus agitatore, obligamentum defixionis magicum fuisse adumbratum ; de corvino (?) rostro quae notavit vide ad p. 103.

B. — 2 Νυφε = Νυμφεε.

Saepius in hoc titulo η ex α correctum est aut eidem litterae similis videtur, exemplo sint vocabula quibus punctum subieci in v. 10.17.20. 24.34.37.38.40.48.50.52.54.

168. Wuensch, *Seth.*, 30, p. 44 sq.

Tabella opisthographa quoquoversus m. 0,10.

A

Evanuerunt versus in sinistra parte lamminae.

Protome — Εὐλάμων κατέχι Χ [Οὔσιρι] Ἀγι
Osiris — Οὔσιρι Μνε — Εἰδ[ω]νεα νε[αενκωρω
in sarcophago. — [εἶνα κατά σχητε Ἀρτέμιον ὃν [καὶ] [Ὁσ]πητον.
Λέ(γος) · ὑμις δέε Φυδρια[δέε Νυμφεε Εἰδω-
[νεα νεαενκωρω εἶνα] κατάσχητε [το]ύ-
[τους] τοὺς γεγραμμένους ἐν
[τούτω τῷ πέταλ]ω
. . . . ον τὸν
Figura — . . . . ἀδυν-
Typhonis-Seth. — [ά]μους ἀμυ ἄλους
[. . . . ἀπὸ] τῆς ση-

μερον ἡμέρ ας
καὶ ὥρας ταχὺ τ[αχύ.
Λέ(γεις) · [ὅμως] δέε Φυ-
δρια δέε Νυμ φεε Εἰ-
δωνεα ενκωρω εἵ να κα-
τάσχητε Δομ]ν[ῖ]νον
ὃν καὶ Ζίζυφ]ον
κ αὶ ποιήσητε ἀ κεφά-
λο υς ἀπόδους ἀδυνά-
μους . . . .
. . . .

Protome. Protome.

Εὐλ[άμων . . . .
κα τέχι . . . .
. . . . κ
. . . . νκν . . .
Οὔσιρι . . . . αδας. . . . .
Οὔσιρι Μ ν ω Φρι . . . . ω. . . . .
. . . . κ. . . . . . . σ. λ. . . . . . . νσνκ. . . . .
. . . . σλυσπ. . . . ε. . . . .
. . . . κατὰ τοῦ ὑπὸ [τὴν Ἀνάγκη]ν
τοῦ κ ατέχοντος κύκλα. . . . . σιν
. . . σα. . . . . τούτους τοὺς. . . . . σι
[. ἀκεφά]λους ἀπόδους ἀδ υνάμους ἀ μετάλους

B

. . . . [κατὰ τοῦ ὑπὸ τὴν Ἀνάγ-
κην τοῦ κ[ατε χοντος κ ὑκ λ α καὶ Ομηνεδ ενγυχ δ-
α]χυχ βαχ αχυ χ εἵνα κ[ατάσ χητε Δομ[νῖ νον
ὃν καὶ Ζίζυφ]ον τὸν υἱὸ[ν] Βικεντίας
καὶ Γρηγόριο]ν ὃν [καὶ Ἀσέ λλον τὸν υἱὸν
Ἀσ έλλ[ας . . . . . χ. . . . τον. . . . . . νον. . . . . .
. δ . . . . χιι Νυφεε ἀγίους ἀ νγέλους
. ε. . . . . θεοῦ εἵνα κατάσχητε τοὺς. . . . . .
κ. . . . . ετην . . . βω]σίους οὕσπερ [γεγρα-
μέ]νους ἐν τοῦ τω τῷ πετάλ ω [ἀδυνάμους ἀκεφά-
λους. . . . . ενου. . . . . . . τα. . . . .
. . . . με . . . . . κα . . . .
ημακα . . . . τ αχὺ ταχύ.

Obligantur Artemius qui et Hospes; Domninus qui et Zizyphus, Vicentiae filius; Gregorius qui et Asellus, Asellae filius.

A. — 16 Spatii causa νεα ante ενκωρω omisit W. probabiliter. — 31 [ἀ]μ[ο]ι[β]άλους in fine emendes, quod supra datur in v. 10, cf. **155** *b* 13 et **162**, 19.

169. Wuensch, *Seth.*, 31, p. 42 sq.

Tabella alta m. 0,16, lata m. 0,14, infra mutila.

Protome
Osiris
in sarcophago.

Χ
Οὔ[σιρι]
Μνε
Υ

Λέ[γες]· ὕ]μις δέ(δ)ε
[Φρ]ουγια] δέε Νυμφε
. . . . . ε . . . .
. . . δ . . . .
. . . .
. . . ου . . . .
ὅτι ὁρκιζο ὑμᾶς
κατὰ τοῦ ὑπὸ
[γῆν ἀ]νανεάζον-
[τος], εἵνα κα-
τήσχητε
κατήσ-
χητε κα[ὶ
σ[υνδ]ήσητε κ[αὶ]
κατήσχητε
. . . .
τε καὶ κα-
τήσχητε [Εὐγένι-]
ον ἓν καὶ
[Κή]ρεον
[τὸν
υἱ]ὸν
Βενερί-
ας ἅμα
καὶ [Δομνῖ-
νον ἓν καὶ

Figura
χχ Typhonis-Seth.
χχ

Protome.
Εὐλάμω[ν] κατέχ[ε]
Οὔ[σ]ιρι Ἀγι
[Μν]ε Φρ[ι]

Protome.
Οὔσιρι Μνε

βαχυχ ἓν καὶ Κήρεον [τὸν] υἱὸν
Βενερίας ἅμα καὶ Δομνῖνον
[ἓν] καὶ Ζώζυμον τὸν υἱὸν Δη-
κεντίας· ὅτι ὁρκιζο ὑμᾶς
καὶ ἅγιοι χαρακτῆρες
γεγραμένοι ἐν τούτω τ[ῷ πε-]
ταλο εἵνα συνκατήσχητε κα τα-
δήσητε καὶ δεσμεύσητε τούτους
οὕσπερ γεγρα[μέν]ους
ἐν [τούτω τῷ πετάλω]
. . . .
. . . . ὥρας
. . . .
Vocalium . . . . ἡμέρας
series. . . . .
ταχὺ ταχύ.

[illegible]

[illegible] — [illegible] 159

Figura similis

[illegible]

. . . .

Nomina detixorum agitatorum : Eugenius qui et Cereus, Veneriae filius; Dominus qui et Zizyphus, Deventae [Vicentiae?] filius.

31 [illegible] = [illegible], cf. **159** quae in hunc adnotata sunt. — 33 sq [illegible] ex [illegible] corruptum. — 45 Suppleas [illegible] — 51 [illegible].

170. Wuensch, *Seth.*, 32, p. 13 sq.

In tabellae fragmento alto m. 0,11, lato m. 0,07, dextrorsum et infra mutilo.

Λέ[γει ὁ μ]έγας θεὸς — Protome
[Φρυγία] θεὸς — Osiris
Νυμφαία Εἰδ- — in sarcophago.
ωνεα νεεν-
[κωρω · ὅτι ἐρκίζο]
με κατὰ τῆς δυ- — Figura
νάμεως τῆς ὑ- — Typhonis Seth.
[μ]ετέρας εἵνα κα- — ονχ
[τάσ]χητε καὶ [συν-] — νχ
δήσητε
Εὐγένιον
[ὃν] καὶ
[Κ]ήρ[ιον]
. . . . Protome.

Vestigia litterarum.

In Eugenium qui et Cereum agitatorem scripta fuit defixio.
10 συν[δησήσητε W.

171. Wuensch, *Seth.*, 33, p. 44.

In tabellae fragmento quoquoversus m. 0,07, supra dextrorsumque mutilo.

. . . . [εἵνα κατάσχητε Εὐγένιον ὂν καὶ
Κ]ήρεον τὸν [υἱὸν] Βενερίας . . . . [ἔτι
ὑ]μᾶς ὁρκίζω κατὰ τοῦ ὑπὸ [τ]ὴν [Ἀνάνκην τοῦ κατέχοντος κύκλα]
καὶ Θιμηνεξενχυχ [βαχυχ βαχυχ βαχαξυχυχ βαχα-]
ξυχυχυχ βαδετο[φωθ]
φθωσεισιρω εἵνα κατ[άσχητε]
. . . .

Pronuntiantur dirae in Eugenium qui et Cereum, Veneriae filium.
5 βαδεγο[φθωθ-] W.

172. Wuensch, *Seth.*, 34, p. 45, cum imagine.

In tabella alta m. 0,14, lata m. 0,10. De palimpsesto cogitavit W., cui libenter adsentiar; tamen non ita sunt mixtae graecae latinaeque litterae ut paene confundantur, sed tanta incuria exaratae ut vix possint vel cum maximo labore discerni.

	. . ειν̣ε̣ .		
	. . . . . .		
Serpens	. . . . . .	Osiris « momie » (?)	[. . ερεχι]σιφθη
in	. . . π̣ . .	serpente	. . . . ς
gyros	. . . . . υ		. . . . . . αχ . . ιε
actus	. . . ευμ	implicata	Εὐλάμων
	ναι̣ . με	(cf. **156**)	Υλα[μωνε]
	. ανσ . .		Λαμ[ωνευ]
	. . . . ας	ρ	Αμων[ευλ
	. . . . . .		Μ]ων[ευλα]
	⊗δε		Ω[νευλαμ]
	σ		Νευλαμω

Carceres circi. . . . .
Signa magica. . ο . ετ̣ω . ομ . . . .

[η]ρηχι'σηρθε β · ραηλιδεμ . . . . αγε .
[. . α ραχχαραρα . . . .
ε]ρθησιχηρη . . . .
[π]αραλαδειτω . . . .
. . . . τοπειν . . . .
. . . . . . τ . μ . . . .
. . . . α . . . . μ . υσε . . .
. . . . ει . . υ . . . .
. . . . ον δενε . . . .
. . . . νο . δυν . .
. . . . νευς . . .
. . . . ονισισει . . ον ἔχετε δεδεμέν[ο]υς . .
. . . . οτευπο . τευη . . . υτα . . . .
. . . . ταε . . . . νκπιν . . . . ην
. . . . ινα . . . . . . διφο . . . . .

Non eisdem formulis conscriptum fuisse titulum quibus plerique eiusdem originis perspicuum est, ad agitatores tamen referri quis neget cum Βενε[ρίας] in v. 23, (de agitatore Eugenio, Veneriae filio, cf. **159-165**; **169-171**) aut ξενί[του], ut sensit W., restituendum sit, cum praesertim in lammina repraesentati sint, infra serpentem ad sinistrum marginem, circi carceres quos in tabella karthaginiensi (*D. T.* **233**, cf. **244**) delineatos iam perspexit Buecheler.

Quae certe legit haec tantum descripsit W. (v. 3. 5-12 dextrorsum, 15-18 sinistrorsum et 26 ἔχετε δεδεμένους), cetera omisit. — 3 et 15 complevi, cf. 17. — 6-12 Luditur in nomine Εὐλάμων. — 10 Μ ωνευλα] W. — 18 Ita informata est littera α ut tam παρω quam παρα conicias. — 19 τοπο vel τοπε. — 25 Βαχμνχμε νευς?

173. Wuensch, *Seth.*, 35, p. 44.

In duobus tabellae unius fragmentis :

I, quoquoversus m. 0,04.

. . . .
. . . δετο . . . .
. ελ . επ . . . .
. . ο . υ . νε . τ . . . .
. . . . ι . . . .
. . . .

II, alto m. 0,05, lato m. 0,10, supra tantum mutilo.

. . . .
χ. . . . .
. . . .
. . . . . .τε καὶ κ[ατήσχητε] . . . . εα
. . ων . . . . . ἥπων τοῦ λ[ευ]κ[οῦ . . .] θλενιον
. . . .

Ad circenses agitatores pertinere lamminam patet ex II, 5, ubi ἥπων nihil aliud est nisi ἵππων.

174. Wuensch, *Seth.*, 36, p. 46.

Tabella alta m. 0,28, lata m. 0,10.

Λ[έ(γος) ·] . . . δωνας Νυφεε . . .
. . . . [κ]ατάσχετε το[ύτους
τοὺς ἵπ]πους τούτους τοῦ ῥ[ω]σέ[ου
ὅτι ὁρκιζο ὑμ]ᾶς κατὰ τοῦ ὑπὸ [τὴν Ἀνάν-
κην τοῦ κατέχοντος κύκ]λα καὶ Μ[ηνεδενχυχ]
. . . .
. . . . .τε τοὺς. . . . .
. . . .
. . . . X. . . . .

Protome Osiris in sarcophago.
Οὔσιρ[ι]
Οὔσιρ[ι]
Υ
. . . .
. . . .
. . . .
κα . . . . [κα-
τέσχητε . . . .
αι τοὺς . . . .
. . . . . . δ . . .
. . . .
. . . τρεδ . . .
. . σήμερον . .
. . . . ἤδη
[ἤδη ταχὺ ταχύ.]

Figura Typhonis-Seth.

Protome.

Vocalium series.

Protome.

. . . . Εὐλάμων κ[ατέχε
. . . . Οὔσερι Ἀ-[
. . . . πι Οὔσε[ρι Μνε Φρι.
. . . . τὴν Ἀνάγκην

. . ουχ . . . .
. . . . εσν
κ ατα . . . .
. . . ακη ε Νυμφ[αι,
. . . .
καὶ τον ἐπποτε[
καὶ κατα χητε . . .
. . . .

Figura stantis agitatoris, serpente, ut videtur, implexi.

Conscripta est tabella in agitatores circenses factionis russatae.

175 Wuensch, *Seth.*, 37, p. 47.

In tabellae fragmento alto m. 0,06, lato m. 0,10, supra et sinistrorsum fracto.

Versus quinque cum incertis litterarum vestigiis.

. . . . αὐ[τ]οὺς οὓς ὑπερ γεγραμμένους . . . .
. . . . τὸν [ἡ]ν[ί]οχον τοῦ λευκο[ῦ] . . . .
. . . . τ . . . χ . . . . χ . . . .
. . . .

De quodem agitatore factionis albae res agitur.

176. Wuensch, *Seth.*, 38, p. 47.

In septem fragmentis tabellae altae m. 0,11, latae m. 0,08.

Protome Osiris in sarcophago.

Χ Οὔσερι
Μνε Υ Φρι
[τ]ὸ ἔνχος
. . . .
. . . .
. . . . ετα
[. .] . ποιήσῃ τις αὐτο-
υς . . . . ἀπόδους

Figura Typhonis-Seth.

[ἀδυνάμου]ς εἶνε καὶ
. . . .
Vocalium series. . . . . δήση[τε]
. . . ρινα
Protome. . . ορης
. . . .
Infra
[κα]τὰ [τοῦ ὑπὸ τὴν Ἀ]νάν[κην]

In agitatores dubio procul exarata fuit defixio, formulae argumento sunt.

177. Wuensch, *Seth.*, 39, p. 47.

Tabella alta m. 0,10, lata m. 0,16.

Legitur tantum in superiore margine [Εὐλ]άμων κατέχι, vocaliumque series.

Repraesentantur : Protome Osiris in sarcophago,
Figura Typhonis-Seth,
Protomae duae.

Lammina eiusdem generis ac praecedentes.

178. *Seth*, 40, p. 47.

In fragmento alto m. 0,08, lato m. 0,09, tabellae opisthographae. Integra est in dextro margine lammina.

A

. . . . εν
. . . . [ἤδη]
ἤδω[σιν · ἀπὸ] τῆς σή[μερον ἡμέρας πάντα χρόνον τῆς]
ζοῆς τούτους τ[οὺς . . . .] ον ὃν
. . . . Οὔσιρι
. . . . ονι
. . . .

B

Apparent tantum evanidorum versuum vestigia.

Num fuerint hoc titulo devoti agitatores dubitari potest quippe in quo dissentiant a solitis formulae (v. 3-4).

179. Wuensch, *Seth.*, 41, p. 48.

In fragmento alto m. 0,06, lato m. 0,09, tabellae in marginibus dextro et sinistro, ut videtur, illaesae.

.................................ς
....
.........ει.......................
.................................ς
.................................οι
....
...............εν...............
.......περ........................
....λα............................
........................υ........
...........της...................
...................υχ............
...........πητ.....:........η.....
....[γ]εγρ[αμέ]ν.....................
.....πει..........................
....

Cum litteris evanuit huius tabellae sensus.

180. Wuensch, *Seth.*, 42, p. 49, cum imagine.

In fragmento tabellae, alto m. 0,13, lato m. 0,09, in sinistro margine paene integro; pessum ivit fere titulus.

.....υ
..ω...
...τη.
............τ

..δ..

....

Figura
stantis viri
(Typhonis-Seth?)

. υ — Ad pedes viri.

χ[ραος]	
χ[ρα]ως	μαρθυ
χραος	. . . .
χραως	. . . . ε υ . . . .
χραοε	. . . .
χρ αος δ . ο .	
χραο]ς	
ως	
θ	
ση	
. . . .	

Praeter Ἐφέσια γράμματα ad sinistram (v. 8-14) nihil dispicitur in hac inscriptione.

181. Wuensch, *Seth.*, 43, p. 48, cum imagine.

In fragmento alto m. 0,02, lato m. 0,06.

. . . ω	Protome
εχθθ . . εθ . . . ραθα	hominis
Signa magica sex χςςς	serpente
	implexi;
. ω ω ω ω ω ω ω	reliquum
. . η	corpus periit.

Videtur inscripta fuisse vocalium series.

Quorsum pertineant haec et sequentes ad **186** tabellae nemo est qui diiudicet.

182. Wuensch, *Seth.*, 44, p. 48.

In fragmento alto m. 0,04. lato m. 0,03.

Supersunt sinistrum brachium in figura Typhonis-Seth non orbem sed scutum gerens, praeterea vocalium series.

183. Wuensch, *Seth.*, 45, p. 48.

In fragmento alto m. 0,04, lato m. 0,03, cum capite tantum hominis serpente implicati.

184. Wuensch, *Seth.*, 46, p. 48.

In fragmento quoquoversus m. 0,03, cum aliqua parte protomes Osiris et litteris :

Οὐσερ Ἀπ
Μν ε Φ ρ

185. Wuensch, *Seth.*, 47, p. 48.

In duobus unius tabellae fragmentis, altero alto m. 0,06, lato m. 0,03, altero m. 0,10 et m. 0,06.

Apparent partes protomes Osiris in sarcophago et protomarum trium aliarum.

186. Wuensch, *Seth.*, 48, p. 48.

In fragmentis duobus unius tabellae, quorum est alterum altum m. 0,06, latum m. 0,07, alterum quoquoversus m. 0,05. Remanent figurarum vestigia quarum una tantum protome certe agnoscitur.

187. Wuensch, *Lastra*; *Seth.*, 49, p. 49-52; in utroque opere delineata est ab auctore imago; Cagnat, XXXI, 1897, p. 444, n. 104, et Cagnat Toutain, n. 117, repetiverunt e Wuenschio sed extremos tantum versus (a 54 ad finem) ediderunt.

In tabella alta m. 0,17, lata m. 0,12, reperta convoluta, nunc circumquaque mutila, de cuius inventione haec memoravit doctissimus vir J. Gatti (*Bullettino della Commissione archeologica comunale di Roma*, 1876, p. 115) : die 15 m. Ianuarii, a. 1876, « nello sterro della zona espropriata della villa Aldobrandini, in una delle antiche camere costruite in opera laterizia, quivi scoperte, si rinvennero entro un' anfora le ceneri di un cadavere, e fra queste un involto di lamina di piombo. » Adservatur in « *Magazzino archeologico comunale* », non ut praecedentes tabellae in Museo Kircheriano.

.....ωμ	Caput	....	
.....ων	asininum	εὐλαμω	
....ω	Typhonis-Seth	εὐλαμ	
....μ	supra serpentes	εὐλα	
....ι	sex aut septem repentes	εὐλ	
	emergens.	εὐ	Protome.

		ε			Osiris	
		ευλαμω	Serpens.		in sarcophago (?)	
		ευλαμ				
		ευλα				
		ευλ				
		ευ	ϛ			
		ε				
Osiris	εχ	ευλαμω		.		
« momie » (?)	μ .	[ευ]λαμ		.	.	
έ.	μη	ευλ			.	
αι	αο	ευ	. . . . σιθ	.	.	
μο	. .	ε	χισιθ	.	ι	
ια	ωϛ	ευλαμω	σιθ	.	σι	
σϛ	μο	ευλαμ	σιθ	.	α	
σρ	αμ	ευλα	[σ]ιθ	ε	ϐ	
μα	χω	ευλ.		θ	ι	
. .	σχ	ευ		.	ι	
		ε		ι	α	
. .	ωμαλυε	ωμαλυε		.	μ	
. .	. . . λυε	ωμαλυ		σ		
		ωμαλ		.		
ρε	ωαλυαε	ωμα		.		
ιϛ	λυεαωμ	ωμ		ϐ	.	
σγ	λυεσωμα	ω			.	
ειζ	υεσαλωμ	ωμαλυε		χισηθηαραρα		
ζ	θ σωμαλυε θ	ωμαλυε		.		λαμ. . .
ζη	. . . . . . σ	ωμ . . .		.		λαμ
ζηρ	. . . . . .	ωμ . . .		.		λα
ζηρω						λ
ζηρωσι	. . . . . .	. . . . .		ρ	Caput asininum Typhonis-Seth supra incertam figuram positum.	μω
ζηρ . σι	. . . . . .	. . . .		ε		ρω . .
ζηρ . θιϛ	. . . . . .	ωμαλ		χ		. ωμ
ζηρυησι	. . . . .	ωμα		.		ηω. . .
. . . .		ωμ		.		θω . . .
. . . ε		ω		.		ημωελα
ηχε				.		εμα . λ
. . . . λυμω .				θ		. μα . . .
. ω . . . . ωμε				.		. ε' . . .

. ω . . . .   μ   . . . . .
. . . .   α
σωμαλυε καὶ θ   .
σωμαυλ . . .   χ
σωμ . αλ . .   α
σωμω   μ
σωμ   ω   ηδ . . .
σω   υ   ρι . . .
[σ]   σ   . α . . .
Ἐξορκίζω ὑμᾶς ἅγιοι ἄγγελοι καὶ ἅγια ὀνόματα ·   α   θω . . .
συνεπισχύσατε τῷ κατόχῳ τούτῳ καὶ   υ   ιθ . . .
δήσατε καταδήσατε ἐνποδίσατε ἀκοντίσατε κα-
ταστρέψατε συν[ε]ργή[σ]ατε ὀλέσατε ἀποκτίνα-
τε συνκλάσατε Εὐχέριον τὸν ἡνίοχον καὶ ὅλους τοὺς ἵππ[ους]
αὐτοῦ ἐν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ ἐν τῷ ἱπ⟨ι⟩πικῷ Ῥώμης, μὴ τὰς θύρας καλῶς [ἐξέλθῃ],
μὴ ὀξὺ μαχήσῃ, μὴ παρέλθῃ, μὴ πιάσῃ, μὴ νικήσῃ, μὴ καλῶς κάμψῃ, μὴ ἆθλα
λάβῃ, μήτε πιάσας ἀπονικήσῃ, μήτε ὀπίσωθεν ἀκολουθήσας παρέλθῃ,
ἀλλὰ συνπέσῃ συνδεθῇ συνκλασθῇ συρῇ ἀπὸ τ[ῆ]ς δυνάμεως ὑμῶν
πρωίνας ὥρας καὶ ἀπάριστα, ἤδη ἤδη ταχὺ ταχύ.

In Eucherium agitatorem et in omnes equos eius dirae sunt quae a norma praecedentium tabellarum abhorrent.

Accuratiorem Wuenschi in *Seth.* descriptionem, collata imagine, secutus sum.

In priore parte (v. 1-53) sunt tantum litterarum ludi et nominum conversiones arte magica effectae; saepe redit mutata forma Εὐλάμω, Εὐλάμων, Εὐλάμως.

32 Litteram θ eadem ratione bis usurpatam fuisse putavit W. (*Lastra*, p. 108) qua saepe legitur in titulis et ideo mortem indicare; cf. Hübner, *Exempla*, p. LXXII sq.; Cagnat, *Cours*[3], p. 256. — 47 λυε, locus rescriptus fuisse videtur; θ in fine haud aliter expediendum est ac in v. 32. — 55 Daemones precatur qui scripsit ut ipsi defixioni et obligamento magico vim addere velint; hac significatione usurpatur ὁ κάτοχος et in papyris, cf. Pap. Par., 974, 1052, 2125. — 56 ν omissum supra versum postea positum est. — 57 Complevit W. ex **155** *a* 10. — 59 ἱπ:πικῷ, supra ι inter duas π perperam adiectum exaratum est signum quoddam litterae η paene simile, quod « deleatur » interpretatus est W.; ⟨ι⟩ omisit C. — Restitui in fine ex titulis agitatorum karthaginiensium (*D. T.*, **234**-

A

a *b*	*c*	*d*
[Ὑμᾶς ἐπικα]λέομε δαίμονες καὶ	ωειουυ	ε . αρι
[ἄλλοι θεοὶ] οἱ γεγραμμένοι ἐν	οουηι	νχαι
[τούτω τῶ] μολύβ[δω], φθίνει	φθίν[ειν]	τῶ θαν[όντι]
[ν . . . .]ην κατογος		
. . . . η Σερουᾶτος		

B

e *f*	*g*	*h*	*i*	
. . . . ουθησειη .	ωδεη	στοιδ	γεγονε	. ω
. . . . [ρ]ηιεεεεηηη	ηιησ . . .	οσκα	θιμου	αγει
. . . . η καταρευσα	ειτωυ .	μυσι	θηεμ	τουτω
. . Σερουάτου ὅστις	τρσ			
δοῦλος Πομπηΐου αν				
. ετις ἐν διαθήκη φιω				
οι καὶ τύχη εἰς ἐνιαυτὸν				
. . . δοῦλος				

Emendavit Kaibel qui titulum ita interpretatur : « Dirae sunt, quibus ligari videtur Servatus, Pompei fortasse alicuius servus. »

A. — **1** *a* ἐπικαλέομε = ἐπικαλοῦμαι. — **2** *b* Wuenschio adsentior dicenti : « Num in vs. 2 recte suppletum sit ἄλλοι θεοί valde dubito, cum formulae illius tabellarum nostrarum recordor οἱ ἐνταῦθα γεγραμμένοι, quae semper ad eos pertinet, qui devoventur. » — **3** *d* θαν[όντι] vel θαν[άτω].

B. — **4** *g* τρ iunctae. — **6** *e* ετις, Є pro C errore fortasse posito, correxit K. [ὅ]στις.

MINTURNAE

190. Mommsen, *C. I. L.*, X., 8249, ubi delineata est tabella; Stornaiuolo, cum effigie lamminae; Mancini in *Atti della R. Accademia di archeologia lettere e belle arti di Napoli,* XII, 1884-1886, 2ª pars, p. 76-81, tab. III, n. 2; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVII.

Tabella alta m. 0,182, lata m. 0,099, « reperta complicata et clavo transfixa in sepulcro ex tegulis facto, cranio defuncti supposita; simul prodiit sigillum marmoreum operis elegantis mulierem repraesentans concinnatam, altum cent. 11, latum cent. 4. Reperta sunt mense Aug. a. 1879, CLXX metris a ponte Liris ferreo, m. LXXX ab amphitheatro Minturnensi, » in loco quem vulgo dicunt *la campagna Virilassi*. Mo. Destinata est museo Campano.

Dii iferi vobis comedo si quicua sa-
ctitates hbetes ac tadro Ticene
od i
Carisi ququd acat quod icidat
omnia in adversa dii iferi vobis
comedo ilius . memra colore
ficura caput capilla umbra cereb-
ru frute supe..... ia os nasu
metu bucas la .... rbu vitu
nes
colu iocur umeros cor fulmo-
itestinas vetre bracia dicit-
a
os manus ublicu visica femen-
cenua crura talos planta
ticidos
dii iferi si elud vider. dabescete
o
vobis sactu ilud libns ob anu-
versariu facere dibus par-
entibus ilius .... ta
peculin tabescas

Dii i(n)feri, vobis com(m)e(n)do, si quic[q]ua(m) sa(n)-
ctitat[i]s h(a)bet[i]s, ac t(r)ad⟨r⟩o T[y]c(h)ene(n)
Carisi. quodqu[o]d a[g]at, quod i(n)cida(n)t
omnia in adversa. Dii i(n)feri, vobis
com(m)e(n)do il(l)ius . mem(b)ra, colore(m),
fi[g]ura(m), caput, capill[os], umbra(m), cereb-
ru(m), fru(n)te(m), supe[rcil]ia, os, nasu(m),
me(n)tu(m), buc(c)as, la[bra, ve]rbu(m), v[ul?]tu(m),
col(l)u(m), i[e]cur, (h)umeros, cor, [p]ulmones,
i(n)testina⟨s⟩, ve(n)tre(m), bra(ch)ia, di[g]it-

os, manus, u(m)b(i)licu(m), v[e]sica(m), fem[i]na,
[g]enua, crura, talos, planta(s),
[d]i[g]i[t]os.
Dii i(n)feri, si [illam?] vider[o] [t]abesce(n)te(m)
vobis sa(n)ctu(m) il(l)ud lib(e)ns ob an(n)u-
versariu(m) facere dibus par-
entibus il(l)ius .... ta
peculiu(m) tabescas.

Defigitur Tychene vel Tyche, Carisi uxor vel serva, cum omnibus corporis sui partibus; vide praeterea infra ad v. 18.

1-2 « Restitutio parum certa » Mo. — 1 *di . ifreri* errore Ma. — 2 Legi quoque fortasse potest *habites*; *acta(e) pro T(y)c(h)ene* Ma., qui punctum esse in lammina post *acta* docuit; sed neque punctum video in imaginibus a Stornaiuolo et a Mommseno editis, neque sententiam a Mancinio restitutam intellego. — 3 *quodquid aga(n)t* Ma.; *quod [ut]* supplevit S., *quod* vero idem videtur atque *ut*; hic et in v. 9.11.15 omissas prius litteras supra versum adiectas habes. — 5 Ante *memra* est littera aut litterae particula supervacanea. — 6 *cavilo* (= *capillos*) errore Ma. — 7 *supirc u ia* Ma. — 8 *[ve]rba*, *(h)alitu(m)* Zangemeister *Breg.*, et apud Mo., *visu* in fine Bormann apud Mo., placuit Mancinio *risu(m)*, *v(u)ltu(m)*, mihi certa videntur *[ve]rbu(m)* et *vitu* adiecta lineola-, *v(u)[l]tu(m)* temptavi. Monuit Vendryes posse ibi divinari *vltu* eadem correptione qua non raro in scriptura *iuenis* pro *iuvenis* datur, *adiuero* pro *adiuvero* ... Stornaiuolo iunxit hunc versum cum sequenti proposuitque *ventriculum* (?). — 9 Unus St. recte legit *fulmones* in tabella. — 13 *ticidos*, de *t* et *d* inter se permutatis vide quae notata sunt ad **129** *b* 13. — 14-18 Mancinio teste ab altero homine exarata est pars inferior tituli quinque versus comprehendens, nec iam mulier (*Tychene* vel *Tyche*) sed vir defigitur. Legit ergo : *Dii i(n)feri, si il(l)ud videro tabescente(m), vobis sa(n)ctu(m) il(l)ud [l]ibe(n)s — il(l)ius solv(e)ro*; Mommsen et Wuensch : *si illa(m) — vobis sacrificiu(m) lubens — il(l)iu[s] voveo*(?); Stornaiuolo supplevit *[illam]*, postea 15 *vobe* (= *vovi*) *sa(n)ctu(m) il(l)ud [merito?]* — 14 *ellam* pro *illam* scriptum fuisse posse observavit Zangemeister, collato **104**, 3. — 15 *sactificiu* pro *sacrificiu* Z., audacter minis. — 16 *dibus* (= *diis*) *parentibus*, in titulo probabiliter Capuano (*C. I. L.*, I, 1241 = X, 4255) sepulcrum dicitur *deis inferum parentum sacrum*. Fuisse diis manibus a defigente voti compote paren-

tatum una haec indicat tabella. — 18 *Peculiu* placuit Mancinio nomen esse cuiusdam inimici servi qui, postquam Tychenen in priore parte defixisset, ipse fuerit in altera vel a Carisio, Tychenae coniuge, vel ab ipsa Tychene defixus; quod plane falsum esse demonstrant quae sunt ad **192** in fine disputata. Utrum igitur verbum *tabescere* transitive necne adhibeatur non liquet; cf. **195**, 5.

Ter adpellari deos inferos (v. 1.4.14) non temere sed magico ritu iudicavit Stornaiuolo.

Sigillum marmoreum una cum titulo repertum imaginem Tychenae fuisse suspicatus est S., negavit W.; « tales enim, ait, imagines nec marmoreae neque artificiosae erant, sed rudes et cereae aut laneae. » Idem tamen vir doctissimus nuper (*Puppe*) publici iuris fecit plumbeam defixi cuiusdam hominis effigiem et de aenea memoravit (de his statunculis disserui supra ad finem cap. III); unde probabilior, non certa, fit Stornaiuoli coniectura.

CAMPANIA

CALES

191. Sogliano, *Notizie degli scavi*, 1883, p. 518; C. Mancini *Atti della R. Accademia di archeologia, lettere e belle arti*, Napoli, 1884-1886, XII. pars 2, p. 73-76, tab. III, 1; Ihm, *Ephem.*, VIII, p. 135, n. 529, aere incisam ad exemplar Mancinii; Wuensch, *Flucht.*, 8, p. 239; cf. Ihm, *Rhein. Mus.*, XLIX, 1894, p. 317.

In lammina opisthographa quae tribus hastis latis m. 0,02, longis m. 0,09 constat, inter se cohaerentibus dispositisque ut infra habes versus ordinatos (de forma tabellae vide *D. T. A.*, 131). Reperta est Calibus (*Calvi Risorta*), inter rudera humilis sepulcri iuxta monumenta aetatis Tiberianae; exstat Capuae in museo (W. lapsu calami « in das Museo Campana »).

A

DITII · INI.ERI · C · BABV

L · IVM · IIT · I'OTR · INIS

TIIRTIA · SALVIA

B

DITII · · OMVSVM

RIICIPITII · INI'IIRIS ·

QVARTAII · SATIAII

Defixio inter amatorias reputanda.

Audacius quam par est Mancini sic restituit : *Dii inferi, C(aium) Babu[lliu(m) C(aii) fi]lium, et fot(u)r(am) e(i)us Tertiam Salviam, Quartae Satiae (filiam), recipite inferis; [clau]dite domu(m) suam; foturam*que, ait, « verrebbe a significare *la riscaldatrice*, in senso erotico »; vult praeterea idem lamminam in phalli speciem informatam fuisse.

Rectius Sogliano, etsi interdum et ipse a vero abest : *Dii inferi C. Babulium et fort eus Tertia Saluta[ris] Quartae Satiae recipite inferis pie somusum.*

Wuensch interpretatus est :

Dite, inferi : C. Babulium et F[ront]in[u]s Tertia Salvia.

Dite, [pr]om[i]s(s)um Quartae Satiae recipite inferis.

Buecheler tandem (apud Ihm, *Ephem.*) rem paene perspexisse videtur : « *Dii inferi C. Babullium et fotr(icem) eius* — *euis* est in lammina — *Tertia(m) Salvia(m)* : *Quartae satiavi[t]* (id est Tertia Babullio satietatem creavit Quartae ideoque Quarta utrumque devovet) : *recipite inferis, Dite, [d]omum tuam.* Hoc enim puto in lammina esse, non *dom(u) vivam*... Optat ut di inferi eos recipiant locis inferis, Dis ad se ».

A. — Ut Wuenschio ita mihi *Dite* est in plumbo, vocativus ex *Dis* quem legimus et in altera tabella Romana (*D. T.*, **139**, 12). — *Babulium*, interpungi putat W., ut difficilius curiosis verum appareat nomen. Gens *Babullia* nota erat in Campania; cf. *C. I. L.*, X, ad indicem nominum. — Vix concedas *Fotrinis* pro *Frontinus* perperam fuisse positum; subiecit etiam qui ita emendavit W. *Fonteius* subesse in titulo. *Tertia Salvia* nominativo dari non absurdum est, nec raro in graecis defixionibus sic una adhibentur nominativus et accusativus (*D. T.*, **53** *b*; **58-59**; **71**; cf. *D. T. A.*, 141 *a*).

B. — *Satia* nomen, si cum Wuenschio facis, non est in ea regione inauditum (cf. *C. I. L.*, X, 4989 *a*). — *promissum* — *inferis*, id est : « nehmt die Verheissung der Quarta Satia in die Unterwelt », nam defixa promittitur inferis Satia ; minime de *sponso* (*promisso*) res hic agitur. W. Immo ne *promissum* quidem fuisse in plumbo exaratum contenderim. — *recipite* dixit magus quanquam unum Ditem adloquitur, sed *Dite, inferi* in altero latere inscripta tum quoque in mente habet.

Animadvertendum est lineolis non punctis usum fuisse qui titulum confecit ut vocabula aut syllabas distingueret.

CAPUA

192. Fabretti, *C. I. I.*, 2749, tab. XLVIII; Zvetaieff, *Syll.* 49, tab. VII, n. 5; *Inscr.*, 128; Deecke, *Vermuth.*, 22; von Planta, *Gram.*, II, p. 517. 629-631, n. 129; Corssen, *Ephem. epigr.*, II, p. 158, n. 1; *Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung* a Kuhnio edita. XI, p. 338-363; Minervini, *Cap.*, tab. VIII. n. 1; Wachsmuth, *Kork.*, p. 565 K; Huschke, *Dialekt.*; Fiorelli, *Cat.* I, p. 37, n. 137; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxiv; cf. Pascal, p. 4.

Tabella alta m. 0,072, lata m. 0,175, a *Simmaco Doria* reperta convoluta a. 1857, in sepulcro aetatis romanae oppidi *S. Maria di Capua Vetere*, cum titulo dextrorsum scripto; « nicht nach 80-40 v. Chr. gesetzt werden darf » Buecheler (*Osk.*, p. 74). Exstat in museo Neapolitano (12140).

Ita descripserunt et verterunt

Zvetaieff

steni klum · virriis
tr flapiu · virriiis
pl asis · bivellis
üppiis · helleviis
luvikis · ühtavis
statiis · gaviis · nep · fatium · nep · deikum · putíans
luvkis · uhtavis · nüvellum velliam ·
nep · deikum nep · fatium pútiad
nep · memnim · nep · ülam · sifei · heriiad

Stenius Clumnius (?) Virrius
Trebius — Virreius
Pl. Assius Bivellius
Oppius Hellevius
Lucius Octavius

Statius Gavius nec fari nec dicere possint.
Lucius Octavius Novellum Velliam (exsecratur)
nec dicere nec fari possit,
nec monumentum neque ollam sibi velit.

von Planta

steni klum · virriis
tr˙ apiu · virriiis
plasis · bivellis
úppiis · helleviis
lúvikis · úhtavis
statiis · gaviis · nep · fatium · nep · deíkum · pútians
lúvkis · úhtavis · núvellum vellium ·
nep · deíkum nep · fatium pútiad
nep · memnim · nep · úlam · sífei · heriiad

Stenius Clum. Virrius
Tr. -*eo* ˙Virreius
Pl. Axius Bivellius
Oppius Helvius
Lucius Octavius
Statius Gavius nec fari nec dicere possint.
Lucius Octavius *Novellum* ˙*Velliam*
nec dicere nec fari possit
nec monumentum nec ollam sibi capiat.

In priore tituli parte (v. 1-6) petit a diis qui scripsit ne sex sibi adversarii homines loqui iam possint; apparet inde et e v. 8 iudiciariam esse defixionem. De parte altera (v. 7-9) vide quae sunt infra disputata.

1 *ste*[*n*] C., *sten.* M., Wa.; lat. *Clum.* (?) C.; *klum.* cognomen decurtatum, de *Clumenus* cogitat Pl. — 2 *Flapíu* « lectio dubia et quomodo latine reddi possit, parum liquet. » Z. *Inscr.*; *flapiù*, *Virrèiis*, lat. *Trebia Flavia Virrii* (*uxor*) M., Wa.; *Stl*(?)*apiu*, *st* (pro *f*) « cum ipsius lamminae scriptione consentire dubitanti mihi nuper affirmavit G. de Petra » C., lat. *Trebius — ius Virreius* C.; post *tr* fuisse potest *s* vel *g*, deinde *la* vel una tantum littera *a* aut *h*, ibique dantur et decurtatum sive cognomen (cf. v. 1) sive gentilicium et postea gentilicium integrum. — 3 *Pl*(?) C.; lat. *Plautius* (?) *Axius* (?) M., Wa.; utrum *Pl.*

Asis (*Axius*? *Arius*?) an *Plasis* (*Plarius*) sit legendum incertụm est. Pl. — 4 *hellevi[i]s*, lat. *Helvius* C.; *Helvius* quoque M., Wa. — 5 *Luvicis* M., Wa. — 6 *gaaviis* C.; *püteans* M., Wa.; de formula quae in hoc versu et in 8 continetur, cf. *D. T.*, **139**, 2-3.6. — 7 *Luvcis* M., Wa.; *úhtavis* C. — 8 *potiad* Pa. — 9 Lat. *olam* Pa.; *capiat* C., D.; *nec memoriam nec ollam sibi habeat* M., Wa.; significatur his verbis : insepultus iaceat; contulit Pl. ad *memnim* (= *memoria* = *sepulcrum*) *C. I. L.*, IX, p. 811 et X, p. 1189.

Skutsch notat apud Wu., ad n. 1 : « sunt de quibus vehementer dubitem, velut *monumentum* et *olla* et nominum, quae creduntur propria, ratio interdum permira. »

De altera tituli parte (v. 7-9) maximeque de v. 7 contendunt viri docti, quanquam in hoc omnes consentiunt eiusdem Lucii Octavii nomen in v. 5 et 7 iteratum fuisse. Quod cum animadvertisset Minervini praetereaque duas esse inscriptionis partes linea divisas, coniecit L. Octavium postquam percepit se cum ceteris iuxta positis fuisse devotum, non rupisse lamminam neque quolibet modo delevisse, sed ut ulcisceretur inimico eadem fuisse usum in qua ei, hoc est Novello Velliati, diras rursus precaretur; quapropter, non dissentiente Zvetaieffo, interpretatus est : 7 *Lucius Octavius* (*imprecatur*) *Novellum Velleiatem*. Vicissim ergo L. Octavius et Novellus Vellias defigunt et defiguntur.

Procul a vero abhorrere hanc intellegendi rationem decrevit Huschke et ipse longe aliter explicavit atque ceteri :

Steha vel *he[k]lüm · virriis*
trugivapüi · virriiis
plasis · bivellis
üppiis · hellevis
luvikis · úhtavis
statiis · gaviis · nep · fatium · nep · deíkum · pütíans
luvkis · úhtavis · nüvellium velliam ·
nep · deíkum nep · fatium pütiad
nep · memnim · nep · úlam · sifei · heriiad

Defixio · Virrius
Trucivapida Virreïs,
Plasius Bivellius,
Oppius Helvius,
Lucius Octavius

Statius Gavius neque respondere neque dicere possint.
Lucius Octavius, denuo velim,
neque dicere neque respondere possit
neque memoria neque aula sibi potiatur.

1 *Virrius* nomen est daemonis cuiusdam masculinum. — 2 *Virreïs* simile nomen femininum; *trucivapida*, Virreïs cognomen, quod est « horrendum quid et letale spirans ». — 9 Lat. *memoria* pro monumento sumitur; *aula*, « an einer Stelle unter der Erde ein Todter seine *aula* hat. » — Ut, neglectis quae de v. 1-2 commentus est Huschke, cetera contemplemur, duplicem esse in lammina defixionem docuit, quarum altera (v. 1-6) quattuor homines inferis diis mandantur Bivellius, Helvius, Octavius, Gavius, altera Octavius utpote devoventi infensissimus iterum obligatur neque in hac tantum sed et in futura post mortem vita.

Quae sensit Planta de hac inter Minervinium et Huschkium haud facile componenda lite repetere operae pretium est : « Wie soll man sich, von allem anderen abgesehen, vorstellen, dass Lucius Octavius [ut placuit Minervinio] das Blei, in welchem er selbst verwünscht war, dem Grabe übergeben habe, ohne wenigstens seinen eigenen Namen zu zerstören? Wenn in *Nüvellum Velliam* Eigennamen vorliegen [in quo unus repugnat H.], so muss dahinter ein anderes Verbum, z. B. *reddat* (wenn es sich um einen entführten Sklaven oder dgl. handelt...) oder *abhorreat*, *detestetur* oder dgl. [cf. *D. T.*, **139**, 14 *odio sit*...] ergänzt werden. Will man dies nicht, so bleibt wohl nur übrig, mit Huschke *nüvellum velliam* als *denuo velim* zu deuten. »

« Autumno anni 1875 Neapoli apud Bourguignon negotiatorem argentarium exemplar alterum vidimus tam simile huic inscriptioni, ut falsum id esse appareret. Quod idem de Petra et Minervini viri artis epigraphicae peritissimi per litteras nos docuerunt. » Z. *Syll.*

193. Gamurrini 930; Zvetaieff, *Syll.*, 50, cf. p. 152 sq., cum tabula; *Inscr.*, 129; Deecke, *Vermuth*, 21; von Planta, *Gram.*, II, p. 515 sq., 625-629, n. 128; *Bleitafel*, p. 438; Buecheler, *Osk.*, cum imagine lithographica; Bréal, *Revue critique*, 1878, I, p. 89-92; Bugge; Huschke; Schrumpf; Pascal; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXIV; F. Skutsch, *ibid.*, in adnotatione 1; cf. von Duhn.

Tabellam opisthographam, altam m. 0,08, latam m. 0,22, supero sinistroque margine mutilam, a *Carolo Paturelli* et fratribus *Pascale* repertam convolutam mense Aprili a. 1876 in quodam sepulcro osco, in *vico Curti*, prope *S. Maria di Capua Vetere*, comparavit Fridericus von Duhn et Buechelero misit; qui dum eam explicat rupta est, nullo vero litterarum detrimento. Adservatur in museo Neapolitano a Buechelero dono data (von Duhn, p. 22). Exaratam fuisse altero a. Chr. n. ineunte saeculo visum est eidem viro doctissimo (p. 76) et Buggeio (p. 60).

Cum dissentiant in multis locis viri oscae linguae periti qui titulum tractaverunt, quae legit quisque et excogitavit referre potius duxi. Unum apud omnes constat, fuisse hac lammina defixum scribentis inimicum. Immo, si plerisque credere licet, a Vibia Aquia Cereri Ultrici eiusque comitibus diis mandatur Pacius Cluvatius quod ei aliquid sustulit, sive filiolam (Buecheler), sive « ministrum » (Bugge, von Planta), sive « poculum » (Huschke, Deecke), ut torqueatur omni suppliciorum genere.

Buecheler, p. 76 sq.

A

Keri arentik ai man]afum pai pui . . . heriam suvam legin — —
usurs inim malaks nistrus Pakiu Kluvatiud valamais p uklu] anikadum damia —
leginum aflukad idik tfei manafum Vibiiai prebaiam pu · ulum da da d Keri ar entikai inim
valaimas puklum inim ulas leginei svai neip dadid lamatir akrid eiseis dunte —
inim kaispatar i nim, krustatar svai neip avt svai tiium idik fifikus pust eis —
pun kahad avt n . . . rnum neip putiiad pun nu kahad nvt svai pid perfa — neip
putiiad nep hu n truis nip supruis aisusis putiians pidum putiians ufteis ud —
valaimas puklui pun far kahad nip putiiad edum nip menvum limu pi —
pai humuns bivus karanter suluh Pakis Kluvatiis valaims puk turumiiad —
Vibiiai Akviiai svai puh aflakus Pakim Kluvatiium valaimas puklui supr —
inim tuvai leginei inim sakrim svai puh aflakus huntru steras huntru sa —
valaimais puklu avt Keri aret ikai avt ulas leginei — as trutas tus —

Cereri ultrici mandavi, quae qui . . . arbitrium suum potestat — —
— orus et mollis propiores Paquio Cluatio dis Manibus — —
potestatem deferat, id tibi mandavi. Vibiae prae — am — um reddat. Cereri ultrici et
dis Manibus et sepulcri potestati, si nec reddit, veneat. Acri eius — —
et caedatur et cruentetur. Si nec, aut si tu id decreveris postea —
cum capit aut — num, ne possit. Cum — capit aut si quid perfic — ne
possit · nec inferis nec superis sacrificiis possint, quidquam possint — —
di Manes · cum far capit, ne possit edere nec minuere famem —
quae homines vivi pascuntur. Denique Paquius Cluatius dis Manibus tabescat —
Vibiae Aquiae, sive detuleris Paquium Cluatium dis Manibus supra —
et tuae potestati et sacrum, sive detuleris infra — as infra —
dis Manibus aut Cereri ultrici aut sepulcri potestati, — certas —

B

Versum in parte exteriore lamminae exaratum paene similem esse primo interioris docuit Buecheler et in hunc modum restituit (p. 67 sq.):

Keri arentik[ai...] pai pui suvạ h[eriam l]egin[um—] krusị[tatar.....?] quod sic fere vertas :

Cereri ultrici . . . quae qui suum arbitrium potestatem — cruentetur

Buecheleri interpretationem et commentationem damnavit Bréal : « il faut avouer qu'il n'a guère jeté de lumière sur (ce texte) ; après avoir lu les soixante-seize pages qu'il lui consacre, nous ne sommes pas encore sûr qu'il ait exactement vu le sujet » ; ipse tamen vix dimidium versum correxit nedum totum titulum emendaret :

5 *inimk ais patar inimk ais matar*
= item eius (Vibiae) pater, item eius mater.

At Bugge, Huschke, Deecke sibi magis fidentes tabellamque denuo et seorsum aggressi quas infra retuli lectiones proposuerunt.

Bugge, p. 57 sq.

A

Keri aren[tikai man afum pai po[i] heriam suvam leg[inom suvam es aka vatos aflokid osuvs inim malaks nistros Pakiu Kluvatiud valaimas p uklu aut kadum damia[atud suvam] leginom aflokad idik tifei manafum Vibiiai prebai ampo l]olom da[da d Keri ar entikai valaimas puklom inim olas leginei svai neip dadid lamatir akrid eiseis donte[is...] inim kaispatar i[nim] krustatar svai neip avt svei tiiom idik fifikus post eis[oi.....] pon kahad pod ne ne vuom neip potiiad ponom kahad avt svai pid perfa[htum id ni] potiiad nip ho[n]trois nip suprois aisusis potiians pidum potiians ofteis odf[akium valaimas pukloi pou far kahad nip potiiad edum nip menvum limo pi[dum eisunk? pai homuas bivos karanter soluh Pakis Kluvatiis valaim(a)s puk(lo) toromiiad l ou[from] — Vibiiai Akviiai svai poh aflakus Pakim Kluvatiiom valaimas puklo supr[os...] inim tuvai leginei inim sakrim svai poh aflakus hontros teras hontros a.... valaimas puklo avt Keri aret[ikai] avt olas leginei — as trutas tus —

Cereri ultrici mandavimus, quae qui ad regnum suum ad cohortem suam execratos adigit, osores et malevolos nostros, Paquio Cluatio Optimae purgamento ante cadere demeante; ad suam cohortem adigat · id tibi mandavimus, Vibiae spoliatae ministrum reddat. Cereri ultrici Optimae purgamentum et illius cohorti, si nec reddit, mancipator · raptim eius devoti [cinis?] et caespitibus et glebis tegitor. si nec, aut si te (?) id decreveris (?) post e[i.....] cum incohat, quod virilitate carens non possit, unquam incohat, aut si quid perfe[ctum it, ne] possit · nec inferis nec superis sacrificia possint, quidquam possint grati odoris facere Optimae purgamento · cum far parat, nec possit edere nec minuere famem qu[oquam eorum] quae homines vivi pascuntur · omnino Paquius Cluatius Optimae purgamentum torqueatur, l[iberum] Vibiae Aquiae · sive adegeris Paquium Cluatium Optimae purgamentum ad super[os...] et tuae cohorti et sacrum, sive adegeris ad inferos terrae ad inferos a... Optimae purgamentum aut Cereri ultrici aut illius cohorti, — ae quartae —

B

Keri arentika[i] pai pui sura h[eriam suva l[eginu[m aflukid lamatir] krus[tatar].

Cereri ultrici quae qui ad suum regnum ad suam cohortem adigit, mancipator, glebis tegitor.

Huschke, p. 73 sq.

A

Keri arentik[ai man[afûm paipli[kûm heriam suvam legin[ûm inim ater, p[ûn lo matiiad, — —
ûsurs inim malaks nistrûs. Pakiû(i Kluvatiûi vala(i) mais p[uklû m[anikad : um damia tûm eisunk turû[
leginûm afiukad, idik t[i]fei manafûm Vibiiai prebaiam pû[k ûlûm da di[d : Keri ar[entikai — eiseis]
valaimas puklûm inim ûlas leginei : svai neip dadid lamatir, akrid eiseis dunte[is — —
inim kaispatar i nim krustatar : svai neip, avt svaí tiiûm idik fifikus pûst eis eis — — ,
pûn kahad pvtn na ennm, neip pûtiiad : pûn ûm kahad, avt svai pid perfa kum kahad, neip[
pûteiad, nip hû[n trûis nip suprûis aisûsis pûtiiaus, pidum pûtiians ûfteis ûd ûd nip Vibiias[
valaimas puklûi : pûn far kahad, nip putiiad edum, nip menvum limû(m) pu flûis (?), perum]
pai hûmûns bivûs karanter. Sûlûh Pakis Kluvatiis valaim(ai)s puk(lûd) turumiiad l — —
Vibiiai Akviiai, svai puh aflakus Pakim Kluvatiium valaimas puklûi supr[ûsterus[
inim tuvai leginei inim sakrim, svai puh aflakus hûntrûsteras hûntrûsa[krim inim]
valaimais puklû[i] aut Keri are[n]t[ikai] avt ûlas leginei . . h[e]rnas trutas tus iias].

Ceri ultrici subreptum callide velim suam stragem et noxius, cum obstinatus est, (sentiat ut) · miser et malacus nutans. Paquium Cluatium valetudinis percussus contingat : igitur subactum eum tua strages affligat, (ut) id tibi subreptum Vibiae praebiam poculum dedat : Ceri ultrici (mando) eius valetudinis percussum et Orci stragi : si nec dedat obstinatus, extremo eius potentiae (exercitio?) et febri et frigore conficitor : si non, aut si tu id defixeris post eius (inflictionem), quum desiderat deos invocare, ne possit : quum igitur desiderat, aut si quid perficere desiderat, ne possit, neque inferis neque superis hostiae oblatae possint, quidquam possint voti modo (neque Vibiae) valetudinis percussui : quum far desiderat, ne possit edere, neque minuere famem alimentis, per quae homines vivi roborantur. Denique Paquius Cluatius valetudinis percussu conteratur (sine detrimento?) Vibiae Aquiae, sive afflixeris Paquium Cluatium valetudinis percussui in superis et tuae stragi et sacrum, sive afflixeris in infera parte inferis sacrum et valetudinis percussui aut Ceri ultrici aut Orci stragi (ut) inopis protritae hostiae.

B

Keri arentik[ai..] paipli. Suvu(m) h[eriam ater l]egin[ûm — — — lamatir avt[kru[statar avt limud turumiiad]
Ceri ultrici (per) callidae. Suam velim noxius stragem (sentiat;) obstinatus aut frigore conficitor aut fame conteratur.

Deecke vertit tantum, Buecheleri lectione nitens.

A

Morti ulciscenti mando, quae qui (suam) manum, suam legionem (in devotos immittit), Paqui(um Cluvatium et) mulieres et liberos, propinquos Paquio Cluvatio, Persephonae piaculum ut et ipsi cadant, domet (et eos per suam) legionem abripiat. Id tibi mando. Vibiae praebiam poculum reddat! Morti ul(ciscenti, devotum) Persephonae piaculum, et sepulcri legioni, si non reddiderit, venditus sit! Acri eius dentis (acie morsus sit) et caesus sit et contritus sit. Si non (redderit), ast si tu id fixeris, post ea (somnum diurnum) cum capit aut n(octu)rnum, ne possit! Cum votum concipit aut si quid perfi(cere vult, ne) possit! Nec apud inferos nec apud superos sacrificia eius possint quidquam, possint preces (valere quidquam) Persephonae piaculo. Cum far capit, ne possit edere nec minuere famem quo(libet eorum), quibus homines vivi vescuntur. Omnino Paquius Cluvatius Persephonae piaculum tormentetur! (Id perficias) Vibiae Acuviae, sive abripueris Paquium Cluvatium, Persephonae piaculum, supra (terram, devotum tibi) et tuae legioni et sacrum, sive abripueris infra terram inferis sa(crum et devotum) Persephonae piaculum, aut Morti ulciscenti aut sepulcri legioni ... as sanctas tus.....

B

« ist die äussere Aufschrift nicht sicher zu ergänzen. »

Morti ulciscenti, quae qui suam m(anum, suam l)egion(em) .... contri .....

E supra memoratis doctis viris pendent fere qui postea titulum difficillimum ediderunt. Zvetaieff Buecheleri et Buggei, Schrumpf eorumdem et Huschkei lectionem et interpretationem repetiverunt, nullo addito commentario. Buechelero etiam adsentiri non dubitaverunt Gamurrini et Wuensch in cuius hic integram, ille emendatam leviter ivit sententiam. **A.** — 1 In fine *irna.* — 2 *ucurs* pro *usurs; inin* errore. — 12 Post *leginei, irde . . . as.* **B.** — *Keri : arentika(i) . . . pai pui* · *suvt* — *(l)egin* — — — *kru* —.

Acceptam quoque a Buechelero tabellam Planta in ea quam de oscis titulis condidit sylloge (*Gram.*) admisit et luculentis ornavit adnotationibus. Cum autem nonnulla in vocabulorum oscorum descriptione, non pauca in versione latina mutaverit, necesse est primum quae aliter legerit in lammina notare, totam eius deinde referre interpretationem.

A. — 1 *arent[ikai], pu[i p]ui heriam, legin[um suvam* ···· ?] *aka* | — . — 2 *usurs, p[uklu?] anikadum damia* — . — 3 [*inim*] omisit. — 4 *inim.* — 5 *kaispatar.* — 6 *avt n, perfa,* nihil postea supplevit. — 7 In fine *udf* — . — 8 *puklui.* — 9 *turumiiad l* — . — 10 *supr* —. 11 *huntrusa* — . — 12 *avt* bis; *leginei* ··· *h* ·· *nas trutas tus* —

B. — *arentika[i] pai, h[eriam suvam l]egin[um]* 13 litterae *krus[ta]* —

A

Cereri Ultrici mand*avi* quae qui (*qui*) -am suam *legionem* suam —
osores et *malevolos propinquos* Pacio Clovatio Optimae -o *ante cadere Damiae* —
legionem -at · id tibi mand*avi*. Vibiae -ae *ministrum* reddat. Cereri Ultrici — ·
Optimae -um et *illius legioni*, si nec reddiderit, *veneat*. *Acriter* eius —
et • caespit*antor* et cruent*antor*. Si nec aut si t*u* id *decreveris* post *ea* —
quum capiat aut -num, non possit, quandocunque capiat, aut (at?) si quid perfi[cere volet . . . ne]
possit. Nec inferis nec superis — possint, quidquam possint — — —
Optimae -o. Quum far capiat, nec possit edere nec minuere famem qu[oquam eorum]
quae homines vivi vescuntur. Denique Pacius Clovatius Optimae — torqueatur —
Vibiae Aquiae, sive — eris Pacium Clovatium Optimae — sup*ra* —
et tuae *legioni* et sacrum sive — eris inf*ra* terra- infra a[qua-? —
Optimae — aut Cereri Ultrici aut *illius legioni* — — —

B

Cereri Ultrici quae qui suam [-am suam *l egion em* — cruenta-

Carolus Pascal (p. 4-5, 25 sq.) examinata denuo tabella restituit multa et correxit.

A

Keri Arent[ikai man afum pai pu[s suvam heriam suvam leg[inum in Pakim Kluvati[ium a[flukad inim] usurs inim malaks nistrus Pakiu Kluvatiui Valaimas p[uklui ionc] ant ka[d]um Dami(ai) h[eriid, iufc pust] leginum aflukad; idik tfei · manafum Vibiiai prebaiam pu[z] ulum da[di d Keri Ar[entikai Pakim Kluvatiium] Valaimas puklum; inim ulas leginei svai neip dadid lamatir · akrid eiseis dunte[is.....] inim kaispatar inim krustatar · svai neip aut svai tiium idik fifikus pust eis[uk.......] pum kahad, aut n......rnum neip putiiad; puuum kahad aut svai pid perfa ktum id, neip] putiiad · nip hu[n]truis nip supruis aisusis putiians pidum, putiians ufteis udf akium pidum Pakiui Kluvatiui] Valaimas puklui · pun far kahad nip putiiad edum nip menvum limu pi[eidum eisunk] pai humuns bivus karanter · suluh Pakis Kluvatiis Valaims puk turum iiad · lu[rfrum idik estud] Vibiiai Akviiai, svai puh aflakus Pakim Kluvatiium Valaimas puklum supr[uis dunteim tfei] inim tuvai leginei inim sakrim svai puh aflakus huntrus teras, huntrus a[pasum Pakim Kluvatiium] Valaimas puklu aut Keri Aret aut ulas leginei · uhtirnas trutas tus..........

Cereri Arenticae mando, quae ut suam vim suam legionem in Paquium Cluvatium deferat, et mulieres et liberos propiores Paquio Cluatio Valemae filio, eum antea mactari Damiae velit, in-eos postea legionem immittat, id tibi · mando Vibiae oblationem ut sepulcrorum reddat Cereri Arenticae Paquium Cluatium Valemae filium; et sepulcri legioni si nec reddat vendatur · acriter eius devoti corpus et virgis-caedatur et cruentetur · si nec, aut si tu id decreveris post ea (quae dicam?)... cum capit, aut.......... ne possit; quotiescumque incohat aut si quid perfectum it, ne possit nec Inferis nec Superis sacrificia possint quidquam, possint preces proficere quidquam Paquio Cluatio Valemae filio. Cum far capit ne possit edere, ne (possit) minuere famem quovis eorum quae homines vivi pascuntur. Omnino Paquius Cluatius Valemae filius tabescat · liberum hoc esto Vibiae Aquiae si- ve detuleris Paquium Cluatium Valemae filium superis devotum tibi et tuae legioni et exsecrandum si- ve detuleris ad- Inferos terrae, ad- Inferos aquarum Paquium Cluatium Valemae filium aut Cereri Arenticae aut sepulcri legionei — — — ......

B

Keri Arentik ...... pai pui suva h ...... legin ..... kru ...

quod est fere :

Cereri Arenti[cae] .... quae qui sua[m vim suam] legion[em] ....

In nonnullis locis eisdemque gravissimis cum Pascale conspirat F. Skutsch, qui summatim etruscas et oscas defixiones adtigit : « verissime mihi nuper Pascal expulsis dis Manibus vocabula illa *valaimas puklum* Valaemae filium interpretatus esse videtur. Neque nunc postquam, quid revera πεπρημένος in tabulis Cnidiis significet, exploratum est [cf. *D. T.*, **1** *a* 21], invenietur, qui *lamatir* idem quod *veneat* esse contendat. »

Quis inter tot harum rerum viros apprime gnaros titulum rectius explanaverit diiudicare meum non esse ratus pauca tantum subiciam.

Deesse in fine versuum circa 8-12 litteras notavit Planta.

A. — 1 *Keri*, Oscorum hanc deam non Graecorum Κηρί, ut placuit Huschkeio et Deeckeio, sed Cereri adsimilari docuerunt Buecheler (p. 6-7) et Planta; de qua von Duhn (p. 21) : « Cerere era la deità primaria dell' inferno osco, era quella dea presso la quale si credeva che resiedesse il sommo potere sopra i morti. » Iure igitur contulit Buecheler (p. 6) tabellas Cnidias (*D. T.*, **1-13**) ubi praecipue invocatur Δημήτηρ. — 2 In *pakiu p* ex *k* fuisse correctum, atque legi posse *kluvatiui* et *ant-*, ac tandem esse « nach *dami-* statt *a* auch *e h* (*v p*) möglich ? » monuit Pl. Quod suspicatus est Pascal *Valaima* matrem fuisse *Pakis Kluvatiis* idem praedicat « eine Beachtenswerthe Vermuthung ». — Deeckeio (p. 181) *Valaima* (= ἀρίστη, καλλίστη) cognomen est Proserpinae, Buggeio (p. 8 sq.) cuiusdam chthoniae quam dicunt deae Cereri proximae, euphemia impositum. « Dabei, ait ille, denke ich zunächst an *Bona Dea*, die mit *Terra* für identisch erklärt wurde. » Macr., I, 12, 21 « Cornelius Labeo ... eandem esse Bonam Deam et Terram .... doceri posse confirmat. » Quam cum Proserpina, Hecata, Diana comparare solitos esse veteres testantur Pausanias I, 29, 2, proxime ad Academiam « περίβολός ἐστιν Ἀρτέμιδος καὶ ξόανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης · ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη τὰ Σαπφοῦς, τῆς Ἀρτέμιδός εἰσιν ἐπικλήσεις αὗται... » et Hesychius, s. v. « Καλλίστη ... ἡ ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἱδρυμένη Ἑκάτη, ἣν ἔνιοι Ἄρτεμιν λέγουσιν. » — Minime ignobilem fuisse Capuensem Cluvatiorum

gentem declarant Buecheler (p. 45) et von Duhn (p. 27). — 3 Restitutum est *u* ex *a* in *manafum*, deinde *prebai ampu•ulum* potius est quam *prebaiam pu* — Pl.; « *prebaia* = lat. •*praebia* « Zaubermittel », hier ein Becher » D. Renititur Pl. Pascali conicienti latere in *Vibiiai* non defigentis mulieris nomen sed Cereris sacerdotis quam rogavit ea ut *Pakim Kluvatiium* morti addiceret. — 4 *ulas leginei*, comitari videntur Cereri alia Inferorum numina ut iam fieri animadvertimus in tabellis Cnidiis, cf. **1** *a* 2-6; **2** *a* 2-5; **3** *a* 3-5, *b* 1-3; **4** *a* 5 9, *b* 2-3. 5-6; **5**, 1-2. 5. 10-11; **7** *a* 1-3; **9**, 5-8; **10**, 1-2; **12** *a* 1-2; **13**, 1-3; Buech., p. 7; Bugge, p. 14. — *neip dadid*, non secus atque in eisdem Cnidiorum defixionibus (**3** *a* 9-10, *b* 7; **6** *a* 5, *b* 3; **11**, 6; **12** *a* 4; Buech., p. 19) sub certa condicione devovetur inimicus. — *lamatir*, vide supra, p. 267 et Buech., p. 21, 66, 72. — 5 *inim kaispatar*... quod vertit Bréal (cf. supra p. 260) respuit Bugge (p. 30). — 6 *avt n put n, punum* Pl. — 8 *limupi* Pl. — 9 Potest fuisse *iurumiiad* u — Pl.; si recte *liberum* interpretati sunt in fine Bugge et Pascal cum dativo *Vibiiai Akviiai*, recte quoque nobis in memoriam reduxit Planta formulam Cnidi usitatam ἐμοὶ δὲ ὅσια καὶ ἐλεύθερα... (*D. T.*, **2** *a* 16-18; **4** *a* 6, *b* 3. 13-14; **9**, 8-9) — 10 *supr[us]* ? Pl. — 11 *huntrus teras*, in fine tam *p* quam *a* legas Pl. — 12 *keri*, *k* ex *d* correctum, *tus* vel *tug* Pl. — Paci Cluvati nomen ritu quodam magico ter in titulo redire putat Buecheler (p. 45), cf. *D. T.*, **139**, 12; **190** ad finem.

« Aestate anni 1880, ait Zvetaieff (*Inscr.*, p. 46), femina quaedam origine Helvetica alterum huius monumenti Osci obscurissimi exemplar in territorio Capuae veteris emptum attulit Iulio de Petra musei Neapolitani praefecto sed, quod valde dolendum est, vendere nec donare museo voluit, neque describere viro illi insana permisit. » Hoc alterum exemplar non possum quin falsum existimem, ut ipse Zvetaieff in tali re iudicavit ad inscriptionem praecedentem. Cur fuerit suspicatus Planta nihil aliud id esse nisi infra datum (**209**) Puteolanum vel Cumanum titulum non satis perspicio.

194. Von Duhn, apud Buecheler, *Osk.*, p. 3-4, adn. 1.

Comperit ille devotoriarum tabellarum sollers investigator ex Actis musei Neapolitani « dass im März 1860 *bei S. Maria di Capua*, in der Nähe des röm. Grabes genannt *la Conocchia*, wo [*D. T.*, **192** et **193**]

gefunden wurden, ebenfalls *frammenti* zweier ähnlicher Tafeln gefunden sind, leider wie es scheint verschollen. 1) *lungo palmi* 0,20, *largo* 0,13, *in due pezzi ed ossidata;* 2) *lungo palmi* 0,11, *largo* 0,30, *infissa al muro di una tomba* [vel potius simpliciter transfixa] *della parte dello scrito mercè due chiodi di ferro irruginiti, uno lungo palmi* 0,41, l'*altro* p. 0,33. » Exstant apographa duo pessime confecta et quae nullo modo usui esse possint.

195. Mommsen, *C. I. L.*, X, 3824; Minervini, *Put.*; Wachsmuth, *Kork.*, p. 564 sq., I; Henzen, 1866, cum imagine ligno incisa; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVII.

Lammina « reperta *S. Mariae de Capua* in sepulcro. Nunc Berolini in museo. » Mo.

Cn. Numidium
Astragalum
v ilius vita valetudin
quaistum ipsuq bu
uti tabescat mor-
..c Sextiu tabsi
. mado rogo

Rogat C. Sextius Tabsi(?) ut *tabescat* Cn. Numidius Astragalus sibi inimicus.

3 Init. « *v* num pro littera habendum sit, dubium est » Mo.; restituit igitur post H., *il(l)ius vita(m) valetudin(em)*. — 4 Intellegas *qua[e]stum ipsu(m)q(ue); bu* ad finem versus sequentis referendum est et legendum *morbu(s)*. — *quaistum e suo bu* Mi., Wa. — 5 *tabescere* transitive fortasse ponitur et in tabella Minturnensi, *D. T.*, **190**, 18; *mort(e)* Mi., Wa. — 6 Duae litterae paene evanidae scriptae sunt ante *c*; *C. Sexti(us) Tabsi(?)* Mo., Wu.; *(hoc) C. Sextiu(s) Tabsi (= tabe?)* H.; *......sse xl ut adsi* Mi., Wa. — 7 Init. dubia littera; *ma(n)do* recte Mommsen, *Bleitafel*, p. 283, adn. 1; *malo* Mi., Wa.

CUMAE

196. Mommsen, *C. I. L.*, I, 820 = X, 1604; Avellino, cum imagine aere incisa; Orelli-Henzen, 6116; Wachsmuth, *Kork.*, p. 394 II; Wordsworth, p. 231; Wilmanns, 2750; Garrucci, *Syll.*, 1149; Wuensch, *D. T. A.*, praef. p. xxv.

Lammina « aerea olim plicata et clausa filo, cuius foramina remanent. Reperta est Cumis in sepulcro. » Mo., *C. I. L.*, X. Mancini (*Atti della R. Accademia di Archeologia di Napoli*, XII, 1884-1886, part. 2, p. 81) de plumbo loquitur « perforato da due buchi per opera del chiodo, e non gia per potersi chiudere con filo, come ha creduto [Mommsen], il quale per giunta, afferma essere « *parva lamina aerea* », non ostante il « *descripsi et recognovi.* »

Nomen delatum
Naevine L l
Secunda, seive
ea alio nomini
est.

In Naeviam Secundam, Lucii libertam, scripta est defixio.

1 *delatum* apud deos inferos. — 3 *Secunda* errore pro *Secundae*; *Secundae* Wa., Wu. — 3-5 De formula cf., *D. T.*, **129** *b* 7. — 4 *nomini* ablativum esse visum est Wordsworthio (p. 70); *nomine* Wu.

197. Mommsen, *C. I. L.*, X, 8214, adest imago ab Augusto Mau delineata; De Petra; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxvii.

In tabella alta m. 0,53, lata m. 0,88, Cumis reperta (*contrada Palombaro*) in sepulcro antea violato, una cum acu aerea et vitrea lagoena. Complicatae lamminae et quater transfixae adhaerebat in foramine maximo clavus ferreus rubigine corruptus. Exstabat apud Aemilium Stevens.

Barcathes Dasi M l
M Dassius M Allius
Cerdo. salvi nisei ista
re qua ages qum q Cava
literas perlegerit C Vitrasi

Interpretari non temptaverunt Mommsen et Wuensch, haec proposuit de Petra : Barcathen, Marcum Dassium et Marcum Allium Cerdonem ut a devotoriis artibus Quinti Cavae, sibi infensi, quem Caius Vitrasius formulam exsecrandi docuerat, tuti fierent, a mago φυλακτήριον petivisse; dederat ille cuique huiusmodi tabellam. Quam nunc possidemus Barcathis erat qui primus nominatur. Foramina « dimostrano che essa, ripiegata in due, era sempre portata indosso. » Mihi lamminam qui transfigebant clavi cum phylacterio minime quadrant nec ideo potuit his ita imprimi nisi defixio, insueto sane modo conscripta et in v. 3-4 obscurissima, quae tamen hac fortasse via enucleari queat : salvi sint Barcathes, Dassius et Cerdo nisi aliquid fecerit devovens (Q. Cava ?); cum autem hoc ille certissime sit facturus, nullo pacto salvi erunt sed peribunt. Ironice igitur quod dicunt, absque deorum nominibus tres obligantur inimici.

1 *M(arci) l(ibertus)*, animadvertit Mommsen libertum hic nomine uno ut solent servi adpellari; praeterea ordo nominum (*Dasi Marci* pro *Marci Dasi*) indicat primum a. Chr. n. saeculum (cf. *D. T.*, **199** in fine), consonat orthographia *nisei* pro *nisi*; *Das(s)i* restituas ex v. 2. — 2 *Allius* (?) M.; *Callius* P. — 3 Post *Cerdo* videre mihi videor in tabella litteram quamdam paene evanidam. — 3-4 *ista(m?) re(m?, qua(m) ages* (= *agens?*) *qum q. cava* (?) M., W., nisi quod *Cava* dedit W.; *ista re, qua ages, quum q(uintus) Cava* P.

198 Franz, *C. I. G.*, 5858 *b*, add. p. 1259, cum imagine ligno incisa; Henzen. 1846; Wachsmuth, *Kork*, p. 562 D; Wessely versus tantum dedit 6-10 in *Stud.*, VIII, p. 181, 7-9 in *Ephes.*, 122; Kaibel, 872, cum eadem quam ediderat Franz imagine; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xv; Cagnat-Toutain, 415; cf. Minervini.

Lammina « in sepulcro Cumano reperta, quam possidet Temple legatus Britanniae Neapoli residens. » F. Secundo vel tertio p. Chr. n. saeculo titulum adscripserunt Henzen et Franz.

Signa magica.

Ο . . . αια ὀφιοφόρ⟨ι⟩ος γλώ[σσ-]
η[ς] τούτω σ[ε] ὑπ' ἐμ[ὸ]ν δεσ[μὸν ἄγω ?]
δαίμονες καὶ πνεύματα οἱ ἐν (τῷ) τό-
πω τούτω θηλυκῶν καὶ ἀρρενικ[ῶν],
ἐξορκίζω ὑμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομ[α]
ερηκισιθφρη αραραραχαραρα ηφθισ[ικηρε]
Ιαω Ιαβεζεβυθ λαναβισαφλα[ν . . .]
ẹκτιπαιμμου ποφθηντιναξο . . . .
ὁ τῶν ὅλων βασιλεύς ἐξεγέρθητι [καὶ]
ὁ τῶν φθιμένων βασιλεὺς ἐξαφή[θητι]
μετὰ τῶν καταχθονίων θεῶν · ταῦτα γὰρ
γείνεται διὰ Οὐαλερίαν Κοδράτιλλαν
ἣν ἔτεκεν Οὐαλερία Εὔνοια ἣν ἔσπει-
ρε Οὐαλέριος Μυστικός · ὡς [σ]αφῶς ἀγγέ[λ-
λω] πᾶσι ἔχθιστα [τὰ ὑπὸ σ]κότος κατεπράγην
. . . . φο . φορμα . . . . μενορσεπχενθσ
μενθ διακόψ[ω?. . . τὴ]ν ὀργὴν τὴν
φ . . . δεον τὴν . . . . [π]αρὰ τοῖς
[. . . ἐ]ν φωτὶ [φ]ίλοι[ς εἰ]ς μεῖσο[ς] εἰς χ[ό-]
λον θεῶν εἴσω . . . . ἐλ[θ]έτω
ἡ Οὐαλερία Κοδράτιλλα ἣν ἔτεκεν
Β[α]λερία Εὔνοια ἣν ἔ[σπ]ειρε Βαλέριος
Μυστικός · μεισε[ίτω] αὐτήν, λήθην
αὐτῆς λαβέτω . Βετρούβιος
Φῆ[λ]ιξ ὃν ἔτεκεν Βετρουβία Μαξίμιλ-
[λα ὃ]ν ἔσπει[ρε Βετρού]βιος Εὐέλπιστος
. . . . σχεμ Τυφῶν
. μ . . . . ωχι βάρβαρα ουθ
δα . . ιαχων, δότε εἰς μ[εῖ-]
σος Βετρουβίω Φήλικι ὃν ἔ[τεκ]ε Βε-
τρουβία Μαξίμιλλα ὃν ἔσ[π]ειρ[ε Βετρ]ού-
βιος Εὐέλπιστος εἰς μεῖσος ἐλθεῖν
καὶ λήθην λαβεῖν τῶν πόθ[ω]ν
Οὐαλερία[ς] Κοδρ[α]τίλλης ἣν ἔσ[π]ειρε
Βα[λέριος] Μυ[στι]κός ἣν ἔτεκεν Βαλερία
[Εὔνοια καὶ ὑ]ποκατέχετε ὑμεῖς

[αὐτὴν ταῖς ἐ]σχ[ὰτ]αις τειμωρίαις
. . . . ς ὅτι πρώτη ἠθέτησ[ε
τὴν πίστιν πρὸς Φ]ήλικα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα
. . . . αιακουατημματος . . . . τα
. .

Recte docuit Minervini unum esse hominem eum qui tabellam confecit et Quadratillae maritum et Vitruvium Felicem. « Cui rationi quod in primis favere videtur, est illud ὅτι πρώτη ἠθέτησε (v. 39), in quo est ὅτι ἦρξεν ἀδικίας ἀθετοῦσα, unde colligi potest imprecationem ita fieri, ut uxor quae prior iniuria affecit maritum, in huius odium incurrat. » F. Quod autem addidit vir doctissimus, « Quadratilla defuncta putanda est, quae tanquam victima diis manibus consecratur »; hoc minime recipiendum censeo, quippe cum vivi semper homines defigantur; Valeriae igitur Quadratillae optat maritus, ni fallor, ut odio sit suis in hac vita amicis (v. 19 sq. παρὰ τοῖς ... ἐν φωτὶ φίλοις) et in sepulcro (v. 21 εἴσω, vide infra) diis fiat inimicissima (v. 20 sq. εἰς μεῖζος εἰς χόλον θεῶν ... ἐλθέτω).

Corruptum valde titulum et pessime exaratum primus legit Henzen, emendaverunt ceteri.

2 ὀ[ρφν]αία F., Wa., C.-T., de nocte dicitur. — 2-3 ὀφιοφόρ(ι)ος tantum exscripserunt K. et Wu.; ὀφιοφόρος, « conicias ὀρφναίαν nunc dici praesertim ratione habita loci, in quo deposita lamina est » F., qui etiam notat frequentem incidere in re magica serpentum mentionem; vide Maass, *Orpheus*, p. 149, n. 40, Dieterich, *Abraxas*, p. 209, et quae adnotata sunt ad **16** fr. I, 15; fr. III, 5-6. — γλώσσης τούτω, eodem sensu γλῶσσα usurpari videtur quo λόγος in Sethianorum tabellis (**140-187**), et esse de formula defixionis intellegendum. — 3 ης F., Wa., C.-T., ubi ς in formam nescio cuius θ exaratum potius apparet; σε F., Wa., est in plumbo ο male fictum; τούτω σου ... ἐν δέσμ(ω) vel ὑπ' ἐμῶν δεσμῶν H.; cum Wa. recepi quae fortasse nimis audacter supplevit Franz, cui placuit post Henzenium δεσμὸν idem valere ac κατάδεσμον. — 4 [τῷ τό]|πῳ Wa., τῷ τό|πῳ Wu., τῷ [τό]|πῳ C.-T. — 4-9 Ad gnosim pertinere has formulas demonstravit F., cuius commentationem adeas. — 6 ἐξορκίζω Wa., typothetae errore. — 7 Ante θ parvum ι apparet in plumbo quod notavit unus H.; ερηκισ[ι]θφη C.-T., ερηκισθαρη F., Wa., We., Wu.; δρδραρα F., Wa., δραραρα H., Wu.; χαχαραρα We., *Stud.*, χαραηφθι... H.; complevi in fine ex harum notissima tabellarum formula. Inter

daemonum nomina subesse forsitan Ἑρμῆν (v. 7) et Ἄνουβιν (v. 8) suspicatus est Kaibel perperam. — 8 Ιαβεζέβυθ We. *Stud.*, qui correxit Σαβαωθ; Ἰαώ Βέζεβυθ C.-T.; φλαν… H., Wa., We., Wu. — 9 Init., γ(?) H.; ibi et in δην tam α legas quam ε et δ; αξω H.; fidenti nimis animo restituit F. ἐκτ[ύ]π(ει) Ἄμμ(ωνος) ὑποφ(ήτης) δ(άφν)ην τινάξ(ας), « vielleicht πετρεντιναξα » We., *Stud.*, « fortasse τὸν Ἄ[δ]ην τινάξω » K., quod tantum dant C.-T. — 10 [καί] non dederunt Wu., C.-T. — 11 ἐξα-[νάσθητι] K., Wu., C.-T., minus recte, ἐξαφέ[θητι] H., ἐξαφ[έθητι] F., Wa. — 13 Οὐαλερίαν, in fine ν ab η non discernas. — 15-16 ταφως in lammina, cum Kaibelo et Wuenschio emendavi; ὡς τ[ὸ] φῶς ἀγγε[ίλη|τὰ] πᾶσι F., H., Wa., [τοῖς κατὰ σ]κότος « exempli gratia » F., Wa.; κατεπραγμ[έ]ν[α?] pro κατεπεπραγμένα K., Wu., C.-T., μ non fuit in plumbo. — 17 Omiserunt omnes praeter C.-T., qui habent …φορμα…μενορσε…; quae vidi in imagine haec dedi. — 18 θ διακόψ[ω?] neglexerunt F., Wa., θ deest apud Wu. et C.-T.; [τή]ν, ν in forma litterae π scriptum. — 19 Nihil ante παρὰ τοῖς posuerunt K. et Wu.; [τῶν ἐνερθε]ν [θ]ε[ῶ]ν τήν [τε π]αρὰ τοῖς F., Wa. et C.-T., qui legerunt θε[ῶ]ν. — 20 Restituerunt H. et F., qui exhibet [φί]λοι[ς]; τοῖς δ' ἐν H.; lacunam non ponunt ante ἐν F., Wa., C.-T.; μεῖσος, alterum ς informatum ꟻ. — 21 εἴσω, hoc est in sepulcro, vocabulum « altrimente rimarrebbe inoperoso » M.; εἰς [ὀργήν] ἐλ[θ]έτω F., Wa., C.-T., idem K. et Wu., sine ὀργήν; εἴσω [προσ?]ελθέτω H. — 22 [ἡ?] F., Wa., K., C.-T. — 23 Βαλερία Wa., [Οὐα]λερία K., Wu.; Οὐαλέριος K., Wu., errore. — 24 Legitur in tabella μειτεν.., emendaverunt μεισε[ῖ]ν H., μεισέων M.; quod proposuit F., post K. et Wu., recepi; μισε[ίτω] Wa. — 25 Ante Βετρούβιος est littera nescio quae similis litterae ι huius nominis et in modum litterae λ scariphata. — 26 Φῆλιξ K., Wu. — 28 …. Τυφῶν omnes praeter Henzenium, qui iure censet Typhonem Aegyptium memorari. — 29-30 …βάρβαρα ὀνό|[ματα λ]αχών F., Wa.; …βάρβαρα…|…δότε K., Wu., C.-T.; describenti Henzenio adsentior. — 30-31 εἰς μ[εῖ]σος [ἐλθεῖν] H., K., ut infra v. 33. — 32 ἔσπειρε Wa., ἔσπειρ[ε Βε]τρού|βιος Wu., C.-T., ἔσρειρε traditur. — 34 ποθον vel simile quid insculptum est. — 35 Οὐαληρίας Wa. — 36 Οὐα[λέριος] K., Wu.; Μυστικός, ἔτεκε Wu.; in Βαλερία π potius quam ρ discernas. — 37 Spatii causa καί veri similiter a Kaibelo additum puto; [Εὔνοια · ἀ]ποκατέχετε H., F., Wa., « ἀποκατέχειν in his [tabellis] verbum proprium esse aliunde constat. » F. — 38 [αὐτὴν καὶ ἐ]σχατίαις H., emendavit F., hiatus est inter αὐτήν et ταῖς apud C.-T.; non [ἐ]σχά-

ταις ut scripsere plerique sed [ἐ]σχέπαις cernitur in tabella. — 39 [κολάζετε αὐτήν?] ὅτι H., [καὶ ποιναῖ]ς, ὅτι F., Wa., C.-T., [Βετρούβιον Φήλικα,] ὅτι M., mutilum locum reliquerunt K. et Wu. — 40 Supplevit H., « τὴν πίστιν vel τὴν φιλίαν » K. — 41 ..Αἰακοῦ H., ..Αἰακοῦ ἀτεί[μη]τος? F., Wa., « fortasse [κ]αὶ ἀκού[σ]ατ[ε] vel ἀκού[ε]τ[ε].. » K., ..αιακουατει Wu., [κ]αὶ ἀκού[σ]ατε ὑμ[εῖς ...] C.-T.

199. E. Stevens, *Rendiconto della R. Accademia di Archeologia, Lettere e Belle Arti di Napoli*, 1891, die 1 m. Decembris, adest imago tabellae (non attigi); Mancini, *Piombo*, cum eadem imagine delineata, p. 121; Cagnat, XXV, 1894, p. 388, n. 113; Wuensch, *Flucht.*, p. 237, n. 7.

Tabella alta m. 0,14, lata m. 0,12 (in imagine Manciniana), ad Cumas in sepulcro reperta complicata clavisque transfixa, non consulto a mago mutila ut placuit Mancinio, sed in terra corrupta aut fracta nuper a tractantibus doctis viris.

Stevensianam imaginem non fuisse accurate confectam declarat Mancini, cuius apographum propterea potius quod describerem elegi; iure tamen monet Wuensch non supervacaneam fore tertiam tituli recensionem.

M ı *Heium M f Caled[um]*
Blossiam C f P Heium M ı *f Cale[dum]*
Chilonem Hei M s M Heium [M l ...]
C Blossium Ↄ E *Bithum Atton[em*
He]i M ser Blossiam L f,
[hos] homines omnes infereis
de[is deligo ita ut niq[uis
e orum quem dum.ui....
.....ret possit ni......
.......quidq[uam.....
.....p[ossit id ded[ico deis
maniu]m ut ea ita faci[ant]

Incerta de causa defigitur ab ignoto homine M. Heius Caledus cum suis. Huius sunt familiae Blossia uxor, P. Heius Caledus filius, Chilo et Atto servi, M. Heius .. libertus, C. Blossius Bithus Blossiae libertus; superest altera Blossia uxoris, ni fallor, cognata.

De notis in Campania gentibus Heia et Blossia testimonia e scriptoribus et titulis desumpta collegit Mancini.

1. 2 *Caledum* restituit M. — 1 *Caledum* C.; *Caledum* pro *Calidum* vitiatum docuit W., qui etiam v. 2 de *Cale[num]* cogitavit. Post *M* in utroque versu linea interpungitur, teste M. — 2 *C. fi(liam)* C.; *Helum* S. — 3 *Chilonem*, *e* per || more prisco scriptum fuit S., M.; *M. l* in fine supplevit iure M., deest liberti cognomen. — 4 *C* incertum est tam apud S. quam apud M.; Ɔ E, *e* scribentis aut legentis errore pro *l*, quod dedit M.; intellegas : *Blossiae* aut *feminae l(ibertum)*. — *Bithum*, Βίθυς; graecum nomen est latine versum; *Atton[em]* complevit M., *Atton[ium]* W. — 5 [*He*]*i* debetur Mancinio. — 6 [*hos*] solus W. et recte, nam quae sequitur defixione tota supradicta (v. 1-5) familia uno vocabulo *homines* comprehensa inferis diis demandatur. — 7 A Mancinio restitutus versus; *deis*, *niquis* C., cf. *D. T.*, **137**, 3; *deligo* = καταδῶ. — 8 *eorum* C.; *quem dum vi* S., M., sed est spatium in imagine inter *dum* et *vi*, neque *d* neque *i* certe leguntur; temptavit igitur W. *quemqumque*. — 9 *ret* non perspexi in tabella, vestigia infinitivi agnoscere sibi visus est W.; *ni[ve]* (= *neve* ?) unus W. — 10 Emendavit W. — 11 *possit id dedico* M., C.; quae sequuntur Wuenschii sunt. — 12 *faciant* C.; nihil est in tabella Stevensiana nisi || *ea ita faci*.

Exaratam fuisse tabellam primo a Chr. n. saeculo demonstrant et litterarum informandarum (cf. Ritschl, *Priscae latinitatis monumenta epigraphica*, tab. XVII, 30 et *D. T.*, **139**) et servorum nominandorum ratio (3. 5 *Hei M(arci) ser(vus)*, contulit W., *C. I. L.*, I, 602, *Aphrodisius Ploti G(ai) s(ervus)* et quae seq., ab U. C. 695/59; cf. *D. T.*, **197**, 1), ac tandem vocabulum *infereis*.

PUTEOLI

200-207. Sogliano-Vaglieri, cum octo imaginibus ad verum.

Hic eduntur octo « figurine di creta cruda, rinvenute in una tomba di *Pozzuoli*. Giacevano sulle ossa combuste, e ciascuna di esse porta scritto sul davanti, in senso verticale, un nome greco, che pure in senso verticale leggesi ripetuto sul dorso. Fa eccezione la settima figurina che

reca il nome greco scritto solo sul davanti. » Dubitari potest utrum masculinae an femininae sint rudes omnino figurae, praeter quartam quae viri certe est.

200. Fig. alta m. 0,057,	**A**	Ἀγαθόπους	
perierunt a genibus crura :	**B**	Ἀγαθόπο(υ)ς̣	
201. Fig. alta m. 0,075 :	**A**	Ἀφροδεισία	
	B	Ἀφροδε[ι]σί[α]	
202. Fig. alta m. 0,073 :	**A**	Γέμελλος	
	B	Γέμελλος	
203. Fig. alta m. 0,07,	**A**	Πίστος	
infra mutila :	**B**	Π̣ίστος	
204. Fig. alta m. 0,085 :	**A**	Πρέπουσα	
	B	Πρ̣έπουσα	
205. Fig. alta m. 0,078 :	**A**	Φιλ(α)στείρ̣α	Bis traditur
	B	Φιλ(α)[σ]τείρα	Φιλστείρα.
206. Fig. alta m. 0,042 :	**A**	Ἱέραξ	
207. Fig. alta m. 0,048	**A**	.Τυχα	Pro Τύχη? Sed
cuius deest caput :	**B**	..τ̣υχ	prima evanuisse videtur littera.

208. Kaibel, 859; Huelsen; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xv; Cagnat-Toutain, 422; cf. Wessely, *Stud.*, VIII, p. 182.

Lammina alta m. 0,13, lata m. 0,11, reperta anno 1876 apud Puteolos in ruderibus aedis cuiusdam veteris; exstat in museo Berolinensi. Exeunte altero vel ineunte tertio p. Chr. n. saeculo, ut docuit Huelsen, conscriptum fuisse titulum non negaverim.

Ara parte superiore fracta cum litteris mysticis mutilis (similes videas in tabella Cumana, *C. I. G.*, 5858 *b* = *D. T.* **198**).

Σεωθη
Σαβαωθ
Σα[β]αωθ

Ιαω Ηλ Μιχαηλ Νεφθω.
Ἅγιον ὄν-[ομ]α Γάϊος Στάλκιος Λειβεράριος ὃν
ἔτεκεν Φιλίστα γένοι-
το ἐχθρὸς Λολλίας Ῥουφείνης,
γένοιτο ἐχθρὸς Ἅπλου, γένοιτο ἐχ-

θρὸς Εὐτύχου, γένοιτο ἐχθρὸς
Κέλερος, γένοιτο ἐχθρὸς Ῥούφου,
γένοιτο ἐχθρὸς τῆς οἰκίας ὅλης
Ῥουφείνης, γένοιτο ἐχ . ὸς Πολυβίου,
γένοιτο ἐχρὸς Ἀμώμιδος, γένοιτο ἐχ
Θήβης . . . .

Rogat qui C. Stlaccium Liberalem, Philistae filium, defigit ut odio sit Lolliae Rufinae, Haplo, Eutychi, Celeri, Rufo, omni Rufinae domui, Polybio, Amomidi, Thebae ..., quam ob causam non perspicitur.

1 Σ[αβαωθ?] H., legitur in tabella Σιωθη; probabile est tamen voluisse qui scripsit ter nomen Σαβαωθ more magico redire. — 3 Σαβαώθ K. — 4 Μιχαήλ, de hoc versu disputavit Dieterich, *Abraxas*, p. 122, adn. 4. — 5 ὄν[ο]μα K., C.-T.; Στλάκκιος Λιβεράλιος = *Stlaccius Liberalis* H., K., cf. *C. I. L.*, XIV, 246 I 5, *M. Stlaccius Albinus* (Ostia); 2300 *Stlaccia Digna* (apud Albam). — 8 ἐχθρὸς C.-T. — 12 Emendes γένο(ι)το ἐχΘὸς in lammina pro ἐχΘ(ρ)ός. — 13 ἐχ(θ)ρὸς restituas, in fine ἐχ(θρός). — 14 Post Θήβης incerta litterarum vestigia.

209. Von Planta, *Bleitafel; Gram.*, II, p. 510 sq., 617-621, n. 119; F. Skutsch, apud Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXIV, adn. 1.; cf. quae notavi ad **193** in fine, p. 268.

Vidit in museo Neapolitano Rudolfus von Planta undecim tabellarum fragmenta, in quorum tribus vix apparent litterarum oscarum vestigia. Maiora duo signa saepe exhibent ut sunt X, XII, IIX, V, C, L, Δ et similia; quae utrum ad artem magicam pertineant necne non diiudicavit, quanquam eum non fugit haud raro in plumbeis defixionibus lineas et puncta nobis nunc inania fuisse exarata. Sex restant — infra duo iunguntur sub n. V — unius opisthographae lamminae partes ad Puteolos vel Cumas, ut traditur, erutae et a peregrino quodam homine natione Helvetica, mense Aprili a. 1881, museo comparatae. Tituli huius dextrorsum scripti (non secus ac *D. T.*, **192**) quod reliquum est cum publici iuris fecisset P. (*Bleitafel*), iterum atque iterum recognovit postea emendatiusque Skutschio permisit edendum; qui, fragmentis I-IV omissis, V dare satis habuit. Denique exploratam et descriptam minutissime tabellam repetivit P. in titulorum oscorum sylloge (*Gram.*). Confectam fuisse coniecit post *D. T.*, **193** et ante **192**.

« Die Rückseite ... enthält räthselhafte magische Zeichen, darunter solche, die den arabischen Zahlen merkwürdig gleichen. » P., *Gram.*, p. 621.

Plantanum apographum hic habes :

Fragm. I

p . . . .
u . . . .
ga[vis . . . . .]
luv[kis . . . . .]
pak[is . . . . .]
inim . . . . .
dek[is . . . . .]
kulu . . . . .
ma . . . . .

Fragm. II

dek[is . . . . .]
gna[ivs . . . . .]
luvk[is . . . . .]
deki[s . . . . .]
kluv . . . . .
mara . . . . .
minaz . . . . .
mara . . . . .
stat[is . . . . .]
m . . . . .

Fragm. III

. . . . . sis nu . . . . .
. . . . . (n ?) [mut]tillis
. . . . . tiis gnaivs f. . . . .
. . . . . pakulliis l. . . . .
. . . . . kersnu velehi. . . . .
. . . . . hhiis mara . . . . .
. . . . . sahiis. upf. . . . .
. . . . s papeis
. . . . s : marah . . . . .
. . . . . s : kavkdıs
. . . . . utiis . m . . . . .
. . . . . . is : e . . . . .

Fragm. IV

. . . . maraheis
. . . . eis
. . . . . s niir kulupu
. . . . . leis
. . . . . niir
. . . . . . gn . . . . .

Fragm. V (duobus conflatum).

[uppis ?] mut[ti]lli[s. . . . .
gnai]vs : fuvfdis ma. . . . .
dekis : buttis
dekis : rahiis marahi[e]is niir kulupu
dkuva : rahiis : upfalleis
marahis rahiis papeis
dekis hereiis dekkieis saipinaz
maras : rufriis maras blaisiis marah[ei]s
dekkieis rahiieis uppiieis muttillieis

dekkieis : hereiieis akkatus inim trstus
sullus inim eisunk uhftis
sullad [i]s uilas

Esse plerumque nomina recte docuerunt P. et S. « Iam postquam, qui devoventur, enumerati sunt nominativo casu, trium devotorum nomina redeunt (V, 9-10) genetivo casu (in *-eis* exeunte) prolata. Apparet devoveri horum hominum necessarios quosdam, *akkatus* et *trstus*. » Ita Skutsch qui vertit inde a v. 9 : « Decii Rahii, Oppii Muttilii, Decii Hereii advocatos et testes omnes et eorum optata (?) omnino omnia » (cf. Planta, *Gram.*, p. 621, adn. 1 et 2). Quapropter veri prorsus simile est hic iudiciariae defixionis exemplum subesse, non tamen unicum, ut placuit Skutschio, ad hunc diem apud Italos repertum (vide quae sunt ad n. **192** adnotata).

I, 4 Potest fuisse *liv*... P.

II, 1 *dek*... vel *kek*... P. — 3 Legi potest *livi*... P. — 9 *staz*... non absurdum P.

III, 4 In fine *m* pro *l*? P. — 6 Fortasse *-ahiis* P.

IV, 6 *gn*... vel *kn*... P.

V, 4 *maraheis* forsitan P. — 5 *d* ex *g* restitutum? P. — 8 Emendes *marah[iei]s* ut in v. 4 P.

Praenomina leguntur : *Ga[vis]* = Gaius? (I, 3); *Luv[kis]* = Lucius (I, 4; II, 3; cf. *D. T.*, **192**, 5 7); *Pak[is]* = Pacius (I, 5; cf. *D. T.*, **193**, 9); *Dek[is]* = Decius (I, 7; II, 1.4; V, 3.4.7.9.10); *Gnaivs* = *Gnaivos (III, 3; cf. II, 2; V, 2 P.); *Maras* vel **Marahs* (V, 8) cuius hic est genetivus *Maraheis* vel *Marahieis* (IV, 1; V, 4.8; cf. I, 9; II, 6.8; III, 6.9; V, 2.6) = Marius? vel Marcus? P.

Gentilicia esse coniecit P., collatis titulorum latinorum nominibus : *Muttillis* (III, 2; V, 1.9) = Mutilus, cf. Mut(t)illius, Muttius et alia multa; *Pakulliis* (III, 4) = Paculeius; *Sahiis* (III, 7) = Saenius?; *Kavkdis* (III, 10) = Caucius vel Caucideius; *Fufdis* (V, 2) = Fufidius; *Buttis* (V, 3) = Bottius?; *Rahiis* (V, 4.5.6.9) = Raius vel Rahius; *Hereiis* (V, 7.10) = *Hereius; *Rufriis* (V, 8) = Rufrius vel Rubrius; *Blaisiis* (V, 8) = Blaesius.

Praeterea interpretantur P. : III, 5 *kersnu velehi[r]* « ihr Essen sollen verdorben werden. » — IV, 3 et V, 4 *niir kulupu* « verde gerächt, gestraft » (?); et S. : V, 7 « semel accedit nomen gentile suffixo *-ati-* terminatum *saipinaz* « Saepino oriundus ».

SALERNUM

210. Mommsen, *C. I. L.*, X, 511; Garrucci, 1866; C. Mancini, *Atti della R. Accademia di Archeologia, Lettere e Belle Arti di Napoli*, XII, 1884-1886, part. 2, p. 81; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. XXVII; Buecheler, *Carmina latina epigraphica* (*Anthol. lat.*, II) I, 205.

In tabella alta m. 0,08, lata m. 0,06, « litteris aevi Antoninorum punctis triangularibus » (Mo.) inscripta, reperta in sepulcro agri Salernitani.

Locus capillo
ribus
expect-
at cap-
ut su-
um

2 *ribus* = rivus. « Capillum devoti hominis in rivum demersum necesse est caput sequatur. » Mo. Idem recte senserunt B. et W. — Legerunt G. et Ma. *capilloribus* quod sic interpretati sunt; G. : « ...*capillor* era uno degli auspicii che dicevansi stativi (cf. Serv. *ad Aen.* III, 84; X, 423) .... colui che impressa questa lamina e la depose nel sepolcro dimostra avere preso in quel sepolcro l'auspicio ed ivi aver consacrato alla folgore di Giove il capo del quale parla, dicendo che quel luogo l'aspetta »; Ma. : « Era dunque il luogo occupato dai capelli, cioè la tomba, quello che aspettava anche il capo del quale furono divelti. » In quo erravisse videtur uterque. — « *Suum* si dempseris, versus existet trimeter. » B.

LUCANIA

LOCUS INCERTUS

211. Mommsen, *C. I. L.*, X, 504; Garrucci, 1866, p. 28; C. Mancini, *Atti della R. Accademia di Archeologia, Lettere e Belle Arti di Napoli*, XII (1884-1886), part. 2, p. 81; Wuensch, *Flucht.*, p. 237, n. 6.

In lammina originis fortasse Lucanae, alta m. 0,065, lata m. 0,10.

M. Afarius Ampliatus

Cum sit supra tabella triplici foramine transfixa, iudicaverat Garrucci fuisse eam « affissa a qualche nicchia di cinerario »; de nomine simpliciter delato, ut saepe fieri vidimus, rectius cogitavit Mancini.

BRUTTIUM

LOCUS INCERTUS

212. Franz, *C. I. G.*, III, 5773 (cf. Boeckh, *ibid.*, I, p. 11); Kaibel. 644 (apud quem ceteros libros vide); ambo repetiverunt ex Hamiltonis, Panofkae, Rosei apographis; Wachsmuth; Newton, apud S. Reinach, p. 152, adn. 1 (v. 9-16); Hoffmann, *Dialekt.*, 1658; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. IX sq.

Tabella aenea (plumbeam esse dixit errore Wa.) circa a. 1755 in Bruttio reperta; « ea ferme sex digitos patet in longitudinem, paulo minus in latitudinem ... Litterae non sunt viriculo exaratae, sed scalpro percussae .... Tertio a. Chr. saeculo vix recentior est. » F. Exstat in museo Neapolitano.

['Ανιαρίζει Κολλύρα] ταῖς προπόλοις
[τᾶς θεῶ τὸ ἱμάτιον] τὸ πελλόν, τὸ
[ἔλαβε .... καὶ ο]ὐκ ἀποδίδωτι καὶ
[............... κ]αὶ χρῆται καὶ ἴσατι
.. ἐσ[τι ἀ]νθε[ίη τᾶι] θεῶ δυωδεκαπλοῦν
σὺν ἡμεδίμν[ωι λιβάν]ω ὧι πόλις νομίζει·
μὴ πρότερον δὲ [τ]ὰ[ν ψ]υχὰν ἀ⟨ι⟩νε[ίη..] ἔχ[ω]ν
τὸ ἱμάτιον, ἔστε ἀνθε[ί]η τᾶι θεῶ.
'Ανιαρίζει Κολλύρα ταῖς προπόλοις τᾶς θεῶ
τὼς τρῖς χρυσέως τὼς ἔλαβε Μ[ε]λίτα
καὶ οὐκ ἀποδίδωτι· ἀνθείη τᾶι θεῶι
δυωδεκαπλόα σὺν [μ]εδίμνωι λιβάνω⟨ι⟩
ὧι πόλις νομίζει· μὴ πρότερον δὲ τὰν
ψυχὰν ἀνείη ἔστε ἀνθείη τᾶι θεῶ.

Εἰ δὲ συνπίοι ἢ συμφάγοι μὴ ⟨η⟩ ἰσαώσα ἀθῷιος εἴην, ἢ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀετὸν ὑπέλθοι.

Homini cuius nomen periit (v. 3.7) et Melitae « imprecatur Collyra quod non reddiderint amiculum et aureos tres, quae mutua ab illa acceperant. » K. « Deam Iunonem Laciniam esse monuit Ignarra [qui primus tituli partem, v. 9-11, publici iuris fecit] capto indicio ex natali solo inscriptionis, ubi vulgatus erat cultus huius deae. » F. « [dea] utrum Hecata fuerit necne, diiudicare iam non possumus. » Wu.

Diras esse perspexit Wachsmuth nec ullus deinceps infitias ivit; hoc enim in propatulo tibi erit si Cnidias (*D. T.*, **1 — 13**) contuleris tabellas, quae et defigendi modo et formulis huic nostrae respondent. Neque cum eodem docto viro et Wuenschio opinari dubitabo lamminam aeneam, quippe quae vix complicari quiret, non latuisse in sepulcro abditam, sed fuisse luci expositam ut commoveretur Melita et pro furto satisfaceret. Quod ad scripturam et dialectum adtinet vide quae notavit Hoffmann (p. 165).

1 Ex v. 9 suppleverunt H. et Wu., qui ergo iure negant hiatum esse post Κολλύρα, ubi τᾷ θεῷ καί inseruit Wa., nihil K.; ἀνιαρίζει doricum pro ἀνιερίζει, cf. ἀνιεροῖ *D. T.*, **1** *a* 1; **2** *a* 1; **3** *a* 1.3, *b* 1; **5**, 1; **12** *a* 1. — προπόλοις, non parhedra deae numina ut visum est Wachsmuthio (quapropter τᾷ θεῷ καὶ ταῖς προπόλοις scripsit) et Rohdeio (*Psyche*, II, p. 411) sed templi esse aedituas praeeuntibus Newtone et Wuenschio mihi placet. Iuvat quae hic scite commentatus est repetere : « ... aedituas invocari certum mihi est, quoniam Collyra duos inimicos devovet nominatim, qui furtum aliquod fecerunt, quod nisi reddunt, poenam ab ipsa urbe statutam exsolvere coguntur. Res igitur ita se habet, ut causa agatur iudiciaria inter Collyram, quae accusat, et Melittam (ut eo nomine, quod solum servatum est, utar), quae accusatur, sed e Bruttiorum more non apud iudices, verum apud ipsam deam ... : si furti convincitur Melitta, poena ei ab urbe statuta est, quae deae donetur : sed quis est, qui hanc poenam exigat, si forte eam solvere rea nolit? Non iam dubito, quin hoc aedituarum munus fuerit, et quin eam ob rem fures devoti fuerint ταῖς προπόλοις τᾶς θεῶ. » Praeterea ut demonstraret Wuensch non esse insuetam plane hanc devovendi rationem Deliam stelam (*Bull. corr. hell.*, VI, 1882, p. 500-502, n. 24) protulit in medium de qua et ipse supra egi (cap. II) nec eam meris defixionibus adnumerandam existi-

mavi. — 2 Lacunam post τᾶς θεῶ perperam indicat K., nihil supplevit F. inter [τᾶς θεῶ] et τὸ πελλόν, [τὸ ἱμάτιον τό] Wa., Wu., datur τὸ ἱμάτιον in v. 8; in fine τὸ ἔλα|βεν Wa. unus. — 3 Post ἔλαβε eius evanuit nomen qui amiculum rapuit, quem fuisse hominem docemur ex ἔχων in extremo v. 7; restituerunt omnes adhibitis v. 10-11. — 4 Init. temptavit solus Wu. [ἀρνεῖται κ]αί, sed pluribus est litteris spatium, quod 15 vel 16 aptum esse recte monuit H.; [κέ]χρηται F., Wa., (κ)(χρηται H., [κ]αὶ χρῆται K., Wu.; ἴσατι = ἴσησι ex ἴσημι quod est « scio », non imprudenter sed sciens amiculum detinet qui sustulit. — 5 [... ἀνθείη τᾶ] F., Wa., ἀνθε[ίη τᾶ] K., ..ἐστι (ἀν)θε[ίη τᾶι] H., ...ἐστιν, ἀνθε[ίη τᾶι] Wu.; ἀνθείη = ἀναθείη, cf. G. Meyer, *Griech. Gram.*, ed. 2, § 309, p. 300; θεῶι Wa., Wu.; δυωδεκαπλοῦν = δωδεκαπλοῦν, *ibid.*, § 398, p. 375. — 5-6 Fur nisi vestem reddiderit « tenetur ut dedicet deae δυωδεκαπλόα (pretium duodenarium) cum dimidio medimno thuris », secundum urbis leges. F. — 6 ἡμεδίμν[ω λιβάνω, ῷ] πόλις F., Wa., ἡμεδίμν[ωι.......]ιοο (= [κ]αθό?) πόλις H., ἡμεδίμν[ωι λιβάνωι, τῶι] πόλις Wu., cf. v. 12-13; de forma ἡμεδίμνωι pro ἡμιμέδιμνωι vide titulum Tauromenitanum apud Kaibel, 423, I v. 34, II v. 33, III v. 28, refert etiam H. hunc Didymi locum apud Priscianum, p. 1351 (Kaibel, *Gram. lat.*, III), « ὥσπερ δὲ ἡμέδιμνον λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἡμιμέδιμνον », cf. Meisterhans, p. 118, n. 1086. — 7 τὰν ψυχὰν ἀνείη ἔχ[ω]ν F., Wa., τὰν ψυχὰν ἀνείη..... K., τὰν ψυχὰν ἀ(ι)νείη ἔχων H., τὰν ψυχὰν ἀνείη ἔχων Wu.; errore scribentis datur αἰνείη in tabella, cf. v. 14. Negat K. ἔχων in fine adservari posse, « nam ad Melitam pertinere etiam priorem [tituli] partem (v. 1-8) docent verba extrema (v. 15 sq.), quae ad utramque imprecationem pari modo referenda unam personam spectant. » Illud quidem probandum, hoc vero negandum esse censeo, ideoque ἔχων adservandum quod legitur in plumbo. — 8 ἀνθείη F., Wa., H., ἀνθε[ί]ηι Wu., cf. v. 5; θεῷ Wa., θεῶι Wu. Certum est hic, ut in v. 5 et 14, τᾶι θεῶ. « Es scheint sich daraus die auch in anderen Dialekten beobachtete Regeln zu ergeben, dass, wenn zwei Dative mit einander verbunden sind, nur einer derselben die Dativendung ι zu führen braucht. » H. — 9 Cf. v. 1. — 10 τῶς bis errore N.; Μελίτα omnes. — 11 ἀνθείη Wa., cf. v. 5. — 12 δυωδεκάπλοα F., K. (qui descripsit in fine παοα), δυωδεκαπλόως Wa., δυοδεκάπλοα N., δυωδεκάπλοας H., δυωδεκάπλωας Wu. Δυωδεκάπλοα plurale est ex δυωδεκάπλουν, v. 5. « Wenn wir mit Hamilton, dessen Abschrift zweifellos die beste ist, δυωδεκάπλοας lesen, so bezieht sich dieser acc. plur. direkt auf das vorhergehende τὼς χρυσέως: die Melita soll zur

Strafe die 3 χρύσεοι *zwölffältig* (also 36 χρύσεοι) dem Gotte opfern. Formell würde sich der acc. plur. πλόας zum nom. sing. πλοῦς verhalten, wie χόας zu χοῦς, βόας zu βοῦς. » H. — [ἠ]μεδίμνῳ H., Wa., ἠμεδίμνῳ N., μεδίμνωι K., H., Wu. — 12-13 Post λιβάνω nihil habent F., Wa., N., ωι K., τ|ωι H., Wu. — 14 θεῷ Wa., N., θεῶι Wu., cf. v. 8. — 15-16 μὴ σκώς [μηδ']|ἀ[θ]ῷος F., eadem sine [ ] N., μοι, σκώς [κ]α[ὶ] | ἀ[θ]ῷος Wa., μὴ εἰς κῶ σᾶ K., μὴ σκώς δ'|ἀθώϊος H., μὴ ἰσκώσα | ἀ[θ]ῶιος Wu. e Schulzii coniectura quam et ipse recepi ; intellegendum ergo est [ἐμοὶ] μὴ ⟨η⟩ ἰσκώσα[ι] = *mihi nescienti*, (cf. ἴσατι v. 4), et in hunc ordinem redigendi versus ambo : εἰ δὲ συνπίοι ἢ συμφάγοι ἢ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀετὸν ὑπέλθοι μὴ ἰσκώσα ἀθῶιος εἴην. — 16 ἀετὸν. domus fastigium pro tota domo sumitur. — De hac formula, cf. *D. T.*, 1 *b* 23-29 cum adlatis in commentariolo exemplis, Wa., p. 475 sq., Wu., p. x. « Cuius opinionis, quae etiam de communi itinere maritimo cavebat, » nonnulla Wuensch auctorum addidit testimonia. — « Die letzte Bedingung ist nachträglich angehängt » H., quod non indicant qui titulum adierunt.

AFRICA

PROVINCIA PROCONSULARIS

KARTHAGO

Karthagine detectae plerumque convolutae devotoriae laminae ibidem a Delattrio adservantur in museo sancti Ludovici. Duplici maxime fonte manant, eodem viro doctissimo teste (*Rev. arch*, XXXIII, 1898, p. 218, adn. 1; cf. Stuhlfauth, *Roem. Mitt.*, XIII, 1898, p. 292) : « Les lamelles de plomb recueillies dans nos dernières fouilles portent notre collection à près de 150 inscriptions. Sur ce nombre 55 proviennent de l'amphithéâtre, une du terrain de Douïmès dans lequel existait une nécropole punique et toutes les autres des terrains de Bir-el-Djebbana et de Bir-ez-Zitoun » ubi effossa erant sepulcreta duo officialium imperatoriorum. Sed harum numerum videtur auxisse; etenim non pauca exstant in hac plumbea farragine fragmenta quae ita iungi possunt ut e duobus (**225**, **251**), vel e tribus (**249**), vel e quattuor (**215**), vel etiam ex octo (**224**) una fiat tabella. Quanquam igitur nemo est qui adseveret quot ad unum collegerit Delattre huiuscemodi titulos, illorum summam 150 aequare minime crediderim. Antea editos et a me collatos (15), plures vero plane novos (35) legere quos mihi contigit, interdum

mehercle cum summo labore, 50 infra dedi, e praedio *Douïmès* unum (**213**), e ruderibus ad Sarapeum unum (**216**), e litore unum (**262**), ex amphitheatro novem (**246-254**), e fundis *Bir ez Zitoun* et *Bir el Djebbana* reliquos triginta quinque, tribus additis (**222**; **231**; **258**) qui et ipsi a. 1896 *Bir ez Zitoun* reperti possidentur a museo Tunetano. De quibus haec narrabat Gauckler inventor : in sepulcro in modum arae exstructo urna « renfermait au-dessus des ossements deux lamelles de plomb à imprécations... L'une d'elles présente 22 lignes plus ou moins complètes de caractères grecs, que j'ai pu déchiffrer, mais dont le sens est demeuré jusqu'ici incompréhensible; l'autre, grecque elle aussi, est gravée sur ses deux faces et très oxydée. Une troisième lamelle, portant des caractères latins, également incompréhensibles, a été découverte dans l'urne voisine » (*Mémoires de la Société des Antiquaires*, LVI, 1895, p. 92 sq.). Memorat idem alibi (*Bull. arch.*, 1896, p. 154) « trois *tabellae devotionis*, deux écrites en grec, l'une de 32 lignes, la seconde de 18 lignes; la troisième, mutilée, ne renferme que quelques caractères latins. » Tres tandem (*Guide du visiteur au Musée du Bardo*, 1896, p. 24) refert tabellas « transcrites en caractères grecs. » Certiorem me comiter fecit litteris Gauckler diversas non esse tribus locis indicatas inscriptiones. Primum Masperoni tradiderat legendas; at ille tot ac maioribus negotiis curisque districtus intactas benigne concessit ut in publicum proferrem.

Conscriptae videntur omnes, praeter **213** et **214**, karthaginienses tabellae altero et tertio p. Chr. n. saeculo.

213. Berger, *Rouleau*, cum imagine; cf. *Bulletin archéologique*, 1899, p. CLXIV sq.; Clermont-Ganneau, *Inscr.*; *Recueil*, III, IV; *Répertoire*, I, 18, p. 18-23; Lidzbarski, cum imagine lapide incisa.

Tabella alta m. 0,07, lata m. 0,12, reperta convoluta, a. 1899, a Gauckléro prope sepulcrum quoddam punicum in loco quem vulgo dicunt *Douimès*. Certum est, ait Berger (p. 177), titulum ante captam a Romanis Karthaginem fuisse conscriptum.

Interpretati sunt

BERGER :

Grande Haoua, déesse, reine de .... :
Avec toi je .... Ammastoret
et Amrat, et tous ceux qui ....
..... contre moi, ... des esprits, à jamais,
Soit tout homme qui ..... contre moi.
Par la grande .... reine .....

CLERMONT-GANNEAU :

Maîtresse des vivantes (vel : grande vivante?), Allat, reine! Voici ce qui est (l'objet) de la *libatio* (*devotionis?*) : moi, Mesoullah (vel Mesalleah), je (te?) donne (?) Amastoret, et la *'amoùrat* (= *ergasterion?*) et tout ce qui est à elle, parce qu'elle a fait — contre moi pour l'argent que j'ai — —; ou bien tout homme qui ferait — contre moi au sujet de la — de cet argent, selon la teneur (?) de la *devotio* (?) de (la *tabella* de) plomb.

LIDZBARSKI :

Herrin Hawwat, Göttin, Königin ....!
Ich binde fest, ich Masliaḥ, die Em'aštôret
und 'mrt und jedermann (?), der ihr angehört. Denn
sie bedrängte mich mit ihre .... durch die Geister der Unterwelt (?);
sowie einen jeden Menschen, der mich bedrängte.
...... diese ...., gleichwie hingegossen wird (?) das Blei.

1 Monuit postea Clermont-Ganneau (*Recueil*, IV, p. 90) posse verti : « (O) Maîtresses Haouat ! Allat! Milkat! » vel « (O) Maîtresse Haouat-« Allat-Milkat! » selon le plus ou moins de cohésion qu'on voudra admettre entre les trois éléments constitutifs de cette triade infernale féminine. » — 4 « ... j'incline vers la lecture et, *grosso modo*, vers le sens suivant : parcequ'elle m'a attaqué (judiciairement?) au sujet de l'argent que j'ai payé intégralement. » Cl.-G. (p. 95).

214. E praedio *Bir ez Zitoun* retulit Delattre (*Rev. arch.*, XXXIII, 1898, p. 86) « une lamelle de plomb couverte de caractères puniques. » De eadem videtur meminisse Clermont-Ganneau dum narrat (*Recueil*, III, p. 304, adn. 3) : « Le P. Delattre a aussi découvert récemment, à Carthage, une *tabella devotionis* avec inscription phénicienne ; mais

elle est dans un tel état de mutilation que l'étude n'en a pas encore été possible, les fragments s'effritant au moindre contact. » Manet adhuc inedita.

215. Legi et descripsi.

In fragmentis quattuor unius tabellae altae ut nunc est m. 0,14, latae m. 0,11, repertae convolutae officialium probabiliter in coemeterio; periit pars inferior. Conscripta fuisse videtur exeunte altero aut ineunte tertio post Chr. n. saeculo.

Dualerius	*Epaprhoditus*
Valerius	*Oncarpus*
Valerius	*Pleogius*
Valeriu[s	*Onomacus*
Va]lerius	*Sabinus*
Valerius	*Herma*
Valerius	*Maternus*
Valerius	*Romanus*
Valerius	*Trophimus*
Plotius	*Hermes*
Critonius	*Faustus*
Valerius	*Hermes*
Valeria	*Omphale*
Valeria	*Trophime*
Valeria	*Flora*
....	.... *va*
....	......

Linearum vestigia quae in plumbo exsistere potuerunt antequam scaripharetur graphio titulus.

Defixorum hominum sola dantur nomina. Patet Valerios illos domini unius libertinos fuisse; nota duplicem esse seriem, virorum alteram alteram feminarum, vacuo post v. 12 spatio divisas.

1 Restituendum est *Valerius Epaphroditus*. — 2 *Oncarpus*, mirum quidem sed mihi paene certum in plumbo cognomen. — 6 *Herma* pro *Hermes* fortasse positum quod infra bis datur (v. 10. 12).

216. Delattre, *Inscriptions de Carthage*, 25 (*Recueil des Notices et Mémoires de la Société archéologique de la province de Cons-*

tantine, XXVIII, 1893, p. 164) cum imagine; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxvi; contuli.

Tabella alta m. 0,122, lata m. 0,118, reperta prope Sarapeum in romanarum aedium ruderibus supra sepulcretum punicum.

Scribonia Philomusus Criso
Alypus Lerastus Philargurus
Avner Felix Liberalis
conservi conservae
amici amicae c[o]nati ad
... enes quicumque cona-
verit dicerit fecerit
[a]ut facere voluerit
colliberti aut colliberta[e.]

Obligantur serva una et servi octo, cum suis conservis et amicis, deficiente verbo devotorio.

3 *Avner = Abner* W. — 4 Omisit W. — 6 *quicumque* e supra relatis hominibus. — 6-7 Intellegendum est *conatus fuerit*, *dixerit*. — 9 Quid sibi velint illi *colliberti aut collibertae* obscurum est.

217. Legi et descripsi.

Tabella opisthographa, alta m. 0,11, lata m. 0,15, supra infraque mutila, grandioribus leviter scariphatis et male formatis litteris conscripta ideoque lectu difficilis, reperta convoluta in sepulcreto officialium.

A

.... osui fisci lingua
ne contra me nec dicere nec
facere va[l]eant nisi quod ego
voluero; al[li]go deligo linguas
abtracati dioti esse hyplicrati
se .. uni Callicraphae ... reti
Primi m .. trim ... pho . ri .. li
.... et pe motri .. necessi
aput .. ti victo ua ....
patri m[eo] nec adver[sus me ..]
irati ....
....

B

. . . . .
alligo d . . ram illam . . . . . lingu-
a et ta . . . te pe . . . .
Pudentis . . . . ani . . . .
. . . . .
alliga del⟨l⟩iga. . . . .
. . . la . . o . . nirali . . . . . . a . . .
n Callicraphae. . . . .

Defiguntur adversarii, inter quos numerari veri simile habeo Calligrapham, Primum et Pudentem, ne ore et opere devoventi et patri eius nocere valeant.

A. — 1 *fisci*, esse potest *b* non *f* in plumbo. — 5 Crede potius hic dari magicam formulam (cf. *D. T.*, **111**, 11; **112**, 9) quam nominum genetivos. — 6; *b* 8 *Calligraphae* restituendum.

B. — 2 *d* vel *b*. — 6 Daemonem forsitan adloquitur qui scripsit.

218. Legi et descripsi.

Tabella supra mutila, reperta convoluta in quodam sepulcro officialium familiae imperatoriae.

. . . .
[Sex]tiliani et qula .
Pudentis et P . . ora .
Acuti et M f . ai .
Silvani et Sextilian-
et L Caecili Ma[g-
ni?]; adligate lingu-
[a]s horum quos suprascri-
psi ne adversus
nos respondere .

Inter iudiciarias adscribi devotionem ex v. 8-9 perspicuum est.

1 Fuisse potest *Gula[e]*. — 2 De *P[ac]ora[e]* facile cogitaveris. — 4-5 Legendum est, puto, *Sextilian⟨an⟩i*. — 9 Non est post *respondere* locus ut *possit* inscribatur.

219. Legi et descripsi.

Tabella opisthographa quadrata m. 0,095, infra mutila, reperta convoluta in coemeterio officialium; minoribus litteris conscripti sunt v. 1-2, 12 (in fine) et 13-14.

A

Iudico ilu quiq[? ne i]mitati,
facias ilos muttos adversu Atlosam;
ac ligo o(b)ligo lingu-
as illoro medias
extremas novissi-
mas ne quit possin-
t respondere cont-
ra; facias illos mut-
nos muturungallos
mutulos Crispu m-
arinis et Marinem
parinis; [oblig]o ligua-
s iloro, isulcas ilo[s ...... ? i]los ar-
tu[s] l corn.. ru........ tisa

B

Ad latus infra sinistrum delineata est, ut quidem sentio, sportula quaedam.

Ab Atlosa deo ἀνωνύμῳ mandantur Crispus et Marine causam ne possint vincere.

A. — 1 *Iudico* vidi in lammina ubi *indico* potius exspectes, cf. in notissimo titulo romano: *Sol tibi commendo tu indices eius mortem.* Interpretaberis: *Indico il(l)u(m)* [nomen deest] *quiq[ue i]mitati [sunt eum]?* — 2 *mut⟨t⟩os* emendes; post *adversu(s)* non potest *Atlosam* esse nisi devoventis nomen mulieris. — 4. 13 Restituendum *illorum.* — 4-6 Ne qua pars inimicarum linguarum deum iratum effugiat totae defiguntur. — 6 *quit* = *quid.* — 8-10 Instat iterum Atlosa, sed dum vult dicere *facias illos mutos mutos mutos* nescio quo scribentis lapsu quae supra habes dedit; in *gallos* interpositum fuisse videtur alterum *l.* — 10-12 *Crispu(m) marinis* conieci potius quam *Crispum* | *arinis*, ut *marinis parinis* responderet; quae vocabula quid significent non satis perspicio. — 13 *isulcas* forsitan pro ⟨*i*⟩*sulc[e]s.*

220. Legi et descripsi.

Tabella opistographa, lata m. 0,085, infra mutila, reperta convoluta in quodam sepulcro, ut narratur, officialium imperatorum.

A

Domina [Te?]rra · nase ·
Germanum mutum . .
dicu accommodes Opsecr . a
Isperatae custodes a . . o . .
Martialim. Cosconio Ianu-
arium et Rufum ;
ut c . . . .

B

sunt ibi mutos et m[e-]
tu pleno[s] facias qurum
nomina h[ic] abeas [adver-?]
sus Ops[ec]r . [a] Isperata[e.]
. . . adversus eam lo-
qui no pissit inimi[ci]
adversus ea loqui n[on
possint . . . .]

Deferuntur Dominae Terrae, si probe intellego, ab Opsecr. a, Speratae filia, inimici eius Germanus, Martialis, Cosconius, Ianuarius et Rufus ut muti fiant causaque cadant.

A. — 2 Seorsum nominatur Germanus utpote inimicus primarius. — 4 *Isperata* (pro *Sperata*) antea iam prodiit in Africa, cf. *C. I. L.*, VIII, 1949, 5445. — 5 *Martial[e]m, Cosconi[um]*.

B. — 1 Sequitur, ni fallor, similitudo quaedam, ut fit in talibus defixionibus, cuius periit initium in *a* 7 ; v. g. : ut muta sunt ossa quae sunt ibi, mutos et metu plenos facias quorum nomina hic habes. — 2 *qurum* = *qu(o)rum*. — 3 *abeas* = *(h)abe⟨a⟩s*. — 4 Etsi dubium est utrum *r* an *p* legendum sit, ex *a* 3-4 *Ops[ec]r . [a]* restitui. — 6 *no pissit* = *no n[p[o]ssi(n)t*.

221. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,085, lata m. 0,105, traditur fuisse reperta convoluta in quodam sepulcro officialium imperatoriorum.

. . . n . Se[curus?] como[d]o m . ra . . . . . .
no potes [contr]a nos drspondere . . . . . .
eca sic no [posit?] contra patre meu[m con]tra
[me] advocati qui contr[a] nos non posit secum ve-
l]ut ruga u . . nostra Toresilius quiqui
venerint, comodo litera a non po-
su . . . vi cui nec nemo potes ilos venire,
comodo Securus . . . . o sic n[o]n posit

[lo]qui, comodo Securus non potes loqui
[sic n]on posint [lo]qui arvo[cati?]
qui qui que

Quanquam obscurior est defixionis formula certum est tamen inter iudiciarias versari tabellam; obligat adversarios Securum et Toresilium (?) nescio quis ne contra se suumque patrem nec respondere nec loqui possint.

1. 6. 8. 9 *comodo* = *quomodo*. — 2 *drspondere* in lammina, quod est *respondere*. — 2-3 *potes, posit*, ut in v. 4. 7. 8. 9, pro *potest, possit*. — 5 Utrum sit *ruga iu[ra] nostra* an *r[o]ga[t]u[ri] nostra* supplendum non expedio. — 6-7 De *litera[e] non possu[nt c]uicui* cogitare possis. — 10 *arvocati* emendavi collatis *arvosarius* et *arvosaria* (= *adversarius, adversaria*) tabellae Nomentanae (*D. T.*, **133**, 4-5).

222. Legi et descripsi; cf. supra p. 288.

Tabella opisthographa reperta convoluta in fundo *Bir ez Zitoun*.

A

Claudia	*Helenus*
Clodia	*Successi*
Clodia	*Speretia*
Clodius	*Fortunatus*
Clodius	*Romanus*
Mu[rc]ius	*Crim.. enius*
Servilius	*Faustus*
Valerius	*Extricatus*

quomodi haec nomina a
. . . .
. . . .
[adversu]s me ommute[scant]
. . . . . . *[lo]qui [quomodi*

veturia di Manes ita uti
vost poniteque sic adversus

B

huic gallo Vacat *lingua*
vivo extorsi et defi-
ri sic inimicorum
meorum linguas ad-
versus me ommutescant;
sic qui [in?] me l[o]qui
sucve fuerit ad nilo
..odiat res illius
...ec praecatio ita
...erteta est ad .....
....r vos muta ......
........per ves[tr....]

Iudiciariis adnumerandam esse tabellam existimo; post data nude inimicorum nomina (*a* 1-8) ut in titulo **215**, defiguntur eidem variis formulis.

A. — 1-5 Quinque videntur esse domini unius liberti, restituendum est igitur *Claudia Helen[e* et *Clodia Success[a]*. — 3 *Speretia* quoque legi potest, fortasse pro *Sper[a]nt[ia]*. — 6 Minus est inter *u* et *i* spatium

quam ut *Mu[mm]ius* emendetur. — 13 Sequentis similitudinis (cf. *b* 1-5) causa *quomodi* (= *quomodo*, cf. v. 9) in fine posui.

B. — 1 Plane nova est in defixionibus haec linguae gallo extortae πρᾶξις. — 7 Latere potest initio *osus* pro *suc.* — 7-8 *ad nilo.. odiat* = *ad nilum redeat* aut *veniat?*

223. Legi et descripsi.

Tabella opisthographa, sinistrorsum oblique secta, alta m. 0,17, lata m. 0,105 — 0,07, reperta convoluta in quodam sepulcro officialium familiae imperatoriae; levissime exaratae sunt atque ita implicatae inter se litterae in dextra maxime versuum parte ut de παλιμψήστῳ titulo cogitare liceat; praeterea ut melius explicaretur lammina percussa est nuper malleolo, cuius etiam impressa in plumbo remanent vestigia; igitur in hac defixione legenda me parum processisse non est cur mireris.

A

oússun oc
at[i]ur[o?] q . . s . . . .
Vacat . . . .
. . lutaru . . t . . . . . .
at . ura . ili ac g . . gini
. e . e passin contr[a] ho . .
. luera . . . . . ut .
olut bu . o . sint . aput
. ndus . . . . adcouilartr
us . bpinus . . usta u
. [? sing]ula ilu . co . . as
o
. . . . a . apingettistus
re
a . . . . roa sal‹l›vi ce
. ariad . . . rtia
ut acuad vitia per-
per
[c]ussi sunt sic ante
nec valiat adversus [re-]
[spond]ere s . quae . . . . . .
. . . sin . a . n . . .
. . . .

B

. . . ritat pra . . . . . .
aqo . . . . . a . ede . ni . .
. . . . . allabina h . . . .
vestra d . . . .
5 *. . . . tis . delo p . .*
. . . . tas . . e . . . . qu .
Evanuerunt quinque versus.
12 *. . . pre . . . .*
Evanuerunt quinque versus.
. u . . . . quo u . . . .
19 *v . s de cl . . . .*
Evanuerunt quattuor versus.

Tabellam inter iudiciarias reputandam esse perspicuum habemus ex *a* 5. 16.

A. — 3 *re* pro *ru* fortasse legendum est et restituendum vocabulum [*sa*]*lutare*. — 5 *e*[*r*]*e*, infinitivi cuiusdam superstites litterae; *p*[*o*]*ssin*(*t*) conicere licet. — 8 *ndus* vel *tidus*. — 9 Post *pinus* adest nescio quod signum litterae *k* proximum. — 10 *singula e. g.* tantum dedi. — 11 *o* supra, *re* infra versum qua ratione sint interpretanda obscurum est. — 12 *salvi*? — 14 *ac* vel *ad*. — 15 *per* supra scriptum iam versum additum est. — 16-17 *respondere* temptavi similitudine aliarum tabellarum ductus; cf. indicem VI. — 20 Imperfectum in ima lammina titulum in summa videtur absolvisse qui scripsit.

B. — 1 *p* vel *a*. — 3 *b* vel *d*. — 5 *t* vel *p*.

224. Legi et descripsi.

Fragmenta octo vel novem unius tabellae maxime altae, quondam plicatae, grandioribus litteris conscriptae, duobus vel pluribus lamminis compactae, in officialium imperatoriorum sepulcreto repertae.

Fragm. I, m. 0,16 × 0,075.
In dextro et superiore margine.

curo tequ-
[re]licta teque
. . . . ati
. i p[ri]mi ad
opius ad
[a]dver-
cpaves et
[? tu]rpem ono-
op . . . . .
. . ct . . . .

Fragm. II, m. 0,11 × 0,06.

. . . . to
s . u m
. con[tr]a
atio vin-
ri
pi
Vacat.
Africani
ri Vacat.
lingu-

Fragm. III, m. 0,25 × 0,065.
In sinistro margine.

. . . . . .
mutia
oppra
ra in erga
inmica
Ulpia
Publia
sic lin[gua]
inmic
tuque
sic quic[umque]
larin
mena
Vacat.
lingua
lingua
lingua
l[i]nguar[um]

Fragm. IV, m. 0,098 × 0,065.
In media tabella.

. . . . .
. . . . .
par
. aber
Flaci
Rufinum
motac. li
. ac du

Fragm. V, m. 0,08 × 0,045.
Ad sinistrum marginem
ubi compactae
iunguntur lamminae.

. . . .
abis
sar .
nu lin[gua]
ac prot
. . . . .

Fragm. VI,
m. 0,073 × 0,027.
Ibidem.

. .
a .
que
te .
. . .
. rita

Fragm. VII,
m. 0,04 × 0,025.

io pa

Fragm. VIII,
m. 0,065 × 0,015.

r .
st .
o . e
ib

Fragm. IX, m. 0,06 × 0,055.
Etsi reliquis videntur similes litterae,
num sit eiusdem tabellae fragmentum
prae diverso plumbi colore incertum est.

. . . .
amd . priu .
gerna pe
. . . lepus
mio mola
. . . .

Iudiciariam esse tabellam nemo negabit.
I. — 5 *o* vel *a*. — 9 *p* vel *r*.
II. — 14 Fuisse potest *p* aut *r* pro *n*. — 17 Iunctae sunt litterae *an*.
III. — 2 *i* vel *e*. — 5.9 *in(i)mica* facile emendes. — 12 *r* aut *p*.
IV. — 6 *Rufinum* iunctis extremis tribus litteris.
V. — 4 *nu* vel *ru*.
VI. — 2 *a* vel *d*. — 3 [*a*]*dve*[*rsus*] quoque legi potest.
VIII. — 4 *i* vel *u*.
IX. — 2 *d* vel *b*. — 3 *p* vel *r*.

225. Legi et descripsi.

In fragmentis duobus unius tabellae convolutae, altero p. Chr. n. probabiliter saeculo scriptae; reperta sunt in coemeterio officialium.

1

si quis adversu[*s*] *me locutus fu*[*e*]*rit*
. . . . *fueri*]*t contra*
.*em*

2

capatrn..

Iudiciariis adscribenda defixio.

226. Legi et descripsi.

Fragmentum altum m. 0,023, latum m. 0,042, cum praecedentibus cohaerere non videtur; ibidem repertum est.

[*si quis adversus fratres?*
meos [*et adversus patrem?*]
meum l[*ocutus fuerit*]

Similis est omnino formula titulo **225**.

227. Schmidt, *C. I. L.*, VIII, 12507; Delattre, *Revue archéologique*, XII, 1888, p. 174; Bréal-Maspero, p. 63; Cagnat, *Cours*, p. 345; Cagnat, XII, 1888, p. 396, n. 166; contuli.

Tabella alta m. 0,068, lata m. 0,05, « reperta in cippo quodam sepulcreti officialium imperatoriorum. » S.

α π η ι η ν ι α ρ α φ
ϱ uratur σ
ϖ Sucesa ϵ
ϱ aduratur ε
ϰ amo vet α
ϥ desideri
ε Sucesi
. . . i + tutl φ . . .

Successam defigit Successus ut ab ea ametur.

1 Conicit Bréal *Apeieni* ἀρά, apparet vero nihil hic esse nisi magica vocabula. — 5 Notat C. post *amo* unam posse litteram interiisse, legitque idem recte, ut opinor : *Uratur Suc(c)es(s)a; aduratur amo[re] ve[l]* aut potius *amo[re] et desideri(o) Suc(c)es(s)i*. Cf. titulos karthaginiensem **230** et hadrumetinos **270-271**. Mommsen, teste Brealio, primum dederat : *amovet(e) desideri(um) Suc(c)es(s)i*.

228. Schmidt, *C. I. L.*, VIII, 12505, cum imagine deliteata ; Delattre, *Bulletin épigraphique de la Gaule*, II, 1882, p. 181 ; Cagnat, *Cours*, p. 344 ; contuli.

Tabella opisthographa, alta m. 0,13, lata 0,25, maioribus partim partim cursivis quas dicunt litteris conscripta, propre sepulcreta officialium reperta.

A

Te rogo qui infer-
nales partes tenes, com-
mendo tibi Iulia Faustil-
la, Marii filia, ut eam cele-
rius abducas et ibi in num-
erum tu a[b]ias.

B

Te rogo qui infernal-
es partes tenes, commen-
do tibi Iulia Faustilla
ut eam celerius abduca-
s infernales partibus
in numeru tu abias.

Etsi desunt propria verba non potest titulus quin inter amatorios reputetur.

A. — 3-4 *Iulia(m) Faustilla(m), filia(m)*, cf. *b* 3. — 4-5 *celerius*, potius intellegendum *celerrime* quam *celeriter*, cf. *b* 4. — 5-6 *in numerum* « scilicet defunctorum in Orco versantium » S. — 6 *a[b]ias* = *(h)a[be]as*, cf. *b* 6.

B. — 5 *infernales* vel *infernalis*, pro *inferis*. — 6 *numeru(m)*, cf. *a* 5-6.

229. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,08, lata m. 0,07, supra et dextrorsum fracta, reperta convoluta, ut videtur, in quodam officialium imperatoriorum sepulcro.

occid[as] ....
facias pe[r] ...
facias demo[n] ...
loquto da ...
. abliuoni cit[o]
me teneat a
ta ata
.... et exta
[ia m iam
ci to cito
facias
ex oc die
ex [a]c ora,
iam iam
cito cito
facias.

— — — m [d]onec et
— — — . e . eat

Daemon, (?)
cuius caput
periit, stans,
tunica vestitus,
pateram tenens
in dextra,
in sinistra
lucernam (?) ardentem
baculo infixam;
cf. *D. T.* **286-291**.

. . . . . .
eat . . . d-
onec et c
[iam] iam
. . . . . .
. . . . . .
cito

Litterae evanidae.

Tabellam amatoriis adnumerandam existimavi, nam differt a iudiciariis (cf. **218-226**) formula, proxima vero est amatoriis nonnullis (*donec* cum coniunctivo, cf. e. g. **230**, 2), ac tandem intellegi potest in v. 5 [*o*]*bliv*[*i*]*oni*.

230. Legi et descripsi.

Tabella opisthographa, alta m. 0,077, lata m. 0,195, maioribus plerumque interdum cursivis litteris conscripta, prodiit convoluta e quodam sepulcro officialium familiae imperatoriae.

A

Κατταξιν [*q*]*ui es Aegupto magnus daemon* Vacat.
et aufer illae somnum usquedun veniat at me Vacat.
et animo meo satisfaciat; Τραβαξιαν *omnipotens daemon adduc*
Vacat (?) *amante aestuante amoris et desideri mei cau-*
sa; Νοχθιριφ *qui cogens daemon coge illa* Vacat.
m[*ec*]*un coïtus facere;* Vacat Βιβιριξι *qui es*
f[*ort*]*issimus daemon urgue* [*c*]*oge illam venire ad me aman-*
te aestuante amoris et desideri mei Vacat.
causa; Ριχουριθ *agilissime daemon in Aegupto et agita*
Vacat. *a suis parentibus a suo cubile et aerie quicum-*
que caros habes et coge illa me amare, mihi conferre ad meu-
[*m*] *desiderium.*

B

. . . .
. . . . . . *vi cirie*
· ɾ · · ɹɔ qɒ ɹnɒ
peper . . it ap . . . rgiebs
deoum ep cam
. . *f*[*aci?*] *as*
. . .
. . .
. . .
. . .
. . .

Mulier cuius nomen in *b* veri simillime relatum evanuit defigitur ut cogatur amare qui tabellam conficiendam curavit hominem.

Postquam devovens forsitan in parte exteriore (*b*) implicatas et dispares litteras graphio inexperte exarare inchoaverat, magus quidam peritior eius in locum successit et reliquam defixionem (*a*) insculpsit.

A. — Nota latino in titulo daemonum graeca esse nomina graecoque alphabeto conscripta, praeterea suum esse cuique daemoni epitheton et quasi proprium munus, quod utrumque observandum etiam habes in altera karthaginiensi tabella (**250** *a*). — 1 *Aegupto*, ibi et in v. 6 (*mecun*, *coïtus*) et 9 (*Aegupto*) V ad similitudinem litterae Y informatum est. Post *daemon* nihil est in plumbo quanquam *et* in v. 2 alterum verbum requirit, vide tamen *et agita* in v. 9. — 2 *illae* pro *illius*,

usquedun = *usquedum*, *at* = *ad*. — 4.8 Restituendum *amante(m)*, *aestuante(m)*. — 5 *illa(m)*, cf. 7. — 6 *mecun* = *mecum*. — 9 *et agita*, legeram primum *exagita* quod reicere tutius duxi. — 10-11 *et aerie quicumque caros habes* non expedio.

B. — Incertissima sunt in hoc latere vocabula. — 2 *cirie* = κύριε (?) — 3 Utrum sint inversae an recte scriptae in hoc versu litterae non liquet. — 4 [*quam*] *peper*⟨··⟩*it* (?); in fine *b* vel *h*. — 5 Fortasse *de*⟨*o*⟩*um*.

231. Legi et descripsi; cf. supra p. 288.

Tabella multotiens fracta, alta ut nunc est m. 0,14, lata m. 0,084, reperta est convoluta in fundo *Bir ez Zitoun*.

. . . . περα . . .
. . . . [κου]ωρουμ .
. . . . [κ]ουω ρορ .
. . . . μαγνα ουτ
. . . . . διας . . τ κουωμο-
δο . . .] ανουντιο ρηγις
. . . . . . ς μορτους αδ ιλ-
[λα . . . .]ινητουρ ανιμα
. . . . . . ρα λοκο σικ ετ
. . . . κουιους εστ
. . . . . . τη δητινεατουρ
ιν ομνε τεμπους ιν α-
[μορ]ε ετ δεσιδερι[ο] Μαρ-
[τ]ιαλιαι κουεμ πεπεριτ
Κορωναρια σερρουσεμ . . λω
κυνημεω τριπαρνωχι α-
[δ]ρασαρξ σχωσμονσε ευ-
φνεφερησα μαλχαμα
ιαρεμμουθου γενειθ
ατιουρο ουως περ ουνκ πρε-
πο σιτου σουπερ νεκεσσι-
τατ[η]ς τερρε σικ ετ τε .
. . . . δομινους αιη απερ
. . ουτ ε[ξ] ακ διη ακ μομεντο
. . . . ις . . . .

. . . .
. ατε ιλλ[α]ς ησου . . . .
αμετ Μαρτιαλε ουτ ο⟨μ-⟩
μνι μουλιεβρι ωρας μ[ε] ιν
μεντε αβεατ ετ τωτα διε
[ιν α]νιμω αβεατ αμωρε με-
[ουμ] . . . . . . νιμ . . . .
. . . . τις μαγνα τυ . .
[. . . . . δομ]ινουμ ιαμ ιαμ .
. . . . πετια Vacat.

Martialis, Coronariae filius, deos orat ut quam amat mulier amori suo respondeat.

Latinam defixionem graece scriptam (cf. **252**; **270**) in hunc modum vertas : — — *quorum* — — *magna ut* — — *quomodo... an(n)untio regis* — — *mortu(u)s ab illa.... inetur anima* — — *(h)oc loco sic et* — — *cuius est* — — *te detineatur in omne tempus in amore et desiderio Martiali[s] quem peperit Coronaria.* Sequuntur verba magica. *Atiuro vos per (h)unc prepositu(m) super necessitates terr(a)e sic et te..... dominus* — — *ut ex (h)ac die (h)oc momento* — — *ate illas* — — *amet Martiale(m) ut omni muliebri (h)ora me in mente (h)abeat et tota die in animo (h)abeat amore(m) meum* — — *tis magna tu* — — *dominum iam iam* — —

3 ου vel ευ; ρορ vel ροφ. — 14 Μαρτιαλιαι errore pro Μαρτιαλις datum fuisse patet. — 15 σερρους potius est sequentibus magicis verbis iungendum quam *servus* interpretandum. — 20-22 περ συνχ — τερρε in memoriam reducit Ἀνάγκην saepissime in defixionibus nuncupatam. — 29 ωρα⟨ς⟩ emendandum est; plane novam dictionem animadvertas *muliebris hora.* — 30 τωτα, fortasse τωτο.

Ad circenses agitatores pertinent tabellae **232-245**, quarum plures (**234-240** ; **242**) insueta versuum dispositione et quasi arte graphica sunt exaratae. « L'inscription commence à un angle de la plaque, en suit les bords, puis se continue en formant des carrés rentrant successivement les uns dans les autres, et diminuant de grandeur à mesure que les lignes se rapprochent du

centre où se termine le texte. » (Delattre, *Impr.*, p. 297). Praeterea insculptae sunt interdum (**238-239**; **244-245**) hominum defixorum imagines.

Quod ad dicendi rationem adtinet, animadvertendum est μήτε et μηδὲ misceri; vocativum δαίμων a nominativo nullo modo discerni; ν desse in fine nominum accusativo positorum sive aurigarum sive equorum quae graece scripta latinam tamen originem redolent.

232. Schmidt, *C. I. L.*, VIII, 12506, cum imagine delineata; Delattre, *Impr.*, p. 296; contuli.

Tabella alta m. 0,055, lata m. 0,10, reperta convoluta in sepulcreto officialium imperatorum. Mutila est supra tabella, periit quoque sub galli capite particula plumbi.

. . . .
[G]l[o]riosa. R[o]ga[tus] Bor-
[u]stenes Ianuarius Vit-
[a]lis⟨s⟩ Roman⟨o⟩us Roman-
us Adau(c)tus Primitiv-
os Eforianus Urb[a]n[us]
Catai + Caput *murqk*
ub . akk galli. . . . . . *v*
ovo . . ab . .

Differt multum haec mea lectio ab editione quam, auctore Delattrio, dedit Schmidt in *C. I. L.*, mutata priore quam in *Ephemeride epigraphica* (V, 456) publici iuris fecerat.

Haec habet :	Interpretatus est S. :
rios, C ....., Don-	[Glo]rios[us] C . . . . . [B]o[ru-]
stenes Ianuarius Vit-	stenes (?) Ianuariu[s] Vit-
lis Romanus Roman-	[a]lis Romanus Roman-
us Adautus Primitiv-	us Adau(c)tus Primitiv-
os Eforianus Urba	os Ef(?)orianus (vel Florianus) U[r]ba[nus]
Cabii Caput *meurqk*	
galli. +	
ub akk *bi . i . . . v*	

Nomina tantum sic descripsit Delattre :

Gloriosus?	*Ianuarius*	*Adau(c)tus*
Victor?	*Vitalis* *Romanus*	*Primitivos*
Donatus?	*Romanus*	*Florianus*

et quae sequuntur.

Defixorum agitatorum pessum ierunt nomina, equi tantum designantur decem.

1 *Gloriosa* cum evanida sequenti littera potest fuisse pro *Gloriosus* male exarato, vix ulla enim equa sed equi tantum apparent in his tabellis. — 3 *Romanus*, errore iteratum nomen, ut quidem sentio, nam si fuissent equi duo alter propria nota indiceretur. — 6-8 Litterae sunt magicae, et galli caput in mentem refert, ut monuit Delattre, ligati galli πρᾶξιν de qua vide ad **241**, 15 sq.

233. Schmidt, *C. I. L.*, VIII, 12504, cum imagine delineata ; Delattre, *La France illustrée*, 1882, p. 226 ; *Les Missions catholiques*, 1882, p. 286 ; Buecheler, *Dev.* ; Delattre, *Impr.*, p. 294 sq. ; Cagnat, *Cours*, p. 345, cum imagine minuta ; contuli.

Tabella alta m. 0,32, lata m. 0,17, « quae prodiit convoluta ex uno sepulcrorum familiae imperatoriae » (*Bir el Djebbana*) S.

		κ α δ ρ α κ κ ρ α κ κ ρ ο υ		
			Sidereus	δ
			Igneus	ρ
		Pannus.	*Turinus*	α
	[Fr]enalius		*Martius*	χ
	[Ve]nator		*Rapidus*	θ
			Arminius	α
	[Exs]uperus	circi.	*Inpulsator*	β
	Augur		*Castalius*	ρ
ρ	*Volens*		*Gelos*	α
α	*Sidereus*		*Piropus*	χ
κ	*Atonitus*		*Euginis*	θ
κ	*[B]eronica*		*Animtor*	α
		Imago	*Bladus*	χ
ρ	*Crysiph-*		*Sidonius*	θ
α	*us*		*Omnipot[e]ns*	α
ρ			*Aquila*	η (sive *h*)
α		Carceres circi.	*Lici[u]s*	
			Amazonius	r
[ι]			*Imber*	i
ρ		καρουραχχθα		κ
α		βραχχθαθ		σ
κ		ηθαειθουμα		ο
		νεσφομηι	μελα	ν
		ηιεουηεμη		υ
		εσταξαηι		θ
		Excito [t]e		ν
		demon qui ic conver-		
		sans trado tibi os		
		equos ut deteneas		
		illos et inplice[ntur]		
		[n]ec se movere posse[nt]		

Infenso daemoni traduntur octo et viginti equi ne possint in circo vincere.

1 κκξικκ S. — 5 [*F*]*renalius* fortasse S., *Renalius* D., *Impr.* — 6 [*V*]*enator* S., *Venator* D., *Impr.* — 8 [*Exs*]*uperus* dubitanter S.,.. *erus* D., *Impr.*, quae solae litterae certae sunt. — 12 *At*(*t*)*onitus*, *Eug*[*e*]*n*[*e*]*s* emen-

dandum. — 13 [*B*]*eronica* supplevit S., *Eronica* D., *Impr.*; *Anim*(*a*)*tor* est. — 14 *Bla*(*n*)*dus* restituas. — 16 *Omnipotens* S., D., *Impr.* — 18 *Licius* S., D., *Impr.* — 21 Sub nomine *Imber* posuit *Melanos* D., *Impr.* — 23-24 Legit Buecheler μανες et μελαν. — 27 *ixcito*[*te*] = [*e*]*xcito* [*te*] S. — 28 (*h*)*ic*. — 28-29 *conversans* est in imagine; « mihi est *conversas* = conversaris » iure Th. Mommsen in *C. I. L.* — 29 (*h*)*os*. — 31-32 *inplicentur*, *possint* S.; extremum lamminae fragmentum periit postquam primum descriptus est titulus.

234. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,093, lata m. 0,075, reperta convoluta in quodam sepulcro officialium imperatorum.

Ἐξορκίζω σε ὅστις ποτ' οὖν εἶ, νεκυδαίμων ἄωρε, κατὰ τ . .
. . . . καὶ τὰ . . . . . τα [ὀνό]ματα α . . πων
βρουραβρουρα μαρμαρει μαρμαρει αμαρταμαρει απε-
ωρνομ φεχομφθω βαιεψων σαθσαθιεαω . . . . ϭϭαιφρι
ἵνα καταδήσῃς τοὺς ἵππους τοῦ οὐενέτου καὶ τοῦ συνζύγ[ου
αὐτοῦ πρασίνου . . . . . .]εους σοι [σεσημειωμ]ένα ἐν τοῖς θα[λ]α[σσίοις]
ὀστράκοις παρακατατέθηκα ἐν τούτῳ τῷ σκεύει, Οὐιττᾶτον
Δηρεισῶρε Οὐικτῶρε Ἀρμένιον Νίμβον Τύριον Ἀμορε Πραικλ-
ᾶρον τὸν καὶ Τετραπλᾶ Οὐιρεῖλε Παρᾶτον Οὐικτ[ῶρε
Ἰμβου]τρί[ουμ] Φονεῖκε Λίκον καὶ τοῦ συνζύγου αὐτοῦ πρα-
σίνου Δάρειον Ἄγιλε Κουπείδινε Πουγιῶνε Πρ-
ετιῶσον Προυνικὸν Δάρδανον Εἴναχον Φλόριδον Πάρδον
Σερουᾶτον Φούλγιδον Οὐικτῶρε Προφίκιον · κατά-
⟨δησον αὐτοῖς δρόμον πόδας νείκην ὁρμὴν ψυχὴν ταχύτη-
τα, ἐκκόψον ἐκνεύρωσον ἐξάρθρωσον αὐτοὺς ἵνα⟩
δησον αὐτοῖς τὸν δρόμον τὴν δύναμιν τὴν ψυχὴν τὴν ὁρμὴν τ-
ὴν ταχύτητα, ἄφελε αὐτῶν τὴν νείκην, ἐμπόδισον αὐ-
τοῖς τοὺς πόδας, ἐκκόψον ἐκνεύρωσον ἐξάρθρωσον αὐτοὺς ἵνα
μὴ δυνασθῶσιν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ ἐλθόντες ἐν
τῷ ἱπποδρόμῳ μήτε τρέχειν μήτε περιπατεῖν μήτε ν-
εικῆσαι μηδὲ ἐξελθεῖν τοὺς πυλῶνας τῶν ἱππαφ-
ίων μήτε προβαίνειν τὴν ἀρίαν μήτε τὸν σπάτιον μηδὲ
κυκλεῦσαι τοὺς καμπτῆρας, ἀλλὰ πεσέτωσαν
σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις, Διονυσίῳ τοῦ οὐενέτου καὶ Λα-

μυρῶ καὶ Ῥεστουτιάνω καὶ τοῦ συνζύγου αὐτοῦ
πρασίνου Πρώτω καὶ Φηλεῖκε καὶ Ναρκίσσω ἀνάγκα-
ν . . . . . χρε . α . . . . α . ν . . . . . κ
αμαει μεσαγρα μεσακτω ασδυρ ὀρεοδαδζαγρα μ-
ασκελλει φνουκενταβαωθ σαμφορνο
βεουσυδεου · κατάδησον τοὺς ἵππους τοῦ οὐενέτου ὧν
τὰ ὀνόματά σοι σεσημειωμένα ἐν τού-
τω τῷ σκεύει ἐν ὀστράκοις θαλασσίοις παρακατα-
τέθηκα, Οὐιττᾶτον Δηρεισῶρε Οὐι-
κτῶρε Ἀρμένιον Νίμδον Τύριον Ἀμορε Πραι-
κλᾶρον τὸν καὶ Τετραπλὰ Οὐιρεῖλε
Παρᾶτον Οὐικτῶρε Ἰμβουτρίουμ Φονεῖκε Λί-
κον καὶ τοῦ συνζύγου αὐτοῦ π-
ρασίνου Δάρειον Ἄγιλε Κουπεῖδινε
Πουγιῶνε Πρετιῶσον Προυνικὸν
Δάρδανον Εὔναχον Φλόριδον Πάρδον
Σερουᾶτον Φούλγιδον · κατάδη-
σον αὐτοῖς δρόμον πόδας νείκην ὁρμὴν ψ-
υχὴν ταχύτητα, ἐκκόψον ἐκ-
νεύρωσον ἐξάρθρωσον αὐτοὺς ἵνα μὴ
δυνασθῶσιν τῇ αὔριον ἡμέρα
ἐν τῷ ἱπποδρόμω μήτε τρέχειν μήτε πε-
ριπατεῖν μήτε νεικῆσαι
μηδὲ ἐξελθεῖν τοὺς πυλῶνας τῶν ἱππα-
φίων μηδὲ κυκλεῦσαι το<υ->
ὺς καμπτῆρας, ἀλλὰ πεσέτωσαν
σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις,
Διονυσίω τοῦ οὐενέτου καὶ Λα-
μυρῶ καὶ Ῥεστουτιάν-
ω καὶ τοῦ συνζύγου αὐτοῦ πρασί-
νου Πρώτω καὶ Φηλ-
εῖκε καὶ Ναρκίσσω · κατάδησον α-
ὐτοῖς τὰς χεῖρας,
ἄφελε αὐτῶν τὴν νείκην
τὸν ἀπόβασιν κ-
αὶ τὴν ὅρασιν ἵνα μὴ δυνα-
σθῶσιν βλέπειν

τοὺς ἰδίους ἀντιπάλους
ἡνιοχοῦντες, ἀ-
λλὰ μᾶλλον ἅρπασον αὐ-
τοὺς ἐκ τῶν ἰ-
δίων ἁρμάτων καὶ σ
τρέψον ἐπὶ
τὴν γῆν ἵνα πεσέτωσ
αν ἐμ παντὶ
τόπω τοῦ ἱππο-
δρόμου
συρόμενοι, μά-
λιστα δ-
ὲ ἐν τοῖς καμπτ-
ῆρσι-
ν, σὺν τοῖς ἰδί-
οις
ἵπποις · ἤδη ἤδ-
η,
ταχὺ ταχὺ
ταχέως.

Diis mandantur factionis venetae agitatores Dionysius, Lamurus, Restutianus, prasinae Primus, Felix, Narcissus cum equis octo et viginti.

6 Post πρασίνου exspectes ὧν τὰ ὀνόματα ut in v. 30 sq., sed nec talium vestigia vocabulorum in plumbo perspexi nec locus est undecim litteris aptus; ceterum videtur errore bis (v. 5-6, 10-11) datum fuisse καὶ τοῦ συνζύγου αὐτοῦ πρασίνου, cf. v. 30-37 sq.; θαλασσίοις restitui ex v. 32. — 7. 32 ὀστράκοις, indicatur haec πρᾶξις in Pap. Par., v. 2218-2221 εἰς τὸ ὄστρακον ἀπὸ θαλάσσης γράφε ἐκ τοῦ ὑποκειμένου μέλανος προσβάλων μιλτάριον τυφῶνος καὶ καταχώσεις εἰς ἀώρου μνῆμα. — σκεύει de ipso sepulcrali cippo dicitur ubi conditum fuerat plumbeum volumen; de ὀστράκοις iuxta positis nihil tradidit Delattre lamminae inventor. — 8. 34 'Αμορε = 'Αμῶρε, cf. **236**, 5. — 9. 35 Τετραπλά, hoc est, ni fallor, quattuor equis parem. — 10. 36 Φονεῖκε num sit perperam pro Φοίνικα usurpatum adfirmare non audeam. — 14-17 Versuum ordinem mutavit magus cum 16 sub 14, 17 sub 15 poneret, quos sub 12 et 13 debuit; primum enim dederat (v. 14-15) quod versibus 42-44 erat servandum, quod ubi

sensit longiorem verborum seriem quam in exemplari habebat ita repetivit ut, omissis v. 14-15, legendum sit κατάδησον αὐτοῖς τὸν δρόμον τὴν δύναμιν et quae sequuntur. — 24 sq. 52 sq. Λαμυρός qui nominis modo hic adhibetur adiectivus est in **237**, 18. 45. — 26. 56 Φηλεῖκε = Φηλεῖκι. — 38-41 Duodecim tantum equi enumerantur prasini, supra (v. 10-12) quattuordecim, cur reliquerit devovens Οὐικτῶρε et Προφίκιον obscurum est. — 59 τόν pro τήν. — 69 ἐμ adsimilatum = ἐν.

235. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,078, lata m. 0,06, ibi reperta convoluta ubi titulus **233**.

[Ὁ]ρ[κ]ίζω σε ὅστις ποτ' οὖν εἶ, ν]εκ[υδ]αίμ[ων] ἄ[ω]ρε, κα-
τ[ὰ] τοῦ θ[εοῦ καὶ τῶ?]ν ὄντων ἐν α[υδυν]ασ[ι] πα[ραχ . σαινα .
. .] υαγηαθεα [σιμουε]δουαρρ[η] εκαρωφαστ ε[υ]νυθκα
σε[υρωαι ηχ]μα[σ]ιρουχτα . . . ε . . . . αθελχτασνε . συεκ .
κατάδησον τοὺς ἵππ[ους τοῦ? ῥουσέου καὶ τοῦ
ἀλ[β[ο]ῦ ὧν τὰ [ὀνόμ]ατά σοι κατ[ατ]έ[θηκα], ...
. . Ἐρυθραῖον Ἀρβοῦστον Παρᾶτον Παράσ⟨σ⟩ιτον
Πρ . . ε Οὐαλέντε . . . α . Ἀ[μα]τ[ῶ]ρε . . . . . . με . . . . Ἰνδ[ό-]
μιτον · [κατάδησον αὐτοῖς τὴν ψυχὴν] τὸ-
[ν] δρ[ό]μον τ[ὴ]ν δύναμιν [τ]ὴν ὁρμ[ὴν τὴ]ν [τα]χύτ[ητ]α, ἄφελ-
ε αὐτῶν τὴν νείκην, ἐμπόδισον αὐτοῖς τοὺς
πόδας, ἐκκόψ[ον ἐ]κνεύρ[ω]σ[ον ἐ]ξά[ρθρωσον αὐτοὺς ἵ]να μὴ [δυ-
νασθῶσιν τῇ] αὔριον ἡμέρα ἐλθόντες ἐν τῷ
[ἱπποδρόμω μήτ]ε τρέχειν μήτε πε[ρι]πατεῖν μήτε νεικ-
ῆσαι μηδὲ ἐξελθεῖν τοὺς πυλῶνας τ[ῶ]ν
ἱππαρίων μή τε] προβα[ί]ν[ειν τ]ὴ[ν] ἀ[ρί]αν μήτε τὸν [σ-
πάτιον] μηδὲ κυκλεῦσαι τοὺς καμπτῆ-
ρας, ἀλ[λὰ] π[εσ]έτωσ[αν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχο]ις,
Διονυσίω τοῦ ἀλβοῦ καὶ Σουπερστιά-
νω · ἐπιτάσσουσιν γάρ σοι . . . . . α ὠρεοβα[ζαγ-
ρ]α αλαβαθ βαρβατρο . . . . ν .
κα[τ]άδ[ησον τοὺς ἵππους τοῦ ῥουσέου? κ]α[ὶ] το[ῦ] ἀλβοῦ ὤ-
ν τὰ ὀνόματά σοι κατατέθηκα, Λυν-
καῖον Ρ . . α . . . αργαρε . αουδ . . ιον Ἐρυθρα-
ῖον Ἀρβοῦστον Παρᾶτον Παρ-

[ά]σιτον Ατε.ρ...ν....ν Οὐαλ-
έντε Κόρινθον Τεμεράριο-
ν Ἰνδ[ό]μι[τ]ον· κατάδ[ησ]ον αὐτοῖς δρό-
μον πόδας νείκην ὁρμ-
ὴν ψυχὴν ταχύτητα ἵνα μὴ δυνα-
σθῶσιν τῇ αὔριον ἡμέ-
ρα ἐ[λ]θ[ό]ντες ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ μ-
ήτε τρέχειν μήτε περ-
ιπατεῖν μήτε νεικῆσαι μ-
ηδὲ κυκλεῦσαι τοὺς
καμπτῆρας, ἀλλ[ὰ] πεσέτωσα-
ν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡ-
νι[ό]χοις, Διονυσίῳ καὶ Σου-
περστιάνῳ· κα-
τάδησον αὐτ[ο]ῖς τὰς χε[ί-]
ρας, ἄφελε αὐ-
τῶν τὴν νείκην τὴν
ἀπόβασιν κα-
ὶ τὴν ὅρασι[ν] ἵνα μὴ
δυνασθῶ-
σιν βλέπειν τοὺς
ἰδίους ἀν-
τιπάλους ἡνιοχο-
ῦντες,
ἀλλὰ μᾶλλον
[π]εσέ-
τωσαν σὺν
τοῖς
ἰδί[ο]ις ἵπποις·
[ἤ]δη, ταχύ.

Dionysius factionis albae agitator et Superstianus probabiliter russatae cum suis equis obligantur ne vincere possint in ludis circensibus.

2-4 Supplevi ex 239, 2-3. — 5. 22 ῥοσέου **spatii causa conieci, veri praeterea simillimum est in his karthaginiensibus tabellis ut fere iunguntur prasini et veneti ita russatos et albos unum facere. — 35** κυκλεῦσαι, **male scriptae primum litterae** ευ **postea sunt correctae.**

236. Legi et descripsi.

In tabellae fragmento alto m. 0,015, lato m. 0,04; ibi prodiit convoluta ubi **234**.

. . . . αμυηκαριοπιρ εργονσοι
ραζααδυ[α δρυενεφισι νοινισθεργα δηφυρωρδηθ ·
κατάδησον τοὺς ἵππους] . . . .
. . . .
. . . . Ἀρδ[ο]ῦτον Ἀμῶρε Φρουγίφερ-
ον Γάλλον . . . .
. . . .
. . . .
. . . . [αὐτο]ὺς ἵνα μὴ δυνασθῶσιν τῇ
αὔριον [ἡμέρα ἐν τῷ ἱπποδρόμω μήτε τρέχειν
μήτε περιπατεῖν μήτε νεικῆσαι μήτε ἐξελθεῖν
τοὺς πυλῶνας τῶν ἱππαφίων μήτε προβαίνειν ·
τὴν ἀρίαν μήτε κ]υκλεῦσαι τοὺς καμπ-
τῆρα[ς, ἀλλὰ πεσέτωσαν σὺν τοῖς ἰδίοις
ἡνιόχοις, Διονυσίω καὶ] . . . .
. . . .
. . . . υριεμ φρεαροαξο αλ
ονσα . . . .
. . . .
. . . .
[ἐμπόδισον αὐτοῖς] τοὺς πόδας, ἐκκόψον
ἐκ[νεύρωσον αὐτοὺς ἵνα μὴ δυνασθῶσιν
τῇ αὔριον ἡμέρα ἐν τῷ ἱπποδρόμω
μήτε τρέχειν μήτε περιπατεῖν
μήτε νεικῆσαι] μήτε ἐξελθεῖν τοὺς
πυλ[ῶνας τῶν ἱππαφίων μήτε
προβαίνειν τὴν ἀρίαν μήτε κυκλεῦσαι
τοὺς καμπτῆρας, ἀλλὰ πεσέτωσαν
σὺν τοῖς ἰδίοις ἡν]ιόχοις, Διονυσίω
κ[αὶ . . . .
. . . .
. . . .
. . . . . . τ]οὺς ἵππους . . .

Ex agitatoribus defixis unum remanet Dionysii nomen, et ex equis quattuor Arbuti Amoris Frugiferi et Galli.

1 In αμυη **subest forsitan** α **et** μυέω **ut in** ἀμύητος, **de quo adnotatum est ad 68** *a* **3, cf. 237, 19. — 2 Supplevi ex 237, 20 sq.**

237. Schmidt, *C. I. L.*, VIII, 12508; Delattre, *Impr.*, p. 297-300; contuli.

Tabella quoquoversus m. 0,077, ibi reperta convoluta ubi titulus 233.

Ἐξορκίζω σε, νεκυδαίμ[ων] ἄωρε, ὅστις ποτ' οὖν εἶ, κατὰ τῶν κραταίων
ὀνομάτων σαλβαθβαλ αυθγερωταβαλ βασυθατεω α[λεω σαμα-
βηθωρ, κ]ατάδησον τοὺς ἵππους ὧν τὰ ὀνοματά σοι καὶ τὰς
[ε]ἰδαίας ἐν τούτω τῶ σκεύει παρακατατίθημε, ῥοσεον Σιλουανὸν
Σερουᾶτον Λοῦε Ζέφυρον Βλάνδον Ἰμβραῖον Δεί[ο]υιτε Μάρισκον
Ῥάπιδον Ὀριέντε Ἀρβοῦστον, τῶν οὐενετιανῶν Ἡμ[ινέντε Δίγνον
Λην]ῶνε Παίζοντε Χρύσασπιν Ἀρ[γ]οῦτον Δηρεισῶρε
Φρουγίφερον Εὐφράτην Σάνκτον Αἰθίοπε Πραικλᾶρον · κα-
τάδησον αὐτοῖς τὸν δρόμον τὴν δύναμιν τὴν ψυχὴν τ-
ὴν ὁρμὴν τὴν ταχύτητα, ἄφελε αὐτῶν τὴν νείκ[ην, ἐμπόδισ-]
ον αὐτοῖς τοὺς πόδας, ἐκκόψον ἐκνεύρωσον
αὐτοὺς ἵνα μὴ δυνασθῶσιν τῇ αὔριον ἡμέρα ἐν τ-
ῶ ἱπποδρόμω μηδὲ τρέχειν μηδὲ περιπατεῖν μηδ-
ὲ νεικῆσαι μηδὲ ἐξελθεῖν τοὺς πυλῶνας τῶν [ἱπ-
παφ]ίων μήτε προβαίνειν τὴν ἀρίαν μήτε τὸν
σπάτιον, ἀλλὰ πεσέτωσαν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις,
Εὐπρέπητε τὸ[ν] Τελεσφόρου τὸν καὶ Γέντιον καὶ
Φηλεῖκε καὶ Διονύσιον τὸν ἀποδάκνοντα καὶ λα-
μυρόν · ἐπιτάσσουσιν γάρ σοι αμυηκαρπτιρ ερ-
χονσοι ραζααβυα δρυενεφισι νοινισθεργα
βηφυρωρβηθ · κατάδησον τοὺς ἵππους ὧν τὰ ὀνόμ-
ατά σοι καὶ τὰς εἰδαίας παρακατατέθηκα
ἐν τούτω τῶ σκεύει, ῥοσεον Σιλουανόν Σερ-
ουᾶτον [Λ]οῦε Ζέφυρον Βλάνδον Ἰμβραῖ-
ον Δείουιτε Μάρισκον Ῥάπιδον Ὀριέντε Ἀρβο-
ῦστον καὶ τῶν οὐενετιανῶν Ἡμιν[έ]ν-
τε Δίγνον Ληνῶνε Παίζοντε Χρύσασπιν
Ἀργοῦτον Δηρεισῶρε Φρουγίφερον Εὐφ-

ράτην Σάνκτον Αἰθίοπε Πραικλᾶρον · κατά-
δησον αὐτοῖς τὸν δρόμον τὴν δύνα-
μιν τὴν ψυχὴν τὴν ὁρμὴν τὴν ταχύτη-
τα, ἄφελε αὐτῶν τὴν νείκην, ἐμπ-
όδισον αὐτοῖς τοὺς πόδας, ἐκκόψον ἐ-
κνεύρωσον αὐτοὺς ἵνα μὴ δυνασθῶ-
σιν τῇ αὔριον ἡμέρα ἐν τῷ ἱπποδρόμ-
ω μηδὲ τρέχειν μηδὲ περιπατ-
εῖν μηδὲ νεικῆσαι μηδὲ ἐξελ-
θεῖν τοὺς πυλῶνας τῶν ἱππα-
φίων μήτε προβαίνειν τὴν ἀ-
ρίαν μήτε κυκλεῦσαι τοὺς καμ-
πτῆρας, ἀλλὰ πεσέτωσαν σὺν
τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις, Εὐπρέ-
πητε τὸ[ν] Τελεσφόρου Γέντιον
καὶ Φηλεῖκε καὶ Διονύσιον τὸ-
ν ἀποδάκνοντα καὶ λαμυρόν ·
καταδησον αὐτοῖς τὰς χεῖ-
ρας, ἄφελε αὐτῶν τὴν ν-
είκην τὸν ἀπόβασιν καὶ
τὴν ὅρασιν ἵνα μὴ δυνασ-
θῶσιν βλέπειν τοὺ-
ς ἰδίους ἀντιπάλους
ἡνιοχοῦντες, ἀλλὰ
μᾶλλον ἅρπασον αὐ-
τοὺς ἐκ τῶν ἰδίων
ἁρμάτων καὶ στ-
ρέψον ἐπὶ τὴν γ-
ῆν ἵνα πεσέτω-
σαν μόνοι ἐμ
παντὶ τόπω τοῦ
ἱπποδρόμο-
υ συρόμενοι,
μάλιστα δ-
ὲ ἐν τοῖς καμ-
πτῆρσιν,
μετὰ βλά-
βης τοῦ

σώματο-
ς, σὺν
τοῖς ἵππ-
οις οὓς
ἐλαύν-
ου-
σιν · ἤδη,
τα-
[χ]ύ.

Euprepes qui et Gentius, Telesphori filius, Felix maximeque Dionysius agitatores obligantur, et cum eis undecim russatorum, duodecim venetorum equi.

1 νεκυδαίμων S., D. — 2 Σαλβαλβαθβαλ S., D.; voluerunt eidem nomen daemonis Αυθ[ι]ερωταβαλ fuisse, cf. **240**, 19. — 3. Non vidi post S. et D. χατάδησον in plumbo, sed .ατάδησον. — 4 Ante ἰδαίας quattuor vel quinque litteris spatium indicant S. et D. errore, ut quidem sentio; [ε]ἰδαίας restitui ex v. 22. Coniecit Delattre equorum imagines in altera tabella iuxta posita delineatas fuisse quam non reperit. — σκεύει, cf. **234**, 7; τίθημι bene correxerunt S. et D.; ῥ[όσεον] emendavit D. ex v. 23 quod equinum nomen esse putat, rectius S. ῥ[οσέων] = *russatorum* sive *factionis russatae*. — 5. 24 Δοῦε D., probabiliter [Λ]οῦε = *Luem* S. — 5 Pro Δείσυιτε, quod traditur et servatur apud D., legendum est Δείουιτε = *Divitem* quod iteratum in v. 25 praetulit S. — 6. 7 Ex v. 26. 27 correcti. — 7 Ληνῶνε, Ἀργοῦτον S., D., Ἀρποῦτον legi, cf. v. 28. — 8 Σάντον unde Σάν[κ]τον S., D.; integrum vocabulum exhibet hic lammina ut in v. 29. — 10 Supplementa sunt ex v. 32 sq. desumpta. — 14. 15 τῶν ἱππαφίων S., D. — 16. 41. 52 ἅμα D., ἀ[λλ]ά S. — 17. 43 Iure dedit τό[ν] S. pro τοῦ D., sed totus sanandus est locus, « requiritur Εὐπρέπητ[ι] τ[ῷ] Τελεσφόρου τ[ῷ] καὶ Γεντί[ω] καὶ Φηλεῖκ[ι] κτλ. » S. — 19 αμυηκαρητηρερ S., D., cf. **236**, 1. — 21 βηφυρορβηθ S., D. — 22 ἰδαίας, τέθηκλ = τέθηκ[α] S., D. — 26 Ἡμινόντε tabella et D., restituit S. — 29 Σάνκτον D., dubitans S. — 43 τὸν καὶ ante Γέντιον (cf. v. 17) et omisit qui scripsit et neglexerunt S. et D. — 58 ἐμ, cf. **234**, 69. — 74 sq. ταυα traditur, ταῦ[τ]α D., τα[χ]ύ rectius S.

238. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,085, lata m. 0,073, ibi reperta convoluta ubi **234**.

..... ει δαίμων, ὅστις ποτ' οὖν [εἶ, ...] ορ . . μ . ν . τούτοις τοῖς [ὀ]νόμασ[ι]ν . . . ιδωναραχ . . . . αβραβαπεγοη . . . ψεν . . . εερ θερν ..... εθερ . . . θερβαν . χωνθωι . . ευοηιωε ραρα . . αβλαραη . . . . απαθαβρ . . . . αχαερμνορον . μ . σο ...... χβαλλο δεχαρβαβυ σαχιαε ...... εενου ἵνα καταδή- σης τοὺς ἵππους τοῦ πρασίνου ὧν τὰ ὀνόματά σοι παραχ[ατα]τέθη- κα, Δάρειον [Ἄγιλε Πάρδον Που]γιῶνε Δάρδανον Εἴνα[χ]ον Π- ρετιῶσον Προυνικόν καὶ τοῦ συνζύγου αὐτοῦ οὐενέτου Οὐιττᾶτον Δηρεισῶρε Οὐικτῶρε Ἀρμένιον · κατάδησον αὐτοῖς δρό- [μον πό]δας νείκην ὁρμὴν ψυχὴν ταχύτητα, ἔκκοψον ἐ[κνεύ- ρωσον ἐξάρθρωσον αὐ]τοὺς ἵνα μὴ δυνασθῶσιν τῇ αὔριον ἡμέρα ἐν τῷ ἱπποδρόμω μήτε τρέχειν μήτ- ε περιπατεῖν μήτε νεικῆσαι μηδὲ ἐξελθεῖν το[ὺς πυλῶ]νας τῶν ἱππαφίων μήτε προβαίνειν τὴν ἀ[ρίαν μήτε τὸν σπάτιον] μηδὲ κυκλεῦσαι τοὺς κ- αμπτῆρας, ἀλλὰ πεσέτωσαν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχ- οις, Πρώτω τοῦ πρασίνου καὶ τοῦ συνζύγου αὐτοῦ Διονυσί[ω] τοῦ οὐενέτου · ἐπιτάσσουσιν γάρ σοι δαί- [μονες ......] ουφρις καὶ θενβενβε νεχυρτω σιβεσμερειν ιχζαναβελ ιαω αυχαημσορ μεχαμρισραμ φηρτοργως ευσερβενλει ους · κατάδησον τοὺς ἵππους τοῦ πρασίνου Δάρειον Ἄγιλε Πάρδον Πουγιῶνε Δάρδανον Εἴναχον Πρετιῶσον Προυνικὸν καὶ τοῦ συνζύγ- ου αὐτοῦ οὐενέτου Οὐιττᾶτον Δηρεισῶρε Οὐ- ικτῶρε Ἀρμένιον · κατάδησον αὐτοῖς δρόμον πόδας νείκην ὁρμὴν ψυχὴν ταχύ- τητα, ἐκκόψον ἐκνεύρωσον ἐξάρθρωσον αὐτοὺς ἵνα μὴ δυνασθῶσιν ἐλθ- όντες ἐν τῷ ἱπποδρόμω ἐζευγμένοι μή- τε τρέχειν μήτε περιπατεῖν μήτε νεικῆσαι μηδὲ ἐξελθεῖν τοὺς πυ- λῶνας τῶν ἱππαφίων μήτ- ε προβαίνειν τὴν ἀρίαν μήτε τὸν σπ- άτιον μηδὲ κυκλεῦσαι τοὺς χαμπτῆρας, ἀλλὰ πεσέτωσαν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις, Πρώτω

τοῦ πρασίνου καὶ Διονυσίω τοῦ
οὐενέτου · κατάδησον αὐτοῖς
τὰς χεῖρας, ἄφελε αὐτῶν τὴν νεί-
κην τ[ὸ]ν ἀπόβασιν καὶ τὴν
ὅρασιν ἵνα μὴ δυνασθῶσιν βλέ-
πειν τοὺς ἰδίους ἀντιπά-
λους ἡνιοχοῦτες, ἀλλὰ μᾶλλον
ἅρπασον αὐτοὺς ἐκ τῶν
ἰδίων ἁρμάτων καὶ στρέψον
ἐπὶ τὴν γῆν ἵνα πεσ-
έτωσαν σὺν τοῖς ἰδίοις ἵπποι-
ς · ἤδη ἤδη, ταχὺ ταχύ.

In media tabella.

Διονύ	Homo σιος stans cum flagello in dextra.	Πρῶ	Homo τος stans cum flagello in dextra.

Defixio conscripta est in Primum agitatorem et octo equos factionis prasinae et in Dionysium agitatorem et quattuor equos factionis venetae.

8 τοῦ correctum fuisse videtur ex σαι. — 18 Διονυσίου in tabella. — 19-20 ενδε|ν transversa linea delevit qui scripsit. — 41 τόν restitui e titulis praecedentibus.

239. Schmidt, *C. I. L.*, VIII, 12509; contuli.

In tabella alta m. 0,079, lata m. 0,074, ibi reperta convoluta ubi **233**.

[Ὁρκίζω σε ὅστις ποτ'] οὖν εἶ, νε[κ]υδαίμων ἄω[ρ]ε, κατὰ τῶν [κραταί-
ων ὀν]ομάτων . ινσυδυνασοι παραχ . οαινα αγηαθεα σιμου-
εδυαρρη χαρωφασι ουνηθκα σευρωαι ηχμασιρουλ . . . .
. . . . α . . εδδο . . ρ ιαω ιαηομψονπα · [κατάδησον τοὺς ἵπ-
πους τοῦ π]ρασίνου ὧν τὰ ὀνόματά σοι παρακατατίθημ[ι,
Δάρειο]ν Ἄγιλε Πάρδον Πουγιῶνε Δάρδανον Εἴναχον Πρετιῶ-
σον Προυνικόν Νίμβον Μαῦρον Οὐικτῶρε Πρωφίκ[ιον Αἴγυπτον
Τινγειτᾶ]νον · κατάδησον αὐτοῖς τὸν δρόμον τ[ὴν δύναμιν
τὴν ψυχὴ]ν τὴν ὁρμὴν [τὴν] ταχύτητα, ἄφελε αὐτῶν τὴν

νείκην, ἐμπόδισον αὐτοῖς τοὺς πόδας, ἐκκόψον ἐκνεύρωσον ἐξάρθρωσον αὐτοὺς ἵνα μὴ δυνασθῶσιν τῇ αὔρ[ιον ἡμέρα ἐλθόντες ἐ]ν τῷ ἱπποδρόμω μήτε τρέχειν μή[τε περιπατεῖν μήτ]ε νεικῆσαι μηδὲ ἐξελθεῖν τοὺς πυλῶνας τῶν ἱππαφίων μήτε προβαίνειν τὴν ἀρίαν μήτε τὸν σπάτιον μηδὲ κυκλεῦσαι τοὺς καμπτῆ[ρας ἀλλὰ πεσέτωσ]αν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις, Πρ[ώτω καὶ Φηλεῖκε κ]αὶ Ναρκίσσω · ἐπιτάσσουσι γάρ σοι αβλα[θανα-?]λαβας καὶ ανχρεφρονεφιφουβιν · κατάδησον τοὺς ἵππους τοῦ πρασίνου ὧν τὰ ὀνόματά [σοι παρακατατέ]θηκα, Δάρειον Ἄγιλε Πάρδον Π[ουγιῶνε Δάρδα]νον Εἴναχον Πρετιῶσον Προυνικὸν Νίμβον Μαῦρον Οὐικτῶρε Πρωφίκιον Αἴγυπτον Τινγειτᾶνον · κατάδησον αὐτοῖς δρόμον, [ἄφελε νε]ίκην ὁρμὴν ψυχὴν ταχύτητα, ἐκκ[όψον] ἐκνεύρωσον ἐξάρθρωσον αὐτοὺς ἵνα μὴ δυνασθῶσιν τῇ αὔριον ἡμέρα ἐν τῷ ἱπποδρόμω μήτε τρέχειν μήτε περιπατε[ῖν μητε] νεικῆσαι μηδὲ ἐξελθεῖν τοὺς [πυλ]ῶνας τῶν ἱππαφίων μήτε προβαίνειν τὴν ἀρίαν μήτε τὸν σπάτιον μηδὲ κυκλεῦσαι τοὺς καμπτῆρας, ἀλλὰ [π]εσέτωσαν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις, Π[ρώτω] καὶ Φηλεῖκε καὶ Ναρκίσσω · κατάδησον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐντύλ[ι]ξον αὐτῶν τοὺς μάστειγας εἰς τὰς ἡνίας, ἄφελε αὐτῶν τὴ[ν νείκην] τὸν ἀπόβασιν καὶ τὴν ὅρασιν ἵνα μὴ δυνασθῶσιν βλέπειν τοὺς ἰδίους ἀντιπάλους ἡνιοχοῦντες, ἀλλὰ μᾶλλον ἅρπασον αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδίων ἁρμάτων καὶ στρέψον ἐπὶ τὴν γῆν ἵνα πεσέτωσαν παντὶ τόπω τοῦ ἱπποδρόμου, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς καμπτῆρσιν, σὺν τοῖς ἰδίοις ἵπποις, μετὰ βλάβης τοῦ σωματος καὶ σκελῶν

κατάγματος · ἤδη ἤδη [ἤ-]
δη, ταχὺ ταχὺ ταχέως,
κατάδησον κατάδησον
κατάδησον αὐτούς.

In media tabella.
Homo stans
cum flagello
in dextra.

Primi Felicis Narcissi agitatorum et quattuordecim equorum factionis prasinae deferuntur nomina.

1 ε[ἰ νεκυ]δαίμων S. — 2-3 παρακουθιναυαγηαθεασιμουεσυαρρηκαροφασιευνηθκασευρωηχμασιρουλ et quae sequuntur S., cf. **235**, 2 sq. — 6 [Ἀλά-ρειο]ν S. ex v. 20, Δάρειον mihi certum est, cf. **238**, 7; **240**, 5; Σίνα-χον S., quod correxit [Ε]ἴναχον. — 7 Πρωφίκιον S. — 8 [Οὐετερᾶ]νον S., collato v. 23 ubi ex Ἰντερᾶνον [Οὐε]τερᾶνον restituit; ibi ego Τινγειτᾶνον potius quam Τινγερᾶνον legi, quod est latine *Tingitanum*; saepissime in his tabellis ει usurpatur pro ι (Δάρειον, Εἴναχον, Φηλεῖκε, Δείουιτε, Κουπείδινε, Δηρεισῶρε...). — 9 [τὴν] omissum in lammina. — 11-12 τῇ κύριον ἡμέρα [.......ἐν] τῷ S. — 16 πε[σέτωσ]αν traditur. — 16-17 [Γράτω καὶ Φηλεῖκι] καὶ ... S., Πρώτω hic et in v. 33 ex **238** conieci; Φηλεῖκε ponitur pro Φηλεῖκι, cf. **237**, 18. — 17-18 Αδμ....|ναδας καὶ Αναρε φρενφιφουδιν S. — 20 ....ιθηκα S.; Ἀδάρειον datur quod correxit S. Ἀ[λ]άρειον, cf. 6. — 20-21 Πάρδον, [Πουγιῶνε, Δάρδανον], Εἴναχον S. ex 6. — 23 [Οὐε]τερᾶνον S., cf. 8. — 27-29 περιπατεῖν μήτε, πυλῶνας S. — 31 ἄμα traditur, corr. ἀλλὰ S. — 32 πεσέτωσαν S. — 32-33 ἡνιόχοις Π[.......]ηλειχε traditur, corr. [Γ]ράτω καὶ Φηλεῖκ[ι] S., cf. 16-17. — 35 ἔντυνξον traditur, corr. ἐντύ[λι]ξον S. — 40-41 αὐτούς omisit S. — 48-49 ινδη traditur, corr. [ἤ]δη S.

240. Schmidt, *C. I. L.*, VIII, 12510; contuli.

Tabella alta m. 0,078, lata 0,058, reperta convoluta in coemeterio in quo **233**.

[Ὁ]ρκίζω σε ὅσ]τις ποτ' εὖ[ν εἶ], νεκυδαίμων ἄωρε, κατὰ τ-
ῶν [ἑ]π[τ]ὰ [σ]υνθρόνων χθονίου βασιλεος αχλαουμ φερφεω βαφ-
αω βεδοχ βολδεσρω τυυυφθω, ἵνα καταδήσης
τοὺς ἵππους τοῦ πρασίνου ὧν τὰ ὀνόματά σοι παρακατατίθημ-

[ι], Δάρειον Ἄγιλε Κουπείδινε Πουγιῶνε Πρετιῶσον Προυνικὸν Δάρδανον Εἴναχον Φλόριδον Πάρδον Σερουᾶτον Φούλγιδον Οὐικτῶρε Πρωφίκιον · κατάδησον αὐτοῖς τὸν δρόμον τὴν δύναμιν τὴν ψυχήν, ἄφελε α[ὐτῶν τὴν νείκην, ἐ]μπόδισον αὐτοῖς τοὺς πόδας, ἐκκόψον ἐκνεύρωσον ἐξάρθρωσον αὐτοὺς ἵνα μὴ δυνασθῶσιν τῇ αὔριον ἡμέρα ἐν τῷ ἱπποδρόμω μήτε τρέχειν μήτε περιπατεῖν μήτε νεικῆσαι μηδὲ ἐξελθεῖν τοὺς πυλῶνας τῶν ἱππαφίων μηδὲ προϐαίνειν τὴν ἀρίαν μηδὲ κυκλεῦσαι τοὺς καμπτῆρας, ἀλλὰ πεσέτωσαν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις Πρώτω καὶ Φηλεῖκε καὶ Ναρκίσσω. Ὁρκίζω γάρ σε, δαῖμον, κατὰ τῶν ἁγίων ὀνομάτων Σαλϐαθϐαλ αυθγερωταϐαλ βασσθατεω αλεω σαμ[α-]ϐητωρ, κατάδησον τοὺς ἵππους τοῦ πρασίνου ὧν τὰ ὀνόματά σοι παρακατατέθηκα, Δάρειον Ἄγιλε Κουπείδινε Πουγιῶνε Πρετιῶσον Προυνικὸν Δάρδανον Εἴναχον Φλόριδον Πάρδον Σερουᾶτον Φούλγιδον Οὐικτῶρε Πρωφίκιον · κατάδησον αὐτοῖς δρόμον πόδας νείκην ὁρμὴν ψυχὴν ταχύτ[η]τα, ἐκκόψον ἐκνεύρωσον ἐξάρθρωσον αὐτοὺς ἵνα μὴ δυνασθῶσιν τῇ αὔριον ἡμέρα ἐν τῷ ἱπποδρόμω μήτε τρέχειν μήτε περιπατεῖν μηδὲ νεικῆσαι μηδὲ ἐξελθεῖν τοὺς πυλῶνας τῶν ἱππαφίων μήτε προϐαίνειν τὴν ἀρίαν μήτε τὸν σπάτιον μηδὲ κυκλεῦσαι τοὺς καμπτῆρας, ἀλλὰ πεσέτωσαν σὺν τοῖς ἰδίοις ἡνιόχοις Πρώτω καὶ Φηλεῖκε καὶ Ναρκίσσω · κατάδησον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἄφελε αὐτῶν τὴν νείκην τὸν ἀπόϐασιν καὶ τὴν ὅρασιν ἵ-

να μὴ δυνασθῶ-
σιν βλέπειν τοὺς ἰδίους ἀν-
τιπάλους ἡνιο-
χοῦντες, ἀλλὰ μᾶλλον ἅρ-
πασον αὐτοὺς
ἐκ τῶν ἰδίων ἁρμάτων
καὶ στρέψον
ἐπὶ τὴν γῆν ἵνα πεσέ-
τωσαν ἐμ
παντὶ τόπω τοῦ ἱππο-
δρόμου σ-
ὺν τοῖς ἰδίοις ἵππ-
οις μ-
ετὰ βλάβης τοῦ
σώμα-
τος καὶ σκελ-
ῶν κ-
ατάγματος·
ἤδη
ἤδη ἤδη, ταχὺ
τα-
χ[ὺ] ταχέως,
κατάδησον.

Eidem sunt agitatores et equi atque in tabella praecedenti, nisi quod Κουπείδων Φλόριδος Σερουᾶτος **et** Φούλγιδος **pro** Νίμβω Μαύρω Αἰγύπτω Τινγειτάνω **ponuntur.**

2 [ε]πγα θυνθρονων traditur; βασιλεος, legas βασιλέως. — 5 Δάρειον, Ἀδάρειον S., quod correxit Ἀ[λ]άρειον, cf. v. 22; Κουπε.ιδι.νε. S. — 6 Σίνα.χον S. — 9 αὐτῶς S. — **15. 36. 46** ἀλλά vidi in tabella non ἅμα ut scribitur in *C. I. L.* — **16. 38** Erravit qui descripsit Πράτω quod vult Schmidt fuisse [Γ]ράτω. — **17. 38** Φηλεῖκε, emendes Φηλεῖκ[ι], cf. **239**, 17. — 18 Σαλβασβαλ S. — 18-19 Emendavit Schmidt Αὐθ[ι]ερω-ταβαλ, cf. **237**, 2. — 21 παρακατεθέμηκα S. — 22 Δά.ρειον S., cf. v. 5. — 23 Σίναχον S. — 27 ταχύτητα S. — 29-30 ἡημέρα S. — 42 τόν pro τήν ut fere in his tabellis. — 51 ἐμ = ἐν, cf. **234**, 69. — 54-55 ἵπποις S. — 63-64 ταχί S. — 65 Errore supplevit Schmidt κατάδη[σον, κατάδησον, κατάδησον], semel datur verbum.

241. Schmidt, *C. I. L.*, VIII, 12511; Delattre, *Impr.*, p. 300-302; Cagnat, XII, 1888, p. 255 sq., n. 104; contuli.

Tabella quoquoversus m. 0,115, reperta in cippo quodam sepulcreti officialium imperatoriorum, in eodem fundo atque **233**.

Litterae et signa magica.

Σεμεσιλαμ δαματαμενευς ληο$\overset{θ}{ν}$α λλελαμ · λαικαμ ερμουδελη ιακουδιαι ωερδηθ ιωπακερδηθ ηωμαλθαδηθ αλλασαν καταρα, ἐξορκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν μεγάλων ὀνομάτων ἵνα καταδήσητε πᾶν μέλος καὶ πᾶν νεῦρον Βικτωρικοῦ ὃ[ν] ἔτεκεν [γ]ῆ μήτηρ παντὸς ἐνψύχου, τοῦ ἡνιόχου τοῦ βενέτου, καὶ τῶν ἵππων αὐτοῦ ὧν μέλλι ἐλαύνιν, Σεκουνδινοῦ Ἰούβενιν καὶ Ἀτβοκᾶτον καὶ Βούβαλον, καὶ Βικτωρικοῦ Πομπηϊανοῦ καὶ Βαϊανοῦ καὶ Βίκτορος καὶ Ἐξιμίου, καὶ τῶν Μεσσαλῶν Δομινάτορα, καὶ ὅσοι ἐὰν συνζευχθῶσιν αὐτοῖς · κατάδησον αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ τὴν ὁρμὴν καὶ τὸ πήδημα καὶ τὸν δρόμον, ἀμαύρωσον αὐτῶν τὰ ὄμματα ἵνα μὴ βλέπωσιν, στρέβλωσον αὐτῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἵνα μὴ [π]νέωσιν. Ὡς οὗτος ὁ ἀλέκτωρ καταδέδεται τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσί⟨τ⟩ καὶ τῇ κεφαλῇ, οὕτως καταδήσατ[ε] τὰ σκέλη καὶ τὰς χιρας καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν καρδίαν Βικτωρικοῦ τοῦ ἡνιόχου τοῦ βενέτου ἐν τῇ αὔριν ἡμέρα καὶ τοὺς ἵππους οὓς μέλλι ἐλαύνιν, Σεκουνδινοῦ Ἰούβενιν καὶ Ἀτβοκᾶτον καὶ Βούβαλον καὶ Λαυριᾶτον, καὶ Βικτωρικοῦ Πομπηϊανὸν καὶ Βαϊανὸν καὶ Βίκτορα καὶ Ἐξιμίου[μ], καὶ τῶν Μεσσάλης Δομινᾶτον, καὶ ὅσοι ἐὰν αὐτοῖς συνζευχθῶσιν. [Ἔ]τι ἐξορκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ ἐπάν[ω] τοῦ οὐρανοῦ θεοῦ, τοῦ καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβι, ὁ διορίσας τὴν γῆν καὶ χωρίσας τὴν θάλασσαν, Ιαω αβριαω αρβαθιαω σαβαω αδωναϊ, ἵνα καταδήσητε Βικτωρικ⟨τ⟩ὸν τὸν ἡνίοχον τοῦ βενέτου καὶ τοὺς ἵππους οὓς μέλλι ἐλαύνιν, Σεκουνδινοῦ Ἰούβενιν καὶ Ἀτουοκᾶτον, καὶ Βικτωρικοῦ Πομπηϊανὸν καὶ Βαϊανὸν καὶ Βίκτορα καὶ Ἐξιμίουμ, καὶ τῶν Μεσσάλης Δομ[ι]νᾶτον, ἵνα ἐπὶ νείκην μ[ὴ] ἔλ[θωσι]ν ἐν τῇ αὔριν ἡμέρα ἐν τῷ κίρκω · ἤδη ἤδη, ταχὺ τα[χύ].

Litterae et signa magica.

Signa magica.

Signa magica.

Dirae sunt quibus ligantur Victoricus factionis venetae et equi novem, Iuvenis Advocatus Bubalus Laureatus Pompeianus Baianus Victor Eximius Dominatus.

2 In fine post inversum ο scripta est, ut opinor, littera θ super ν in *C. I. L.*, σονα D. — 3 λαλλαμ D. — 4 ιωπαισερδηθ S., D., quod emendavit S. Ἰωπακερδηθ. — 7 σχ. ρη. ἐνδυχον traduntur quae correxerunt S., D., C. ἐν[ν], [γ]ῇ, ἐνδυχο[υ]; ἠνεύχου neglecto τοῦ S., D., C.; ὃν ἔτεκεν γῆ, *Min. Fel.*, XXI, 7 « ignobiles et ignotos *terrae filios* nominamus », cf. *D. T.*, **140**, 17 et K. Zacher, *Philologus*, LVI, 1897, p. 555 sq. — 8 ὢν pro οὓς positum est; ibi et 19 sq. 28 μέλλ(ε)ι ἐλαύν(ε)ιν. — 8-11 Recte docuit S. Σεκουδινοῦ, Βικτωρικοῦ et Μεσσαλῶν (vel potius Μεσσάλης) nomina esse dominorum, cetera equorum; restituendum est ergo καὶ Βικτωρικοῦ Πομπηιανὸν καὶ Βαιανὸν καὶ Βίκτορα καὶ Ἐξιμίουμ, ut infra 21 sq. 29 sq. — 9 Ἰούβενιν = *Iuvenem*; Βικτορικοῦ C. — 10 Βίκτορος emendaverunt Βίκτορο[ς] S., D., C. — 11 Perperam Μεσσαλῶν pro Μεσσάλης, cf. 22. 31. — Δομινάτορα, « recte *Dominator* vocatur, qui v. 23 et 31 falso audit *Dominatus* » S.; ne te fugiat tamen bis redire *Dominatum* ut Μεσσάλης quod plurali Μεσσαλῶν praetulimus. — 11. 23 « ἐὰν pro ἂν » S. — 13 τόν, ο ex η correctum in *C. I. L.* — 14 εμματα traditur, [ἄ]μματα S., D., C. — 15 νέωσιν D., C., [π]νέωσιν S. — 16 χερσιτκαι, iunctis parte superiore τ et κ, S., χερσί[ν] D., C. — 17 καταδήσατ[ε] S., D., C., ex καταδήσατα; legas χ(ε)ῖρας. — 19. 32 κύριν pro κύρι(ο)ν. — 22 Ἐξιμίουν D., C., Ἐξίμιου[μ] S. — 23 ατι datur, [ἔ]τι omnes. — 24 ἐπάνου in tabella, ἐπάν[ω] omnes. — 25-26 ὁ διορίσας ... καὶ χωρίσας errore scribentis pro τοῦ διορίσαντος ... καὶ χωρίσαντος. — 27 Omissum nomen σαβαω minoribus litteris super versum insertum est; Ἀβαώ fortasse Σαβαώ D., C.; Βικτωρικ[ὸ]ν emendatum a Delattrio ex Βικτωρικρν C., Βικτωρικτον S. — 29 κα = καὶ D., C.; Ἀτουσκᾶτον idem atque Ἀτβοκᾶτον in v. 9 et 20. — 31 Δομ[ι]νᾶτον restitui ex v. 23, Δομνᾶτον ceteri; με pro μ[ή] traditur. — 32 με|ελε . . . . ν neglexerunt D. et C., μ[ή]| ἐλ[αύνωσι?]ν (vel ἔλ[θωσι]ν) S., μ[ή] ἔλ[θωσι]ν ego ex **242**, 77 sq. Maius datur apud S. et D. spatium quam ut θωσι suppleatur, sed in sequenti versu maius est quoque syllabae χυ, quae tamen certa est. — 33 τα[χύ] S.; ταυτα (?) D., C., omissa priore littera χ.

Victoricum et equos ter enumeravit magus, errore probabiliter omissis Bubalo semel (v. 29) et Laureato bis (v. 9. 29).

242. Molinier; Wuensch, *Flucht.*, p. 248-259, n. 15; contuli.

Tabella alta m. 0,151, lata m. 0,125, reperta convoluta in sepulcreto eodem officialium in quo lammina **233**, scripta probabiliter, ut Wuenschio visum est, tertio p. Chr. n. saeculo.

Ἐξορκίζω σε ὅστ[ι]ς ποτ' εἶ, νεκυδαίμ[ω]ν, τὸν θεὸν τὸν κτίσαντα γῆν κ[α]ὶ οὐρανὸν Ιωνα· ἐξορκίζω σε τὸν θεὸν τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν τῶν χθονίων τόπων Νειχαροπληξ· ἐξορκίζω σε τὸν θε[ὸν......] ο..ωαε..ο πνευμάτων α........β· [ἐ]ξορκί[ζω σε] τὸν θεὸν τῆς Ἀνάγκης τὸν μέγαν Αρουροβααρζαγραν· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν πρωτόγονον τῆς Γῆς Εφονκεισαιβλαβλεισφθειβαλ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τῶν ἀνέμων καὶ πνευμάτων Λαιλαμ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν ἐπὶ τῶν τειμωριῶν παντὸς ἐνψύχ[ου..] ραπωκμηφ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν τῶν οὐρανίων στερεωμάτων δεσπότην Αχραμαχαμαρει· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν χθόνιον τὸν δεσπόζοντα παντὸς ἐνψύχου Σαλβαλαχαωβρη· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν νεκυαγωγὸν τὸν ἅγιον Ἑρμῆν, τὸν οὐράνιον Αων κρειφτον ἐπίγειον ἀλέον....ενιν, τὸν χ[θό]νιον Αρχφησον· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν ἐπὶ τῆς ψυχοδοσίας παντὸς ἀνθρώπου γεγεγεγεν κ(ε)ίμενον Ιαω· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν φωτίζοντα καὶ σκοτίζοντα τὸν κόσμον Σεμεσειλαμ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν πάσης μαγείας τὴν ἔωγσιν ἀνθρωπίνην σειυπη..... Σαβαωθ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τ[ὸν] τοῦ Σα[λο]μῶνος Σουαρμιμωουθ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν τοῦ δευτέρου στερεώματος ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν ἔχοντα Μαρμαραωθ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν τῆς παλινγενεσίας Θωβαρραβαυ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν τοὺς ληνοὺς ὅλους . α...ιευ· ὁρ[κί]ζω σε τὸν θεὸν τὸν τῆς ἡμέρας ταύτης ἧσσε ὁρκίζω Αωαβαωθ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν τῆς ὥρας ταύτης ἧσσε, ὁρκίζω Ἰσοῦ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν τῶν οὐρανίων στερεωμάτων δεσπόζοντα Ιαω ιβοηα· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν οὐράνιον Ιθυαω· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν [τ]ὴν δι[ά]νοιαν παντὶ ἀνθρώπω χαρισάμενον Νεγεμψενπυενιπη· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν πλάσαντα πᾶν γένος ἀνθρώπ[ων] Χωριχαρεαμων· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν τὴν ὅρασιν παντὶ ἀνθρώπω χαρισάμενον Ηχεταρωψιευ· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν χαρισάμενον τοῖς ἀνθρώποις τὴν διὰ τῶν ἄρθρων κ(ε)ίνησιν Θεσθενοθριλ . χεαυνξιν· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν πατροπάτορα Φνουφοβοην· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν τὴν κοίμησίν σοι δεδωρημένον καὶ ἀπολύσαντά σε ἀπὸ δ[εσμῶ]ν τοῦ βίου Νεθμομαω· ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν παντὸς μύθου κυριεύοντα Ναχαρ· ὁρκί-

ζω σε τὸν θεὸν τὸν τοῦ ὕπνου δεσπόζοντα Σθομβλοην·
ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν ἀέριον τὸν πελάγιον
τὸν ὑπόγειον τὸν οὐρ[ά]νιον τῶν πελάγων τὴν ἀρχὴν
συνδεδλημένον τὸν μονογενῆ τὸν ἐξ αὐ-
τοῦ ἀναφανέντα τὸν πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ γῆς καὶ ἀέρος τὴν
ἐξουσίαν ἔχοντα Ωηιαωεεηαφετι· προσ-
εξορκίζω σε κατὰ τὴν γῆν ὀνόματα Ἑκάτης τριμόρφου
μαστειγοφόρου δεδούλου λαμπαδούχου
χρυσοσανδαλιαιμοποτιχθονίαν τὴν ἱππειτρο
ακτι . . φι ερεσχειγαλ νεβουτοσουαντ·
εἴπω σοι καὶ τὸ ἀλιθινὸν ὄνομα ὃ τρέμει Τάρταρα
γῆ βυθὸς οὐρανὸς Φορβαβορφορβα-
βορφ. ορορ βασυνετειρω μολτιηαιω φυλακή
ναπυφεραιω Ἀνάγκη μασκελλι
μασκελλω φνουκενταβαωθ ὀρεοβαρζαργρα
ησθανχουχηνχουχεωχ, ἵνα
διακονήσης μοι ἐν τῷ κίρκῳ τῇ πρὸς ιϛ´ ἰδῶν
[ν]οεμβρίων καὶ καταδήσης
πᾶν μέλος πᾶν νεῦρον τοὺς ὤμους τοὺς καρποὺς
τοὺς ἀγκῶνας τῶν ἡνιόχων
τοῦ ῥουσσέου Ὀλύμπου καὶ Ὀλυμπιάνου καὶ
Σκορτίου καὶ Ιουυένκου·
βασάνισον αὐτῶν τὴν διανοίαν τὰς φρένας
τὴν αἴσθησιν ἵνα μὴ
νοῶσιν τι π[ο]ιῶσιν, ἀπόκνισον αὐτῶν τὰ
ὄμματα ἵνα μὴ βλεπῶσιν
μήτε αὐτοὶ μήτε οἱ ἵπποι οὓς μέλλουσιν
ἐλαύνειν, Αἴγυπτον
Καλλίδρομον καὶ εἴ τις σὺν αὐτοῖς ἄλλος
ζευχθήσεται, Οὐαλε[ν-]
τεῖνον καὶ Λαμπαδ . . . . . νον καὶ Μαῦ-
ρον Λαμπαδίου
καὶ Χρύσασπιν Ἴουβαν καὶ Ἰνδὸν
Παλμάτον καὶ
Σούπερβον καὶ . ηιον Βού-
βαλον Κην-
σοράπου Ἔρεινα καὶ εἴ τινα
ἄλλον ἵπ-

πον ἐξ αὐτῶν μέλλει ἐλαύ-
νε[ι]ν,
καὶ εἴ τις ἄλλος ἵππος τού-
τοις μέλ-
λει συνζεύγνυσθαι
προ-
λαβέτωσαν, ἐπὶ νεί-
κην μὴ ἔλθωσιν.

Precatur deum magnum variis nominibus insignitum qui titulum exaravit agitator, ut sibi subveniat (v. 49) in ludis circensibus die octavo novembris, obliget vero et laedat adversarios suos factionis russatae Olympum, Olympianum, Scortium, Iuvencum atque eorum equos Aegyptum et Callidromum. Hi duo soli nominantur, si conicienti Wuenschio credere licet, utpote *gregis* (cf. **160**, 4) primarii et ideo magis formidandi. Placuit praeterea eidem sollerti viro Valentinum agitatorem fuisse, equos ceteros (v. 63-69); quod refellere mihi non est in animo, etsi insolenter copula καὶ iunguntur homo et animalia nec perspicuum est cur ita seorsum ille ponatur, nam et Valentinus minime accommodatum est equo nomen et aptum videtur subiectum verbo singulari μέλλει (v. 71. 75). De formulis infra dicetur.

Quae in describenda tabella Molinierum fugerant, haec iam Wuensch, qui titulum et ipse edidit nec tractavit, partim emendaverat; locos apud utrumque a meis absonos hic habes.

1 ὅστι[ς], νεκυδαίμον, καί M., W.; νεκυδαίμ[ω]ν ego ut fere in praecedentibus lamminis; Ιωνα omiserunt M., W. — **2** ἐ[ξ]ουσίαν M., W; τὸν θεὸν — τόπων, cf. **188**, 4-6. — 3 Εἰγχαροπληξ M., W.; τὸν θε[ὸν] ὁ[ρκί-ζ]ω..ν.τῶν πνευμάτων..ὁρκί|ζω M., quod restituit W. τὸν θε[ὸν τ]ὸ[ν ἐπά-ν]ω [ὄ]ν[τα] τῶν πνευμάτων · [ἐξ]ορκί|ζω. — **3-4** ὁρκί|ζω σε, [τῆ]ς, Ἀρουιοβααρζα[γ]ραν M., W. — **5** τῆς Γῆς [υἱ]ὸν Κειστειβταβιτειο.τειβαλ M., W. qui supplevit adjuvante W. Kroll. — **7** ἐνψύχ[ου].ραπιρμιφι M.; ἐνψύχ[ου Ὀσι]ραπιρμιφι W.; παντὸς ἐνψύχου, cf. **241**, 7. — **8** δεσπότην Χιαμχ.. · ὁρκίζω M., W. — **9** Ἀλβαχαωβρη M., W. — **10** τὸν ἅγιον Ἑρμῆν, « ...das Beiwort ἅγιος .. später nicht mehr dem heidnischen Götterboten, sondern den Boten des Christengottes, den ἄγγελοι, zukommt » W.; οὐράνιον ἅ[γι]ον M., W. qui restituit. — **11** Κρ.α. τὸν ἐπίγειον ἅ[γι]ον ..νιν, τ[ὸν] χ[θό]νιον Ἀρχησαιν M., W. cuius sunt supplementa, [σ]ε M., W.; κρειφτον pro κρυπτόν? ἀλέον = ἀλάϊον = absconditum? — **12** γε-

πειεγενει . . |μενον M., ⟨γ⟩ ἐπει(γ)εγενει ⟨. .⟩|μενον W., cum hac interpretatione : « sehe ich in dem verschriebenen Worte das Part. ἐπιγεγενημένον. » — 14 Σεμεσιλαμ M., W. — 14-15 πάσης . . . . . |σιν ἀνθρωπίνης Λυπειυπω . . . . ν Σαβαώθ M., post πάσης W. scripsit [ψυχῆς κατὰ κτί]|σιν ; ἔωγσιν = ἔωξιν, cf. ἀνέωξα. — 15 τ[ὸν] τοῦ Σα[λο]|μόνος, Wuenschium sum secutus. — 16 σοῦ Ἀρμιμουθ M., Σουαρμιμουθ W., δευτέρου omiserunt M. et W. — 17 Μαρμαραωθ « ist jetzt aus dem Aramaeischen als « Herr der Herren » gedeutet von C. Brockelmann (*Bonner Jahrbücher*, 1899, n. 104, p. 193) » W. — 18 « Ob der θεὸς τῆς παλινγενεσίας pythagoreischen oder christlichen Vorstellungen entsprungen ist, muss zweifelhaft bleiben » W. ; Θωθαρραβαυ M., Θὼθ Ἀρραβαυ W. — 19 ὅλους . . ιευον . . Ἰάω M., ὅλους [ταμ]ιεύον[τα] Ἰάω W. ; ὁρκίζω M., W. ; ταύτης ἥσσε omisit M., ἡμέρας (ἧς) coniecit W. ex v. 21 ; ἥσσε = ἧς ? — 19-21 Deos esse diebus praepositos demonstrant, ut recte monuit W., nomina dierum apud Romanos usitata ; deos etiam horis praeesse indicant Pap. Mimaut, 193 sqq., Pap. Parth., II, 9, et Pap. W, p. IX, 36 ὁ τῆς ὥρας καὶ ὁ τῆς ἡμέρας θεός, quas citat idem. — 20 Ἀδωαωθ M., W. — 21 ταύτης ησσ M., ταύτης ἧς⟨ς⟩ W. ; « l'orthographe du mot Ἰσοῦ pour Ἰησοῦ . . s'explique aisément par l'*iotacisme* » M. ; saepe redit in magicis operationibus nomen Iesu, exemplo sit locus Pap. Par., 3019 a Wuenschio adlatus : ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τῶν Ἑβραίων Ἰησοῦ ; τὸν θεὸν τῶν M., W. — 22 Ἰ.σηα M., W. — 23 .ιαω M., W., ubi ego Ιθυαω ; τὴν διάνοιαν M., W. — 24 . . εγεμψεν.υενιπη M., W. — 25 ἀνθρώπων M., W., desunt quae sequuntur. — 27 χαρι|σάμενον Σπροψου M., W. — 28 κείνησιν ὀρθὴν Χε|ανξιν M., W. — 29 Deesse videtur post πατροπάτορα genetivus ; Φάνου Φοδσην M., W. — 30 δεδορημένον M., δεδορημήνον W. — 31 ἀπολύσαντά σε ἀπὸ δεσμῶν τοῦ βίου, iure contulit W. titulos hadrumetinos (*D. T.*, **286-294**) cum formula *adiuro te per eum qui te resolvit vitae temporibus* ; καὶ ἅγιον λύσαντά σε, ἅγιον [φρικ]τὸν [θε]ὸν . . μομαμ · M., W., qui coniecit. — 32 .θου M., [βυ]θοῦ W. — 33 Σθομ.νσητ M., W. — 34 τὸν ἀέριον τὸν πελάγιον, eadem sunt epitheta in supradictis (ad v. 31) hadrumetinis defixionibus *deum pelagicum aerium* ; « diese Worte nur den angerufenen Gott als Herrn der Weltreiche bezeichnen sollen » W. — 35-36 οὐράνιον τὸν πελάγιον τὴν ἄρκην . . . ν.ε . . λημένον M., W. ; suspicatus est W. scriptum fuisse in fine βεβουλημένον, et vult τὴν Ἄρκην civitatem fuisse Phœnicum ; W. Kroll, apud W., legit τὴν ἄρκην (intellegas *arcam*) σώζειν βεβουλημένον, rectius subodoratur F. Skutsc

(*ibid.*) corruptum esse locum et τὴν ἀρχὴν proponit. — 36 τὸν μονογενῆ, « μονογενής kommt auch ausserhalb der christlichen Anschauungskreise vor, so z. B., Pap. Par., 1585 : εἰσάκουσόν μου ὁ εἷς μονογενὴς θεός » W. — 38 Ωηιαω σε Ἰαφετιπρος M., Ωη Ἰάω Σειαφετι· προσ|ἐξορκίζω W. — 39 κατὰ τὴν . . ὄνομα Ἑκάτης τῆς Ὄρφου M., κατὰ (γ)ῆν [τὸ] ὄνομα correxit W. — 40 μαστηγοφόρου, Ἄδου τοῦ Λαμαδουτου M., W. — 41 χρυσοσανα . . ατμοποτι χθονίαν τὴν ἱππ . της M., χρυσοσαν[δαλ]ατμοποτιχθονίαν, τὴν ἵππ[ον] τῆς W.; χρυσοσανδαλιαιμοποτιχθονίαν, accusativo pro genetivo perperam posito, Hecatae probabiliter esse cognomen tribus elementis conflatum, χρυσοσάνδαλος (cf. **250** *b* 3), αἱμοπότις (= αἱμοπώτις = αἱματοπώτης), χθόνιος, cum Wuenschio existimo. — 42 ακ . . . M., Ἀκ[ταίης] W. « ist ergänzt nach Stellen wie Pap. Mimaut, 31 » ; Ἡεβουτοσ[ο]υαντ M., explevit W.; Νεβουτοσουαντ idem est magicum vocabulum atque Νεβουτοσουαληθ, cf. *D. T.*, **38**, 13. — 43 τὸ ἀνθινὸν ὄνομα οτιεμει M., recte scripsit W. τὸ ἀ(λι)θινὸν ὄνομα ὃ τ(ρ)έμει. — 44 η . νθος οὐρανὸς .ορβα..ορα M., [γῆ βυ]θὸς ex Pap. Par., 245, [Φ]ορβα..ορα W. — 45 αορφνοιορβασυ . . . . μολτιηιω φυλακή M., W. — 46 . ωπυφεραιω M., W. — 47 Φα[ο]υκεν Σαβαώθ Ὀρεοβορξαριρ W.; Φα.υκεν, ζαριρ M. — 48 ηνθαν-.ανιν κουχεωχ M., W. — 49 διακονήσης, cf. Pap. Par., 1508, 2045, 2065, 2076; τ προσιστιβολι M., proposuit W. τ(ῇ) πρὸ (στ') ἰδό(ν), hoc est ante diem sextum idus novembres, quod legi ιϚ' eumdem diem indicat. — 53 πυρός · τ[οῦ] Ὀλύμπου M., W. qui supplevit. — 54 Σκορτίου, coniecit W. agitatoris nomen fuisse Σκορπίος, quod mihi non liquet ; nec morem magis gero Villefossio pronuntianti : « Il me paraît hors de doute qu'il y a là une erreur de lecture et que, sur le document original, on doit trouver Σκόρπου; il s'agit évidemment d'un cocher nommé *Scorpus* (et non *Scortius*). La correction me semble absolument certaine. » (*Bulletin de la Société des Antiquaires de France*, 1900, p. 82.) Contra mihi certa est lectio Σκορτίου. — 57 π[ο]ιῶσιν restituit W. — 60 Αἰ . . τιτον, in commentario *Egyptus* M., Αἴ[γυ]πτον W. — 62-64 ου ατεν|τεινινα . καὶ Λαμπάδιον καὶ . αυ|ρον M., Οὐα(λ)εν|τειν(αν)[ὸν] καὶ Λαμπάδιον καὶ [Μ]αῦ|ρον W. — 64.69 Λαμπαδίου, Κηνσοράπου, his nominibus sive dominorum sive potius genitorum genetivo positis distinguuntur a quolibet homonymo equo Maurus et Bubalus. — 65 Χρυσασπινιου Ἴουβαν καὶ Ἰναον M., Χρύσασπιν, Ἰουίουβαν καὶ Ἰν(δ)όν W. — 66 Παλμάτιον M., W. — 67 καὶ . πνιον M., καὶ [Κά]πνιον W. — 68-69 Κην|σόραπον M., Κῆν|σορα Πο(λιό)ρεινα W. « Πολιόρριν ist richtig gebildet (cf. πλατύρριν, πολιόθριξ)

und erscheint mir als Pferdenamen durchaus möglicht. » — 69 Ἔρεινα mihi est Ε(ὖ)ρ(ε)ινα. — 76-78 προ|λα. έτωσαν ἐπὶ νεί|κην η ἔλθωσιν M., προ|λα[β]έτω, (ὡ)ς ἂν ἐπὶ νεί|κην (μ)ὴ ἔλθωσιν W.

Multiplices illius tabellae formulas, adhibita in comparationem defixione hadrumetina (*D. T.*, **271**) eodem fere tempore confecta, solito ingenii acumine enucleavit Wuensch, cuius commentationem paucis comprehendere operae pretium est. Manare has nostras diras e Iudaeorum maxime religione, quae ducebatur perficiendis operibus magicis efficacissima, et qui unus sed multimodis agens invocatur deum non alium esse atque Iahve in Testamento Vetere praesentem decretoriis fidem fecit argumentis. Praecipuum circa illud elementum externa glomerantur e gentili et Aegyptiorum potissimum superstitione desumpta, βάρβαρα ὀνόματα dico ut sunt Νειχαροπληξ (v. 3), Αχραμαχαμαρει (v. 8); inducuntur quoque Graecorum numina, Hermes animarum ductor (v. 9-10), praesertimque triplex Hecate et Ἀνάγκη variis ornatae cognominibus (v. 39-48); nec tandem absunt Gnosticorum Aeones, v. g. Ἰησοῦς (v. 21); « so trägt unsere Tafel den Charakter eines Compromisses. »

243. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,16, lata m. 0,11, dextrorsum maxime et infra sinistrorsum mutila, traditur fuisse reperta convoluta in quodam sepulcro officialium imperatoriorum; quot desint in dextro margine litterae incertum est. Tertio p. Chr. n. saeculo videtur adsignanda.

Βυλαμω Signa magica. χυχϐαχ[ϐαχυχ]
ευ[λ]αμω βαχαγξ[ιχυχ]
λαμωευ Signa magica. βαθητ[οφωθ]
αμευλ θενχ — — —
μαευλω θεχ — — — —
ευλαμων
ουοιοακιδιοσυω αιταιωουσω — — —
ιαω οοοσσσιρρω σιφερμουχ μουωρ . θ — — —
φνουνοϐοηλοχλο βαζαρα βαζαρα β[αζαρα ?]
διὰ τὸ μέγα ὄνομα Ιτοκονιεν ϐϐ — — —
ερε[χι]σιφθη αραρακαραρα ηφθησικη[ρε]
ρεχ[ι]σιφθη αραρακαραρα ηφθησικηρ
εχισιφθη αραρακαραρα ηφθησικη
χισιφθη αραρακαραρα ηφθησικ
ισιφθη αραρακαραρα ηφθησι *es* — —
σιφθη αραρακαραρα ηφθης *[n]ec se m[oe]r[e possint?]*
ιφθη αραρακαραρα ηφθη *in pro[elio?]* — — —
Vacat. φθη αραρακαραρα ηφθ *sate inpodesate os* . —
θη αραρακαραρα ηφ *tus omdaite in pro[elio?]*
η αραρακαραρα η *cursare inpodisate ra*
ευλαμω αραρακαραρα καραραηφθησικ[ηρε]
υλαμω *sera* ραρακαραρ *lvite* καραραηφθησκη[ρ]
λαμω *m . elsi* αρακαρα *illum* καραραηφθησκη
αμω *cidite do.* ρακαρ *oamu eiu* καραραηφθη *s* — — —
Vacat. [μω] .. *s inp...* ακα . *omios uti* καραραηφθ — — — —
[ω] . *cursore* κ . . *nes* . . *o* . *b* καραραηφθ — — — —
tinos . . . . . *vesili victori* καραραηφ *s* — — — —
κισιφθη *larum* . . . . . *victima ut* . καραραη *a* . — — — —
ισιφθη *rim* . . *r* . *scrienalum la* καραρα *li* — — — —
σιφθη καραρ *caos* — — — —
ιφθη *sep* . . . *ti* . *dierum in pr* . καρα *casis pa* — — —
φθη . *te dis[f]ran[g]ite* . . *asor* . *sia*. καρ *meis in pr* . — —
Vacat. θη . . . . *onissima* . *nostro* κα *in crastino die* —
[η] . . *n sale e* . *as ipsoru(m?)* κ *cundesate is eos*
— — — *nietur p* . *asa* . *et cursoro[m?]* — — — —
— — — . *spe* . *a* . . *testis su* . *r* . *ie* . *asiget* — — — —
— — — *su* . *tellun* . . . . . *veneti et i* — — — —
— — — . . . . *.nov* . . . *id* . . Vacat ?

Defiguntur agitatores factionis venetae et alterius cuius nomen periit (v. 37) ne possint eorum equi postero die in circo vincere.

Post confectam signis magicis, Ἐφεσίοις γράμμασι et βαρβάρων ὀνομάτων graece scriptorum ludis tabellam, ab altera probabiliter manu textus adiectus est latinis et cursivis nunc paene evanidis litteris exaratus, et ita inter graeca vocabula insertus ne dicam mixtus ut quo sit legendus ordine dubitem.

16 *nec se mo(v)ere possint* temptavi ex titulo hadrumetino **275**, v. 30. — 17. 19. *proelio*, cf. **250** *b* 6. 13. — 18. 20 *inpodesate* = ἐμποδίσατε, cf. **187**, 56. — 19 *tu* vel *cu*. — 22 Restituendum [*so*]*lvite*. — 24 [*oc*]-*cidite* vel [*con*]*cidite*; *mu* vel *rnu*; *eius* mihi veri simillimum. — 26 *cursore* vel *cursare*. — 28 *larum* vel *harum*. — 31 *sep* vel *ser*. — 32 Supplendum forsitan *disfrangite* [*il*](*l*)*as*? — 34 *sate* vel *pate*; *cundesate* = συνδήσατε; *is* pro εἰς? — 35 *p.asa* vel *r.asa*. — 36 *asigel* vel *ariret*. — 38 Potest ibi fuisse ludorum diem et *id*[*us*] datum.

244. Legi et descripsi.

Tabella opisthographa, alta m. 0,135, lata m. 0,08, ibi reperta convoluta ubi titulus **234**.

A

Β α κ β ρ α κ κ α β ρ α κ κ ρ α

θ	ρλουιαθ . θθεκκρου		β
α	εθε	Hominis	ρα
θ	βυβ	rudis protome	....χε
χ	αλραβ	flagellum(?)	αβ
α	ραισιρε	sinistra tenentis.	ρα
κ	λ.αις		χε
β	ραβ..ρ		αη
ρ	ν...		..
α	Octo carceres circi.		.
κ	καρουρακθα		η
κ	βραχχθαθ		ε
α	.ηθαειεουμα		ει
ρα	νεσφομει		ν
ργ	ηιθουηεμν		θ
βρ	εσιαβαθ		ν
ακ	σατεσετετ		.
.ρ	ρυρζεινυλυε.		
α	.ανε...ν...		

B

t . . nioco . . . . . e
cripus . . . .
eoum o . . . n
. . . rim . . . . . .
5 *retinete iapran*
ur in ispatium

Ad agitatores circenses pertinere defixionem demonstrant, in *a* figura hominis cum flagello et carceres circi (cf. *D. T.*, **172**; **233**); in *b* versus 5-6.

A. — Mera sunt βάρβαρα ὀνόματα.

B. — 6 *ispatium* = *spatium*, cf. **253**, 65.

245. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,10, lata m. 0,095, circumcirca mutila, ibi probabiliter reperta convoluta ubi titulus **234**.

Signa magica. Protome hominis loricati, ut videtur, serpente implicati. Signa magica.

. . χοχ . . ορ . . λο . . . . .
αννι . . . . Signa
. . . . magica.

In aversa parte dextrorsum in altitudinem extenditur duplex linea.

Figuratum hominem lorica indutum agitatorem esse nemo infitiabitur (cf *D. T.*, **15-16**).

Descriptae infra tabellae (**246-254**) prodierunt ex amphitheatro; quarum de inventione in hunc modum retulit Delattre (*C. R. Acad. Inscr.*, 1897, p. 318) : « Nous avons trouvé dans l'arène un souterrain aboutissant à une sorte de cul-de-sac carré, ouvert à la partie supérieure, au niveau même de l'arène. Il était rempli de terre noire au-dessous de laquelle on rencontra, en creusant,

une très épaisse couche de sable rouge. Il en sortit quantité de monnaies romaines, des lampes de basse époque, quelques clous en fer, des stylets en os et en cuivre, des bagues, des morceaux de charbon et de verre et enfin **55** *lamelles de plomb* [vide supra, p. 287] roulées sur elles-mêmes. » Scimus immissas potissimum fuisse devotorias lamminas ad corpora mortuorum qui non necessaria morte sed vi interierant. Igitur cum elegerint pugnaturi gladiatores hanc amphitheatri cellulam ad defixiones in aemulos scriptas νεκυδαίμοσιν aut inferis diis committendas, atque in ea, ut Wuenschii verbo utar, « tabellarum archivum » a Delattrio repertum sit, quis neget ibi depositos fuisse occisos venatores aut bestiarios ceterosque priusquam in sepulcro humarentur? Conicienti Wuenschio harenam ita cruore maduisse ut ad nos rubra permanserit caute morem gero.

246. Cagnat, *Musée Lavigerie*, II, p. 91, cum imagine heliotypica, tab. XXII, 2, titulum non descripsit ; Wuensch, *Flucht.*, p. 266, n. 18 ; contuli.

Tabellam opisthographam, altam m. 0,11, latam m. 0,15, repertam Delattrio auctore convolutam in amphitheatro, qui explicuit cylindro vel nescio quo torculari exaequavit ut insculpta imago clarior appareret, maximo vero litterarum detrimento.

Adest in lammina Mercurius petaso in capite caduceoque in sinistra insignis, qui sinistro genu pectus iacentis hominis premens, eum haud aliter ac Mithras taurum iugulat. Ad dextram dei partem stat belua pluribus capitibus conspicua quam tricipitem Cerberum nuncupare vix dubitabo. De hac in amphitheatro karthaginiensi reperta defixione, iure memoravit Cagnat, Tertulliani locum adhibens (*Apol.* 15, « Risimus et inter ludicras meridianorum crudelitates Mercurium mortuos cauterio examinantem vidimus »), in eadem urbe servum cui ministerium esset gladiatorum cadavera virga candenti post pugnam explorandi, Mercurium induere solitum fuisse. Non minus opportune notavit Wuensch tam illum servi in amphitheatro vestitum quam hanc in tabella imaginem ex uno fonte manare; quem enim non raro graecae tabellae nominant Ἑρμῆς χθόνιος, in mortuos imperium habet.

De titulo narrat tantum Cagnat : « Tout autour [Mercurii] sont accu-

mulés dans tous les sens des lettres grecques et latines, ainsi que des caractères qui semblent n'appartenir à aucun alphabet, des signes cabalistiques. » Quae ex Cagnatiana tabula coniecit Wuensch infra notabuntur. Ego cum plumbum non satis diu tractaverim in museo sancti Ludovici, et confusae omnino sint litterae in imagine delineata quam mecum Delattre benigne communicavit, inspecta eadem Cagnatiana tabula haec videre mihi visus sum.

A

. . . .
. . . .
αδ . ουδατος καὶ ου
κ . . . . τα θου
ῥοσέους . . . .
τας . . . . .
ταουτη . . . .
να . . . . .
χθες . . . .
Ἑρμες . . . . ε
πεμ . . . . .
αδ . . . . .
ῥυγοπύ[ρετος] . .
. . . .
ξν . . κεν . . . .
πονου καταδ
ε
κε
δε
Ἑρμεε
ου
.
.

Figura
Mercurii.

κάτοχε
ην
νκα

. . . . .
πολ
νον ταμ
ν καιι
.[. . κε
. αντλο
κουικο
σδα . . . ι .
. . . δ . . .

De significatione tabellae infra disputatur ad v. 5.

A. — 3 . . . ειδατος καί W., qui docuit probabiliter agitatores ibi fuisse designatos. — 5 Cum Wuenschio iterum ibi consentio. Agitatores hoc

titulo obligari ille denuo locus, si modo recte legimus, demonstrat, quod tamen mihi plane mirum est cum prodierit ex amphiteatro lammina et figuratus Mercurius gladiatoribus potius conveniat. — 6 τας vel τους; ἵπ[πο]υς [ἀδυ]νάτο[υς] W. — 10 Ἑρμες vel Ἑρμεε = Ἑρμῆ? ut in v. 20; Mercurium igitur a defigente fuisse invocatum omnibus patet. — 13 Supplevit W. — 16 « wohl der Rest eines Eigennamens und der Anfang eines Verbums [κατάδω] des Fluchens » W., probabiliter. — 23 σδα vel σδν.

B

Alterum latus non satis perspexi ut evanidas paene litteras temptarem describere.

247. Legi et descripsi.

Tabella supra mutila, alta m. 0,07, lata m. 0,066, reperta complicata in amphitheatro, maioribus et cursivis quas dicunt litteris exeunte altero aut ineunte tertio p. Chr. n. saeculo conscripta.

		Homo stans (Typhon-Seth?)	
. . . .	hastam dextra	serpentis capite insignis, tenens	fulmen(?) sinistra.

[occi-]
dite
exter-
minate vulnerate Gallicu que[n]
peperit Prima in ista ora in [am-]
piteatri corona et ar . a . . a . . . .
ludes orno . . pe oc ter . . a . . . ias

gula . neiu	Vacat.	*que p . . . . . . ave*
rite oc tene il		*li manus obliga . . .*
. . . obture		*non liget ur[su] ursos*
. . . .		*par ill . u . . . ra . orat*
. . . . .		*obliga illi pede[s] m[e-]*
Vacat.		*m[br]a sensus me-*
Signa magica.		*dulla;*

obliga Gallicu quen peperit Prima ut
neque ursu neque tauru singulis plagis oc-

cida[t n]eque binis plagis occid(a)t neque ternis
plagis oc[ci]dat tauru ursu; per nomen
dei vivi omnipotentis ut perficeatis; iam iam
cito cito allidat illu ursus et vulneret illu.

In Gallicum, Primae filium, venatorem dirae pronuntiantur ut taurum et ursum in amphitheatro nequeat occidere sed allidatur ab eis.

Si fuerunt scripti versus in dextro margine ad fulmen (?) evanuerunt; exarati sunt in media lammina v. 4-7 in ipso corpore viri figurati, v. autem 8-13 ad eiusdem crura utrinque.

1 Pessum iit daemonum nomen quod ante *occidite* dubio procul dabatur. — 4.15 *Gallicu(m) que[m]* facile emendes. — 4-5 Extremae leguntur in fragmento litterae. — 5 *(h)ora.* — 6 *amp(h)it(h)eatri; corona* de spectantibus in amphiteatro dicitur, cf. **250** *b* 7.16. Incertissima sunt quae inde ad v. 9 leguntur vocabula. — 7 *ludes* vel *luces*?; *oc* vel *ue.* — 8 *gula* vel *iula.* — 10 *ursu* quem pro *ursum* restitui spatii causa (cf. v. 4.15-16.18.20), potest errore in vicem *tauru* fuisse substitutum (cf. 16.18). — 14 *medulla(m).* — 19 Minime frequens est illud *dei vivi* in his defixionibus, cf. **248**, 2; non vidi in plumbo *perficiatis.*

248. Legi et descripsi.

Tabella opisthographa, alta m. 0,06, lata m. 0,053, sinistrorsum et infra mutila, reperta convoluta in amphitheatro; scripta fuisse videtur tertio p. Chr. n. saeculo, mixtis maioribus et cursivis litteris.

A

. . . . be sancte ati-
[uro t]e per deum vivu-
[m ut] facias Tziolu q p
[Rest]uta et Tzelica

[appa]	Daemon stans	*ritorem en . a*
[Ades]	longis auribus et asinino (?)	*icla q p Victoria*
victos	capite insignis,	*exactos exi-*
per-	pateras (?) duas	*liatos ex⟨i-⟩*
vic-	sinistra gerens, fascem (?) dextra.	*pilatos*
tos		*plaga-*
		tos;

obligo
[et] inpli-
[co et tib] *i trado*
Periit *[Adesicla q p] Victoria*
ementia
lamminae particula. *ivi Adesicla q p*
[Victoria, facias]

B

vulneratos [cru-]
entatos de an[pit-]
eatro exire i(n) di[e]
muneris, fili[os Ae-]
miliani pri[di]e idus
ianuarias sive id-
us; age age iam
iam cito cito ἤ[δη]
ἤδη τα[χὺ ταχύ.]

Defiguntur Ziolus, Restutae filius, Zelica apparitor et Adesicla, Victoriae filius, ut vulnerentur in amphitheatro die duodecimo vel decimo tertio mensis Ianuarii.

A. — 1 *be* vel *ce*, obscurum est daemonis nomen; *a[d]iuro* intellegendum. — 2 *per deum vivum*, cf. **247**, 19. — 3.4 *Tziolu(m)*, *Tzelica(m)* interpretari malui *Ziolum* et *Zelicam* ad similitudinem tituli lambaesitani (*C. I. L.*, VIII, 3450) ubi *Tziro* = *Ziro* legitur, quam

Tiolum et *Tielicam*, collato karthaginiensi (*ibid.*, 13854), qui *Pretziosa* = *Pretiosa* exhibet (e tertio exemplo ammaedarensi, *Tza*, *ibid.* 353, nihil certi eruas). — 3. 6. 17 Insueta ratione contrahitur formula *q(uem) p(eperit)*. — 4 Minus est spatium quam ut emendetur [*Restit*]*uta* et liquidum apparet in **249** *a* 7; *b* 2 *Restuta*. — 5 *apparitorem* temptavi, ut suo designetur officio Zelica, matris mentione Ziolus et Adesicla. — 6. 15 Nomen *Adesicla(m)* e v. 17 restitui. — 7-14 Hoc ordine sunt legendi : ... *victos pervictos exaclos exiliatos expilatos plagatos; obligo et implico et tibi trado...* — 7 *exaclos* corruptum fortasse pro *exanclatos* (= exhaustos). — 8 *pervïctos*, praeposita syllaba *per* vis verbi augetur, cf. **250** *a* 2. 22; *b* 9. 17; *exiliatos*, informatum est, ut quidem sentio, ex adiectivo *exilis* participium ut si *extenuatos* dixisset. — 9 *expilatos* victoria?

B. — 1 Nihil deesse scito in summa lammina, quapropter in imo alterius partis margine *facias* inserui coniectura. — 2 *pit* non *phit* scripsi, nam tribus tantum litteris est locus, ceterum *ampiteatrum* fere usurpatum fuisse demonstrant proximae karthaginienses tabellae (**247**, 6; **250** *b* 7. 16; **252**, 12; **253** passim). — 3 *i(n) die*, iuncta videntur prius *i* et *d*. — 4-5 *filios Aemiliani*, si quidem recte emendavi, eosdem esse quos supra nominatos habemus, Ziolum, Zelicam et Adesiclam uno patre diversis matribus genitos non negaverim. — 8-9 Post latina vocabula graecis usus est magus utpote efficacioribus.

249. Legi et descripsi.

In tribus fragmentis tabellae opisthographae, latae ut nunc est circiter m. 0,12, repertae in amphitheatro convolutae, altero p. Chr. n. scriptae probabiliter saeculo. Paucas periisse in dextro margine litteras, non magis quam quattuor aut quinque in media lammina inter fragmenta 1 et 2, persuasum habeo, quot desint in sinistro nemo pronuntiare audeat.

A

1	2	3
[Ἐξορκίζω σε ὅ]στις . . π[οτ' οὖν εἶ]		κιτο . οτ
[. . . δαιμόνιον] πνεῦμα κα[τὰ		το]ῦτον ου
τοὺς ὅρους ο		ι κατα .
μενου κιμέ[νου?]		ενου
οση ἄρκους με	.	εθε τὸν
οσιτζ . η εν ἔθηκεν Οὐικτωρία	ει τὸν Τζείου⟨ου⟩λον ης	
[ἔ]θηκεν Ῥεστοῦτα σουμβιετα ο	ολιμη φιλίαν επρα	
ολιμε σωματει μὴ ιπτουκια αν	εστωσιν σουω εἰς τω	
γεδραγμένος ἐν τοῦ βυθοῦ κ	. καθίσας ἐπί τῆς πέτρα[ς]	
ω ὄνομα ὁ ἀληθινὸν ανετ	εινωνι στωματει λα	
. ελευ εἰς ἀποδετοι εἰς εταυ	εἰς τὸ πλακιον δήσατε	
[συν]δήσατε μὴ δυνάσθωσαν θη[ρεύει]ν μὴ ⟨ε⟩ἰδεῖν μὴ κρα[τεῖν]		
μηδὴ [δυνάσθ]ωσαν καὶ μη......εινειν τοὺς ἄρκους		
ἐξορκίζ[ω]	ον	ε τὸν Τζίο[υλον]
		σορονα
		δεγας ζε
		εχιφισατο

B

1	2	3	
er leg[.	*T]ze*	*i-*	Vacat.
olu q p Restu[t	*a et*	*o*	
[Ade]siola q p Victor	*ia*		

In eosdem venatores Ziolum, Restutae filium, et Adesiclam, Victoriae filium, quos iam in praecedenti tabella obligatos deprehendimus conscripta videtur defixio.

A. — 1-2 Temptavi dubitanter e supra editis (**234** sqq.; cf. **250** *a* 27-28) agitatorum tabellis. — 3 τοὺς ὅρους num de amphitheatri podio dicatur incertum est. — 4 Tria esse in hoc versu participiorum vestigia non negaverim. — 5. 13 ἄρκους, de ursis in munere occidendis rem agi in propatulo est. — 6 Init., corrupti nominis *Adesiclae* aliquid hic subesse conicere licet, quod ceterum in *b* 3 vitiatum quoque apparet; εν ἔθηκεν = ὃν ἔτηκεν; Τζείου⟨ου⟩λον, ει ex η correctum veri similiter; ης non expedio. — 7 ἔθηκεν, cf. v. 6; Ῥεστοῦτα, cf. *b* 2 et **248** *a* 4; σουμβιε, cum σύμ-

διος conferendum? — 7. 8 ολιμη, ολιμε, λι potius quam ν. — 8 σώματ⟨ε⟩ι; de ιπ valde dubito. — 9 Emendandum est forsitan [π]ε[π]ραγμένος vel γε[γ]ρα[μ]μένος; πέτρας cum *r* cursivo latinae scripturae. — 10 ὄνομα ὁ (= τὸ) ἀληθινόν, cf. **242**, 43; στώματει = στ[ό]ματ⟨ε⟩ι vel σ⟨τ⟩ώματ⟨ε⟩ι, cf. v. 8; in fine λα vel χα. — 11 ἀποδε(κ)τοί?; πλακιον, de πλαίσιον cogitare possis, vicina sunt enim litterarum ductibus Κ et ΙC. — 12 θη[ρεύει]ν convenit in venatorum defixione. — 14 Τζίο[υλον] ex v. 6 restitutum. — 15 Cum sit σ in formam litterae *c* insculptum et *r* simillimum ei quod iam in πέτρας (v. 9) notavimus, utrum σορονα an *corona* legam haereo. — 16 ζε = *die?*, cf. **253**, 10. — 17 Minime liquida sunt φ et σ.

B. — 1-2 *Tz⟨e⟩iolu(m)*, cf. *a* 6. — 2-3 *q p*, cf. **248** *a* 3. 6. 17. — 3 *Adesiola*, perperam, ut quidem sentio, pro *Adesicla*, cf. supra *a* 6 et **248** *a* 6. 17.

250. Cagnat, *Musée Lavigerie*, II, p. 87-88, 90-91, cum imagine heliotypica, tab. XXI, 1; XXII, 1; Cagnat, XXXV, 1899, p. 191, n. 105, tab. XVI; Wuensch, *Flucht.*, p. 260-265, n. 16; cf. Delattre, *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1897, p. 318-320; contuli.

Tabella opisthographa, alta m. 0,155, lata m. 0,115 (C., p. 90, m. 0,17 × 0,125; C. et W., m. 0,17 × 0,15; D., m. 0,16 × 0,12), reperta convoluta in amphitheatro. Unus est totius defixionis tenor; *a* autem in altitudinem ponitur, *b* in latitudinem extenditur. E scribendi genere, quod vulgo cursivum dicunt, titulum recte retulit Wuensch tertio p. Chr. n. saeculo; παλίμψηστον vero fuisse ut monuit idem non concedam.

A

Βαχα[χυχ . . . . . .] *qui es in Egipto magnu[s]*
demon, obliges perobliges Maurussum venatorem quem peperit Felicitas;
Ιεκρι *auferas somnum, non dormiat*
Maurussus quem peperit F[e]licitas;
Παρπαξιν *deus omnipotens, adducas*
ad domus infernas Maurussum quem peperit Felicitas;
Νεκτουκιτ *qui possides tractus Ita-*

lie et Campanie, qui tractus es per Acerushium lacum, ⟨perducas ad domus tartareas intra dies septe⟩ perducas ad domus tartareas Maurussun quem peperit Felicitas intra dies septe; Βυτυβαχχ demon qui possides Ispaniam et Africam, qui solus per marem trassis, pertransseas hanimam et ispiritum Maurussi quem peperit Felicitas; pertranseas omnem remedium et omnem filacterium et omnem tutamentum et omnem oleum libutorium; et perducatis obl[i]getis pe[r]obligetis . . . . etis apsumatis desumatis consu[m]at[i]s cor membra viscera interania [M]auruss[i . . . .] quem peperit [Felicitas;]

et te ad[iu]ro quisquis inferne [es] demon per hec sancta nomina necesitatis

B

μα[σ]κελλει μασκελλω φνουκεν[τα]βα[ωθ] ὀρεοβαρζαγ[ρα] ῥηξίχθων ἱππόχτων πυρκτων . . . . φιτ . . ιτ . η . ω . ρ . . κερβερωσκάνδαλε κατανεικάνδα[λε] *depre[ndatis] [e]t faciatis pallidum mextum tristem* **12 litterae** *. . mutum non se regentem Maurussum quem pe[pe]r[it] Felicitas; in omnem proelium, in omni certamine evanescat ruat . . . . tr . . . . e Maurussus quem peperit Felicitas; desub ampitiatri corona* **12 litterae** *eatem auram patiatur Maurussus quem peperit Felici[t]as; . . . . ere [non] possit, perversus sit, perperversus sit Maurussus quem [p]e[pe]rit Fe[licitas, . .] nec lac[neos] possit super ursum mittere, non alligare* **10 litterae** *[c]onlega[m] tenere omnino non possit, manos illi et ro[bur?* **9 litterae** *pedes illi obligentur, non possit currere, lassetu[r* **14 litterae** *]e ha]nimam et ispiritum deponat in omnem prolium, [in] omni[bus cong ressionibus depannetur vapulet vulneretur . . . . . . ur . . . . e [manus alienas inde [f]igatur traatur exiat Maurussu[s quem peperit] F[elicit]as; desub ampitiatri corona facie at terrae* **9 litterae** *. . te cito depremite defigite perfigite consu[mite . . . . . Mau]ru[ssum] quem peperit Felicitas; et remise ferarum morsus* **9 litterae** *fe . . [t]am tauros, tam apros, tam leones quae . . . . . . l [. . . . Maurus]sus quem peperit Felicitas occidere possit . . . m* **12 litterae.**

Copiosis et infestissimis diris defigitur Maurussus venator, Felicitatis filius.

Post Cagnatum qui primus titulum legit — tres tantum vel quattuor versus ediderat Delattre — non pauca Wuensch ad imaginem feliciter saepe, interdum audacius quam par est restituere temptavit. Quos secutus, quorum lectione adiutus, multa et ego ex tabella emendavi, quae supra habes.

A. — 1 Omisit C.; [Βα]χβαχ[αχυχ] *quisquis es inferne* W.; Βαχαχυχ saepissime redit in defixionibus maximeque Sethianorum (*D. T.*, **140-187**); idem est finis versus in **230** *a* 1, ubi vide quae de nominibus et epithetis daemonum notavi. — 2. 15. 29 *demon* = *daemon*. — 2-3 *venatorem* recte W., *quem rem?* C., non fuit igitur Maurussus puer, ut docuit Delattre; eius nomen pro *Maurusio* (*C. I. L.*, VIII, 8501, in titulo sitifensi a. 225) usurpari putat W. — 4 Νέκριε W. — 5 *Fe[l]icitas*, C., W. — 6 Παρπαξειν C., *Musée*. — 9 Κοκτουκιτ C.; Νοκτοῦρνε W. — 11 *Acerushium* = *Acherusium*; quem lacum esse *Acherusiam paludem* prope Cumas in Campania cum Wuenschio existimo. — 11-12 Delenda sunt vocabula *perducas* — *septe*, etenim « sind Dittographie; der Zauberer schrieb diese Zeilen noch einmal (v. 13-14), da er den Namen des Verfluchten beim ersten Male vergessen hatte » W. — *septe* = *septe(m)*, cf. 14. — 13-14 *Maurussun* vidi, non *Maurussum* C., W. — 15 Ρυτυραχχ C.; Φερτυβαχχ W. — 16 *marem* = *mare*. — 17 *trassis* pro *tra(n)s⟨s⟩is* ponitur; *pertrans⟨s⟩eas* legendum est et « traicias » intellegendum; *ispiritum* = *spiritum*, *hanimam* = *animam*. — 17-19 Iterato verbo *pertranseas* deceptus *hanimam* — *Felicitas* neglexit typotheta apud C. — 18-19 *peperit Felicitas*|[*transe*]*as pertransseas* W. — 19-21 Sensus est : per te irritae cadant omnes artes quibus Maurussus maleficia et devotiones fugare temptabit. — [*phy*]*lacterium* hic pro amuleto quocumque sumitur, ut apud Marcellum Empiricum, *De medicam.*, VIII, 27; *oleum libutorium*, id est « quo delibutus incantamenta arcere conatur » W.; *omne⟨m⟩* facile emendabis. — 22-26 Postquam singulos daemones evocavit Maurussi inimicus, supradictos quinque nunc simul in adversarium convertit. — 22 *obligetis*, *perobligetis* C., W. — 23 ..... *e*[*t*]*is*, *ap*... *ruatis* C.; [*su*]*matis apsumatis* W. — 23 sq. *consu*[*ma*]*tis* C., W. — 23 *viscera* in superiore corporis parte locantur differuntque ab *interaniis* (= *interaneis*) quae sunt eadem atque intestina. — 25 sq. [*Mau*]*russ*[*i*] *quam..... peperit* [*Felicitas*] C., [*Mau*]*russi quem peperit* | [*Felicitas*] W. — 27 sq. *et te ad*|[*iur*]*o* c., *et te ad*|*iuro* W. —

29 ..... *s per hec* C., [*es necydem*]*on per hec* W., sed minor est locus quam ut tot litteras contineat; *hec* = *h*(*a*)*ec; necessitatis* W., certa autem est lectio *neces*(*s*)*itatis* quam dedit C. — *Quisquis inferne es daemon*, cf. ὅστις ποτ' οὖν εἶ νεκυδαίμων in agitatorum defixionibus (**234-240**; **242**). Qui scripti sunt in latere versus (27-29) postea fortasse addidit magus ne quem daemonum neglectum relinqueret.

B. — 1-3 Omisit C. — 1 [μασκ]ελλειμασκελλω φνουκε[ν]ζ[α]β[αωρεοβ]αρζαγβα W. — 2 π[υ]ρικτων παν[φο]ρβ[αφορ]βω[φορβα] W.; πυρ(ί)κτων legas. — 3 κερβεροσκάνδαλε καταντεσσάνδα[λε *et*] *te qu*[*isquis es*] W. Quae hic dantur nomina magica prodeunt et in aliis tabellis, e. g. *D. T.*, **38**, 27-29; **242**, 41 sq. — 4 ... *pallidum* ... tantum dat C.; [*d*]*emon facite pallidum mextum perustum super* [11 litterae desunt] ..*tem*.. W.; *mextum* pro *maestum* corruptum fuisse patet. — 5 ... *regentem Maurussum quem pe*[*perit Felicitas*] C.; dubitat W. utrum *misere* (*e*)*gentem* an *remisse regentem* sit accipiendum, additque *Maurussum quem peper*[*it Felicitas*]. — 6 *nec... quiescat filia...* C.; *nec quiem inve*[*niat*] *somni certam nec quiescat intra d*[*iem n*]*ec n*[*octu qui*]*esc*[*at*] W. — 6. 13 *omn*[*i*] *proeli*[*o*]. — 7 Post *Felicitas* nihil dat C.; *M*[*auruss*]*us — Felicitas et lesuram intrancorum...* W.; *desub — corona*, cf. v. 16. — 8 Haec tantum C... *patiatur — Felicitas; et tensuram patiatur* — [*Felicit*]*as...* W. — 9 *quem* [*peperit Felicitas*] C.; *q*[*uem peperit Felicitas*] W. — *perperversus*, hic recte observat W. eum qui titulum scripsit verborum vim libenter auxisse praeposita syllaba *per*, cf. *a* 2 *perobliges*, 22 *perobligetis*, *b* 17 *perfigite*. — 10 [...*pos*]*sit — non...* C.; ...*possit — non...* W.; *lacueos* = *laqueos*. — 11 *ere omnino — manus illi...* C.; [*venab*]*ulum tenere — manus illi...* W. — [*c*]*onlega*[*m*], alterum fortasse gladiatorem eiusdem collegii; *manos* perspicuum est in tabella. — 12... *obligetur — lass*[*e*]*t*(*ur*)... C., W., qui tamen *lassętur* ponit. — 13 [*ani*]*mam — omnem...* C., [...*anim*]*am — omnem prolud*[*ium*]... W.; *hanimam* scripsi ex a 17; *prolium* = *pro*(*e*)*lium*, cf. v. 6. — 13-14 *congressionibus* conieci ut vocabulo dispari eadem maneat sententia atque in v. 6. — 14 ...*vapulet numeretur...* C., ... *uper....etur vapulet numeretur...* W. — *depannetur*. « *depanare, dilacerare* », *Liber Glossarum* 525 (Migne, *P. L.*, LXXXIII, col. 1346, Ad S. Isidori opera Appendix XXIV). — 15 ...*defigatur traatur? exiat Maurus*[*sus quem peperit*] C., ...*tur exeat Maur*[*ussus quem peperit Felicitas*] W.; legitur in tabella *indeeigatur*, quod recipere non potui nisi correctum. — [*man*]*us alienas*, adversariorum scilicet in amphitheatro; *exiat* = *exeat* (*e vita*) recte W.

— 16 [*Felicit*]*as..... patiatur... corona...* C., [...*p*]*erdere lig.... torem coronas abeat n*[*ec*]... W. — Rara est apud scriptores duplex praepositio *desub* et saepius in titulis invenitur utpote quae sit e cotidiano sermonis usu desumpta, cf. Hand, *Tursellinus*, II, p. 282 sq.; *ampitiatri* = *amphitheatri; corona* de circumstantibus hominibus dicitur, cf. **247**, 6; *at* = *ad*. — 17 *...deprimite — consu*[*mite Maurussum*] C., *....deprimite — consu*[*mite*] *Maurussum quem* W.; *depremite* certum est. — 18 [*quem*] *peperit Felicitas ut eum...* C., [*peperit*] *Felicitas* ⟨*quem peper*[*it Felicitas*]⟩ W. de dittographia minime dubitans; *remise* id est *remis*(*s*)*e*. — 19 Omisit C., ... *tu...... per... es..* W. — 20 ...[*quem peperit*] *Felicitas... possit*. C., [*Maurussum quem peperi*]*t Felicitas* [*ne vinc*]*ere possit* W.

Quanquam et nunc nonnulla obscura sunt in hac tabella, iam non, credo, dicat Wuensch quae prius : « Es ist sehr zu bedauern, dass von der Rückseite so wenig zu lesen ist ; das Ganze würde uns wohl einen hübschen Einblick in die Sprache der *bestiarii* gewähren. »

251. Legi et descripsi.

Tabella duobus fragmentis constans et tripertito scripta, alta m. 0,09, lata m. 0,235, supra infraque et in sinistro margine paulum mutila, reperta convoluta in amphitheatro; maioribus et cursivis mixtis litteris exarata est adsignarique potest altero p. Chr. n. saeculo.

[Adiuro vos a]nime ... n . asse uius loci
[per] ec sancta nomina Psarchyrinχ
oncrobrotescirvio arcadams
ter vo⟨o⟩s adiuro anime uius loci
ere⟨re⟩cisipte araracarara
eptisicere [c]ycbacyc bacaci-
cyχ bacaχicyc obrimemao
saum
obriulem patatnaχ apoms-
psesro [i]aω iossef ioerbet
[i]opacerbet bolcoset date
interitu is venatoribus
Metrete Syndicio Celsano
Atsurio Felici Cardario
Vincentio ne viribus suis
placere possint;
adi[u]ro vos per nomin[a]
. . . . audita o . . . .
. . . .

? Adiuro vos per hec no]mina neces-
[sitatis] temae . . cerciel baciel
. . aciχecese amestubal
merteme perturacrini mascel-
li mascello fnycentabaot
zosagrac hunc epitto e
reπton ypo ton lepeta oreo-
peganyχ et per magnum Caos vos adiuro
iabezepat erecisipte araracarara
eptisicere cog⟨g⟩ens enim vos et reges
demoniorum bacaχicyχdemenon
bacaχicyχ cogens enim vos et iu-
dices exsenχium animarum qui vos
in tachymorey vite iodicaverunt
criny. arinchor cogens enim vos
et sanglus deus Mercurius in-
fe[rnu]s coge[ns] ipse se . s . . . .
. . . .

. . . . ine fiat
decsocemri obligate
os venatores.

Vacat.

In septem venatores Metretam, Syndicium, Celsanum, Asturium, Felicem, Cardarium, Vincentium, conscripta est defixio.

Tanta est in hoc titulo βαρβάρων ὀνομάτων copia latinis litteris redditorum, quae in solitam formam hic restituere longum est (vide indicem VII), ut eum persuasum habeam fuisse ab homine graeco versum et exaratum; quam opinionem confirmare videntur servatae litterae graecae et vocabula quae suo loco notabuntur, et invocatus *deus Mercurius infernus* (II, 16-17) hoc est Ἑρμῆς χθόνιος quem saepissime in graecis precantur devotionibus.

I. In parte sinistra. — 1 Restitutus ex v. 4; *anim(a)e*; *(h)uius*, cf. 2 *(ha)ec*, 4 *(h)uius*, 11 *(h)is*; III, 3 *(h)os*. — 2 *Psarchyrinχ*, potius χ quam *x* hic et in v. 7 8; II, 3.8.11-12. — 3 *te*, *e* correctum ex *s*. — 7-8 Inter hos probabiliter iam confectos versus additum est vocabulum *saum*. — 9 *iaω* cum graeco ω. — 11 *interitu(m)* cum *u* ita informato U quod fit etiam infra in II, 3.4. — 12 *Metret(a)e*. — 13 *Atsurium*, perversum fuisse *Asturium* et hominem e provincia Tarraconensi oriundum hoc nomine designari in promptu est; *Cardario* pro *Caldario*? — 14 *Vincentio*, ubi nunc leguntur litterae tres *vin* aliud quid prius insculpserat perperam qui scripsit quod fuisse *Iulia* suspicor, unde *i* priore, *l*, *a* deletis syllabam *vin* reformavit.

II. In parte media. — 1-2 Ex **250** *a* 27-29 completum. — 2 *temae* vel *temad*; *l* in fine supra *s* scriptum. — 3 *tubal* vel *tobal*, cf. I, 11. — 4 *tura* vel *tora*, cf. I, 11. — 6 Sub *zosagrac* ὀρεσβαζαγρα suspicari licet. — 6-7 Mere graecum esse locum et hac forsitan via restituendum censeo: *hunc* ἐπὶ τὸ ἔρεπτον (ἐρέπτω = ἐρέφω) ὑπὸ τὸν λέβητα, quod significare videtur: adiuro hunc (mortuum) in tabella indicatum quae sub olla cineraria condita est. Formula igitur insinuatae in sepulcro lamminae convenienti usus est errore magus de plumbeo volumine in cella amphitheatri deposito. — Nota litteram π in *erepton* — 7-8.10 Inter *ypo* et *adiuro* vocabula, et *coggens* minoribus litteris ab altera manu scripta fuerunt veri similiter. — 8 Hic primum prodit *C(h)aos* in hisce defixionibus. — 9 *sipte*, *s* ex *c* correctum. — 11 *demoniorum* = *daemonum*; legendum potius *bacaχicyχ demenon* quam *bacaχi cyndemenon*. — 12.15 *cogens*, *s* dubitanter posui. — 13 *exsenγium* = *exsanguium* cum graeco γ; *iudices exsanguium animarum* deos inferos esse omnibus constat; *vos* animae sunt de quibus cf. I, 1.4. — 14 *in tachymorey vite* = *in* ταχυμόρει *vit(a)e*, neutrum est a scribente excogitatum pro *in* ταχυμόρῳ *vita*; de graecis vocibus latine redditis cf. v. 6-7. — *iodica-*

verunt mihi certum est. — 16 *san*[*c*]*tus* emendes; *Mercurius*, *m* supra *a*, prius *r* supra *c* vel *o* exarata.

III. In parte dextra. — 1 *fi* vel γι.

252. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,20, lata m. 0,13, reperta convoluta in amphitheatro, maioribus litteris et ab altera probabiliter manu in parte inferiore (a v. 35?) scarifata.

ρ	ερεκισιφθη αραρα[χ]αραρα εφθισικερε				
	ε υ λ α μ ω				ρ
ε	ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβ[ο]λχωσηθ βολκοβηρ				
βρ	βασουμπαντα θνυχθεθωνι ρινγχοσεσρω				ε
ε	απομψπακερβωθ ʼπʼ ακαρσαρα ρακουβα ααακαχοχ				
κ	ραβκαβ καί συ Θεοξηρ ἄν[α]ξ κατάσχων τὸν καρπὸν				κ.
ρ	τῶν ἀποδομων καὶ τὸ ὁμοιων κατάσχες τοῦ Σαπαυτού-				ιδ
	λου ὃν ἔτεκεν Πουπονία, δῆσον αὐτὸν καὶ ρε..ε				
ο	τὴν δύναμιν τὴν καρδίαν τὸ ἧπαρ τὸν νοῦν τὰς φρή-				ρ
	νας· ἐξορκίζω ὑμᾶς αλκ.ον αμηνηγεισειχεεε				φ
ι	βασίλιον ὑμῶν ἵνα βλεπ. εινπλικατε λακινια				
φ	Σαπαυτούλο ιν καδια κορονα αμπιθεατρι..				
θ	χυχβαχ	ευλαμω	ιωερβηθ	αω..αι.α...ρ	θ
		υλαμωε	ιωπακερβηθ	πωκ....	
η	βακαχυχ	λαμωευ	ιωβολχωσηθ	ιωκαβιανω	ρ
		αμωευλ	ιωαπο...		
	βακαξιχυχ	μωευλα	ιωπακαρθαρ		
ρα	βαζαβαχυχ	ωευλαμ	ιωπασναξ		
ρ	μανεβαχυχ	αβεζεβεφιρω	ιωτοντου..σι		
α	βαδετοφωθ	ιω ιαω	αυβλυσυλ		
ρ	βλιχχαιωχ	θευζυε	ευλαμω		
α	β ρ	α	κ		
χ	ισισιρω σισιφερμοχ χνοωρ αβρασαξ				
α	σοροορμερ φεργαρβαρμαρ φφριουριγχ				
ρ	ἐπικαλοῦμέ σε ὁ μέγας καὶ ἰσχυ[ρ]ὸς....υ..				
	τος κρατῶν καὶ δωμεύων καὶ κατέχων δεσμο-				
α	ῖς ἀλύτοις αἰωνίοις ἰσχυροῖς ἀδαμαντίνοις				
αρ	καὶ πᾶσαν ψυχὴν κράτησον καὶ κατασ̣λ̣ ξ				

α κατάδησον ὑπόταξον προσκλίσον τὸν Σ[α]παυ[τού]λ[ον]
σ κατάδησον αὐτὸν σμαύρησον ιν πα......
ε ἵνα ἐξέλθες τόνδε τὸν τόπον μεδὲ τὴν πύλη[ν]
ρ ἐξέλθε μέτε τὴν τυμηθη . ἀπέλθινι .
τὸν τόπον ἀλλὰ μίνη . κατὰ σοῖς δεσμοῖς
ρ ἰσχυροῖς αἰωνίοιθ ἀδαμαντίνοις τὴν ψυ[χ]ὴν
σ τοῦ Σαπαυτούλου ενεκε τὸν Ποντπωνία ε..υ
ι ριανι ποτιατουρ λακινια ιλλι ινπλικητουρ
κ οβλιγητουρ ουρσελλου νον ρεσπικιαντ
νον λιγετ νημινεμ πουγνι ιλλι σολβαν-
σ τουρ νον σιτ ποτεστατις qua βουλνερητουρ
ε σανγουινητουρ Σαπαυτούλους κουρρερε νον
ποσσιτ οβλιγηντουρ ιλλι πεδες νερβια
ιλα κοντρα γῆς κοντα . εντε σοῦ φακιτε
Σαπαυτούλου ομν . . φαζελο[υ]νε συι
ιανουαριας ιν ομνι μομεντο ἤδ[η τα]χύ
ε υ λ α μ ω
[ερεκισι]φθη αραραχ[αραρα ηφθισικερε]

Ab adversario defigitur Sapautulus gladiator, Pomponiae filius, ne possit in amphitheatro vincere.

Simillimae inter se haec et sequens tabella sibi invicem complemento sunt et explanationi; igitur quae in altera tibi obscuriora erunt clariora suppeditabit altera. Animadvertas velim in utraque graecum sermonem cum latino mixtum fuisse, ita vero ut qui illam exaraverit proprias cuique linguae adhibuerit litteras, qui autem hanc solis graecis usus sit.

1-6. 13-24. 45 sq. Hic et in lamminae marginibus Ἐφέσια γράμματα leguntur quae sexcenties iam in ceteris titulis notavimus. — 5 [π]ακαρ[θ]αρα veram esse lectionem crede e v. 17 et **253**, 6.27. — 6-7 Formula explicatur ad **253**, 8-9. — 8 ῥῆξον in fine exspectes vel aliud eiusdem generis verbum. — 9 φρ[έ]νας restituendum. — 10 Daemon rectius adpellari videtur in **253**, 16. — 11 βασίλ(ε)ιον potest pro βασιλέα esse; deinde fortasse ἵνα [μὴ] βλέπ[η] (Sapautulus). Quae sequuntur mere latina sunt : *implicate lacinia(m) Sapautulo in ca[ve]a corona amp(h)itheatri*. — 25 ἐπικαλοῦμ[αι]; in fine [καὶ δ]υ[να]τὸς obvium est, nisi obstet quod vidi in **253**, 35. — 26 Si probe legi δωμεύων, ex **253**, 36 δεσμεύων dubio procul emendes; κατόχων adulteratum confusis κατέχων et κάτοχος. — 27 Cf. Pap. Par., 2904 ἔγω δήσω δεσμοῖς ἀδάμασιν; 3100 ἀδαμαν-

τίνοις κατέδησε δεσμοῖς. — 28 πόσον pro παῦσον esse patebit si πα(ῦ)σον in **253**, 37 sq. perpenderis; παῦσον ψυχήν idem valet atque *occide*. — καταφλδ, collato **253**, 38 κατάσεισον temptaverim. — 30 σμαύρησον = ἀμαύρωσον vel μαύρωσον. — 31.32 ἐξέλθη restituas ex **253**, 44-46; ante τόνδε τὸν τόπον deest errore μηδέ. Quis sit ille locus (cf. 33) vix expedias, nam neque de cella ubi reperta est tabella res agitur neque de toto amphitheatro; idem de porta sentio quae proxime memoratur; μεδέ, μέτε = μηδέ, μήτε; τυμηθη. perspicere mihi non contigit; ἀπέλθ(ε)ιν. — 33 In μίνη misceri probabile est μένη et μίμνη, cf. κατέχων v. 26. — 34 αἰωνίοι[ς] facile sanabis: intellegas κατάδησον τὴν ψυχήν. — 35 ενεκε τὸν esse pro ὃν ἔπεκε in propatulo est. — 36 .υριανι = ...*uriani*, vestigia sunt nescio cuius nominis; ι cum π iunctum puto. Deinde sic vertas: *potiatur, lacinia illi implicetur obligetur, ursellu(m) non respicia⟨n⟩t, non liget neminem, pugni illi sol[v]antur, non sit potestatis qua [v]ulneretur sanguinetur Sapautulus, currere non possit, obligentur illi pedes nervia il(i)a (?) contra* γῆς *cont(r)a[h]ente* σοῦ, *facile Sapautul[i]* — — — *Ianuarias in omni momento* ἤδη ταχύ. — 37 Si recte emendavi apparet venatorem fuisse Sapautulum. — 38 ⟨νον⟩ λιγετ νημινεμ, interdum inde rete certavisse eumdem demonstratur. — 39 Haec pro Sapautulo dici non adversus eum nemo infitiabitur, errasse igitur existimo qui tabellam confecit dum exemplum describit in quo fuit fortasse: *non sit potestatis quae vincere possit, vulneretur...* Intellegendum *nulla sit potestas qua...* — 42 Incerta sunt quae supra conieci. — 43 In fine diem muneris dari indicat *Ianuarias* (in v. 44), quod primum anni mensem esse non mulierem libenter concedas; cf. **242**, 49; **248** *b* 5.

253. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,23, lata m. 0,115, ter ut videtur clavo transfixa, reperta convoluta in amphitheatro, maioribus et cursivis litteris conscripta altero probabiliter p. Chr. n. saeculo; tertia pars lamminae infra periit, quot evanuerint cum ea vocabula quis recensebit?

ξ ρ α
ερεκισιφθη αρκαραχαραρα ηφθισικηρε
ρ ε υ λ α μ ω
ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβολχοσηθ βολχοσηρ (ισε above)
ε βασουμ π ακτα θναξχθεθωνι ρινχοσεσρ[ω] . . .

κ απομψπακερδωθ πακαρθαρα ιαχ[ο]υδια αχψκακοχ . . .
: μωτοντουλιψ οδριουλημ κυμ[. . ἄ]ναξ βρακκοδαρ . .
ρσυραδκαδ καί συ θεοξηρ ἄναξ κα[τάσ]χων τὸν καρ- !
: πὸν των ασοδομων καὶ τὸ ομορων καδ . . .
φ *Vincentζus Tζaritζo in ampitζatru Carta⟨n⟩g[in]is in ζie* φ
Merc⟨c⟩uri in duobus cinque in tribus nove [Vi]ncentζo θ
θ *Tζaritζoni quen peperit Concordia ut urs⟨s⟩os liga-*
η *re non possit in omni ora in omn⟨n⟩i momento in ζie Mer-* η
α *c⟨c⟩uri* καὶ τὴν ἰσχὺν τὴν δύναμιν τὴν καρδίαν α
ρ α τὸ ἧπαρ τὸν νοῦν τὰς φρένας · ἐξορκίζω ὑμᾶς ρ
αννηναμηγισεχει τὸ βασίλιον ὑμῶν *in Vinc-* α
α *entζo Tζaritζoni quen peperit Con[cor]dia in ampitζatru* ρ
ρ *Carthaginis in ζie Merc⟨c⟩uri obligate in[p]licate lac[i]nia* α
Vincentζo Tζaritζoni ut urs⟨s⟩os ligare non possit omni urs- χ
α *⟨s⟩u perdat omn⟨n⟩i urs⟨s⟩u Vincentζus non occidere possit in ζi-*
χ *e Merc⟨c⟩uri in omni ora iam iam cito cito facite* α

ααα ρ	χυχδαχ	ευλαμω	ιωερδηθ	
α	βακαχυχ	υλαμωε	ιωπακερδηθ	ρ
	βακαξιχυχ	λαμωευ	[ι]ωδολχοσηθ	
ρ	βαζαδαχυχ	αμωευλ	ιωαπομψ	
		μωευλα		
α	μανεδαχυχ	ωευλαμ	ιωπακαρθαρα	α
			ιωπαθναξ	
	βαδετοφωθ	ιαδεζεδεδιω	ιωτοντουλιψ	ρ
η	βαινχωωχ	ιω ιαω	ουδριουλημ	α
		βευζυθιε	ευλαμω	
			βρ . . .	η

φ ειτισρω σισιφερμοχ χνω[. . . α]δρασαξ
θ σοροορμερ φεργαρδαρμαρ [οφριουριγχ] φρ
ι ἐπικαλοῦμέ σε ὁ μέγας καὶ [ἰσχυρὸς . .]ην. εσ
σ τος κρατῶν καὶ δεσμεύων κ[αὶ κατόχων δ]εσμο-
ῖς ἀλύτοις αἰωνίοις ἰσχυρο[ῖς ἀδαμαντίνο]ις καὶ πα- θ
ι σον ψυχὴν κρατ. . κατάσε[ισον? . . . . κατά]δησον ι
κ ὑπόταξον προσ[κλίσον *Vincentζu Tζaritζoni*] *que-*
[e]n peperit Concor[dia — — — — — — — oblig-]
ate Vincentζo Tζari[tζoni] — — — — — — — —
η *in ampitζatru in ζie [Merc⟨c⟩uri] — — — —*

exterminate Tζaritζo[ni] — — — — — —
ρ ἐξέλθη μήτε τὲν Vacat.
ἐξέλθη ἰς τόνδε τὸν τ[όπον μηδὲ τὴν πύλην]
ε ἐξέλθη μήτε τὲν τυμηθ[ην ἀπέλθειν]
τὸν τώπων ἀλλὰ μίνη κ[ατὰ σοῖς δεσμοῖς ἀλύ-]
τοις ἰσχυροῖς αἰωνίοις ἀ[δαμαντίνοις τὴν]
ψυχὴν τοῦ *Vincentζus Tζa[ritζoni quen peperit Concor-]*
dia, obligate implicate Vinc[entζu Tζaritζoni — — — *in*]
duobus cinque urs⟨s⟩os in trib[us nove] — — — — —
vinc⟨c⟩atur vulneretur dep[annetur? . . . . non curre-]
re possit Vincentζus Tζa[ritζoni] — — — — —
facite Vinc⟨c⟩entζ[u Tζaritζoni — — — — *Vin-]*
centζu Tζa[ritζoni — — — — — — — *in ampi-]*
tζatru Cart[haginis] — — — — — — — —
ta per — — — — — — — *[Vincentζu Tζaritζo-]*
ni, obligate in[plicate lacinia in duobus cinque in]
tribus no[ve] — — — — — — — —
non possit — — — — — — — — —
possit — — — — — — — — *[in]*
ζie Mercuri — — — — — — — —
ne anima e — — — — — — — *[? in proeli-]*
o vinc⟨c⟩atur deficiat — — — — — *[in omni]*
ora per ispirital⟨i⟩es tra[ctus?] — — — —
ω
ηρεχιστιση [αραρ]αχα[ραρα ηφθισιαηρε]
ε υ [λ] α [μ ω]

Obligatur venator Vincentius, Concordiae filius.

De huius cum tabella praecedenti similitudine adnotatum est ad **252**.

1-8. 22-34. 67-68 et in marginibus eadem fere sunt Ἐφέσια γράμματα quae in **252**; quorum ιωερβηθ, ιωπακερβηθ, ιωβολχοσηθ, ιωπαθναξ in v. 4. 22-24. 28 ex Aegypto oriunda esse disseruit Zündel (p. 484). — 2 αραραχ, alterum ρ ex ο correctum, ni fallor. — **4** ερε, inchoatum errore versum a scribente relictum fuisse apparet. — **5** σρω, restitutum σ ex ρ. — 8 συ ad marginem perperam immissum credas ex interiore versu (καὶ συ), nisi forte voluerit qui scribebat σ quod solum congruit in ερεκισιςθη litterae ρ substituere. — 9 των, male exaratum ω supra iteratum est; in fine ων, cum littera ν correcta; postea turbatus est, me

iudice, locus ubi tamen κα[τάσχες] intellegendum ex **252**, 7 nemo est qui dubitabit. De huius et praecedentis versus significatione haec Wuenschio debeo : θεοξηρ idem valet atque θεὸς ὃς ξηραίνει ; praeterea ad expediendum των αποδομων καὶ τὸ ομορων utiles iterum habemus v. **252**, 7 ubi ἀποδομων et ὁμοιων dantur et **253**, 47 ubi τώπων sumitur pro τόπον, quibus fretus temptabis τὸν ἀ[π]οδόμ[ενο]ν καὶ τὸ ὅμο[ιο]ν et totam sententiam vertes : tu qui siccas deus et genitum fructum retines, simili modo retine (talem). — 10 *Vincentζus Tzaritzo*, ad titulum **248**, 3 memoravimus *tz* in Africa et *ti* interdum idem sonare, in propatulo est igitur defixum venatorem *Vincentium* audivisse; *Tzaritzo* autem, quod infra productius praebetur *Tzaritzoni*, cognomen vel signum eiusdem Concordiae filii fateamur necesse est, qua vero ratione informatum non perspicio; *Zarizoni* praetulerim duobus *Tiaritioni* (cf. **248**, 3) et *Thearitheoni* (cf. *ampitζatru* quod sequitur pro *amp(h)it[he]atr[o]*). In *ζie* (= *die*) usurpatur ζ ut *z* fere in titulis Africanis, exemplo sint *Azabenicus* = *Adiabenicus* (*C. I. L.*, VIII, 10337; 10338, 8; 10362, 14), *Kalenzo* = *Kalendio* (*ibid.*, 9114), *oze* = (*h*)*odie* (*ibid.*, 8424 add.), *Zaplutius* = *Diaplutius* (*ibid.*, 7219), *zeta* = *diaeta* (*ibid.*, 9433; 9910), *Ziomedes* = *Diomedes* (*ibid.*, 10839), *Zodorus* = *Diodorus* (*ibid.*, 9139, 9742), *Zonisius* = *Dion*[*y*]*sius* (*ibid.*, 7933). — Si probe explanati sunt supra v. 8-9, emendandum est *Vincentζu*[*m*]. — *Cart*(*h*)*a*⟨*n*⟩*ginis*, multae superfluunt in hoc devotorio titulo litterae, *Merc*⟨*c*⟩*uri* (v. 11. 14. 18. 21), *urs*⟨*s*⟩*os* (v. 12. 19. 20.), *omn*⟨*n*⟩*i* (v. 13. 20), *vinc*⟨*c*⟩*atur* (v. 52, 64), *Vinc*⟨*c*⟩*entζu* (v. 54), ⟨*i*⟩*spiritak*⟨*l*⟩*es* (v. 65). — 10-11 *in ζie Merc*⟨*c*⟩*uri*, nota dei nomine diem designatum. — 11 *Merc*⟨*c*⟩*uri*, *e* ex altera quadam litterula correctum ; *nove*(*m*). — *In duobus* [*qu*]*inque in tribus nove*(*m*) sive de totidem *congressionibus* cum feris (cf. **250** *b* 13-14), sive potius de totidem feris quoque missu proeliandis (cf. infra v. 51) dici coniecerim. — 12. 17. 40 *quen* = *quem*. — 13 (*h*)*ora*. — 15 α in margine errore positum puto. — 16 βασιλ(ε)ιον, cf. **252**, 11. — 18 *Merc*(*c*)*urii*, alterum *c* ex *r* restitutum. — 19-20 *omn*[*e*](*m*) *ur*⟨*s*⟩*su*(*m*); omissum est post *Vincentζus* cognomen. — 33 εισισρω, saepius σισισρω traditur. — 35 ἐπικαλοῦμε, cf. **252**, 25, transversus litterae π ductus ita in dextram protenditur ut facile ιπ pro πι legas. — 36. 37 Complevi ex **252**, 26-27. — 37-38 πα(ῦ)σον mihi est, cf. **252**, 28; non patet satis spatium, ni fallor, ut κράτησον inscribatur, cf. *ibid.* — 40 *quen*, pro *e* incertam litteram W perspexi in plumbo. — 43 Neglectum est nomen defixi hominis. — 44 Ante versum 45 dederat defigens quod postea exarari debuit;

ubi vero sensit ordinem perverti inchoatum versum reliquit quem totum posterius (46) retulit; τίν = τήν. — 45 (ε)ἰς. — 45-48 Restituta ex **252**, 31-34. — 47 τώπων, cf. v. 9; μίνῃ, cf. **252**, 33. — 51 [*qu*]*inque*, cf. v. 11. — 52 *depannetur* conieci ex **250** *b* 14; *currere* correctum ex **252**, 40. — 57-58 E v. 11 et 18 emendata. — 65 (*h*)*ora*, cf. v. 21; *ispirital*⟨*l*⟩*es* = *spiritales*, solita Africanorum orthographia, cf. e. g., *C. I. L.*, VIII, 13954, 13955 et C. W. Moeller, *Titulorum Africanorum orthographia*, Greifswald, 1875, p. 35 sq.; petit adversarius ut Vincentius spiritum ducere non possit in certamine (cf. **250** *b* 13).

254. Legi et descripsi.

In fragmento tabellae opisthographae, alto m. 0,065, lato m. 0,082, reperto convoluto in amphitheatro.

A

. . . .
ti ispidus p . . . a
. *t spa*[*ti ?* .]*a* . . . . .
. *lp* . . . . . . *a* . *ca* . . .
. *bar meo* . . . *tua* . . *qui* .
tras atlu . . *u* . . . . . . *o* . .
. *in victorem* . . . *ampit*[*eatri*]
corona cor[*on*]*a iam* [*iam*]
. . . .

B

Vix ulla supersunt litterarum vestigia.

De munere in amphitheatro karthaginiensi dato res agitur, unde colligendum est quemdam gladiatorem defigi in hac ut in praecedentibus lamminis.

A. — 1 (*h*)*ispidus*? — 4 *b* aut *l*. — 5 *tras* vel *iras*; num fuerit *atlu* ἆθλον latine perperamque scriptum adfirmare non audeo. — 6-7 *ampiteatri corona*, cf. **250** *b* 16; *corona* errore iteratum puto.

255. Cagnat, *Musée Lavigerie,* II, p. 89, cum imagine heliotypica, tab. XXI, 2; Wuensch, *Flucht.,* p. 265, n. 17; contuli.

In media tabella alta m. 0,12, lata m. 0,085, in quodam sepulcro officialium imperatoriorum, ut narratur, reperta convoluta imago beluae

ingentis delineata est, quam quo nomine adpellem nescio; nam etsi hippopotamo similis est corpore et cornu in naso erecto, elephanta in memoriam revocat hirsuta proboscide (non lingua, ut ait W.,) a fronte ad pedes promissa; praeterea alterum cornu et fortasse galli crista in capite eminent, ac tandem cauda draco fuisse videtur; saetae per totum corpus horrent. Neque os fremens et hians rabie, nec alterum os ante pedes, nec flagellum supra caput post Wuenschium perspexi, sed caput humanum monstri antepede calcatum. Bis exaratam esse tabellam παλίμψηστον, ut Wuenschio visum est, attente consideranti non apparet.

Quoquoversus litteris cinctam fuisse beluae imaginem veri simillimum est, sed rupta infra tabella, periit nonnulla pars tituli.

δρασιοδεπ . . . ε . . . . νιαμ

. συ . . . ω ἀρχάνγελε

ε[ρ]γος . . . σσοσε . . θ

δυχυμε σύαι .ας μελανοκιο Imago beluae. Μιχανα ι . . . .

Caput hominis.

ο πο . . ηθ.

εγανοκια μοργη

Inter pedes posteriores.

ορεσ . . .

ρεσσ . . .

δυ . . . .

ρερεα . . . ατα

Non legit Cagnat, sed dixit tantum : « Autour [beluae] quelques caractères, qui forment des mots inintelligibles sans aucun doute des formules cabalistiques. »

Vidit Wuensch supra :

[. . . . *La*]*ertiadem* [*quem pepe*]*rit Ter*[*entia*]

. . . . . . ΓΟΘ

[*quem pe*]*per*[*it Ter*]*en*[*tia*]

in margine sinistro : σκρηδυχυμε σύαι
καὶ . . ηθ . ας μελανοκιοεργος

infra : [*La*]*ertiad*[*em*
qu]*em*
peper[*it*] *Teren*[*tia*]

in margine dextro : Μιχαναγαθε.

In hoc obscurissimo titulo certe mihi legi possunt : ρηδυχυ με οὐαί et ἀρχάνγελε Μιχανλ (= Μιχαηλ); cetera maxime ambigua sunt. Ne putes ideo latina lingua usum fuisse magum, nec Laertiadem, filium Terentiae, ab eo devotum ; minus est inter crura spatium quam ut scripta ibi fuerint ea de quibus cogitavit W., et tam ρερε graece quam *pepe* latine insculptum agnoscas in quarto versu. Βάρβαρα ὀνόματα fere ibi esse ne dubites.

Supra : 1 tam ω et αλλο quam ιο et αμ legi potest, ρεϐ quoque ubi ε scripsi conicias. — 2 ου vel συ.

In sinistro margine : 1 οὐαί, excerpsit Wuensch et contulit Dieterich, *Abraxas*, p. 17, v. 13 : ἀραί, ὅ ἐστιν · οὐαὶ τῷ ἐχθρῷ μου.

Μιχαηλ archangelum in libris et titulis magicis frequenter nominari omnes sciunt qui hos tractare adsueverunt ; referre satis sit Dieterich *op. cit.*, p. 122-126. — De belua quoque haec ab eodem opere (p. 192, adn. 5) desumere iuvat : « Das Nilpferd wird von den Ägyptern als *Fresserin der Unterwelt* bezeichnet und als das Tier, dem die Bösen zur Strafe überliefert werden, Wiedemann *Religion der alt. Ägypt.*, p. 131. »

256. Legi et descripsi.

Tabella infra et dextrorsum fracta, reperta convoluta in quodam sepulcro, ut videtur, officialium imperatoriorum (*Bir el Djebbana*).

αε   υ Χ
οδ   διο   αριε
ρεαο   διτης   λντηθ
αψλερωθπα   Signa magica.
αλρ°°ρλαθχ Signa magica. ψονψορρτρ
κναρραλζθωςξ.τξξ
Signum magicum. ο . οχλλFο Signa magica. υυυωωω
ναρσαλαξυετραα Αδωναι   Oculus tribus sicis transfixus.
γαϐριϐαδι υυπ Signa magica.   το ωδ . α
εδνϐυισσυηηηη Signum magicum. ωωωωα . . . αα
ονοδε ελθες καταδε . αορ . . . π . . . .   μο
κδεσατσαω . . ρτεν . . . . . . ν
. . . ι . . . .

Propter fascinum in v. 9 utrum defixio an φυλακτήριον sit lammina incertum est; de fascino disseruit nuperrime P. Perdrizet in *Bulletin de la Société des Antiquaires*, 1903 p. 164-170; *Revue des Études grecques*, XVI, 1903, p. 47-55 et antea disputata collegit; cf. King, *Gnostics*, p. 195 sq.

In hac litterarum farragine vix agnoscas v. 8 Αδωναι, v. 11 fortasse ἔλθες καταδέ[ω]. Inter signa magica plerumque redit ☓.

257. Legi et descripsi.

Tabella alta m. 0,075, lata m. 0,055, narratur ibi fuisse reperta convoluta ubi praecedens.

Titulum in modum circuli scriptum fuisse probabile est : evanuerunt fere litterae, has tantum conicere potius quam legere mihi contigit :

Θηνε . . . .
ττωδσω
κ . . . .
ω . . κεδ . τακ

Nulla apparet in medio figura.

258. Legi et descripsi; cf. supra p. 288.

Tabella sinistrorsum et supra mutila, ut nunc est alta m. 0,025, lata m. 0,083

. se . . . Signa magica?
retur defix . . . . ta def
cate apo
. ceti . ani illu *e*
5 . . . .

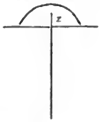
Nihil est inde quod eruas.
2 *defix[us?]*. — 4 *illu(m?)*

259. Legi et descripsi.

Tabella opisthographa, infra mutila, lata m. 0,055, crassa 0,003, reperta, ut traditur, in quodam sepulcro officialium familiae imperatoriae.

A

Ensis aut crux
ita figuratur
cum canis aut
bestiae cuiusdam
imagine in sum-
ma hasta (x)

Quoquoversus evanidae paene litterae.

B

e a . i n i . .
a r d . . . .

260. Legi et descripsi.

In tabella sinistrorsum et infra exesa, alta circiter m. 0,10, reperta convoluta ubi praecedens.

Daemon cuius caput
avis (?) capiti simile
quasi petaso tegitur
duplici crista ornato
et brachia extenduntur,
nescio quid dextra,
tridentem fortasse
sinistra tenens.

Quinque vel
sex signa
magica.

261. Legi et descripsi.

Tabellae fragmentum altum m. 0,03, latum m. 0,055, inter sepulcra officialium imperatoriorum repertum.

. . . .
r m n t a o

262. Legi et descripsi.

Lammina aurea, lata m. 0,03, alta m. 0,023, ad mare in harena litoris reperta complicata. Tunete adservatur in museo *Alaoui*.

1 *marearmar* Signa magica.

2-5 Versus quattuor signorum magicorum.

Praeter has quae supra eduntur exstat in museo Sancti Ludovici non exiguus tabellarum aut fragmentorum numerus de quibus quanquam eas diu tractavi desperavi, utpote quae nullas mihi vel paene deletas litteras exhibeant vel ita rubigine sint corruptae ut explicare non sim ausus.

Legitur in *Cat. Alaoui*, II, p. 128 :

41. — Fragment d'une tablette. Incantation amoureuse latine écrite en lettres grecques.

Carthage. Cimetières des *officiales*.

Fouilles du service des Antiquités (M. Gauckler), 1890.

42. — Fragment d'une autre, en cursive latine.

Même provenance.

Ambas, distinguere quas non valui, inter hadrumetinas infra latitare non infitiabor.

PROVINCIA BYZACENA

HADRUMETUM

Inter sepulcra coemeterii romani iuxta viam quae ducit *Kairouan* effossi diversis temporibus erutae sunt omnes hadrumetinae tabellae (**263-298**). Illud tantum de plerisque docemur; quae praeterea de nonnullarum inventione narrantur infra requiras p. 364 et 378.

Adservantur quattuor (**267**; **272-274**) Hadrumeti in museo a curatore Gouveto a. 1902 repertae; duodeviginti (**264-265**; **268-271**; **275**; **288-298**) in museo Tunetano quarum unam (**271**) mense Iunio a. 1890 detexit Georgius Doublet, reliquas a. 1891 et 1902 dono dederunt duces Choppard et Hannezo (cf. *Cat. Alaoui*, p. 127 sq.; G. Doublet, *Acquisitions du Musée Alaoui en 1891*, p. 13 [ex *Journal officiel Tunisien*, die 14 mensis Ianuarii a. 1892]; J. Toutain, *Mélanges d'archéologie et d'histoire de l'École française de Rome*, XII, 1892, p. 207; G. Stuhlfauth, *Roemische Mittheilungen*, XIII, 1898, p. 292). Parisiis exstant tres a. 1893 a ducibus Privato (**266**; **287**) Choppardo et Hannezoio (**286**) museo publico (*Louvre*) oblatae. Nuperrime, a. 1903, undecim (**263**, **276-285**) largitus est Goetschy, et ipse dux franco-gallus, Bibliothecae Nationali Parisiorum.

De lamminis quae Goetschyo debentur haec tradidit Cagnat (*Sav.*, p. 259) : « Ses recherches ont surtout porté sur la région située au sud de la route [*Kairouan* versus], à 500 mètres envi-

ron du Camp des Tirailleurs, à 300 mètres de la limite de la nécropole punique; et là, dans des tombes à incinération, il a recueilli un certain nombre de tablettes magiques; une seule d'entre elles est de l'espèce des exécrations amoureuses; les autres ont trait à des chevaux de course.... Elles proviennent toutes de deux tombeaux : le premier en contenait six (on n'a pu en dérouler que cinq), le second cinq, roulées suivant l'usage. » Pauca addidit Goetschy (*Bulletin archéologique*, 1903, p. 166) : « Nous possédons quatorze plaques de plomb; deux d'entre elles étaient ouvertes, les douze autres roulées sur elles-mêmes. Le plomb est en général tellement oxydé, que, malgré toutes les précautions, il est impossible de les ouvrir sans les briser. Les deux plaques trouvées ouvertes étaient trouées par un gros clou, encore adhérent à la plaque, comme si on avait voulu les maintenir appliquées contre une des faces du tombeau. » Ego plumbea volumina undecim non quattuordecim in promptu habui, quas supra indixi, nullamque vidi amatoriam.

Haec tandem e Cagnati commentatione (*Sav.*, p. 264) excerpere iuvat : « Nous n'avons aucune donnée précise sur l'âge de ces sépultures. « Elles ne renfermaient, m'écrit M. le général « Goetschy, aucun mobilier funéraire. D'après les lampes trou- « vées dans les tombeaux avoisinant immédiatement les tombes « à lamelles de plomb, je suppose que celles qui renfermaient « les sept premières étaient du commencement du Iᵉʳ siècle, celle « où avaient été déposées les cinq dernières de la fin de ce « même siècle ou du commencement du IIᵉ. » Comme on ne saurait, pour diverses raisons, rapporter les cinq imprécations citées plus haut (**276-280**) qu'à la fin du IIᵉ siècle ou plutôt au IIIᵉ siècle, il faut en conclure que les sépultures en question, si elles datent vraiment du Iᵉʳ siècle, existaient déjà depuis longtemps quand on s'avisa de les utiliser pour des opérations magiques. »

Titulos quinque (**276-280**) postquam ediderat idem vir humanissimus mecum sex (**263**; **281-285**) communicavit a se lectos benigneque concessit ut publici iuris facerrem.

263. Legit et descripsit Cagnat; una contulimus.

Tabella alta m. 0,035, lata m. 0,045, ibi reperta convoluta et adservata ubi dictum est p. 360-361.

Laelianus
Saturninus
quos peperit A-
quilia Satu-
rnina.

Quam ab causam defigantur Laelianus et Saturninus, Aquiliae Saturninae filii, non liquet.

264. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, II, 38 (?).

Tabella multifariam fracta, alta m. 0,12, lata m. 0,10, ibi reperta probabiliter convoluta ubi indixi p. 360; quot evanuerint in v. 1-7 dextrorsum litterae incertum est.

Lineae vestigia.
. . . ξαλαχ . . σουμιμαρει
. . . χειωσων αξαωθ
. . . Signa magica quinque. νπξπλγ . νγ .
. . . . . αων σαξαωθ αρφειμαξε
. . . . ενουαρφαλαμ
. . . . αρα . . ε . γε ιαω
. . . . . αμειχω σαδαωθ

Corda duo iuxta posita et implicata; transfigitur utrumque longo clavo vel gladio.

Ιαω
ιωια Clavus vel gladius. σαξαωθ Clavus vel gladius. ιωια
αξξηλφλωρ
. αλεχμειωθ
Incurvae *Victoria* Signa duo vestigia.
quem peperit magica. .
Suavulva
lineae
puella[rum deli-
ciae?]

Adnumerandam amatoriis tabellam, qua obligatur Victoria, Suavulvae filia (cf. **265**), insuetum plane in modum confecit qui scribebat, dum figurat corda duo ita cohaerentia ut quasi unum efficiant, transfixaque clavis vel gladiis haud secus atque perfoditur oculus in fascini repraesentatione (cf. **256**). Praeterea quae ad titulum notantur linearum vestigia tertii cuiusdam cordis esse facile crediderim quo esset inscriptio inter v. 7 et 15 — ne dicam tota — circumducta.

2 *αϐαωθ*, emendandum [σ]*αϐαωθ* ? — 3 In fine puncta duo pro signis magicis ponantur. — 13 *qu*[*a*]*m*. — 14 *Suavulva*, de nomine vide **265** *a* 5-6. — 15-16 Restitui ex eodem titulo *a* 10-11.

265. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, II, 30.

Tabella opisthographa, alta m. 0,11, lata m. 0,095, reperta convoluta ubi supra (p. 360) indicatum est, maioribus et cursivis litteris tertio probabiliter p. Chr. n. saeculo exarata.

A

Alimbeu
columbeu
petalimbeu
faciatis Victoria
quem peperit Sua-
vulva amante fu-
rente pre amore
meo neque somnu
videat donec at me
veniat puella[*r*]*u d*[*eli-*]
cias.

B

Desecus Ballinc-
um Lolliorum
de curru actus
ne possit ate me
venire; et tu quiqum-
que es demon
te oro ut illa cogas
amoris et desideri
[*mei*] *causa veni-*
[*re at me.*]

In duobus plumbi partibus defigitur Victoria, Suavulvae filia, ut eum qui titulum exaravit non possit non amare; in altera quoque, si modo probe legi, obligatur quidam Ballincus agitator ne cursu vincat et Victoriae ita ne placeat. Ergo ab agitatore Ballinci rivali conscripta est tabella duplici de causa, quod vix antea in devotoriis lamminis notavimus.

Periit nuper in summa lammina fragmentum; legi *a* 1 *Alim* et *b* 1 *allinc* in imagine photographica mihi comiter ab Huberto subministrata.

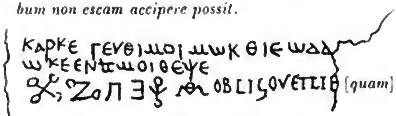
A. — 1-3 Hadrumeti tantum usitata daemonum nomina. — **4-5** Scribi debuit *Victoria(m) qu[a]m*. — 5-6 Mirum quidem certum tamen matris nomen quod prodit et in praecedenti tabella v. **14**. — 6-7 *amante(m) furente(m) pr(a)e*. — 8 *somnu(m)*. — 9 *videat*, *v* ex *c* correctum fuit; *at* = *ad*. — 10 *puellaru(m)*.

B. — 1 *Desecus* potest fuisse apud populares usurpatum pro *haud secus*. — 1-2 *Ballincu[s]* restituendum. — 2 Lollii qui sint obscurum est de dominis equorum quibus utetur Ballincus cogitare licet. — **4** *a(n)te*. — 5 *qui[c]umque*. — 6 *d(a)emon*. — 7 *illa(m)*. — **10** Complevi ex *a* 9-10.

266. Villefosse, *Tabellae*, p. 332-334; Cagnat, XLI, 1902, p. 348 sq., n. 57; contuli.

Tabella alta m. 0,90, lata m. 0,072, maioribus litteris conscripta, reperta ubi praecedentes duae, a duce Privato die 9 mensis Novembris a. 1893 museo Parisiensi illata (MNG. 1780). De imagine vide ad **286**.

. . . . ope commendo tibi quo[d?] . . . . mella ut illan inmittas dae- . . . . aliquos infernales ut non pes . . . . . . is me contemnere sed faciat [quodcu]mque desidero Vettia quem peperit Optata, vobis enim adiuhantibus ut amo[r]is mei causa non dormiat non cibum non escam accipere possit.

 [quam]

peperit Optata sensum sap[i]entiam et [intel-]lectum et voluntatem ut amet me Fe[licem] quem peperit Fructa ex ha[c] die ex h[ac ora,] ut obliviscatur patris et matris et [propinquor-]um suorum et amicorum omnium [et aliorum] virorum amoris mei autem Fe[licis quem] peperit Fructa; Vettia que[m peperit Optata] solum me in mente habeat [. . . . . . dormi-]

ens vigilans uratur frigaṭ . . . .
ardeat Vettia quam peper[it Optata . . . . .
a]moris et desideri m[ei causa.]

Felix, Fructae filius, Vettiam, Optatae filiam, devovet ut ab ea ametur.

2 *illan* pro *illam* positum; *a* et *n* iuncta ut sunt v. 7 *a* et *t* in *dormiat*, v. 20 *a* et *t* in *frigat*. — 2-3 *dae[mones]* vel *dae[monibus]* restituendum est; *n* ante *aliquos* V. — 3 *pes* vel *per*. — 4 ante *is*—*es* V.—vestigia litterae fortasse *s*. — 5. 18 *quem* = *quam*. — 6 *adiuvantibus* V. — 7 *amoris*, *cebum* V. — 9-10 Legas κχρχε γευθι μοι μωκθιε ωδδ...|ωκε εντι μοι θεψε. — 11 In fine *obligo Vetti(a)e*. — 14 *hac* V. — 15 [*omni*]*um* V. — 16 Supplevit V. — 17 Magus *autem* scripsit ubi debuit *causa*. — 19 [*fur*]*ens* V., collato titulo **270**, 10, sed melius opponuntur *dormiens* et *vigilans*, hoc est in omni momento et statu. — 20 *frig(e)at* emendandum; *friga[t]* C. — 22 *deside[ri mei...]* C.

267. Audollent, *Sousse*; unde repetivit Cagnat, II, 1903, p. 175, n. 210.

Tabella alta m. 0,09, lata m. 0,085, circumquaque praeter in sinistra parte fracta, reperta convoluta a. 1902. De inventione vide p. 360 et 378.

. . . .
. . . . ηνχρο . .
. . . . . ρζο . . αχ . . .
. ε . . . ρωταρξο . . .
[κ]ειδεροσχνδαλε
[ερ]εσχειγαλ
[δα]μναμενευς σεριροχε
[σε]μεσειλαμ σατραπερκμης
. εθμομαω μαρχαχον
χθαμαρζαξ ζαρακ[α]θαρα
θωξαρραξαυ θαρναχαχα
παραιθερε ακραμμαχαμαρει
λαμψουρη λαμψουχνι
σεσεργεσδαρφαραγγης
κωγιτε Βονῶσα κουαμ
[π]επερισ Πάπτη αμαρε
.ιη Ὄππιομ κουεμ πεπερισ
Οὐενερία αμωρε σακρω σινε
ιντερμισσιωνε · νον ποσσιτ
δορμειρε Βονῶσα νεκουε ησσε
. . . . Β[ονῶσα] νεκουε αλιουτ
. . . .

σεδ αδρομπατουρ ετ μη σωαδ . . . .
σ[υ]ιδερετ ομνιδους διηδους αδξ . . . .
ουσκουε αδ διεμ μορτις σουε ! . . . .

Invocantur daemones multi (v. 2-14) ut Bonosa, Paptae filia, Oppii, Veneriae filii, amore capiatur.

10 χθαμαρζαξ, ex δ perperam scripto θ emendatum est. — 15-25 Sic vertas latine : *Cogite Bonosa(m) quam peperit Papte amare .e Oppium, quem peperit Veneria, amore sacro sine intermissione; non possit dormire Bonosa neque esse....... B[onosa], neque aliud..... sed abrumpatur et me soad* (vel *soda*)....... *videret omnibus diebus ad x........ usque ad diem mortis suae...* — 16 Παππη C. — 17 Non fuit, credo, [μ]η (= *me*) ante *Oppium* : κονεμ C. — 18 αμωρε σακρω, eodem sensu dixit Tibullus I, 2, 27 : « Quisquis amore tenetur eat tutusque sacerque Qua libet : insidias non timuisse decet. » — 20 δορμειρε, ut in his versibus ō et ē scribuntur ω, η, ita hic ει = ī; de sensu ; cf. **270**, 16. — 21 νεκους C. — 23 Reiciendum, ni fallor, *meco* (= *mecum*). — 24 De ultimis duobus litteris δξ valde dubitaverim.

268. Legi et descripsi ; cf. *Cat. Alaoui*, H. 40.

In fragmentis septem unius tabellae quondam plicatae, repertae ubi narratum est p. 360; scriptam fuisse probabile est tertio p. Chr. n. saeculo maioribus et cursivis litteris.

Fragm. I, m. 0,046 × 0,028. Fragm. II, m. 0,082 × 0,022. Fragm. III. Fragm. IV, m. 0,05 × 0,035.

Fragm. V, m. 0,07 × 0,065

Fragm. VI, m. 0,07 × 0,055.

Fragm. VII, m. 0,03 × 0,042.

Persefina obblegate illa im sensem et isapientiam [e]t inte[llectum] — *sebm en per me tialu*

a recipiatisque no s per Bonosa qun peri Bonosa demado — *. t volumtatem ut*

ate . . me [ut obliviscatur] patris et mtris — *am ex hac diem ex ha [c ora ?]*

. . . . — *[p]er deo meo vivum*

de im . . . . d . . . . or . . . . me . ea . . . . te . . . — *. . [c]elum et mare . r*

et d . . . . .r ac ligo celum terra deu[m] — *. . . ve . . . . adque*

. . li . . . . quit sit sub . . . . os coronnos arissore hoc enobr

..eramg. . . . . s quis v . er t . .rae.t damatamenens cemesilla[m]

. . . . de meos ades limi ut tu . . . arasaote . . . . . itiae

. . lon . . . li Bonosa quem vobis ego il. . commendo lileca reci piatis ?

. . nas e . pi . lar . . . . vo . vovis re

Inter amatorias versari tabellam persuasum habeo tam propter mulieris nomen Bonosae (**267**) quam ob formulas versuum 1-3 cum **266**, 12-15 collatas; deprecatur ergo amans quidam deos inferos caelum mare et terram ut amorem suum Bonosa non reiciat.

Certa est fragmentorum I-II et V-VII dispositio, atque inter se iunguntur III et IV, quae utrum ante an post I-II collocanda sint pronuntiare non audeam. Nota in fragmentis I-IV v. 1 ad superum marginem insculptum esse.

1 *Persefina* (potius quam *Persefona*) Proserpinam significat; *ob⟨b⟩l[i-]gate* restituendum; ex hoc verbo liquet ante Proserpinam alios quoque deos fuisse invocatos. — *illa(m)*; quae sequuntur, si non erravi dum describo, intellegenda puto *in sensum et sapientiam*, deinde *inte[llectum]* dedi e **266**, 12; *per* vel *fer*. — 2 *no* vel *nu*; emendes deinde *Bonosa(m) qu[am] pe(pe)ri(t), dema(n)do, volu[n]tatem*. — 3 *m(a)tris*, *die⟨m⟩*; temptavi e **266**, 14-15. — 4 Non vidi in plumbo *per deom vivum* sed quae supra habes, quae fortasse corrigas *per de[um] me[um] vivum*, cf. **247**, 19. — 5-6 *c(a)elum*. — 7 *sub* vel *sob*; malui *arissore* quam *drissare*; *enobr* vel *cnobr*. — 8 In medio versu ad manum est *t[er]rae [e]t*; *damatameneus* (pro *damnameneus*) notissimum est verbum magicum ut *[s]emesil⟨l⟩am*. — 10 *quem* perperam pro *quam*; *il[le?]*, *il[(l)ic?]*; *recipiatis* complevi ex v. 2. — 11 *vovis* = *vobis*.

269. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, II, 37 (?).

In fragmentis duobus tabellae opistographae mutilae, repertae et adservatae cum praecedenti.

A

Fragm. I, m. 0,056 × 0,045

. . . .
. . . . α . . . .
. . . .
. . . . ηε . . . . .
. . . .
. . . . ροχ ουχ φυ
. . . . εσ . ασδ . . .

Fragm. II, m. 0,095 × 0,085

. . . .
ενθρο . . . . ϐ
νοσυωθ υερρενηθι ιαωθ
συωρλασθι γαμισερϐους
. . . . ερο . . χοε φωνη . . .
κουερω ιωθ ιωθ ορτε
ορτη πιλα βιϐιου μαου
μαου μισων θιουθ
κιϐεννεουθ σιεντ(ε?)
σιεντε ουροσαφαμοηε
θαθ θαθ θαθ θαθ θαθ
ενθω ενρουω κομμου
. ρανον . . . . . . ρην
. ουριαϐο . . . . . .

B

Fragm. I

. . . .
[κολομ]ϐεο[υ] . . . .
βολου ϐε . . . . . .
πεταλιμ[ϐεου] . . .
φακ Τοττί[να] . . .
με αμετ . . . .
κεξητετ . . . . . .
αδ . . . . αουε . . .

Fragm. II

. . . .
. . . . [σεμπερ?]
δε με κογιτετ
Τοττίνα κου[αμ]
πεπεριτ . . . . . .
να . αικαινι λι
κουετ ανιμο του-
ο ϐ . . . τ αμα[ρ]ε με-
[κο]υμ φεκιτ
. . α ετ του δομ-
[ινα? . . . . . α]μορε
. . . .

Numina orat arcana qui tabellam insculpsit ut ametur a quadam muliere nomine Tottina.

A. — Βάρβαρα ὀνόματα sunt quae saepe cum littera θ desinunt interdumque geminantur : 13-17 ιωθ, ορτε, μαου, σιεντε. — 10-13 Sub ιαωθ et ιωθ nomen divinum Ιαω latere non infitiaberis. — 12 φώνη ? — 16 τ in fine esse potest in plumbo ruga.

B. — 2.4 Conieci ex **265** *a* 2-3. — 2-3 [δια]βόλου vix crediderim. — 5-19 Latinam defixionem graecis litteris scriptam sic vertas : *Fac Totti[na]... me amet .....[semper ?] de me cogitet Tottina qu[am] peperit...... na...... ni liquet [li(n)quat ?] animo tuo b* [vel *tu ob...*]*t ama[r]e me[c]um fecit ..a et tu domi[na ?..... a]more...* — **14** νι, ex ο videtur emendatum ι. — **18** α vel δ. — 18-19 *domina* temptavi ex **220** *a* 1 ; **295**, 20.

270. Bréal-Maspero, cum imagine heliotypica; Cagnat, XVI, 1890, p. 449 sq., n. 158; Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xxvi; cf. *Cat. Alaoui*, H, 26; contuli.

Tabella alta m. 0,195, lata m. 0,115, vergente, ut videtur, altero p. Chr. n. saeculo exarata, reperta complicata a. 1889 a francogallo optione Hannezo, ubi notatum est p. 360.

Αδ[ιουρ]ο ε̣π . . περ μαγνουμ δεουμ ετ
περ [ἀν]θέροτας. . ετ περ εουμ κουι αβετ
αρχεπτορεμ σουπρα χαπουθ ετ περ σε-
πτεμ σθελλας ου(υ)θ εξ κουα ορα
οχ σομ^ποσσουερο νον δορμιαθ Σεξ-
τίλλιος Διονισίε φιλιους ουραθουρ
φουρενς νον δορμιαθ νεκουε σεδεατ
νεκουε λοκουατουρ σεδ ιν μεντεμ αβ-
ιατ με Σέπθιμαμ Ἀμένε φίλια ουρα-
θουρ φ̣ουρενς αμορε ετ δεσιδεριο
μεο ανιμα ετ χορ ουραθουρ Σεξτί-
λι Διονισίε φιλιους αμορε ετ δεσιδε-
ριο μεο Σεπτίμες Ἀμένε φιλιε του αου-
τεμ Αβαρ Βαρβαριε Ελοεε Σαβαοθ
Παχνουφυ Πυθιπεμι φαχ Σεξτι-
λίουμ Διονισίε φιλιουμ νε σομνου-

μ χονθιγγαθ σεθ αμορε ετ δεσιδεριο μεο ουραθουρ ουιιους σιπιριτους ετ χορ χομβουρατουρ ομνια μεμβρα θοθιους χορπορις Σεξτίλι Διονισίε φιλιους σι μινους δεσχενδο ιν αδυτους Ὄσυρις ετ διssολουαμ θεν θαπεεν ετ μιτταμ ουθ ~~α φουλ~~ α φλουμινε φερατουρ εγω ενιμ σουμ μαγνους δεχανους δει μαγνι δει ΑΧΡΑΜΜΑΧΑΛΑΛΑ · Ε

Hoc est :

Ad[iur]o . . . . per magnum deum et per Anterotas et per eum qui habet accipitrem supra caput et per septem stellas, ut, ex qua hora hoc composuero, non dormiat Sextilius, Dionysiae filius, uratur furens, non dormiat neque sedeat neque loquatur, sed in mentem habeat me Septimam, Amoenae filiam; uratur furens amore et desiderio meo, anima et cor uratur Sextili, Dionysiae filius, amore et desiderio meo Septimes, Amoenae filiae. Tu autem Abar Barbarie Eloe Sabaoth Pachnouphy Pythipemi, fac Sextilium, Dionysiae filium, ne somnum contingat, sed amore et desiderio meo uratur, huius spiritus et cor comburatur, omnia membra totius corporis Sextili, Dionysiae filius. Si minus, descendo in adytus Osyris et dissolvam τὴν ταφὴν et mittam ut a flumine feratur; ego enim sum magnus decanus dei magni dei Achrammachalala . e

His diris defigitur Sextilius, Dionysiae filius, ut amare cogatur Septimam, Amoenae filiam. Designatum illum gentilicio libertinum fuisse, hanc servam monuit Bréal probabiliter.

1 Αδ[ιουρο] . . . . περ B., W.; μαγνουμ δεουμ (cf. v. 26) Osirim esse docet Maspero. — 2 ἀνθέροτας B., W., « accusatif pluriel de Ἀντέρως, sorte de Cupidon qui venge les amants délaissés ou méconnus » (Pausanias, I, 30, 1; VI, 23, 3) B.; litteram unam B., nullam W., ante ετ deletam fuisse notant. — 2-3 κουι αβετ αρχεπτορεμ « est soit Horus, soit *Osiris dans l'Occident dieu des morts*, qui a parfois, aux temps gréco-romains, l'épervier sur la tête » M. — 3-4 σεπτεμ σθελλας septem planetas esse recte iudicavit B.; « les Sept Étoiles appartiennent à la magie chaldéenne » M. — 4 ου . θ B., W., ουθ C. — 5 *com*πoσσουερο B., κομποσσουερο W., σομποσσουερο C.; intellegas : ex qua hora posuero tabellam in sepulcro. — 5.7 δορμιατ W. — 9. 12. 21 φιλια, φιλιους, « Il semble que les mots *filius* et *filia* tendent à rester invariables, parce qu'ils sont en quelque sorte de style. » B. Cum autem legamus v. 13 φιλιε, 16 φιλιουμ, erravisse potius videtur qui titulum scripsit quam consilio nominativum servavisse. — 13 Σεπθιμες W. — 13-14 αουταμ C. — 14-15 De his magicis vocabulis docte disseruit Maspero (p. 66) cuius commentationem adeas. — 16-17 νε σομνουμ χονθινγαθ, hoc est : ne somno fruatur. — 17 χοντινγαθ B.; σεδ W. — 18 σιπιριτους pro *spiritus*, frequentius datur in plebeio sermone *ispiritus*. — 19 χουβουραθουρ B. — 22 sq. θεν θαπεεν interpretati sunt B. et M. τὴν ταφήν probabiliter. — 23 α φουλ omisit C.; perperam inchoatum vocabulum delevit magus ut rectius in v. sequenti iteraret. — 21-24 Hunc locum dilucide explicavit Maspero : « Le magicien menace Osiris de descendre dans ses retraites cachées, c'est-à-dire dans la cellule où sa momie repose... L'Osiris de l'époque gréco-romaine est toujours le dieu des morts. Son cadavre, dépecé par Typhon, a été reconstitué par Isis à grand'peine; depuis lors, tout le clan de ses dieux amis, Isis, Nephthys, Horus, Anubis, Hermès, ne sont occupés qu'à veiller autour de son tombeau pour empêcher Typhon d'y pénétrer et de détruire une seconde fois la momie divine. Les magiciens profitaient de cet état de choses pour obtenir le concours de toutes les divinités amies d'Osiris. Ils essayaient de s'emparer du cercueil sacré pour s'en servir comme d'un amulette souverain, et menaçaient de le détruire si on leur refusait ce qu'ils demandaient. » — ουθ α φλουμινε (pro ουθ φλουμινε) φεραντουρ, « Osiris avait été enfermé traîtreusement dans un coffre par Typhon, et le coffre jeté au

Nil, qui l'avait emporté jusqu'à la mer, et la mer jusqu'à Byblos, en Phénicie. La formule comminatoire signifie donc : « Sinon, je descendrai « dans les arcanes d'Osiris, et je briserai le cercueil et le jetterai pour « qu'il soit emporté par le fleuve ». — 25-26 Haec quoque de se adfirmat magus ut dii citius ei morem gerant. « Partout en Égypte... l'homme a justifié l'autorité qu'il prétendait exercer sur un dieu en se donnant comme un autre dieu, plus puissant que lui. » Decani autem (cf. *D. T.*, **15**, 8, p. 25) iam non astrologica sed magica indole insignes « montent la garde autour du sarcophage d'Osiris... Leur chef, *le grand décan du dieu grand*, pouvait livrer à qui bon lui semblait l'accès de la chambre funèbre, ou traiter comme il l'entendait les tristes restes confiés à ses soins. Le magicien, en s'assimilant à lui, entend montrer aux dieux qu'il ne fait pas de vaines menaces... » M. — 27 Duarum evanidarum in fine litterarum vestigia omisit B., ΑΧΡΚΑΜΜΑΧΑΛΛΛΑ C., in fine ΛΑΛΑ.. W.

Osirim primas in hac defixione tenere ideoque verbis magicis in v. 14-15 designari docuit veri simillime Maspero sumpto potissimum argumento e v. 21-24; cf. Wuensch, *Seth.*, p. 84. « Le texte appartient donc à la magie égyptienne, mais à la magie égyptienne des basses époques, mêlée d'éléments chaldéens (v. 4), juifs et grecs (v. 2). »

Qui tabellam exaravit sermonis potius latini quam graeci fuisse hominem opinanti Brealio adsentior, etenim non raro lapsus est dum utitur insuetis litteris et vocabulis; graecum vero alphabetum adhibuit, cum esset linguae expers, cui magis fiderent ad obligandam deorum voluntatem.

271. Maspero, *Tabella*, cum imagine heliotypica ; Cagnat, XXI, 1893, p. 397-399, n. 92 ; Deissmann, p. 25-54, cum imagine Masperoniana, unde repetivit Blau, p. 96-112 ; Wuensch, *C. I. A.*, praef., p. XVII sq. ; cf. *Cat. Alaoui*, H, 27 ; *Comptes-rendus de l'Académie des Inscriptions*, 1890, p. 334 ; Zingerle, *Philologus*, LIII, 1894, p. 344 ; contuli.

Tabella quoquoversus m. 0,25, scripta saeculo p. Chr. n. tertio, olim complicata et clavo transfixa ; de inventione memoravi, p. 360.

Horcizo se daemonion pneumn to enthade cimenon to onomati to agio Αωθ Αβ[α]ωθ, τὸν θεὸν τοῦ Αβρααν καὶ τὸν Ιαω τὸν τοῦ Ιακου, Ιαω Αωθ Αβαωθ, θεὸν τοῦ Ισραμα, ἄκουσον τοῦ ὀνόματος ἐντείμου καὶ φ[οβ]εροῦ καὶ μεγάλου, καὶ ἄξον αὐτὸν πρὸς τὴν *cae apelthe pros ton Orbanon hon ethecn Urbana,* Δομιτιανήν, ἣν ἔτεκεν Κ[αν]διδά, ἐρῶντα μαινόμενον ἀγρυπνοῦντα ἐπὶ τῇ φιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπιθυ[μ]ίᾳ καὶ δεόμενον αὐτῆς ἐπανελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ σύμβιο[ν] γενέσθαι. Ὁρκίζω σε τὸν μέγαν θεὸν τὸν αἰώνιον καὶ ἐπαιώνιο[ν] καὶ παντοκράτορα τὸν ὑπεράνω τῶν ὑπεράνω θεῶν · ὁρκίζω [σ]ε τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσαν · ὁρκίζω σε τὸν διαχωρίσαντα τοὺς εὐσεβεῖς · ὁρκίζω σε τὸν διαστήσαντα τὴν ῥάβδον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀγαγεῖν καὶ ζεῦξαι τὸν Οὐρβανόν, ὃν ἔτεκεν Οὐρβανά, πρὸς τὴν Δομιτιανάν, ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, ἐρῶντα βασανιζόμενον ἀγρυπνοῦντα ἐπὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς καὶ ἔρωτι, ἵν' αὐτὴν σύμβιον ἀπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν ἑαυτοῦ · ὁρκίζω σε τὸν ποιήσαντα τὴν ἡμίονον μὴ τεκεῖν · ὁρκίζω σε τὸν διορίσαντα τὸ φ[ῶς] ἀπὸ τοῦ σκότους · ὁρκίζω σε τὸν συντρείβοντα τὰς πέτρας · ὁρκί[ζω] σε τὸν ἀπορ(ρ)ήξαντα τὰ ὄρη · ὁρκίζω σε τὸν συνστρέφοντα τὴν γῆν ἐ[πὶ τ]ῶν θεμελίων αὐτῆς · ὁρκίζω σε τὸ ἅγιον ὄνομα ὃ οὐ λέγεται · ἐν τῷ ισα . . . . ω ὀνομάσω αὐτὸ καὶ οἱ δαίμονες ἐξεγερθῶσιν ἔκθαμβοι καὶ περίφοβοι [γ]ενόμενοι, ἀγαγεῖν καὶ ζεῦξαι σύμβιον τὸν Οὐρβανόν, ὃν ἔτεκεν Οὐρβανά, πρὸς τὴν Δομιτιανάν, ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, ἐρῶντα καὶ δεόμενον αὐτῆς · ἤδη, ταχύ. Ὁρκίζω σε τὸν φωστῆρα καὶ ἄστρα ἐν οὐρανῷ ποιήσαντα διὰ φωνῆς προστάγματος, ὥστε φαίνειν πᾶσιν ἀνθρώποις · ὁρκίζω σε τὸν συνσείσαντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην καὶ τὰ ὄρη ἐκτραχηλίζοντα καὶ ἐκβρά[ζ]οντα, τὸν ποιοῦντα ἔκτρομον τὴν [γ]ῆν ἅπασ(αν καὶ) καινίζοντα πάντας τοὺς κατοικοῦντας · ὁρκίζω σε τὸν ποιήσαντα σημεῖα ἐν οὐρανῷ κ[αὶ] ἐπὶ γῆς καὶ θαλάσσης, ἀγαγεῖν καὶ ζεῦξαι σύμβιον τὸν Οὐρβανόν, ὃν ἔ[τ]εκεν Οὐρβανά, πρὸς τὴν Δομιτιανήν, ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, ἐρῶντα αὐτῆς καὶ ἀγρυπνοῦντα ἐπὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς, δεόμενον αὐτῆς καὶ ἐρωτῶντα αὐτὴν ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ σύμβιο[ς] γενομένη · ὁρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν μέγαν τὸν αἰώνιον καὶ παντοκράτορα, ὃν φοβεῖται ὄρη καὶ νάπαι καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, δι' ὃν ὁ λείων ἀφείησιν τὸ ἅρπασμα καὶ τὰ ὄρη τρέμει καὶ [ἡ γῆ] καὶ ἡ θάλασσα, ἕκαστον ἰδάλλεται ὃν ἔχει φόβον τοῦ Κυρίου α[ἰ]ω[νίου] ἀθανάτου παντεφόπτου μεισοπονήρου ἐπισταμένου τὰ γ[ενόμ]ενα ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ ποταμοὺς καὶ τὰ ὄρη καὶ [τὴν] γῆ[ν], Αωθ Αβαωθ, τὸν θεὸν τοῦ Αβρααν καὶ τὸν Ιαω τὸν τοῦ Ιακου,

Ιαω Αωθ Αϐαωθ, θεὸν τοῦ Ισραμα, ἄξον ζεῦξον τὸν Οὐρϐανόν, ὃν
ἔτεκεν Οὐρϐα(νά), πρὸς τὴν Δομιτιανάν, ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, ἐρῶντα
μαι[ν]όμενον βασανιζόμενον ἐπὶ τῇ φιλίᾳ καὶ ἔρωτι καὶ ἐπιθυμίᾳ
τῆς Δομιτιανῆς, ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, ζεῦξον αὐτοὺς γάμῳ καὶ
ἔρωτι συμϐιοῦντας ὅλῳ τῷ τῆς ζωῆς αὐτῶν χρόνῳ, ποίησον αὐ-
τὸν ὡς δοῦλον αὐτῇ ἐρῶντα ὑποτεταχθῆναι, μηδεμίαν ἄλλη[ν]
γυναῖκα μήτε παρθένον ἐπιθυμοῦντα, μόνην δὲ τὴν Δομιτια[νάν],
ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, σύμϐιον ἔχειν ὅλῳ τῷ τῆς ζωῆς αὐτῶ[ν χρόνῳ ·]
ἤδη ἤδη, ταχὺ ταχύ.

Spiritum mortui in sepulcro iacentis per deum supremum adiurat Domitiana, Candidae filia, ut eam cogatur amare Urbanus, Urbanae filius.

De primis versibus haec docuit Maspero (p. 102) : « Le graveur avait laissé en blanc la première ligne pour y introduire plus tard le nom des esprits à invoquer, qu'on remettait souvent au choix de la personne en faveur de qui on rédigeait la formule. Il avait ensuite interrompu la quatrième ligne après μεγάλου, réservant la place du nom mystique qui leur convenait; il en avait même limité l'étendue au moyen d'un trait vertical | , qu'on voit encore en avant du κ de καὶ ἄξον dans l'entreligne; mais il avait passé le membre de phrase, commençant également par καί, qui devait énoncer le nom et la filiation de la personne dévouée aux esprits, et il avait tracé la phrase καὶ ἄξον αὐτὸν πρὸς τήν... Arrivé là, il s'aperçut de son oubli, et, avant d'aller plus loin, il voulut le réparer. C'est alors qu'une autre personne, peut-être le maître magicien qui employait un de ses élèves comme copiste, peut-être l'acheteuse du charme, Domitiana, fille de Candida, écrivit le début en caractères latins cursifs, et profita du vide ménagé entre μεγάλου et καὶ ἄξον pour introduire le membre de phrase manquant. Elle traça les premiers mots en guise de cinquième ligne, puis relevant les caractères au point de mêler ensemble les traits de μεγάλου et de Ὀρϐανόν, elle ramena les derniers mots à la place qu'ils auraient dû occuper régulièrement en avant de καὶ ἄξον. » Legendum est igitur : Ὁρκίζω σε δαιμόνιον πνεῦμ[α], τὸ ἐνθάδε κ(ε)ίμενον, τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ Αωθ Αϐ[α]ωθ, τὸν θεὸν τοῦ Αϐρααϻ[μ] καὶ τὸν Ιαω τὸν τοῦ Ιακου, Ιαω Αωθ Αϐαωθ, θεὸν τοῦ Ισραμα (= Ισραηλ, ut in v. 39), ἄκουσον τοῦ ὀνόματος ἐντειμου καὶ φ[οϐ]εροῦ καὶ μεγάλου, καὶ ἀπελθε πρὸς τὸν Ο[ὐ]ρϐανόν, ὃν ἔθεκ[ε]ν (= ἔτεκεν) Οὐρϐανά, καὶ ἄξον αὐτὸν πρὸς τὴν Δομιτιαν[ά]ν, ἣν ἔτεκεν....

1 *pneuma*, *simenon* C., *entade* D.; nota *c* pro κ. — 2 Ἀϐαώθ M., W.,

C., 'Αϐ[αώ]θ D.; 'Ιάκου = 'Ι(σ)άκου M., D., W., vel 'Ιάκου(ϐ) D. (p. 36), de 'Ιακ(ώϐ)ου ne cogites M.; ego Ιακου(ϐ) praetulerim. Subodoratur Blau (p. 101) hic et v. 39 in exemplari datum fuisse : τὸν θεὸν τοῦ Αϐρααν καὶ τὸν τοῦ Ισακου καὶ τὸν τοῦ Ιακωϐ Ιαω Αωθ Αϐαωθ θεὸν τοῦ Ισραηλ. — 3 'Αώ[θ 'Αϐ]αώθ D.; ἐντείμου = ἐντίμου. — 4 φοϐεροῦ M., C., W.; [φο-ϐ]εροῦ D. — 5 *sai* C.; *apelthe* D.; *etec*[*e*]*n* C.; ἔτεκεν W.; de *c* cf. v. 1. — 6 Δομιτιανάν M., C.; Κανδιδά M., C., W.; ἀγρυπνο[ῦν]τα D. — 7 ἐπιθυ-μίᾳ M., C., D., W. — 8 σύμϐιον M., C. Tam ex hoc saepe infra adhibito vocabulo quam ex utriusque nomine coniecit Maspero et devoventem mulierem et devotum hominem servilis vel summum libertinae fuisse condicionis. — 9 ἐπαιώνιον M., C., D. — 10 σε M., C.; [σε] D. — 12 Adulteratam a scribente sententiam sic restituendam esse monuit D. (p. 38) τὸν διαστήσαντα τὴν θάλασσαν ἐν τῇ ῥάϐδῳ vel τῇ ῥάϐδῳ. — 13 [τό]ν D. — 14 [Καν]διδά D. — 15 ἵνα αὐτήν M., C., D. — 16 τὴν ἡμίονον μὴ τεκεῖν, « diese Bezeichnung Gottes fliesst nicht aus biblischen, sondern aus nachbiblischen Gedanken des Judenthums » Blau (p. 108 sq.). — 17 φῶς M., C., W., [φῶς] D.; συντρείϐοντα = συντρίϐοντα. — 18 ὁρκίζω σε M., C., W.; ὁρκίζ[ω σ]ε D.; ἀπορήξαντα M., C., W.; συστρέφοντα M., C. — 19 ἐπί M., C.; ἐ[π]ὶ [τ]ῶν W. — 19-20 Interpungi perperam ὁρκίζω σε τὸ ἅγιον ὄνομα ὃ οὐ λέγεται ἐν τῷ ἀδύτῳ, ὀνομάσω αὐτό.... secundum Judaeorum doctrinam monuit D., qui contra posuit ὃ οὐ λέγεται· ἐν τῷ [.....]ῳ [ὀ]νομάσω; ἀδύτῳ, quod intexuit Maspero et receperunt Cagnat et Wuensch, ut Deissmannio et Blauio ita mihi reiciendum. Secundum Dieterich, *Abraxas* (p. 195, v. 7) emendavit Blau (p. 104) ἐν ἀνθρώποις « oder ein anderes Wort, das einen ähnlichen Sinn ergibt. » — 21 γενόμενοι M., C., W.; περίφοϐ[οι γεν]όμενοι D. — 23 φαστῆρα C., errore. — 24 προσ-τάγ[μ]ατος D. — 25 συνσείσαν[τ]α D. Verborum ordinem turbatum esse declarat W., quem suspicor v. 25 pro 35 scripsisse. — 26 ἐκϐράζοντα, γῆν M., C., W. — 27 Datur in tabella ἅπας καινίζοντα quod audacius Zingerle correxit [κ]α[ὶ β]ασκαινίζοντα, rectius ceteri ἅπασ(αν καὶ) καινί-ζοντα. — 28 καὶ ἐπί M., C. — 29 ἔτεκεν M., C., W.; Δομιτιανάν M., C., D., ego et W. Δομιτιανήν legimus. — 31 ἐπανέλθῃ, derelictam fuisse ab Urbano Domitiana, ut placuit Masperoni, inde fit probabile. — 32 [α]ὐ-τοῦ D.; σύμϐιος omnes, at certum est in lammina σύμϐιον. — 33 αἰώ[νι]ον D.; οὐ φοϐεῖται M., C., errore; [τ]ήν D. — 34 οἰκο[υ]μέ[ν]ην D.; λείων — λείαν C., Z., perperam — pro λέων ponitur; ἀφείησιν = ἀφίησιν; ἅρπασμα legi ubi ἅρπαγμα dant ceteri. — 35 κα[ὶ ἡ γῆ] D.; ἡ γῆ M.,

C. — ἕκαστον ἰδάλλεται, obscurissimum locum interpretatus est Maspero [ὃν] ἕκαστο[ς ε]ἰδάλλεται hoc est « cui fit quisque similis »; Zingerle autem .....καὶ ἡ θαλάσσα. Ἕκαστο[ς] ⟨ι⟩δα[μεῖ]ται, ὃν ἔχει..., collata papyro Parisiensi (Wessely, I, 2907); adsentior potius Deissmannio notanti (p. 46) ἰδάλλεται apud Hesychium idem esse atque σοφίζεται, ita ut ἕκαστο[ς] ἰδάλλεται ὃν ἔχει φόβος τοῦ Κυρίου sententiam repraesentet quae est in libro Psalmorum (CX, 10) « ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου. » Deest vero δι' ὃν iteratum vel καί vel simile quid; sed qui defixionem exaravit in plumbo videtur quae describeret e formularum libro vix intellexisse. — φόβον in lammina pro φόβος quod habent M., C., D. — 36 α[ἰωνίου] D.; μεισοπονήρου = μισοπονήρου. — 37 γενόμενα M., C., [γενόμεν]α D.; κα[ὶ] τὰ ὄρη W. — 38 κα[ὶ τὴν γ]ῆν D.; [Ἰ]άω D.; Ιακου, cf. v. 2. — 39 Ἰά[ω] D.; Ισραμα, cf. p. 375. — 40 Οὐρβανά M., C., W. — 41 μαινόμενον M., C., W. — 44 ὑποτεταχθῆναι = ὑποτεταχθέναι D.; μηδεμίαν μήτε γυναῖκα, M., C.; ἄλλην W. — 45 Δομιτιανάν M., C. — 46 σύμβ[ι]ον D.; χρόνῳ M., C.; [χρόνῳ] W.; τ[ῷ] τῆς [ζωῆς αὐτῶν χρόνῳ] D.

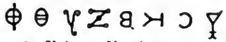
Cum hac nostra contulerunt viri docti karthaginiensem tabellam (**242**) ubi quoque supremus deus multimodis invocatur (cf. Deissmann, p. 52). Hoc tamen inter utramque interest quod hic nullus daemon, nullus angelus sed unus invocatur defuncti spiritus, atque ut recte animadvertit Blau (p. 101) : « Es ist nur Ein Gott, in dessen Namen der Geist beschworen wird, und dieser Gott wird als der Gott Abrahams, Isaks und Jakobs, der Gott Israels bezeichnet. » Consenserunt igitur omnes (e. g. Deissmann, p. 25, 34, 48; Blau, p. 101, 111) declaranti Masperoni (p. 106) : « Le texte primitif [saeculo veri similiter altero conscriptus, cf. Deissmann, p. 48] a été rédigé par un Juif ou par un homme pénétré des idées juives : on pourrait aisément renvoyer presque partout aux passages des livres saints qui en ont dû inspirer les différents termes »; in hac praesertim comparatione incubuerunt Blau et Deissmann qui iure conclusit (p. 54) : « So ist die Tafel von Hadrumetum ein Denkmal des alexandrinischen Alten Testaments. » At perspicuum est neque Domitianam neque magum qui ad tabellam ei insculpendam exemplari magico antea confecto usus est judaeos fuisse quippe cum mendae abundent in scribendis Hebraeorum nominibus (cf. v. 2, 38 sq.); utrum christiani an pagani Judaeorum religionem usurpaverint utpote in artibus magicis efficacissimam lis adhuc manet sub iudice (cf. Maspero. p. 106-108; Deissmann, p. 34-37).

Tabellas quattuor (**267**; **272-274**), repertas convolutas, a. 1902, « dans un tombeau romain à incinération faisant partie d'une petite nécropole du Ier et du IIe siècles de notre ère, qui est située au Nord-Ouest de la ville antique » (Gauckler, apud Audollent, *Sousse*), accepi a Gouveto (cf. p. 360) ut legerem, lectas publici iuris facerem. Trium posteriorum quanquam prima ab aliis differt minoribus scariphata et subtilioribus litteris, tamen ita sunt nominibus devotorum sive hominum sive equorum magicisque signis similes, et sibi ita supplemento sunt ut vix credideris omnes non fuisse ab eadem manu exaratas. Immo conferendae sunt cum sequentibus lamminis (**275-284**) in quibus redeunt et nomina et signa nonnulla minime diversa.

272. Audollent, *Sousse*; unde repetivit Cagnat, II, 1903, p. 175, n. 208.

Tabella opisthographa, alta m. 0,055, lata m. 0,08.

A

Sarbasmisarab
Delicatianus Capria Volucer Nervicus
comes cadat, Dextroiugus No(v)us cum Amando
Germanicus Celestinus comes cadat, Hilarin-
us Polidromus Delicatus Maurusius Salutaris cada-
t, Blandus Profugus Pretiosus Germanicus Amor
Pelops Zefurus Alcastrus Clarus Clarus cadat ca-
dat, Funarius No(v)us cum Dario Superbus Tetrap-
la cadant, Blandus Gemmatus Attonitus pra-
sini Roseus Salutaris cadat, Basilius Nilus Scin-
tilla Clarus cadat, comes Salutaris Clarus; cad-
an(t) frangan(t) disiungantur male guren(t) palma(m)
vincere [n]on possin(t). Sarbasmisarab.

Signa magica ut supra.

B

Feiub

Nomina sunt equorum, non agitatorum, circiter quinque et triginta ab adversario delata. Bis redeunt *Germanicus* (v. 4. 6) et *Blandus* (v. 6.

9), ter *Salutaris* (v. 5. 10. 11), quater *Clarus* (v. 7. 11) quos facile misceas, nisi forte duo tantum sunt *Clari*, altero nota *comes Salutaris* (v. 11) insignito, et uterque utpote maxime formidandus iteratur, quod veri fit simillimum ex geminato verbo *cadat* in v. 7-8.

3. 4. 11. *Comes* equum non indicat, sed proximum equum iungi solitum fuisse cum praecedenti vel sequenti. — 3 *cadat*, saepe infra confunduntur in verbis singularis numerus et pluralis. — *Novus cum Amando* distinguitur ab altero *Novo cum Dario* (v. 8). — 7 *Zefurus* = *Zephyrus*. — 8 *Tetrapla*, cf. **234**, 9. 35. — 9 *prasini* Attonitum secernit ab aliis eiusdem nominis equis. — 11-13 *cadant frangant* et quae sequuntur in omnes supra defixos equos scribuntur. — 12 *gurent* pro *gyrent* scriptum.

273. Audollent, *Sousse*; unde repetivit Cagnat, II, 1903, p. 175, n. 209.

Tabella opisthographa, alta m. 0,078, lata m. 0,085, reperta et adservata cum praecedenti.

A

Sarbasmisarab. Signa magica
eadem quae *Delicaltanus Capri-*
in **272** *a* 1. *a Volu[cer N]ervicus*
Basilius Nilus Scintilla Hilari-
nus Poli[d]romus Delicatus Marru-
sius Blandus Profugus Pretiosus
Gemmatus Amor Pelops [Z]efurus
Alcastrus Attonitus Roseus
Germanicus Celestinus Cla-
rus Salutaris Socrates co-
mes ; haec nomina hominum
et equorum qu(a)e dedi vobis
cadan(t), precor bos. Sarbasmi-
sarab. Signa magica ut supra.

B

Feiub

Equorum defixorum sex et viginti nomina. Erravit, puto, qui titulum confecit dum scribit (v. 11) *hominum*, in hoc enim ut in antecedenti agitatores dispicere non valeo.

2 *Delica⟨l⟩t(i)anus* emendes ex **272** *a* 2. — 5 *Marrusius* perperam pro *Ma*[*u*]*rusius*, cf. **272** *a* 5. — 10 Non ita miraberis *Socratis* nomen equo fuisse impositum si *Massinissam* in **284**, 16 animadverteris; *comes*, cf. **272** *a* 3. — 13 *bos* = *vos*, daemones.

274. Audollent, *Sousse*.

Tabella opisthographa, alta m. 0,095, lata m. 0,073 reperta est et adservatur cum praecedentibus duabus.

A

Sarbasmisarab. Signa magica eadem quae
in **272** *a* **1**. *Delicaltanus* ⟨*de*⟩ *Ca-*
pria Volucer Nervicus B[*asi-*]
lius Nilus Scintilla Hila[*ri-*]
nus Polidromus Delicatus
[*M*]*aurisiu*[*s*] *Blandus Profu*[*gus*]
Pretiosus [*G*]*emmatus* [*A*]*mo*[*r*]
Pelops Zefurus Alcastrus A[*t-*]
tonitus [*Ro*]*seus Germanic*[*us*]
Celesti[*n*]*us Clarus Salutaris*
comes [*So*]*crates; precor bos,*
sancta nomina, cadant ho-
mines et equi frangan(*t*).
Trium versuum vacuum spatium.
Sarbasmisarab. Signa
magica ut supra.

B

Supra : *Aur*
Infra : *iub* inversis litteris.

Equi devoventur eidem quos in **273** iam legimus; homines (v. 12-13) ibi non magis quam in antecedenti tabella perspicio.

2 *Delicaltanus*, cf. **273** *a* 2. — 6 *Maurisius* = *Maurusius*, cf. **272** *a* 5; **273** *a* 5. — 11 *comes*, *Socrates*, *bos*, cf. **272** *a* 3; **273** *a* 10. 13. — 12 *Sancta nomina* sunt daemonum quorum poscit opem qui lamminam deposuit. — Quem ad finem pateat inter v. 13 et 14 spatium me fugit.

275. Audollent, *Note*, cum tabula zincotypica; unde repetivit Cagnat, XLI, 1902, p. 436, n. 149; *Sav.*, p. 258; cf. Gauckler, *Bulletin archéologique*, Extrait des procès-verbaux, janvier 1902, p. x.

Tabella alta m. 0,17, lata m. 0.103, crassa m. 0,0015, pondo gr. 250, a. 1894 a francogallo legato Choppardo reperta (cf. p. 360). « L'objet m'a été remis sous la forme d'un rouleau de plomb tel qu'il avait été découvert dans le tube libatoire d'une tombe du Ier au IIe siècle de notre ère. L'extérieur du rouleau était simplement orné de quelques traits croisés, sans ordre apparent et sans signification précise. » G. « Deux des côtés [dextrorsum et infra] sont découpés de façon très maladroite; cette irrégularité ne résulte pas d'une détérioration récente, car le texte est complet et suit exactement les bords. » A. (p. 417). Maioribus et cursivis quas dicunt mixtis litteris scriptus est titulus altero, ut videtur, p. Chr. n. saeculo.

KKKΛΛΛΛΛΛ ~ ϖ ξ ΘΦΙΟΙΙΛΙΛΙΛΟ
Privatianu Supestianu russei qui et Naucelliu Salutare
Supestite russei servu Reguli Eliu Castore Repentinu.
KKKΛΛΛΛΛΛ ~ ϖ ξ ΘΦΙΟΙΙΛΙΛΙΛΟ
Glaucu Argutu veneti Destroiugu Glauci cadant, Lydu
Alumnu cadant, Italu Tyriu cadant, Faru cadant, Croceu cadant,
Elegantu cadant, Prancatiu Oclopecta Verbosu cadant,
Adamatu cadant, Securu Mantineu Prevalente cadant,
Paratu Vagarfita cadant, Divite Garulu cadant, Cesareu
Germanicu veneti cadant, Danuviu cadant,
KKKΛΛΛΛΛΛ ~ ϖ ξ ΘΦΙΟΙΙΛΙΛΙΛΟ
Latrone Vagulu cadant, Agricola cadant, Cursore
Auricomu cadant, Epafu cadant, Hellenicu cadant,
Ideu Centauru cadant, Bracatu Virgineu cadant,
Ganimede cadant, Multivolu cadant, E[o]lu
Oceanu Eminentu cada[nt, T]agu cadant,
Eucles cadant, Verbosu cadant.
KKKΛΛΛΛΛΛ ~ ϖ ξ ΘΦΙΟΙΙΛΙΛΙΛΟ
Privatianu cadat vertat frangat male giret,
KKKΛΛΛΛΛΛ ~ ϖ ξ ΘΦΙΟΙΙΛΙΛΙΛΟ
Naucelliu Supestianu russei cadat vert[at fran]gat,
KKKΛΛΛΛΛΛ ~ ϖ ξ ΘΦΙΟΙΙΛΙΛΙΛΟ
Supestite russei servu Reguli cadat vertat fran[gat,]
Salutare cadat vertat frangat,
Eliu cadat vertat frangat vertat,
Castore cadat vertat frangat vertat,
Repentinu cadat vertat frangat.
KKKΛΛΛΛΛΛ ~ ϖ ξ ΘΦΙΟΙΙΛΙΛΙΛΟ
Obligate et gravate equos veneti et russei ne currere possint nec fre
nis audire possint nec se moere possint
set cadant frangant dis[f]rangantur, et agitantes veneti et russei
vertant nec lora nec teneant agita
re possint nec retinere equos possint nec ante se nec adversarios suos
videant nec vincant vertant.

Dirae sunt quibus obligantur septem agitatores, Privatianus Superstianus qui et Naucellius Salutaris Superstes Elius Castor Repentinus, tres et quadraginta equi, russei et veneti omnes. Quibusdam notas addi-

dit qui titulum confecit: *russei* (v. 2. 3. 21. 23), *veneti* (v. 5. 10), *qui et Naucelliu* (v. 2, cf. 21), *servu Reguli* (v. 3. 23), *Glauci* (v. 5), ne errare daemones possent qui tabellam legerent nominis similitudine decepti.

Verba iam repetere liceat quibus novam in hac et in sequentibus lamminis defigendi rationem significavi. « Point de noms étranges de démons; point de mots interminables ou incompréhensibles. Une seule ligne, sept fois répétée, qui se compose de signes mystérieux et de lettres, les unes groupées trois par trois (ΚΚΚ ΛΛΛ ΛΛΛ), les autres rangées dans un ordre incertain où l'on démêle peut-être le terme divin *Iao*, voilà tout ce qui constitue proprement le caractère magique de la *devotio*...

« Deux éléments principaux s'y dégagent... En premier lieu, la ligne magique dont la valeur précise nous échappe, mais qui devait avoir aux yeux de l'auteur une grande importance. Car, placée au commencement et à la fin (l. 1 et 28), elle délimite rigoureusement les phrases intercalées, les enserre comme dans d'infranchissables barrières. Nous la retrouvons aux lignes 4 et 18, où elle circonscrit de même une portion très déterminée du texte. On en devine plus difficilement le sens dans les trois endroits où elle reparaît encore (l. 11, 20 et 22); du moins cette répétition tend à renforcer l'énergie de l'imprécation, à hâter l'intervention des divinités infernales trop lente au gré de l'intéressé.

« Entre ces lignes... se déroulent deux séries de noms propres. Les uns reviennent à deux reprises (l. 2-3. 19-27), les autres ne sont exprimés qu'une fois (l. 5-10. 12-17). Il y a donc une double catégorie d'êtres « dévoués ». Les noms inscrits une seule fois sont ceux des chevaux qui doivent prendre part à une course prochaine dans le cirque d'Hadrumète, et dont la chute entraînera la défaite de leurs cochers. » Agitatorum iterantur nomina.

« Aussi bien les deux séries ne sont pas traitées de la même façon par le magicien. Dans une énumération rapide, il met d'abord en évidence les sept cochers rivaux; c'est eux qu'il importe avant tout d'offrir à la colère des démons. Puis, après avoir cité les chevaux qu'ils dirigeront, en une liste monotone à laquelle le retour du verbe *cadant* donne l'aspect de litanies, il les passe de nouveau en revue un à un et multiplie les malédictions contre eux, *cadat*, *vertat*, *frangat*, *male giret*. »

Inde recte collegit Cagnat (*Sav.*, p. 259): « La caractéristique de cette *devotio* est donc, avec l'absence de formules magiques, cette disposition matérielle qui enveloppe les noms des êtres dévoués comme par un lien

jeté autour du corps, dans des lignes horizontales de signes mystiques d'abord, et ensuite dans cette formule enlaçante qui fait le tour de la plaque : *Obligate et gravate equos veneti et russei* :.. » eqs. v. 29-34.

More plebeio qui titulum exarandum curavit in plerisque nominibus et accusativum usurpavit pro nominativo et reliquit litteram *m* in fine ita ut sit emendandum e. g. (v. 2) *Privatianu(m)* = *Privatianus*, *Salutare(m)* = *Salutaris*, (v. 3) *servu(m)* = *servus*, *Castore(m)* = *Castor*, et deinceps.

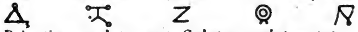
1 κκκαααλλλ, tres litteras ter dari consulto ne dubites ut fit in operibus magicis, cf. indicem VI. Non multum differt formula in altera versus parte exarata ab alia et ipsa hadrumetina tabella *D. T.*, **293** *a* 12-13, *b* 10-11. — 2.3.21.23 *Supe(r)stianu(m)* et *Supe(r)stite(m)* legas; vix autem crediderim prius nomen pro *Supe(r)sti(ti)anu(m)* fuisse (cf. *superstitiosus*), nam bis traditur in tabella karthaginiensi (*D. T.*, **235**. 19.39) Σουπερστιάνω, cf. 'Ρεστουτιάνω, **234**, 25.53. — 2.3.5.10.21.23. 29.31 *russei*, *veneti* subaudi *coloris*. — 5 *Destroiugu(m)* = *Dextroiugu(m)*; ob litteram *t* in plumbo pessime insculptam prius *Desiroiugu(m)* legeram, probe emendaverunt Cagnat (*Sav.*) atque litteris ad me missis Wuensch et Chr. Huelsen; cf. **272** *a* 3; **284**, 4; *Glauci*, indicatur equi dominus. — 6 *Faru(m)*, Φάρος contulit W.; *Faru cadant*, hic et infra saepe erravit scriba dum verbum plurale ponit cum singulari, similitudine ductus eiusdem verbi *cadant* quod in proximo adest cum plurium equorum nominibus. — 7 *Elegantu(m)* = *Elegante(m)*; *Prancatiu(m)* esse pro *Pancratiu(m)* litterae *r* metathesi et monuit Wuensch et docent tabellae sequentes **278** *a* 4; **282** *a* 11; **283** *a* 13; *Oclopecta* fortasse pro *Oclopetta* = *Oclopeta* confusis iam *ct* et *tt* (cf. lat. *pectus*, ital. *petto*); Petronius, *Sat.* 35 (éd. Buecheler) « super sagittarium oclopetam », quod interpretatur B. (*Index sermonis*) « ab oculis et petendo nominata res esculenta. » Admoto Isidori (XIII, 7, 43) loco « hic [corvus] prior in cadaveribus oculum petit », Wilhelm Heraeus, *Die Sprache des Petronius und die Glossen*, Gymn. Progr. Offenbach a M. 1899, p. 26, 3, quam dissertationem qua est humanitate mihi indicavit Wuensch, *oclopetam* corvi cognomen fuisse divinavit. Deterius interpretati antea erant lexicorum auctores *otopeta* = ὠτοπέτης, hoc est auritum animal sive lepus. Probabile fit igitur *Oclope⟨c⟩tam* idem hic valere atque *Corvum* et equum designare nigrore conspicuum. — Ubi ego *Virbosu(m)* melius *Verbosum* dedit C. (*Sav.*), quod repetitum fuisse v. 17 in extremo equorum indice ne mireris, etenim « le programme pouvait mentionner sept

chevaux pour l'un des cochers, le surnuméraire étant prêt à suppléer un cheval dont l'absence était prévue comme possible : un tel ou, à son défaut, un tel » A. — 9 *Vagarfita* cuius sit linguae obscurum est; errore typothetae scriptum est apud Audollent, p. 418, *Vargafita*, recte alibi; *Gar(r)ulu(m)* restituas ; *Cesareu(m)* habet Cagnat ubi perperam ego prius *Cestreu*, cf. **276**, 17; **278** *a* 10; **283** *a* 19. — 13 *Epafu(m)*=*Epaphu(m)*. — 14 *Ideu(m)* est veri simillime *Id(a)eu(m)*. — 15 *E[o]lu(m)* complevi ex **284**, 12; *E.lu* A. et C., *Euru* videre sibi visus est Wuensch. — 16 *Eminentu(m)* = *Eminente(m)*; pro obvio *Vagu* quod tamen dubitanter proposueram iure *Tagu* emendavit Cagnat e titulis **276**, 18; **282** *a* 13; **284**, 12. — 17 *Verbosu*, cf. v. 7. — 19 *vertat*, *frangat* hic et in sequentibus versibus intransitive usurpantur, passive tamen *disfrangantur* in v. 31; *male giret* ad metam. — 24 *franga[t]* C. — 25. 26 *vertat* scribentis errore bis dari suspicor. — 30 *mo(v)ere*. — 31 *set* =*sed*; *disfrangantur*, cf. v. 19; *agitantes*, pro solito *agitatores*.

Iteratum *Verbosum* (v. 17) si dempseris restant equi duo et quadraginta, sex videlicet unicuique ex agitatoribus.

276. Cagnat, *Sav.*, p. 260, n. I; una contulimus.

Tabella alta m. 0,105, lata m. 0,10, sinistrorsum et infra mutila; de inventione huius et sequentium novem (**277-285**) fuse disserui supra p. 360 sq.

Privatianu cadat vertat, Salutare cadat vertat,
[Su]pestianu russei qui et Naucelliu cadat vertat, Castore
[Su]pestite russei servu Reguli cadat vertat, Eliu vertat,
[Ro]manu cadat vertat, Repentinu cadat vertat.

Signa magica ut supra.

[Arg]utu Croceu cadant, Tyriu Hel[iu cad]ant, Lupercu Faru cadant,
[Can]dore cadat, Crisaspis Tigride cadant, Alumnu cadat,
[C]entauru Ideu cadant, Virgineu Bracatu cadant, Lydeu cadat,
[Au]ri[co]mu Adamatu cadant, Epafu cadat, Victore cadat,
[Pancrati]u Oclopecta Verbosu Crinitu cadant frangant,
[Securu M]antineu Prevalente cadant, Elegante cadat,

Signa magica ut supra.

Latrone Vagulu Improbu Vagarfita cadant fran[gant,]
Hellenicu cadat, Delusore cadat, Garulu cadat,
Lydeu cadat, Danubiu Inumariu cadant, Lyceu
Iuvene Capria Mirandu cadant, Cesareu Divite
Tagu Agricola cadant, Ganimede Cursore cadat.

Signa magica ut supra.

. . . . *[Na]uc[elliu] ve[rtat] Salutare vertat*
. . . . *[v]ertat*

Cetera desunt.

[Alligate et obligate equos ven]eti et russei.
girent male disfrangantur [fran]gant
agitantes veneti et russei vertant nec
. . . . *[nec unte se] nec adversario[s suos]*

Cum septem agitatoribus quos iam in titulo **275** devotos deprehendimus octavus defigitur Romanus, atque una equi septem et quadraginta.

3 Post *Castore* verbum imprudenter omissum fuisse puto. — 7.11.12 Quae coniecit nomina Cagnat *Argutu*, *Pancratiu*, *Securu* certissime restituta videntur ex coniunctis *Croceu* (cf. **277**, 8), *Oclopecta* (cf. **275**, 7; **278** *a* 4), *Mantineu* (cf. **275**, 8; **278** *a* 5). — 8 *Candore* est in titulis **282** *a* 8; **283** *a* 8. — 10 *Auricomu*, supplementa ducuntur ex **275**, 13. — 14 Nihil habet post *cadant* C. — 16 *Lyceu* vel *Lydeu*, quanquam vix sustines aut perperam ter (v. 9.16) datum fuisse eumdem Lydeum aut diversos tres eodem nomine equos sine propria nota obligatos. — 18 *cada(n)t* in fine inverso errore atque in praecedenti lammina, cf. ad v. 6. — 22 Temptavi e tabella sequenti.

277. Cagnat, *Sav.*, p. 261, n. II; una contulimus.

Tabella alta m. 0,055, lata m. 0,09, infra mutila, reperta et adservata cum praecedenti.

13 russei cadant vertant nec lora teneant

Signa magica eadem quae in **276**, 1.
Privatianu cadat vertat, Salutare cadat vertat,
Supestianu russei qui et Naucelliu cadat vertat,
Supestite russei servu Reguli [ca]d[a]t vertat.
Romanu cadat vertat, Repentinu c[adat] ver[tat],
Eliu cadat vertat, Ca[store cad]at vertat.
Signa magica ut supra.
Argutu Cro[ceu cada]nt, Tyriu Luper[cu ...... ca]dant,
Italu cad[at, ... cad]at, Cen[tauru] . . . . .
Crisas[pis] . . . .
. . . .

11 Alligate et obligate equos...

14 nec agitare possint nec . . .

12 ....et agitantes veneti et

De eisdem agitatoribus atque in **276** res agitur; incertus est equorum numerus.

Quae perierunt in formulis ad margines insculptis facillime supplentur e proximis tabellis.

278. Cagnat, *Sav.*, p. 261, n. III; una contulimus.

Tabella opisthographa alta m. 0,085, lata m. 0,09, supra mutila; reperta et adservata cum praecedentibus duabus.

A

. . . .
. . . . cadat, Alumnu cadat, A[d]amat[u] cadat,
Danubiu Ideu cadant, Virgineu Bracatu cad[ant,]
Epafu Victore cadant. Lydeu cadat, Elegante cadant,
Pancratiu Oclopecta Verbosu Crinitu cadant vertant,
Securu Mantineu Prevalente cadant, Lydeu
Signa magica eadem quae in **276**, 1.
Latrone Vagulu cadant, Helve . . . . cada[t], Lydeu
Hellenicu Inumanu cadant. Mul[tivol]u cadant,
Delusore cadant, Impr[ob]u Vagarfita cadant,
Iuvene Capria Mirandu cadant, Cesareu
Divite Garulu Ganimede Cursore Agricola cadant.
Signa magica ut supra.
Privatianu cadat vertat, Salutare cadat vertat,
Supestianu russei qui et Naucelliu cadat v[ertat,]
Supestite russei servu Reguli cadat vertat,
Romanu [cadat vertat,] Repenti[nu cadat vertat,]
Eliu cadat [vertat, Ca]store cadat vertat.
18 Signa magica ut supra.
20 *audiant nec pedes . . . .*
23 *nec vincant [vertant.]*

19. . . veneti et russei ne currere possint nec frenis

22. . . . [a]nte se nec adversarios suos videant

21 . . . . disiunguntur a[gitantes]

B

O Ұ Э Ƨ V ⊛

In eosdem octo agitatores conscripta est defixio atque praecedentes duae; equi enumerantur septem et triginta, nonnullorum evanuerunt nomina.

A. — 3.8 *Elegante cadant*, *Multivolu cadant*, cf. **275**, ad v. 6. — 5 Post *Lydeu* nullum deesse verbum probabile est sed hoc nomen cum v. 7 iungendum etsi intersunt insueto modo signa magica. — 7 *Helve*[*ticu*] mihi veri simillimum, non magis enim perierunt quam quattuor vel quinque litterae.

279. Cagnat, *Sav.*, p. 262, n. IV; una contulimus.

Tabella alta m. 0,115, lata m. 0,10, cuius pessum iit pars inferior, reperta est et adservatur cum antecedentibus.

22 *cadant fran*[*gant* . . . .]*ant*,

23 . . . . *agitantes veneti et russ*[*ei* . . . .

20 *Alligate et obligate et gra*[*u*]*ate equos ven*[*e*]*ti et russ*[*ei* . . .

Signa magica eadem quae in **276**, 1.
Supestianu qui et Naucelliu cadat vertat frangat,
Zitrie cadat vertat frangat, *Romanu*
Niofitianu cadat vertat frangat, *Lydeu*
Supestite cadat vertat frangat, *Repenti*[*nu*]
Eupropete cadat frangat vertat.
Signa magica ut supra.
Verbosu cadat, *Mantineu Prevalente cadant*,
Vagarfita cadat, *Paratu cadat*, *Elegantu*
Puerina cadat, *Iperesiu* . . . .
Diamante cadat, *S*[*ec*]*undin*[*u* . . . .]*ervu cadat*
. . . . *a cadat frangat disfran*[*ga*]*tur*,
Signa magica ut supra.
Cassidatu cadat, *Vagulu Oceanu cadant*,
Iscintilla cadat, *Car* . . . . *lu cadant*,
Gentile cadat, *Equi* . . . . *cadat*, ...
Bracciatu cadat, *Germanu* . . . .
Amandu [*Cel*]*estin*[*u*] . . . .
19 Signa magica ut supra.
Evanuerunt cetera.

21 [*n*]*ec prendant* [. . . . . . *fr*]*enis* . . . .

24 [. . . *ne*]*c vincant* [*vertant*.]

Ad normam praecedentium conscripta defixio. De agitatoribus tamen haec habeo observanda : *Zitrie(m?)* si excipias cuius prodit omnino insuetum nomen, eosdem plane esse conicio ceteros atque eos qui antea (**275-278**) memorantur. Nam praeterquam quod post *Romanu Niofitianu, Lydeu Supestite, Repentinu Eupropete* numero singulari ponuntur verba, te praesertim non fugiet in supradictis titulis cuique agitatoris nomini suum vel sua verba respondere, hic vero duobus essent communia. Quapropter, similitudine aliarum eiusdem generis tabellarum pensitata potissimumque collato in **275**, 21 loco *Naucelliu Supestianu*, interpretari malim *Romanu* (*qui et*) *Niofitianu*, *Lydeu* (*qui et*) *Supestite*, *Repentinu* (*qui et*) *Eupropete;* ut non octo sed quinque tantum obligentur homines. Denique animadvertendum est Superstiani cognomen semper indici ne cum homonymo agitatore confundatur, hic tantum Romani, Superstitis et Repentini cum sint probabiliter horum nominum soli. Certiores ceterum facti sumus romanis Sethianorum tabellis (*D. T.*, **140-188**) plerosque agitatores cognomen quoddam induere solitos fuisse. — Non pauci in hac lammina inducuntur primum equi; ad summam quot fuerint dubium est.

4 *N*[*e*]*o*[*phy*]*tianu*(*m*) emendes. — 6 *Eupr*[*e*]*pete*(*m*) ex Εὐπρεπής inepte formatum. — 9 *Elegantu*, cf. **275**, 7. — 10 *cadat*, cf. **276**, 18; [*Hy*]*peresiu*(*m*) intellego. — 11 *Diamante*(*m*) = *Adamante*(*m*)? ex ἀδάμας, ni fallor, vitiatum ne cum *adamantem* ex *adamo* misceretur. — 15 *Iscintilla* pro *Scintilla*, cf. **220** *a-b* **4**; inter *Car* et *lu* tres vel quattuor litterae perierunt. — 16 *Equi*[*colu*] aut *Equi*[*cola*] probabiliter supplendum; post *cadat* fracta est lammina. — 17 *Bracciatu*(*m*) = *Bracatu*(*m*) (cf. **275**, 14; **276**, 9; **278** *a* 2; **282** *a* 10; **283** *a* 10; **284**, 5), potest fuisse equus vario crurium colore insignis. — 21 *nec prendant*, pars formulae quae non legitur in similibus tabellis.

280. Cagnat, *Sav.*, p. 262, n. V; una contulimus.

Tabella integra alta m. 0,125, lata m. 0,095; una cum praecedentibus reperta et adservata.

B

O Ⲯ Э Ϩ ∨ ⊕

In eosdem octo agitatores conscripta est defixio atque praecedentes duae; equi enumerantur septem et triginta, nonnullorum evanuerunt nomina.

A. — 3.8 *Elegante cadant*, *Multivolu cadant*, cf. **275**, ad v. 6. — 5 Post *Lydeu* nullum deesse verbum probabile est sed hoc nomen cum v. 7 iungendum etsi intersunt insueto modo signa magica. — 7 *Helve*[*ticu*] mihi veri simillimum, non magis enim perierunt quam quattuor vel quinque litterae.

279. Cagnat, *Sav.*, p. 262, n. IV; una contulimus.

Tabella alta m. 0,115, lata m. 0,10, cuius pessum iit pars inferior, reperta est et adservatur cum antecedentibus.

22 *cadant fran[gant* . . . . *.]ant,*

Signa magica eadem quae in **276, 1**.
Supestianu qui et Naucelliu cadat vertat frangat,
Zitrie cadat vertat frangat, Romanu
Niofitianu cadat vertat frangat, Lydeu
Supestite cadat vertat frangat, Repenti[*nu*]
Eupropete cadat frangat vertat.
Signa magica ut supra.
Verbosu cadat, Mantineu Prevalente cadant,
Vagarfita cadat, Paratu cadat, Elegantu
Puerina cadat, Iperesiu . . . .
Diamante cadat, S[*ec*]*undin*[*u* . . . .]*ervu cadat*
. . . . *a cadat frangat disfran*[*ga*]*tur,*
Signa magica ut supra.
Cassidatu cadat, Vagulu Oceanu cadant,
Iscintillu cadat, Car . . . . *lu cadant,*
Gentile cadat, Equi . . . . *cadat,* . . . . . .
Bracciatu cadat, Germanu . . . .
Amandu [*Cel*]*estin*[*u*] . . . .
Signa magica ut supra.
Evanuerunt cetera.

20 *Alligate et obligate et gra*[*u*]*ate equos ven*[*e*]*ti et russ*[*ei* . . .]

21 [*n*]*ec prendant* [. . . . . . *fr*]*enis* . . . .

23 . . . . *agitantes veneti et russ*]*ei* . . .]

24 [. . . *ne*]*c vincant* [*vertant.*]

Ad normam praecedentium conscripta defixio. De agitatoribus tamen haec habeo observanda : *Zitrie(m?)* si excipias cuius prodit omnino insuetum nomen, eosdem plane esse conicio ceteros atque eos qui antea (**275-278**) memorantur. Nam praeterquam quod post *Romanu Niofitianu*, *Lydeu Supestite, Repentinu Eupropete* numero singulari ponuntur verba, te praesertim non fugiet in supradictis titulis cuique agitatoris nomini suum vel sua verba respondere, hic vero duobus essent communia. Quapropter, similitudine aliarum eiusdem generis tabellarum pensitata potissimumque collato in **275**, 21 loco *Naucelliu Supestianu*, interpretari malim *Romanu* (*qui et*) *Niofitianu*, *Lydeu* (*qui et*) *Supestite*, *Repentinu* (*qui et*) *Eupropete;* ut non octo sed quinque tantum obligentur homines. Denique animadvertendum est Superstiani cognomen semper indici ne cum homonymo agitatore confundatur, hic tantum Romani, Superstitis et Repentini cum sint probabiliter horum nominum soli. Certiores ceterum facti sumus romanis Sethianorum tabellis (*D. T.*, **140-188**) plerosque agitatores cognomen quoddam induere solitos fuisse. — Non pauci in hac lammina inducuntur primum equi; ad summam quot fuerint dubium est.

4 *N*[*e*]*o*[*phy*]*tianu*(*m*) emendes. — 6 *Eupr*[*e*]*pete*(*m*) ex Εὐπρεπής inepte formatum. — 9 *Elegantu*, cf. **275**, 7. — 10 *cadat*, cf. **276**, 18; [*Hy*]*peresiu*(*m*) intellego. — 11 *Diamante*(*m*) = *Adamante*(*m*)? ex ἀδάμας, ni fallor, vitiatum ne cum *adamantem* ex *adamo* misceretur. — 15 *Iscintilla* pro *Scintilla*, cf. **220** *a-b* **4**; inter *Car* et *lu* tres vel quattuor litterae perierunt. — 16 *Equi*[*colu*] aut *Equi*[*cola*] probabiliter supplendum; post *cadat* fracta est lammina. — 17 *Bracciatu*(*m*) = *Bracatu*(*m*) (cf. **275**, 14; **276**, 9; **278** *a* 2; **282** *a* 10; **283** *a* 10; **284**, 5), potest fuisse equus vario crurium colore insignis. — 21 *nec prendant*, pars formulae quae non legitur in similibus tabellis.

280. Cagnat, *Sav.*, p. 262, n. V; una contulimus.

Tabella integra alta m. 0,125, lata m. 0,095; una cum praecedentibus reperta et adservata.

15 nec frenis audiant cadant.

Signa magica eadem quae in **276**, 1.
Naucelliu Supestianu Heliu
Privatianu Zenore Castore.
Signa magica ut supra.
5 .... *e aratore cadant,*
Macedone Atquesitore cadant,
Hellenicu Virgineu cadant,
Comatu Indu cadant,
Fariu Ama[t]u cadant,
10 *Ideu Centauru cadant,*
11 Signa magica ut supra.
12 *cadant frangant dis-*
13 *frangantur ma[le] girent*
14 *palma vincere non [p]ossint*

Diis mandantur agitatores quinque et equi duodecim. In hoc tantummodo discrepat a ceteris tabella quod pauciores deferuntur homines et equi eorumque cum nominibus artius cohaeret formula circumducta.

5 *D.........aratore* C., ante *e aratore* legere mihi visus sum *Despec* vel *Dospec....* ubi *Despectore* conicias, sed e titulo sequenti (v. 5) veri multo similius emendandus est versus [*Roseu Exupe*]*ratore*. — 6 *A*[*d*]*qu*[*i*]*sitore*(*m*) est.

281. Legit et descripsit Cagnat; una contulimus.

Tabella crassa, oblique secta ut sunt **233** et **275**, alta m. 0,125, lata m. 0,105, ibi reperta convoluta et adservata ubi praecedentes quinque.

15 nec frenis audiant cadant.

Signa magica eadem quae in **276**,1.
Na[*ucelliu Supestianu Heliu*]
P[*rivatianu Zenore Castore.*]
Signa magica ut supra.
5 *Roseu Exuperatore cadant,*
Mac[*e*]*done Atquesitore cadant,*
Helle[*nicu*] *Comatu Indu cadant,*
Pran .... cadant,
Amat[*u*] *Fariu cadant,*
10 *Ideu Centauru cadant,*
Signa magica ut supra.
12 *cad*[*ant*] *frangant dis*[*fran*]
13 *gantur male girent* [*pal*]
14 *ma* [*vincere*] *non p*[*o*]*ssint cadant*

Ad verbum paene cum antecedenti consentiens titulus, quapropter eadem agitatorum nomina in v. 2. 3 restitui.

6 *Atquesitore*, cf. **280**, 6. — 8 Initio potest fuisse *Far...*; num lateat in hoc mutilo versu *Virgineu* (cf. **280**, 7) quis dicat?

282. Legit et descripsit Cagnat; una contulimus.

Tabella opisthographa alta m. 0,12, lata m. 0,09, reperta convoluta et adservata cum praecedentibus sex.

A

27 *[v]eneti et russei ver[ta]n[t nec] lora teneant* (versu inverso)

Signa magica eadem quae in **276**, **1**.

[Privatianu cadat v]ertat, Salutare cadat vertat, Eliu cada[t,
Supestianu russ]ei qui e[t N]aucelliu [cadat] vertat, Castore
[Supestite russei servu] Reguli [cadat] vertat, Castore
. . . . [Repent]inu [cadat verta]t, Eliu

Signa magica ut supra.

Argutu Croceu cadant, Tyriu Italu cadant, Lupercu cadat,
Candore Faru cadant, Alumnu cadant, Adamatu cadat,
Centauru Crisaspis Tigride cadant, Epafu cadat,
Ide[u] Danubiu cadant, Virgineu Bracatu cadant, Lydiu
Victore cadat, Pancratiu Oclopecta Verbosu Crinitu cad[ant,]

Signa magica ut supra.

. . . . . . cadant, Latrone Vagulu cadant, Tagu
Hellenicu cadant, Inhumanu cadat, Delusore cadat,
Multivolu cadant, Improbu Vagarfita cadant,
C[esa]reu Divite Garulu cadant, Agricolu cadant,
[Iuvene C]apria Mirandu cadant, Ganimede.

Signa magica ut supra.

Supesti[anu] . . . .
Supestite [russei servu R]eguli cadat vertat,
Romanu cadan[t, Repe]ntinu cadat vertat, Eliu
Eliu cadat . . . . e cadat vertat, Lydeu.

23 Signa magica ut supra.

25 *frenis] au[d]iant [nec se] moere possint set ca* 26 *dant*
29 *videant nec vi[ncan]t cadant frang* 30 *ant.*

(in margine sinistro, sursum)
24 *Gravate e[t] obligate equos [veneti] et russ[ei ne] cur[r]ere possint ne[c*
28 *nec agitare possint nec an[te] se nec adver]sari[os suo]s*

(in margine dextro, deorsum)
girent male disfrangantur fran[gant]

B

Signa magica eadem quae in **278** *b*.

Simillima titulis **275-279** tabella, quot vero defigantur agitatores incertum est; equi nominantur unus et quadraginta.

A. — 2-5. 21-22 Errore iterantur *Castore* et *Eliu.* — 3. 4. 5. 17. 22 Lapsu quoque scribentis omissum est verbum in fine. — 8. 11. 15. 16 Et verbum plurale cum unius equi nomine et singulare cum pluribus habemus ut fit in proximis tabellis. — 16. 17 *Cesareu*, *Iuvene* dedi e **275**, 9; **276**, 17; **278** *a* 10; **283** *a* 18-19.

283. Legit et descripsit Cagnat; una contulimus.

Tabella opisthographa, alta m. 0,135, lata m. 0,09, reperta complicata et adservata cum praecedentibus septem.

A

Signa magica eadem quae in **276**, 1.
Privatianu cadat vertat, Salutare cadat vertat,
Supcstianu russei qui et Naucelliu cadat vertat,
Supestite russei servu Reguli cadat vertat,
E[li]u cadat, Castore cadat, [Re]pentinu cadat.
Signa magica ut supra.
Croceu cadat, Italu cadat, Tyr[i]u cadat, [Lupe]rcu cadat,
Faru cadat, Candore cadat, Crisaspis [T]i[g]ride cadat,
Alumnu cadat, Ideu Centauru cadant, Lydeu cadat,
Virgineu Bracatu cadant, Adamatu cadat, Lyceu
Epafu cadat, Victore cadat, Elegante cadat, Lydeu
Signa magica ut supra.
Pancratiu Oclopecta Verbosu Crinitu cadant,
Lydeu cadat, Securu Mantineu Prevalente cadant,
Hilaru cadat, Latrone Vagulu cadant, Lydeu
. reu . . . . [c]adat, Hellenicu cadat,
Danuviu cadat, Inhum[a]nu cada[t, D]erisore cadat,
Improbu Vagarfi[ta cadant.] Iuvene Capria Mirandu cadat.
Caesareu Divite Garul[u cada]nt, Ganimede cadat,
Cursore Agri[co]la cadat, Vagarfita cadant.
Signa magica ut supra.
Privatianu cadat vertat, Salutare cadat vertat,
[Supes]tianu russei qui et Naucelliu cadat vertat,
[Supes]tite russei servu Reguli cadat vertat, Eliu ver[t]at,
[Ro]manu cadat vertat, Castore vertat, Repentinu cadat.
Alligate et obligate equos veneti et r[us]se[i] ne c[ur]rere p[ossint
nec frenis audir]e possint [nec se] moere
gire, male diiungantur frangant cadant possint
ut et agitantes et veneti et russei vertant
nec lo[ra] teneant nec ante se vider[e possint] n[ec] adversario[s suos sed
v]ertant frang[a]nt palma vincere non possint.

B

Signa magica eadem quae in **278** *b*.

De octo agitatoribus res agitur quos iam e titulo **276** novimus, qui omnes in ima tabella indicantur, omisso perperam in summa Romano; equi enumerantur quinquaginta.

A. — 8. 11. 20 Quod iam saepe notavi miscentur *cadat* et *cadant*. — 11 *Lydeu* e v. 9 iteratum videtur, deinde neglectum est verbum *cadat*. — 20 *Vagarfita* etiam e v. 18 repetitum errore.

B. — Antequam complicaretur lammina insculpta sunt signa magica, nam in ruga plumbi extenduntur.

284. Legit et descripsit Cagnat; una contulimus.

Tabella crassa, oblique secta (cf. **281**), alta m. 0,145, lata m. 0,088—0,082, reperta est convoluta et adservatur cum antecedentibus.

I Λ O Λ ⋋ O N Λ E I O I O Λ

O *Privatianu Naucelliu Supes[tian]u russei Repentinu* P
S *Supesti[te russ]ei servu Reguli Eliu Castore. Elegante* T
Glaucu Argutu veneti Destroiugu Glauci cadant, Elegante cadant,
O *Ideu Centauru cadant, Bracatu Virgineu cadant, Noviciu* T
Securu Mantineu Prevalente Ilarinu cadant, Danuviu
S *Pancratiu Oclopecta Verbosu Crinitu cadant, Auricomu* O
Z *Elegante Cesareu Improbu Vagarfita cadant,*
Paratu Delusore cadant, Latrone Vagulu cadant, Hellenu R
> *Divite Garulu cadant, Adamatu cadant, Danuviu cadant,* —
Acceptore cadant, Germanicu veneti cadant, Elegante ∩
Z *Eolu Decore Oceanu Eminente Tagu cadant, Eburnu*
O *Epafu cadant, Agricola cadant, [Mir?]andu veneti Multivolu* T
Capria Inhumanu cadant, Voluptate Capriolu Viatore
S *Securu [Au?]guriu Audace Pardu Tigride Percussore* O
Aliatore cadat, Massinissa cadant frangant.
∩ *Privatianu cadat vertat, Naucelliu cadat vertat,* T
> *Supestite russei servu Reguli cadant vertant,* >
Eliu Castore cadat vertat, Eliu cadat vertat, Lidu
∩ *Repentinu cadat vertat, Naucelliu vertat,* <
O *. . . . . [v]ertant, Privatianu* ∩
. . . . Supestite russei se[rvu Re]guli
S *[Cas]tore et Eliu et Repentinu et Castore* R
et Pr[ivati]anu et Naucelliu nec agitare
Y *possint nec retine[r]e equos p[ossin]t nec lora* m
> *[teneant] . . . .* >
. . . . .
m *. . . . .* .
non possint. Alliga[te e]t ob[lig]a[te et grav]at[e] .
Σ *equos veneti et russei ne currere p[o]ss[i]nt* .
O *nec frenis audire possint nec pedes moere possint*
set cadant frangant disiungantur . . . . m
Z *palma vincere non possint.* ∩

S O E C H E S O O · O C S I O S E

Non consentit in omnibus cum ceteris defixio; etenim quae supra circum lamminam ducebantur in extremis hic ponuntur versibus formulae devotoriae quibus sunt substituta in marginibus daemonum nomina.

Septem obligari videntur agitatores, Privatianus Superstianus qui et Naucellius Repentinus Superstes Elius Castor probabiliterque Lydus (v. 19), et equi sexaginta; sed nonnullorum hominum (cf. v. 19. 23) et equorum (v. g. *Elegante* in v. 3. 4. 8. 11) ita redit mentio ut summam certe facere nequeas. Nota etiam non satis utrosque discerni et posse ab incautis *Elegante(m)* qui est equus cum prioribus agitatoribus in v. 3 et *Privatianu(m)* qui est agitator (v. 17) cum antecedentibus equis misceri.

4. 11. 13 *veneti*, cf. **275**, 10. — 4 *Destroiugu Glauci*. cf. *ibid*. 5. — 4. 10. 11. 13. 16 *cadant* et *cadat* perverti iam saepe animadvertimus. — 9 *Hellenu* pro *Hellenicu* fortasse quod pluries prodit in praecedentibus tabellis. — 13 *Mirandu(m)* conieci, quem cum vicino *Capria* coniunctum habemus in **276**, 17; **278** *a* 10; **282** *a* 17; **283** *a* 18. — 16 *Aliatore(m)* = *Aleatore(m)*; conspicuum est nomen *Massinissa(m)*. — 17. 20. 24 Cognomen *Naucelliu(m)* sine *Superstianu(m)* nomine adhiberi te non fugiet.

Inter daemones agnoscendi sunt *Iao*, *Adonai*, et in fine, ut quidem sentio, *Daemon Soeches* (= Σεχες) qui est Mercurius (cf. Bouché-Leclercq, *Astrol.*, p. 41, 1) potius quam Aegyptiorum *Sokhit* (cf. Gauckler, *Etuis*, p. 19 sq.).

285. Legit et descripsit Cagnat; una contulimus.

Tabella alta m. 0,035, lata m. 0,045 reperta est convoluta et adservatur cum **276-284**.

Λλιμβεου κολουμβευ
πεταλλιμβευ λεγισε ἀδοναϊ
σωβαωθ σεμεσιλα ἵνα
βαρουνες τῶν ἵππων
Δαουριατῶν
Signa magica eadem quae in **278** *b*.
Equus.
In equo. Δαουρια-
τοὺς.
μεδὲ τρηχε μεδὲ τοὺ πόδας
κινεσε μεσταθε κατά-
βαλε ἀουτῶν καὶ κατά-
χων ἀουτο πόδας

In equos Δασυριατοὺς conscriptae sunt dirae.

1-3 Βάρβαρα ὀνόματα quae sic restituas : αλιμβευ κολομβευ πεταλιμβευ (cf. **265** *a* 1-3) ...... ἀδωναῒ σαβαωθ σεμεσιλαμ. Pro λεγισε potest legi λεγιτε vel λεπτε. — 3-12 Pessime confecta defixio in hunc modum est emendanda : ἵνα βαρύνῃς τοὺς ἵππους Δασυριατοὺς μηδὲ τρέχειν μηδὲ τοὺς πόδας κινήσειν .... κατάβαλε αὐτοὺς καὶ κατέχε αὐτῶν πόδας. — 4 ἵνα βαρουνες idem valet atque *gravate* in titulis supra editis. — 5 Initio, potius λ quam δ exaratum est. — 10 μεσταθε pro ⟨μ⟩ὲς τάδε?

286. Héron de Villefosse et Bréal, *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1892, p. 226, 231; Wuensch, *Flucht.*, p. 246, n. 14; Villefosse, *Tabellae*, p. 326-330; Cagnat, XXI, 1893, p. 258, n. 27; XLI, 1902, p. 346 sq., n. 54-55; cf. Choppard et Hannezo, *Bulletin archéologique*, 1893, p. 199; contuli.

Tabella opisthographa, alta m. 0,11, lata m. 0,08 — 0,09, tertio p. Chr. n. saeculo scripta, reperta in sepulcro ἀώρου cuiusdam (cf. Cagnat, *Sav.*, p. 264) ubi supra (p. 360) dictum est et a ducibus Choppardo et Hannezoio museo publico parisiensi illata (MNC. 1650). A Societate cultorum gallicarum antiquitatum mihi benigne concessum est ut editis iam a Villefossio imaginibus hic et in titulis **266**, **287** denuo uterer et ad verum tabellas redderem.

A

Cuigeu
censeu
cinbeu
perfleu
diarunco
deasta
bescu
berebescu
arurara
baζagra

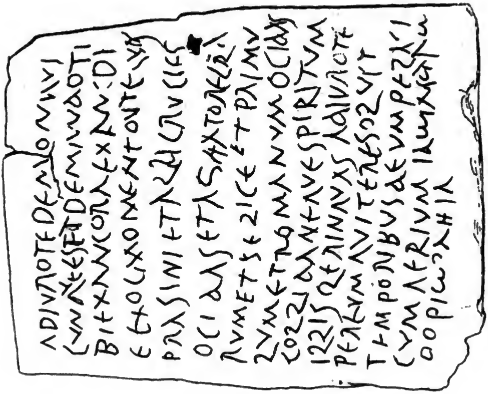
In pectore
daemonis.
Antmo
arait
to

In cymba.
Noctivagus
Tiberis Oceanus

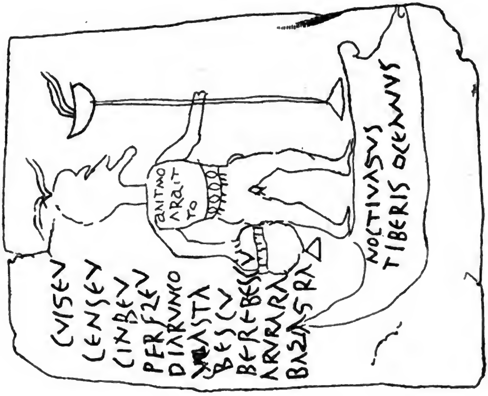
B

Adiuro te demon qui-
cunque es et demando ti-
bi ex anc ora ex anc di-
e ex oc momento ut equos
prasini et albi crucies
ocidas, et agitatore(s) Cla-
rum et Felice(m) et Primu-
lum et Romanum ocidas
collida(s) neque spiritum
illis lerinquas; adiuro te
per eum qui te resolvit
temporibus deum pela[g]i-
cum aerium Ιαω Ιασδαω
οοριω. αηια

B

A

Adversus agitatores factionum prasinae et albae Clarum Felicem Primulum et Romanum et eorum equos insculpta est devotoria tabella.

A. — Apud unum Villefossium (*Tabellae*) transcribitur huius lateris titulus. — Non est daemoni, si probe video, gallinaceum, ut placuit Villefossio, Choppardo et Hannezoio, Wuenschio, sed humanum et barbatum caput, supra quod galli crista imposita est. Abest igitur haec nostra imago a gnosticis gemmis quas contulit Wuensch ex King, *Gnostics* (p. 41, 103, 194, 244, 328 et tab. A, fig. 1, 2, 3, 5; B, fig. 2, 4), longiusque a libro plumbeo in museo Kircheriano adservato (E. de Ruggiero, *Catalogo del museo Kircheriano*, 1878, n. 199). Decanis astronomicis (cf. *D. T.*, **15**, 8, p. 25) censet Maspero hunc deum esse adnumerandum (*C. R. Inscr.*, p. 226), quem *Set* adpellat Gauckler (*Cat. Alaoui*, H, 31-33). Quid sint et vas in dextra et lampas ardens (« brûle-parfums allumé et supporté par une longue tige » V.; « une torche » Ch. et H.; « eine Fackel » W.) in sinistra me fugit. Stat et in cymba daemon a Gnosticis figuratus cum flagello (King, *op. cit.*, tab. C, fig. 3).

6 *Deasta* vel *Masta*? V. — 10 *Baliagra* V., litteram i non perspexi in plumbo, vicinum est magicum vocabulum alterius ὀρεοβαζαγρα in defixionibus usitatissimi.

In pectore daemonis potest fuisse *Daitmo arditto*.

Quae leguntur in cymba nomina ad daemonem minime pertinent; ne dubites equos hic designari qui defiguntur, quod ceterum in infra relatis tabellis manifestum erit. *Oceanum* iam novimus e titulis **275**, 16; **279**, 14; **284**, 12, nusquam vero quoad scio apparuit *Tiberis*, sed equos fluviorum nominibus designari constat (*Nilus*, **272**, 10; **273**, 4; **274**, 4; *Danuvius*, **275**, 10; **276**, 16; **278** *a* 2; **282** *a* 10; **283** *a* 17; **284**, 6).

B. — 2 *quicumque* W. — 3 *anc ora*, originem esse gallicae vocis *encore* notavit Br.; *ex ac die* C., W. — 5 Sub extrema vocabuli *crucies* littera foramen est clavi quo lamminam parieti sepulcri infixam esse putat Villefosse. — 6. 8 *occidas* W.; *Clarum*, *c* et *l* ita iunguntur ut *Crarum* scriptum fuisse paene credas. — 7 *Felicem* C., W. — 9 *collidaneave* C., *collida(s) ne[r]v[os]* Br. — 10 *lerinavas* C., correxit Br. *extinguas*, recte Buccheler (*Rhein. Mus.*, LI, 1896, p. 640) *lerinquas* quod est translata littera *relinquas*; vitii huius exempla affert Wuensch e Diomede sumpta p. 452, 30 K., *leriquiae*, *lerigio* pro *reliquiae*, *religio* posita. — 12 *temporibus*, unus W. hunc locum enucleare temptavit, coniecitque adiectivum quoddam *priscis* vel potius *tuis* omissum fuisse; nec tamen inde clarior mihi fieret sententia si non esset in aliis tabellis

plenior dicendi ratio *vitae temporibus*; interpretari ergo licet : adiuro te daemon (aut anima hominis hic sepulti, νεκυδαίμων) per eum qui te sustulit ex hac vita deum... cf. **242**, 31 ἀπολύσαντα σε ἀπὸ δεσμῶν τοῦ βίου. — 12 *pelagicum* omnes. — 13 sq. *Iaó*, *Iasdaó*, *Oorió*, *Lahia* V., *Osrió*, C., 1902; *Jao Jasdao O. orioaeia* W.; *aéia* C., 1893.

287. Villefosse, *Tabellae*, p. 330-332; Cagnat, XLI, 1902, p. 348, n. 56; contuli.

Tabellae opisthographae fragmentum altum m. 0,075, latum m. 0,083, cum praecedenti in altero sepulcro repertum et museo parisiensi a Privato a. 1893 illatum, ubi nunc exstat (MNC. 1781); cf. p. 360, 396.

A

Eumdem hic figuratum fuisse daemonem atque in tabella **286** *a* nemo negabit, tantum quod subligaculo vestitum.

Ad dextram partem genii vidit Villefossius :

. *ua*

. . *om*

m ve
a itar
potu
. . . us

Ego tantum :

. . omṇ
mịlue
a sit n
. . . . u

In cymba.

. . . alus gum lugo e ve
. . . as ocidas ex oc die ner-
[v]a illis concidas ne[que]
. . . asẹtaṃe p[oss]int

Equos obligari demonstrant v. 2-3 in cymba exarati.

1 [*Bub*]*alus?*, cf. **288** *a* in cymba; *e* ante *ve* omiserunt qui delineavit, V. et C. — 2 Pro puncto posita est lineola ante *ex* aut errore insculpta. — 3 Restituit V.; *nerva* = *nervos*. — 4 Ante *p*[*oss*]*int* quod conieci fuit infinitivus quidam sub *asetame* occultatus.

B

E versibus paene evanidis dubitanter eruit V.

. . . .
umloscissimos
a . . lla . . c . . .
. . . .

288. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, H, 33.

Tabella opisthographa, quoquoversus m. 0,097, reperta est et adservatur ubi supra (p. 360) dictum est. In altera parte corrosum est ita plumbum ut litterarum ductus vix iam discernantur.

A

[Cu]igeu
c[e]nseu
cinbeu
perfleu
diarunco
deasta
[be]scu
[bere]besecu
[aru]rará
[baζa]gra

Figura eadem quae in 286; subligaculo cincta est ovatis quattuor lamminis ornato.

. a . .
d . .
cu . . . .
um . . . .
ram . .
et te . .
re . . . t[e-]
nebraru(m)
et vos . . . .
curo . . . .
entis . . . .
uam . . . [?p-]
eto . . . . .
e ut me . .
. t ba . as

In cymba.
Bubalus Nilus Liber
Pretiosus Argutus
Alumnus

B

. . . . re . . . . . .
. . . . .
. . . . s ad m . . . . . .
. . rogate . . . . m . . .
o . contra . . . . auferas ab
eis nervia vires medullas impetos vic-
torias; noli meas spernere voces set
moveant te hec nomina supposi[ta]
. llas mau
Cuigeu censeu cimbeu per-
[fleu] diarunco deasta bescu
[berebe]scu . [a]rurara baa[ζ]agr[a]
[. . . . n]oli mea[s] spe[r]nere voces set
. . . . illius . eç
. . . . hos equos . . . . .
. . . . currere . . . . . .
. . a . . o te . . . . per hec sancta
nomi[na] . . . . necessit[a]tis.

Sex equi deferuntur quorum in cymba exarata sunt nomina.

A. — Evanidas in sinistro margine litteras suppeditavit titulus **286** *a*.

B. — 7.12 *set* = *sed*. — 8.16 *h*(*a*)*ec*. Inter v. 8 et 9 errore inchoatus versus relictus est. — 9-11, cf. *a* 1-10.

289. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, H, 39 (?).

Tabella opisthographa mutila, alta m. 0,118, lata m. 0,102, ibi reperta est et adservatur ubi praecedens.

A

Cuig[*e*]*u*	In pectore	
censcu	daemonis	
[*c*]*inbeu*	eiusdem	*rogo* . .
[*pe*]*rfleu*	qui in **288**.	*cui* . . *e* .
[*dia*]*runco*	*Antmo*	*ne sum-*
[*de?*]*asta*	*a*[*r*]*ạito*	*mas exi-*
[*besc*]*u*		*ṣṭi s*[*i-*]
[*berebe*]*scu*		*cut mi-*
[*ar*]*urara*		*hị bapa*
baζagra	In cymba.	*etes*.

Lynceus Margarita
Profugus Oceanus
Infra cymbam.
ọ . *ị* . . *ginaẹ* [*tene*]*brarum*

B

. . . . *lve sanctẹ ạ* . . . .
. . . . . *ẹret a in te p* . . . . . . *et te* . . *ta*
. . *eas* . . . *cus op*[*se*]*cro tẹ venias ad*
. . . . . . *e* . . . *t* . . . *e et os equos* . . . .
. . . *tiantẹ contṛa*[*h?*]*as tuis* . *e* . . . .
aufer[*as*] *ab eis nervia vires med*[*ul-*]
las im[*pe*]*tos victorias; noli meas* [*sper-*
n]*ere v*[*oc*]*es s*[*et mov*]*ean*(*t*) *te hẹc*
[*su*]*ppos*[*i*]*t*[*a*] . . . . . . *mate* . *ter*
si cuis tạlị . . *tạ* . . *neces finia*
ultima nomina Cuigeu cense[*u*]
cimbeu perfleu [*d*]*iarunco veasta*

bescu berebescu [*a*]*rurara ba*[*ζa*]*gr*[*a;*]
noli meas spernere voce(*s*) *set equos*
prasini et albi e . . . . cia . . [*cr*]*ucia*[*s?*]
auferas illis dulce somnum, fac eos ne
currere possint, oc te peto aure . . . om
nervitatem tenpus et necessita[*tis?*]
tue depremas e[*quo*]*s e*[*q*]*uos tecum n . .*
sup(*p*)*ositos tue b . mmate . ste*

Dirae pronuntiantur in quattuor prasinorum et alborum, equos Lynceum Margaritam Profugum Oceanum.

A. — Vocabula magica in sinistro margine supplevi e titulo **286** *a*. — In pectore daemonis potest fuisse *aritmo*. — 13 *ae* iuncta videntur; *tenebrarum*, cf. **288** *a* 7-8.

B. — Simillimo titulo **288** hunc passim complevi. — 1 [*sa*]*lve* abhorret a talium inscriptionum usu, malim igitur hic daemonis cuiusdam nomen suspicari. — 2 *ereta* vel *ebetr*; *p* vel *r*. — 4 *e* vel *c*; (*h*)*os* emendandum. — 9 Proximus est vicesimo versus nec casu magis liquidus; in fine *r* vel *e*. — 10 Non credo esse in fine legendum *necessi*, *f* mihi in *s* scriptum est. — 12 Neque *deasta*, neque *masta* perspexi; cf. **286** *a*; **288** *a*. — 15 *cia* vel *tia*. — 17 In (*h*)*oc* potest fuisse *o* ex *a* correctum. — 18 *nervitatem* mirum neque certum vocabulum; *et*, *e* in *t* prius exaratum correctum est. — 19 *tu*(*a*)*e*, *depr*[i]*mas*. — 20 Utrum fuerint necne post *ste* nonnullae litterae in tritissimo plumbo non dispicitur.

290. Legi et descripsi, *Cat. Alaoui*, II, n. 36.

Tabella opisthographa supra mutila, alta m. 0,065, lata m. 0,075; de inventione vide p. 360.

A

Daemonis eius
similis qui
datur in **288**
a medio corpore
pars inferior. . . . . . .
. . . . *bu*

In cymba. . . . . . .
mare aruta fra . . *pie* . .
gatt . . ei . b tru . . . .

B

[Adiu]ro te demon . . be et dem[an-
do tibi] ex a^{o}nc die ex oc mo-
[mento] . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . *m adiu-*
[ro] te per eum qui te re-
[solvi]t vite temporibus de-
[um pelagicum] aerium altis-
[simum] . . . . . *x* . . . .

Hoc titulo cum praecedentibus congruenti equos devotos fuisse perspicuum est.

A. — Incertissimae sunt lectionis litterae. Num *fra(n)gat* interpretandum sit dubitari potest.

B. — 2 Perperam exaratum *anc* correxit qui scribebat addito postea *o* supra versum ut *(h)oc* intellegeretur.

291. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, II, 31, cum imagine zincotypica in tab. XXVIII.

Tabella opisthographa, alta m. 0,122, lata m. 0,093, in superiore dextroque marginibus mutila; evanuerunt praeterea multae litterae. Eruta est cum praecedentibus.

A

. . . .
[. . . qui te] re-
[s]olvit ex vi-
te temporib-
us deum
pela[gicum]
. . . .

Daemon
cymba vectus
eodem habitu
quo in tabella **288**.

In pectore dei.
[a]itmo
arpitto

In cymba.
. . . .
me . iat . . . . dit . .
. . . .
. . aini . . . .

adiu[ro] ·
te de[mon]
quicu[nque]
et de[man-]
do [tibi]
ex anc d[ie]
ex anc o[ra]
ex oc m[omen-]
to ut cru[ci-]
etur ad . .
u u . . . . .

B

[Adiu]ro te demon cuiqun-
[que es] et demando tibi
. . . .
. . . . *ut crucietur*
. . . .
. . . .
. . . . *n q[ui] te*
. . . . *vit*
. . . . *deum pelagi-*
[cu]m aerium altissimum
Ιαω οι ου ιααχωωωω
. . . . ια . . .

Consonans cum proximis defixio et ideo ad circenses ludos referenda.

A. — 8 *anc* pro (*h*)*oc* errore positum, cf. **290** *b* 2. — 9 *anc* perperam pro (*h*)*ac*, (*h*)*ora*. — 10 (*h*)*oc* emendandum.

B. — In παλιμψήστῳ probabiliter plumbo graecae videntur prius fuisse insculptae litterae.

292. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, II, 32, cum imagine zincotypica in tab. XXVIII.

Tabella opisthographa, alta m. 0,11, lata m. 0,088, reperta est cum praecedentibus.

A

Quint . o	Daemon sedens in structura caementicia obliquis lineis adumbrata, flagellum tenens sinistra.
	In sede.
Ante pedes	*Ocuria anoχ*
daemonis	*[oton] b[arnion]*
humana	*formione*
protome.	*[efecebul]*

B

Adiuro te qu[i]cunqu[e]
es et demando tibi ex [oc die]
ex ac ora ex oc momento
ut crucietur Adboçata,
per eum qui te resolvit
vite temporibus deum
pelagicum aerium altis
[adi]u[r]o ut hos h[a]b[i]a[s] quos
. . d . a . b . ẹi bite [co]mm[endo]
. . . .
η . ωωαηια . .

Propter formularum similitudinem inter defixiones quae ad circenses equos pertinent hanc retuli, quanquam Advocata (*b* 4), si recte legi, mulierem potius quam agitatorem designat.

Figuratum daemonem deum Set nuncupare placuit Gauckiero (*Cat. Alaoui*).

A. — 3.5 Praesto sunt supplementa e sequentibus titulis duobus.

B. — Hoc tabellae latus παλίμψηστον fuisse non infitiabor. — 3 Emendandum est (*h*)*ac*, (*h*)*ora*, (*h*)*oc*. — 7 Vocabuli *altissimum* pars altera errore fuit a scribente omissa.

293. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, II, 28, tab. XXVIII, ubi est imago heliotypica.

Tabella opisthographa, alta m. 0,14, lata 0,083, quondam plicata; de inventione vide p. 360.

A

Ocuria
anoχ
oton
barnion
formione
efecebul
Adiuro te demon quicunque es et deman-
do tibi ex anc die ex anc ora ex hoc momento
ut crucietur ad diem illum;

adiuro te per eum qui te [r]esolvit ex vite
temporibus deum pelagicum aerium
altissimum Iαω οι ου ιχ
ιαα ιω ιωε οσριυω α ηια
ε
illi Peciolus descum
Lynceus frangatur
efecebul
formione
barnion
olon
anoχ
Ocuria

B

Adiuro te demon
quicunque es et de-
mando tibi ex hanc
die ex hanc ora ex oc
momento ut crucie-
tur; adiuro te per eum
qui te resolvit ex vite
temporibus deum pela-
gicum aerium altissimu[m]
Iαω οι ου ιαιαα ιωιωε
ο οριυω αηια

Lynceus

Defigi videtur *Lynceus* cuius nomen datur primum in *a* 15, deinde in *b* 12 seorsum ita ponitur ut invocatis manifestus sit daemonibus. Consentit vero cum praecedentibus inscriptio, unde colligendum est ea fuisse circensem equum obligatum, Lynceum autem equum designat tabella **289** *a* **11**. *Peciolus* (v. 14) etiam equis adnumerandus est, cf. **294**, 20.

A. — 2. 20 Verbum magicum ανοχ quater legitur in lammina argentea quam possidet Museum Kircherianum (de Ruggiero, *Catalogo del Museo Kircheriano*, 1878, p. 81, n. 200); cf. *D. T.*, **295**, 5. — 7. *b* 1,

da(e)mon. — 8 *anc* bis pro *hac.* — 10 In verbis *te resolvit* correctae sunt litterae *e resol*, dubitarique potest num vere sit *r* in lammina; *vite* = *vit(a)e.* — 14 Quid sibi velit *descum* non expedio; litteras *scu* emendare temptavit qui scripsit. — 14-15 Non iam quadratis sed cursivis litteris exarati sunt hi versus et posterius, ut mea fert opinio, adiecti.

B. — 3-4 *ha⟨n⟩c* et *(h)oc* emendandum.

294. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, H, 29.

Tabella alta m. 0,13, lata m. 0,07, quondam plicata nunc sinistrorsum mutila; inventa est et adservatur ubi dixi p. 360.

Ocuria
anoχ
oton
barnion
formione
efecebul
Adiuro te dem[on] quiqun-
q[u]e et demando ut ex hoc die
[ex] hac hora ex hoc momento cru-
cietur . . b . infernu
. . e . . . obis; adiuro te per eum
[qui te res]olvit ex vite tempori-
[bus deu]m pelagicum aerium
altissimum Ιαω ɔιουιαια
[α ιω ιωε οορ]ιυοχηια
efecebul
formione
Ri . . . . . . *barnion*
Frangitio *oton*
Peciolus *anoχ*
Profugu[s] *Ocuria*

Simillima est praecedenti defixio; in v. 18-21 ad sinistrum marginem equorum delatorum leguntur nomina.

8 *es* post *quiqunque* deest. — 12 *vit(a)e*, omissam litteram *i* super *v* addidit qui titulum confecit. — 21 *Profugus*, cf. **289** *a* 12.

295. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, H, 34.

Tabella alta m. 0,08, lata m. 0,058, crassa m. 0,0015, minutissimis litteris earumque simillimis quae leguntur in tabellis karthaginiensium agitatorum (**234-240**) tertio probabiliter p. Chr. n. saeculo conscripta, reperta convoluta ubi memoratum est p. 360.

Ὑεσσε[μ]ιγαδ[ων] ια[ω] αω δαυδω
εηαηιε . . . . . σοπεσαν καν-
θαρα ερησχιγαλ σανκιστη δωδε-
[κ?]ακηστη ἀκρουροβορε κοδηρε
δροπιδη ταρταροῦχε ανοχ ανοχ
καταβρειμω φοβερὰ προς τ
ε . . ννη καταναικανδρα δαμαστρει
. . σα μεγαλέδοξε σερουαβυος *tibi*
commendo quoniam maλedixit
partourientem, currant cuillic
et demones infernales obλiga-
te illis equis pedes ne currere
possint, illis equis quorum no-
mina hic scripta et demandata
habetis, Incletum Nitidum Patri-
ciou Nauta σιλουν . αα ταχαρχην;
obligate illos ne currere possit cra-
stini et perendinic cir[cens]ibus
Patricium Nitidum Na[ut]a Incleto
ταχαρχην; *tou autem Domina*
Canpana χambtηras Nitidum
Patricium Nauta Incletu ταχαρ-
χην *ne currere possint cras et*
perendie et omnibus horis
in circo ruant, quomodo et tu
iucundu emeritus es βίος
θάνατος; *iam iam cito cito*
quoniam d[e]ducunt illos
συρωνιακι δαίμονες.

In quattuor equos Inclytum Nitidum Patricium et Nautam et fortasse

in agitatorem Servatum, cuius nomen turbatum suspicor in v. 8 (Σερουαϐυος), insculpta est devotoria lammina.

1-7 Sunt βάρϐαρα ὀνόματα de diis inferis probabiliter dicta, cf. *D. T.*, **38**. — 5 ταρταροῦχε, cf. *C. I. L.*, III, p. 961, v. 3; de Κρόνῳ « zum ταρταροῦχος geworden und zum Herrscher des Totenreichs » cf. Dieterich, *Abraxas*, p. 76; *ανοχ*, cf. **292-294**. — 8 μεγαλόδοξε, deus adpellatur nominibus magicis designatus. — Σερουαϐυος, si recte supra conieci, Σερουᾶ[τ]ο[ν] esset emendandum. — 9. 11 Nota graecum λ in vocabulis latinis. — 10 *part⟨o⟩urientem* mihi certum est : igitur defixus fuisse potest agitator non a quodam aemulo sed a viro cuius in praegnantem invectus est uxorem (?); cetera in hoc versu non perspicio. — 11 *d(a)emones infernales*, cf. **266**, 3. — 15. 22 *Incl[y]tum* est. — 16 *Patrici⟨o⟩u(m)* et *Nauta(m)* restituas; obscurum est verbum magicum inter *Nauta* et ταχαρχην quod solum redit in v. 20. 22. — 17 In *obligate*, *l* cum *b* mixtum videtur; *possit* errore pro *possint*. — 18 *crastini(s)*, *perendinic* propter *c* quod sequitur pro *perendinis*. — 19 *Incleto*, cf. 15. 22. — 20 *t⟨o⟩u*, cf. 16 *Patriciou*. — 20-21 *Dominam Campanam*, si contuleris **250** *a* 10-11, probabiliter apparebit Hecaten esse Inferorum potens. — 21 *χambtηras* mihi est χαμπτῆρας quod latine reddere non valuit qui plumbeum volumen exaravit, praeterea hoc unum insculpsit ineptissime vocabulum ubi quamdam sententiam exspectes ei proximam quae saepe legitur in titulis agitatorum karthaginiensibus (v. g. **240**, 15. 35 sq.) μηδὲ κυκλεῦσαι τοὺς χαμπτῆρας. — 25-27 Quid significet locus me fugit. — 28 *illos* utrum equos an βίον et θάνατον indicet non liquet. — 29 συ(μ)φωνιακ(ο)ὶ δαίμονες *archontes* sunt Gnosticorum de quibus supra **155**, v. 22-23, p. 211 memoratum est (cf. **251**, p. 347).

Ab homine graeco confectum fuisse titulum existimo in quo tot graeca vocabula et litterae latinorum locum obtineant.

296. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, II, 40.

Tabellae fragmentum, altum m. 0,08, largum 0,05, cuius de inventione vide p. 360.

. . . . α . . . . . .
. . . χας . . . . .
. . . . υχο . . . .
. . . ϐαῥ . . . . .
φθωϐαλ . . . . .

. αθα . ανο . . . .
. υζεοχυχχ . . . .
. . ονη . ετη . . . .
. . . . . τaεταρε . . .
αδξονα
. . δροδοα . . . ετη . .
. ἀπὸ τῆς ο . . . .
ι δε τωλα . ν . . .
. . πατι νης . . .
. ἡμέρα ἀπὸ τῆ[ς] . . .
. . ψυχὴν τοῦ π . . . . .
. . . αο . . σα ἀπὸ . . . .
. . . . α . τη . . . . . .
. . . . α . . . .

E v. 12. 15-17 de amatoria defixione cogitare possis.

297. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, II, 40.

In fragmento lamminae maxime inaequali, alto m. 0,10, lato m. 0,025-0,05, reperto et adservato ubi supra (p. 360) memoravi.

. . . .
mi . . .
. . koue
. . mado m
. tene il[lum]
. eate
. . . . pae
dicae . . apmi
do . . . komme[ndo]
facenodae
me . . . . ente
ari . . . . ou
hec
ee

Incertissimo sensu tabella.

2 *m* vel ϰ. — 3. 9 Propter *k* vel potius ϰ in his versibus adhibito

partim graece scriptum fuisse titulum coniecerim. — 4 *ma(n)do*. — 7. 8 *p* vel *r*. — 12 *ari* vel *are*.

298. Legi et descripsi; cf. *Cat. Alaoui*, H, 35, data est imago in tab. XXVIII; Choppard et Hannezo, *Bulletin archéologique du Comité des travaux historiques*, 1893, p. 199; S. Reinach, *ibid.*, 1891, p. 353 sq.

Tabella alta m. 0,115, lata m. 0,07, ibi reperta et adservata ubi dictum est p. 360.

Daemon nudus, caput
et collum serpentis,
hominis corpus,
et pedes aduncis
unguibus armatos
exhibens, hastam
utrinque manu tenens.

In pectore et ventre.

ωμε
λθμαθ

οασρο
υηω θενι
ᾰͅορ[ο?]ν

Signa magica.

Ad dextrum crus.

π ο ν ο — In pedibus.
ειζηκρει

Vas quoddam in terra positum. — Sub pedibus.
βαινσοϐ
αδονε
λασιελ
. . εαηει

Quid sibi velit defixio obscurum est.

Muliebrem esse figuratum daemonem monuerunt C. et H., quod

caute accipiendum puto. — 5 ᾄορον scripsi dubitanter. — 8 ζ vel ξ?; num fuerit ρ littera sic informata q adfirmare non ausim. — 10 ἀδον[αΐ] veri simillime.

AMMAEDARA

299. Goetschy, *Recueil des Notices et Mémoires de la Société archéologique du département de Constantine*, XXIX, 1894, p. 567 sq., cum imagine delineata; Wuensch, *Flucht.*, p. 266-268, n. 19; cf. Cagnat, XXVII, 1895, p. 139, n. 79.

Tabella opisthographa mutila, alta circiter m. 0,05, lata m. 0,17, reperta complicata mense Maio a. 1894 Ammaedarae (*Haïdra*) in sepulcro ad arcum triumphalem. « La partie postérieure... porte quelques caractères mal formés et placés vers son tiers inférieur et sur une seule ligne » G. Adservatur Constantinae in museo. E scriptura monet W. titulum tertio p. Chr. n. vergente saeculo exaratum fuisse.

. ν . γειρεσον σεαυτῶ καπε . . υτιαχτου [ὅστι]ς ουλ εἶ δαίμων διακονη
κ . . . . . ι . σκε . . . . νω ὃν ἔτεκεν Καλ[πουρ]νία προστησασ . οἶκον . ουιτπ
κη . . . . κερτα . . . . ωθσισιυ σεβετα . . . . εα . ειπον αυ . . κατυπνο . . δο .
ουε αλια . . . . . ακιωδ . ναι . . . . . ατον καὶ εἱμάτια
να . ταραρε . . . ιιον . π ραμετα . . . . πέμπο σε . . . τπχνυια
. αι πυεφιαντ . υ . . πολιοι . σ . με . . . . α ἀνανκα . ειραβορροροβ . κω
α . σκοιευπανφορπ . . κανφοδι . ον . . . . ποτιν . . ωδυμαι καὶ . . ισο
. . σε κατὰ τῶν ὀνομάτ[ων] . . ρου δυν . παραχυν . . . . νιων π . . . ηναρε .
σπ . χυελν μοι διακ[ό]νη . . . κσωσα . καὶ σο[ι]μν . σ . . . . . σωσοι . . . δ . . . ω
ος τοωλμ . . σοχυδδυν . . παπαλιουρσιν καὶ απου . . . να . . . . .
. . ιχ . . ωι ωι λσγο . .

Quorsum pertineat tabella ille dicet qui eam denuo recensuerit; vide tamen infra ad v. 3.

1 Primum adpellatur daemon qui auxilietur devoventi; supplevit W. [ἀ]ν[ε]γείρεσον σεαυτῷ quod est melioris aetatis ἀνέγειρον σεαυτὸν; cf. **198**, 10 ἐξεγέρθητι. Sequitur probabiliter nomen magicum, et in fine habes

[ὅστι]ς σὺ[ν] εἶ, δαίμων διάκον[ε]; iure contulit W., qui restituit, Pap. Par., 347 : ἀνέγειρέ μοι σαυτόν, ὅστις ποτ' εἶ, εἴτε ἄρρην εἴτε θῆλυς καὶ ὕπαγε εἰς πάντα τόπον; vide quoque 242, 49 ἵνα διακονήσῃς. — 2 Fuit igitur initio huius versus imperativus κ[αὶ ἐλθὲ πρὸς τὸν δεῖνα] ὃν ἔτεκεν Καλ-[πουρ]νία [ἡ] προστ[α]τήσασα οἶκον (=οἴκων) [τοῦ δεῖνα...] W., mihi probabilius προστήσασα; ουε pro οχε, λιω pro νω, ιουιτπ in fine W. — 3 κερτ.., φθσι.ιυ, αυ..υκατ, ϑοι in fine W.; legit idem ἣν σέβεται, ειπον αὐ[το]ῦ (ἵππον, εἰκόνα?) .κατ' ὕπνο[ν ἴ]δοι (ι incertum) [Ἰ]ουε[ν]αλία[ν], existimatque defixionem ad accendendum puellae amorem scriptam fuisse. — 4 .ουε.αλια.; αχιυϑ W. — 5 [ἀ]νὰ [Τάρ]ταρα W. nimis audacter; ιον.πρ..μετα W. qui etiam coniecit πέμπο σε [Ἑκά]τῃ νυχία. — 6 .αιπι.ε-διαντ, σ..ε, ειραϐ..ρ.ρο W.; minor est locus quam ut compleatur ἀναν-κα[ῖον]. — 7 Πανφόρπ[α]?, cf. Πανφόρϐα in Pap. Par. 2749 W.; κανδο-ϐιον...π.τιν, ὑμοι corruptum pro ὑμῶν W.; in fine legit : καὶ [ὁρκ]ίζο σε κα[τὰ] τῶν ὀνομάτ[ων· σὺ γὰ]ρ οὐ δύν[ῃ] παρα[κο]ῦ[σαι τῶν χθο]νίων, collata Pap. Lond. 121, 960 : ὅτι ἐξορκίζω τοῖς μεγάλοις ὀνόμασίν σου ἃ οὐ δύνασαι παρακοῦσαι; cf. **234**, 1-2; **237**, 1-2; **238**, 1-2; **239**, 1-2; **241**, 4-5. — 8 παρ..υ.. W. — 9 σπ, W. π; μοι, W. λοι; κσωσα, W. κσω; καὶ σοι... W.; ω in fine neglexit. — 10 οστοωλ...ωχυϐ.υν...απαλιουρ σινια (παλίουρον?) .ια..ου.. W. — 11 .νια..ω.λ..γο. W.

Interpuncta verborum et syllabarum non rara (3 ωθις·, εα·; 4 ·αχιωϑ, και·; 5 ι·ιον·; 6 εφια·ντ, βορ., κω·; 7 πο·τιν, και·; 8 ·νιων π; 11 ω·) quid significent non perspexi.

PROVINCIA NUMIDIA

CIRTA

300. J. Schmidt, *C. I. L.*, VIII, 19525; *Illustrierte Zeitung* (Leipzig), die 20 mensis Iuli, a. 1872, p. 47, cum notis Zangemeisteri; *Revue illustrée des lettres, sciences, arts et industries dans les deux mondes*, Paris, 1882, p. 208; neutram ephemeridem attigi.

Tabella opisthographa « lata m. 0,095, alta m. 0,05; in sepulcro prope Constantinam ad viam ferream, quae inde Rusicadem ducit, reperta anno 1870 a comite Io. de Wilczek, qui servat Vindobonae » S. Turbatum in *a* versuum ordinem non temptavi describere.

A

. . *aviuli*
. . *tei gutur*
babo
w
o o os
. . *o* Figura daemonis « haedi
. .[*a?*]*tur* pedibus hirsutis instructi
ac laqueis(?) duobus et
unco armati », cum
pene pendente et
testiculis. *Desumatur*
ut facia[*s*] *il*[*l*]*um sine*
sensum, sine memo-
ria, sine ritu, sine
medul[*l*]*a,*
sit vi mutuscus(?)

B

. . . . enio demando tibi ut acceptum habeas
Silvanum que pulvam facias et custodias
. . . . nio de-
mando ut fa-
cias illum mo-
rtuum,
deponas
eum at
Tartara.

In quemdam Silvanum exarata defixio, qua de causa obscurum est. Emendavit Schmidt aut qui eius partes suscepit Hermannus Dessau.

A. — Hermaphroditus videtur daemon cui mammae emineant. — 10 *sensu(m)*. — 11 *ritu*, Mommsen recte *(spi)ritu* complevit. — 13 *mutuscus*, cf. **219** *a* 8-10.

B. — 2 *pu(u)lvam* = *pulverem?* — 8 *at* = *ad*.

CHULLU

301. Hélo, *Notice sur la nécropole liby-phénicienne de Collo* (*Bulletin archéologique*, 1895, p. 352-368).

Reperit Hélo prope Chullu (*Collo*), « sur le bord de la route taillée en corniche sur le flanc Sud du Coudiat Es-Snad », in sepulcris tertio probabiliter et altero ante Chr. n. saeculis effossis, « des débris informes de lamelles de plomb » (n. 5, p. 352), « des morceaux de plomb informes » (n. 16, p. 360). Num fuerint haec tabellarum devotoriarum fragmenta non diiudicavit inventor; vide tamen quae de Rauranensibus anepigraphis lamminis dissertum est ad n. **109**.

ADDITAMENTA

1*, p. 7, v. 23. Pro « haud secus ac in... »,
lege « haud secus atque in... »

2*. Vide quae sunt ad p. XCVIII adnotata.

4* *a* 2. [ε]ἶπ[α]ντα corrige [ε]ἶπ[ο]ντα.
b 9. ἐμοὶ δε corrige ἐμοὶ δὲ...

6* *b* 3. ἀποδδοι bis, lege ἀποδοι bis.

7* *b* 8. [ἐ]μοὶ [τε...] corrige [ἐ]μοί [τε...]

8*. Mulier mulierem defigere videtur; cf. v. 13. 24.

9*, 9. ἐμὶν corrige ἐμῖν.

12* *a* 5. Adde in fine]. — 6. Dele init. [.

14* *a*, adn. ad v. 5. Pro « Cap. IV », lege « Cap. III, p. LXVII ».

15*, adn. ad v. 8, p. 25. Adde *Cod. astr.*, VI, p. 73-78 cum figuris.

17*. Libris citatis adde : Clermont-Ganneau, *L'envoûtement dans l'antiquité et les figurines de plomb de Tell Sandahanna.* (*Recueil*, IV, p. 156-158, § 25.)

19*. Ante primum v. pone 6 pro 5.

22*-37*, p. 37, v. 4. Lege ⟨μ⟩ἐμέ
v. 5. ποιήσα⟨ι⟩τε
v. 20. Post κέ = καὶ insere « ε pro η, καθεστε = καθῆσθε ».
p. 39. Delenda sunt exempla tria (καταδήσατε bis, παραλάβετε) data post *Genetivus pro accusativo*, ibique reponendum οὗ ἔτεκεν = ὃν ἔτεκεν quod est supra post *Accusativus pro genetivo*.

24*, 18. Lege Ἐνορκίζω.

25*, 8. ἡγεμόναν corrige ἡγεμόναν.
18. ἥτωσαν = ἔστωσαν, Pap. W, p. III 40; cf. ἤτω = ἔστω, Pap. Par., 2188, 2881, 3133 (Wessely I, cf. p. 41, 175, s. v°); Pap. Anastasy 325 (Kenyon).

B

. . . . ento demando tibi ut ac[c]eptu[m h]abeas
[S]ilvanu[m]q[ue] puulva[m] fac[i]a[s] et custodias
. . . . nto [de]
mando ut fa-
cia[s] [il]lum mo-
rtu[um],
depona[s]
eum at
Tartara.

In quemdam Silvanum exarata defixio, qua de causa obscurum est. Emendavit Schmidt aut qui eius partes suscepit Hermannus Dessau.

A. — Hermaphroditus videtur daemon cui mammae emineant. — 10 *sensu⟨m⟩*. — 11 *ritu*, Mommsen recte (*spi*)*ritu* complevit. — 13 *mutuscus*, cf. **219** *a* 8-10.

B. — 2 *pu⟨u⟩lvam* = *pulverem?* — 8 *at* = *ad*.

CHULLU

301. Hélo, *Notice sur la nécropole liby-phénicienne de Collo* (*Bulletin archéologique*, 1895, p. 352-368).

Reperit Hélo prope Chullu (*Collo*), « sur le bord de la route taillée en corniche sur le flanc Sud du Coudiat Es-Snad », in sepulcris tertio probabiliter et altero ante Chr. n. saeculis effossis, « des débris informes de lamelles de plomb » (n. 5, p. 352), « des morceaux de plomb informes » (n. 16, p. 360). Num fuerint haec tabellarum devotoriarum fragmenta non diiudicavit inventor; vide tamen quae de Rauranensibus anepigraphis lamminis dissertum est ad n. **109**.

ADDITAMENTA

1*, p. 7, v. 23. Pro « haud secus ac in... »,
lege « haud secus atque in... »

2*. Vide quae sunt ad p. XCVIII adnotata.

4* *a* 2. [ε]ἶπ[α]ντα corrige [ε]ἶπ[ο]ντα.
b 9. ἐμοὶ δε corrige ἐμοὶ δὲ...

6* *b* 3. ἀποδδει bis, lege ἀποδοι bis.

7* *b* 8. [ἐ]μοὶ [τε...] corrige [ἐ]μοί [τε...]

8*. Mulier mulierem defigere videtur; cf. v. 13. 24.

9*, 9. ἐμὶν corrige ἐμῖν.

12* *a* 5. Adde in fine]. — 6. Dele init. [.

14* *a*, adn. ad v. 5. Pro « Cap. IV », lege « Cap. III, p. LXVII ».

15*. adn. ad v. 8, p. 25. Adde *Cod. astr.*, VI, p. 73-78 cum figuris.

17*. Libris citatis adde : Clermont-Ganneau, *L'envoûtement dans l'antiquité et les figurines de plomb de Tell Sandahanna.* (*Recueil*, IV, p. 156-158, § 25.)

19*. Ante primum v. pone 6 pro 5.

22*-37*, p. 37, v. 4. Lege ⟨μ⟩ἐμέ
v. 5. ποιήσα⟨ι⟩τε
v. 20. Post κέ = καὶ insere « ε pro η, καθεστε = καθῆσθε ».
p. 39. Delenda sunt exempla tria (καταδήσατε bis, παραλάβετε) data post *Genetivus pro accusativo*, ibique reponendum οὗ ἔτεκεν = ὃν ἔτεκεν quod est supra post *Accusativus pro genetivo*.

24*, 18. Lege Ἐνορκίζω.

25*, 8. ἡγεμόναν corrige ἡγεμόναν.
18. ἥτωσαν = ἔστωσαν, Pap. W, p. III 40; cf. ἥτω = ἔστω, Pap. Par., 2188, 2881, 3133 (Wessely I, cf. p. 41, 175, s. v°); Pap. Anastasy 325 (Kenyon).

27*, 7. 20. Corrige Λούσκινι.

31*, p. 58, v. 6. Ubi « p. » tantum datur, restitue : « p. 39 ».

34*, 19. Lege : ἀντιδίκου.

37*, p. 68, v. 3 ab ultimo. « simplicitus » corrige « simplicius ».

38*. Wessely, *Stud.*, VIII, p. 181 edidit huius tituli v. 27-31.
p. 71, v. 25-26. « perpexerunt » corrige « perspexerunt ».

41* *a* 1. Lege : θαλασσόσημον.
12. Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xx : ἀβραϊκοῖς.
13. Wuensch, *Flucht.*, p. 258, v. 5-7, coniecit [Ἰησ]οῦς, quod mihi non liquet.
b 8-9. Emendes : πα[ρατίθ]ομεν.
Plures non unum fuisse defixos indicant v. *a* 6. 8; *b* 9.

47*, p. 83, v. 3-4. Evagora mulier est non vir Evagoras.

48*. De alphabetis, ut creditur, magicis, adeas **103***.

49*, 2. Lege ἐμ non ὄμ,
10. μελετᾶι non μελεταῖ.

50*, 3. Lege βουλᾶς non βουλάς.

52*, 7-8. Eodem modo explicandus locus quo **43** et **44**, 1-2.

61*, 1. Casu non consilio defixae mulieris nomen turbavisse videtur qui scripsit, quippe qui recte id insculpserit in v. 3. 10.
In ima pagina « Plathane » emendes ubi « Platanus ».

68*. Valde dubium est quod monui, in media p. 96, « de παιδεραστία res agitur ».

69*, p. 98, v. 7. « ac antecedens » corrige « atque antecedens ».

70*, p. 99, v. 6 ab ultimo. « haud aliter ac » corrige « haud aliter atque ».

74*, 1; **75*** *a* 2. ἀνγέλης = ἀνγέλαις pro ἀγγέλοις, eadem pronuntiandi ratione qua **74**, 4 Μοίρες καταχθονίες ponitur pro Μοίραις καταχθονίαις.

80*, p. 109, v. 9; p. 110, v. 10. Restitue 436 pro 435.
21. Lege Ἀριστ[όδε]μος.
83. In adnot. Εὐαλκίδης perperam pro Εὐαλκίδης.
204. Κλῖμαξ, non Κλιμαξ.

81* *b*. Ante v. quintum deest numerus 5.

83*. Editus est quoque a Ziebartho titulus.

84* *a*, p. 136, adn. ad v. 18. Πυθόκρι(τος) non Πυθόκρι[τος].

85*, p. 137, v. 4 ab ultimo. Dele numerum 3 ante « (Liv., XXV, 8) ».

86*. Errore datur ante titulum versus qui post etiam redit.

88*, 4. Corrige Ἀθηναῖος.

92*, 2. Corrige [ἐναντ]ίαν; 6. μή [τ]ις.

95* *a*, adn. ad v. 4-6. Pro « temptavit. A » lege « temptavit A. ».

96* *b* 9. Num fuerit *Senodatium* genetivus pluralis incertum est.

100*, v. ultimo ante titulum. Emendandum « cuiusdam ».

103*. Ante librorum notitiam supplendum est in media pagina Maar.

Si vera sunt quae disputavit Chr. Huelsen (*Ein neues ABC. — Denkmal.* [*Roem. Mitt.*, XVIII, 1903, p. 73-86]), qui negat ullam inesse alphabetis vim magicam, tamen propter verbum *ligo* hunc titulum devotoriis adscribendum esse facile concedas.

Ubi *Kaesio*, coniecit idem Huelsen (p. 83) *Festo*.

110* *a* 1. Postquam vocabulum *ciallos* in calendario gallico in vico *Coligny* reperto notavit Thurneysen (*Zeitschr. für celtische Philologie*, II, 1899, p. 537), haec docuit : « Das wort ist in der Form *cialli* auch auf dem noch unenträtselten Bleitäfelchen von *Rom* zu Tage getreten ».

p. 165, v. 10 ab ultimo. Corrige « difficile ».

p. 167. Post relatos Ausonii versus ita restituendus est locus : « cf. fontem *Dionne* in urbe Senonum *Tonnerre* et Divonam Cadurcorum caput. Utrum sit N. recte interpretatus necne diiudicent viri gallica lingua eruditi, cum eius lectione ceteras conferre mihi satis sit ».

111*, p. 170, adn. ad v. 7. Lege « in indice VI E » pro « in indice VIII ».

128*. Relatis libris adde Alf. Torp, *Etrusk. Beiträge*, II, p. 112-117; quem tantum novi ex Lovatelli, *Lamine*, p. 195, adn. 2.

129*. Buecheler, *Osk.*, p. 4-5, suspicatus est litteris *itusm* in *b* 13 pestem defixo homini exoptari, quas ut *male sit* intellegendas putat.

130*. De tabellis a Rostowzewio indicatis (cf. p. 186) Fr. Guardabassi, litteris d. 10 m. septembris a 1903 scriptis comiter, roganti mihi respondit : « Essendo imminente un riordinamento completo dei Musei civici [Perusia], le vetrine ove si conservano le varie collezioni sone chiuse e gli oggetti non possono essere presi in esame. Ho voluto rileggere l'articolo dello Schmidt e mi sembra che egli si riferisca a *tabellae* osservate nella collezione del conte Rossi Scotti. Mi pare ancora di potere affermare che non esiste affatto nel nostro museo un numero cosi copioso di tavolette scritte : ve n'è alcuna che si ritiene con ogni probabilità falsa. »

Tabellas Bononiae repertas notavit Hubert, *Magia*, p. 1504, edi-

tas apud Olivieri, *Studi italiani di filogia classica*, 1899, p. 193, cuius librum non adtigi.

135* *a* 7, p. 192. Restitue *nervia⟨s⟩* pro *nerv[o]s*.

137*, 4. Buecheler, *Osk.*, p. 39, vidit *ligamus* ubi *fecimus* est.

138*, p. 196, adn. ad v. 4-5. Lege « eamdem atque in » pro « eamdem ac in ».

139*, p. 197, v. 7 ante extremum. Lege « datur quoque ».

p. 198, v. 7. Scribendum *Hermiona(m)*. — v. 9. Emendandum « haud secus atque ».

140*-187*. Nardoni, p. 114, adn. 1 : « Dal sig. Luigi Depoletti ho potuto sapere, che circa trent' anni fa nella vigna del sig. Arduini, posta fuori Porta Latina, si rinvennero delle laminette scritte di bronzo, ma non conservate in astucci. Vi si trovò pure una lamina di piombo ripiegata a modo di dittico, con delle esecrazioni scrittevi a graffito in buon latino. » In propatulo est cum tabellis Sethianorum illas minime una facere.

140*. Citatis libris adde Wessely, *Ephes.*, 492.

15-16. Enucleatur locus, p. LXXXIII, in adn. 5.

155* *a* 21. σί lege σι.

p. 211, v. extremo. Elapsae sunt litterae duae in vocula « auch ».

160*, 9-10. Compleas licet [Πολύ]δ[ος] et [Αὔρεος] ex **159** *a* 31-32.

162*, 6. Restituendum [καί].

163* 6-9. Versuum ordinem sic corrige : 6 ⊗ΧΥ; 7 Λό(γος)...; 8 Νυ-φεε...; 9 κωρω...

55. Pone Σήθ pro Σῆθ.

166*, 15-16. γεγρα[μένον] potius quam γεγρα[μένους].

168* *a* 11-12. σή[μερον] emenda.

174*. Deest numerus ante v. 5.

176*. Desunt quoque ante suos versus numeri 5, 10, 15.

188*, 3. Τύσων[ος] errore pro Τυσῶν[ος].

189* *a* 4. κατογος traditur ubi fuit fortasse κάτοχος.

190*, p. 250, v. tertio ab extremo. « minis » perperam pro « nimis ».

199*. Imaginem huius tabellae dedit Paribeni, p. 171, pessum ierunt in marginibus particulae plumbi; exstat nunc in museo Neapolitano. Idem aliam cumanam publici iuris fecit quam infra edidi sub n. **302***.

208*, p. 277, v. 4. « aedium quarumdam veterum » pro « aedis cuiusdam veteris ».

212*. Vide quae sunt ad p. xcviii disputata.

217* *a* 1. Num fuerit *fisci* loco *fixi* dubitari potest.

218*, 3. Pro *M f. ai.* restituendum *M. F. ai.*

219*. Titulus romanus in adn. ad *a* 1 memoratus legitur in *C. I. L.*, VI, 14098.

227*; **228***; **232***; **233***; **237***; **239***; **240***; **241***; **300***. Adde in enumeratione librorum « Wuensch, *D. T. A.*, praef., p. xv-xvii, xxv-xxvi ».

234*, 21. Corrige νειχῆσαι.

237*, 46. Corrige κατάδησον.

239*, 23-24. Emendandum ...δρόμον [πόδ|ας νε]ίκην... ex **234**, 41-43; **235**, 28-30; **238**, 9-10. 26-28.

47. Corrige σώματος.

241*, 24. Corrige ἐπάν[ω].

242*. Corrige 20 τὴν; 49 ἰδὼν; 54 Ἰουυένκου; 57 νοῶσίν τι; 58 βλέπωσιν.

19. Restituendum est, ut quidem sentio, τὸν τῶν ληνῶν ὅλων.

p. 328, in fine. Legendum est « Skutsch » non « Skutsc ».

p. 329, adn. ad v. 64. 69. Λαμπαδίου, Κηνσοράπου dominorum sunt nomina non equorum.

243*, 34 in fine. Utrum fuerit *is eos* an *istos* incertum est.

252*, 3-6. Corrige βασσουμ παταθναξ χθεθωνι. — 7 Dele apicem in τῶν.

34. αἰωνιοιθ emendes.

253*, 4-8. Corrige βασσουμ παταθναξ χθεθωνι.

39-40. Errore dedi *que*|[*ė*]*n* pro *qu*|[*e*]*n*.

255*, p. 355, v. 2. Ubi « hippopotamo » lege « rhinoceroti ».

256*. De fascino disputaverunt etiam O. Iahn, *Bösen Blick*; Le Blant, *Déclam.*, p. 358 sq.

263*-298*, p. 360, v. 7. Lege « viginti » ubi « duodeviginti », posteaque pone numeros **304*** et **305***.

p. 361, v. 15-16. Dele « plumbea volumina ».

v. extremo. « facerem » non « facerrem ».

264*, 15. Non credo unum fuisse vocabulum *puella*.

p. 363, v. 9. « ponuntur » emendes ubi « ponantur ».

266*. Deest numerus ante v. 10.

267*, 9. Restitue [ν]εθμομαω.

24. Potest in fine esse non αδξ... sed σοιξ[ηριτ]; cf. **304***, 19.

271*. Inter libros enumeratos lege « *D. T. A.* » pro « *C. I. A.* ».

6. Corrige Δομιτιανήν.

47. ἤδη.

p. 375, v. 6 ab extremo. ἁγίῳ non ἀγίῳ.

p. 376, adn. ad v. 31. Adde « cf. v. 7 ἐπανελθεῖν ».

275*. Ad reddendum hunc titulum typis sum usus publicis a Curatore Publicae Institutionis benigne commodatis.

P. 384, adn. ad v. 7. Declaravit Buecheler (*Rhein. Mus.*, LVIII, 1903, p. 624-626) nomen *Oclopecta* idem valere atque *Oculifixor*. Vendryes me libentius habet sibi adsentientem, qui docet (*Mém. Soc. ling.*, XIII, 1904, p. 231) : « *Oclopecta* est tout simplement le grec ὁπλοπαίκτης, mot conservé dans le *Corp. Gloss. Lat.* où il glose *ventilator* (II, 206, 2 et III, 308, 15) et *armilusor* (III, 308, 66) ».

Adn. ad v. 2. 3. 21. 23. Ab eodem monitus comiter cum *Supe(r)stianu(m)* conferam *restutus* = *restitutus* (Skutsch, *Archiv für lat. Lexik.*, VIII, p. 368).

279*, p. 389, v. 12 et 16. Restitue « signum » ubi « cognomen ».

287*. In cymba, v. 2-3, facile conieceris *ner*[*vi*]*a*.

295*, p. 410, v. 21. Corrige « eius proximam ».

302*. Paribeni, cum imagine delineata; Buecheler, *Rhein. Mus.*, LVIII, 1903, p. 624.

Tabella alta m. 0,04, lata 0,07, Cumae reperta a quodam *Maglione* in fundo *Artiaco*, « in un fosso dove si erano gettate le terre resultanti da scavi anteriori nella necropoli...., la forma di alcune lettere ricorda l'alfabeto calcidese (Ⱶ ʘ V Ϟ); sembrerebbe perciò presentare un' antichità maggiore di quella che soglia attribuirsi alle altre *defixionum tabellae* », sed « alle volte in questo genere di monumenti si trova imitata a bella posta una scrittura più antica ». Adservatur Neapoli in museo.

Τὰ Ὀπορίδος καὶ Ἀσ(τύ)ρονο[ς]
ἀτε.λέα καὶ ἔπεα καὶ ἔργα
ε(ἶ)ναι, τὰ Ὀπορίδος καὶ Ἀστύρο[ν]ος
ε(ἶ)ναι. καὶ ἄτις πρὸ ἐκε(ί-)
νον ἄλλος διαλέλετ-
ται . νατας εν . . χο .
και

Iudiciarius potest fuisse titulus quo defiguntur Oporis et Astyron cum suis fautoribus.

Pleraque debentur Buechelero qui versus 1-5 legit, cum eos intemptatos reliquisset Paribeni; pauca emendavi aut supplevi. 1 Ἀστύρονος dubitanter B. — 4-5 ἐχένον B. — 5 διαλέλετται = διαλαλεῖται. — 7 Deest post και in imagine tenuissimus litterarum ductus.

303*. Legi et descripsi.

Fragmenta sex Karthagine detecta in coemeterio officialium imperatoriorum, quae videntur unius esse tabellae, et a Delattrio servantur.

Fragm. I, m. 0,05 × 0.11.
In dextro et superiore margine.

[m]edia extrema novisima . . . .
. . . . coligo ligo ligua luc gavi . . media
[ext]rem(a) novisima ne quit re(s)po[n]dere facias
varios . . . . coligo ligua. . . .
[novi]sima nequ(e) re(s)po(n)deri facuas ilos muto[s]
[lig]ua lig[o] coligo . . . . xili . rom re(s)p[ondere]

Fragm. II, m. 0, 07 × 0.11
In margine sinistro.

. . . .
. . o liguas le o media extrem(a) no[visima]
. . ap . soret . s aligo coligo . . .
. . mane quit possi[nt] mihi . . .
. . ns vari aligo coligo ligua . .
novisima ne quit ri(s)po(n)dere facias ilos
potiora suidi videxmi aligo coligo
novisima ni⟨n⟩quet . . . . x . . . . ospin
[fa]cias . . . .
[me]dia extrema novisima mutos mu[tos]
. . . Publius Curtius alligo colligo ligo . . . .
. . . . ilo . . . um ligo co[ligo] . . . . .

Fragm. III, m. 0,025 × 0,05
In margine sinistro.

. . . qui
aligo co[l]igo...
media ext[rema]

Fragm. IV, m. 0,025 × 0,035.
In margine dextro.

. quit
. . ne quit
. . . .

Fragm. V, m. 0,047 × 0,085. In media tabella.	Fragm. VI, m. 0,083 × 0,055. In dextro et imo margine.
. . . .	. . . .
. . . .	... *vi*..... *ne quit ri(s)po(n)*
. . . .	. . [*media*] *extrema*
. . . *ligo*	. . . .
. . . .	. . . . *ligua*
. . *u aligo coligo ligu*[*a*]	. . . .
. . . *o* . . . . *vamus* . .	. . . .
	. . *n* . *as* . *n* . . . .

Minime diversam a **219** defixionem inter iudiciarias adscribendam esse omnibus patet.

Dantur semper *novis(s)ima*, *li(n)gua*, *quit* et alia vocabula, ita ut non tantum pessime exaratam et multis superadditis lineis obscuram sed et mendis innumeris corruptam sese praestet lammina.

I, 5 *facuas* = *facias*. — II, 8 *ni quet* = *ne quid*.

304*. Legi et descripsi.

Quattuor, ut videtur, eiusdem tabellae fragmenta Hadrumeti collecta in museo Tunetano adservantur.

I alt. m. 0,105.	II In parte superiore lamminae.	III In margine dextro.
ενθω θ	σεριб	
ενηθι ιαω	ρα	
ξμομη б	ειφωχ	
θ . . θερτεπιλ	ουμα	
θιουθχι	εου	
ροσταφαμ	θ	
θενθωεν	. . . . . .	
νεξενν	μαρσαμωθ	
Ευλαμω θισ	[α]νοχ φρη	
.Τοττινα με α[μαρε].	. . . .	
ρ σινε μενδ[ακιο?].	. . . . ουτ	
[αμε]τ με σολουμ.	[ουτ α]μετ με	
[σολουμ] Τοττινα κου[αμ πεπεριτ.......]		
ιιαρυρες.		
τοο		

IV

In angulo inferiore et sinistro.

. . . .
ουειδερετ σιμ . . . .
[ν]ον ποσιτ κουανδιε . . . . [ομνιδους διηδ-]
ους ουιξηριτ [ουσκουε αδ διεμ μορτις σουε . . . .]

Amatoria est, ut patet, defixio; in titulo **269** nominatur fortasse mulier eadem Tottina.

Quadrantia inter se, ni fallor, fragmenta I-III ita disposui ut alterum ab altero excipiatur. Post βάρβαρα ὀνόματα (v. 1-9) haud aliter atque in *D. T.*, **267**; **269** explicatur formula ipsa devotoria latine concepta graecis autem reddita litteris, quam sic vertas : ... *Tottina me a[mare]* ... *sine mend[acio?]* ... *ut [ame]t me solum* .... *[ut a]met me [solum] Tottina qu[am peperit ....]* ... *videret* .... *[n]on pos(s)it quandi[u?]* ... *[omnibus dieb]us vixerit [usque ad diem mortis suae ....]*. — 18-19 Temptavi ex **267**, 24-25.

305*. Legi et descripsi.

Tabella circumcirca mutila excepto superiore et sinistro margine, alta m. 0,11, lata m. 0,095, Hadrumeti reperta, in museo Tunetano adservata.

. . . . μ . αλι . αω μου . . . .
. . . ω . αρ . ἐκτρέμειν τὴν ψυχ[ὴν]
. . αφιριξ . . . . μεννεξαια . . θα .
να . αννε . . . . νιγ . . . . α . ν . . . .
. αλδ . . . . θα . . . α . ξιανα . . . . . α . . . . ν .
: υμμ . . . μ . . α . . . ενναθι οαωθ . ν . . .
μαπιααθ . . ο . . . . . αα . θ . δθυ . ι . . αθ . . . . ν .
. . . ρυν . . . . αι . . . .
μεσουχιν . . . . . . ανοχ βιν . αδινα . α . α
δινάρα . . . . αδεαθη ανοια μα . . θι
. . . . ινα μους ανινυε σαμα .
. . . . . . ανια . . . ασυχ εδε[δ]α[χ]αδαου
. . . . α . χλ . . . . . ιδη αδα .
. . . . α . . . αμο .

. . . . τογιω τουτου
. . . . αμαξαωθ βασα . α
. . . . χ . . . φορφορ . . υ .
. . . . ε . γατε τιη
. . . . ατο . . . . . ρατ
. . . . αντ . . . .
. . . . ατεξεαογ .
. . . . εον . . . . δατι
. . . . α . . . . σο . . ν . .
. . . . μηουν . . . ν αντ . .
. . . . αιατι . . τειεον . .
. . . . αρ . . . δαεαρα . . . . . .
. . . . μου νε τε . . . .
. . . . του . α . υε . . . .
. . . .

Sunt voces magicae litteris saepe evanidis ideoque incertissimae.

Cagnat, *Bull. de la Soc. des Antiquaires*, 1904, p. 231-232.

« Dans une tombe de Sousse, le sergent Icard a recueilli cette année une petite boîte de plomb cylindrique à couvercle, haute de 0m,075 et large de 0m,055. . . . elle contenait une lamelle de plomb roulée, comme toutes les *tabellae exsecrationis* que l'on a découvertes à Sousse ou à Carthage et les fragments d'un stylet de bronze dont la partie pointue est assez bien conservée. La plaque de plomb a été déroulée; malheureusement, elle a été très oxydée, et les quelques lettres qu'on y aperçoit à grand'peine ne donnent pas de sens suivi. Je doute qu'il soit possible d'en tirer jamais une lecture satisfaisante. Ce qui est nouveau dans cette trouvaille, c'est la présence, dans une petite boîte, d'une tablette magique accompagnée du stylet qui a servi à graver l'incantation. »

Utrum in lamminam devotoriam inciderit qui detexit an in φυλακτήριον incertus haec tantum a Cagnato exposita referre satis habeo.

INDICES

INDICES

In indicibus ut in toto libro crassioribus numeris tituli designantur, minoribus titulorum versus et paginae tam praefationis quam ipsius sylloges; ad paginas ubi remittitur, praescribitur p.

Qui uncinis [ ] comprehenduntur numeri in cognominum indice (I B), eo significatur eosdem homines etiam in indice praecedenti (I A) nominum comparere, contra qui extra ansulas leguntur numeri eos homines aut nomine carere aut certe id periisse.

Nominum et vocabulorum quae traduntur formas in ceteris saepe indicibus servatas, in grammatico (VIII) restitutas vide.

Locutiones aut phrases mutilae non receptae sunt nisi quodam modo intellegi possunt; hac ratione quoque Ἐφεσίων γραμμάτων et βαρβάρων ὀνομάτων discrepantias aut varietates tractavi ut specimen quoddam praeberetur cuiusque non omnes coacervarentur.

Breviantur haec maxime vocabula :

corr.	= corruptum	ag.	= agitator
etr.	= etrusce, etruscus	alb.	= factio alba
g. s.	= graece scriptum	eq.	= equus
ind.	= index	gla.	= gladiator
l. s.	= latine scriptum	inc.	= factio incerta
osc.	= osce, oscus	pras.	= factio prasina
scr.	= scriptum	rus.	= factio russata
tit.	= titulus	ven.	= factio veneta
var.	= variatur	venat.	= venator.

NOMINA, COGNOMINA, SIGNA VIRORUM ET FEMINARUM

A. — NOMINA

1° GRAECA

Quae in styrensium lamminarum recensione ordine alphabetico disposita fuerunt nomina vide p. 110-132; cetera tantum infra referuntur.

ὁ Αβρααν **271**, 2. 38.
Ἅβρων **46**, 6.
Ἀγαθόπους **200** bis.
Ἀγάθων **70**. 3.
Ἀγασικλῆς **89** *a* 1.
Ἀγεμόνη ? **4** *b* 1.
Ἀγήν **87**, 7.
Ἀγήσανδρος **53** *a* 3; cf. Ἕρμων.
Ἁγνοθέος, cf. Ἀπολλώνιος, Παρθένιος.
Ἁγνοθέος Πειραιεύς **50**, 1-2. 6. 12; cf. Μυρρίνη.
Ἀγριπ... **80**, 343.
Ἀδ..α **46**, 1.
Ἀθη[ν]όδωρ[ο]ς Ἀθήναιος **88**, 3-4.
Αἰνε(ί)ας **53** *b* 2, cf. Νίκανδρος.
Ἀκέστωρ **44**, 4. 8.
Ἀκ. .ιος **80**, 79.
Ἀλαν... **80**, 210.
ὁ Ἀλέξανδρος ὁ καλούμενος Λοῦσκιν **27**, 7. 10 [ἐπικαλούμενος]. 14. 20. 26.
ὁ Ἀλέξανδρος ὁ κὲ Μακεδόνιος οὗ ἔτεκεν Ματιδία **25**, 7-8. 15-16; deest matris nomen **26**, 4. 5. 11. 19. 27. 30. 38.
Ἀλ.... **80**, 49.
Ἀμ[ήνιτ]ος Ἀθεναῖος **62**, 3.
Ἀμμάλιος **14** *a* 12; cf. Ἀπολλώνιος.
Ἀμυ **80**, 391.
Ἀμωμίς **208**, 13.
Ἀνδοκί(δης) **80**, 51 [Ἀρχῖνος Ἀνδοκί(δεω)].
Ἄνθειρα **85** *a* 3 bis.
Ἀνθέμη **57**, 3.
Ἀνιλο.ς **80**, 217.
Ἀννιανός **38**, 1. 9. 20.
Ἀντιγόνη **1** *a* 1. 19.
Ἀντίγονος **84** *a* 17; *b* 12.
Ἀντικρ[α]τίδης **89** *a* 5.
Ἀντίοχος **14** *a* 10.
Ἀντιστ[άτης] **45**, 1.
Ἀντι .. **80**, 238.

2° LATINA

3° ETRUSCA

4° OSCA

5° PUNICA

B. — COGNOMINA

1° GRAECA

2° LATINA

3° ETRUSCA

4° OSCA

Akviia [**193** *a* 10].
Bivellis [**192**, 3].
Virriis [**192**, 1].
Virriiis [**192**, 2].

C. — SIGNA

1° GRAECA

'Αρτικάκων, cf. 'Ρεστοῦτος.
'Ασβόλιος, cf. Μητρόδωρος.
'Ασίλλος, cf. Γρηγόριος.
Γέντιος, cf. Εὐπρέπης.
Γίδας et Μάξιμος, cf. Εὐθύμιος.
Δ(ε)ιονύσιος, cf. Εὐστόργιος.
Ζύζυφος et Στρωμῶσος, cf. Δομνῖνος.
Θῶραξ, cf. Δομνῖνος.
Κήρεος, cf. Εὐγένιος.
Λίμβαρος, cf. Σωτηριανός.
Λοῦσκιν, cf. 'Αλέξανδρος.
Μακεδόνιος, cf. 'Αλέξανδρος, Μάρκος.
Μάξιμος, cf. Γίδας supra.
ὁ Νόσσος, cf. 'Απολλώνιος.
"Οσπης, cf. 'Αρτέμιος.
Σαπηδῶσος, cf. 'Αστέριος.
Στρωμῶσος, cf. Ζύζυφος supra.

2° LATINA

Asellus, cf. 'Ασίλλος.
Caucadio, cf. *Q. Letinius Lupus*.
Cereus, cf. Κήρεος.
Dionysius, cf. Δ(ε)ιονύσιος.
Eupropes, cf. *Repentinus*.
Gentius, cf. Γέντιος.
Gidas, cf. Γίδας.
Hospes, cf. "Οσπης.
Maximus, cf. Μάξιμος.
Naucellius, cf. *Supe(r)stianus*.
Niofitianus [= *Neophytianus*], cf. *Romanus*.
Sapedosus [= *Sapidosus*], cf. Σαπηδῶσος.
Stromosus, cf. Στρωμῶσος.
Supe(r)stes, cf. *Lydeus*.
Thorax, cf. Θῶραξ.
Tzaritzo vel *Tzaritzoni*, cf. *Vincentzus*.
Veneriosa, cf. *Sallustia*
Zyzyphus, cf. Ζύζυφος.

D. — COMMEMORANTUR DEFIGENTIS VEL DEFIXI HOMINIS PARENTES

1° PATER

More epigraphico designatus, cf. Ἀνδοκίδης, Ἀπολλώνιος, Ἕρμων, Εὐπρέπης, Νίκανδρος, Οἰκορίον, Παρμενίον... εθιον; *Blossia*, *Heius*, *Iulia Faustilla*, *velsu* etr. Vide quoque p. LII.

De nudo genetivo latino nomen sequente disputatur p. CXXVII, adn. 7.

[τὸ παίδ]ιον τοῦ Ἀγνοθέ[ου], cf. Ἀπολλώνιος, Παρθένιος.

ὁ υἱὸς Ἀρίστωνος, cf. Ἀρίστων.

ὁ, ἡ δεῖνα ὅν, ἥν ἔσπειρε ὁ δεῖνα, cf. Βετρούδιος Φῆλιξ, Οὐαλερία Κοδράτιλλα.

fil[ii Ae]miliani, cf. *Aemilianus*.

2° MATER

ὁ δεῖνα ὁ υἱὸς vel υἱὸς τῆς δεῖνα **157**, 17; **161**, 112; **163**, 54; cf. Ἀδευδᾶτος, Ἀρτέμιος, Ἀστέριος, Γρηγόριος, Δομνῖνος, Εὐγένιος, Εὐθύμιος, Εὐστόργιος, Ῥεστοῦτος.

ὁ, ἡ δεῖνα ὅν, ἥν ἔτεκεν ἡ δεῖνα, cf. Ἀδευδᾶτος, ὁ Ἀλέξανδρος, Βετρούδιος Φῆλιξ, Γαμετή, ἡ Δομιτιανά, ὁ Ν(ε)ικομήδης, Οὐαλερία Κοδράτιλλα, ὁ Οὐρβανός, ὁ Σαπαύτουλος, Γάϊος Στάλκιος Λειβεράριος, ὁ Τζίουλος, Τίμων, ...νος, ...οσιτζ . η.

ὁ δεῖνα ὅν ἔτεκεν μήτηρ ἡ δεῖνα **158**, 11-12; cf. Κάρδηλος, Ῥεστοῦτος.

ὁ δεῖνα ὅν ἐγέννησεν μ[ήτηρ] ἡ δεῖνα **163**, 54; cf. Εὐθύμιος.

ille vel illa *filius* vel *filia* illius, cf. Σεξτίλιος, Σέπτιμα, *Pakis Kluvaliis* osc., *Praesenticius*.

ille *qui est filius* illius, cf. *Q. Letinius Lupus*.

ille vel illa *quem* vel *quam peperit* illa **230** *b* 4; cf. Βονῶσα, Μαρτίαλις, Ὄππιος, Τοττίνα; *Adesicla*, *Bonosa*, *Felix*, *Gallicus*, *Laelianus*, *Maurussus*, *Saturninus*, *Tziolus*, *Vettia*, *Victoria*.

Vide quoque p. LI.

II

DEFIGENTIUM ET DEFIXORUM HOMINUM NUMERUS, SEXUS, CONDICIO ET OFFICIA

A. — DEFIGENTES

1° NUMERUS

α *unus*

Cnidus 1-5; 7?; 8; 10; 12; 13.
Phrygia 14.
Syria 15; 16.
Cyprus 22-34; 37.
Aegyptus 38.
Achaia 39; 42-44; 47; 49; 52; 64-76; 81; 82?; 84-86.
Epirus 87.
Moesia 89?
Raetia 93.
Germania 98; 101-103.
Britannia 104; 106.
Gallia 111-112.
Hispania 122.
Italia 129; 134; 135; 136?; 138?; 139; 155; 156; 158-163; 164?; 165?; 166; 167; 168?; 169-171; 174-178?; 187; 188?; 189; 190; 191?; 193; 195; 197?; 198; 212.
Africa 213; 217-222; 223?; 225-231; 233-235; 236?; 237-242; 247?; 248; 249?; 250 253; 254?; 264-271; 286-295; 297; 299; 300; 303' ?: 304'.

β *plures*

Cyprus 35 [tres].
Achaia 41.
Gallia 110; 114-120.
Italia 137?

2° SEXUS

α *viri*

Cnidus 3?; 7; 8?
Syria 15?; 16?
Cyprus 22-26; 28-30; 32-35; 37.

B. — DEFIXI

1° NUMERUS

2° SEXUS AUT NATURA

3° OFFICIA ET CONDICIONES

III

NOMINA DEFIXORUM EQUORUM

1° GRAECA

2° LATINA

IV

NOMINA ET COGNOMINA DEORUM DAEMONUMQUE INVOCATORUM

A. — DII

B. — DAEMONES

V

DEFIXIONUM GENERA ET CAUSAE

A. — IUDICIARIAE ET IN INIMICOS CONSCRIPTAE

Phrygia : **14** [οἱ ἀντία ποιοῦντες].

Cyprus : **18**; **22-35**; **37** [οἱ ἀντίδικοι].

Achaia : **39** [οἱ συνεργοί, οἱ σύνδικοι].
43-44 [δίκαν ἐπιφέρειν].
49 [ἐπὶ δικαστηρίου καὶ παρὰ διαιτητεῖ].
60 [οἱ κατήγοροι]; **61** similis praecedenti.
62; **63** [οἱ σύνδικοι].
66? [γλῶττα].
67? [αἱ πράξεις].
77 [ἀντάδικα].
81? [γλῶσσα].

Epirus : **87** [ὁ δεῖνα καὶ οἱ μάρτυρες αὐτοῦ].

Moesia : **88**? **89** [μαρτυρίαι καὶ δίκαι?].
90 [οἱ σύνδικοι].

Raetia : **93** [*adversarii, quisquis adversus illam loqutus est*].
95? [*sic non ius sit*].
96; **101** [*inimici*].
98? [*sic nusquam contra nos respondere. .*].

Gallia : **111-112** [*lis, advocati*].

Italia : **133** [*adversarius, adversaria*].
134? [*sermone mutus*].
192? [nec fari nec dicere possint] osc.
209? [advocati et testes] osc.

Africa : **213**? [crimen de pecunia intendi videtur].
216? [*quicumque conoverit dicerit fecerit*].
217? [*ne contra me nec dicere nec facere valeant*].
218? [*ne adversus nos respondere...*].
219? [*muti ne quit possint respondere contra*].
220? [*adversus eum loqui non possint*].
221 [*advocati, respondere contra non possit*].

B. — IN FURES, CALUMNIATORES ET MALEDICOS CONVERSAE

C. — AMATORIAE

D. — IN AGITATORES ET VENATORES IMMISSAE

E. — CAUSA DEFIXIONIS OBSCURA

VI

FORMULAE DEVOTORIAE

A. — DEFIGUNTUR SIMPLICITER INIMICI

1° PRAESENS INDICATIVI

Asia : ἀνατίθημι **4** *a* 1. 7; *b* 1 [ἀνατίθη]τι ἡ δεῖνα. 7. 11; **10**, 3.
ἀνιεροῖ ὁ, ἡ δεῖνα **1** *a* 1; **2** *a* 1; **3** *a* 1. 3; *b* 1; **12** *a* 1.
γράφω [acc.] μετὰ τῶν [ἀ]ώρων **14** *a* 1-5.

Syria : καλῶ **15**, 32.
ὁρκίζω σαι [= σε] κατὰ [gen.] **16** I 18.

Cyprus : ἐνορκί(σ)ζω [acc.] **23**, 9; **24**, 18; **31**, 32.
ἐ. ὑμῖν τὸν δεῖνα **22**, 24; **24**, 12; **26**, 15; **28**, 16; **29**, 14; **30**, 18; **31**, 14-15; **32**, 14; **34**, 16; **35**, 13; **37**, 14.
ἐ. ὑμᾶς κατὰ [gen.] **22**, 33; **24**, 3; **26**, 22; **28**, 21; **30**, 25; **35**, 20; **37**, 21.
ἐξορκί(σ)ζω [acc.] **26**, 36; **27**, 27; **31**, 33; **32**, 36.
ὁρκί(σ)ζω [acc.] κατὰ [gen.] **22**, 9. 30. 44. 48; **23**, 4. 8; **24**, 16. 26. 29; **26**, 6. 20. 32; **27**, 18; **28**, 6-7. 21; **29**, 5. 19. 30. 33; **30**, 7. 23. 36; **31**, 6. 18. 29. 32; **32**, 6. 34. 35; **35**, 18; **37**, 4. 19. 30.
παρατίθομεν [= παρατίθεμεν] τὴν παραθήκην ὑμῖν φιμωτικὴν τοῦ δεῖνος **22**, 39; **26**, 27-28; **27**, 23; **29**, 25-26; **30**, 31; **31**, 25; **32**, 27; **35**, 26.

Aegyptus : ἐπικαλοῦμαί σε **38**, 10.
ὁρκίζω [acc.] κατὰ [gen.] **38**, 4 [opt.]. 30 [infin.]

Achaia : ἀναθεματίζομεν **41** *a* 5. 8.
ἀφα[ν]ίζω **49**, 17.
δέω **81** *a* 3.
ἐπιορκίζω **41** *b* 1.
καταγράφω, καταγράφομεν **41** *a* 4; **47**, 4. 6. 8; **74**, 7-8. 10; **76**, 1; **84** *a* 5. 9. 17.
κ. τῷ δεῖνα τοῦ δεῖνα **74**, 1; **75** *a* 1.
κ. [εἰς] κολάσε[ις...] καὶ [ποι]νὴν... καὶ [τι]μ[ωρ]ί[αν] **41** *b* 10-11.
κ. αὐτοὺς ἤτοι ἀν(ο)ήτο[υς εἶναι] **74**, 7 8.
καταδίδημι **69** I *b* 3; II *a* 2; *b* 5; **81** *a* 2; **84** *a* 10.

2° FUTURUM INDICATIVI

3° PERFECTUM INDICATIVI

4° CONIUNCTIVUS

5° OPTATIVUS

τύχοι, cf. ἔλθοι.
μή τ. τῆς θεᾶς εὐιλάτου, τῶν θεῶν εὐιλάτων **4** *a* 8-9; **5**, 4. 10; **6** *a* 8; *b* 7; **8**, 11. 14.

Aegyptus : ἐπιλάθοιτο ὁ δεῖνα τῆς ἰδίας μνήμης **38**, 9.
παράδοιτε, cf. συλλάβη(σ)τε Ind. VI A 4.

Achaia : ... [γέ]νοιτο **66**, 6; cf. ὥσπερ σύ ... Ind. VI E.
εἴη ἀτελής **68** *a* 3.

ἑλκύσοι τὸν δεῖνα [de mortuo dictum] **84** *a* 15. 22.
ἑ. κάτω **84** *a* 13. 21; cf. p. 136.

Chersonesus : ἀπολλύοιντο.
μή τις αὐτοῖς εἴη πη κτῆσις [ἀλλ'] ἀ. **92**, 6-7.
ὄναιντο.
ζόης καὶ βίου μὴ ὀ. **92**, 2-3.

Italia : ἀν(α)θείη τᾶι θεῶι [τοῦτο] **212**, 5. 11.
γένοιτο ἐχθρὸς τοῦ δεῖνα **208**, 6-13.

6° IMPERATIVUS

Asia : ἔστω ἐνθύμιον [gen.] **4** *b* 7.
Syria : ἄλις θρενέτω **15**, 20.
Cyprus : ἤτωσαν [= ἔστωσαν] ἄλαλοι **25**, 18; cf. p. 417.
Aegyptus : μνημονευέτω τοῦ δεῖνα μόνου **38**, 9-10.
Germania : *r(eceptus ?) esto* **95** *b* 2.
Italia : εὐ θ[έτω (sic); μεισο[ς] εἰς χ[ό]λον θεῶν εἴσω **198**, 20-21.
λαβέτω λήθην αὐτῆς **198**, 24-25.
μεισε[ίτω] αὐτήν **198**, 24.
Roma (Sethianorum tabellae) : [π]αραλαβέτω **172**, 18.
Africa : μὴ δυνάσθωσαν θη[ρεύει]ν μὴ (ε)ἰδεῖν μὴ κρα[τεῖν] ... μηδὴ [δυνάσθ]ωσαν **249** *a* 12-13.
πεσέτωσαν, **235**, 51-52; cf. πέσωσιν Ind. VI A 4.
προλαβέτωσαν [ἵπποι] **242**, 76.

7° INFINITIVUS

Asia : ἀνενέγκαι [pro imperativo] **2** *a* 11; **6** *a* 6 [παρά acc.]; **6** *b* 5-6 [ἐπί acc.]; **9**, 6-7 [dat. !].
ἐπιλυπῆσαι **8**, 21.
τιμωρηθῆν[αι] **8**, 10.
Achaia : γεν[έσ]θαι, cf. ὥσπερ σύ ... Ind. VI E.
Chersonesus : τούτων τὴν ἐργασίην [ἐναντ]ίαν γίνεσθαι **92**, 1-2.
Italia : ἀτελέα ε(ἶ)ναι **302***, 2-4.
d(e)fi[g]ere **134** *a* 6.
Africa : ἀγαγεῖν καὶ ζεῦξαι τὸν δεῖνα πρὸς τὴν δεῖνα **271**, 12-13. 21. 28-29 [ζεῦξαι σύμβιον].

B. — ADPELLANTUR DII VEL DAEMONES

Syria : ἀναλύσατε πᾶσαν βοήθ(ε)ιαν **15**, 4. 7. 9. 14.

ἀπόρρ[αξον] τὰ(ς) γνάθους **15**, 25 ; 16 I 9.

ἀράσχετε **15**, 23.

βαλέσατε 16 X 12.

δήσατε [variis modis corr.] **15**, 19. 40 ; 16 X 8. 10.

διακόνησον **15**, 35.

διαστρέψατε [corr.] **16** X 4. 5. 11.

ἐξεγ(ε)ίρ(ε)ις **16** I 15.

καταδήσατε **15**. 19 ; **16** X 8 [corr.].

κατανεκρώσατε **16** X 13 [corr.].

κατάστρεψον **15**, 42.

κλεῖσον, cf. χλῆσον.

κολοβιώ(ε)σατε [corr.] **16** VIII 3.

λαβιώσατε [corr.] **16** VII 4 ; VIII 3.

λύσατε **15**, 4. 7. 9. 11. 14.

νεκρώσατε [corr.] **16** X 10.

ὀ(ν)ειδίσατε [corr.] **16** X 5. 11.

(ε)πέμψον **15**, 57.

περιβάλετε **15**, 22.

πτωματίσατε [corr.] **16** X 4. 13.

στρέψον **15**, 42.

συνδήσατε **15**, 19.

φιμώσατον **15**, 24.

φράξον **15**, 25 ; **16** I 9 [corr.].

χλῆσον [= κλεῖσον] **15**, 25.

Cyprus : ἀκούσατε **22**, 13 ; **26**, 9 ; **28**, 9 ; **30**, 10 ; **31**, 8 ; **34**, 19 ; **35**, 8 ; **37**, 7.

ἀκούσατε [gen.] **22**, 24-25 ; **26**, 16 ; **28**, 17 ; **29**, 14 ; **30**, 19 ; **31**, 15 ; **34**, 17 ; **35**, 14.

ἀνάδοτε αὐτοῦ τὸ ὄνομα **22**, 40 ; **24**, 21 ; **26**, 28 ; **29**, 26 ; **30**, 32 ; **31**, 25-26 ; **32**, 28 ; **35**, 27.

ἀφέλεσθε αὐτοῦ τὴν δύναμιν κὲ τὴν ἀλκήν **22**, 7 ; **23**, 1 [τὴν ὀργήν] ; **26**, 4-5 ; **28**, 4-5 ; **29**, 4 ; **30**, 5 ; **31**, 4-5 ; **33**, 5 ; **34**, 5 ; **37**, 2.

δὸς αὐτῷ . . . **29**, **18**-29.

δὸς φιμόν **25**, 12.

ἔγ(ε)ιρον δέ μοι σὺ **22**, 43 ; **23**, 3 ; **26**, 31 ; **29**, 29 ; **30**, 35 ; **31**, 28 ; **37**, 29.

θάψατε τὸν δεῖνα **22**, 22 ; **24**, 11 ; **26**, 14 ; **28**, 15 ; **29**, 13 ; **30**, 17 ; **31**, 14 ; **32**, 13 ; **35**, 12 ; **37**, 13.

καταδήσατε τοῦ δεῖνα κὲ κατακοιμίσατε τὴν γλῶσσαν τὸν θυμὸν τὴν ὀργὴν **22**, 26-28 ; **24**, 14-15 ; **26**, 17-18 ; **28**, 18-19 ; **29**, 16-17 ; **30**, 20-22 ; **31**, 16-17 ; **32**, 17 ; **33**, 19-20 ; **34**, 18-20 ; **35**, 15-17 ; **37**, 16-17.

κατακοιμίσατε, cf. καταδήσατε.

καταφράξατε **27**, 34.

παράδοτε τῷ κατ' Ἅδη θυρουρῷ, cf. Ἅδης Ind. IV A.

παραλάβετε [acc.] **22**, 5. 16-17. 37. 51 ; **23**, 11 ; **24**, 7-8. 21 ; **25**, 6-7 ; **26**, 3-4. 11. 26 ; **28**, 3-4. 11-12 ; **29**, 3-4. 9-10. 24 ; **30**, 4-5. 12-13. 30 ; **31**, 4. 10-11. 24. 34-35 ; **32**, 24-25. 37. **33**, 29 ; **34**, 3-4. 11 12 ; **35**, 9-10 ; 24 ; **37**, 9. 34

ποιήσατε τὰ ἐνγεγραμμένα **22**, 34 ; **24** 19 ; **26**, 23 [ποιήσα(ι)τε] ; **29**, 22, **30**, 27 ; **31**, 21-22 ; **32**, 22 ; **35**, 21 ; **37**, 22.

ποιήσατε μισ[ητόν] **36**, 4

ποιήσατε, ποιήσετε αὐτὸν ψυχρὸν κὲ ἄφωνον κὲ ἀπνεύμονα(ν) **22**, 8 ; **23**, 2 ; **24**, 2 ; **26**, 5 ; **28**, 5-6 ; **29**, 4-5 ; **30**, 6 ; **31**, 5 , **32**, 5 ; **33**, 5-6 ; **34**, 5-6 ; **37**, 2-3.

συνέπ(η)ε λ[θ]έ μ[οι] **37**, 36 ; cf. **22**, 54.

τηρ(ε)ῖτε **23**, 15 ; **32**, 41.

C. — DEFIXIONES CONDICIONE ALIQUA DEFINITAE

D. — DEFIXORUM HOMINUM RES FACTA PARTESQUE ANIMAE ET CORPORIS DEFIXA

E. — SIMILIA SIMILIBUS

Vide quoque p. lxxiv.

F. — FORMULAE QUIBUS SE TUTANTUR DEFIGENTES

G. — VOCABULA ET FORMULAE VARIAE AD ARTEM MAGICAM POTISSIMUM PERTINENTES

VII

EPHESIA GRAMMATA CUM PAPYRIS MAXIME COLLATA

Saepius redeunt in papyris nomina quaedam, ut sunt αβρασαξ αδοναϊ ιαω σαβαωθ, quam ut infra notentur.

Syria :

1 . . . βαλαω οβλχο[ρ] βολβεσρω υυυ φθωβι.. βοχενοσορωχετ **16** II-III 8.	— ιαω βαλβηλ βολβεσρω Pap. Par. 1010; λαβοχ φεραχι αμεν βολβηχ οσταουα βελθω Wessely, *Ephes.*, 412; cf. infra 5, 84.
2 . . . βαρσαβε θαθασερβαυ μεραβαρχα φρωνιγ **15**, 36.	
3 ... βουλιμου ωρμανδου ωρλου αχαχου δαραθωνα **15**, 34; **16** I 17.	
4 ... ερη[χησηφθ]η αραραχαραρα ηφθησηχερε **15**, 47-49; **16** II 1-6.	ερηχισιθφη αραραχαραρα ηφθισιχηρε Pap. Par., 1784, 1797, 1999, 2849 sq.; Parthey II, 99 *a*; Pap. W., p. xxi 23-24; Kenyon, Pap. CXXI, 419; cf. infra 46, 54, 56, 57, 62, 74, 94, 129, 138.
5 . . . ουρφθω βαλλο ωβλαωρ βολσεβωχ **15**, 51.	Cf. supra 1.
6 ραθωρ θιαλεω **15**, 45; **16** II 5.	
7 [...σεσεγγεν]βαρφαραγγης **16** I 19.	ὁ σεισενγφαραγγης Pap. V, col. ix 15; ὁ ιαω σαβαωθ αρβαθιαω σεσενγενβαρφαραγγης αβλαθαναλβα ακραμμαχαμαρι — Pap. Par., 980-982; ὁ ἐν πυρὶ τὴν δύναμιν καὶ

τὴν ἰσχὺν ἔχων σ. 1024-1025; σ. ὁ διαλύων πάντα τὰ δέσμα καὶ διαλύων τὸν περικείμενον [σίδηρ]ον τῷ δεῖνα Pap. V, col. v 30; αντολευ πολυώνυμος σ: Parthey II, 108; ὁ ἑαυτῷ συνγινόμενος καὶ δυναμούμενος προσαυξητὴς καὶ πολυφωτιστὴς σ. 122; ὁ αβραταβρασαξ σ. Wessely, *Ephes.*, 226; κύριος σ. 227; αβλανα[θα]ναλβα αχραμμαχ[αμ]αρι σενγενβ[αρ]φαραγγ[ης] Pap. Mimaut, 75-79, cf. Kenyon, Pap. CXXI, 311-312; — αχραμνιχαμαρι σ. αμορωμα Wessely, *Ephes.* 196; σ. ζβιε 223: βαρβαραθα μχελουβομβαρουχ σ. αμφιμιουμιν 319; σεσενγενβαρφαρανγην σεσεγγενβααφαρανγης σεσενγενβαρφαρανγης σεσεγγενβαρφαρανγης σησηνγεμ . . . νγης 222. Simpliciter 228; Pap. Par., 1487; Pap. Mimaut, 10, 110; Wessely II, Pap. R. 6, 1-2; Kenyon, Pap. XLVII, 34; — σεσενγεν — Wessely, *Ephes.*, 336; cf. infra 11, 115.

8 σηιαρμυωθ χθετοσερβεθμερ παρακουθιω μεγαρα **15**, 37.

ιω ιω βαρβαρβωναι χομβαλιωψ θωθ ιαρμιωυθ Pap. V, col. v 17; αδωναι — αρμιωθ 26; cf. infra 33.

9 [σ]οχοσομοχομ σοζωχαω σωζοχου βαυζοχου σχ... **16** II-III 7.
σοχσοχαμ σομοχω... **15**, 50.

10 ...χω.. χεαω χεω χωη χαρνχωχεω χαρχοχ **15**, 43-44.

Cyprus :

11 αβλαναθαναλβα σισοπετρον **22**, 50-51; **23**, 10-11; **26**, 37 [αναναθαναλβα ..]; **29**, 34; **31**, 34; **32**, 37; **33**, 39; **35**, 34.

ὁ ὕψιστος θεὸς ιαω αδωναι αβ[λα]ναθαναλβα Pap. V, col. II 24; ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανί[ων] α. col. VI 8; δαίμων ιαω α. σιαβραθιλαω λαμψτηριηιωω θεέ Pap. W, p. XVIII 24; ιαω α. σαβαωθ αδωναιον ελωαιον λαχ ιωββη αβλααναα εηιουω σεσενγενβαρφαρανγην Wessely, *Ephes.*, 220; αβρασαξ α. οινθαραιλ θαμθυλαχ ιαω 51; αβρασαρη αριριηωιθ α. 53; α. μιχαηλ ὕψιστε γαβριηλ κράτιστε 111; ἑβραϊστὶ α. αβρασιλωα 443; αβαλναμαλβα αβρασαξ φρη 34; αλβαναθαλακαιωιω 219; αρλανα-

θαμαλκα σαλκαναχαμκιμ 512; ακλαναθαλη λα ιαω Heim, *Incant.*, 214. Simpliciter α. Kenyon, Pap. Anastasy, 476; Pap. CXXI, fragm., p. 115, 4. Litteris decrescentibus α. Wessely II, Pap. R 9; *Stud.* VIII, p. 187; Pap. Mimaut, 62; ακρακαναρβα Parthey II, 1, 65; cf. supra 7; infra 75, 85.

12 ...αχλεεχιρεγ **19**, 15.

13 αλλα αλκη κὲ αλκεω κὲ λαλαθανάτω τῶ τριωνύμω Κούρα **22**, 40-41; **26**, 29; **27**, 24; **29**, 27; **30**, 33; **31**, 26; **33**, 31; **35**, 27; **37**, 27.

Cf. Ind. IV A.

14 ασμιατηνε **22**, 54; **26**, 40.

15 ... ακωμαχθοη βαλακον χθονδ... **27**, 28.

16 αωθιωμος τιωιειωεγοωεοιφρι **22**, 45-46; **23**, 5-6; **24**, 27; **26**, 32-33; **29**, 30-31; **30**, 37; **31**, 30; **32**, 32 [λωθιμουλω ...]; **33**, 35; **35**, 31.

17 βαθυμια χθιορωοχοζβρα αδιαναχω κακιαβανη θενναναχρα **22**, 48-49; **23**, 8-9; **24**, 29; **26**, 34-35; **29**, 33; **30**, 40; **31**, 32-33; **32**, 35; **33**, 37-38; **35**, 33; **37**, 33.

18 [... ε]ρεσχιγαλ **27**, 25.

ερεσχιγαλ — ιαω σαβαωθ Pap. W, p. xxι 13; ερεσχιγαλ Parthey II, 33; Wessely I, p. 141; Kenyon, Pap. Anastasy, 340, 357, 426; Pap. CXXI, 897; cf. infra 44, 45.

19 ευμαζων simpliciter **22**, 37; **24**, 21; **26**, 26; **27**, 6?; **29**, 24; **30**, 30; **31**, 24; **33**, 29; **35**, 23; **37**, 24.

Cf. infra 26.

20 ηρηξα ῥησίχθων αρδαμαχθουρ πρίστευ λαμπάδευ στεναχτά (Στερξερξ) **22**, 20-21; **24**, 10-11; **26**, 13-14; **28**, 14-15; **29**, 12-13; **30**, 16-17; **31**,

Cf. Ind. IV B.

13; **32**, 12-13; **33**, 15; **34**, 14-15; **35**, 12; **37**, 12-13.

21 θεά. — Cf. infra 26.

22 θομιθομιβα. — Cf. infra 31.

23 θυμησιστας **27**, 35.

24 λωθιμουλω. — Cf. supra 16.

25 μαθυρευφραμενος **22**, 19; **24**, 9; **26**, 12; **28**, 13; **29**, 11; **30**, 14; **31**, 11-12; **32**, 11 [μαχθυ...]; **34**, 13 [μα deest]; **35**, 11; **37**, 11.

26 μασωμασιμαβλαβοιω μαμαξω ευμαζω ενδενεχοπτουρα μελοφθημαραρ αχου ρασρωεεχαμαδωρ μαχθουδουρας χιθωρασα χηβοζων θεὰ αθχαμοδοιραλαρ αχου ραεντ αχου ραλαρ ἀχούεστε αλαρ ουεχεαρμαλαρ χαραμεφθη **22**, 10-14; **24**, 3-6; **25**, 10-11 [corr. .. μασωλαβεω μαμαξωμαξω ενχοπτ ... ενευουμαρ αχνευ μελωφθηλαρ αχν(ρω?)...]; **26**, 6-9; **27**, 2-4 corr.; **28**, 7-10; **29**, 6-8; **30**, 7-11; **31**, 7-9; **32**, 6-8; **33**, 7-10; **34**, 7-10; **35**, 6-8; **37**, 4-7. — Cf. supra 19.

27 μασωμασωνυο... **22**, 55.

28 μασωμαχω **22**, 38; **24**, 22; **26**, 27; **27**, 22; **29**, 25; **30**, 31; **31**, 25. — μαχιμασω ιαω σαβαωθ αδωναι Wessely II, Pap. CXXI, 692.

29 ... μαχωνμαχωνφιλ... **27**, 13.

30 μιωθιλαμψ ἐν οὐρανῷ ιαω **22**, 47; **24**, 28; **26**, 34; **29**, 31; **30**, 38; **31**, 31; **32**, 33; **33**, 36. — Cf. Ind. IV B, et infra 35.

31 ναρωμε ὑμῖν θομιθομιβα **19**, 14.

32 ...ομ πεδεπσεωιδια... **19**, 13.

33 οσους οιστωρνοφρις ουσραπιω **22**, 34; **24**, 19; **26**, 23; **29**, 22; **30**, 26-27; — ὁ μέγιστος δαίμων ιαω σαβαωθ αρβαθιαω λαιλαμ οσορνωφρι εμφρη φρη φθα

31, 21; **32**, 22; **33**, 26; **35**, 21.

χρωιω ιαω βαβουρη θιμαμενφρη ρενουσι σαβαωθ βαρβαθιαωθ αχραουχεεθ εσορνωφρι Kenyon, Pap. Anastasy, 351-356; υἱὸς Ἴσιδος αθθαβαθθα καὶ Ὀσίρεως οσορνωφρεω Pap. Par., 1077; — σαβαωθ αδωναι ὁ θ(εὸ)ς ὁ μέγας ορσενοφρη — Pap. Par. 1628; ὁ φαπρω οσοροννωφρις Kenyon, Pap. Anastasy, 102; αρσενοφρη ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανιῶν Pap. V, col. vι 8; ιαρμιωθ λαιλαοψ χωουχ α. ηυφθαηωλι Parthey II, 117-118; ιεου α. Wessely, *Ephes.*, 503; cf. Wessely II, Pap. CXXI, 370; οσορνουφη 453.

34 ουριτου vel ουχιτου **22**, 45; **23**, 5; **29**, 30; **31**, 29; **33**, 35.

35 σαβλην μιωθιλαμψ ἐν οὐρανῷ ιαω **31**, 31.

Cf. supra 30.

36 σαβληφλαυβην θανατοπουτωηρ **22**, 48; **26**, 34-35; **29**, 32; **31**, 32; **32**, 35; εαβλ — **23**, 7-8; **30**, 39; **33**, 37.

37 ...σεσωχσομαχα... **19**, 12.

38 ...τουλοχη... **27**, 25.

39 ...φαγων μαξων μα[ξω ?...] **27**, 5.

40 χουχμαθερφες θερμωμασμαρ ασμαχουχιμανου φιλαεσωσι **22**, 15; **24**, 6-7; **26**, 10; **28**, 10-11; **29**, 8-9; **30**, 11-12; **31**, 9-10; **33**, 10-11; **34**, 10-11; **35**, 8-9; **37**, 8.

41 ... ωδαραρ κελλινα ... **36**, 5.

42 ωηαντιχερεχερ βεβαλλοσαλακαμηθη **23**, 12; **26**, 38-39 [in fine θης]; **31**, 35-36; **33**, 41; **37**, 35.

Aegyptus :

43 αρχεδαμα φωχενσε ψευσα ρερτα θουμισον καὶ κτ (Ἑρμῆς) **38**, 2. 6. 16. 32-33.

ὄνομά σοι φωχενγε ψευα ρετα θουμισοι ηια οκτ' Pap. Mimaut, 206-207; φωχεν ατηγ ανδτα θουμισον ισταικι μασχελλι μασχελλω

φιγουχεω αβαω αωρσω ζαιραραχων ἱππόχθωνι πυρὸς παριστησα νοξα 238-241; Ἑρμῆς καταχθόνιος θωουθ φωκενταζεψεν αερχθα θουμισουχται χαλβαναχαμβρη Wessely, *Ephes.*, 245; cf. Ind. IV A, et infra 102.

44 ερεσχιγαλ ζαβαρβαθουχ (Κόρη) **38**, 3. 8. 13. 18. 34.

Περσεφόνη ερεσχιγαλ Wessely, *Ephes.*, 243; cf. Ind. IV A.

45 ερεσχιγαλ νεβουτοσουαληθ ερεβεννη (Ἑκάτη) **38**, 13.

ακτιωφι κοίρανε μήνη τύραννε κραιπνὴ [var. μηνοτύραννε σελήνη] τύχη θεῶν καὶ δαιμόνων νεβουτοσουαληθ Wessely, *Ephes.*, 27; ηω φορβα βριμω σαχμι v. 315; — v. ἀρκυῖα νεκυία ωβαστρια Pap. Mimaut, 46-47; — Περσεφόνα τρικάρανε πυριφοιτε βοώπη βουορφορβη πάνφορβα φορβαρα ακτιωφι ερεσχιγαλ Pap. Par., 2747-2750; ακτιωφι ε. νεβουτοσουληθ φορβορβα σατραπαμμων 2484; κυθηρη νουμιλλον βωμβιλλον ακτιωφι ε. v. — 2912 sq. — μορκα ε. v. 1415; ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβολχωσηθ ιωπαταθναξ ιωσωρωιω νεβουτοσουαληθ ακτιωφι ε. νεβοποωαληθ Wessely I, p. 141, Pap. Anastasy LXV, 15-16; ...αχθιωφι φερεσχιγαλ v. σαβαωθ σαβαωθ σαβρωθ Wessely II, Pap. CXXI, 326-327; v. βευερβηθ πακερβηθ καιωνουφ Pap. Par. 2212; ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιοβολχωσηθ ιωπαταθναξ ιωσωρω ιωνεβουτοσουαληθ ακπωφ ερσεχιγαλ νεβοποωαληθ αβεραμενδωου λερθεξαναξ εθρελυωθ νεμαρεβα αεμινα Pap. Leid. biling. J 383, p. x 7-9, cf. *D. T. A.*, praef., p. xxxi; νεβουτοσουαληθ Pap. Par., 2291, 2603, 2665; χρ. θναβουσουληθ Pap. V, col. iv 10; νεβουητι Pap. W, p. xxiii 5-6; νεβουθσα Kenyon, Pap. Anastasy, 478; cf. Ind. IV A, et supra 18, infra 95, 114, 122.

46 ε[ρη]κισιθφη αμραχαραρα ηφοισκηρε χ..σεω **38**, 1.

Cf. supra 4.

47 ζαυδαχθουμαρ (Περσεφόνη) **38**, 4. 8. 18. 35.

Cf. Ind. IV A.

48 κευημορι μωριθαρχωθ (Γῆ) **38**, 5. 29-30 [μευηρι μοριθαρχωθ]. — Cf. ibid.

49 μασκελλει μα[σ]κελλω φνουκενταβαω (Γῆ) **38**, 27-28. — ἡ ἀνάγκη μασκελλι Pap. Par., 2203, cf. 2057; ἡ ἀνάγκη τῶν ἀναγκαιῶ[ν] μ. μ. Pap. Mimaut, 120; ἐξορκίζω σε μ. μ. ibid., 90; φ. Wessely II, Pap. R. 4, 5-6; μ. μ. αμουσωε ανουριγχ φνουκενταβαωθ Pap. Par., 1569-1573; — μ. Wessely, *Ephes.*, 474; μ. μ. 325; cf. Ind. IV A, et supra 43, infra 106, 109.

50 υεσεμμιγαδων μααρχαμα (Πλούτων) **38**, 3. 7. 17. 34. — υεσεμωιγαων Pap. W, p. xxi 11; υσενμιγαδων Wessely I, p. 141; υεσσενιγαδων Kenyon, Pap. Anastasy, 424; υεσεμιγαδων Wessely, *Ephes.*, 245; ενμιγαδων Pap. CXXI 681; υεσσα Wessely, *Ephes.*, 502; cf. Ind. IV A, et infra 123.

Achaia :

51 αβρασαξ **51**, 2.

52 αμαλμαλοθιων μαντιελων **51**.

Gallia :

53 *atracatetracati gallara precata egdarata hehes relata mentis ablata* **111**, 11-13; **112**, 9-12 [*tetracti*].

Roma (Sethianorum tabellae) :

54 [α]ραραχαραρα **172**, 16. — Cf. supra 4.

55 [δαμναμε]νευς ? **172**, 25. — ὁ δα[μ]ναμενευ Pap. V, col. IX 19; δαμναμενευ Pap. Par., 2773; δαμναμενευς 2779; Wessely, *Ephes.*, 249; δαμναμενευ χευχθω Pap. Mimaut, 101; cf. infra 114, 117.

56 [ερεκι]σιφθη **154**, 1-5 quater; **172**, 3. 15 var. — Cf. supra 4.

57 [ε]φθησικηρη **172**, 17. — Cf. ibid.

58 ευλαμων. — Cf. Ind. IV B, et infra 72.

59 ζηρωσι. — Cf. ibid.

60 κεκεϐ εκϐφνε σφκερε σκεφαενφ κερνφ φκοκ ρκε νφ **145**, 1-8.

61 κισιθ.

Cf. infra 72.

62 κισιθηαραρα, **187**, 31.

Cf. supra 4.

63 κςςς **181**, 3.

64 νεαενκωρω varie corr. **156**, 6-7; **159** *b* 3; **160**, 2. 60; **161**, 57. 118-119; **165**, 42; **166**, 3-4. 27; **167** *a* 5-6; **168** *a* 2; **170**, 4-5.

65 νεαενκωρω κατοικωσε varie corr. **158**, 5-6; **162**, 3-4; **163**, 8-9.

66 νεοιεκατοικουσε **155** *a* 7-8; νεοικουσε κατακουσε **155** *b* 1-2.

67 οιμηνεϐενχυχ βαχυχ βαχαχυχ βαζαχυχ βαχαζαχυχ βαχαξιχυχ βαδητοφωθ φθωσισιρω varie corr. **155** *a* 42-44; *b* 18-19; **156**, 17-18; **158**, 17-24; **159** *a* 18-21. 36-40; *b* 18-25; **160**, 17-19. 46. 70-72. 92-95; **161**, 41-45. 83-86. 109. 125-128; **162**, 17-18; **163**, 27-29. 62-63; **164**, 20-21; **165**, 36-37; 54-55; **166**, 23. 36-37; 54-55; **166**, 23. 36-37; **167** *a* 27-32; **168** *b* 2-3; **169**, 38-42. 45; **171**, 4-6; **176**, 3.

βακαξιχυχ μενεϐαιχυχ αϐρασαξ — βακαξιχυχ αϐρασαξ αω αρχωμιλακ μενεσιλαμ ιαεω ουω βακαξιχυχ αϐρασαξ ωιι Kenyon, Pap. Anastasy, 362-369; — βακαξιχυχ βοσιψετηθ φοϐηϐιϐωθ Wessely, *Ephes.*, 24; βαδητοφωθ Pap. W, p. v 4; βαατητοφωθ p. xι 52; — κεραζητοφωθ Pap. Mimaut, 199; cf. infra 126.

68 . . ριθμαδωχρηθ . . . μαριαρτα . . . . ημορξουνη μ . . μ . . . **163**, 64-65.

69 συνζαρι καταραζι ὢν [defixus homo] **155** *b* 12.

τὸ μέγα ὄνομα (Ἔρωτος) αραζα χθαραζα Wessely, *Ephes.*, 318.

70 χραος varie corr. **180**, 8-14.

71 ὥσπερα οὗτος ωπιονεπι ψυχρ[ός] **155** *b* 10.

72 Litterarum ludi et nominum conversiones :

ευλαμων **172**, 6-12; ευλαμω vel ευλαμως **187**, 1-55.

Cf. supra 58, infra 96, 129.

ζηριωσι **187**, 32-39.

χισιθ **187**, 17-21; cf. supra 60.

Ὄσιρις **140**, 9-12; **151**, 2-11.

Italia :

73 ...βάρβαρα ουθδα ..ιαχων **198**, 29.

74 ερηκισιθ φρη αραραραχαραρα ηφθισ[ικηρε] ιαω ιαβεζεβυθ λαναβισαφλα[ν...] εκτιπαμμου ποφδηντιναξο.... **198**, 7-9.

— ιαβεζεβυθ ιωβυθιε Pap. Par., 1798; — ερηκισιθφη — ιαβεζεβυθ Wessely, *Ephes.*, 251; cf. *ibid.* 123, et supra 4, infra 98.

Africa :

75 αβλα[θανα]λαβας καὶ ανχρεφρονεφιφουβιν **239**, 17-18.

τὸ ἀθάνατον πνεῦμα ανχρεφρενεσουφιριγχ Pap. Par. 505-506; ιηιεου ανχερεφρενεψουφιριγχ Wessely, *Ephes.*, 170; cf. supra 11.

76 αβραχ? **252**, 22; **253**, 1.

77 α[β]ρασαρξ **231**, 17.

78 [α]ινσυδυνασοι παραχ. οχινα αγηαθεα σιμουεβυαρρη καρωφασι ουνηθκα σευρωαι ηχμασιρουλ... α.. εββο.. ρ ιαω ιαηομψονπα **235**, 2-4; **239**, 2-4.

79 αλιμβεου κολουμβευ πεταλλιμβευ λεγισε αδοναϊ σωβαωθ σεμεσιλα **269** *b* 2-4; **285**, 1-3.

Cf. infra 117, 118, 132.

80 αμυηκαρπτιρ ερχονσοι ραζααβυα δρυενεφισι νοινισθεργα βηφυρωρβηθ **236**, 1-2; **237**, 19-21.

81 αννηναμηγισεχει **252**, 10; **253**, 16.

Cf. Ind. IV B.

82 απηιηνιαραφσβεα βαρεμ αραχσω **227**.

83 αρασβεθ αραβησπιγοε. ψιντιβορ **218**.

84 αχλαουμ φερφεω βαφαω βεβοχ βολβεσρω τυυυφθω **240**, 2-3.

Cf. supra 1.

85 αχραμμαχαλαλα.ε **270**, 27.

ὁ αχραμμαχαμαρει Pap. V, col. ιx 16; θεὸς αβλαναθαναλβα αχραμμαχαρι Pap.

Mimaut, 150; ὁ τὸ δίκαιον ἔχων αχρ. Pap. V, col. vi 9; — αβλαναθαναλβα αβρασιλουα ακραμμαχαμαρει col. v 17-18; αβαναθαν[α]λβα αχραμμχαμαρια βρασιαουα λαμψωρ col. iv 6; αβλαναθαναλβα ακραμμ Pap. Par., 3030; cf. Wessely II, Pap. CXXI, 649, 713; CXXII, 62; CXXIV, 29; Kenyon, Pap. Anastasy, 63; ἤ παταχναι ααα κατ' ἀνάγκας α. α. Kenyon, Pap. CXXI, 647; δαμναμενευς ακραμμαχαμαρει Wessely II, Pap. CXXI, 220-223; ιαω σαβαωθ αδωναι α. 226; ιωαβαωθ αδωναι αβλα[ν]αθαναλβα α. 320; Kenyon, Pap. CXXII, 60-61 [in fine τξε = 365]; αγραμακραμαρ Pap. CXXI, 316; κραμαχαμαρι ακραμμαχαμαρει χραμμαχμαρει ακραμμακραμμακαμαριχαμαρει Wessely, *Ephes.*, 216, cf. 214, 215; cf. Ind. IV B, et supra 7, 11, infra 115.

86 αψλερωθπα αλροορλαθχ ψονψορρτρ χναρραλζθωφξ. τξξ ο. χλλϝο υυυωωω ναρσαλαξυετραα αδωναι γαβριβαβι υυυπ εδνδυισσυηηηηη ωωωωα . . . αα ονοδε ελθες καταδε .ασρ...π....μο κδεσατσαω..ρτεν... **256**, 4-12.

86 βακβρακκαβρακκρα **233**; **244** *a* 1.

Cf. infra 97, 102, 105.

87 βρα....χεαβραχεαη ... ηεεινθν **244** *a*.

88 βραχθα βραχθα χθαηρί κσονυθν **233**, in marg. dextro.

89 βρουραβρουρα μαρμαρει μαρμαρει αμαρταμαρει απεωρνομ φεκομφθω βαιεψων σαθσαθ ιεαω .... εβαιφρι **234**, 3-4.

90 δρασιοδεπ....ε....νιαμ **255**, 1.

91 ελαρατη νοφρηδυχυμε οὐαί **255**.

92 ενθρο....β νοουωθ υερρενηθι ιαωθ συωρλαοθι γαμισερβους ....ερο..χοε φωνη ... κουερω ιωθ ιωθ ορτε ορτηπιλα βιβιου μαου μαου μισων θιουθ κιβενιουθ σιεντ(ε?) σιεντε ουροσαφαμοηε

— χμουμαωφ ακτιωφι αρτωσι βιβιου βιβιουβσφη σφη νουσι νουσι σιεγω σιεγω Parthey I, 239; βιβιου βιβιου σφη σφη ασηηαηι Wessely, *Ephes.*, 163; βιβιου ουηρ — 304; ανοχ σαιεφε σακτιεπη βιβιουθ

θαθ θαθ θαθ θαθ θαθ ενθω ενρουω κομμου. ρανον ......ρην .ουριαβο ... **269** *a* 9-21, cf. **304**, 1-8.	— 338; σιεπη σακτιετη βιου σφη νουσι σιεθο χθεθωνιριγχ — Wessely, *Ephes.*, 165.
94 ερεκισιφθη αραραχαραρα ηφθισικηρε varie corr. **252**, 1. 46 et in marg.; **253**, 2. 67 et in marg.	Cf. supra 4.
95 ...ερεσχειγαλ νεβουτοσουαντ (Ἑκάτη) **242**, 42.	Cf. Ind. IV A, et supra 45.
96 ευλαμω **252**, 2. 45; **253**, 3. 68.	Cf. supra 58, 72, infra 100, 129.
97 θαθχακβρακκαραργβρακ . ρα **244** *a* in marg.	Cf. supra 86-88, infra 102, 105.
98 ιαβεζεβεβιω ιω ιαω βευζυθιε **252**, 19-21; **253**, 29-31.	Cf. supra 74.
99 . . . ιβωναραχ . . . . αβραβαπεγοη ...ψεν...εερθερν.....βθερ...θερβαν .κωνθωι . . ευοηιωε ραρα . . αβλαραη ....απαθαβρ ....αχαερμνορον . μ . σο ......κβαλλο δεκαρβαβυ σαχιαε... ... εενου **238**, 2-5.	
100 ισισισρω σισιφερμοχ χνοωρ αβρασαξ σοροορμερ φεργαρβαρμαρ οφριουριγχ **252**, 23-24; **253**, 33-34.	ευλαμω σισβωσβσιηρ σεσιφερμουχ νουωρ αβρασαξ Wessely II, Pap. CXXIII, 8; — αβραχα σοροορμερ φεργαρ . μαρ βαφριουξριγξ Pap. Par., 1567; σοροορμερ φεργαρβαρμαρ φριουριγει Wessely, *Ephes.*, 509; cf. supra 49, infra 112.
101 ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβολχοσηθ ιωαπομψ ιωπακαρθαρα ιωπαθναξ ιωτοντουλιψ ουβριουλημ ευλαμω **252**, 13-21; **253**, 22-32.	δαίμων καταχθόνιε ιωερβηθ ιωφορβηθ ιωπακερβηθ ιωαπομψο Parthey I, 253-254; ὁ μέγας Τύφων ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβολχοσηθ Pap. Par., 3266; τὰ σπλάγχνα τοῦ ιαω πακερβηθ σεμεσιλαμ ωωω Wessely II, Pap. CXXI, 712; ιωβολχοσηθ ιωπομψ ιωπαταθναξ — Wessely, *Ephes.*, 239; .... ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβολχοσηθ ....ιωερβηθ απομψ ιαωθ ιαβαωθ σεισαω Pap. Par., 3262, cf. 185, 279, 2025; Wessely II, Pap. R. 12, 5; cf. Ind. IV B, et supra 45, infra 117, 138.
102 ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβολχοσηθ	ιω ιωερβηθ — Parthey II, 115; ιωερβητ

βολκοδκηφ βασουμ πανταθναξ χθεθωνι ρινγχοσεσρω απομψπακερβωθ πακαρθαρα ιακουβια αψκακοχ ... μωτοντουλιψ οβριουλημ κυμ.. [ἄ]ναξ βραχκοβαρ ... συραβκαβ **252**, 3-6; **253**, 4-8.

Wessely, *Ephes.*, 243; ιαια ιακουβιαι ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβολχοσηθ βασδουμα παταθναξ αποψς οσεσρω — βολχοσηθ — Pap. V, col. xi 20-22; βολ[χ]ο[ση]θ [ιωσ]ηθ [ιωερ]βη[θ ιω πατα]θναξ [ιωπα]χερβηθ ιωσεσρω αημενα .. ιωχλοησηψ ωσπερθναξ βραχκραββραχ βασφυφθωι βρειανοιχ ιωβηθ επωψ . ι παταθναξ ανθρουφ ιωπακερβηθ ιωβολχοσηθ ιωερβηθ βολχοσηθ οσεσρω col. xiv 8-23; ιωιω ιωβραχκραβρουκριου βοτριου απωμψ στρουτελιψ ιακο[υβια] ιαω ... ερβηθ πακερβηθ — col. xv 26-28; ιαι ιωβιαι [ιωβολχο]σηθ ιωερβηθ απομε ..[πατ]αθναξ ..... βασιλ[ε]ομ col. xvi 8-10; ιωβολχοσηθ ιακουβιαι ιωπαταθναξ ερβηθ ιωπακερβηθ Pap. Par., 2223-2225; ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωβοχχοθιθ ιωαπομψ ιωπαταθναξ ιωακουβια ιωσηθ φωκεμ ψεν αρεμαθουμισαν — Pap. Mimaut, 71-79, cf. 115; ὁ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τεταγμένος ιακουβια ιαω σαβαωθ αδωναι [α]βρασαξ εφησωρας Wessely II, Pap. CXXI, 714-716; ιωερβηθ ιωπακερβηθ ιωσεσεσρω ιωπημψ litteris decrescentibus scripta, *ibid.*, 1010-1025; ὁ βεσσουμ Pap. V, col. ix 9; αωθ αβαωθ βασυμ Wessely, *Ephes.*, 434; αωε αβαωθ βασυμ ισακ σαβαωθ ιαω 463; ...τοὔνομα χθεθωνι λαϊλαμ ιαω ζουχαπιπτοη Pap. Par., 1982; αἰὼν χαω χαω χαουφ χθεθωνι Parthey I, 201; χθεθωνι Pap. W, p. xxii 18; cf. supra 45, 86-88, 93, 97, 101, infra 105.

103 ... ιωκαδιανω **252**, 15.

104 κκκκααλλλ . . . θριοιιαιιαο **275**, 1. 4. 11. 18. 20. 22. 28.

105 καβραχκραχκρου **233**, 1.

βραχ κραββραχ Pap. V, col. xiv 15; cf. supra 86-88, 97, 102.

106 ...χαμαει μεσαγρα μεσακτω ασβυρ ὀρεοβαβζαγρα μασκελλει φνουκενταβαωθ σαμφορνο βεουουβεου **234**, 28-30.

Cf. supra 49, infra 109.

107 χαρκε γευθ: μοι μωκθιε ωδδ...ωκε εντιμοι θεψε **266**, 9-10.

108 χαρουραγχθα βραχχθαθ ηθαειθουμα νεσφομηι μελαν ηιεουηεμη εσταβαηι **233**, 21-26; varie corr. in **244** *a* 11-19 ubi sequitur σατεσετετ ρυρζειννλυε .ανε...ν...

109 μα[σ]κελλει μασκελλω φνουκεν[τα]-βα[ωθ] ὀρεοβαρζαγ[ρα] ῥηξίχθων ἱππό-κτων πυρ(ί)κτων — κερδερωσάνδαλε κατανεικάνδα[λε] **250** *b* 1-3.

ὁ μασκελλει ὁ μασκελλωθ ὁ φνου ὁ κενταβαωθ ὁ ὀρεοναζαγρα ὁ ἱππόχθων ὁ ῥησίχθων ὁ πυριπηγανυξ Pap. V, col. IX 10; — μασκελλι μασκελλω φνουκενταβαωθ ὀρεοβαζαγρα ῥηξίχθων ἱππόχθων ὀρεοπηγανοξ — Pap. Par., 2754-2755; μ. μ. φνουκενταβαω ὀ. ῥ. ἱ. πυριπηγανυξ αεηιουω λεπεταν αζαραχθαρω Pap. Par., 3175-3178; ἡ φρικτὴ ἀνάγκη μ. μ. φμουκενταβαωθ ὀ. ῥ. ἱ. π. — Wessely II, Pap. CXXIII, 10-11; cf. Ind. IV A, et supra 43, 49, 106, infra 115, 125, 145.

110 ...ξαλαχ .. σουμιμαρει ... χειωσιων αβαωθ νπξπλγ . νγ. ..... αων σαβαωθ αρφειμαξε ... ενουαρφαλαμ ... αρα. . ε.γε ιαω ..... αμειχω σαβαωθ ιαω ιωια σαβαωθ ιωια αβδηλολωρ . αλεχμειωθ **264**, 1-11.

111 οὐαί. — Cf. supra 91.

112 ουοιοακιδιοουω αιταιωουοω... ιαω οοοσσσιρρω σιφερμουχ μουωρ .θ ... φνουνοβοηλοχλο βαζαρα βαζαρα β[αζαρα?] **243**, 7-9. — Cf. supra 100.

113 ... ουφρις καὶ θενδενδε νεχυρτω οιβεσμερειν ιαζαναβελ ιαω αυκαημσορ μαχαμρισραμ φηρτοργως ευσερβενλειους **238**, 19-22.

114 ρλουιαθ .θθεκκρου εθε βυβ αλραβ ραισιρε λ.αις ραβ..ρ ν... **244** *a* 2-9.

115 ... ρωταρξο ... [κ]ειδεροσάνδαλε [ε]ρεσχειγαλ [δα]μναμενευς σεριροχε

ὁ την ἡμέραν φωτίζων νεθμομαω, ὁ νήπιος ἀνατέλλων οροκοτοθρο πυρὸς αὐζητὰ

[σε]μεσειλαμ σατραπερκμηφ [ν]εθμομαω μαρχαχον χθαμαρζαξ ζαραχ[α]θαρα θωβαρραβαυ θαρναχαχα παραιθερε αχραμμαχαμαρει λαμψουρη λαμψουχνι σεσεργεοβαρφαραγγης **267**, 4-14.

καὶ πολλοῦ φωτὸς σεσενγενβαρφαραγγης Wessely, *Ephes.*, 161; θεὲ κομμης τὴν ἡμέραν φωτίζων ναθμαμαωθ ὁ νήπιος ἀνατέλλων μαιραχαχθα ὅλον πόλον διοδεύων θαρχαχαχαν Parthey II, 118-121; χαμψουρη νεαωα δαμναμενευς σεμεσιλαμ οοεειηεα σεσενγενβαρφαραγγης ωηεα ιωαι 167; ὁ τῆς φύσεως ἡγέμων σατραπερκμηφ Pap. V, col. VI 10; σατραπερκμηφ Pap. W, p. XXI 5; ὁ καταχερχνηφ Pap. V, col. IX 9; θαναχερμηρ ibid., col. III 2; — θωβαρραβαυ μιχαηλ μιχαηλ ουσιριφορ φορβαχβριηλ σεσεγγενβαρφαραγγης ιαω σαβαωθ αδωναι Wessely II, Pap. CXXI, 1042-1044; λαμψουρη ιαβοη αβλαμαθαναλβα αχραμμαχαμαρει Kenyon, Pap. Anastasy, 62; λαμψουωρ Pap. W, p. XX 15; Wessely II, Pap. CXXI, 484; λαμψτηρ Pap. W, p. XVIII 26; νεθμομαω μαρχαχθα χθαμαρζαξθ θαρνμαχαχ ζαροχοθαρα ωσσιαω ουησιαλωρ τιτη εαη ιαωης ζεαθε ααα ηεευ θωβαρραβαυ Pap. W, p. XXI 11-15; βαρραβαυλ ρυησσ Wessely, *Ephes.*, 511; cf. Ind. IV B, et supra 7, 44, 45, 55, 85, 109, 117, 118.

116 σαλβαθβαλ αυθγερωθαβαλ βασοθατεω αλεω σαμαβητωρ **237**, 2-3; **240**, 18-20.

117 σεμεσιλα(μ) **285**, 3.

ὁ διαλύω[ν] καὶ δεσμεύων σεμεσιλαμπε Pap. V, col. II 26; σεμεσιλαμ (Ἑρμῆς) col. XXI 29; Pap. W, p. V 2; p. XXI 23; Pap. Par., 591; σεμεσιλαμψ Pap. W, p. XI 49; p. XIV 28; σεμεσιλαμψα p. XXI 2; φωρφορβα φωρβορβα σεμεσιλαμ Wessely II, Pap. CXXI, 411; ανοχ χολχνουβις σεμεσειλαμ βεροφειβαρφαρανγης — Wessely, *Ephes.*, 19; σεμεσειλαμ σεμεσειλαμ σσμεσσιαάμ σεμέσσιαλμ εμεσιλαμ σεμεσειααμ σεμεσειλαμψ σεμεσειααι σεμεεειλαμ σεμεσιααμ σεμεε σεμεσιλαμπε 18; μαλιεσεμες ανοχ 545; cf. Ind. IV B, et supra 67, 79, 115, infra 118, 137.

118 σεμεσιλαμ δαματαμενευς ληυθννα λλελαμ . λαικαμ ερμουβελη ιακουβιαι ωερβηθ ιωπακερβηθ ηωμαλθαβηθ αλλασαν καταρα **241**, 2-4.

αρχουλ λαιλαμ σεμεσιλαμφ αμμοφοριων ιωαη φθουθ . εωφρη Kenyon, Pap. Anastasy, 349-351 ; αρφοολ λαιλαμ σεμεσιλαμ ιαεω ibid., 366 ; — μαρμαραυωθ λαιλαμ σουμαρτα Pap. Par., 946 ; — λαιλαμ σεμεσιλαμ σουμαρτα — Pap. Par., 1804 ; — μαρταμαθαθ λαιλαμ — Wessely, *Ephes.*, 274 ; μαρμαραυωθ ααιλαμ σεμεσιλαμ 21 ; — μααρ σεμεσιλαμ μαρμαρα 439 ; — λαιλαμ βαασαχωθ 443 ; λαιλαμ 230 ; Pap. W, p. II 38, p. IV 24, p. XI 17, p. XIII 48 ; Pap. Par., 1625 ; Kenyon ; Pap. Anastasy, 477 ; Pap. CXXI, 406, 850 ; cf. Ind. IV B, et supra 55, 67, 79, 101, 102, 115, 117, infra 123, 137.

119 σερρουσεμ ..λω χνημεω τριπαρνωχι α[β]ρασαρξ σχωομονοε ευφνεφερησα μαλχαμα ιαρεμμουθου χεννειθ **231**, 15-19.

120 σι)ουν . ααταχαρχην **295**, 16.

121 σωβαωθ = σαβαωθ **285**, 3.

122 ταχαρχην **295**, 20. 22.

Cf. supra 119.

123 νεσσε[μ]ιγαδ[ων] ια[ω] αω βαυβω εηαηιε.....σοπεσαν κανθαρα ερησχιγαλ σανκιστη δωδε[κ]ακητη ἀκρουροβορε κοδηρε δροπιδη ταρταροθχε ανοχ ανοχ καταβρειμω φοβερα προς τε..ννη κατανεικανδρα δαμαστρει ..σα μεγαλόδοξε **295**, 1-8 ; cf. **304**', 9 ; **305**', 9.

δράκων μέγας ἀκροκοδηρε — δαμναμενευ κυνοβιουεζαγρα Wessely, *Ephes.*, 124 ; ὁ αβρωροκορε, ὁ κοδηρε Pap. V, col. IX 10 ; νεσσεμμιταδων ορθω βαυβω νοηρε σοιρε σοιρης ανκανθαρα ερεσχιγαλ σανκιστη δωδεκακιστη ἀκρουροβορε κοδηρε Parthey II, 32-33 ; . . . αεηιουω βαυβω " φορβα " ὀρεοβαζαγρα ωυοιηεα — Pap. Par., 2201 ; ἀληθη οιος ενμιγαδων ορθω βαυβω νοηρε κοδηρε δοσηρε συρε συροε πανκιστη δωδεκακιστη ἀκρουροβορε κοδηρε Wessely II, Pap. CXXI, 746-749 ; ο. β. ν. κ. σοιρε σοιρε ερεσχιγαλ σανκιστη δωδεκακιστην ἀ. κ. σαμψες — ibid., 964-966 ; νεσεννιγαδων ορθω βαυβω νοη οδηρε σοιρε σοιρεσαν κανθαρα ερεσχιγαλ σ. δωδεκακιστη ἀ. κ. σημεα — Kenyon, Pap. Anastasy, 427 ; cf. Pap. CXXI, 683, 897 ; Wessely I, p. 141 ; — νεσεμωιγαων ο. β.

νοηρ ααηρ σοιρεσαν κανθαρα ερεσχιγαλ — Pap. W, p. xxi 5; — βαυδω φορβα ὀρεοβαζαγρα Wessely, *Ephes.*, 252; — ανοχ ααβιθρου αχαραβαυδαυ — βαθαρα χοιβι ανοχ Parthey I, 149: ανοχ ανοχ χαριεμουθ λαιλαμ Wessely II, Pap. CXXI, 411; — χευχ χαανοα ανοχ χ. λ. 728; ανοχ vel ανοχ Pap. W, p. ii 38, iv 24, v 24, xi 17, xiii 48, xviii 12, xxiii 15, xxv 15; Pap. Par., 1577; Wessely II, Pap. CXXI, 728; *Ephes.*, 426; δαμασανδρα 465; καταινικανδρα Pap. CXXI, 762; cf. supra 45, 50, 117, infra 141.

124 ...υριεμ φρεαροαξο αλονσα... **236**, 17-18.

125 φορβαβορφορβαβορφ . οροp βασυνετειρω μολτιηλιω φυλακὴ ναπυφεραιω ἀνάγκη μασκελλι μασκελλω φνουκενταβαωθ ὀρεοβαρζαργρα ησθανχουχηνχουχεωχ **242**, 44-48.

σὺ κυρία βορφοροφορβα συνατρα καβιβαυ βαρας βαινφνουν Pap. Par., 1415; κυρία Ἑκάτη φορβα φορβα βαρβαρω φωρφωρ φωρβαι 1432; βωρ φωρ φορ βαφορ φορβα βες χαριν βαυ βωτε φωρ βωρφορβα φορβαβορβαφορβα φαβραιη φωρβα φαρβα φωρ φωρ φορβα βωφορφορβα φορφορφορβα βωβορβορβα παμφορβα φωρφωρφωρβα 1256-1262; ευφορβα φορβα φορβορεου φορβα φορνορ φορβορ βορβορφα ηρφορ φορβαιω φορβορφορβορβοροφ φορφορβορ φορβορ αω ιωη φορβορφορ ευφορβοφορ 2348-2352; φορφορβα βαιβωφωρ βωρβα — 2958, cf. 1402, 2060; βωρφωρφορβα φορβαρβα φωρ βωρ φορβα φορβα φορβα φορβα — φορφωρ φορβα φορβορ φορβα βορφορ φορβα φορφορ φορβαβωρ βορβορφα φωρφωρφορβα Wessely II, Pap. CXXI, 720-726; μουφωρ φορβα *Ephes.*, 29; — φορβαρ ριφορβαραβαυ βωηθ αζαφορα μιρφαρ Parthey I, 150; χουχεωχ Pap. Mimaut, 57; cf. supra 109, 117.

126 ...φθωβαλ ...υξεοχυχχ... ταιταρε. αβξονα..βροδοα ...ετη.. **296**, 5-11.

127 χυχβαχ βακαχυχ βακαξιχυχ βαζαβαχυχ μανεβαχυχ βαδετοφωθ βαινχωωχ **243**, 1-3; **252**, 13-21; **253**, 22-30.

— νουχα νουχα λινουχαχυχ βαχυχ βακαξιωχυχ βαδητοφωθ — Parthey I, 240-241; . .βαλαξιχυχ βαζαβαχυχ βαχουος βα-

ζητοφωθ βαινχωωωχ αντεω ακαχυχ — Pap. Mimaut, 53-55 ; — χιχβαχυχ βακαχυχ βακαξιχυχ βαζαβαχυχ μενεβαχυχ θαδηδοφω βαινχωωωχ Wessely II, Pap. CXXIII, 3-4 ; χυχ χυβεχυχ βαχαχυχ βακαξιχυχ βαζαβαχυχ βαδητοφωθ βαινχωωωχ Pap. CXXIV, 38-44 ; ανοχ μανεβαρχυχ Pap. V, col. vii 7; βακαξιχυχ Wessely I, p. 141 ; Kenyon, Pap. Anastasy, 11 ; — βανεβαιχχυχι Pap. Par., 1633 ; κύριε βαινχωωωχ σὺν τῷ πατρί σου ανιναινχωωωχ Wessely II, Pap. CXXIII, 1 ; ὁ βαινχωωωχ Pap. V, col. ix 16 ; βαινχωωωχωωωχνιαβ Pap. W, p. iii 22 ; xv 18 ; βαινχωωωχ Pap. Par., 973, 1017, 1060 *b* ; Pap. Mimaut, 10 ; Wessely II, Pap. CXXI, 568 ; Pap. CXXIII, 14 ; Pap. R. 4, 9 ; Kenyon, Pap. CXXI, 313, 400 ; βαινχωωχ Wessely, *Ephes.*, 176 ; Heim, *Incant.*, 204 ; βαινχιοιοιοχ βαινχωωωχ βαινχωωωχ 174 ; cf. Ind. IV B, et supra 67.

128 ωμελθμαθ οχσρο υηωθενι ἄορ[ο]ν οπνο ειζηκριι βαινσοβ αδονε λασιελ ..εαηει **298**, 1-12.

129 ... ὡρεοβα[ζαγρ]α αλαβαθ βαρβασρο....ν. **235**, 20-21.

130 Litterarum ludi et nominum conversiones :

αραραχκραρα **243**, 11-26.	Cf. supra 4.
ερεχισιφθη **243**, 11-20. 28-34.	Cf. ibid.
ευλαμω **243**, 1-6. 21-26 ; **252**, 13-18 ; **253**, 22-27.	Cf. supra 58, 72, 96.
ηφθησικηρ[ε] **243**, 10-20.	Cf. supra 4.
καραρανηφθησικη[ρε] **243**, 21-34.	Cf. ibid.

131 *abtracati dioti esse hyptiicrat* **217**.

132 *alimbeu colombeu petalimbeu* **265** *a* 1-3. Cf. supra 79.

133 *antmo araillo* vel *daitmo ardtllo* **286** *a* 4-6 ; **289** *a* 5-6 ; **291** *a*.

RES GRAMMATICA, PALAEOGRAPHICA, EPIGRAPHICA

A. — GRAMMATICA

1° GRAECA

De tabellis Curii repertis grammatica praecipua notantur p. 35-39.

Litterae mutantur.

VOCALES.

Asia :

ε pro η ἐμῖν = ἡμῖν **9**, 9.
ει pro η pro α ἐξέτεισα = ἐξήτησα = ἐξήτασα **4** b 8.
ι pro ε ἀνενίνκαι = ἀνενέγκαι **9**, 5.
οι pro ῳ Προσοδίοι = Προσοδίῳ **5**, 7. 11.

Syria :

α pro ο ἀσταχαισαι varie corr. = ἀστοχῆσαι **16** I 6. 7. 13; VIII 5. 6.
ἀ(ε)σταχίαν = ἀστοχίαν **16** X 9.
αι pro η ἀσταχαισαι varie corr. = ἀστοχῆσαι **16** I 6. 7; X 15.
ε pro η αδεμος = ἄδημος [vel ἃ δῆμος] **16** I 12.
ἀμοιβεθων = ἀμοιβηδόν? **15**, 11.
δέσατε = δήσατε **16** X 10.
ἐμέρα = ἡμέρα **15**, 10. 55.
ἔμολλον = ἤμολλον **15**, 12; **16** I 6 X 4.
θρενέτω = θρηνε(ί)τω **15**, 20.
μέτε = μήτε **16** I 10.
ε pro ι ἐπεδιξι = ἐπιδε(ί)ξει **16** I 5. 11.
ει pro η βοείθια = βοήθε(ι)α **15**, 9.
ἤδει = ἤδη **15**, 4. 7.
η pro α ἡπάσης = ἁπάσης **15**, 6.
η pro ε δησατη = δήσατε **16** X 8.
ἡνιαυτόν = ἐνιαυτόν **16** X 16.
ἡπεδιξι = ἐπιδε(ί)ξε(ι) **16** I 11.
κατανικρωσατη = κατανεκρώσατε **16** X 12.
η pro ει ἤ τις = εἴ τις **15**, 3. 8?
ἦπεν = εἶπε(ῖ)ν **16** I 10.
χλῆσον = κλεῖσον **15**, 25.
η pro ι ἐπή = ἐπί **15**, 6.
κομηδήν = κομιδήν? **15**; 20.
ι pro ε νικρώσατε = νεκρώσατε **16** X 10. 13.
ι pro η ἀκίνιτος = ἀκίνητος **15**, 15. 45. 57.

CONSONANTES

Asia :

Syria :

Aegyptus :

Achaia :

Italia :

Metathesis.

Litterae eiciuntur.

VOCALES

Syria :

ι 'Υπερε χ(ί)ου 15, 5.

ο 'Υπερέχι(ο)ν [1] 15, 17. 41; 16 I 5. 10. 13; II 1. 10; VI 2; VIII 7; X 5. 7. 8.

Cyprus :

ο Δωρόθε(ο)ν 27, 31.

Achaia :

α ἐπικ(α τεργάση 83 b.

μαράν(α)τε 51, 6.

ε 'Ετ(ε)οκλέ[ες] 80, 41.

ι Μαντ(ι)κλέ. ες(:) 80, 31.

ὑγ(ί)ειαν 41 a 19.

ο 'Αγλα(ό)νικος 80, 2.

'Εργ(ό)ξεν(ος) 80, 107.

Φαν(ό)στρατο(ς) 80, 381.

ω γλ(ῶ)τταγ 49, 2.

Epirus :

ε φαίν(ε)ται 87, 11.

Italia :

α ἀν(α)θείη 212, 5. 8. 11. 14.

ε 'Υγριδο = 'Υπ(ε)ρίδο(υ) 123, 20.

ι γένο(ι)το 208, 12.

(ε)ι(ζ)να 163, 12.

Παταχασ(ί)ας 159 a 8.

Συνφων(ί)α 155 a 23; b 21

ο 'Αρτέμι(ο)ς 160 ad 53; 162, 26; 164, 8.

Εὐθύμι(ο)ς 159 a ad 60; 160 ad 39; 161 ad 32-34.

υ Ε(υ)λα(μων) 148, 8.

'Υγριδο, cf supra ad ε.

Africa :

ε ἔθεκ(ε)ν l. s. = ἔτεκεν 271, 5.

1. Vide Benseler, *De nominibus propriis et latinis in is pro ius et graecis in ις, ιν pro ιος, ιον terminatis* (Curtius, *Studien* III, p. 147 sqq.); Vendryes, *Recherches sur l'histoire et les effets de l'intensité initiale en latin*, 1902, p. 171, § 207. Alia exempla collegi supra p. 38.

η 'Ι(η)σοῦ 242, 21.

ιλ(ι?) α 252, 12.

ι Φο(ί)ν(ε)ικε(μ) 234, 10. 36.

ο αὔρι(ο)ν 241, 19. 32.

συ(μ)φωνιακ(ο)ί 295, 29.

υ Ε(ὔ)ρ(ε)ινα 242, 69.

CONSONANTES

Asia :

κ ἐ(κ)είν[ο]υ 4 b 13.

ν πά(ν)τως 4 b 14.

ποιοῦ(ν)τα 4 b 12.

Syria :

ν ὀ(ν)ειδισαται 16 X 5. 11.

ρ διαστ(ρ)αιψαται 16 X 5. 11.

Achaia :

κ Βα(κ)χίδα 72, 1.

Σωρίσ(κ)ο[υ] 70, 4.

λ 'Ωφι(λ)ίμη 71, 1.

ν συνγνῶ(ν)τα 74, 22.

ρ Ξε(ί)ανδ(ρ)ος 45, 7.

σ κατατιμωρήσα(σ)αν(αν) 76, 7. 8.

Moesia :

κλ 'Ηρα(κλ)είδης 89 a 2.

Italia :

θ ἐχ(θ)ρός 208, 12. 13.

κ ὀρ(κ)ίζο 169, 33.

μ ἐκλι(μ)πάνοντα 155 a 39.

Africa :

κ ἀποδε(κ)τοί ? 249 a 11.

μ συ(μ)φωνιακ(ο)ί 295, 29.

ν Βι(ν)κεντία 159 b 6. ad 31-34.

Litterae abiciuntur.

VOCALES

Asia :

ι μή(ι) 6 a 5.

Litterae duplicantur.

VOCALES

CONSONANTES

Litterae simplices dantur.

ι adscriptum.

Syllabae producuntur.

Syllabae eiciuntur.

Asia : ἐξομολ(ογ)οῦσαι 1 a 22.
πά(σα)ις 7 a 4.
Ὑπε(ρέ)χι(ο)ν 16 I 13.

Achaia : β(ου)λαί 50, 7.
κα(τα)σχόντες 74, 7.

Italia : Ἀσ(τύ)ρονο[ς] 302*, 1.
ἡ(μι)μέδιμνον 212, 6.
Κατ(ού)λου 123, 5-6.
Οὐεργί(νι)ος 123, 4.
(πρώ)της 164, 26.

Africa : ἅπασ(αν καί) 271, 21.

Syllabae abiciuntur.

Asia : κ(αί) 74 a 6.
πα(ρά) 1 a 20; 5, 11; 6 a 6.

Achaia : Ἀνδοκί(δεω) 80, 51.
θ(ε]ο(ῦς) 74, 5.
κ(αί) 74, 1. 2. 4. 5. 6. 9.
καταγρά(φω) 76, 1.
Μυρρίν(ης) 50, 8.
πα(ρά) 72, 10.
Πυθόκρι(τος) 84 a 18.
δεδε(μέ)νον 157, 12.

Italia : ἐχ(θρός) 208, 13.
λό(γος) 155 a 6; 156, 5; 157, 1; 160, 1. 58. 76; 161, 5. 56; 163, 7; 165, 4. 41; 166, 1. 25; 168 a 14; 174, 1.
πρασίν(ου) 160, 5.

Africa : Οὔρβα(νά) 271, 40.

Syllabae inseruntur.

Asia : Δάμα(μα)τρος 5. 5.
Achaia : κατατιμωρήσα(σ)αν(αν) 76, 7-8.

Italia : ἁγία(για) 155 a 22; cf. 156, 36.

Ἀκηλλε(το)ύς = Ἀχιλλεύς 160, 11.
συνδήση(ση)τε 170, 9-10.
Africa : ἤσ(σε) 242, 19. 21.
Τζ(ε)ίου(ου)λον 249 a 6.

Vocabula perperam scripta.

Asia :
ε pro σ et θ παραεεελεοι = παραι(ι)-σέλθοι 8, 24.
συνεεθίοντι = συνεσθίοντι 8, 23.

Achaia :
πς pro ψ Χάροπς 80, 341. 411.
τ pro ρ Δαματών = Δαμαρών 84 a 12.
φσ pro ψ Μοφσίδες 80, 272.

Italia :
β pro ζ τιμωζ(ε)ιβόμενον = τιμωριζομένον 155 a 14.
ε pro σ Δειονυειος = Διονύσιος 159 g ad 21-28.
ζ pro ρ τιμωζ(ε)ιβόμενον = τιμωριζόμενον 155 a 14.
κθ pro χθ ἐκθρός 208, 7. 8. 9. 10. 11. 13.
μ pro ν ἐδεμέμων = δεδεμένον 155 b 6.
τ pro ι διαλέλεται = διαλαλεῖται 302*, 5.

Africa :
α pro λ Ισραμα = Ισραηλ 271, 3. 39.
β pro ε Βυλαμω = Ευλαμω 243, 1.
β pro τ Σερουαβυος = Σερουᾶτον 295, 8.
γ pro μ γεβραγμένος = γεγραμμένος? 249 a 9.
γσ pro ξ ἔωγσιν 242, 14-15.
κθ pro χθ ῥηξίκθων 250 b 2.
κσ pro ξ αραχσω 227 ad marg. sin.
μ pro η, cf. supra α pro λ.
ν pro α πνευμν l. s. = πνεῦμα 274, 1.
ν pro η Μιχανλ = Μιχαηλ 255 ad marg. dextr.
ν pro τ ενεχε τόν = ὃν ἔτεκε 252, 35.

adspiratio transfertur :

Italia :

[?τα]νάθω = θανάτω 158, 10.

Africa :

θεν θαπεεν = τὴν ταφήν 270, 22-23.

praepositio integra restituitur :

Achaia :

ἐνδάλλετε 51, 1. 4.

συνγνώτα 74, 22.

Italia :

ἐπανχωνίζετε 155 *b* 11. 12.

ἐνποδίσατε 187, 56.

συνκατέχειν 156, 44; 159 *a* 45-46; 163, 36-37; 167 *b* 3; 169, 51.

συνκλᾶν 187, 58; 187, 62.

συνκ[λ]είστον 163, 71.

συνπέση 187, 62.

συνπίοι 212, 15.

Συνφων(ί)α 155 *a* 23; *b* 21.

Africa :

ἐνψύχου 241, 7; 242, 79.

παλινγενεσίας 242, 18.

πανφόρκ[α ?] 299, 7.

συνδεδλημένον 242, 36.

σύ(ν)ζυγος 234, 5. 10. 25. 37. 54; 238, 8. 17. 24.

συ(ν)ζευχθῶσιν 241, 11. 23.

συνσείσαντα 271, 25.

συνστρέφοντα 271, 18.

Declinationum formae.

Asia : 'Ασκλαπιδα = 'Ασκληπι(ά)δην 1 *a* 30.

Διοκλεῦς = Διοκλέους? 3 *a* 6; *b* 4.

Προσόδιον, ου nom. fem. 5, 1. 3. 7. 8. 9. 11.

'Ροδοκλεῦς = 'Ροδοκλέους ? 4 *b* 2.

Syria : αὐτῶ = αὐτοῦ 15, 22.

Cyprus : Εὐμένη = Εὐμένους 27, 15.

Εὐτύχη = Εὐτυχοῦς 29, 28. 35.

Εὐτύχην = Εὐτύχη 29, 5. 17. 25.

Achaia : ἀνγέλης = ἀγγέλοις 74, 1; 75 *a* 2.

διαιτητεῖ = διαιτητῇ 49, 19.

Θεαγένην = Θεαγένη 49, 1.

καταχθον[ί]ες = καταχθονίαις 74, 4; 75 *a* 7-8.

Κερκίωνα = Κερκίονα 49, 6.

[? Μακρο]βίω = [Μακρο]βίου 51, 2.

Μανῆ = Μανοῦ 70, 5.

Μοίρες = Μοίραις 74, 4; 75 *a* 7-8.

οἱ = ῷ? pro αὐτῷ 42 *a* 8.

ὀνάρων = ὀνειράτων 79, 3.

πάντοις = πᾶσι 75 *a* 8.

Φερσεφόνηαν = Φερσεφόνην 81 *a* 3. 6.

Φιλοκύδην = Φιλοκύδη 67, 1.

Italia : ἀδύναμον(α) 166, 32.

ἀπόδον = ἀπόδα 166, 32; 167 *a* 12.

ἀπόδους = ἀπόδας 159 *a* 44. 76; *b* 16. 28; 160, 39; 161, 73. 93; 164, 23; 165, 23; 168 *a* 31; 176, 8.

"Αρεως 155 *b* 16. 31.

Γίδαν, nom. Γίδας 159 *a* 7; 165, 12. 24.

δυσσεβῆ(ν) 155 *a* 31. 48; *b* 4. 9.

Ευλαμονα(ν) 155 *b* 21.

λιβάνω(ι) = λιβάνου 212, 6. 12.

"Οσπητον, nom. "Οσπης 159 *a* 54; 161, 29; 163, 68. 73; 164, 8; 167 *a* 8. 9; 168 *a* 3.

τούτη = ταύτη 159 *a* 70; 161, 77.

Africa : ἀνάγκα, acc. ἀνάγκαν 234, 26; 299, 6.

βασιλεος = βασιλέως 240, 2.

Δομινάτορα = Δομινᾶτον 241, 11.

Δομιτιανήν = Δομιτιανάν 271, 6. 29.

Σα[λο]μόνος = Σαλομῶνος 242, 15-16.

ταχυμόρει l. s. *vil(a)e* = ταχυμόρῳ *vita* 251 II 14.

Φο(ί)ν(ε)ικε(μ) = Φο(ί)νικα? 234, 10. 36.

Coniugationes.

α FORMAE SINGULAE

Asia : ἀναβᾶι optat. 1 *a* 19; 4 *a* 9-10.
ἀνενέγκ[αιεν] 3 *a* 10.
ἀποδοι = ἀποδῶι 6 *b* 3.
εἶ = εἴη 6 *a* 5.
παριστάνεται = παρίσταται 1 *a* 31.

Syria : βαλέσατε 10 X 12.

Cyprus : ἀκουειτε pro ἀκούεστε 34, 9.
ἤτωσαν = ἔστωσαν 25, 18; cf. p. 419.

Aegyptus : συλλάβη(τε) 38, 21.

Achaia : διαλέγ[ειν] = διαλέγεσθαι 68 *a* 5. 6.
παγεμεναι = παγῆναι ? 76, 4.
συνεστάκειν inf. perf. ? 67, 3.

Italia : δήσητε = δήσατε 163, 78-79 bis.
ἐκλιπῆν = ἐκλιπεῖν 155 *a* 56.
ἔτεκα = ἔτεκε 188, 13.
[κ]ατάσχητε = κατάσχετε 161, 46. 128.
κατάσχετε = κατάσχητε 161, 87-88.
παραδ[ώσ]ητε = παραδῶτε ? 155 *b* 4.
ποιήσητε = ποιήσατε 159 *a* 43; *b* 26.

Africa : [ἀ]ν[ε]γείρεσον σεαυτῷ = ἀνέγειρον σεαυτόν 299, 1.
κατάχων = κάτεχε 285, 11-12.

β AUGMENTA ET REDUPLICATIONES

Asia : ἐξέτεισα = ἐξήτασα 4 *b* 8.
πεποίκει = πεποί(η)κε vel ἐπεποι(ή)κει 8, 14.

Syria : ἐπιχίρησεν = ἐπεχείρησεν 15, 13.
(ἐ)συνέστησεν 15, 3. 6.
ἐτέτησεν = ἔθηκεν 16 I 16.

Achaia : ἀναγνῶς = ἀνέγνως 43, 2; 44, 2.
(ἐ)πάξη = πήξη 85 *a* 2.

Italia : (δ)εδεμένον 155 *a* 36; *b* 6.
κατ(αδ)εδεμένον ibid.
κατέσχητε, κατήσχητε = κατάσχητε 155 *a* 37-38; *b* 7; 157, 27; 169, 42; 174, 16-17.
συν(δε)δεμένον 155 *a* 36; *b* 6.
συν(δ)ε[δε]μένους 161, 32-33.
συν(κ)εκλασμένο[υς] 161, 92.
συνκατήσχητε = συγκατάσχητε 169, 51. 163, 36-37.

Africa : ἦλθες = ἦλθες 256, 11.

γ VERBA MISCENTUR IN μι ET IN ω DESINENTIA

Syria : ἐτέτησεν = ἔθηκεν 16 I 16.

Achia : καταδίδημι = καταδῶ 69 I *a* 4. 8; *b* 1. 3; II *a* 2; *b* 5; 81 *a* 2; 84 *a* 5. 10.
κατατ[ί]θω = κατατίθημι 74, 1; 75 *a* 2.
παρα[τίθ]ομεν = παρατίθεμεν 41 *b* 8-9, cf. p. 39.

Italia : παραδείδω, δείδομεν = παραδίδωμι, δίδομεν 155 *a* 30; 156, 8; 161. 35; 163, 66.
παραθίθομε(ν) = παρατίθεμεν 155 *a* 47; *b* 4.

Dialecti.

α DORICA

Asia : ἄλ(λ)α 5, 8.
ἀμοί 3 *b* 6.
ἀπαιτ[ησά]σας 2 *a* 9-10.
ἀποδίδοντι = ἀποδιδοῦσι 3 *b* 5.
ἀποστεροῦντι = ἀποστεροῦσιν 3 *b* 6.
Ἀσκλαπιάδαι = Ἀσκληπιάδη 1 *a* 7-8, cf. 30.

Syntactica.

α CASUS

ε VERBA

Locutiones et mendae singulae.

Pleonasmus :

2° LATINA

Litterae mutantur.

VOCALES

Litterae eiciuntur.

VOCALES

CONSONANTES

Litterae abiciuntur.

VOCALES

CONSONANTES

Litterae inseruntur.

VOCALES

Adsimilatio.

Syllabae eiciuntur.

Syllabae abiciuntur.

Syllabae inseruntur.

Vocabula perperam scripta.

Declinationum formae.

Confunduntur declinationes.

Formae coniugationum.

Archaismi

Gallica?

Syntactica.

α CASUS

Syllabae corripiuntur.

acc. pro dat.

acc. pro abl.

abl. pro acc.

β GENUS

masc. pro fem.

Carminum vestigia.

B. — PALAEOGRAPHICA

LITTERAE

PUNCTA

EMENDANTUR VERBA AUT VERSUS

ERRORES DIVERSI

SCRIPTURAE SINGULARITATES

C. — EPIGRAPHICA

OBSERVATIONES VARIAE

X

TOPOGRAPHICA

X

TOPOGRAPHICA

CHRONOLOGICA

A. — TABELLARUM AETAS

Probabilis minime certa est quam infra damus.

A. C. N.

Saec. V : **45**; **80**.
IV : **39**; **46**; **49**; **50**; **53-69**; **90**; **136**.
III : **47**; **52**; **70-73**; **87-89**; **91**; **92**; **123**; **212**; **301**; **302***.
II : **1-13**; **43-44**; **81**; **84**; **193-194**; **213-214**.
I : **137-139**; **192**; **196-197**; **199**; **209**.
incertum : **14**; **48**; **76-78**; **82-83**; **85-86**; **124-127**; **200-207**.

P. C. N.

Saec. I : **41-42**; **93-102**; **106**; **123**; **131-132**; **191**; **195**; **211**; **215-262**; **303*-305***.
II : **18 21**; **74-75**; **79**; **103-104**; **111-112**; **129**; **133-135**; **188-190**; **198**; **208**; **210**; **266-267**; **270**; **272-285**.
III : **15-16**; **23-38**; **107**; **110**; **263-265**; **268-269**; **271**; **286-300**.
IV : **108**; **140-187**.
incertum : **51**; **105**; **109**; **114-120**; **122**; **130**.
Aetas omnino dubia : **40**; **113**; **121**.

B. — VOCABULA AD TEMPUS PERTINENTIA

Syria : αὔριον **15**, 53.
...ἐμέρας τῆς ἀ. **15**, 55.
ἐν τῆ ἀ. ἐμέρα **15**, 10.
ἐ. τ. ἀ. ἡ. ἀπὸ ωρας πρώτης **15**, 57.
ἡμέρα, cf. αὔριον.
τὸν ἠνιαυτόν **16** X 16.
τῶ σαβάτω **16** I 5. 7. 12; V 3; VIII 6; X 5.
τῶ αὐτῶ βαλχαρεσων χρόνω **15**, 56.
ὥρα, cf. αὔριον.
ἀπὸ ὠ. πρώτης ἕως ἕκτης **15**, 36. 45. 46.

NOTABILIA VARIA

RES AD MAGORUM PERITIAM PERTINENTES

RES AD CIRCUM ET AMPHITHEATRUM PERTINENTES

Vidi ac perlegi,
Lutetiae Parisiorum, in Sorbona,
die VII Febr. ann. MDCCCCIII.
Facultatis Litterarum in Universitate Parisiensi
Decanus,

A. Croiset.

Typis mandetur.
Academiae Parisiensis Rector

Liard.

Andegavis. — Ex typis Avgvsti Bvrdin et Sociorvm.